

รายงานการวิจัย

การสำรวจสถานภาพและปัญหา ระบบการผลิตและปฏิบัติการ
หลังการเก็บเกี่ยวผักและผลไม้ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา

**Survey of the Status and Problems of Production and Postharvest
Handling Systems of Fruits and Vegetables
in Nakhon Ratchasima Province**

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญดี นานะเกณฑ์
สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช
สำนักวิชาฟิสิกส์เทคโนโลยีการเกษตร

ผู้ร่วมวิจัย

1. นางพรประภา ช้อนสุข
2. อาจารย์ ดร. มารินา เกตุทัต-คาร์นส์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีงบประมาณ พ.ศ. 2538
ผลงานวิจัยเป็นความรับผิดชอบของหัวหน้าโครงการวิจัยแต่เพียงผู้เดียว

กิตติกรรมประกาศ

กมลวิจัยฯ ได้รับอนุญาตทุกหน่วยงานและกมลบุคคลต่าง ๆ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือ ให้ข้อมูลและบริการต่าง ๆ ดังนี้

1. เกษตรกรในจังหวัดนครราชสีมา (ตามรายชื่อในภาคผนวก)
2. สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองนครราชสีมา
3. สำนักงานเกษตรอำเภอปากช่อง
4. สำนักงานเกษตรอำเภอหัวยง
5. สำนักงานเกษตรอำเภอเฉลิมพระเกียรติ
6. สำนักงานเกษตรอำเภอจักราช
7. สำนักงานเกษตรอำเภอขามสะแกแสง
8. สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา
9. บริษัทสุรนเครื่องใหม่
10. หน่วยงานของกรมการค้าภายในจังหวัดนครราชสีมา
11. นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืชชุ่นที่ 1 และชุ่นที่ 2
12. รองศาสตราจารย์ ดร.อรรถพล วรอัศวปติ

และงานวิจัยนี้สามารถดำเนินเรื่องบรรลุตุณประสงค์ไปได้ด้วยดี ด้วยการสนับสนุนศ้านเงินทุนจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งได้รับอนุญาตมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ดูดี มนະเเกນ

ธันวาคม 2541

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
สารบัญเรื่อง	ข
สารบัญตาราง	ง
สารบัญภาพ	ฉ
บทคัดย่อ	๑
บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	๖
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๗
วิธีการศึกษา	๗
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๘
สถานการณ์พืชผักของประเทศไทย	๙
แนวโน้มความต้องการใช้พืชผัก	๑๑
การปลูกผักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๒
การผลิตผักของจังหวัดนครราชสีมา	๑๔
สถานการณ์ไม้ผลของประเทศไทย	๒๑
การสำรวจสถานภาพและปัญหาระบบการผลิตและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวของผักในจังหวัด	
นครราชสีมา	
พริกเล็กและพริกใหญ่	๒๓
ถั่วฝักยาว	๔๗
มะเขือเทศ	๖๕
แตงกวา	๘๗
กะหล่ำปลี	๙๔
กะนา	๑๑๕
ข้าวโพดฝักอ่อน	๑๓๙
การสำรวจสถานภาพและปัญหาระบบการผลิต และปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวของผลไม้	
ในจังหวัดนครราชสีมา	
มะม่วง	๑๖๗
น้ำยาน้ำ	๑๗๒
มะขามหวาน	๑๗๘

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ขุน

186

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกย์ตระกรที่ปักกอก

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกย์ตระกรที่ปักกอกไม่ผล

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
28 ต้นทุนการผลิตพืชทั่ว ๆ ไปในจำนวนพื้นที่ ๑ ไร่	104
29 สถิติน้ำฝนของอำเภอหัวยแฉลง	105
30 พื้นที่ปลูก พื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตรวม ในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา (ฤดูฝน) ปี 2539/2540	115
31 ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย (ไร่) ในพื้นที่อำเภอเมือง นครราชสีมา	116
32 การใช้ประโยชน์ที่ดิน จำแนกตามประเภทต่าง ๆ	123
33 ความต้องการธาตุอาหารเพื่อใช้สร้างส่วนต่าง ๆ ของข้าวโพดฝักอ่อน	152
34 รายงานสภาพการปลูกมะม่วงและไม้ยืนต้น ปีการเพาะปลูก 2540 จังหวัดนครราชสีมา	168
35 พื้นที่การผลิต ผลผลิต และราคาของน้ำอย่างที่ปลูกในจังหวัดนครราชสีมา	172
36 การปลูกมะขามในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา	183
37 ตัวอย่างปริมาณผลผลิตและราคามะขามหวานของอำเภอปากช่องในปี 2539	184
38 ข้อมูลการผลิตและราคามะขามหวานในอำเภอปากช่อง	185
39 สภาพปริมาณของผลผลิตขุนในจังหวัดนครราชสีมา ประจำปี 2539	187
40 สภาพราคาของขุนในจังหวัดนครราชสีมา ประจำปี 2539	188

รายการแก้ไขการเรียงกระดาษผิดพลาด

1. สารบัญตาราง หน้า ๑ และ หน้า ๙ เรียงสลับหน้า
2. หน้า ๔ และ หน้า ๕ เรียงสลับหน้า

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 พื้นที่ปลูกและผลผลิตรวมพืชผักของประเทศไทย 2534/35-2538/39	10
2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกพืชผัก ระหว่างปี 2535-2539	11
3 ข้อมูลการปลูกพืชภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	13
4 ข้อมูลการปลูกผักของจังหวัดนครราชสีมา	16
5 ต้นทุนการผลิตผักของจังหวัดนครราชสีมาปีการเพาะปลูก 2535	17
6 สรุปยอดจำนวนผัก-ผลไม้ต่อวัน/ต้น ที่เข้าตลาดกลางสุรนาร	18
7 ราคายield Makro วันที่ 20 กรกฎาคม 2537	19
8 พื้นที่ปลูกและเก็บเกี่ยวพรวิก (ฤดูฝน) ปี 39/40 จังหวัดนครราชสีมา	24
9 การประกอบอาชีพหลักของประชาชน	29
10 จำนวนประชากรเป็นรายตำบล	29
11 การศึกษาของประชากรในตำบล	30
12 การสาธารณูปโภคของตำบลต่าง ๆ ของอำเภอสามแฉง จังหวัดนครราชสีมา	31
13 ปริมาณพื้นที่เลี้ยงต่อประชากรทั้งหมดเป็นรายตำบล	32
14 ปฏิทินการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ	36
15 การปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของอำเภอสามแฉง	38
16 แนวทางพัฒนาเกษตรอเนกประสงค์	45
17 พื้นที่ทำการเพาะปลูกของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ	48
18 ปริมาณน้ำฝนสำหรับเมืองนครราชสีมา ปี 2533-2539	55
19 พื้นที่ปลูกและเก็บเกี่ยวมะเขือเทศของจังหวัดนครราชสีมา ปี 2539/2540	70
20 สภาพปริมาณผลผลิตมะเขือเทศในจังหวัดนครราชสีมา ประจำปี 2539/2540	70
21 สภาพราคาขายส่งของมะเขือเทศ ณ ตลาดกลางสุรนาร ประจำปี 2540	72
22 สภาพปริมาณนำเข้าของมะเขือเทศ ณ ตลาดกลางสุรนาร (โดยการสุ่มจำนวนรถนำเข้า) ประจำปี 2540	72
23 สภาพราคาขายปลีกของมะเขือเทศในจังหวัดนครราชสีมา ประจำปี 2540	74
24 คุณค่าทางโภชนาการในน้ำหนัก 100 กรัมของมะเขือเทศ	77
25 การคุณภาพ (ระยะห่างจากหมู่บ้านถึงอำเภอ)	97
26 ประชากรของตำบล	97
27 สภาพการปลูกพืชโดยใช้แหล่งน้ำธรรมชาติ	104

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แผนแสดงที่ตั้ง อาณาเขต และเส้นทางคมนาคมของอำเภอสามแฉกแสง	27
2 แผนที่แสดงการจัดพื้นที่ระดับเส้นความสูงจากระดับน้ำทะเลเป็นกลาง	28
3 แผนที่แสดงสภาพและคุณสมบัติของดิน	33
4 แผนที่แสดงศักยภาพของพื้นที่ต่อการปลูกพืช	34
5 แผนที่แสดงความเหมาะสมของดินต่อการปลูกพืชเศรษฐกิจ	35
6 ปริมาณฝนตกเป็นรายเดือนเฉลี่ย 10 ปี (2528-2537)	37
7 แผนที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา	51
8 เส้นทางการคมนาคมในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ	52
9 แผนที่อำเภอเมือง นครราชสีมา	58
10 แผนที่สังเขป อำเภอปากช่อง	66
11 แผนภูมิสภาพราคาขายส่งมะเขือเทศ ณ ตลาดกลางสุรนาร ประจำปี 2540	73
12 แผนที่อำเภอหัวขัยແດลง	96
13 ชุดดินของตำบลหัวขัยແคน ออำเภอหัวขัยແດลง	100
14 แหล่งน้ำในตำบลหัวขัยແคน ออำเภอหัวขัยແດลง	101
15 แผนที่อำเภอเมืองนครราชสีมา	118
16 แผนที่ตั้งตำบลบ้านเก่า ออำเภอเมือง นครราชสีมา	119
17 ลักษณะของข้าวโพด และฝักอ่อนข้าวโพดที่สามารถได้ขนาด	142
18 การไถพรวนให้ดินโปร่งหรือร่วนซุย และการยกร่อง	148
19 ระยะปลูกและวิธีปลูกที่เหมาะสม	149
20 การถอนต้นให้เหลือ 3 ต้น/หลุม และการพรวนดินและพูนโคน	150
21 การเก็บฝักข้าวโพดอ่อนเข้าร่มเพื่อบังกันความร้อน	151
22 การยอดดอดออกตัวผู้และการตรวจสอบอายุของข้าวโพดฝักอ่อน	155
23 วิธีการปอกเปลือกข้าวโพดฝักอ่อนก่อนส่งจำหน่าย	156
24 ระยะการเจริญเติบโตและแผนการปฏิบัติบำรุงรักษา万物	182
25 แผนที่จังหวัดนครราชสีมา แสดงที่ตั้ง ของอำเภอวังน้ำเยี้ยะ	191
26 ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายเดือน (ปี 2536-2538) ของอำเภอวังน้ำเยี้ยะ	192

บทคัดย่อ

ได้ทำการสำรวจสถานภาพและปัญหา ระบบการผลิตและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวของผักและผลไม้ ในเขตจังหวัดนราธิวาส โดยวิธีเทียบเคียงกับวิธีการประเมินสภาพวิชานบทอย่างเร่งด่วน R R A (Rapid Rural Appraisal) และใช้หลักการเข้าถึงระบบ (Systems Approach) เพื่อให้ทราบถึงสภาพและปัญหา โดยเลือกสำรวจชนิดของผักและผลไม้ที่ผลิตมากในจังหวัดนราธิวาส และเลือกสำรวจในเขตต่ำบล และ/หรืออำเภอ ที่ทำการผลิตผักและผลไม้นั้น ๆ มากที่สุด ได้เริ่มสำรวจในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2538 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2540

ผลการสำรวจในภาพรวมของผัก

พริกเล็กและพริกใหญ่

ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอปากช่องและอำเภอสามแฉ格 สถานภาพการผลิตค่อนข้างสูง เนื่องจากพื้นที่เหมาะสม ระบบการผลิตยังพึ่งธรรมชาติ อาศัยน้ำตามแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำฝน มีปัญหารื่องแรงงานในการผลิต และร่องโรคใบหจิก มีการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวคือการทำแห้ง ซึ่งส่วนมากจะทำแห้งหลังจากเหลือจากขายสดหรือต้องการเก็บไว้ขายเพื่อให้ราคาดี และ/หรือเมื่อผลผลิตมีมากเกินไป และเกษตรกรมีเงินสำรองพอสมควร

ตัวฝึกชาว

ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอเมืองและอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สถานภาพในการผลิตในอำเภอเฉลิมพระเกียรติสูงกว่าอำเภอเมืองมาก เกษตรกรมีความชำนาญในการปลูกตัวฝึกชาวเพาะปลูกกันมานานแล้ว ระบบการผลิตยังมีปัญหารื่องการใช้ยาฆ่าแมลง และกำจัดโรค ขาดแคลนแรงงาน ผลผลิตราคาดี ศักยภาพที่จะขยายการผลิตในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ยังมีอีกมาก แต่ในอำเภอเมืองพื้นที่ค่อนข้างจำกัด วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวไม่มี ขายเป็นผักสด แต่ในอำเภอเฉลิมพระเกียรติมีการเก็บเมล็ดไว้ทำพันธุ์

มะเบือเทศ

ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอปากช่อง สถานภาพการผลิตสูง เกษตรกรใช้เทคโนโลยีในระดับสูง การผลิต มีปัญหารื่องโรคและแมลง และแรงงานน้อย ราคากลางผลิตซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนผลผลิตในท้องตลาด ศักยภาพในการขยายพื้นที่ในการผลิตมีมาก การผลิตเป็นการผลิตเพื่อบริโภคสด พ่อค้ารับซื้อผลผลิตทั้งหมด จึงไม่มีการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวแต่อย่างใด

แต่งกว่า

ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอเมือง สถานภาพการผลิตอยู่ในระดับปานกลาง ระบบการผลิตเป็นระบบการผลิตแบบครัวเรือน ใช้แรงงานในครอบครัวผลิตในเนื้อที่น้อย เนลี่ยไม่เกิน 2 ไร่ การผลิตมีปัญหาเรื่องโรคและแมลง ศักยภาพในการขยายพื้นที่การผลิตมีน้อยมาก เว้นแต่จะมีเงยตรกรรายใหม่หันมาปลูกแต่งกว่า ขายสอดหันที่ที่ตลาด ไม่มีการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวใด ๆ

กระหล่ำปลี

ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอหัวขัยແຄลง ในภาพรวมสถานภาพการผลิตอยู่ในระดับปานกลางระบบการผลิตเป็นการผลิตหลังทำนา ยังพึ่งพาธรรมชาติมาก ใช้น้ำตาม หัวขัย หนอง คลอง ขนาดเล็ก ไม่มีระบบนำชลประทานไปถึงปัญหาการผลิตมีโรคและแมลงรบกวนมาก ค่าใช้จ่ายและปุ๋ยแพง ผลิตในระดับปานกลางมากพอสำหรับตลาดท้องถิ่น และในจังหวัดราชสีมา การปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวตัดแต่งใบที่หัวก่อนส่งขายตลาด ไม่มีการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวใด ๆ หากกว่านี้

กะ奴

ด้วยการสำรวจในเขตอำเภอเมือง สถานภาพการผลิตค่อนข้างสูง ระบบการผลิตใช้เทคโนโลยีพอสมควร มีน้ำพอกเพียง แต่ยังมีปัญหารี่องโรคและแมลงคื้อขา ราคากลางผลิตไม่แน่นอนและต่ำ เกษตรกรไม่มีแนวโน้มจะขยายพื้นที่ปลูก ขายสอดมีพ่อค้ามารับซื้อที่เปล่ง ไม่มีการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว

ข้าวโพดผักอ่อน

ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอปากช่อง สถานภาพการผลิตยังอยู่ในระดับต่ำ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้ปลูกข้าวโพดผักอ่อนเป็นอาชีพหลัก เพียงแต่เกิดฝนแล้ง ในฤดูกาลปลูกข้าวโพดเสื่อมสภาพแล้ว จึงดำเนินการลดยอดข้าวโพดเสื่อมสภาพแล้ว ข้าวโพดผักอ่อนแทน ปัญหาของระบบการผลิต ขาดการดูแลเอาใจใส่ในการผลิต อย่างจริงจังจากเกษตรกร เกษตรกรยังใช้ระบบการผลิตแบบดั้งเดิม อาศัยธรรมชาติประกอบกับประสบปัญหาค่าใช้จ่ายไม่ต่ำเท่ากัน ค่าใช้จ่ายสั่งต่ำ เนื่องจากขายทั้งเปลือก ไม่มีการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวทั้งหมด/หรือปลอกเปลือกขาย

จากสถานภาพ ระบบการผลิต ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ของการผลิตผักหัวทั้ง 7 ชนิด คณะผู้วัยยังคงร่วมอสูรนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ภาครัฐควรเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันกำจัด แมลง โรค และการใช้สารเคมีแก่เกษตรกร รวมถึงการใช้สารเคมีเท่าที่จำเป็นให้นานกว่าหนึ่ง หรือส่งเสริมให้ใช้การควบคุมโดยวิธีชีวภาพ (Biological control) การควบคุมราศาราคาสารเคมีและปุ๋ยก็เป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการผลิตผัก
2. การส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ คงต้องค่อยเป็นค่อยไป เพราะต้องลงทุนสูง ถึงแม้ จะมีปัญหาระบุรุ่งแรงงาน แต่ในปัจจุบันแรงงานมีแนวโน้มที่จะกลับสู่ชนบทมากขึ้น ดังนั้นการให้ความรู้เรื่องพันธุ์ผัก การผลิตโดยใช้เทคโนโลยีระดับกลาง ที่สำคัญต้องมีแหล่งนำ้าให้เพียงพอ ก็จะทำให้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น
3. ข้อเสียของสินค้าเกษตร นอกจากระดูกคราคาจากพ่อค้าคนกลางแล้ว เมื่อผลิตผลออกมามากมาย จะตกต่ำ เกษตรกรจำเป็นต้องรวมกลุ่มกันเพื่อให้มีอำนาจต่อรองในการขาย อย่างไรก็ตามเทคโนโลยี หลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปผักเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเร่งดำเนินการคันกว่า สร้างขึ้นมา จะเห็นว่าเกษตรกรแทนจะไม่ใช้เทคโนโลยีด้านนี้เลย แม้แต่การตัดตอนแต่งผักก่อนขาย

ได้ทำการสำรวจผลไม้ 4 ชนิด คือ มะม่วง น้อยหน่า มะนาวหวาน และขมุน

มะม่วง

ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอปากช่อง สถานภาพการผลิตอยู่ในระดับสูง เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ทั้งเพื่อให้ได้ผลผลิตทั้งในและนอกฤดูและผลผลิตที่มีคุณภาพดี ระบบการผลิตไม่ได้อาศัยน้ำฝนเพียงอย่างเดียว เกษตรกรมีการจัดการเรื่องการให้น้ำที่ดี มีการฉีดยาป้องกันและกำจัดโรคและแมลงมาก แต่ยังมีปัญหาระบุรุ่งแรงงาน พลังงาน โรคแอนแทรกโนส เปลี้ยแปลงของน้อยหน่า และแมลงวันทอง ปัญหาการติดผลของมะม่วงบางพันธุ์ และเริ่มน้ำดีแล่นแรงงาน ทำให้เกิดระบบเช่าส่วนทำรวมทั้งตกเบี้ย ซึ่งมีนานาแฝด ปกติมีม่วงสามารถลดการเก็บเกี่ยวได้ประมาณ 2 สัปดาห์ ยกเว้น มะม่วงพันธุ์แรก การปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว เกษตรกรมีการแปรรูป โดยการทำมะม่วงกวน ซึ่งขายได้ราคาดี

น้อยหน่า

ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอปากช่อง สถานภาพในการผลิตปานกลาง ระบบการผลิตใช้เทคโนโลยีในระดับกลาง การผลิตอาศัยน้ำฝนและแหล่งน้ำธรรมชาติ มีปัญหาการระบายน้ำของเปลี้ยแปลงในระยะติดผล ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญมาก ในการผลิตน้อยหน่า เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการควบคุมโรคและแมลง แรงงานเป็นปัญหาที่สำคัญที่ทำให้คืนทุนการผลิตสูง เกษตรกรบางรายต้องให้คืนอื้นมา เช่าส่วนทำ ซึ่งรายได้ต่ำกว่าการลงทุนทำเอง เพื่อจากเกษตรกรยังไม่เข้าใจเทคโนโลยีในการตัดแต่งกิ่ง

ให้น้อยหน่าเมื่อออกผลผลิตตามต้องการ ผลผลิตจึงออกมากพร้อม ๆ กัน ทำให้ราคากดต่ำยังไม่มีการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว เก็บเกี่ยวและขนส่งเมื่อน้อยหน่ายังดิน

หมายเหตุ

ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอปักช่อง สถานภาพในการผลิตอยู่ในระดับปานกลาง ระบบการผลิตไม่ใช้เทคโนโลยีเรื่องการตัดแต่งกิ่งเนื่องจากค่าแรงแพง และไม่ค่อยดูแลรักษามากนัก แต่ทำการฉีดยากำจัดโรคและแมลงมาก โรคราเป็นซึ่งจะเข้าทำลายในระยะที่มีความหวานอุดคงอยู่ ซึ่งจะระบาดมากถ้าหากศื้นฝนตก จะทำให้ผลผลิตลดลงเป็นอย่างมาก การเก็บเกี่ยวใช้กรรไกรตัดที่ลักษณะ ต้องใช้คนงานที่มีความชำนาญ ค่าแรงแพง และหายาก ทำให้มีการยั่งแรงงานหรือซื้อตัวกัน เกิดเป็นระบบขายแบบเหมาสวน ผู้ซื้อแบบเหมาสวนจะซื้อกันมาเก็บเอง แต่ในระบบนี้เกณฑ์กรรมมักเสียเปรียบเรื่องราคา การปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว มีการคัดเกรดและเด็ดข้าว หรือหากมีฝักที่เสียหายจะเก็บไว้สำรอง กลุ่ม

ข้อบังคับ

ได้ทำการสำรวจในเขตอำเภอปักช่องและอำเภอวังน้ำเยีย สถานภาพในการผลิตอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ระบบการผลิตในอำเภอวังน้ำเยียเพิ่งเริ่มต้น และค่อยเป็นค่อยไป หน่วยงานของรัฐได้ไปส่งเสริมให้ทำการปลูกบนที่ดินพืชไร่ โดยการนำต้นกล้าไปแจก แต่ขาดการติดตามผล และให้ความรู้แก่เกษตรกรในด้านการผลิต ถึงแม้ว่าบุนวนเป็นไม้ผลที่ไม่ต้องการการดูแลมากนัก แต่เนื่องจากสาเหตุดังกล่าว ผลผลิตจึงยังมีคุณภาพไม่ดีพอ ผลผลิตไม่ตรงตามพันธุ์ที่ตลาดต้องการ หรือขนาดของยางไม่ตรงตามที่โรงงานต้องการ โดยปกติการขายบุนวนจะขายง่ายและได้ราคากว่าขายเป็นผล ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร นิยมผลิตบุนวนเพื่อจำหน่ายเป็นผลสด เก็บแล้วขายเลย ซึ่งไม่มีการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวใด ๆ เว้นแต่ไม่ผลผลิตบุนวนออกมาก ๆ จะตัดมาเก็บไว้โดยใช้กระสอบคลุมไว้ได้ประมาณ 1 สัปดาห์

ในผลไม้ คณะผู้วิจัยขอเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังนี้

- ภาครัฐและสื่อต่าง ๆ ควรจะเสนอข่าวสารให้เกษตรกรจะตระหนักรถึงการป้องกันแมลงและโรคมากกว่าการกำจัด โดยเฉพาะการกำจัดโดยใช้สารเคมี ภาครัฐควรจะส่งเสริมงานวิจัยในด้านการป้องกันแมลงและโรคโดยใช้การควบคุมทางชีวภาพ หากกว่าการกำจัด แต่ถ้าเกิดการระบาดมากแล้วเช่นเพลี้ยไฟในขณะนี้ การใช้สารพาก Knock down ก็ยังจำเป็นอยู่ เพลี้ยแป้งในน้อยหน่า ควรใช้พาราไทอ้อน 20 เมอร์เซนต์ อัตรา 200-250 ซีซีต่อน้ำ 100 ลิตร น้ำดีพ่น เมื่อระบาดมากก็ยังจำเป็น
- ส่งเสริมให้มีการวิจัยคิดค้น เครื่องทุ่นแรงขนาดเล็ก เกี่ยวกับการให้น้ำอย่างประหยัดที่ราคาไม่แพงนัก พร้อม ๆ กับการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก และเครื่องทุ่นแรงสำหรับเก็บฝุ่นจำนวนมาก เป็นต้น

3. ใช้สื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ช่วยในการเผยแพร่วิทยาการใหม่ ๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีการตัดแต่งกิ่ง การควบคุมทรงพุ่มเพื่อให้ผลผลิตตามเวลาที่ต้องการ การปลูกขวัญและกำลังใจให้เกษตรกร รักถิ่นฐาน และรักษาชีพการเกษตร ไม่ขายที่ดินทำที่พักตากอากาศ (Resort) และเมื่อมีเครื่องทุ่นแรง และแรงงานพอสมควรทำการทำสวนเองไม่ให้ผู้อื่นมาเข้าทำ
4. การรวมกลุ่มเกษตรกร เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับระบบการผลิตและการตลาด การต่อรองราคาผลิตผล การแบ่งสรรปันส่วนทรัพยากร การร่วมมือกันทางด้านวิทยาการ ตลอดจนการแบ่งกันใช้เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเกษตร

Abstract

The survey was conducted from July 1995 to August 1997. The Rapid Rural Appraisal (R R A) methodology was used to investigate the status and problems of vegetable and fruit production including the post-harvest handling system. Vegetables and fruits with highest production rates in Nakhon Ratchasima were examined. These Comprised, respectively: small and large hot peppers (*Capicum annuum* L.), yard long beans (*Vigna sesquipedalis*), cucumbers (*Cucurbita sativars* L.), chinese kale (*Brassica alboglabra*), chinese cabbages (*Brassica oleracea* var *capitata*), tomatoes (*Lycopersicon esculentum* Mill.) and baby corns (*Zea mays* L.); and mangoes (*Mangifera indica* L.), sugar apples (*Annona squamosa* L.), sweet tamarinds (*Tamarind indica* L.) and jackfruit (*Artocarpus heterophyllus* Lam.). The survey was conducted in the districts and sub-districts where these vegetables and fruits had the highest production rates. The results of the survey indicated that small and large hot peppers, yard long beans, tomatoes and chinese kale had high production status and high potential for increased production. Cucumbers and chinese cabbages had moderate production status while baby corns had low status. The farmers' knowledge of protection from, and control of, insects, diseases and pests was inadequate. Hence, farmer relied on various chemical sprays. Farmers' knowledge of post-harvest technology to preserve surplus vegetables was also inadequate. As a result, vegetables rotted and prices decreased. Generally, the status of fruit production was better than that of vegetables. The production status of mangoes was highest followed by sugar apples and sweet tamarinds. The production status of jackfruit was the lowest. Labour was lacking in fruit crop production. Most farmers who produced fruits lacked knowledge of the physiology of flowering and fruit setting, and of pest management. Again, a lot of chemical sprays were used, and very little post-harvest technology was known or used. The transfer of technology related to flowering and fruit setting, including pest and disease control, is necessary in both vegetable and fruit production. In addition, post-harvest technology urgently needs to be put in place.

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

จากการจัดสัมนาเรื่องเกย์ครอสานก้าวไกล ที่จัดโดยหอการค้าจังหวัดนราธิวาส เมื่อเดือนตุลาคม 2536 ที่ผ่านมานี้ ได้มีการบรรยายพิเศษและอภิปรายถึงนิติใหม่ของการพัฒนาเกย์กรรมไทยและโภมหน้าหรือทิศทางเกย์กรรมไทยในทศวรรษหน้า ซึ่งผู้ทรงคุณค่าส่วนใหญ่ทั้งจากภาครัฐและเอกชน ต่างมีความเห็นเป็นแนวเดียวกันว่า เกย์กรรมของไทยจะต้องเปลี่ยนจากเกย์ตรในครัวเรือนเป็นเกย์ตรอุดสาหกรรมเพื่อการส่งออก จึงได้เปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพสูงสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ต้องมีการเปลี่ยนจากการปลูกพืชไร่เก่า ๆ เช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง มาเป็นไม้ผลยืนต้น ผักและไม้ดอกไม้ประดับคุณภาพสูงเป็นที่ต้องการของตลาด

จังหวัดนราธิวาสมีที่ดินเหมาะสมมากกับการปลูกไม้ผลยืนต้น โดยมีพื้นที่มากที่สุดในภูมิภาคนี้ และพื้นที่อยู่ติดต่อกันเป็นบริเวณกว้าง พื้นที่ดังกล่าวอยู่ในบริเวณตอนใต้ของจังหวัด ในเขตอำเภอปากช่อง ปากช่องซึ่ง อำเภอวังน้ำเยีย ครบุรี เสิงสาง และหนองบูนนาคนอก อำเภอปากช่องเป็นอำเภอที่ปลูกไม้ผลมากที่สุดของจังหวัดและในภูมิภาคนี้ โดยเป็นแหล่งผลิตไม้ที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีพื้นที่ปลูกไม้ผลรวมประมาณ 240,000 ไร่ อย่างไรก็ตามพื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกไม้ผลของจังหวัดส่วนใหญ่ ซึ่งมีถึง 4.1 ล้านไร่ เกย์ตรรยังใช้ในการปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลังและข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ ซึ่งนับวันแต่จะมีปัญหาทั้งด้านราคาและตลาดมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งทางจังหวัดก็ทราบปัญหานี้ และได้มีโครงการลดพื้นที่ปลูกพืชไร่ลง โดยมีโครงการปลูกพืชไม้ยืนต้นเศรษฐกิจทดแทนมันสำปะหลัง ปี 2536 ภายใต้โครงการนำร่อง ได้ลดพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังลงทั้งสิ้น 2,655 ไร่ โดยปลูกไม้ผลยืนต้นแทน ได้แก่ มะม่วง ขนุน มะนาวหวาน ไฝ่ตง กระท้อน มะนาว ละมุดและน้อยหน่าแทน ในปี 2537 มีเป้าหมายที่จะลดพื้นที่การปลูกมันสำปะหลังลงอีกจำนวน 38,500 ไร่ โดยการปลูกไม้ผลทดแทน

โดยที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นมหาวิทยาลัยใหม่ที่เน้นด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีและตั้งอยู่ในจังหวัดนราธิวาส ทางตอนใต้ของประเทศไทย นับว่าอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะดำเนินการวิจัยและพัฒนาทางด้านพืชผักและผลไม้ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและเทคโนโลยีหลัง การผลิตหรือหลังการเก็บเกี่ยวที่ดี เพื่อการผลิตผักและผลไม้ที่มีคุณภาพเพื่อการส่งออก ที่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ซึ่งจะทำให้เกย์ตรไทยที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้สามารถมีรายได้ศิริสิน ลดการเป็นหนี้สินและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจสถานภาพและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระบบการผลิต การปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวของผักและผลไม้ในเขตจังหวัดนราธิวาสเพื่อที่จะนำมา

1. วิจัยและพัฒนาระบบการผลิตและการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว โดยเน้นการวิจัยเพื่อแก้ไขและปรับปรุงจุดที่มีปัญหา เพื่อให้ได้ระบบการผลิตและระบบการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมในการผลิตผักและผลไม้ที่มีคุณภาพสูง สามารถส่งออกเพื่อการแข่งขันในตลาดโลกได้
2. สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิต และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวที่วิจัย และพัฒนาขึ้น โดยอาศัยองค์กรทั้งภาครัฐ (มหาวิทยาลัยและกรมส่งเสริมการเกษตร) และเอกชน (ผู้นำเกษตรกรและกลุ่มพ่อค้าคนกลางและผู้ส่งออก)

วิธีการศึกษา

การศึกษารั้งนี้ ได้ศึกษารายงานจากการส่งเสริมการเกษตร ข้อมูลการตลาด จังหวัดนราธิวาส (ปี 2538) และข้อมูลจากการสำรวจหัวดันครรภ์สีมา แล้วเลือกสำรวจในเขตตำบล และอำเภอที่มีการผลิตผักและผลไม้ที่ผลิตมากในจังหวัดนราธิวาส โดยเลือกสำรวจในเขตตำบล และอำเภอที่มีการผลิตผักและผลไม้มาก ๆ มากที่สุด ชนิดผักได้แก่ พริกเล็กและพริกใหญ่ ถั่วฝักยาว มะเขือเทศ แตงกวา กระหล่ำปลี กะหล่ำ ข้าวโพดฝักอ่อน ส่วนผลไม้ได้แก่ มะม่วง น้อยหน่า มะขามหวาน และขนุน การสำรวจได้ใช้วิธีการประเมินสภาพนวนแบบเร่งด่วน (RAPID RURAL APPRAISAL-RRA) ซึ่งมีหลักการดังนี้คือ ไม่มีแบบสอบถามตามสัมภาษณ์ สร้างกรอบแนวคิด (conceptual framework) และการสัมภาษณ์เป็นแบบ Semi-structured interviewing โดย

สัมภาษณ์เป็นทีม

หาข้อมูลเท่าที่จำเป็น

การสอบถามจะดำเนินไป

เกษตรกร

สภาพทางกายภาพของหมู่บ้าน คืน ฟ้า อากาศ โรคแมลง การคมนาคม น้ำ กระแสไฟฟ้า

สภาพทางชีวภาพ เช่น พืชพรรณป่าไม้ สัตว์

สภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการเพาะปลูก รวมทั้งพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

เมื่อออกสำรวจได้ข้อมูลครบแล้ว นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ประชุมในทีมสำรวจ พร้อมทั้งจะศึกษาข้อมูลรายงานของแต่ละอำเภอที่ออกสำรวจ เช่น ข้อมูลทางกายภาพ ชีวภาพ สังคมและวัฒนธรรมแล้ว

พิจารณาห้ามสรุปในเรื่อง ปัญหา ข้อจำกัด จุดเด่น จุดด้อย ศักยภาพและข้อเสนอแนะเพื่อนำมาเขียนรายงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. งานวิจัยนี้ จะทำให้ทราบถึงสถานภาพ และปัญหาของระบบการผลิต และการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว รวมทั้งปัญหาด้านการตลาดของผัก และผลไม้ในเขตครรภาราชสีมา เพื่อนำมาเป็นจุดวิจัยและพัฒนาแก้ไขปัญหาต่อไป
2. เป็นแนวทางวิจัยและพัฒนาจัดระบบการผลิต และระบบปฏิบัติการหลังการผลิตหรือหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม ทำให้สามารถผลิตผักและผลไม้ที่มีคุณภาพสูง สามารถรักษาคุณภาพได้อย่างเป็นระบบ ทำให้สามารถส่งออกได้ในราคาสูง และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ซึ่งจะมีผลทำให้เกษตรกร ในเขตจังหวัดครรภาราชสีมาทราบ และมีเทคโนโลยีการผลิต และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อผลิตผักและผลไม้คุณภาพสูง ทำให้มีรายได้สูงขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. จากผลการวิจัยและพัฒนา จะนำไปส่งเสริมโดยกรมส่งเสริมการเกษตร ในเขตจังหวัดครรภาราชสีมา ทั้งการนำไปปรับใช้ และขยายผลไปสู่เขตอื่น ๆ จนครอบคลุมทั่วประเทศได้
4. โครงการวิจัยและพัฒนานี้ อาศัยการทำงานเป็นแบบสาขาวิชา ทั้งจากภาครัฐและเอกชน จะทำให้เกิดความร่วมมือของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในโครงการอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำงานต่าง ๆ ร่วมกันต่อไปอีกในอนาคต

สถานการณ์พืชผักของประเทศไทย

การผลิต

ลักษณะการผลิต ประเทศไทยมีการผลิตพืชผักไม่น้อยกว่า 70 ชนิด สำหรับผักที่เกษตรกรนิยมปลูกกัน แพร่หลาย มีประมาณ 30-40 ชนิด ซึ่งอาจแบ่งตามลักษณะการบริโภคพืชผักได้เป็น 3 ประเภทคือ ผักประเภทกินใบและต้น ได้แก่ กะนา กาวงตุ้ง ผักกาดขาว กะหลាปสี ผักบูรจีน ผักกาดเขียวปีสี และ หน่อไม้ฝรั่ง เป็นต้น

ผักประเภทกินดอกและผล ได้แก่ กะหลាดออก มะเขือเทศ พริก ถั่วฝักยาว ข้าวโพดฝักอ่อน ข้าวโพดหวาน แตงกวาและกระเจี๊ยบเขียว เป็นต้น

ผักประเภทกินหัวและราก ได้แก่ กระเทียม หอมแดง หอมหัวใหญ่ ผักกาดหัว และมันเทศ เป็นต้น

ผลผลิตพืชผักจะมีออกสู่ตลาดตลอดทั้งปี แต่จะมีปริมาณมากที่สุดในช่วงฤดูหนาวคือ ระหว่างเดือน ธันวาคม-กุมภาพันธ์ ของทุกปี เมื่อจากเป็นช่วงที่มีอากาศหนาวเย็น ทำให้ผู้ผลิตต้องลดลง เมื่อจากมีฝนมากในฤดูฝน ทำให้ต้นผักเน่าเสีย และในช่วงฤดูร้อนอากาศแห้งแล้งมาก ทำให้มีการระบาดของแมลงมาก ทำความเสียหายกับผักในแปลงปลูกมากเช่นกัน

แหล่งผลิต

แหล่งผลิตผักสดกระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทย ในแต่ละแหล่งผลิตจะผลิตผักชนิดต่าง ๆ กัน ตาม ความเหมาะสมของภูมิศาสตร์และภูมิประเทศในแต่ละภาค ที่สำคัญดังนี้

ภาคกลางและภาคตะวันตก ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี กรุงเทพมหานคร นครปฐม ราชบุรี การะงัมบุรี อ่างทอง สารบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นแหล่งปลูกผักกะนา ถั่วฝักยาว มะระจีน แตงกวา ผักกาดขาว กาวงตุ้ง ผักกาดหัว ข้าวโพดฝักอ่อน กระเจี๊ยบเขียว และหน่อไม้ฝรั่ง เป็นต้น

ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง เพชรบูรณ์ และตาก เป็นแหล่งผลิตถั่ว ตันเตา กะหลាปสี ถั่วเหลือง ผักกาดหอม มะเขือเทศ หอมหัวใหญ่ กระเทียม หอมแดง มันฝรั่ง เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งผลิตผักเมืองหนาวหลายชนิด เช่น กระเทียมต้น แครอท แคร็ชและผักสลัดชนิดต่าง ๆ เป็นต้น

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดหนองคาย ศกลนคร นครพนม บุรีรัมย์ นครราชสีมา อุดรธานี และขอนแก่น เป็นแหล่งผลิตมะเขือเทศอุตสาหกรรม พริก ข้าวโพดฝักอ่อนและแตงโม เป็นต้น

พื้นที่ปลูกและผลผลิต

จากสถิติการปลูกพืชผักของกรมส่งเสริมการเกษตรในปี 2538/39 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกผักเศรษฐกิจทั้งสิ้น 3,093,858 ไร่ ผลผลิตรวม 4.8 ล้านตัน อัตราเฉลี่ยของพื้นที่ปลูกและผลผลิตรวมของพืชผักในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2534/35-2538/39) มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 12.54 และ 11.56 ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 พื้นที่ปลูกและผลผลิตรวมพืชผักของประเทศไทย 2534/35-2538/39

ปีเพาะปลูก	พื้นที่ปลูก		ผลผลิตรวม	
	ปริมาณ	อัตราเติบโต (ร้อยละ)	ปริมาณ (ตัน)	อัตราเติบโต (ร้อยละ)
2534/35	2,612,242	-	3,551,726	-
2535/36	2,139,493	-18.10	3,174,131	-10.63
2536/37	1,701,041	-20.49	2,598,865	-18.13
2537/38	1,579,151	-7.17	3,030,029	+16.59
2538/39	3,093,858	+95.92	4,798,978	+58.38
อัตราเติบโตเฉลี่ย		+12.54		+11.56

ที่มา : ดัดแปลงข้อมูลจากข้อมูลกรมส่งเสริมการเกษตร

การตลาด

การใช้บริโภคภายในประเทศ

ผลผลิตพืชผักที่ผลิตได้ในแต่ละปีจะใช้บริโภคภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่คือ ประมาณ 2-3 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 90-95 ของผลผลิตทั้งหมด จากการสำรวจสำมะโนประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า คนไทยมีการบริโภคพืชผักประมาณ 40-50 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ซึ่งนับว่าไม่น้อยมากเมื่อเทียบกับคนญี่ปุ่นหรือคนจีนซึ่งมีการบริโภคพืชผักมากกว่า 100 กิโลกรัมต่อคนต่อปี

การส่งออก

ประเทศไทยมีการส่งออกพืชผักทั้งในรูปผักสด ผักแคร่เบี้ยง ผักกระป่อง ผักแซ่นนำเกลือ ผักคงน้ำส้ม และผักตากแห้ง ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา กล่าวคือ ตั้งแต่ปี 2535-2539 การส่งออกพืชผักมีปริมาณและมูลค่าสูงขึ้นเรื่อยๆ จากปี 2535 ซึ่งมีการส่งออกในปริมาณทั้งสิ้น 266,979 ตัน มูลค่ารวม 5,544.9 ล้านบาท และในปี 2539 มีการส่งออกในปริมาณทั้งสิ้น 335,601 ตัน มูลค่ารวม 8,264.4 ล้านบาท อัตราการส่งออกเฉลี่ยในรอบ 5 ปี มีปริมาณเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 6.45 และมูลค่าเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 10.71 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกพืชผัก ระหว่างปี 2535-2539

ปี	ปริมาณการส่งออก		มูลค่าการส่งออก	
	ปริมาณ	อัตราเติบโต (ร้อยละ)	มูลค่า	อัตราเติบโต (ร้อยละ)
	(ล้านบาท)			
2535	266,979	-	5,544.9	-
2536	247,379	-7.34	5,507.0	-0.68
2537	303,721	+22.76	6,210.1	+12.77
2538	308,687	+1.64	7,234.3	+16.49
2539	335,601	+8.72	8,264.4	+14.24
อัตราเติบโตเฉลี่ย	-	+6.45	-	+10.71

ที่มา : ดัดแปลงข้อมูลจากข้อมูลกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ในปี 2539 พืชผักสดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ห่อนหัวใหญ่ กะหล่ำปลอก พริกสด ห้อมแดง กระเจี๊ยบ-เขียว ข้าวโพดฝักอ่อนและหน่อไม้ฝรั่ง ผักแซ่นเบี้ยงที่สำคัญคือ ถั่วแ逼และถั่วฝักยาว ผักกระป่องส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวโพดอ่อน ข้าวโพดหวาน มะเขือเทศทั้งผล (Whole-peeled tomato) ผักกาดดองเห็ด บิงดอง และผักตากแห้งส่งออกที่สำคัญคือ ชิง

แนวโน้มความต้องการใช้พืชผัก

ความต้องการใช้พืชผักมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเนื่องจาก 2 ประการ

- ความต้องการใช้สำหรับการบริโภคภายในประเทศ คาดว่าเป็นแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากรในแต่ละปี ประกอบกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของคนไทยได้เปลี่ยนแปลงไป

กล่าวคือในปัจจุบันผู้คนเริ่มนิยมความระมัดระวังและคำนึงถึงสุขภาพอนามัยมากขึ้น ทำให้มีความต้องการบริโภคอาหารที่มีแคลอรี่ต่ำแต่อุดมด้วยคุณค่าทางอาหาร ซึ่งพืชผักสามารถสนับสนุนความต้องการในการบริโภคนี้ได้เป็นอย่างดี ทำให้กันมีการนิยมบริโภคพืชผักเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

2. ปริมาณการส่งออกพืชผักสด และผลิตภัณฑ์ผักเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากประเทศไทยมีความได้เปรียบในเรื่อง สภาพพื้นที่และภูมิอากาศที่สามารถผลิตพืชผักได้ตลอดปีและหลากหลายชนิด ความได้เปรียบนี้มีส่วนทำให้ปริมาณการส่งออกพืชผักของไทยสูงขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนั้นแม้การผลิตของประเทศไทยจะแข่งในการส่งออกที่สำคัญ อันได้แก่ จีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม มีแนวโน้มการผลิตเพิ่มขึ้นแต่ผลผลิตพืชผักส่วนใหญ่ยังมีคุณภาพไม่ดี ปริมาณการผลิตไม่สม่ำเสมอและการใช้ภายในประเทศมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ผลกระทบจากนโยบายการค้าโลก (WTO) จะส่งผลกระทบให้พืชผักส่งออกบางชนิด เช่น หอมหัวใหญ่หากได้มีการปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น และประเทศไทยมีปูน จะต้องลดการอุดหนุนการผลิตหอมหัวใหญ่แก่เกษตรกรในประเทศไทยตามข้อบังคับของ WTO จะทำให้หอมหัวใหญ่ของไทยมีโอกาสจะไปแข่งขันในตลาดสู่ปูนได้เพิ่มมากขึ้น

การปููกผักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พืชผักที่ปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ กะหล่ำปลี พักนุ่งจีน ผักบูชา ข้าวโพด-ฝักอ่อน ผักคะน้า มะเขือม่วง มะเขือกลมผลใหญ่ มะเขือยาว กระเจี๊ยบเจี๊ยะ หน่อไม้ฝรั่ง ถั่วช่าย มะระ พักกาดเจี๊ยะปลี พักกาดขาวปลี พักกาดหอม พักกวางตุ้ง ถั่วลันเตา ถั่วแวง ถั่วฝักยาว มะเขือเทศ บัว พักเจี๊ยะ พักทอง แตงร้าน แตงกวา กระเทียม ต้นหอม (หอมแบ่ง) หอมแดง พริกเล็ก พริกใหญ่ ช่วงเดือนพฤษภาคมของ 2535 ถึงเดือนเมษายน ปี 2536 พื้นที่ปลูกผักของภาค (ยกเว้นพื้นที่ปลูกมะเขือเทศ) รวมแล้ว 599,203 ไร่ พื้นที่เก็บเกี่ยว 604,712 ไร่ (เหตุที่พื้นที่เก็บเกี่ยวมากกว่าพื้นที่ปลูกเนื่องจากบางพืชได้มาปลูกเพิ่มเติมทีหลัง) และมีผลผลิตรวม 849,067 ตัน พริกเล็กมีพื้นที่ปลูกสูงสุด (168,528 ไร่) รองลงมาตามลำดับคือ พริกใหญ่ (63,701 ไร่) หอมแดง (42,871 ไร่) แตงร้าน (40,423 ไร่) ถั่วฝักยาว (34,945 ไร่) ต้นหอม (31,134 ไร่) แตงกวา (28,336 ไร่) พักทอง (27,297 ไร่) พักนุ่งจีน (21,455 ไร่) และกระเทียม (18,888 ไร่) และพืชที่มีพื้นที่ปลูกน้อยตามลำดับ ได้แก่ ถั่วแวง (91 ไร่) กระเจี๊ยบเจี๊ยะ (231 ไร่) ถั่วลันเตา (397 ไร่) หน่อไม้ฝรั่ง (707 ไร่) ถั่วช่าย (758 ไร่) มะเขือน่อง (1,002 ไร่) มะระ (1,006 ไร่) ผักบูชา (1,307 ไร่) มะเขือยาว (1,446 ไร่) มะเขือกลมผลใหญ่ (4,734 ไร่) ผลผลิตรวมที่ได้สูงสุดคือ พริกเล็ก (141,237 ตัน) รองลงมาตามลำดับคือ แตงร้าน (101,732 ตัน) หอมแดง (92,287 ตัน) พักทอง (63,660 ตัน) ถั่วฝักยาว (46,569 ตัน) แตงกวา (44,001 ตัน) กะหล่ำปลี (27,860 ตัน) พักกาดเจี๊ยะปลี (27,698 ตัน) และพักกวางตุ้ง (27,666 ตัน) (ตารางที่ 3) พืชที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นผักสด การผลิตเพื่ออุดสาหกรรมแปรรูปมีจำกัดเฉพาะบางท้องถิ่น เช่น มะเขือเทศ ในจังหวัดหนองคายและไก่คีดง

ตารางที่ 3 ข้อมูลการปฎูกพืชผักภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พฤษภาคม 2535 - เมษายน 2536)

ชนิดผัก	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)
กะหล่ำปลอก	5,078	4,981	7,985
กะหล่ำปลี	12,230	12,031	27,860
ผักบูร์กิน	21,455	21,356	19,081
ผักบูร์น้ำ	1,307	4,643	5,012
ข้าวโพดผักอ่อน	15,633	16,217	15,773
ผักคะน้า	14,223	14,382	24,845
มะเขื่อนว่าง	1,002	845	1,118
มะเขื่องผลใหญ่	4,734	4,393	6,701
มะเขื่อยา	1,446	1,469	1,974
กระเจี๊ยบเจียว	231	171	90
หน่อไม้ฝรั่ง	707	1,369	506
กุ้ยช่าย	758	1,001	945
มะระ	1,006	940	796
ผักกาดเปียบปลี	13,795	13,447	27,698
ผักกาดขาวปลี	12,923	12,380	21,508
ผักกาดหอม	5,478	5,361	6,444
ผักกาวงตึง	17,554	5,361	27,698
ถั่วลันเตา	397	315	236
ถั่วแขก	91	120	69
ถั่วฝักยาว	34,594	33,630	46,569
มะเขือเทศ	ไม่มีรายงานข้อมูล	หรือมีการรายงาน	ข้อมูลผิดพลาด
บวน	6,736	6,210	5,645
ฟักเจียว	6,296	5,627	13,304
ฟักทอง	27,297	24,162	63,600
แตงร้าน	40,423	39,971	101,732
แตงกว่า	28,336	26,687	44,001
กระเทียม	18,888	18,432	23,269
ต้นหอม (หอมแม่ปีง)	31,134	30,389	59,340
หอมแดง	42,871	42,330	92,285
พริกเล็ก	168,528	177,757	141,297
พริกใหญ่	63,701	66,236	61,658
รวม	599,203	604,712	849,067

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร

การผลิตผักของจังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ปลูกผักเกือบทุกชนิดที่มีในข้อมูลการปลูกผักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ตารางที่ 4) พริกเล็กมีพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุด (59,261 ไร่) ประมาณร้อยละ 3.5 ของพื้นที่ปลูกของภาค รองลงมาตามลำดับคือ พริกใหญ่ (10,412 ไร่) ประมาณร้อยละ 16 ข้าวโพดฝักอ่อน (4,298 ไร่) ประมาณร้อยละ 27 แต่งกว่า (3,886 ไร่) ประมาณร้อยละ 14 ต้นหอม (3,260 ไร่) ประมาณร้อยละ 10 และถั่วฝักยาว (3,126 ไร่) ประมาณร้อยละ 9 ส่วนผลผลิตรวมนั้น พริกเล็กมีผลผลิตรวมสูงสุด (37,121 ตัน) หรือประมาณร้อยละ 26 ของผลผลิตรวมของภาค รองลงมาตามลำดับคือ แต่งกว่า (7,478 ตัน) หรือประมาณร้อยละ 17 ต้นหอม (6,727 ตัน) ประมาณร้อยละ 11 พริกใหญ่ (6,211 ตัน) ประมาณร้อยละ 10 ผักกะน้ำ (5,870 ตัน) ประมาณร้อยละ 23 ข้าวโพดอ่อน (4,162 ตัน) ประมาณร้อยละ 26 ผักหวานตุ้ง (4,135 ตัน) ประมาณร้อยละ 15 รวมพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตรวมของจังหวัด 98,438 ไร่และ 89,506 ตัน หรือประมาณร้อยละ 16 และ 10 ของภาคตามลำดับ

พื้นที่ปลูกผักส่วนใหญ่ของจังหวัดกระจายตามบริเวณเขตชลประทานเช่น ลำตะคง พื้นที่เหล่านี้อยู่ในเขตอำเภอเมืองและอำเภอไก่ล้าศีรียง เช่น อำเภอขามทะเลสาบ การปลูกผักทำกันแบบการค้า มีพ่อค้าคนกลางรับซื้อส่งตลาดกลางในจังหวัด พื้นที่นอกเขตชลประทานมีการปลูกผักกระจายทั่วไปเป็นการปลูกเพื่อบริโภคเองและเพื่อขาย ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารตลาดกลางสะท้อนให้เห็นว่า ปริมาณผักที่เข้ามาในตลาดของทั้งภาคและของจังหวัดมีแนวโน้มสูงขึ้น ในระยะ 5-6 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการขยายพื้นที่ปลูกมากขึ้น ผักที่ปลูกในจังหวัดเป็นผักที่กินสดและใช้ภายในประเทศ การปลูกผักเพื่อแปรรูปมีจำกัดมากในปี 2535 ต้นทุนการผลิต และผลกำไรของผักชนิดต่าง ๆ แสดงไว้ในตารางที่ 5 ต้นหอมเป็นพื้นที่ทำกำไรสูงสุดคือ 9,892 บาท รองลงมาตามลำดับ คือ แต่งกว่า (8,980 บาท) พริกใหญ่ (8,547 บาท) แตงโม (8,522 บาท) มะละกอคิบ (7,824 บาท) กะหล่ำดอก (6,913 บาท) ถั่วลันเตา (5,881 บาท) ฟักทอง (4,943 บาท) มะเขือยาว (4,694 บาท) และกะหล่ำปลี (3,199 บาท) อย่างไรก็ตามมีพื้นที่ปลูกในจังหวัด แต่มีกำไรสูงสุดต่อไร่ต่ำหรือคิดลบ เช่น พริกเล็ก ผักบุ้งจีน แตงร้าน จังหวัดนครราชสีมา มีตลาดกลางรับซื้อผักจากกล่าวได้ว่า เป็นศูนย์กลางตลาดผักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปริมาณการนำเข้าผักจากภายนอก (เกือบทุกจังหวัดของภาค) และภาคอื่น ประมาณวันละ 900 ตันต่อวัน ในช่วงเดือนสิงหาคม 2537 (ตารางที่ 6) นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กระจายผักไปยังจังหวัดอื่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จังหวัดขอนแก่น อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ยโสธร และภาคอื่น ๆ เช่น จังหวัดสระบุรี ลพบุรี อ่างทอง ปทุมธานี ราชบุรี ปราจีนบุรี กรุงเทพฯ (ปากคลองตลาด)

นอกจากนี้ยังมีตลาดประเภทศูนย์การค้าซึ่งมีทั้งผักผลไม้ค่าสูง และผักทั่วไปเป็นตลาดรองรับผักที่ผลิตในจังหวัดและจากแหล่งอื่น ๆ ราคาและชนิดของผักในตลาดประเภทนี้แสดงไว้ในตารางที่ 7 นิสกนุลค่าสูง บางชนิดที่ไม่มีการผลิตในจังหวัดต้องนำเข้าจากภาคอื่น เช่น พริกไทย แครอท ถั่วช่วยขาว ผักประเภทนี้หากปลูกเองได้ในท้องถิ่นจะขยายทางเลือกและรายได้ให้กับเกษตรกรได้

ตารางที่ 4 ข้อมูลการปลูกผักของจังหวัดนราธิวาส (พฤษภาคม 2535 - เมษายน 2536)

ชนิดผัก	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)
กะหล่ำปลอก	269	262	353
กะหล่ำปลี	359	337	768
ผักบูร์จิน	767	801	687
ผักบูร์จน้ำ	17	6	6
ข้าวโพดฝักอ่อน	4,298	4,668	4,162
ผักคะน้า	2,371	2,686	5,870
มะเขือม่วง	11	21	20
มะเขือกลมผลใหญ่	258	261	355
มะเขือยาว	147	173	181
กระเจี๊ยบเขียว	29	29	31
หน่อไม้ฟรั่ง	488	邝	473
(ไร่หนึ่งตัน)			
กุ้ยช่าย	45	57	47
มะระ	8	7	4
ผักกาดเขียวปลี	1,295	1,230	3,149
ผักกาดหอม	89	68	60
ผักกวางตุ้ง	1,819	2,111	4,135
ถั่วลันเตา	25	28	62
ถั่วแมก	-	-	-
ถั่วฝักยาว	3,126	3,128	3,786
มะเขือเทศ	ไม่มีรายงานข้อมูล	หรือมีการรายงาน	ข้อมูลผิดพลาด
บวบ	393	399	270
ฟักเขียว	221	300	548
ฟักทอง	824	860	1,502
แตงร้าน	191	147	208
แตงกว่า	3,886	3,912	7,478
กระเทียน	2,368	2,301	2,835
ต้นหอม (หอมแบ่ง)	3,260	3,455	6,727
หอมแดง	2,201	1,855	2,457
พริกเล็ก	59,261	59,902	37,121
พริกใหญ่	10,412	10,310	6,211
รวม	98,438	99,314	89,506

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร

ตารางที่ 5 ต้นทุนการผลิตสักของจังหวัดนครราชสีมา ปีการเพาะปลูก 2535

ชนิด	ต้นทุนต่อไร่ (บาท/ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	ราคาผลผลิตต่อ กิโลกรัม (บาท/กก.)	กำไรสุทธิต่อไร่ (บาท/ไร่)	รายได้ต่อไร่ (บาท/ไร่)
ผักกาดหอม	8,817.59	1,459.00	6.21	242.80	9,060.39
หอยแครง	7,748.78	1,318.00	8.00	2,795.22	18,292.78
ข้าวโพดฝักย่อน	965.53	975.00	2.50	1,771.97	2,737.50
บัวบ	4,277.77	664.00	7.45	669.03	4,946.95
พักทอง	3,391.13	2,466.00	3.38	4,943.95	8,335.08
พักเขียว	3,369.97	1,982.00	2.83	2,239.09	5,609.06
ผักหวานตุ้ง	6,027.63	1,784.00	3.81	769.41	6,797.04
ผักบูร์เจี๊ยน	4,497.99	740	3.60	-1,833.99	2,664.00
ผักกาดขาวปี	12,182.25	2,084.00	6.78	1,947.27	14,129.52
คะน้า	8,642.72	2,016.00	4.84	1,114.72	9,757.44
ผักกาดหัว	6,549.05	1,634.00	4.50	803.95	7,353.00
กะหล่ำปลอก	14,395.56	1,834.00	11.62	6,915.52	21,311.08
กะหล่ำปี	9,840.68	2,264.00	5.76	3,199.96	13,040.64
มะเขือเทศ	1,637.70	1,300.00	3.50	2,912.21	4,649.91
ถั่วฝักยาว	8,065.73	1,095.00	7.54	190.57	8,256.30
แตงกว่า	3,677.10	1,892.00	6.69	8,980.38	12,657.48
แตงร้าน	3,311.39	1,475.00	2.00	-361.39	2,950.00
ถั่วลันเตา	15,282.81	2,116.42	10.00	5,881.39	21,164.20
มะเขือยาว	3,872.41	1,452.00	5.90	4,694.39	8,566.80
หอยແນ່ງ	9,489.77	1,891.00	10.25	9,892.98	19,382.75
กระเทียม	15,511.85	1,286.00	18.00	7,636.15	23,148.00
มันเทศ	2,630.05	356.86	3.07	-1,534.49	1,095.56
หน่อไม้ไผ่	7,968.19	330.00	18.00	2,028.19	9,996.38
พริกใหญ่	4,064.61	637.00	19.80	8,547.99	12,612.60
พริกเด็ก	4,120.76	253.00	17.02	-185.79	3,934.48
แตงโม	2,696.76	3,057.00	3.67	8,522.43	11,219.19
ເຜື່ອກຫອມ	5,804.88	1,138.00	4.60	-570.08	5,234.80
ข้าวโพดรับประทาน	4,403.50	1,375.00	5.00	2,471.50	6,875.00
ผักสด					
มะละกอ	2,060.37	2,769.00	3.57	7,824.96	9,882.33
พริกไทย	20,153.35	300.00	35.83	-9,704.35	10,749.00

ที่มา : สำนักงานเบตเกย์ศรีราชา กทมที่ 6 จังหวัดนครราชสีมา

ตารางที่ 6 สรุปยอดจำนวนผู้พัก-ผลไม้ต่อวัน/ตัน ที่เข้าตลาดกลางสุรนาร (วันที่ 4 สิงหาคม 2537)

ลำดับที่	ชนิดผักและผลไม้	จำนวน(ตัน)/วัน
1	ผักคะน้า	51
2	ผักหวานดึง	44
3	ต้นหอม	75
4	ผักชี	5
5	พริกสด	46
6	ถั่ย	85
7	กระหล่ำปลี	77
8	คอกกระหล่ำ	27
9	หัวไชเท้า	15
10	แตงกวา	51
11	มะเขือยาว	28
12	มะเขือเจ้าพระยา	16
13	มะเขือเทศ	64
14	แฟง	44
15	ฟักทอง	56
16	ข้าวโพด	11
17	มะละกอ	32
18	มะนาว	39
19	มะพร้าว	58
20	มันเทศ	41
21	หมาก	29
22	กระเทียน	25/1-3 วัน
23	หอมแห้ง	22/1-3 วัน
24	เผือก	17/2-3 วัน
25	พริกแห้ง	17
26	ส้มเขียวหวาน	49
27	แตงโม	29
28	ทูเรียน	33
29	เงาะ	48
30	สับปะรด	33
31	ล้ำไย	37

ที่มา : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุรกัญญา

ตารางที่ 7 ราค้าแพ็คที่ Makro วันที่ 20 กรกฎาคม 2537

ลำดับ	สินค้าแพ็ค	บาท/กก.	ลำดับ	สินค้าแพ็ค	บาท/กก.
1	หอมญี่ปุ่น	40	36	แตงกว่า	10
2	หน่อไม้หวาน	9	37	มะเขือเปราะ	10
3	ถั่วแดง	25	38	มะระเข็ม	15
4	พริกยักษ์	91	39	มะเขือเหลือง	18
5	แครอท	49	40	มะเขือม่วง (เล็ก)	14
6	สลัดแก้ว	57	41	มะเขือพวง	19
7	หางหงษ์	17	42	มะเขือเสaway	14
8	ใบเตย	9	43	กระเจี๊ยบเขียว	12
9	ผักบุ้งจีน	12	44	ถั่วพู	32
10	ผักกระเพรา/3 กำ	13	45	พริกขี้หมูแดง	28
11	กะหล่ำปลี (สีม่วง)	67	46	พริกขี้หมูเขียว	23
12	หน่อไม้ฟรั่ง	53	47	พริกขี้หมูสวน	25
13	คึ้นไช่	20	48	พริกขี้หมูธรรมชาติ	21
14	ถั่วแระ	16	49	พริกขี้หมูเด็กถ้าน	38
15	กวางตุ้ง	10	50	กระชายฝอย	30
16	ต้นหอม	20	51	ขิงฝอย	30
17	คอกกว้างตุ้ง	10	52	ขมิ้นขาว	60
18	ถั่วฝักยาว	16	53	ขิงแก่	29
19	ผักบุ้งจีน	11	54	กระชาย	27
20	แขนงกะหล่ำ	30	55	ขมิ้นเหลือง	17
21	คอกกุ้ยช่าย	37	56	พริกเหลือง	35
22	ผักกาดหอม	12	57	พริกชี้ฟ้าเขียว	35
23	บวบเหลี่ยม	10	58	ข่า	14
24	บวบหนอง	12	59	ขิงอ่อน	17
25	บวบญู	12	60	ขิงยักษ์	75
26	มะเขือยาว	15	61	พริกชี้ฟ้าแดง	17
27	กะหล่ำปลี	12	62	มะม่วงอ่อน	30
28	ผักกาดขาวปลี	16	63	พริกหนุ่ม	24
29	มะระ	13	64	ใบปอแห้ง	42
30	คอกกะหล่ำ	25	65	หน่อไม้จีน	49
31	บร็อคโคลี่	44	66	ตะไคร้/30 ต้น	8
32	หัวไชเท้า	11	67	ข้าวโพดหวาน	20
33	มะเขือเทศ (สีดา)	23	68	น้ำเต้า	10
34	มะเขือเทศ (ธรรมชาติ)	19	69	มะกรูด/5 ผล	6
35	แตงร้าน	12	70	ฟักเขียว	10

ตารางที่ 7 (ต่อ) ราคាឡักที่ Makro วันที่ 20 กรกฎาคม 2537

ลำดับ	สินค้า Müller	บาท/กก.	ลำดับ	สินค้า Müller	บาท/กก.
71	ตันกระเทียมไขมุ่น	49.50	87	กวางคุ้งไก่หัววัน	10
72	ชาลารี	77	88	ผักชี	49
73	กะหลาสีม่วง	87.50	89	ผักชีฝรั่ง	39
74	ชะอม/3 กำ	10	90	ใบคุ้นไช่ (เขียว)	29
75	ใบโหรพา/3 กำ	4.50	91	พิกทอง	10.50
76	ใบมะกรูด/2 กำ	6	92	ข้าวโพดฝักอ่อน	23
77	ถายบัว	14	93	แขวงกระหลา	38
78	รากบัว	70	94	ตัวแบก	17
79	เห็ดเปี๊ยะ	48	95	ตัวลันเตาเล็ก	55
80	គอกขาว	29	96	គอกแค	32
81	គอกคุ้นไช่	37	97	เห็ดหูหนู	20
82	แตงโนอ่อน	14	98	ยอดมะพร้าว	35
83	ใบแมงลักษณ์/3 กำ	7	99	คุ้นไช่ข้าว	120
84	ผักกาดขาวแซ	10	100	เห็ดคนางรน	34
85	ผักกาดขาวไทย	22	101	ไชโป๊สัม	14
86	ยอดกะนา	14	102	ผักกะนา	10

สถานการณ์ไม้ผลของประเทศไทย

การผลิต

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปลูกไม้ผลได้หลายชนิด ทั้งนี้เพราะมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ ที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต ได้เป็นอย่างดี ทำให้มีผลผลิตออกสู่ตลาดหมุนเวียนให้บริโภคกันได้ ตลอดปี และหากได้รับการจัดระบบการผลิตที่ดี เช่นว่า ปริมาณการผลิตจะมีมากพอสำหรับการส่งออก อันเป็นการเพิ่มศักยภาพในการผลิตให้มากขึ้น และทำรายได้ให้กับชาวสวนได้มากตามไปด้วย

แหล่งผลิต เนื่องจากประเทศไทยมีจำนวนไม้ผลหลากหลายชนิด ซึ่งแต่ละชนิดก็จะมีปัจจัยในการเจริญเติบโตแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอุณหภูมิ ความชื้น ความต้องการน้ำและสภาพของดิน จึงทำให้แหล่งผลิตไม่ผลมีการกระจายตัวแตกต่างกันไปตามความต้องการเจริญเติบโตของพืชชนิดนั้น ๆ

พื้นที่ปลูกและผลผลิต เนื่องจากไม้ผลแต่ละชนิดมีปัจจัยในการเจริญเติบโตแตกต่างกัน ดังนั้นก่อนทำการปลูกไม้ผลแต่ละชนิด ควรทำการศึกษาถึงความต้องการปัจจัยในการเจริญเติบโตของพืชชนิดนั้น ๆ ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของไม้ผลได้แก่

อุณหภูมิ นอกจากจะมีผลต่อการเจริญเติบโตของพืชแล้ว อุณหภูมิยังมีผลต่อการออกดอก ติดผลของพืชอีกด้วย ดังนั้น การเลือกพื้นที่ในการปลูกพืชเพื่อประโยชน์ทางการค้าควรเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมกับพืชชนิดนั้น ๆ เพราะนอกจากอุณหภูมิจะมีผลต่อการเจริญเติบโตของพืชแล้วอุณหภูมิยังเป็นตัวกำหนดจำนวนผลผลิตอีกด้วย

แหล่งน้ำ น้ำเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการผลิต เพราะน้ำเป็นตัวนำอาหารต่าง ๆ จากดินเข้าสู่พืช ถ้าขาดน้ำ การให้น้ำต่าง ๆ ที่ใส่ลงไประดับไม่เป็นประโยชน์ต่อพืชที่ปลูก ดังนั้นจึงควรเลือกพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำเพียงพอต่อความต้องการของพืชที่ปลูกด้วย

สภาพของดิน ดินที่มีความสมบูรณ์ย่อมเป็นผลกำไรของผู้ที่ได้เป็นเจ้าของ แต่ไม่ได้หมายความว่าดินเลว ไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ เพียงแต่จะต้องมีการปรับปรุงสภาพดินให้ดีก่อน ซึ่งต้องใช้เงินทุนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นสภาพดินที่เหมาะสมควรเป็นสภาพดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ หรือมีการปรับปรุงสภาพดินก่อนปลูกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

การตลาด

การใช้บริโภคภายในประเทศ พบว่าผลผลิตไม้ผลส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นที่ต้องการบริโภคภายในประเทศสูง เพราะผลผลิตมีการหมุนเวียนกันออกตลอดปี ตามฤดูกาล จึงทำให้มีความต้องการบริโภคตลอดปีด้วย และเนื่องจากประชาชนในประเทศมีการคิดถึง ดัดแปลง และมีการแปรรูปผลผลิตออกมากในรูปค่าง ๆ มากมาย และสามารถเก็บรักษาได้ในระยะเวลานาน ซึ่งเป็นการสร้างความปลอดภัยให้กับผู้บริโภคอยู่เสมอ จึงทำให้ผลผลิตที่ออกมากไม่ล้นตลาด

การส่งออก พบว่าผลไม้ในประเทศมีแนวโน้มในการส่งออกทั้งในรูปผลสด ผลไม้แช่แข็ง และผลไม้กระป๋องเพิ่มสูงขึ้น คือจากปี 2531 มีจำนวนการส่งออกผลไม้สด จำนวน 53,514 ตัน คิดเป็นมูลค่า 636.4 ล้านบาท พอกลับปี 2536 มีการส่งออกผลไม้สดเพิ่มสูงขึ้นเป็น 93,165 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,419 ล้านบาท (สถิติการส่งออกและการนำเข้าสินค้าพืชสวน ปี 2536) โดยผลไม้ที่มีมูลค่าการส่งออกในรูปผลสดมากที่สุดคือ ลำไย และทุเรียน ซึ่งสามารถทำรายได้เข้าประเทศในปี 2536 ได้ถึง 398 และ 379.4 ล้านบาท ตามลำดับ โดยตลาดต่างประเทศที่สำคัญส่วนใหญ่คือประเทศไทยเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ญี่ปุ่น ฮ่องกง เป็นต้น ส่วนตลาดทางยุโรปยังมีน้อย เพราะการส่งออกยังมีปัญหาในเรื่องของการขนส่งที่ต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการเก็บเกี่ยวให้ผลผลิตเน่าเสียหาย การบรรจุหีบห่อที่ต้องใช้ต้นทุนสูง และปัญหาที่สำคัญคือ ในเรื่องของการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทำได้ไม่ดีนัก ซึ่งหากมีมาตรการในการควบคุมคุณภาพให้ได้มาตรฐาน การบรรจุหีบห่อที่เหมาะสม ปลดลดภาระต่อการเดินทางและมีวิธีรักษาผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยวให้ไม่เน่าเสียก่อนไปถึงตลาดได้ เชื่อว่าผลไม้ของเมืองไทยน่าจะสามารถขยายตลาดในแถบยุโรปได้ ซึ่งจะทำให้มีการส่งออกเพิ่มสูงขึ้นด้วย

การสำรวจสถานภาพ และปัญหาระบบการผลิต และปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวของผักใน จังหวัดนครราชสีมา

พริกเล็กและพริกใหญ่

ได้ทำการสำรวจที่อำเภอสามแวกແสงและอำเภอปากช่อง

สถานการณ์ทั่วไปของพริก

พริกเป็นผักชนิดหนึ่งที่มีการปลูกกันกว้างไกลในหลายประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตหนาว FAO ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตพริกกว่า ในปี 2534 พื้นที่เก็บเกี่ยวพริกของโลกรวม 6,921,875 ไร่ ได้ผลผลิตทั้งสิ้น 9,144,990 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 1,321.12 กก./ไร่ แหล่งผลิตที่สำคัญในเอเชียแปซิฟิก ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน อินโดนีเซีย เกาหลี และปากีสถาน

สำหรับประเทศไทยนั้น พริกเป็นผักชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันและสำคัญในทางเศรษฐกิจ เนื่องจากมีการใช้ประกอบอาหารประจำวัน ใช้ในอุตสาหกรรมอาหารต่าง ๆ ใช้เป็นส่วนประกอบของยาวยาโรคบางชนิด ทั้งนี้ เพราะว่าพริกเป็นพืชที่มีคุณค่าทางอาหาร มีสี รสชาดที่ไม่อ้าวaise ใช้ผลผลิตจากพืชอื่น ๆ ทดแทนได้ ด้านการผลิตนั้น พริกเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อเกษตรพืชหนึ่ง กรมส่งเสริมการเกษตร ได้รายงานสถานภาพการผลิตพริกของประเทศไทย ในปี 2535 มีการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูก และเพิ่มผลผลิตโดยมีพื้นที่ผลิตพริก ทั้งพริกใหญ่และพริกเล็กรวม 463,310 ไร่ ผลผลิตรวม 639,981 ตัน เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตรวมกัน ปี 2533 และปี 2534 พบว่า ผลผลิตพริกเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.8 และ 22.18 ตามลำดับ แหล่งผลิตพริกใหญ่ที่สำคัญได้แก่ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 39.2 และ 38.87 ตามลำดับ ในจังหวัดนครราชสีมา ได้มีการปลูกพริกในหลายอำเภอคัดสรรค์ไว้ ในตารางที่ 8 ซึ่งจะเห็นว่าอำเภอสามแวกແสงเป็นอำเภอที่มีการปลูกพริกมากที่สุดในจังหวัดนครราชสีมา

พริกใหญ่ แหล่งปลูกที่สำคัญคือ เชียงใหม่ นครสวรรค์ ลำพูน อุตรดิตถ์ ชัยภูมิ นครราชสีมา เลย และราชบุรี เป็นต้น

พริกเล็ก แหล่งปลูกที่สำคัญคือ เชียงใหม่ นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา นุกดาหาร อุบลราชธานี กาญจนบุรี ปราจีนบุรี ศรีสะเกษ ชุมพร นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี เป็นต้น

พื้นที่ปลูกและเก็บเกี่ยวพ稷 (ถ้วน) ปี 39/40 จังหวัดนครราชสีมา

ตารางที่ 8 แสดงพื้นที่ปลูกและเก็บเกี่ยวพ稷 (ถ้วน) ปี 39/40 จังหวัดนครราชสีมา

ลำดับ	อำเภอ	พ稷ใหญ่			พ稷ขี้หนูสวน			พ稷ขี้หนูใหญ่		
		พื้นที่ ปลูก ไร่	เก็บ เกี่ยว ไร่	ผลผลิต เฉลี่ย กก./ไร่	พื้นที่ ปลูก ไร่	เก็บ เกี่ยว ไร่	ผลผลิต เฉลี่ย กก./ไร่	พื้นที่ ปลูก ไร่	เก็บเกี่ยว ไร่	ผลผลิต เฉลี่ย กก./ไร่
1	เมือง	-	-	-	185	147	1,237	162	157	1,275
2	คง	-	-	-	-	-	-	100	100	600
3	ครัวรี	-	-	-	443	300	1,808	20	20	800
4	จักราช	163	80	1,687	6	6	505	20	20	1,500
5	โชคชัย	170	170	436	29	24	404	101	101	409
6	ชุมพวง	26	26	799	13	13	720	40	40	620
7	ค่านบุนทด	-	-	-	10	10	540	51,240	48,655	641
8	โนนไทย	1,050	1,050	360	-	-	-	19,122	10,862	540
9	บัวใหญ่	75	75	1,700	-	-	-	-	-	-
10	โนนสูง	1,360	1,360	2,363	-	-	-	135	135	1,177
11	ปักชงชัย	10	10	805	1,324	733	1,451	-	-	-
12	ป่ากอช่อง	339	339	1,000	215	215	1,160	920	920	600
13	พิมาย	3	3	800	-	-	-	-	-	-
14	สีคิว	-	-	-	470	470	893	3,650	1,000	-
15	สูงเนิน	-	-	-	55	55	600	175	175	600
16	ประทาย	25	25	668	-	-	-	-	-	-
17	หัวযงแสง	104	76	1,257	24	22	2,018	26	26	1,742
18	ขามทะเลสอ	50	5	800	-	-	-	64	57	500
19	ขามสะแกแสง	4,745	4,207	650	-	-	-	6,255	5,255	632
20	เสิงสาร	-	-	-	-	-	-	615	615	499
21	บ้านเหลียน	-	-	-	-	-	-	450	450	478
22	หนองบูนนาค	-	-	-	-	-	-	15	15	525
23	แก้งสนามนาง	-	-	-	710	710	1,200	-	-	-
24	โนนแดง	17	17	1,730	-	-	-	8	8	825
25	วังน้ำเขียว	-	-	-	30	30	1,200	90	90	1,200
26	กิ่ง อ.ล้ำทะเมนชัย	-	-	-	-	10	10	1,480	8	8
27	กิ่ง อ.เทพารักษ์	-	-	-	-	-	-	4,640	4,150	4,640
28	กิ่ง อ.เมืองยา	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29	กิ่ง อ.พระทองคำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		8,137	7,488	1,075	3,524	2,745	1,087	87,856	75,509	763

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา

สภาพการผลิต

แหล่งปลูกต่าง ๆ ที่กล่าวนี้ ส่วนใหญ่แล้วมีการปลูกเป็นแหล่งที่ชาว มีพ่อค้ารับซื้อผลผลิต เข้ารับซื้อผลผลิตเป็นประจำทุกปี และมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมรวมในห้องถิ่นพ่อค้ารับซื้อและเกษตรกร ผู้ผลิต สภาพการผลิต พริกของไทยนั้น อาจแบ่งได้ตามสภาพการเพาะปลูกได้ดังนี้

การปลูกในสภาพไร่ เป็นแหล่งผลิตส่วนใหญ่ของประเทศไทย แหล่งที่จำเป็นต้องปลูกในสภาพไร่นี้เนื่องจากขาดแหล่งน้ำ ดังนั้น การปลูกจึงต้องอาศัยน้ำฝน พันธุ์พakisที่ใช้ส่วนใหญ่มักทนแล้ง เกษตรกรมักใช้น้ำยี่ สารเร่งการเจริญเติบโตในปริมาณที่จำกัดแต่ขนาดพื้นที่ที่เกณฑ์การปลูกพakisนั้น จะมีขนาดใหญ่กว่าการปลูกในสภาพสวน ด้วยสาเหตุที่มีปัจจัยจำกัดหลายประการที่กล่าวแล้ว จึงส่งผลทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่อาจควบคุมปริมาณการผลิต และคุณภาพของผลผลิตให้สมำเสมอได้

การปลูกในสภาพสวน เป็นแหล่งที่มีการควบคุมระยะเวลาการปลูก ลักษณะของผลผลิตและปริมาณการผลิตได้ค่อนข้างดี ทั้งนี้เพราะว่าพื้นที่ดังกล่าวมักควบคุมระดับน้ำและวิธีการให้น้ำได้ดี เกษตรกรใช้น้ำยาเคมีในปริมาณค่อนข้างสูง มีทักษะในการเบตกรรม ส่วนค่าใช้จ่ายในด้านแรงงานค่อนข้างสูงกว่าในสภาพไร่

จากการรวบรวมปัญหาการผลิตพakisของคณะกรรมการประสานงานวิจัยและส่งเสริมการเกษตรเพื่อจัดทำแผนพัฒนาพิช ระหว่างกรมวิชาการเกษตรและกรมส่งเสริมการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) นั้นพบว่า ปัญหาด้านการผลิตพakisมีดังนี้

พันธุ์พakisชนิดต่าง ๆ ที่ปลูกนั้น ยังมีความหลากหลาย พakisบางชนิดให้ลักษณะผลผลิตที่ไม่ตรงตามความต้องการของตลาด

ด้านการเบตกรรม ยังขาดข้อมูลที่เหมาะสมกับการเกษตรรวมในแต่ละแหล่ง

ด้านอารักษากาพิช พบว่าการปลูกยังจำเป็นต้องใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชมาก

วิทยาการหลังเก็บเกี่ยวและการแปรรูป พบว่ายังใช้วิธีที่落后หลายทำให้ได้พakisที่คุณภาพดี

ต้นทุนการผลิต พบว่าต้นทุนการผลิตพakisสูง โดยเฉพาะการใช้สารเคมี และการใช้แรงงานในการเก็บเกี่ยว

ได้ทำการสำรวจสถานภาพและปัญหาการผลิต และปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวของพริกเล็กและพริกใหญ่ที่อำเภอขามสะแกแสง และอำเภอปากช่อง (อำเภอปากช่องดูในข้าวโพดฝักอ่อน)

สภาพทั่วไปของอำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา

ประวัติความเป็นมา

อำเภอขามสะแกแสงเป็นอำเภอที่ 19 ในจำนวน 22 อำเภอ 3 กิโลเมตรขึ้นอยู่ในความปกครองของอำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ได้รับการยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอเมื่อปี พ.ศ. 2511 และได้รับการยกฐานะเป็นอำเภอ เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2516 ซึ่งมีประวัติการแบ่งแยกตำบล ดังแผนที่แสดงที่ต่อไป อาณาเขต และเส้นทางคมนาคม

ที่ตั้ง

อำเภอขามสะแกแสงตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดนครราชสีมา ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 50 กิโลเมตร

การคมนาคม

การคมนาคมระหว่างจังหวัดและอำเภอโดยรถบินที่เป็นถนนลาดยางเข้าถึงอำเภอขามสะแกแสงได้ 2 เส้นทางคือ

เส้นทางที่ 1 แยกจากถนนมิตรภาพด้านอำเภอโนนสูงที่บ้านดอน hairy ผ่านตลอด ที่ว่าการอำเภอโนนสูง ระยะทาง 30 กิโลเมตร รวมระยะทางจากจังหวัดถึงอำเภอประมาณ 57 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 2 แยกจากถนนสุรนารายณ์ (สายนครราชสีมา-ชัยภูมิ) ที่กิโลเมตรที่ 30 ด้านอำเภอโนนไทย ระยะทาง 21 กิโลเมตร รวมระยะทางจากจังหวัดอำเภอประมาณ 51 กิโลเมตร

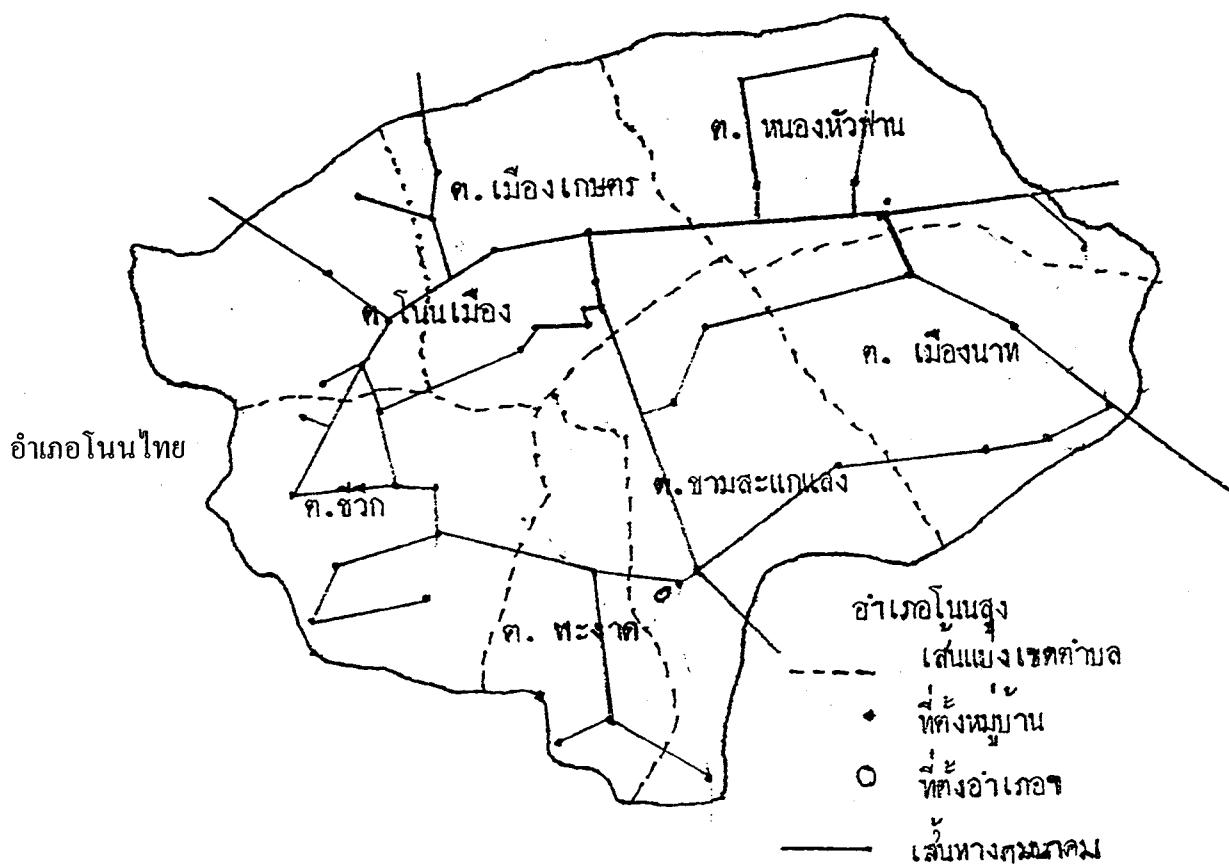
การคมนาคมระหว่างตำบลหมู่บ้านมีถนนลาดยาง (ถนนหลวง) ตัดผ่านคับลพางاد ตำบลสามสะแกแสง ตำบลเมืองเกยตร และตำบลหนองหัวฟาน ไปสู่เขตอำเภอ จังหวัดนครราชสีมา และถนนลาดยางจากตำบลเมืองเกยตรเข้าสู่บ้านโนนเมือง ตำบลโนนเมือง

ถนนสูตรรัฐบาล รพช. สายลักษณ์ตัดผ่านตำบลเมืองนาท ตำบลหนองหัวฟาน ตำบลโนนเมือง และตำบลชีวีก

ถนนสูตรรัฐบาลต่อตอกันทุกหมู่บ้าน บางแห่งเป็นถนนหินคลุก สภาพผิวน้ำเป็นหลุม บ่อ และโกลน ในฤดูฝน บางหมู่บ้านการสัญจรไปมาลำบากมาก โดยเฉพาะบ้านหัวบึง หนองโพธิ์ คอนสามัคคี และ

หนองขาคีม ต.ชีวีก บ้านหนองบน ต.พะงาด บ้านหนองกอกไม้พอก หนองทุเรียน ต.โนนเมือง และบ้านหนองໄ่ ต.เมืองเกย์คร เป็นต้น แผนที่ข้างล่างนี้แสดงเส้นทางคมนาคมของอำเภอ

ภาพที่ 1 แผนที่แสดงที่ตั้ง อาณาเขต และเส้นทางคมนาคม ของอำเภอหนองแกแสง

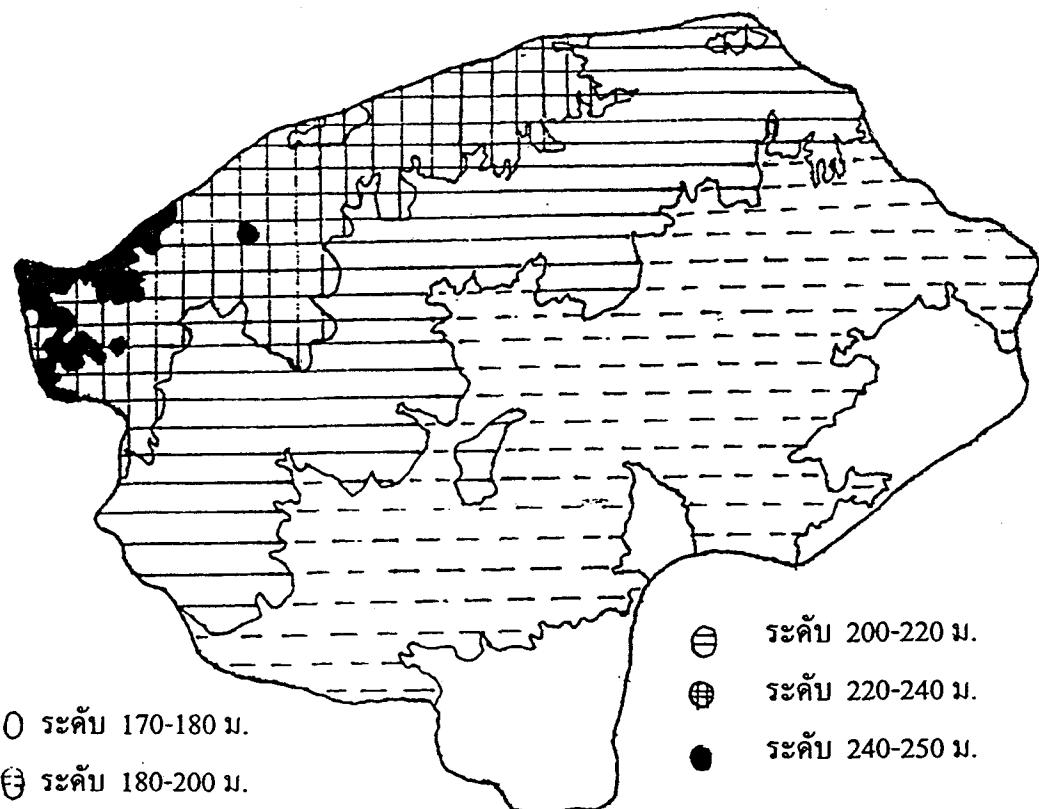
การปักครอง

แบ่งการปักครองออกเป็น 7 ตำบล 63 หมู่บ้าน

มีสุขาภิบาลตำบล 2 แห่ง ดังนี้

1. ตำบลળາມສະແກແສງ	12 หมู่บ้าน	มีสุขาภิบาล 1 แห่ง	จำนวน 3 หมู่บ้าน
2. ตำบลหนองหัวฟาน	8 หมู่บ้าน	มีสุขาภิบาล 1 แห่ง	จำนวน 3 หมู่บ้าน
3. ตำบลພະຈາດ	9 หมู่บ้าน		
4. ตำบลເມືອນນາທ	9 หมู่บ้าน	มีหมู่บ้านอยู่ในเขตสุขาภิบาลหนองหัวฟาน 1 หมู่บ้าน	
5. ตำบลຊົງວົກ	10 หมู่บ้าน		
6. ตำบลໂນນເມືອງ	8 หมู่บ้าน		
7. ตำบลເມືອນເກຍຕຣ	7 หมู่บ้าน		

ກາພທີ່ ແພນທີ່ແສດກຮັບຈັດພື້ນທີ່ຮະດັບເສັ້ນຄວາມສູງຈາກຮະດັບນໍ້າທະເລປານກລາງ

ອໍາເກອນສະແກແສງ ຕັ້ງຢູ່ໃນຮະດັບຄວາມສູງຈາກຮະດັບນໍ້າທະເລປານກລາງ ຕັ້ງແຕ່ 170 ເມຕີຣ ຄື່ງ 250 ເມຕີຣ ໂດຍມີພື້ນທີ່ສ່ວນໃໝ່ຢູ່ໃນຮະດັບປະມາມ 180-200 ເມຕີຣ ຈາກການຈັດພື້ນທີ່ຕາມຮະດັບເສັ້ນຄວາມສູງ ຈະເහັນໄດ້ວ່າພື້ນທີ່ມີຄວາມລາດທາງດ້ານທີ່ເກອນ ໄປສູ່ທີ່ໄດ້ຂອງພື້ນທີ່ປະກອບດ້ວຍພື້ນທີ່ລູກຄ່ຳຮອນຕົ້ນ ທາງດອນທີ່ເກອນແລະພື້ນທີ່ງານໃນຕອນກລາງ ຄື່ງດອນໄດ້ຂອງພື້ນທີ່ ອີ່ນມີຮະດັບຄວາມສູງຕ່າງຈາກຊຸດສູງສຸດ ຄື່ງຄໍາສຸດປະມາມ 80 ເມຕີຣ

การประกอบอาชีพหลักของประชากร

ตารางที่ 9 แสดงการประกอบอาชีพหลักของประชากร

ตำบล	ครัวเรือน		ประเภทอาชีพ						
	ทั้งหมด	การเกษตร	%	รับจ้าง	%	ค้าขาย	%	อื่น ๆ	%
ขามสะแกแสง	2,189	2,020	92	101	5	36	2	32	1
โนนเมือง	646	625	97	16	2	5	1	-	-
เมืองนาท	980	901	91	36	3	21	2	19	1.93
ชีวิก	870	833	96	37	4	38	-	-	-
พะงาด	831	789	95	24	3	12	1	6	1
หนองหัวฟาน	1,175	1,057	89	65	6	29	3	24	2
เมืองเกยตру	624	611	97	3	1	6	13	4	4
รวม	7,315	6,836	93	282	4	147	2	85	1

การประกอบอาชีพ

ประชากรร้อยละ 93 ประกอบอาชีพทางการเกษตร ได้แก่ การทำนา ทำไร่ และเลี้ยงสัตว์ควบคู่กันไป และเกษตรกรเหล่านี้จะใช้เวลาว่างจากกิจกรรมการเกษตรรับจ้างทั่วไป ได้แก่ งานก่อสร้าง และงานในภาคเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพรอง โดยมีเกษตรกรที่ยึดอาชีพรับจ้างอย่างเดียวร้อยละ 4 และค้าขายร้อยละ 2

ประชากร

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนประชากร เป็นรายตำบล

ตำบล	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร			จำนวนประชากรเฉลี่ย		ประชากรวันแรงงานเฉลี่ย	
	ทั้งหมด	ทั้งหมด	%	ทั้งหมด	คน/คร.	คน	คน/คร.
ขามสะแกแสง	2,184	2,020	92	9,666	4	5,001	2
โนนเมือง	646	625	97	2,897	4	1,690	2
เมืองนาท	980	901	91	4,787	4	2,508	3
ชีวิก	870	833	96	4,132	5	2,593	3
พะงาด	831	789	95	4,019	5	2,966	4
หนองหัวฟาน	1,175	1,057	90	7,432	6	4,112	3
เมืองเกยตру	624	611	82	2,988	5	1,891	3
รวม	7,315	6,836	93	35,971	4	20,761	3

แหล่งที่มา กชช. 2 ค. ปี 2537

การศึกษาของประชากร

ตารางที่ 11 แสดงการศึกษาของประชากรในตำบล

ตำบล	ระดับการศึกษา			สถานศึกษา		
	ภาคบังคับ	นักเรียน	สูงกว่ามัธยม	สปช.	นักเรียน	วัด
ขามสะแกแสง	1,117	555	130	5	1	7
โนนเมือง	1,680	106	33	4	-	4
เมืองนาท	2,987	381	138	4	-	7
ชีวิก	2,955	74	44	5	-	3
พะชาด	8,814	156	98	2	-	2
หนองหัวฟ่าน	6,637	299	148	5	-	6
เมืองเกยตร	1,444	136	137	4	-	4
รวม	19,634	1,707	728	31	1	33

คำสรุป

อำเภอขามสะแกแสงมีวัดอยู่จำนวน 33 วัด ประชากรนับถือศาสนาพุทธ มีการประกอบกิจกรรมตามประเพณีต่าง ๆ โดยก่อนปีก่อตั้ง 1 วันทำพิธีเรียกขวัญนาคซึ่งอยู่ประมาณ 6-8 และเรียกขวัญข้าวในช่วงเดือน 11 และเรียกขวัญข้าวขี้นตุ้งกลางในช่วงเดือน 3 ข้างขี้น จึงจะนำข้าวออกจากบ้านได้

ສາທາລະນະປັກຂອງຕໍ່າມຄົດຕ່າງ ຫຼິ້ນເກອບຂານຮະແບບແສງ

ຕາຫາກທີ 12 ແລດກາຮຕາຮຽນປະໂຫຍດອອກຕໍ່າມຄົດຕ່າງ ພອງຊຳເນວຍພາສະແກແແສງ ສັງຫວັດນິກຣາຮສື່ມາ

ຕໍ່າມຄົດ	ໄຟຟ້າ	ປະປາ	ປະປາ	ໂທຮັກພໍາ	ຫອກຮັກພໍາ	ທີ່ອ່ານ້ານເສື້ອພິມພໍາ	ຄາງຕໍ່າຮອງພັນຫຼຸງໆງາ	ຕະຫຼານືອນນານີຍ	ຮ້ານສ້າ	ສະກຳ.	ກອງຖຸນາ
ໜານສະແກແສງ	12	2	4		12		10	1	1	36	1
ໂນນີ້ອັງ	8	2	1		8		4	1	5	-	3
ເນື່ອງນາກ	9	2	-		10		8	5	1	32	-
ຫຼົວກ	10	2	-		10		8	5	1	38	-
ພະຈາດ	9	-	3		9		9	5	1	12	-
ຫານຍັງເກົ່າວ່ານ	8	2	3		7		8	6	1	45	1
ເນື່ອງກ່າຍທຽບ	7	3	-		7		7	5	1	82	-
ຮ່ວມ	63	13	11		62		59	27	7	252	2
											51

* ຂໍ້າມເປັນຈຳນວນ

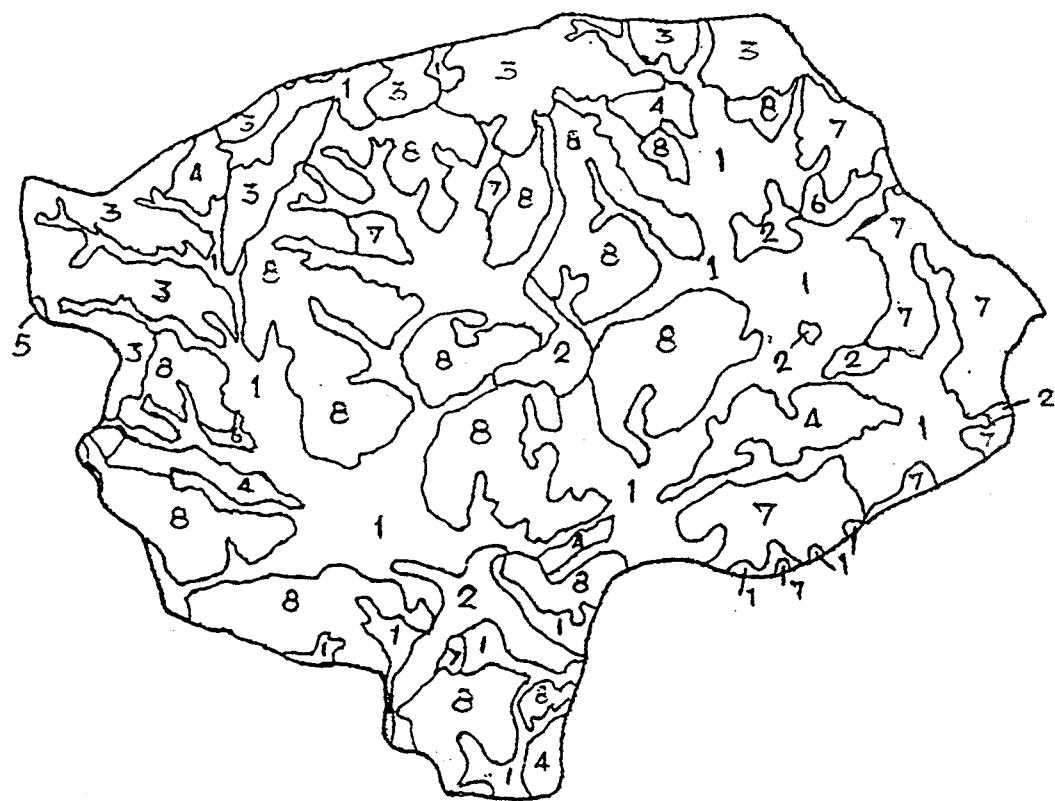
บริษัทพนักงานที่อยู่ต่อไปราชการทั้งหมดเป็นรายตามด

ตารางที่ 13 แสดงปริมาณเพื่อทดสอบค่าทางคณิตศาสตร์ตาม

ตำแหน่ง	พื้นที่ห้องน้ำ		พื้นที่การเกษตรและป่าไม้		พื้นที่ทำนาและถิ่ย		พื้นที่พืชไร่และสีป่า		พื้นที่พืชผักผลผลลัพธ์	
	ครัวเรือน (%)	คน	ครัวเรือน (%)	คน	ครัวเรือน (%)	คน	ครัวเรือน (%)	คน	ครัวเรือน (%)	คน
งานสาธารณูปโภค	19.6	4.2	18.6	4.0	13.0	2.8	4.7	1.0	0.6	0.1
โภนเมือง	34.9	7.1	29.9	6.1	18.9	3.9	9.8	2.0	0.5	0.1
เมืองนา	23.5	4.6	21.2	4.1	19.8	3.8	1	0.1	0.2	0.1
ชุมชน	26.4	5.6	22.1	4.6	13.8	2.6	7.2	1.5	0.5	0.1
พะงาด	21.0	8.6	19.8	5.3	14.1	3.7	7.4	1.5	0.6	0.1
หนองหารหวาน	29.1	5.1	27.1	4.8	20.4	3.6	6	1.0	0.5	0.1
รวม	28.6	5.3	25.7	4.8	18.3	3.4	6.4	1.2	0.6	0.1

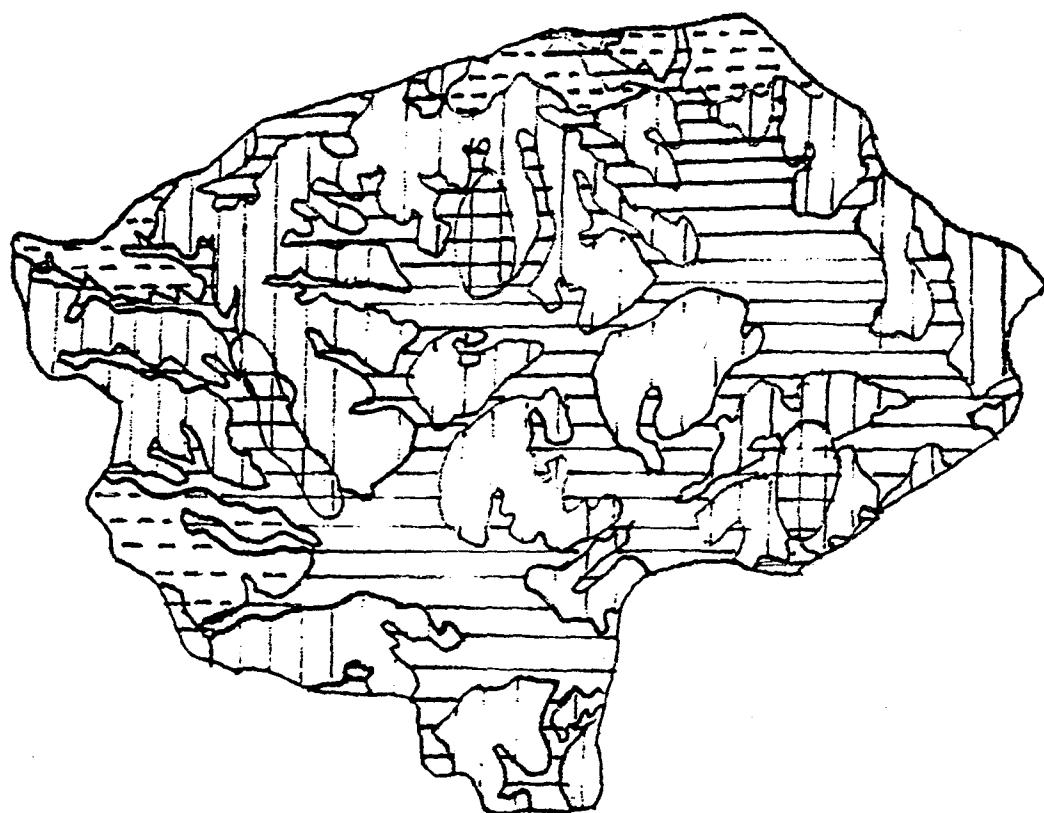
ลักษณะทางกายภาพ

ภาพที่ 3 แผนที่แสดงสภาพและคุณสมบัติของดิน

- 1 ดินมีน้ำท่วมขังในฤดูฝน
- 2 ดินมีความเกลือปูรากญูนผิวดิน
- 3 ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
- 4 ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ/การระบายน้ำไม่ดี
- 5 สภาพพื้นที่ลาดชัน
- 6 ดินมีสภาพเป็นด่าง มีกรวด ลูกรังสูง เศษหินปน
- 7 ดินมีการระบายน้ำไม่ดี
- 8 ดินดี

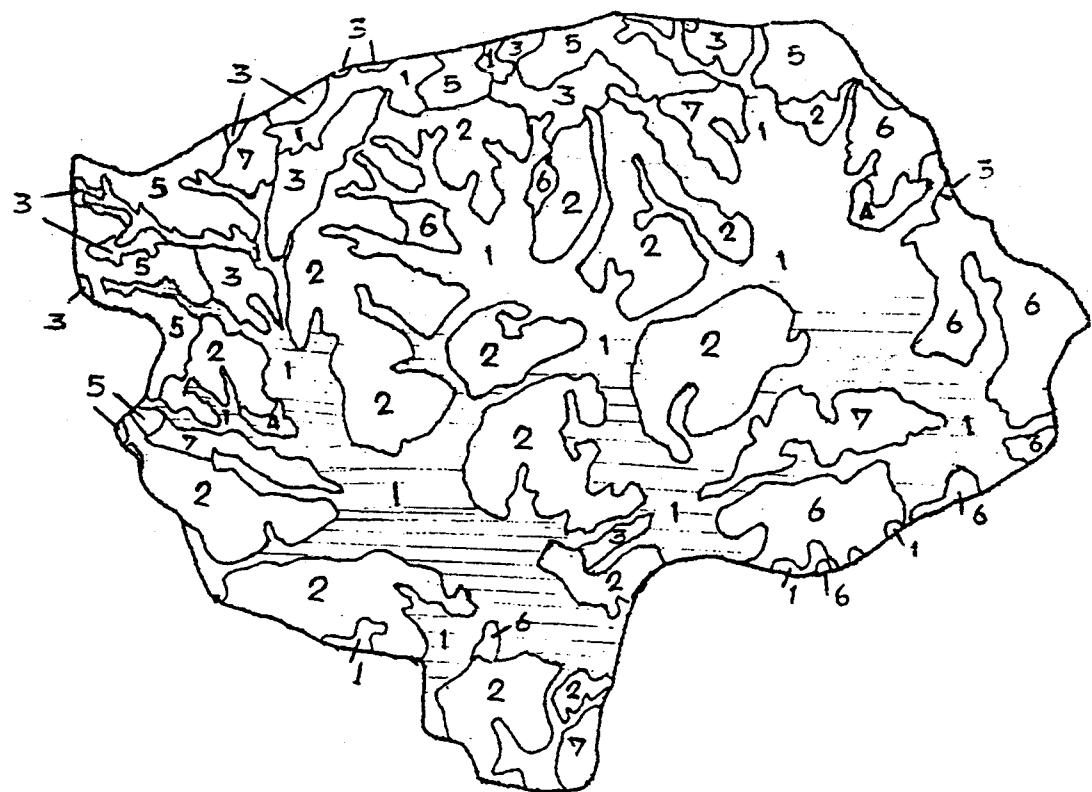
ภาพที่ 4 แผนที่แสดงศักยภาพของพื้นที่ต่อการปลูกพืช

สัญลักษณ์

- (1) ไม้ผล 7195 ไร่
- (2) นาข้าว 78097 ไร่
- (3) พืชไร่ 98430 ไร่
- (4) เขตการส่งเสริมการทำนาสวน 7600 ไร่

ภาพที่ 5 แผนที่แสดงความหนาแน่นของคินต่อการปลูกพืชเศรษฐกิจ

1	ข้าว	2	พืชไร่ ไม้ผล
3	มะม่วง มะขาม พืชไร่	5	ไม้ใช้งาน
4	ข้าวโพด ถั่วต่าง ๆ ฝ้าย ฯ ข้าว	6	ถั่วเหลือง อ้อย หอ
7	พืชไร่ ยกเว้นมันสำปะหลัง		มะม่วง มะขาม

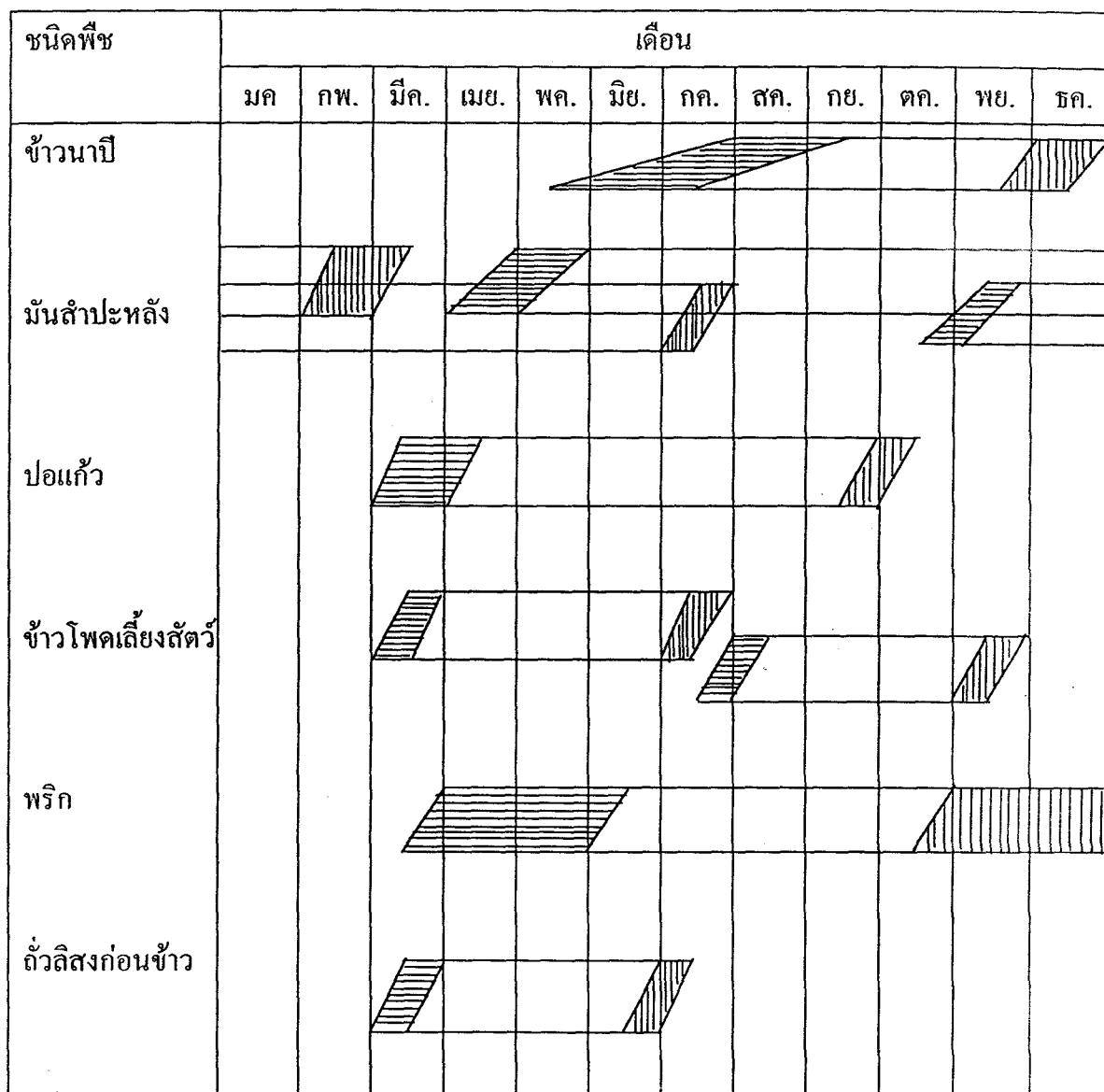
ศักยภาพของพื้นที่ในการปลูกพืชเศรษฐกิจฤดูฝน

จากข้อมูลด้านสมรรถนะของคินต่อการปลูกพืช แหล่งน้ำ ปริมาณน้ำ ปริมาณน้ำฝน และการกระจายตัวของฝน พบว่าส่วนใหญ่ในพื้นที่แห่งเดียวกันสามารถปลูกพืชในฤดูฝนได้หลายชนิด ซึ่งมีทั้งพืชที่เกยตระกรปลูกอยู่แล้ว และพืชที่น่าจะเป็นพืชความหวังใหม่ ได้แก่ ถั่วเหลือง ถั่วถิง ฝ้าย ฯ และไม้ผล

สภาพภูมิอากาศ

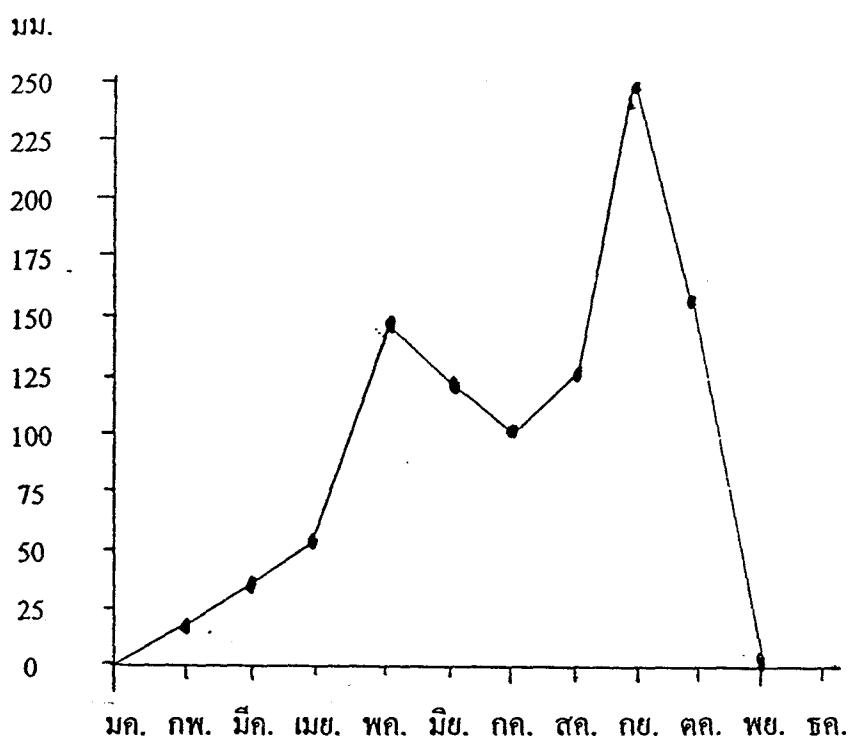
สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ฤดูก็อ ฤดูร้อนอากาศจะร้อนจัดในช่วงเดือนมีนาคม ถึงเดือนเมษายน สภาพท้องฟ้าโปร่ง ฤดูฝนมีฝนมากในเดือนกันยายน และทึ่ช่วงในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม ส่วนใหญ่หน้าไม่หน้าจัด

ตารางที่ 14 ปฏิทินการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

- ปลูก
- ดูแลรักษา
- เก็บเกี่ยว

ภาพที่ 6 แสดงปริมาณผ่นตากเป็นรายเดือนเฉลี่ย 10 ปี (2528-2537)

ตารางที่ 15 แสดงการประมาณค่าที่สำคัญของจำพวกสัมภาระ

ตัวมิติ	ข้อมูลภายนอก			พื้นที่			มูลค่าสำเร็จหลัง			จำนวนราย			จำนวนราย			
	ไร่	ผล	ราย	ไร่	ผล	ราย	ไร่	ผล	ราย	ไร่	ผล	ราย	ไร่	ผล	ราย	
ขนาดสีเปลแปลง	22,354	317	1,266	2,067	371	852	-	-	-	1,920	299	1,049	243	120	142	156
ในเมือง	11,435	292	501	1,367	152	410	4,272	4,272	1,920	299	1,049	243	120	142	156	30
เมืองนอก	19,733	310	901	80	145	210	-	-	-	24	250	8	50	120	18	18
ริมแม่น้ำ	14,551	295	688	2,098	157	495	2,718	2,718	1,925	175	2,295	259	226	388	125	79
พะวงด	10,838	340	586	1,300	220	378	100	1,933	10	600	320	60	650	230	120	120
หนองหัวพาน	21,550	321	1,057	175	195	373	400	1,700	74	150	266	24	161	208	35	35
เมืองกาญจนบุรี	9,810	350	513	1,770	280	521	1,236	1,800	94	81	350	33	124	210	61	61
รวม	110,221	318	5,512	8,857	210	3,239	8,726	1,855	582	4,199	290	471	1,575	175	343	343

ระบบการผลิตพริก

การปลูกพริก โดยทั่ว ๆ ไป มีการปลูกกันมากเฉลี่ยรายละประมาณ 3 ไร่ เกษตรกรมีความชำนาญในการปลูกและดูแลรักษาใช้พื้นที่ปลูกซึ่งที่เดิมและประจำทุกปีไม่มีการปลูกพืชหมุนเวียนจึงทำให้พริกเกิดโรคและมีแมลงมาก ซึ่งจะเป็นปัญหาสำคัญในอนาคต มีการปลูกพริกหลายชนิด พันธุ์ในพื้นที่ใกล้เคียงกันทำให้เกิดการผสมข้ามพันธุ์ คุณภาพจึงไม่ตรงตามพันธุ์ประกอบกันในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา มีฝนตกหน้อยในช่วงปลายฤดูจึงทำให้ผลผลิตพริกต่ำ

การผลิตพริก

ระบบการผลิตของเกษตรกรอ่ำเภอขามสะแกแสงที่ออกสำรวจ

เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความเหมาะสม เกษตรกรมีประสบการณ์ ผลตอบแทนดีกว่าพืชไร่หลายชนิด และสามารถทนแล้งได้ดี พริกจึงจัดได้ว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรในเขตอ่ำเภอขามสะแกแสงเป็นอันดับที่สอง รองจากการผลิตข้าว จากสถิติข้อมูลการผลผลิตพริกของตำบลนี้ ซึ่งมีการปลูกมากที่สุดของอ่ำเภอ โดยมีเกษตรกรปลูกพริกทั้งสิ้น 852 ครัวเรือน พื้นที่เพาะปลูก 2,967 ไร่ เฉลี่ยครัวเรือนละ 2 ไร่ เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความเหมาะสม เกษตรกรมีประสบการณ์ ผลตอบแทนดีกว่าพืชไร่หลายชนิด และสามารถทนแล้งได้ดี โดยมีสภาพการผลิตดังนี้

พันธุ์ เกษตรกรนิยมใช้พันธุ์พื้นเมืองคือ พันธุ์บ้านขาน มีลักษณะแฉล็คใหญ่เก็บง่าย ต้านทานโรคดี ผลผลิตต่อไร่สูง ปัจจุบันเกษตรกรได้มีการทดสอบพันธุ์ใหม่ ๆ โดยมีการปลูกพริกพันธุ์หัวเรือ jinca ยอดสน บางช้าง และพันธุ์พริกตุ่ม เนื่องจากแนวโน้มทางค้านราคาและตลาดปูนใจ โดยมีเบอร์เซ็นต์ การปลูกพริกพันธุ์พื้นเมือง (บ้านขาน) ประมาณ 70% และมีการปลูกพริกพันธุ์หัวเรือ ยอดสน บางช้าง และพันธุ์พริกตุ่ม ประมาณ 30% ของพื้นที่การผลิตพริก

การปลูก เกษตรกรจะเริ่มเพาะกล้าในช่วงเดือนเมษายน และจะเริ่มปลูกประมาณเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคมของทุกปี โดยใช้ระยะปลูกระหว่างต้น - แตก ประมาณ 50-80 เซนติเมตร หกมลละ 2-3 ต้น

การใช้ปุ๋ย เกษตรกรใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 และปุ๋ยหมูลังกาว อัตราประมาณ 10-20 กก./ไร่ ศัตรูที่สำคัญของพริกได้แก่ เพลี้ยต่าง ๆ ส่วนใหญ่เกษตรกรจะหันมาเพิ่งทางราชการมากกว่าที่จะจัดหาเชื้อยา owing ผลผลิตเฉลี่ยน้ำหนักพริกแห้งประมาณ 200-250 กก./ไร่

การตลาด เกษตรกรจะจำหน่ายพริกไปเรื่อย ๆ เมื่อพริกเริ่มเก็บเกี่ยวได้ เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ รั้ดตัว โดยมีพ่อค้ามารับซื้อถึงสถานที่ผลิต ราคาที่เกษตรกรจำหน่ายได้เฉลี่ย 25-30 กก./ไร่ (พริกแห้ง) และมีเกษตรกรบางส่วน ซึ่งก็เป็นส่วนน้อยของตำบลที่ไม่เค็อดร้อนทางด้านการเงิน จะเก็บพริกแห้งไว้ เพื่อรอราคาที่พ่อใจ

สภาพทางด้านเศรษฐกิจ

รายได้

รายได้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นรายได้จากการปลูกข้าว รองมาได้แก่ การผลิตพริก ซึ่งประชารมีรายได้เฉลี่ยจากการผลิตด้านการเกษตรโดยไม่รวมกิจการเลี้ยงสัตว์และไม่หักต้นทุนการผลิต ครัวเรือน ละประมาณ 28,570 บาท/ปี หรือ 6,195 บาท/คน/ปี

รายได้นอกภาคเกษตรจะได้จากการรับจ้างในงานก่อสร้าง และส่วนบุตรหลานไปทำงานในโรงงาน ต่างจังหวัด

แรงงาน

มีประชารัชดเป็นแรงงานเคลื่ยครัวเรือนละ 3 คน ซึ่งแรงงานส่วนใหญ่จะอพยพไปทำงานต่างถิ่นเมื่อถึงฤดูกาลผลิตพืชแรงงานเหล่านี้ส่วนหนึ่งจะกลับมาประกอบกิจกรรมแล้วก็ตับไปรับจ้างใหม่ ส่วนแรงงานที่ไม่กลับมา จะส่งเงินมาให้ทางบ้านจ้างแรงงานประกอบกิจกรรม ในอัตราค่าจ้างแรงงานการเกษตรประมาณ 70-80 บาท/คน/วัน

แหล่งเงินทุน

แหล่งเงินทุนในพื้นที่ของเกษตรกรจะได้จากสหกรณ์การเกษตร ธนาคารพาณิชย์ รกส. และพ่อค้านายทุนท้องถิ่น

การตลาดและวิถีการตลาด

มีพ่อค้ารับซื้อพริกในตลาดประจำอำเภอ และพ่อค้าจากต่างถิ่นเข้าไปรับซื้อผลผลิตในหมู่บ้านค่าง ๆ

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกร

ต้องผลิตข้าวไว้เพื่อการบริโภคในครัวเรือน จึงต้องใช้พื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการปลูกข้าว ผลิตข้าว ซึ่งได้ผลไม่คุ้มกับการลงทุน

ขาดเงินทุนในการผลิต โดยเฉพาะการจัดสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ภาวะหนี้สิน ทั้งในและนอกระบบทำให้เกษตรกรต้องหมุนเวียนหนี้สินจึงขาดเงินทุน และหลักทรัพย์ติดจำนำของตลาดไป

มีที่ดินทำการเกษตรน้อย ในขณะที่ต้องทำการรวมเกษตรที่เสี่ยงต่อภัยธรรมชาติและราคายอดผลิต

ขาดกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ทำกินเนื่องจากผู้ปลูกคงแข็งไม่โอนกรรมสิทธิ์

บุตรหลานไปทำงานต่างถิ่น ทำให้เกิดภาวะขาดแคลนแรงงานคน

มีกิจกรรมการผลิตการเกษตรเพียงอย่างเดียวในรอบ 1 ปี

ไม่เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่มกันผลิตและจำหน่าย

สรุปปัญหาของการปลูกพริกที่อำเภอสามแฉ格และอำเภอปากช่อง

การปลูกพริกของเกษตรกรอำเภอปากช่อง จะปลูกพริกขี้หนูเพื่อขายสด โดยจะรอจนกว่าจะมีพ่อค้ามารับ จึงจะทำการเก็บ ถ้าขายไม่หมดจะนำไปตากแห้งไว้รับประทานเอง ส่วนเกษตรกรอำเภอสามแฉ格และแฉงจะปลูกเพื่อทำพริกแห้ง พันธุ์ที่ปลูกได้แก่ พันธุ์ยอดสน พันธุ์บางช้าง (พริกแกง) พริกหลอด และพริกบ้านขาม ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวจึงมีมากคือ จะทำการเก็บพริกที่สุกสีแดงสุกสมำเสมอหรือเก็บแล้วนำมาองไว้เพื่อให้สุกแดงสมำเสมอ แล้วนำมาลวก นึ่งหรือย่าง เพื่อป้องกันการเปลี่ยนสี การเหม็นหืน และเหม็นอับในพริกแห้ง แต่เกษตรกรบางรายในตำบลbam สามแฉ格และแฉง จะไม่ลวก เพราะจะทำให้พริกจืด ไม่เผ็ด หลังจากนั้นจะนำมาตากให้แห้ง ถ้าแฉดคิดตาก 3-4 แดด ต้องระวังไม่ให้ถูกฝนหรือน้ำค้าง เมื่อแห้งดีแล้วจะบรรจุในถุงปีนเก็บไว้ในที่แห้งเพื่อรักษา ซึ่งถ้าเกษตรกรไม่ได้อุดร้อนรื่องเงินกีสามารถออกอาการขาย ทำให้เกษตรกรสามารถเก็บไปขายตอนที่พริกมีราคาดีได้

ในด้านการปลูก การคุ้มครอง และการเก็บน้ำ ส่วนใหญ่จะจ้างคนงาน อาจจะจ้างเป็นบางขั้นตอนคือ ตั้งแต่เพาะกล้าจนถึงเก็บเกี่ยว การเพาะกล้า ผู้รับจ้างจะปลูก คุ้มครองและรดน้ำให้ แต่เม็ดพันธุ์และปุ๋ยเกษตรจะเป็นผู้ออกเอง ค่าจ้างคิดตามความยาวของพื้นที่ ว่าละ 30 บาท ความกว้างประมาณ 1 เมตร การเตรียมดินจะเตรียม 2-3 ครั้ง คือ ไถ พรวน และยกร่อง ค่าจ้างรถไถใหญ่ 100-150 บาท/ไร่ โดยจะจ้างไถครั้งเดียว และมีรถไถเดินตามสำหรับพรวนและยกร่องเอง การปลูก ระยะปลูก 40-50 เซนติเมตร ปลูกหลุ่มละ 3 ต้น

การให้น้ำ เกษตรกรส่วนใหญ่จะรอน้ำฝนเพียงอย่างเดียว ไม่มีแหล่งน้ำ ถ้าฝนไม่ตกหรือตกมากเกินไป ก็จะทำให้ผลผลิตเสียหาย ในระบบที่เป็นกล้าจะต้องรดน้ำทุกวัน ถ้าฝนไม่ตกต้องซื้อน้ำจากการเข็น

ใส่ปุ๋ย จะใช้ปุ๋ยเคมี สูตร 15-15-15 และ 16-20-0 ใส่ 2-3 ครั้ง คือระยะกล้าหลังข้ายปลูก 1 เดือน และ ก่อนออกดอก

การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช จะใช้มีอ่อนโกรและแมลงเข้าทำลาย บางครั้งอาจผสมกับยาฆ่าแมลง เพื่อเร่งการเจริญเติบโต สารเคมีที่ใช้ เช่น โพร์ดอน พอสคริน เป็นต้น

การทำราก จะต้องทำอย่างสม่ำเสมอ ในระยะแรก ขณะพักยังเล็กอยู่ ถ้าฝนตกมาก วัชพืชก็จะขึ้นเร็ว อาจทำเดือนละ 2-4 ครั้ง ในช่วงก่อนการเก็บเกี่ยวควรถางหญ้าให้แปลง สะอาด เพราะพakisอาจตกหล่นลงพื้น ถ้าแปลงรากจะเก็บได้ลำบาก ทำให้สูญเสียผลผลิตไป

ปัญหาที่พบบ่อยๆ ได้ดังนี้

ปัญหาการผลิต

ในการผลิตพฤษไนน์ ปัญหาที่พบโดยทั่วไปได้แก่ ปัญหารื่องน้ำ ปัญหารื่องโรคและแมลงและปัญหารื่องราคา ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเพื่อการปลูกของเกษตรกร

น้ำ การปลูกพฤษไนน์ อ.ขามสะแกแสง และ อ.ปากช่องนั้น จะไม่รดน้ำ รอน้ำฝนเพียงอย่างเดียว ซึ่งไม่มีความแน่นอน บางปีฝนแล้ง บางปีน้ำท่วม ทำให้ไม่ได้ผลผลิตตามที่ต้องการ ถ้าฝนแล้งจะทำให้ไม่ติดผลหรือติดผลน้อย ลดกรรวง อาจช่วยโดยการใช้วัสดุคลุมดิน เช่น ฟางข้าว เปลือกถั่ว ต้นถั่ว เป็นต้น ซึ่งนอกจากจะช่วยรักษาความชุ่มน้ำในดินแล้ว ยังป้องกันวัชพืชและเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้ดินได้อีกด้วย ถ้าฝนตกมากเกินไป ทำให้ความชื้นสูง อาจเป็นสาเหตุทำให้โรคและแมลงเข้าทำลายได้

โรคและแมลง ที่พบมากได้แก่ โรคยอดแห้ง ใบดำ โรคแอนแทรกโนสและผลเน่า (โรคกุ้งแห้ง) เพลี้ยอ่อน เพลี้ยไฟ ไรแดง ซึ่งทำให้ต้นพฤษไนน์ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก อาจไม่ได้ผลผลิตเลยถ้าระบาดมาก

ราคากาражผลิตของเกษตรกร มักจะมีพ่อค้ามารับซื้อที่บ้าน ราคานี้ไม่แน่นอนขึ้นกับพ่อค้า แต่พริกแห้ง สามารถเก็บไว้รอราคาได้ ถ้าเกษตรกรยังไม่เดือดร้อนเรื่องเงิน ก็สามารถรอให้ราคานูน แต่เกษตรกรบางรายต้องถูกเงิน รถส. จึงต้องรีบขายในช่วงกลางฤดู เพื่อนำเงินไปชำระหนี้

ปัญหาแรงงาน การปลูกพริกต้องอาศัยแรงงานเป็นอย่างมากในการปลูก การดูแลรักษา ตลอดจนเก็บเกี่ยว ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่จะช่วยกันทำภาระในครอบครัว แต่บุตรหลานก็ไปทำงานที่อื่น ทำให้ไม่มีผู้ช่วยซึ่งต้องจ้างคนงาน ซึ่งคนงานในปัจจุบันนี้หาได้ยากมาก เพราะมักไปทำงานในโรงงาน และค่าจ้างแรงงานค่อนข้างสูง โดยจ้างได้ไว้ละ 100-140 บาท จ้างเก็บกิโลกรัมละ 2-5 บาท ค่าจ้างรายวัน 100-140 บาท ทำให้เกษตรกรก่อต้นต้องลงทุนในส่วนนี้ค่อนข้างสูง

ปุ๋ย การปลูกพริกเพื่อให้ได้ผลผลิตดีนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ปุ๋ยเพื่อประชุมธาตุอาหารในดิน อาจมีไม่เพียงพอ เกษตรกรมักจะใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ซึ่งทำให้มีผลเสียต่อดินในภายหลังได้ การปลูกพริกของอ.ขามสะแกแสงและอ.ปากช่องนั้น มักจะใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 และ 16-20-0 ปริมาณการใช้ไม่แน่นอน ขึ้นกับปริมาณฝน ราคาน้ำปุ๋ยในปัจจุบันค่อนข้างสูง คือประมาณ 300-400 บาทต่อบุ่ง ถ้าใส่ปุ๋ยมากจะทำให้ดินทุนการผลิตสูงขึ้น และทำให้ดินเสื่อมคุณภาพเร็วขึ้น

ยากำจัดศัตรูพืช เกษตรจะมีปัญหามากในเรื่องโรคใบหจิก ซึ่งเป็นแล้ว จะแก้ไขไม่ได้ แต่อาจป้องกันไม่ให้ระบบมากขึ้นได้ เกษตรจะใช้ยาหลายชนิดในการป้องกันกำจัด เมื่อมีตัวยาใหม่ ๆ มา ก็มักจะลองใช้อุปกรณ์ เก็บน้ำพื้นแต่ละครั้งราคาประมาณ 200 บาท ถ้าฉีดหลายครั้งก็จะเสียค่าใช้จ่ายมาก ดังนั้น ต้องหมั่นคุ้แลสน้ำฝน อีกทั้งต้องรีบป้องกันกำจัดเพื่อไม่ให้ระบบมาก

สรุปปัญหาโดยทั่ว ๆ ไปของการปลูกพริก

เกิดโรคและแมลง เพราะใช้พื้นที่ปลูกติดต่อกันนานนานหลายปี

เกิดการผสมข้ามพันธุ์ เพราะปลูกพริกหลายชนิดหลายพันธุ์ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน

ขาดธาตุอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโต

ผลผลิตต่ำ เพราะประสบสนับสนุนภาวะฝนทึ่งช่วง

คุณภาพพริกแห้งต่ำ เพราะสถานที่ตากพริกไม่เหมาะสม ไม่มีการคัดแยกคุณภาพพริกก่อนตากและหลังตาก เกิดฝนตกในระหว่างตากพริก

ขาดน้ำสำหรับเพาะกล้าพริก

ต้นทุนการผลิตสูง ซึ่งมีเหตุที่สำคัญคือต้องจ้างเพาะกล้าพริกและค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวสูง

ข้อเสนอแนะ

1. เกษตรกรควรศึกษาถึงแนวโน้มทางการตลาดของพิริกเพื่อที่จะได้ไม่ให้ผลผลิตออกมากเกินความต้องการของตลาด
2. เกษตรกรควรร่วมมือกันจัดตั้งสถานบันหรือองค์กรทางการเกษตรเพื่อจะมีอำนาจต่อรองกับผู้ค้า
3. รัฐบาลควรให้คำแนะนำที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัจจัยและสารเคมีในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช
4. รัฐบาลควรเข้ามามีส่วนในการพยุงราคาพิริก และควบคุมราคาปัจจัยและสารเคมีกำจัดศัตรูพืช

ศักยภาพการผลิต

พิริกจัดว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรในเขตอำเภอสามแฉ格แสง เป็นอันดับสองรองจากข้าว จากสถิติข้อมูลการผลิตพิริกของตำบล โดยมีการปลูกพิริกทั้งสิ้น 852 ครัวเรือน พื้นที่ปลูก 2,967 ไร่ เนื่ิยครัวเรือนละ 2 ไร่ ซึ่งเกษตรกรสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึงประกอบกับเกษตรกรมีประสบการณ์ในการปลูกและผลตอบแทนสูงกว่าพืชไร่ชนิดอื่น ทำให้เกษตรกรมีแรงจูงใจในการผลิต ศักยภาพในการผลิตจึงค่อนข้างดี แต่ศักยภาพในการขยายพื้นที่ปลูกจะลดลงเนื่องจากที่ดินมีราคาแพง เกษตรกรไม่มีที่เป็นของตัวเองและแรงงานในการเกษตรหาได้ยากและมีราคาแพง เกษตรกรส่วนใหญ่จึงไม่ขยายพื้นที่ปลูก ได้แสดงแนวทางพัฒนาการผลิตพิริกไว้ในตารางที่ 16

แนวทางการพัฒนาการผลิตพิริภพ

ตารางที่ 16 แสดงแนวทางพัฒนาการผลิตอิเล็กทรอนิกส์แบบแบ่ง

ที่	แนวทางการพัฒนา	เหตุผล ทำ "ไม่ต้องรับประทาน" (Why)	กิจกรรม (What)	วิธีการจะทำอย่างไร (How)
1	การผลิตพิริภพ	1. ใช้พื้นที่ปูพืชใหญ่ในที่ดินจำกัดหลายไร่ 2. มีผลให้คนขาดอาหารและเกิดโรคแมลงรบกวน	1. ปรับปรุงบำรุงดินด้วยปัจจัยอินทรีย์ และน้ำหนา 2. ป้องกันแมลงกำจัดโรคแมลง	1. กระตุนให้เกษตรกร ตรวจสอบพืช ปรับปรุงบำรุงดิน 2. สนับสนุนการวิเคราะห์ดิน 3. ให้ความรู้เรื่องความต้องการมาตรฐานพิริภพและ การป้องกันกำจัดโรคแมลง
2	คุณภาพพิริภพแห่ง	1. ความดูมพื้นที่ปูพืชลดความซับซ้อนพื้นที่ 2. น้ำลึกลงไปในพื้นที่มาก 3. ไม่มีการแยกผักสด เม็ดเสีย 4. พิริภพเกิดโรค	1. การกัดผ่านพื้นที่ 2. น้ำลึกลงไปในพื้นที่มาก 3. ฝึกอบรม 4. พิริภพเกิดโรค	1. กระตุนให้เกษตรกรลงความรู้ที่ดูแลพืช พิริภพ 2. สนับสนุนในการจัดหาวัสดุ รวมบริการ 3. สนับสนุนในกระบวนการคัดไทย (สวนรวม) 4. สนับสนุนโรงเรียนพิริภพมาตรฐาน 5. ให้ความรู้เรื่องการปรับปรุงคุณภาพพิริภพ และความต้องการของตลาด
3	การตลาดพิริภพ	1. ขาดการรวมกันชื้อร่วมกันขาย	1. จัดตั้งผู้ปูพืชพิริภพ	1. กระตุนให้หน่วยงานดำเนินการ 2. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3. สร้างผู้นำกลุ่ม

ค่าแรงที่ 16 (๗๐)

ลำดับ	หัวข้อ	แนวทางการพัฒนา	เหตุผล ทำ "ไม่ตอบรับปัจจุบัน" (Why)	กิจกรรม (What)	วิธีการจะทำอย่างไร (How)
4	การเพิ่มรายได้และงานทำ	แนวทางการพัฒนา	1. ใช้พื้นที่ป่าดูแลช้าอย่างเดียว 2. รายได้ต่ำไม่ตอบโจทย์ 3. เสียงต่อกันยังรบรวมชาติและราคาผลิต 4. ประถมสภาระคนที่ซึ่งช่วง 5. พื้นที่ไม่เหมาะสมต่อการทำนา 6. สภาพพื้นที่มีความเหมาะสม	1. จัด "ร้านอาหารผู้สูงอายุ" 2. ปลูกพืชเขียวพิริก	1. กระตุ้นให้เกิดความสนับสนุนใจ 2. สนับสนุนในการจัดทำแหล่งเงินทุนและปัจจัยการผลิต 3. ให้ความรู้
5	การใช้พื้นที่ดิน	แนวทางการพัฒนา	1. ใช้พื้นที่ป่าดูแลช้าอย่างเดียว 2. ปล่อยพื้นที่ให้ว่างเปล่าก่อนการปลูกพืช	จัดระบบการปลูกพืช 1. ปลูกถั่วสีทองหนาน 2. ปลูกทานตะวันก่อนปลูกข้าวโพด เสียบตัว	1. กระตุ้นให้เกิดความสนับสนุนใจ 2. สนับสนุนในการจัดทำเงินทุน เครื่องจักรรถ และระบบไฟฟ้าเพื่อการเกษตร 3. แบ่งพื้นที่ดินให้กับผู้อื่น
6	น้ำดิบดินเพื่อการเกษตร	แนวทางการพัฒนา	1. มีการนำน้ำดิบดินที่มน้ำไปประปาชั่วๆ 2. มีปริมาณน้ำดิบดินน้ำดูดมากแต่ไม่ใช่แหล่งน้ำอย่างเดียว	1. เก็บบ่อบำดาลและสร้างแหล่งน้ำ กักเก็บน้ำ 2. เพิ่มกิจกรรมการปลูกพืช 3. รวมกันผู้ผลิต 4. ปรับปรุงพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการปลูกพืช	1. กระตุ้นให้เกิดความสนับสนุนใจ 2. สนับสนุนในการจัดทำเงินทุน เครื่องจักรรถ และระบบไฟฟ้าเพื่อการเกษตร 3. แบ่งพื้นที่ดินให้กับผู้อื่น

ຄົວຝ່າຍາວ

ได้ทำการสำรวจการปลูกถั่วฝักยาวที่ดำเนินการโดย สำนักงานเขตพื้นที่ฯ และดำเนินการโดย สำนักงานเขตพื้นที่ฯ

การปั้นผู้ก่ออาชญากรรมเกี่ยรติ

ในปีพำะปຸກ 2539 ຄໍາເກອເລີນພະເກີຍຕີ ມີພື້ນທີ່ປຸກຜັກ 1,971 ໄຣ ກາຮກຮາຍຂອງພື້ນທີ່ປຸກຜັກ
ໃນຕຳນລດຕ່າງ ຈ ແສດງໄວ້ໃນຕາງທີ່ 17 ເປັນແບບສຽບຂ້ອມລັ້ນຮູນກາຮກຮາຍຕະຫຼາກຕົ້ນຄໍາເກອ ຕຳນລ
ຫົນອອງຍາງມີພື້ນທີ່ປຸກຜັກ 695 ໄຣ ຜົ່ງມີກາຮປຸກລົ້ວັ້ພັກຍາວເປັນກາຮຄ້າໃນລັກນະຄລ້າກາຮປຸກພື້ນໄຣໂດຍ
ໄມ້ຕ້ອງອາສີກາຮຫລປະການພື້ນທີ່ປຸກສ່ວນໃໝ່ຢ່ອງຢ່າງເບື້ອງກຳນົດ

สภาพทั่วไปของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ

๗๕

อำเภอเฉลิมพระเกียรติ เป็นอำเภอหนึ่ง ในจังหวัดนราธิวาส ที่ได้แยกตัวออกจากอำเภอเจาะจักราช ทิศเหนือติดกับอำเภอโนนสูง ทิศใต้ติดกับอำเภอโชคชัย ทิศตะวันออกติดกับอำเภอเจาะจักราช และทิศตะวันตกติดกับอำเภอเมือง

ເບີຕກາຣປົກຄຣອງ

อำเภอเฉลิมพระเกียรติแบ่งออกเป็น 5 ตำบล คือ ตำบลท่าช้าง หนองยาง หนองงูเหลือม พระพุทธ และช้างทอง ดังแผนที่อำเภอในหน้าตัดไป

ประชากร

อำเภอเฉลิมพระเกียรติมีประชากรทั้งหมด 5,764 คน รัวเรือน มีจำนวนเกษตรกร 30,103 คน

การคณานิต

การคุณนาคมทางบกมีทางหลวงแผ่นดินผ่าน ทำให้การคุณนาคม สะดวก การคุณนาคมทางรถไฟฟ้ารถ
ไฟฟ้าย กรุงเทพ-อุบลราชธานีผ่าน ดังแผนที่เส้นทางคุณนาคมที่แสดงไว้

ภูมิประทุม

พื้นที่ในเขตตำบลหนองยางเป็นที่ร้านโดยมีลักษณะใหญ่กว่า สำหรับตำบลหนองงูเหลือมมีลักษณะริบูรณ์ใหญ่กว่า

ตารางที่ 17 แสดงพื้นที่ทำการเพาะปลูกของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ

ลำดับ ที่	ชื่อตำบล	พื้นที่ทำการ เกษตรทั้งหมด (ไร่)	แยกเป็นพื้นที่ทำการเกษตร						
			ทำนา (ไร่)	ทำไร่ (ไร่)	ทำสวน ไม้ผล (ไร่)	ไม้ยืน ต้น (ไร่)	พืชผัก (ไร่)	ไม้ ประดับ	
1.	ท่าช้าง	55840	10620	22295	2495	18497	920	-	
2.	หนองยาง	50411	5900	26211	3425	14175	695	5	
3.	หนองบุ่งเหลื่อม	11724	11494	78	91	-	151	-	
4.	พระพุทธ	7300	6140	-	170	440	190	-	
5.	ช้างทอง	7711	6828	785	83	-	15	-	
		132986	40982	49369	6264	33112	1971	5	

แรงงาน

ในภาพรวมของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ มีการอพยพแรงงานหนุ่มสาวมากเพราะอิทธิพลของโรงงานอุตสาหกรรมไกล์เคียง ดังนั้นแรงงานที่อยู่ในหมู่บ้านจึงเป็นแรงงานผู้สูงอายุ และแรงงานสตรีอายุกลางคน

ชุดเด่นและชุดด้อย

ชุดเด่น ในพื้นที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติ บางพื้นที่สามารถปลูกผักได้ตลอดทั้งปี ได้แก่ ตำบลหนองยาง เนื่องจากตำบลหนองยางมีแหล่งน้ำจากลำน้ำดู และลำบริบูรณ์ไหลผ่าน ทำให้มีน้ำเพียงพอต่อความต้องการของพืชผัก นอกจากมีแหล่งน้ำแล้ว ตำบลหนองยางยังอยู่ไม่ไกลจากตลาดกลางของจังหวัดและตลาดของอำเภอไกล์เคียงของจังหวัดอื่นมากนัก อีกทั้งเส้นทางคมนาคม (ถนน) ดี เป็นถนนลาดยางตลอดจึงทำการขนส่งได้สะดวกและรวดเร็ว

ชุดด้อย ไม่สามารถปลูกผักให้ได้ผลผลิตเป็นจำนวนมากและหลากหลายชนิดในแต่ละฤดูของการผลิต เนื่องจากการเกษตรมักปลูกพืชผักเพียงชนิดเดียวในพื้นที่ และในแต่ละฤดูของการผลิต จึงได้ผลผลิตไม่มากนัก ซึ่งมีสาเหตุมาจากการพืชผักบางส่วนได้รับความเสียหายจากโรคและแมลง ทำให้ได้ผลผลิตลดลง

ศักยภาพการปลูกผัก

มีศักยภาพในการปลูกผักน้อย ยกเว้นการผลิตถั่วฝักยาว ซึ่งสามารถผลิตได้ตลอดทั้งปี ในเขตที่เกษตรกรปลูกถั่วฝักยาวอยู่แล้ว อาจมีศักยภาพในการปรับเปลี่ยนเป็นการปลูกพืชผักมูลค่าสูงได้ เนื่องจากประสบการณ์ของเกษตรกรในการปลูกถั่วฝักยาวเชิงการค้า และดำเนินการตลาดเอง

ศักยภาพเด่นการตลาด

โดยภาพรวมจังหวัดครรราชสีมา มีโอกาสศักดิ์สำหรับตลาดผักเนื่องจากมีตลาดกลางรับซื้อผักของเอกชน (ตลาดกลางสุรนาร ตลาดย่าโม และตลาดแม่กินแขง) ซึ่งมีความคล่องตัวสูง และเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายผักของภาคอีสาน มีปริมาณการนำเข้าและส่งออกสูง ที่ผ่านมาถั่วฝักยาวในเขต ตำบลหนองยาง ต้องพึ่งพาตลาดต่างกล่าวมากกว่าที่อื่นในอำเภอเดียวกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ปัญหาหลักของผู้ผลิตผ้า อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

ปัญหาหลักของผู้ผลิตผ้า

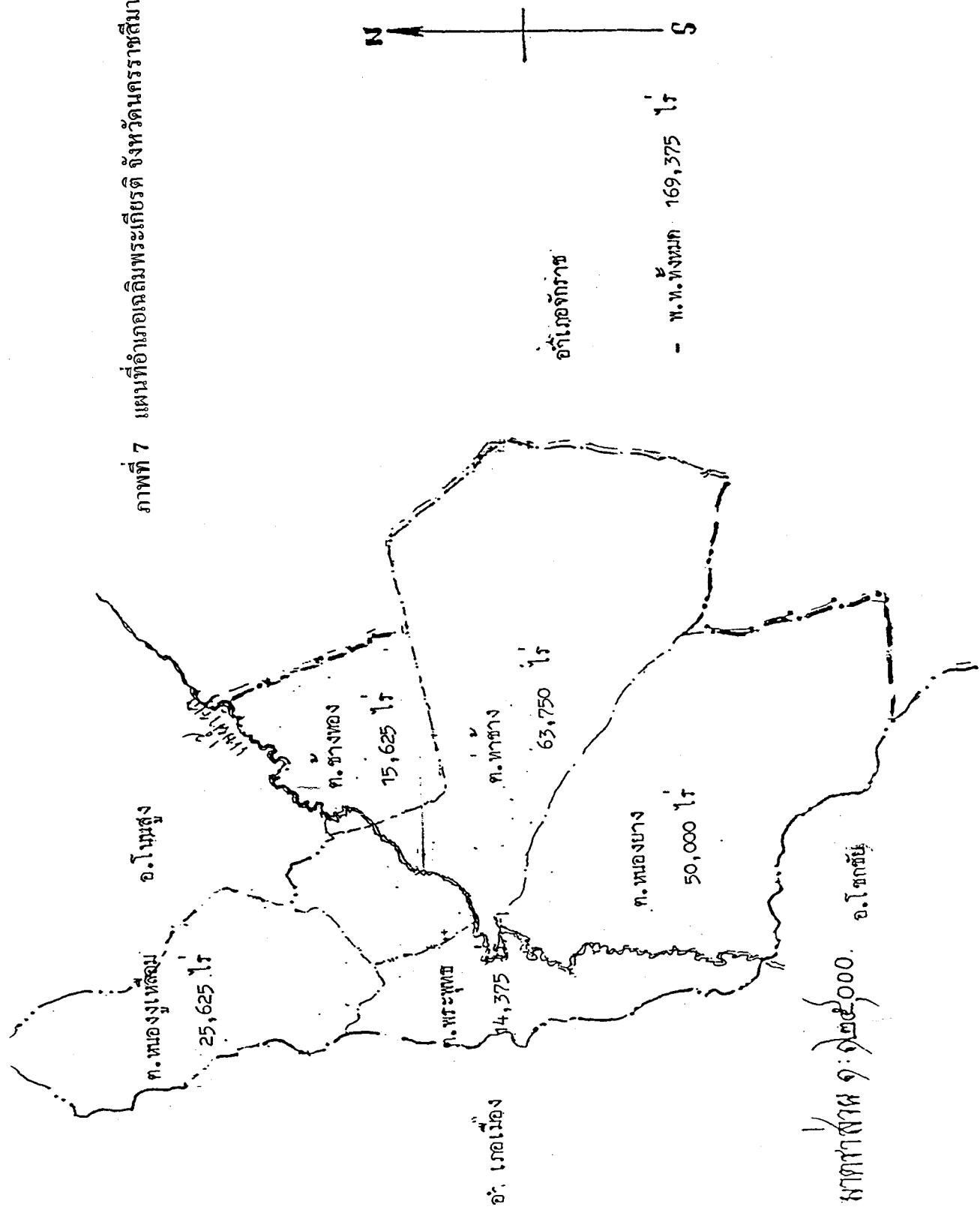
โรคของพืชผ้า การปรับปรุงในส่วนนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่จะต้องพิจารณาหลายแง่มุม และยังต้องมีการวิจัยอยู่มาก การแก้ปัญหาสารเคมี และผลกระทบทั้งในแง่ของตัวผ้าเอง สุขภาพของผู้ผลิต ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นประเด็นที่ก่อว้าง

ปัญหาการหารูปแบบของพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก และปัญหาการกักเก็บน้ำให้ได้พอกับการใช้ประโยชน์ท้ายอย่าง และเหมาะสมกับช่วงเวลาที่ให้ประโยชน์

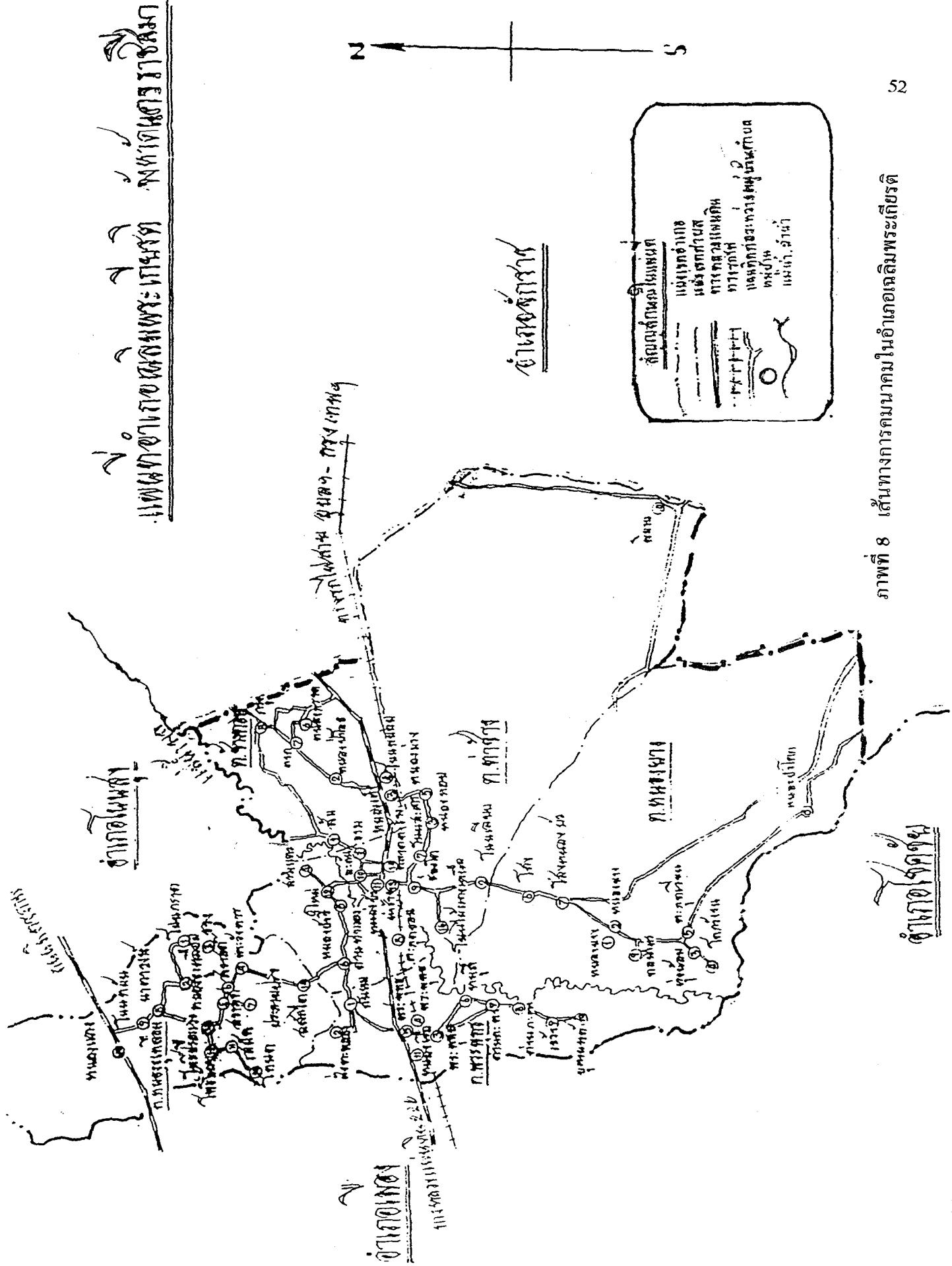
ข้อเสนอแนะ

- ให้ความสำคัญกับการพิจารณาทรัพยากรและกิจกรรมต่าง ๆ ในระดับครัวเรือนว่าเหมาะสมสมกับเงื่อนไขการปลูกผักหรือไม่
- สำหรับผ้าโดยทั่วไป ตลาดกลาง ในเขตอำเภอเมืองเปิดโอกาสให้สูง แต่การผลิตในปริมาณไม่มาก อาจเป็นตัวจำกัดในเรื่องพ่อค้าคนกลาง และการขนส่ง ควรให้บทเรียนจากกลุ่มเกษตรที่ดำเนินการอยู่แล้ว เป็นฐานในการให้คำแนะนำแก่เกษตรกร ให้เข้าใจกระบวนการผลิตและการตลาด
- ควรพิจารณาการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และการใช้ประโยชน์ให้ได้ผล
- ควราวิธีการนำน้ำให้คืนมาใช้ประโยชน์ในการปลูกผักและกิจกรรมอื่น ๆ แต่ควรได้รับการพิจารณา และควรประสานงานกับกรมทรัพยากรธรรมชาติ
- ให้คำแนะนำในการใช้สารเคมีอย่างถูกวิธีแก่เกษตรกร โดยต้องมีผลกระทบในด้านลบ ต่อตัวผู้ผลิต ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ภาพที่ 7 แผนที่อำเภอสติมพระศรีယรด จังหวัดนครราชสีมา

ภาพที่ 8 เส้นทางการเดินทางของมนุษย์ในอดีตที่มีความสำคัญต่อประเทศไทย

ลักษณะทั่วไปของอำเภอเมืองนครราชสีมา

อำเภอเมืองนครราชสีมา มีชื่อเรียก 2 ชื่อ ซึ่งเรียกความถี่ต่อไปนี้ว่า “โคราช” เรียกตามภาษาทางราชการว่า “เมืองนครราชสีมา” มีคุณลักษณะเมือง มีประดิษฐ์ ประดิษฐ์ด้านตะวันตก เรียกว่า ประดิษฐ์ชุมพล
ประดิษฐ์ด้านทิศเหนือ เรียกว่า ประดิษฐ์พลแสน หรือชาวบ้านเรียกว่า ประดิษฐ์น้ำ
ประดิษฐ์ด้านทิศตะวันออก เรียกว่า ประดิษฐ์พลถ้าน
ประดิษฐ์ด้านทิศใต้ เรียกว่า ประดิษฐ์ไชยผลรงค์ หรือชาวบ้านเรียกว่า ประดิษฐ์ผี

ที่ตั้ง

อำเภอเมืองนครราชสีมา ตั้งอยู่บนที่ราบสูงโคราช ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้นรุ่งที่ 14-16 องศาเหนือ และเส้นแบ่งที่ 101-103 องศาตะวันออก สูงกว่าระดับน้ำในทะเลประมาณ 150-300 เมตร อาณาบริเวณและแห่งแล้ง ลักษณะที่ราบสูงโคราช มีลักษณะลาดเท จากด้านตะวันตก และด้านใต้ลงสู่ด้านตะวันออกเฉียงเหนือ มีเนื้อที่ทั้งหมด 733.33 ตารางกิโลเมตร หรือ 458,331.25 ไร่ อาณาเขตติดต่อ อำเภอเมืองนครราชสีมา

ทิศเหนือ	ติดต่ออำเภอโนนสูง และอำเภอโนนไทย
ทิศใต้	ติดต่ออำเภอปักธงชัย และอำเภอโขคชัย
ทิศตะวันออก	ติดต่ออำเภอขี้กราช
ทิศตะวันตก	ติดต่ออำเภอขามทะเลสอ และอำเภอค่านบุนทกด

การปักครองและประชากร

การปักครองแบ่งออกเป็น 18 ตำบล 202 หมู่บ้าน จำนวนประชากร 203,442 คน แยกเป็นชาย 101,211 คน หญิง 102,231 คน มีครัวเรือนทั้งสิ้น 43,998 ครัวเรือน เป็นครัวเรือนเกยตกรร จำนวน 27,810 ครัวเรือน

สภาพพื้นที่ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะดิน

กลุ่มดิน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามลำดับความมากน้อย ดังนี้
กลุ่มดินไร่ ร้อยละ 50 ของพื้นที่อำเภอ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มดินไร่ทั่วไป อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ของอำเภอ

กถุ่มดินนา ร้อยละ 30 ของพื้นที่ที่อำเภอทั้งหมด เป็นกถุ่มดินดี อยู่ตั้งแต่ที่ตั้งอำเภอขึ้นไปทางทิศเหนือของอำเภอ

กถุ่มดินคละ ร้อยละ 20 ของพื้นที่ที่อำเภอทั้งหมด เป็นกถุ่มดินคละ ดินนาทั่วไป อยู่บริเวณทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอ บริเวณติดต่อกับอำเภอโนนสูงกับอำเภอจักราช

แหล่งน้ำ

ลำน้ำที่สำคัญในผ่านคือ ลำตะคง ต้นน้ำอยู่บริเวณที่อุกเขาใหญ่ ในเขตอำเภอปากช่อง ไหลลงสู่แม่น้ำมูลที่อำเภอจักราช มีระยะน้ำ 183 แห่ง หนองบึง 40 แห่ง คลองและห้วย 129 แห่ง ป่าน้ำตื้น 872 และบ่อตอค 814 แห่ง

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศทั่วไป อยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำปีฤดูกาล 2 ชนิด โดยพัดจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือในฤดูหนาว เรียกว่ามรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้อากาศหนาวเย็นและแห้งแล้ง อีกชนิดหนึ่งคือ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดจากทิศตะวันตกเฉียงใต้และทิศใต้เป็นส่วนใหญ่ ที่พัดอยู่ในช่วงฤดูฝนทำให้อากาศชุ่มชื้นและมีฝนตกทั่วไป ตารางที่ 18 แสดงปริมาณน้ำฝนในเขตอำเภอเมืองตั้งแต่ปี 2533 ถึง 2539

เศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจของอำเภอขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง แต่ภาวะเศรษฐกิจเจริญสูงสุดอยู่ในเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา ซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้าขาย อุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม ของจังหวัด ส่วนสภาพเศรษฐกิจนอกพื้นที่เขตเทศบาล ขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตรของพืชเศรษฐกิจ เช่น ข้าว มันสำปะหลัง และข้าวโพด ซึ่งอาศัยน้ำทำการเกษตรจากคลองชลประทาน และแหล่งน้ำจากธรรมชาติ แต่สภาพปัจจุบันการเกษตรของจังหวัดยังมีปัญหารื่องน้ำอยู่บ้าง โดยเฉพาะฤดูแล้ง ปริมาณน้ำจากคลองชลประทาน และแหล่งน้ำจากธรรมชาติ แต่สภาพปัจจุบันการเกษตรของจังหวัดยังมีปัญหารื่องน้ำอยู่บ้าง โดยเฉพาะฤดูแล้ง ปริมาณน้ำจากคลองชลประทานมีน้อย จึงทำให้พื้นที่บางส่วนไม่ได้รับน้ำ มีผลทำให้ผลผลิตทางการเกษตรลดลง ส่งผลกระทบต่อสภาวะเกษตรธุรกิจทางการเกษตรของอำเภอตัวย

ตารางที่ 18 ปริมาณน้ำฝนสำนักงานเขตเมืองกรุงราชสีมา ปี 2533 - 2539 (หน่วยเป็นมิลลิเมตร)

ที่	เดือน	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	หมายเหตุ
1	มกราคม	0.1	-	44.3	3	-	เล็กน้อย	5.1	
2	กุมภาพันธ์	1.2	-	4.3	18.8	22.7	3.5	5.8	
3	มีนาคม	24.2	12.1	2.5	71.9	29.2	47.2	14.1	
4	เมษายน	32.8	44.9	83.4	90.6	23	23.6	59.4	
5	พฤษภาคม	103.8	127.7	105.9	200	221.3	221.6	141.7	
6	มิถุนายน	114.8	90.1	136.1	145.9	129.2	240.2	197.7	
7	กรกฎาคม	100.5	38.1	101	186	9.4	185.4	100.3	
8	สิงหาคม	112.2	221.5	154.4	142.1	173.4	223.1	274.5	
9	กันยายน	185.8	240.1	241.8	281.7	136.8	280.8	248.9	
10	ตุลาคม	232.6	94	149	115.3	28.3	148.1	89.1	
11	พฤศจิกายน	6.4	-	-	0.1	0.3	17.0	37.3	
12	ธันวาคม	-	4.7	16.82.	7.2	-	เล็กน้อย	เล็กน้อย	
	รวม	914.4	873.2	1,039.5	1,231.9	773.6	1,292.1	1,173.9	
	เฉลี่ย	76.2	72.76	86.62	102.65	64.46	107.63	97.83	

ที่มา : สถานีตรวจอากาศกรุงราชสีมา

จากการที่อำเภอเมืองครราษลีมา เป็นศูนย์กลางของการคุณนาคม อุตสาหกรรม และพานิชยกรรม จึงทำให้ฐานะความเป็นอยู่ของประชากรก่อนข้างดี ประชากรนอกเขตเทศบาลที่ทำการเกษตรก็อยู่ในฐานะพอเลี้ยงครอบครัวได้

การประกอบอาชีพ

ด้านการเกษตร ประชากรที่อยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพด้านการเกษตร คือ การทำนา ปลูกพืชไร่ คิดเป็นร้อยละ 70 ของประชากร หลังจากเก็บเกี่ยว ประชากรบางส่วน จะประกอบอาชีพรับจำนำและอุดสาหกรรมในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 20 ของประชากร

ด้านปศุสัตว์ ประชากรภาคเกษตรกรรม มีการเลี้ยงปศุสัตว์ประเภทต่าง ๆ เช่น โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ ส่วนใหญ่เลี้ยงบริเวณรอบ ๆ บ้านและไร่นา ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก การเลี้ยงแบบฟาร์มส่วนใหญ่อยู่ในเขตเทศบาลเมือง เช่น ฟาร์มสุกรและฟาร์มไก่

ด้านอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่หลายโรงงาน เช่น โรงงานทอกระสอบ โรงงานสีข้าว โรงงานผลิตน้ำอัดลม โรงงานซ่อมเครื่องยนต์ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร โรงงานเหล่านี้ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตเทศบาล ส่วนนอกเขตเทศบาลมีโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตรและโรงงานสีข้าว เป็นส่วนใหญ่

ด้านพาณิชยกรรม บริเวณที่สำคัญ คือ ในเขตเทศบาลเมือง มีอาคารร้านค้า และตลาดสดเป็นศูนย์กลางจำหน่ายเครื่องอุปโภค และบริโภค รวมทั้งการบริการต่าง ๆ

การประกอบอาชีพของประชากรคิดเป็นเบอร์เซนต์

ทำนา	38%	(เนื้อที่ 128,592 ไร่)
พืชไร่	41%	(เนื้อที่ 138,744 ไร่)
ไม้มัด	6%	(เนื้อที่ 20,304 ไร่)
พืชผัก	2%	(เนื้อที่ 6,768 ไร่)
ไม่คอกไม้ประดับ	1%	(เนื้อที่ 3,385 ไร่)
อื่น ๆ (ค้าขาย รับจำนำ ฯลฯ)	12%	(เนื้อที่ 40,608 ไร่)

รายได้

รายได้ของอำเภอส่วนใหญ่ได้จากการค้าขาย ภาษีเงินได้ บุคคลธรรมชาติ ภาษีนิติบุคคล อากรณหารสพ

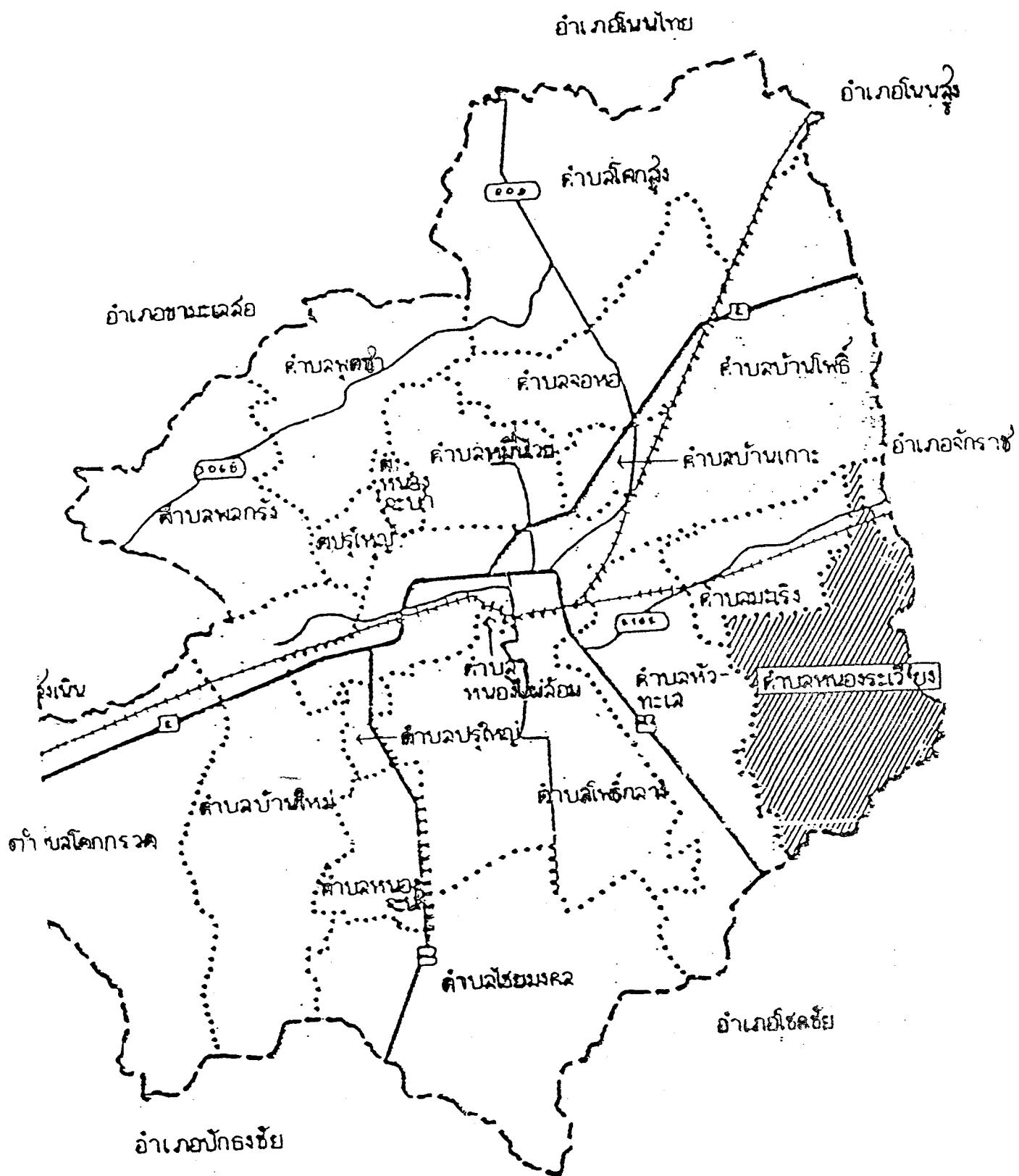
รายได้ของเกย์ตระกรแยกเป็นประเภทได้ดังนี้

เบตเกย์ตระกรล้าหลัง	รายได้เฉลี่ย	จำนวน 21,000 บาท/คน/ปี
เบตเกย์ตระกรปานกลาง	รายได้เฉลี่ย	จำนวน 36,500 บาท/คน/ปี
เบตเกย์ตระกรก้าวหน้า	รายได้เฉลี่ย	จำนวน 59,500 บาท/คน/ปี

การคมนาคม

อำเภอเมืองนครราชสีมา เป็นศูนย์กลางการคมนาคมติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก โดยใช้เส้นทางรถบันต์ รถไฟ และทางอากาศ เส้นทางรถบันต์ ถนนมิตรภาพ เส้นทางสระบุรี - นครราชสีมา - หนองคาย เส้นทางนครราชสีมา - อุบลราชธานี ใช้ติดต่อจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ภาพที่ 9 แผนที่อำเภอเมืองนครราชสีมา

การผลิตผักในตำบลหนองระเวียง

มีครัวเรือนที่ปลูกผัก จำนวน 269 ครัวเรือน ส่วนมากเกษตรปลูกแตงกว่า ถั่วฝักยาว สะระแหน่ โดยใช้บริเวณหัวไร่ป่ายนา และตามแหล่งน้ำต่าง ๆ เช่น บึงช่อน และใช้พื้นที่ดินที่เก็บไว้เอง จะปลูกทึ่งก่อนและหลังการทำนา

ลักษณะทั่วไปของตำบลหนองระเวียง อำเภอเมืองนครราชสีมา

ที่ตั้งขนาดและอาณาเขต เส้นทางคมนาคม

ตำบลหนองระเวียงเป็นอีกตำบลหนึ่งของอำเภอเมืองนครราชสีมา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ของ อำเภอเมืองนครราชสีมา อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ 15 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ ประมาณ 54.77 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 54,234 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลมะเริง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลท่าจะหลุ่ง และตำบลท่าอ่าง อำเภอโขคชัย จังหวัดนครราชสีมา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลท่าจะหลุ่ง และตำบลท่าอ่าง อำเภอโขคชัย และตำบลพระพุทธ อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลหัวทะเล อำเภอเมืองนครราชสีมา

ข้อมูลทางกายภาพ

สภาพภูมิอากาศ ตำบลหนองระเวียง มีลักษณะร้อนชื้น การกระจายของน้ำ มีพ่อสมควร จากสถิติน้ำฝน 5 ปี (พ.ศ. 2527 - 2531) ของสถานีตรวจอากาศน้ำฝน นครราชสีมา โดยมีน้ำฝนตกเฉลี่ย 997.6 มิลลิเมตร/ปี มีฝนตกประมาณ 155.6 วัน/ปี

ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลหนองระเวียง มีลักษณะรูปร่างพื้นเป็น แนวยอดลงมา บริเวณพื้นที่ทางตอนใต้ ค่อนข้างเป็นที่ราบสูงลาดลงมาสู่ตอนกลาง สูงจากระดับน้ำทะเล 200, 190, 182, 180 และ 170 เมตร ลักษณะพื้นที่เป็นรูปคลื่น ลอนลาด ถึงลูกคลื่นลอนชัน และมี คลองชลประทาน จากอำเภอโขคชัย ทางทิศทางตอนใต้ของตำบล ลงสู่ตอนกลางและแยกชอยไปทาง ทิศตะวันออก บริเวณตอนกลางมีลักษณะเป็นที่ดั้งชุมชนของหมู่บ้านต่าง ๆ มีหนองน้ำตามธรรมชาติ กระจายอยู่ทั่วไป

ลักษณะของดิน ตำบลหนองระเวียงมีสมรรถนะของดินโดยทั่วไป เป็นดินลึกมีการระบายน้ำดี เนื้อดิน เป็นดินร่วนปนทราย หรือดินทรายปนดินร่วน สีน้ำตาลเข้ม หรือน้ำตาลปนเทา ดินชั้นล่างเป็นดินร่วน

เห็นีyawปนทรยสีแดง ปฏิกริยาของคินเป็นกรดปานกลาง และตอนบนของคินเป็นกรดจัด ตอนล่างคินนี้เกิดจากการตกดะกอน ของลำน้ำที่มีอายุและพนอยู่บริเวณระดับน้ำกากลาง และระดับของพื้นที่เป็นลูกกลิ้นล่อนลาด ถึงลูกกลิ้นล่อนชัน และมีความอุดนสมบูรณ์ต่ำ และพบชุดคินทั้งหมด 9 ชุด

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ปัญหาหลักของผู้ผลิตผักอีเกอเมือง

ปัญหาทางกายภาพ

1. การคมนาคมในฤดูฝนไม่สะดวกในการติดต่อระหว่างอำเภอและการขนส่งผลผลิตและปัจจัยการผลิต
2. การใช้ประโยชน์จากการเกษตรไม่เหมาะสมกับชุดคิน
3. เกษตรกรขาดการปรับปรุงบำรุงคิน ดินขาดความอุดนสมบูรณ์
4. ปริมาณน้ำไม่เพียงพอและทั่วถึงในพื้นที่เกษตรและไม่เพียงพอในการเพาะปลูกพืช

ข้อเสนอแนะ

1. เสนอโครงการปรับผิวน้ำจราจรให้ใช้งานได้ตลอดปี โดยผ่านองค์กรบริหารสภาร่วมกับชุมชน
2. ประชุมชี้แจงเรื่องการใช้ประโยชน์จากคินให้เหมาะสมกับชุดคิน และเสนอโครงการสนับสนุนเกษตรยั่งยืนและปฏิบัติตาม
3. ประชุมชี้แจงแนะนำและทำแปลงสาธิต การปรับปรุงด้วยอินทรีย์วัตถุ เช่น การทำปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยหมัก และการปลูกพืชหมุนเวียน ๆ
4. เสนอให้กรมชลประทานปล่อยน้ำให้ตลอดปี และขยายคลองให้มาก และทั่วถึงให้เพียงพอ กับพื้นที่ของเกษตรและจัดระบบการปล่อยน้ำให้ถูกต้องเหมาะสมกับความต้องการของการปลูกพืช
5. ปรับปรุงคุณสมบัติให้เหมาะสมในการปลูกพืช

จุดเด่นและจุดด้อย

จุดเด่นของ ตำบลหนองระเวียง อ.เมือง

ลักษณะชุมชนของ ต.หนองระเวียง จะจัดตั้งชุมชนตามใจชอบ บริเวณวัดโรงเรียน และถนนที่ ตัดผ่าน เอื้ออำนวยต่อการบริการของรัฐและประชาชน ร้อยละ 83.13% ของครัวเรือนทั้งหมด จะประกอบอาชีพการเกษตร นอกนั้นประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม จึงทำให้เศรษฐกิจของเกษตรกร ในตำบล มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

ทางด้านสถาบันต่าง ๆ เช่น กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กลุ่มแม่บ้านการเกษตรและกลุ่มส่งเสริมอาชีพต่าง ๆ สามารถให้บริการค่อนข้างดีพอสมควร

ภาวะทางด้านการตลาดของ ตำบลหนองระเวียง อยู่ในลักษณะเอื้ออำนวยอย่างหลักกับแหล่งรับซื้อผลผลิต เช่น เขตตำบลหัวทะเล และเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา

จุดด้อยของ ตำบลหนองระเวียง

การคมนาคมในต่ำน้ำไม่สะดวกนัก เนื่องจากถนนเป็นดินราย และดินลูกรัง (ในพื้นที่ทำการเกษตร) เมื่อฝนตกทำให้ถนน爛爛 และชื้นและ

แหล่งน้ำมีมากพอต่อการทำการทำเกษตร เช่นพื้นที่ปลูกถั่วฝักยาวที่ผู้ศึกษาได้ทำการสำรวจ ก็มีแหล่งน้ำจำกัด คือ มีเพียงแหงค์น้ำที่เข้าของพื้นที่เตรียมไว้ใช้เท่านั้น

ระบบการปลูกถัวฝึกยวของเกยตระกรที่ทำการสำราจ

อําเภอเฉลิมพระเกียรติ

เกยตระกรส่วนนํอຍปลูกเป็นเกยตระกรในครัวเรือน

เกยตระกรส่วนใหญ่ปลูกเป็นการค้า และในการปลูกถัวฝึกยวมีการจ้างแรงงานพื้นที่ปลูกมีเป็นໄร ๆ

เมล็ดพันธุ์ที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นเมล็ดพันธุ์ที่เก็บไว้ใช้เอง

ก่อนปลูกมีการเตรียมดิน และปรับปรุงดินก่อน

ปลูกโดยการยอดเมล็ด เมื่อถัวฝึกยวเจริญเติบโต มีการทำค้าง เมื่อผลผลิตโตพอที่จะทำการ

เก็บเกี่ยวได้ ก็ทำการเก็บเกี่ยว โดยมีการจ้างแรงงานมาช่วย จากนั้นทำการมัดและขนส่งจำหน่ายต่อไป

เตรียมดิน --> ปลูก --> ทำค้าง --> เก็บเกี่ยว

อําเภอเมือง

เกยตระกรส่วนนํอຍปลูกเป็นเกยตระกรในครัวเรือน ตามวิถีชาวบ้าน

เกยตระกรนส่วนใหญ่ปลูกเพื่อหารายได้ในการดำรงชีวิต ไม่ได้ปลูกถัวฝึกยวเพียงอย่างเดียว แต่มีการ

ปลูกผักชนิดอื่นเสริมด้วย

พื้นที่ปลูกน้อยและมีจำกัด ที่อยู่ มีเพียงคนละ 2 งาน เท่านั้น

ไม่มีการจ้างแรงงาน ทำเองทั้งหมด

ก่อนปลูกมีการไถดิน และพรุนดินก่อน

ปลูกโดยการยอดเมล็ดเป็นแตรๆ มีการทำค้าง

ทำการเก็บเกี่ยวเอง

สรุปปัญหาของเกษตรกรทั้งสองอำเภอ

เกษตรกรอำเภอเฉลิมพระเกียรติ มีปัญหาการผลิตถั่วฝักยาว ดังนี้

ปัญหารือโรงแปลง นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญมากปัญหานี้ ที่เกษตรกรยังไม่สามารถแก้ไข ปัญหานี้ได้

ปัญหาด้านการผลิต เกิดจากปัจจัยอย่างหนึ่ง ที่มีความสำคัญต่อผลผลิต คือ น้ำฝน เนื่องจากฝนไม่ตกผลผลิตจะได้น้อยกว่าปกติ คือ ได้น้อยกว่าตอนที่ฝนตก

ปัญหาแรงงาน แรงงานไม่พอ เนื่องจากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากหมู่บ้านไปทำงานที่ต่างจังหวัด และค่าแรงงานสูง

ปัญหารือราคา ปกติถั่วฝักยาวจะได้ราคา คือ กิโลกรัมละ 10-15 บาท/กิโลกรัม ทำให้รายได้ น้อยเมื่อเทียบกับรายจ่าย

ศักยภาพในการขยายการปลูก

เกษตรส่วนใหญ่จะไม่ขยายการปลูก หรือไม่ขยายพื้นที่การปลูก เนื่องจากต้องทำงานด้วย จึงไม่มีกำลัง ขยายพื้นที่ต่อไปอีก

ข้อเสนอแนะ

ควรแนะนำเกี่ยวกับการใช้ยาฆ่าแมลง และสารเคมีต่าง ๆ ที่สามารถป้องกัน และกำจัดศัตรูถั่ว ฝักยาวได้ และต้องติดตามผลอย่างใกล้ชิด

ควรจัดให้มีแหล่งน้ำสำรอง และมีการกักเก็บน้ำไว้ การขาด水源แห้งแล้งน้ำได้ดินนาใช้ ควรมีการประกันราคากันต่อให้กับเกษตรกร

เกษตรกรอำเภอเมืองนครราชสีมา มีปัญหาด้านการผลิตถั่วฝักยาว ดังนี้

ปัญหารือราคาผลผลิต ถั่วฝักยาวเป็นพืชผักที่มีราคาดี แต่มักจะมีราคาไม่แน่นอน บางครั้งสูงมาก แต่บางครั้งก็ต่ำมาก

ปัญหารือโรค ได้แก่ โรคใบหจิก และเกษตรกรไม่สามารถแก้ไขได้ เนื่องจากเกษตรไม่มีความรู้ ในด้านนี้

ปัญหารือพื้นที่ปลูก มีพื้นที่จำกัด ไม่สามารถขยายพื้นที่ปลูกต่อไปได้ เนื่องจากเป็นพื้นที่จัดสรร ให้เช่า

ปัญหารือค่าใช้จ่าย เรื่องจากปุ๋ยและยาฆ่าแมลง มีราคาแพง รวมทั้งต้องจ่ายค่าเช่าที่ดิน เดือนละ 140 บาท และค่าน้ำอีกดีอนละ 20 บาท

ปัญหาเรื่องการขนส่ง ต้องขนส่งใส่รถโดยสารไป หรือไม่ก็มีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อ แต่จะให้ราคามาดี เท่าบนไปขายเอง

ข้อเสนอแนะ

ให้ความรู้ในการปลูกถั่วฝักยาวแก่เกษตรกร รวมถึงแนะนำขยายแมลงและสารเคมี ตลอดจนวิธีการใช้อุปกรณ์เบ็ดเตล็ด

ควรมีการประกันราคาขั้นต่ำของถั่วฝักยาวให้เกษตรกร

ควรจัดให้มีรัฐยินต์ประจำตำบล ที่จะนำผลผลิตไปขายและผู้ผลิตเสียค่าโดยสารให้กับเจ้าของรถ

ศักยภาพในการขยายการปลูกและพื้นที่ปลูก

ในการปลูกถั่วฝักยาวของชาวบ้าน ตำบลหนองระเวียง เป็นการปลูกที่ทำได้ในพื้นที่จำกัด เนื่องจากเกษตรกรที่ปลูกถั่วฝักยาวส่วนใหญ่ เช่าที่ดินโครงการคุณมีชัย วะระไวย ซึ่งจัดสรรที่ดินให้เช่ากันละ 1 แปลง หรือ 2 งาน เท่ากัน เกษตรกรจึงไม่สามารถขยายพื้นที่ปลูกต่อไปได้อีก

เปรียบเทียบศักยภาพการปลูกถั่วฝักยาวของเกษตรกรทั้งสองอำเภอ

จากข้อมูลการสัมภาษณ์เกษตรกร สามารถเปรียบเทียบได้ว่า เกษตรกรของตำบลหนองยาง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จะมีศักยภาพในการปลูกมากกว่า เกษตรกรในตำบลหนองระเวียง อำเภอเมืองนครราชสีมา เนื่องจากเกษตรกร ตำบลหนองยาง มีประสบการณ์ในการปลูกนานกว่า ทำให้การพัฒนาเทคโนโลยีการปลูกได้ดีกว่า และมีพื้นที่มากกว่า อีกทั้งดินยังเหมาะสมต่อการปลูกถั่วฝักยาวมาก เพราะเป็นดินทรายและดินร่วนปนทราย และเกษตรกร ตำบลหนองยางยังมีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และมีความรู้เรื่องการขายและการตลาดมากกว่า ส่วนเกษตรกรตำบลหนองระเวียงนั้นมีพื้นที่ในการปลูกจำกัด รวมทั้งขาดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัดโรคและแมลง ขาดความรู้เรื่องปุ๋ย ตลอดจนการค้นหาความต้องการไม่มีรถส่วนตัวต้องขึ้นรถโดยสารไปขาย อีกทั้งยังขาดความรู้เรื่องราคาอีกด้วย ทำให้เกษตรกรตำบลหนองระเวียง มีศักยภาพในการปลูกถั่วฝักยาวด้อยกว่า เกษตรกรในตำบลหนองยาง

ນະເຂົອເທດ

ໄດ້ກໍາກວດສໍາຮຽງທີ່ຈຳເກອປາກຊ່ອງ

ສພາບທັງໄປບອງຈຳເກອປາກຊ່ອງ

ທີ່ຕັ້ງ

ຈຳເກອປາກຊ່ອງ ຕັ້ງອູ່ທີ່ຄະວັນຕົກເນີ້ງໄດ້ຂອງຈັງຫວັດນາຄຣາຊື້ມາ ມີຮະຍະທາງໜ່າງຈາກຕັ້ງຈັງຫວັດ
ປະມານ 85 ກິໂລແມຕຣ ມີພື້ນທີ່ທັງໝາດ 1,664.5 ຕາຮາງກິໂລແມຕຣ ອີ່ວີ 1,040,312 ໄຣ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ
9.06 ຂອງພື້ນທີ່ທັງຈັງຫວັດ

ອາຜາເບຕ

ຈຳເກອປາກຊ່ອງມີອາຜາເບຕຕິດຕ່ອກກັບພື້ນທີ່ຕ່າງ ຈັດນີ້

ທີ່ຄະເໜືອ ຕິດຕ່ອກກັບຈຳເກອສີ້ວ ຈັງຫວັດນາຄຣາຊື້ມາ

ທີ່ຄະໄດ້ ຕິດຕ່ອກກັບຈຳເກອບ້ານນາ ຈັງຫວັດນາຄຣາຍກ

ທີ່ຄະວັນອອກ ຕິດຕ່ອກກັບຈຳເກອປັກງົງຫັຍ ຈັງຫວັດນາຄຣາຊື້ມາ

ທີ່ຄະວັນຕົກ ຕິດຕ່ອກກັບຈຳເກອມວຸກເໜີກ ຈັງຫວັດສະບູຮີ

ເບຕກາປກຄຮອງ

ຈຳເກອປາກຊ່ອງແມ່ນເບຕກາປກຄຮອງອອກເປັນ 13 ດຳນລ ຄື້ອ ດຳນລປາກຊ່ອງ ກລາງຄງ ຈັນທຶກ ວັກະທະ
ໜູ້ສີ ມີໜູ້ນັ້ນສາຫະໜ້າຍ ບ່ນົງພຣະ ໂປ່ງຕາລອງ ຄລອງນ່ວ່ງ ມີໜູ້ນັ້ນແດງ ວັງໄຫຣ ພຸ້ມຍິ່ນ ແລະເທກນາລ ມີ
ໜູ້ນັ້ນທັງສິ້ນ 183 ຢູ່ນັ້ນ ກະຈາຍຕາມດຳນລຕ່າງ ຈັດນີ້

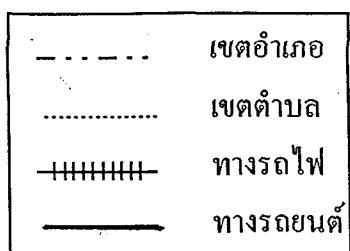
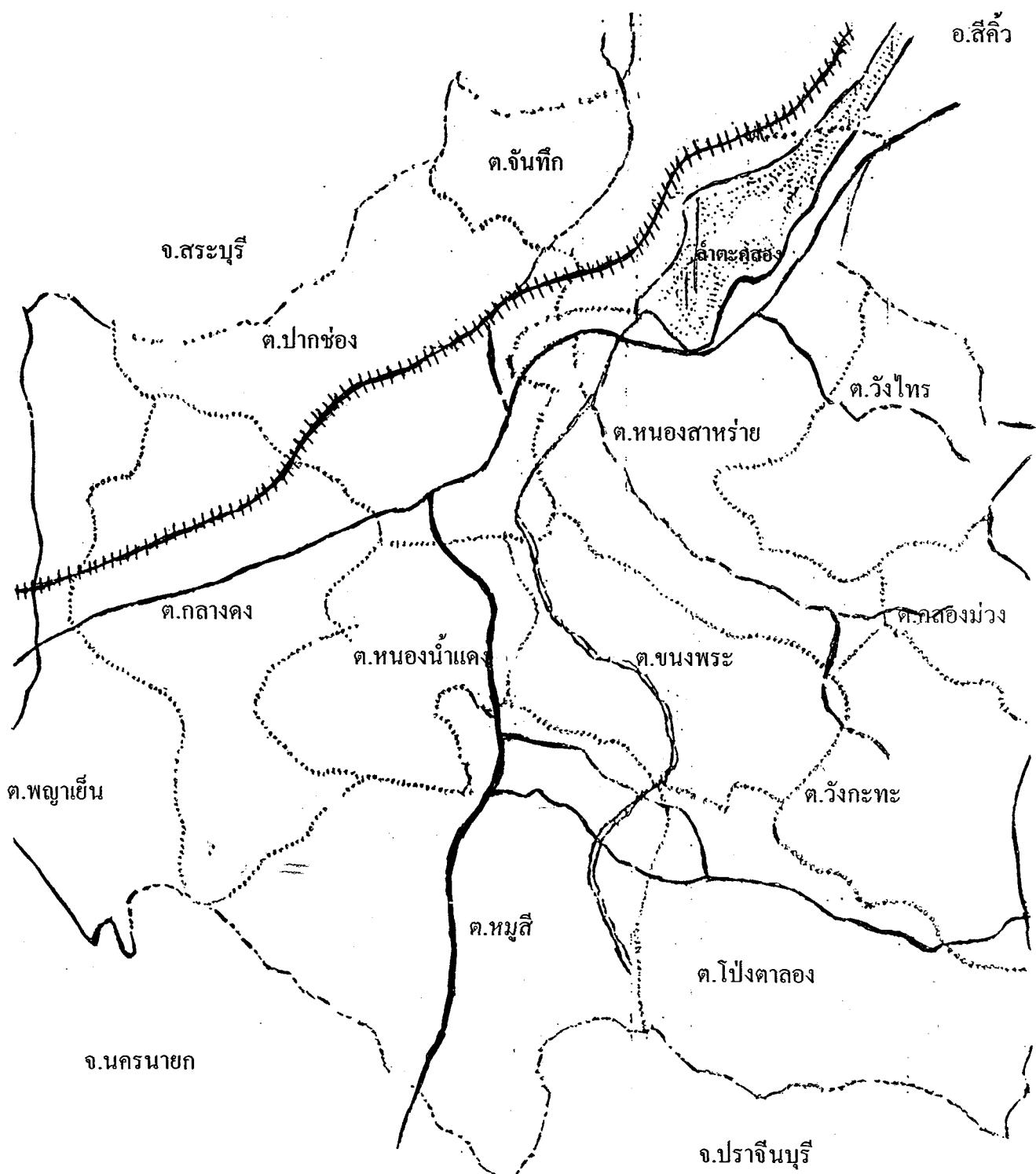
ປະຈາກ

ຈຳເກອປາກຊ່ອງມີປະຈາກທັງສິ້ນ 100,260 ດົກ ແກ່າເປັນໜ້າຍຈຳນວນ 49,938 ດົກ ເປັນໜູ້ງຈຳນວນ
50,322 ດົກ ມີກວ້າງເຮືອນທັງໝາດຈຳນວນ 20,638 ກວ້າເຮືອນ ເປັນກວ້າງເຮືອນເກຍຕົກຈຳນວນ 16,698 ກວ້າເຮືອນ

ກາຮຄນາຄມ

ຈຳເກອປາກຊ່ອງຈັດໄດ້ວ່າເປັນຈຳເກອທີ່ມີກາຮຄນາຄມທີ່ສະດວກຈຳເກອහນີ່ຂອງຈັງຫວັດ ກາຮຄນາຄມຕິດຕ່ອ
ຮະຫວ່າງຈຳເກອແລະຈັງຫວັດໄກລ໌ເຄີຍຈົດອູ່ໃນບັນສະດວກ ໂດຍມີກາຮຄນາຄມ ຈັດນີ້

ภาพที่ 10 แผนที่สังเขปอำเภอปากช่อง

มีการคุณภาพการตั้งไฟฟ้าสายสัญญาณ ได้แก่ สายกรุงเทพ - นครราชสีมา, สายกรุงเทพ - อุบลราชธานี, สายกรุงเทพ - หนองคาย

มีการคุณภาพการติดต่อสายโทรศัพท์ด้วยวิธีการเดินทางสะดวก และมีรายน้ำดื่มติดต่อสายโทรศัพท์

การคุณภาพดีต่อระหว่างตำบลและหมู่บ้าน จัดอยู่ในขั้นสะดวกพอใช้ ซึ่งส่วนใหญ่มีสภาพการใช้งานได้ดีพอสมควรทั้งในฤดูแล้ง และฤดูฝน

สภาพภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของอำเภอปักช่องแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

**พื้นที่ลูกคดีล่อนตื้น มีที่ดอนสลับกันทั่วไป มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 70 ของพื้นที่ทั้งอำเภอ
พื้นที่ภูเขาและป่าไม้ มีพื้นที่ร้อยละ 30 ของพื้นที่ทั้งอำเภอ สภาพภูมิอากาศ**

สภาพภูมิอากาศ

อำเภอปักช่องมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 937.4 มม./ปี อุณหภูมิสูงสุด 35 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย 76

สภาพดิน

สภาพดินของอำเภอปักช่องประกอบด้วย ดินชุดสนธิ ร้อยเอ็ด โคราช ลพบุรี ปักช่อง เข้าใหญ่ ท่ายาง เเลย จันทึก และวังสะพุง

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 10 ปี (2528 - 2537 อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา)

เดือน	ปริมาณน้ำฝน (มม.)
มกราคม	18.6
กุมภาพันธ์	13.7
มีนาคม	59.9
เมษายน	66
พฤษภาคม	122.6
มิถุนายน	66.1
กรกฎาคม	84
สิงหาคม	116
กันยายน	176.5
ตุลาคม	195
พฤษจิกายน	16
ธันวาคม	6.1

สถานการณ์การผลิตมะเขือเทศในอำเภอปากช่อง

จากข้อมูลในตารางที่ 19 ในปี 2539/2540 อำเภอปากช่องมีพื้นที่การปลูกมะเขือเทศมากที่สุดในจังหวัดนครราชสีมา คือ มีพื้นที่ในการปลูกมะเขือเทศทั้งหมด 450 ไร่ ทำให้อำเภอปากช่องมีผลผลิตรวม มากที่สุด คือ 2,250,000 กก. (ตารางที่ 20) พื้นที่ส่วนใหญ่ในการปลูกมะเขือเทศจะกระจายเป็นจุดใหญ่ ๆ ที่มีการปลูกมะเขือเทศมาก คือ บ้านหนองผักเสน บ้านลำทองกลาง ตำบลปากช่อง และที่ตำบลโพญาเย็น เกษตรกรที่ปลูกมะเขือเทศแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ทำการปลูกมะเขือเทศเป็นพืชหลักพืชเดียวทั้งปี โดยไม่ทำการปลูกพืชชนิดอื่น
2. ทำการปลูกมะเขือเทศโดยปลูกหมุนเวียนกับพืชชนิดอื่น ส่วนมากจะเป็นพืชที่มีการปักชำง เช่นเดียวกับมะเขือเทศ เช่น แตงกวา ถั่วฝักยาว โดยจะทำการปลูกมะเขือเทศเพียงปีละ 1 ครั้ง

ส่วนการขายผลผลิตที่ได้ของอำเภอปากช่องจะแบ่งเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. จะขายผลผลิตให้กับผู้รวบรวมในห้องถินที่ออกทุนในการผลิตให้ ผู้รวบรวมในห้องถินจะมารับซื้อถึงพื้นที่ปลูก
2. นำผลผลิตที่ได้ไปขายให้กับผู้ค้าปลีกที่ตลาดกลางสุรนาร อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
3. นำผลผลิตที่ได้ไปขายให้กับบริษัทที่ให้แม็คคันธ์ในการผลิต
4. นำผลผลิตที่ได้ไปขายให้กับผู้ค้าปลีกในกรุงเทพมหานคร

สภาพทางวัฒนธรรมของเกษตรกรที่ผลิต ตลอดจนฐานทางเศรษฐกิจในภาพรวมของเกษตรกร

จากการสำรวจและสัมภาษณ์เกษตรกรที่ปลูกมะเขือเทศในอำเภอปากช่อง ทำให้ทราบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ในอำเภอปากช่องจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เป็นเกษตรกรที่มีถิ่นกำเนิดและอาศัยอยู่ในอำเภอปากช่องมาตั้งแต่古 ถือส่วนหนึ่งเป็นเกษตรกรที่พยุงมาจากอำเภอและจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น ร้อยเอ็ด หรือมาจากภาคกลาง เช่น สุพรรณบุรี อุบลฯ ทำให้ภาษาที่ใช้จะมีความหลากหลายมาก คือ ภาษาอีสาน ภาษาไทยโกรاش ภาษากลาง และภาษากลาง สำเนียงสุพรรณบุรี เกษตรกรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีความเลื่อมใสในบุญประเพณีทางภาคอิสาน และภาคกลาง ที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ บุญประเพณีจะมีผลกระทบต่อกิจกรรมทางภาคการเกษตร และการดำเนินชีวิตของเกษตร ตลอดจนเป็นตัวกำหนดโดยชาวบ้านจะหยุดการใช้แรงงานในช่วงงานบุญ ประเพณี

สถานภาพทางเศรษฐกิจทั่วไปของอำเภอปากช่องค่อนข้างดี เกษตรกรทำการเกษตรในพื้นที่ขนาดใหญ่ มีความสามารถในการซื้อเทคโนโลยีทางการเกษตรต่าง ๆ นารองรับการผลิตของตนเอง เช่น ระบบการให้น้ำต่าง ๆ รถไถทั้งขนาดใหญ่และรถไถเดินตาม รถบรรทุกนำผลผลิตไปขาย เป็นต้น เกษตรกรมีความขยันในการทำงาน ทำการผลิตอย่างจริงจัง มีความคิดที่จะปรับปรุงปัจจัยต่าง ๆ ใน

การผลิต นอกจากนี้ยังยอมรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการผลิต เพื่อให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพ และปริมาณมากขึ้น

ตารางที่ 19 พื้นที่การปลูกมะเขือเทศและเก็บเกี่ยวปี 2539/2540 จังหวัด นครราชสีมา

ลำดับ	อำเภอ	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)
1	ปากช่อง	450	450
2	ด่านขุนทด	100	100
3	วังน้ำเยีย	50	50
4	ประทาย	21	21
5	ครบุรี	15	15
6	ปักธงชัย	5	5
7	โนนแดง	5	5

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา

หมายเหตุ : ในจังหวัดนครราชสีมาอีก 18 อำเภอ กับ 4 อำเภอ ไม่มีการเพาะปลูกมะเขือเทศ

ตารางที่ 20 สภาพปริมาณผลผลิตมะเขือเทศในจังหวัดนครราชสีมา ประจำปี 2539/2540

ลำดับที่	อำเภอ	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (กก.)
1	ปากช่อง	5,000	2,250,000
2	ด่านขุนทด	810	81,000
3	วังน้ำเยีย	1,800	90,000
4	ประทาย	1,900	39,900
5	ครบุรี	2,500	37,500
6	ปักธงชัย	1,220	6,100
7	โนนแดง	620	3,100
	รวม	1,979	2,507,600

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา

หัวข้อภาพด้านการตลาดของมะเขือเทศ

การตลาดของมะเขือเทศโดยปกติจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ มะเขือเทศที่ใช้สำหรับบริโภคสด และมะเขือเทศสำหรับส่งโรงงาน แต่การปลูกมะเขือเทศของอำเภอปากช่องมีเพียงการปลูกมะเขือเทศที่ใช้สำหรับบริโภคสดเท่านั้น ไม่มีการปลูกมะเขือเทศสำหรับส่งโรงงาน เพราะโรงงานที่ทำการแปรรูปมะเขือเทศตั้งอยู่ไกล ทำให้ไม่สะดวกที่จะขนส่งผลผลิตไปยังโรงงาน นอกจากนี้ทางโรงงานยังมีการควบคุมคุณภาพของมะเขือเทศที่รับซื้อสูงมาก ถ้ามะเขือเทศไม่มีคุณภาพตามที่โรงงานต้องการจะไม่รับซื้อจากเกษตรกร เกษตรกรจึงหันมาปลูกมะเขือเทศสำหรับบริโภคสดแทน เพราะมีการควบคุมคุณภาพน้อยกว่า นอกจากนี้ตลาดในการรับซื้อมะเขือเทศสำหรับบริโภคสดมีมากพอที่จะรับผลผลิตได้ อีกทั้งสะดวกในการขนส่งไม่ต้องขนส่งเป็นระยะทางไกล เกษตรกรบางรายมีผู้ร่วมรวมในห้องถิ่นหรือผู้ค้าปลีกไปรับซื้อถึงในพื้นที่ปลูก เป็นการลดต้นทุนในการผลิตสำหรับค่าใช้จ่ายในการขนส่งได้ หากการสำรวจ สัมภาษณ์เกษตรกรและผู้ค้าปลีกที่ตลาดกลางสุรนารีจึงแบ่งประเภทของผู้ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการผลิตและการตลาดออกได้ดังนี้คือ

เกษตรกร เกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ เกษตรกรอิสระ ที่ใช้ทุนของตนเองในการปัจจัยการผลิต สามารถ自行ผลผลิตให้กับผู้ใดก็ได้ ส่วนเกษตรกรอีกประเภทหนึ่ง คือ เกษตรกรที่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ร่วมรวมในห้องถิ่น หรือผู้ค้าปลีกในเรื่องเงินทุน โดยเมื่อเกษตรกรได้ผลผลิตจะต้องขายให้กับผู้ร่วมรวมในห้องถิ่น หรือผู้ค้าปลีกที่เกษตรกรได้รับความช่วยเหลือเรื่องเงินทุนนั้น ผู้ร่วมรวมในห้องถิ่น ส่วนใหญ่จะเป็นพ่อค้าคนกลางที่มีภูมิลำเนาอยู่ในบริเวณหรือใกล้เคียงกับพื้นที่ปลูกมะเขือเทศ โดยผู้ร่วมรวมในห้องถิ่น เมื่อซื้อผลผลิตจากเกษตรกรจะนำไปขายให้กับผู้ค้าปลีกในจังหวัดหรือนำไปขายให้ผู้ค้าปลีกในส่วนกลางต่อไป

ผู้ค้าปลีก เป็นผู้ซื้อผลผลิตจากผู้ร่วมรวมในห้องถิ่น หรือรับซื้อจากเกษตรกรที่ผู้ค้าปลีกให้ความช่วยเหลือในเรื่องของเงินทุน เพื่อนำมาจำหน่ายต่อให้กับผู้บริโภคโดยตรงตามตลาดสดต่าง ๆ ทั้งในจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดต่าง ๆ

ทางด้านราคากลางของมะเขือเทศ (ตารางที่ 21, 22 และ 23) จะขึ้นอยู่กับปริมาณของมะเขือเทศที่เข้าสู่ตลาด และฤดูกาล อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบ้างตามเดือนแต่ไม่นานนัก ดังนี้

ฤดูหนาว	ผลผลิตของมะเขือเทศมีมากกว่าทุกฤดู ทำให้ราคากลางของมะเขือเทศต่ำที่สุด
ฤดูร้อน	ราคากลางของมะเขือเทศจะเริ่งสูงขึ้น เพราะผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยลง
ฤดูฝน	เป็นฤดูที่ราคากลางของมะเขือเทศสูงที่สุดกว่าทุกฤดู เพราะไม่ค่อยมีผลผลิตของมะเขือเทศออกสู่ตลาด

ตารางที่ 21 สภาพราคาขายส่งของมะเขือเทศ ณ ตลาดกลางสุรนคร ประจำปี 2540

เดือน	ราคาต่ำสุด (บาท/กก.)	ราคากู้สูด (บาท/กก.)
มกราคม	6	30
กุมภาพันธ์	3	7
มีนาคม	3	8
เมษายน	2.5	8
พฤษภาคม	3	8.5
มิถุนายน	3	7
กรกฎาคม	6	20
เฉลี่ย	3.78	12.64

ที่มา : ฝ่ายการตลาด ตลาดกลางสุรนคร วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2540

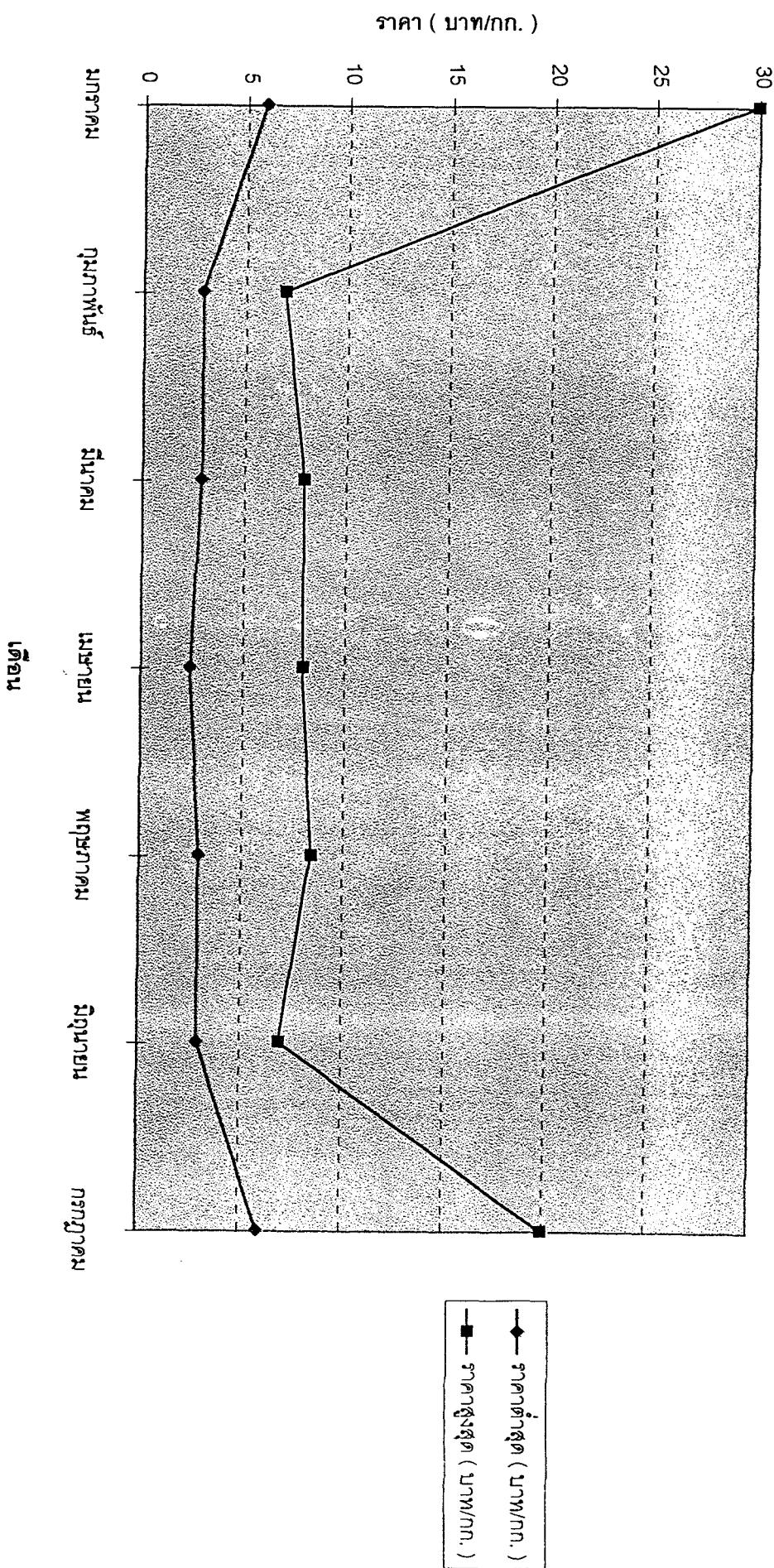
ตารางที่ 22 สภาพปริมาณนำเข้าของมะเขือเทศ ณ ตลาดกลางสุรนคร (โดยการสูบจำนวนรวมนำเข้า)
ประจำปี 2540

เดือน	ปริมาณนำเข้า (ตัน)
มกราคม	503,940
กุมภาพันธ์	419,240
มีนาคม	0
เมษายน	175,500
พฤษภาคม	397,440
รวม	1,496,120
เฉลี่ย	374,030

หมายเหตุ : เดือนมีนาคมไม่มีข้อมูล

ที่มา : ฝ่ายการตลาด ตลาดกลางสุรนคร วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2540

ภาคที่ 11 แผนภูมิสภาพราคาขายส่งของมะเขือเทศ ตลาดกลางสุรนเครื่อง ประจำปี 2540

ตารางที่ 23 สภาพราคาขายปลีกของมะเขือเทศในจังหวัดนราธิวาส ประจำปี 2540

ลำดับ	วันที่	ราคา (บาท/กก.)	ลำดับ	วันที่	ราคา (บาท/กก.)
1	6 - 8 มกราคม	25	16	21 - 23 เมษายน	8
2	13 - 15 มกราคม	20	17	28 - 30 เมษายน	8
3	20 - 22 มกราคม	20	18	6 - 7 พฤษภาคม	8
4	27 - 29 มกราคม	17	19	12 - 14 พฤษภาคม	8
5	3 - 5 กุมภาพันธ์	10	20	19 - 21 พฤษภาคม	8
6	10 - 12 กุมภาพันธ์	8	21	26 - 28 พฤษภาคม	10
7	17 - 19 กุมภาพันธ์	10	22	2 - 4 มิถุนายน	10
8	24 - 26 กุมภาพันธ์	10	23	9 - 11 มิถุนายน	10
9	3 - 5 มีนาคม	8	24	16 - 18 มิถุนายน	8
10	10 - 12 มีนาคม	8	25	23 - 25 มิถุนายน	10
11	17 - 19 มีนาคม	8	26	30 มิ.ย. - 2 ก.ค.	12
12	24 - 26 มีนาคม	8	27	7 - 9 กรกฎาคม	8
13	31 มี.ค. - 2 เม.ย.	8	28	21 - 23 กรกฎาคม	20
14	8 - 9 เมษายน	10	29	28 - 30 กรกฎาคม	30
15	15 - 17 เมษายน	15			

ที่มา : กรมการค้าภายใน จังหวัดนราธิวาส

ศักยภาพด้านแรงงาน

การใช้แรงงานในการปลูกมะเขือเทศจะใช้แรงงานในการอบกรอบของเกย์ตระกรและมีการจ้างแรงงานในลักษณะคนงานประจำ นอกจากนี้ยังมีการจ้างแรงงานเพิ่มเติมในช่วงที่ต้องการความรวดเร็วในการผลิตซึ่งในการจ้างแรงงานสามารถแบ่งได้เป็นลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. ในพื้นที่ถ้ามีแรงงานในพื้นที่นั้นจะจ้างแรงงานในพื้นที่ ในลักษณะ ไปเช้า-เย็นกลับ
2. ถ้าในพื้นที่มีแรงงานในพื้นที่น้อยหรือเกย์ตระกรต้องการแรงงานเพิ่มในลักษณะที่ต้องการความรวดเร็วจะจ้างแรงงานจากต่างพื้นที่ จากจังหวัดใกล้เคียง เช่น สุรินทร์ บุรีรัมย์ โดยให้ที่พักอาหาร

นอกจากค่าจ้างแรงงานที่จ่ายให้กับแรงงาน โดยรวมปัญหาการขาดแคลนแรงงาน และข้อจำกัดในเรื่องค่าจ้างแรงงาน เป็นปัจจัยที่จำกัดการขยายกิจกรรมในการผลิตมะเขือเทศอีกปัจจัยหนึ่ง

วิธีการผลิตมะเขือเทศ

ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ของมะเขือเทศ

ชื่อสามัญ tomato

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Lycopersicon esculentum* Mill.

ชื่อวงศ์ Solanaceae

เมล็ด มีลักษณะคล้ายรูปร่างไข่ แบบเปลือกหุ้มเมล็ดมีลักษณะเป็นขนละเอียดสัน ๆ สีน้ำตาลอ่อนปนคลุมอยู่ทั่วไป ส่วนความยาวของเมล็ดมีตั้งแต่ 3 - 5 มม. และในแต่ละผลนั้นจะมีจำนวนมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับขนาดของผล

ราก เมล็ดที่เริ่มงอกจะปรากฏส่วนของราก เป็นเส้นเล็ก ๆ สีขาวโพล่อกมาจากส่วนของเปลือกหุ้มเมล็ด หลังจากนั้นก็หยั้งแทงลึกลงไปในดิน และส่วนที่เป็นลำต้นได้ใบเลี้ยง ที่โคงจะดันขึ้นเป็นลำต้นต่อไป รากจะเป็นระบบ rak แก้ว ที่มีการเจริญเติบโตได้รวดเร็วและแข็งแรง ในบางกรณีหากรากแก้วถูกทำลาย มะเขือเทศจะสร้างรากแขนงและรากบนอ่อนขึ้นทดแทนเป็นจำนวนมาก แต่ระบบรากของมะเขือเทศจะเปลี่ยนแปลงได้ตามวิธีการปลูก เช่น การปลูกโดยวิธีข้ายกล้า รากแก้วจะถูกทำลายไป

ลำต้นและกิ่งก้าน หลังจากที่ลำต้นงอกโพล่พื้นดินแล้ว ในระยะแรก ๆ ของการเจริญเติบโต ลำต้นจะกลม อ่อนเปราะ เมื่อมีการเจริญเติบโตมากขึ้น ก็จะแข็งแรงและเป็นเหลี่ยม ส่วนกิ่งก้านสาขาก็จะมีการแตกออกจากลำต้นเรื่อย ๆ และอาจมีขนาดเท่ากับลำต้นเดิมได้ ถ้าหากปล่อยให้ตัวที่ต่ำกว่าซ่อนดอกแรกมีการเจริญเติบโต ดังนั้นถ้าต้องการให้ลำต้นของมะเขือเทศมีลำต้นเดียว ต้องคัดยอดออกของกิ่งข้างทุกกิ่งที่ โดยเหลือของกิ่งข้างไว้ 2 ใบ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้แสงแดดส่อง直射ถูกผลโดยตรง ทั้งนี้เนื่องจากดอกจะเกิดตามข้อของลำต้น

ดอก มีขนาดเล็กตีเหลืองสีใส ประกอบด้วยกลีบดอกชั้นใน 5 กลีบ และกลีบเลี้ยง 5 กลีบ ลักษณะการเกิดจะเกิดตามข้อของลำต้นเป็นช่อ โดยที่ช่อดอกหนึ่ง ๆ จะมีจำนวนดอกประมาณ 4-5 朵 แต่ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับพันธุ์หรือสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผล รูปร่างขนาดและสีของผลไม้แน่นอนสุดแล้วแต่พันธุ์ รูปร่างของผลมีตั้งแต่ผลกลมไปจนถึงผลรี สีของผลมีตั้งแต่เหลืองถึงเหลืองเข้ม ขนาดก็มีตั้งแต่เล็กไปจนถึงใหญ่

คุณค่าทางโภชนาการ

มะเขือเทศมีคุณค่าทางโภชนาการสูง โดยเป็นแหล่งโปรตีน วิตามิน และแร่ธาตุ ที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ นอกจากนี้ยังให้ผลผลิตตลอดปี และมีราคาถูกกว่าเนื้อสัตว์มาก คุณค่าทางโภชนาการของมะเขือเทศ โดยพิบากน้ำหนักของมะเขือเทศส่วนที่รับประทานได้ (ตารางที่ 24) อย่างไรก็ตาม ความเข้มข้นของ Beta Carotene ที่ใช้สร้างวิตามิน A ในมะเขือเทศ สามารถทำให้เพิ่มได้ไม่น้อยกว่า 10 เท่า โดยอาศัยการผสมพันธุ์ แต่ข้อเสียของมะเขือเทศที่มีสาร Beta Carotene คือ สีของมะเขือเทศจะมีสีแดงอมส้ม เป็นลักษณะที่ตลาดต่างประเทศไม่ต้องการ นอกจากนี้ ปริมาณวิตามินซีในผลมะเขือเทศสามารถทำให้เพิ่มขึ้นได้ไม่น้อยกว่า 5 เท่า แต่ถ้าผลมีปริมาณวิตามินสูง จะทำให้ผลผลิตต่ำ ผลมีขนาดเล็ก และรูปร่างของผลไม่สวยงาม ดังนั้น นักปรับปรุงพันธุ์พิจารณาในการสร้างมะเขือเทศเบอร์รอนให้มีวิตามินเอและซีในผลเพิ่มมากขึ้น โดยยังคงผลผลิตสูงและคุณภาพเป็นที่ยอมรับของตลาดด้วย

ตารางที่ 24 คุณค่าทางโภชนาการในน้ำหนัก 100 กรัมของมะเขือเทศ

รายการอาหาร	ดิบ	บรรจุกระป๋อง	ซอส	น้ำมะเขือเทศ
ความชื้น (ร้อยละ)	94.0	94.0	69.0	94.0
พลังงาน (แคลอรี่)	19.0	21.0	106.0	19.0
โปรตีน (กรัม)	0.7	0.8	1.8	0.8
ไขมัน (กรัม)	น้อยมาก	น้อยมาก	0.4	น้อยมาก
คาร์โบไฮเดรต (กรัม)	4.0	4.0	25.0	4.0
แคโรเชียม (มิลลิกรัม)	12.0	6.0	22.0	7.0
ฟอสฟอรัส (มิลลิกรัม)	24.0	19.0	50.0	18.0
เหล็ก (มิลลิกรัม)	0.4	0.5	0.8	0.9
โพแทสเซียม (กรัม)	222.0	217.0	363.0	227.0
วิตามินเอ (ไอ.ยู.)	822.0	900.0	1399.0	798.0
ไ thaomin (มิลลิกรัม)	0.05	0.05	0.09	0.05
ไรโนบลูวิน (มิลลิกรัม)	0.04	0.03	0.07	0.03
ไนอาซิน (มิลลิกรัม)	0.7	0.7	1.8	0.8
กรดแดสโคบิก (มิลลิกรัม)	21	17	15	16

แหล่งปลูกและผลผลิต

การปลูกเพื่อส่งตลาดสำหรับบริโภคสด มีปลูกกันทั่วไปทุกภาคของประเทศไทย เกษตรกรรมมักปลูกกันมาก ในทุกภาคของตุ่นหานา หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จแล้ว หรือปลูกเป็นพืชหลักหมุนเวียนกับพืชผักอื่นๆ จากการสำรวจของกรมส่งเสริมการเกษตรพบว่า มีการปลูกมะเขือเทศมากที่สุด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดหนองคาย นครพนม และขอนแก่น รองลงมาได้แก่ภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง และนครสวรรค์ และภาคกลางในจังหวัดพบูรี กรุงเทพ และสระบุรี

การปลูกเพื่อส่งโรงงานอุตสาหกรรม ก่อนที่จะปลูก ควรปรึกษาและทำความเข้าใจกับโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรับซื้อ คุณภาพ ราคา เมื่อจากจะมีการซื้อขายที่จะส่งโรงงานนั้นแตกต่างจากมะเขือเทศที่จะใช้บริโภคมาก โดยจะคำนึงถึงคุณภาพเป็นพิเศษ นับตั้งแต่พันธุ์ รูปร่าง สีผิว ขนาด อัตราการยอมรับด้านน้ำที่เกิดจากความร้อน ชื้นและอื่นๆ เมื่อจากคุณภาพของมะเขือเทศมีผลโดยตรง กับสีสัน และคุณภาพของผลิตภัณฑ์จากมะเขือเทศ สำหรับแหล่งปลูกมะเขือเทศ เพื่อส่งโรงงานอุตสาหกรรมนั้นจะมีมากในเขตที่มีอุตสาหกรรมแปรรูปวัตถุคงอยู่ ได้แก่ หนองคาย ขอนแก่น ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่

พันธุ์มะเขือเทศ

พันธุ์มะเขือเทศที่มีการปลูกมากในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ที่นำเข้าจากต่างประเทศเกือบทั้งสิ้น ซึ่งมีอยู่นากนายหลายพันธุ์ แต่ละพันธุ์มีลักษณะแตกต่างกันออกไปทั้งลักษณะการเจริญเติบโต ขนาด รูปร่าง และสีของผล รวมทั้งความต้องการใช้ประโยชน์ก็ต่างกัน ซึ่งพองจะแยกออกตามการนำไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้ คือ

พันธุ์มะเขือเทศที่ใช้รับประทานสด

มีทั้งแบบผลเล็กและผลใหญ่ แต่แบบผลเล็กนิยมพันธุ์ที่มีผลเดือนพฤษภาคมกว่าผลสีแดง ใช้ประกอบอาหารพื้นบ้าน แบบผลโคลนก็ทรงผลกลม คล้ายแอปเปิล ผลเมื่อสุกจะมีสีแดงเข้ม เนื้อหวานเข้ม เปลือกไม่เห็นยว มีจำนวนภายในผลมาก และไม่กลวง มีพันธุ์ต่างๆ ที่นิยมปลูกกัน ได้แก่

พันธุ์ฟลอราเคลล

พันธุ์มาร์โกลบ

พันธุ์มาสเตอร์เบอร์ 2

พันธุ์คาลิปโซ

พันธุ์สีดา มก.

พันธุ์มานาปาล

พันธุ์มະເຂົ້າເກສີທີ່ປຸລູກເພື່ອສ່ວງໂຮງງານອຸຕສາຫກຮຽມ

ມີຄຸນສູນບັດຶກລ້າຍ ຈ ກັນ ຄື່ອ ເປັນພັນຖືທີ່ຜລສຸກພຣັມກັນເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ເວລາເກີນເກີ່ຍວໜ້ວທຸດຈ່າຍ ມີເນື້ອ
ມາກ ນ້ຳນ້ອຍ ເມື່ອຜລສຸກນີ້ສືແຄງເບັນທັງຜລ ໄສ້ກລາງຜລສັນແລັກແລະ ໄນໄຟ້ງ ເປົລືອກໜາແໜ້ນຍິວເພື່ອຈະໄດ້
ບໍນສ່ງໄດ້ຮະບາທາງໄກລ ຈ ແລະ ອັດຈາກເກີນເກີ່ຍວອອກຈາກຕົ້ນເກີນໄວ້ໄດ້ນານ ໂດຍໄມ່ແນ່ເສີຍຈ່າຍ ມີອູ່
ຫລາຍພັນຖື ດ້ວຍກັນຄື່ອ

ພັນຫຼືວົວເວົບ 134-1-2

ພັນຫຼືໂຮມາ

ພັນຫຼືຄາລເຈ

ພັນຫຼືເຟເຊ່າທເຄວົ່ງ 502

ພັນຫຼືວົວເວົບ 145 ປີ 7879

ສກາພດິນຝ້າອາກາສທີ່ເໜາະສົມໃນການປຸລູກມະເຂົ້າເກສີ

ກາຮເລືອກພື້ນທີ່ປຸລູກໃຫ້ເໜາະສົມດ່ອກການປຸລູກມະເຂົ້າເກສີ ຕັ້ງກຳນີ້ຄື່ງສິ່ງຕ່າງ ຈ ດັ່ງນີ້

ອຸພ່ານກົມືຂອງອາກາສ ໂດຍທ້ວ່າ ຈ ໄປນະເຂົ້າເກສີເປັນພື້ນທີ່ຂອນອາກາສເຢັ້ນຈຶ່ງຈະມີກາຮເຈົ້າຕົບໂຕ ແລະ ໄ້
ຜລຜລິດສູງ ແຕ່ກີ່ໄດ້ມີກາຮປ່ຽນປ່ຽນປຸງພັນຫຼືມະເຂົ້າເກສີບາງພັນຫຼືໃຫ້ເໜາະສົມດ່ອກກາຮເຈົ້າຕົບໂຕໃນສກາພ
ອາກາສຫຼືກປຸລູກນອກຄຸດັ້ນໆອ່ອງ ພື້ນທີ່ທີ່ເໜາະສົມດ່ອກການປຸລູກມະເຂົ້າເກສີ ໃນຕອນກລາງກິນຕ້ອງມີອຸພ່ານກົມື
ປະມາມ 15.5-18 ອົງຄາເໜີລເຊີຍສ ແລະ ອຸພ່ານກົມືຕອນກລາງວັນປະມາມ 18-21 ອົງຄາເໜີລເຊີຍສ

ສກາພດິນ ມະເຂົ້າເກສີເຈົ້າຕົບໂຕໄດ້ໃນດິນທ້ວ່າ ຈ ໄປ ແຕ່ໃນດິນທີ່ເຈົ້າຕົບໂຕໄດ້ທີ່ສຸດ ຄື່ອ ດິນທີ່
ຮ່ວນໜີມີອິນທີ່ວັດຖຸສູງ ແລະ ມີກາຮຮະບາຍນ້າອາກາສໄດ້ຕີ ຄວາມເປັນກຣດ-ດ່າງຂອງດິນປະມາມ 6.5-6.8
ກາຮປຸລູກມະເຂົ້າເກສີໄນ້ກວດປຸລູກໜ້າໃນພື້ນທີ່ເຄີມຫຼືອີໃນພື້ນທີ່ປຸລູກພື້ນທີ່ຈະກົດເລີຍກັນມະເຂົ້າເກສີມາກ່ອນ
ເຊັ່ນ ພຣິກ ມະເຂົ້າເກສີ ແລະ ຍາສູນ ເພຣະອາຈນີເຂົ້ອໂຮກຕ່າງ ຈ ສະສມອູ່ໃນດິນ ຜົ່ງເປັນໂອກາສໃຫ້ມະເຂົ້າເກສີ
ເປັນໂຮກໄດ້ຈ່າຍ

ຄວາມໜັ້ນ ດ້ວຍພື້ນທີ່ປຸລູກມີຄວາມໜັ້ນແລະ ອຸພ່ານກົມືອາກາສສູງ ຈະທຳໄຫ້ມະເຂົ້າເກສີເປັນໂຮກຕ່າງ ຈ ທີ່
ເກີດກັນໃນໄດ້ຈ່າຍ ທີ່ຮູ້ດ້ວຍອຸພ່ານກົມືສູງແຕ່ຄວາມໜັ້ນຕໍ່າກີ່ມີຜລທຳໄຫ້ກາຮຕິດຜລຂອງມະເຂົ້າເກສີລດົງນາກ

ແຫຼ່ງນ້ຳ ພື້ນທີ່ປຸລູກຄວາມຈອງໝູ້ໄກສີແຫຼ່ງນ້ຳ ເພຣະມະເຂົ້າເກສີເປັນພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງກາຮນ້າມາໃນຊ່ວງກາຮ
ເຈົ້າຕົບໂຕແລະ ກາຮໄຟຜລິດ ດ້ວຍກັນໃນຊ່ວງກາຮເຈົ້າຕົບໂຕ ຈະທຳໄຫ້ຕົ້ນຈະຈັກກາຮເຈົ້າຕົບໂຕ
ແກຣະແກຣິນ ດ້ວຍໝູ້ໃນຊ່ວງກາຮໄຟຜລິດຈະທຳໄຫ້ຕົ້ນເທິ່ງວ່າຍ່າງຮວດເຮົວ ດອກແລະ ພລຮ່ວງໄດ້ ດ້ວຍກັນນ້າມາ
ຮົດໄໝທັນໃນຊ່ວງນີ້ຈະມີຜລທຳໄຫ້ຜລຜລິດລດົງຍ່າງຮວດເຮົວ

การเตรียมดินปลูก

การเตรียมดินปลูกจะเนื้อเทศต้องมีความพิถีพิถันมาก ดินต้องระบายน้ำดี กำจัดวัชพืชให้หมด ควรเตรียมดินให้ลึก 30-40 ซม. ถ้าใช้เครื่องทุบแรงหรือรถไถครั้ง 2-3 ครั้ง โดยไถกลบดินไปมาและตากดินให้แห้ง 2-3 อาทิตย์ แล้วย่อยดินให้ละเอียดพอสมควร อย่าให้ละเอียดมากเกินไป เพราะจะเนื้อเทศต้องการดินที่ถ่ายเทอากาศและระบายน้ำดี ถ้าหากดินเป็นกรดให้ใช้ปูนขาวหัว่านในอัตรา 100-300 กก./ไร่ โดยใส่ปูนขาวก่อนปลูก 2-3 อาทิตย์

การเพาะกล้าNAME เนื้อเทศ

สามารถกระทำได้ 2 วิธี คือ

การเพาะกล้าในแปลงเพาะ ขนาดของแปลงเพาะไม่ควรกว้างเกิน 1.5 เมตร เพื่อสะดวกในการดูแลรักษา ส่วนความยาวไม่กำหนด ในแปลงเพาะจะเริ่มจากการบุคคลิกดินเป็นก้อนโตๆตามเดดทิ้งไว้ระยะหนึ่งหรือประมาณ 3-4 อาทิตย์ ถ้าดินเพาะกล้าในแปลงมีความอุดมสมบูรณ์น้อย ควรใส่ปูนขาวก็หรือปูนคอกลงไปด้วย ถ้าดินมีสภาพเป็นดินเหนียวหรือเป็นกรดอ่อน ๆ ให้ปูนขาวลงไปด้วย คลุกเคล้าให้เข้ากันกับดิน แล้วยกแปลงปลูกกล้าฯ แปลงปลูกผัก นำแมล็ดมะเนื้อเทศที่ผ่านการคลุกเคล้ากับยาป้องกันเชื้อร้ายเป็นแต่ ๆ ปกติหนึ่งช้อนพุ่น หัว่านได้เนื้อที่ 1 ตารางเมตร จะได้ต้นกล้าประมาณ 700-800 ต้น

การเพาะต้นกล้าในกระเบนเพาะ กระเบนที่ใช้เพาะเมล็ดควรมีความลึกประมาณ 10 ซม. มีรูสำหรับระบายน้ำ นำดินที่ร่อนแล้ว 3 ส่วน ปูนคอก 1 ส่วน ทรายหรือแกลบ 1 ส่วนคลุกเคล้าให้เข้ากันแล้วปรับผิวน้ำดินให้เรียบใช้ไม้ทวนดินเป็นร่องเล็ก ๆ ประมาณร่องละ 5-7 ซม. โดยเมล็ด กลบด้วยแกลบหรือทรายบาง ๆ รถน้ำให้ชุ่ม เมื่อเมล็ดเริ่มงอกใช้ขากันรา เช่น แคปเทนโรคให้ครั้งหนึ่ง เมื่อกล้าอายุได้ 15 วัน หรือมีใบจริง 2 ใบ ขี้ยลงใส่ภาชนะอื่น ๆ เช่น ถุงพลาสติก เมื่ออายุได้ 30 วัน จึงขี้ยลงแปลง

การดูแลรักษาต้นกล้า

การบังแดด ต้นกล้าที่ออกมาระยะแรกไม่ควรถูกแดดร้อนตลอดทั้งวัน ดังนั้นในตอนกลางวันที่มีแสงแดดร้อนควรหัววัสดุมาบังแดดร้อนให้แก่ต้นกล้าบ้าง เมื่อต้นกล้าเจริญขึ้นเรื่อย ๆ การบังแดดก็จะลดลงตามจนกระทั่งปล่อยถูกแสงแดดได้ทั้งวัน

การรดน้ำ หลังจากเพาะเมล็ดควรรดน้ำให้ชุ่มน้ำละ 2 ครั้ง เมื่อต้นกล้าเจริญขึ้นอาจรดน้ำอย่างบ้าง เป็นครบทุก ๆ วัน หรือวันเว้นวัน แล้วแต่สภาพดิน

การให้ปั๊ย เมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 10-15 วัน ใช้ปั๊ยเรียลละลายน้ำรดหรือใช้ปั๊ยสูตรผสมที่มีตัวละลายน้ำสูงละลายน้ำรดก็ได้ เมื่อต้นกล้ามีอายุมากขึ้นควรฉีดค่นด้วยปั๊ยสูตร 11-16-16 เพื่อให้ต้นกล้าเจริญเร็วขึ้น

การป้องกันกำจัดโรคและแมลง โรคที่สำคัญคือ โรคโコンเน่า เกิดขึ้นได้ง่ายเมื่อแปลงเพาะมีความชื้นสูง ส่วนแมลงศัตรุสำคัญของต้นกล้าได้แก่ แมลงพวงปักคุดต่าง ๆ ป้องกันโดยฉีดยากำจัดแมลงพวงฟอสตрин ออลคริน

การถอนต้นกล้าที่ไม่ต้องการทิ้ง เมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 15 วันหรือมีใบเลี้ยงได้ 2 ใบ ให้ถอนต้นกล้าที่ไม่สมบูรณ์ทิ้ง หรือต้นที่เบี้ยดกันออก

ฤดูปลูกและการปลูก

การปลูกในฤดู ส่วนมากเริ่มปลูกกันในปลายฤดูฝน หรือต้นฤดูหนาว ประมาณเดือนกันยายนถึงพฤษจิกายน ไปจนถึงกลางฤดูหนาว ประมาณเดือนธันวาคมถึงมกราคม

การปลูกนอกฤดู เป็นการปลูกต่างจากฤดูปกติ เช่น อาจเริ่มปลูกช่วงเดือนกุมภาพันธ์ หรือเริ่มฤดูฝนเดือนมิถุนายน โดยผู้ปลูกต้องเลือกพันธุ์ที่ทนต่อสภาพความชื้น อากาศร้อน โรคและแมลง

การย้ายกล้าและ การปลูกมะเขือเทศ

หลังจากเพาะเม็ดได้ 1 เดือน ก็สามารถนำลงไปปลูกในแปลงจริงได้ ก่อนการย้ายแปลงปลูกควรต้นให้ชุ่ม ทิ้ง 1-2 ชั่วโมง เพื่อสะคอกในการถอนเยียและไม่ให้รากขาดมากนัก หลังจากนั้นก็ขุดร่องปลูกได้เลย พยายามอย่าให้ดินซ้ำ การปลูกในขณะที่มีอากาศมีคลื่นลมหรือในตอนเย็น ส่วนต้นกล้าที่เพาะในภาชนะ เช่น ถุงพลาสติก ขยับปลูกได้ทันที ทุกเวลา เพราะต้นกล้าจะมีความแข็งแรงและรากเดินเต็มที่ รถนำให้ชุ่มน้ำแล้วหักกางจากปลูกมะเขือเทศแล้ว หลุมที่ดายให้ปลูกซ่อนทันที

การดูแลรักษาหลังปลูก

การให้น้ำ มะเขือเทศต้องการน้ำอ้อยสม่ำเสมอ ตั้งแต่เริ่มปลูกไปจนถึงผลเริ่มแก่ หลังจากนั้นควรลดการให้น้ำลง มีชั่วโมงอาจทำให้ผลแตกได้ การคน้ำมากเกินไปอาจทำให้คืนชื้น ซึ่งทำให้เชื้อราที่ทำให้เกิดโรคเน่าเจริญได้ แต่หากมะเขือเทศขาดน้ำ และให้น้ำอ้อยกระแทกหันหันก็จะทำให้ผลแตกได้

การใส่ปุ๋ย นอกจากจะใช้ปุ๋ยกอกและปุ๋ยเคมี สูตร 15-15-15 รองก้นหลุมก่อนปลูกแล้ว ควรให้ปุ๋ยเคมีเสริมด้วย ถ้าเป็นดินเหนียว ใช้สูตร 12-24-12 หรือ 15-30-15 ถ้าเป็นดินร่วน ใช้สูตร 10-20-25 ส่วนดินราย ใช้สูตร 15-20-20, 13-13-21 และ 12-12-17 ถ้าเป็นการปลูกนอกฤดูใช้สูตรที่มีไนโตรเจนมากเพรำะมะเขือเทศจะใช้ในไตรเงนมากถ้าอุณหภูมิสูง ถ้าไม่สามารถหาได้ก็ให้ใช้สูตร 15-15-15 ในอัตรา 100 กก./ไร่ โดยการแบ่งใส่ 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 หลังจากย้ายปลูก 7 วัน

ครั้งที่ 2 หลังจากครั้งที่ 1 ได้ 15 วัน

ครั้งที่ 3 หลังจากครั้งที่ 2 ได้ 20 วัน

การปักถั่ง

พันธุ์ที่ทดสอบหรือพันธุ์เลือยจำเป็นต้องมีการปักก้างโดยใช้ไม้หลักปักก้างก่อนระยะหักหาน กโดยใช้เชือกผูกกับลำต้นให้ไขว้กันเป็นเลข 8 และผูกเงี้ยวกระดูกกับก้างเพื่อให้ต้นเจริญเติบโตได้ดี สะดวกต่อการดูแลรักษา ฉีดสารป้องกันแมลงได้ทั่วถึง ผลไม่สัมผัสเดิน ทำให้ผลสะอาดและสะดวกต่อการเก็บเกี่ยว

โรคแมลงและการป้องกันกำจัด

สำหรับแมลงที่เป็นปัญหาต่อการคุ้นแลรักยามะเขือเทศที่สำคัญ คือ แมลงปากดูด เช่น แมลงหวีขา เพลี้ยอ่อน ซึ่งเป็นตัวนำเชื้อโรคไวรัสนาสู່นมะเขือเทศ ทำให้เกิดอาการได้หลายอย่าง เช่น ในหจก ยอดหนด ซึ่งเมื่อเกิดอาการแล้วไม่มีทางแก้ไขได้ จึงควรหาทางป้องกันไว้ก่อน โดยการกำจัดแมลงเหล่านี้ ด้วย การใช้สารประเกดดูดซึ่น เช่น ฟูราคานรองกันหลุมก่อนปลูกอัตรา 1 กรัม/หลุม หรือเมื่อต้นมะเขือเทศ โตแล้วยังมีแมลงมาบกวนก็ให้ใช้สารกำจัดแมลงบางชนิด เช่น แلنเนท มาลาไธโอน ทามารอน โคล่าโซน ฉีดพ่น

สำหรับโรคที่เป็นปัจจัยในการปัจจุบันเชื้อชาติ มีดังนี้

โรคผื่นเน่าแห้งสีดำหนืดอุปถัยผื่นดำ

ลักษณะอาการ ผ่อนะเขือเทศบางแห่งมีอาการทึ้งผลอ่อนน่าทึ้กนหรือปลายผล อาการเน่าແບບแห่ง เป็นสีน้ำตาล เนื้อยื่นบุบลิกลงไปต่ำกว่าระดับเดิมเล็กน้อย ขนาดของผลขยายใหญ่ออกไปเรื่อย ๆ บาง ผลเน่าประมาณ 1 ใน 3 ของผลทำให้ผลร่วง

ສາເໜດຊອງໂຮມ

ការប្រគល់ប្រជុំ

ความชื้นในดินที่ปลูกแห้งมาก

การป้องกันกำจัด

ໄສ່ປັນຫວາງອອງກົ້ນຫລຸນປຸລູກ 1-2 ຂໍອັນໂຕະ/ຫລຸມ

ควรให้น้ำทุกวันสม่ำเสมอและไม่นำกรีดหรือน้อยกินไป

ฉีดพ่นชาตแยกเชี่ยมบ้าง โดยเฉพาะในระยะติดผลไปจนถึงเก็บเกี่ยว

โรคใบแห้ง

ลักษณะอาการ ใบเริ่มนูจุดเล็กน้ำ สีเขียวหม่น เนื้อเยื่อร่อน ๆ ผลมีสีเหลืองเล็กน้อย เกิดที่จุดใดจุดหนึ่งของใบก่อนแล้วขยายออกไปเกือบหมดทั้งใบ ด้านท้องใบมีเส้นไขข่องเชื้อรากิดขึ้น มีลักษณะเป็นผงสีขาว เป็นวงกลมตามแพล 2-3 ชั้น แพลงจะแห้งเป็นสีน้ำตาลภายในเวลาอันรวดเร็วตามก้านใบ ลำต้น มีแพลงแบบเดียวกัน ทำให้ส่วนนั้น ๆ เหี่ยวดแห้งไป ผลมะเขือเทศอ่อนที่เป็นโรคนี้จะมีแพลงสีน้ำตาลเช่นเดียวกัน และทำให้ผลสุก มีผิวแตกและมีเชื้อรากขึ้นตรงรอยแตกเห็นได้ชัด

สาเหตุของโรค เกิดจากเชื้อราก

ใช้สารป้องกันกำจัดเชื้อราก เช่น ไคเทนเอ็ม 45 ฉีดพ่นทุก 7 วัน ควรพ่นสารเคมีกันไว้ก่อน ใช้พันธุ์ที่มีความต้านทานโรคนี้ป้องกัน

โรคใบจุด

ลักษณะอาการ มีจุดเกิดขึ้นหลายแบบ เช่น จุดวงกลมสีน้ำตาล และจุดเหลี่ยม ทำให้ใบเหลืองและแห้ง และมีราขึ้นเป็นผงสีดำคล้ำยึด牢牢ะหึบบนจุดดังกล่าว

สาเหตุของโรค เกิดจากเชื้อรากสายชนิด

การป้องกันกำจัด ควรฉีดพ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อรากเสมอ ๆ ถ้ามีการระบาดมากให้ใช้สารพากไอโพร-ไดโอนรอฟรัล

โรคเหี่ยวดแห้งตาย

ลักษณะอาการ ในล่างจะเหลืองแล้วค่อยๆ ลุกลามขึ้นมาบนต้น ในเวลากลางวันที่มีอากาศร้อนจัด ต้นจะแสดงอาการเหี่ยวด เวลากลางคืนก็กลับเป็นปกติอาการเหี่ยวดมากขึ้นเรื่อย ๆ จนยอดเหี่ยวดตาย เมื่อถูกน้ำกราดระบุนท่อน้ำและอาหารมีสีน้ำตาลดำ โคนต้นและรากผุเปื่อย มักจะมีราเป็นผงสีขาวอ่อนชมพูน ๆ ขึ้นตรงส่วนที่เป็นสีน้ำตาล

สาเหตุของโรค เกิดจากเชื้อราก

การป้องกันกำจัด

ต้องแก้ไขปรับปรุงดินโดยการใส่ปูนขาว และ加กพืชหรืออินทรีย์วัตถุให้เพียงพอ
ใช้ปัจจัยวิทยาศาสตร์ให้น้อยลง
ปลูกพืชหมุนเวียนอื่นสลับ

หนองเจาะผลมะเขือเทศ

ส่วนมากตัวเต็มวัยของหนอนจะมีขนาดเล็กขอบวางไว้ตามยอดอ่อนและดอกอ่อน เมื่อตัวอ่อนที่ก่อออกจากใบจะกัดกินใบอ่อน กลีบดอก หรือก้านดอกเป็นอาหาร ในกรณีเป็นผล ตัวหนอนจะกัดกินภายในผล ขณะผลยังอ่อนอยู่ ทำให้ผลร่วงและเน่าเสีย ถ้าไม่ร่วงหล่นและอยู่ได้จนกระทั่งแก่ ผลจะมีตำหนิและไม่ได้ราคา

การป้องกันกำจัด

ใช้ยาฆ่าแมลงน้ำพันเมื่อเริ่มพบไข่ของผีเสื้อที่ดอกหรือผลเสียหายเกินกว่า 5% ยาที่ใช้ได้ผล เช่น เมท-โอมิล คาร์บาริน มาลาไซดอน

การเก็บเกี่ยว

การเก็บเกี่ยวขั้นอยู่กับพันธุ์ โดยเฉลี่ยว่าเมื่อปลูกได้ 30-45 วัน จะเริ่มออกดอกออกผลที่เก็บเกี่ยวได้เมื่ออายุประมาณ 70-90 วัน และจากเริ่มปลูกจนถึงเก็บเกี่ยวหมดประมาณ 4-5 เดือน อายุของผลที่เก็บเกี่ยวขั้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการปลูกเป็นสำคัญ หากเป็นการปลูกเพื่อส่งออกตลาดจะต้องเก็บในระยะที่ไม่แก่จัด คือ ในระยะที่เป็นผลสีเขียวและเริ่มการเปลี่ยนแปลงเป็นสีชมพูเรื่อ ๆ เพียงเท่านั้น เพื่อให้ทนทานต่อการขนส่งเมื่อมะเขือเทศถึงมือผู้บริโภคหรือวางขายในตลาดก็จะเริ่มงอกพอดี และการเก็บต้องให้ข้าวผลติดมาด้วย ส่วนการเก็บเกี่ยวจะเพื่อส่งโรงงานต้องเก็บในระยะผลสุกเป็นสีแดงหรือสีส้มทึบๆ ผลและเก็บไม่ให้มีข้าวติดมากับผล หากผลไม่สุกแดงและมีข้าวติดมาด้วยโรงงานจะคัดทิ้ง เนื่องจากหากเอาไปทำผลิตภัณฑ์แล้วจะทำให้คุณภาพ และสีของผลิตภัณฑ์เสียไม่ได้มาตรฐาน

การผลิตและการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์

พันธุ์มະເບືອເທດທີ່ໃຊ້ປຸກຫາກໄມ່ໄໃໝ່ເປັນພັນຫຼຸກພສມແລ້ວ ເກຍຕຽກກົງຈະສາມາດທຳການເກັນເມີດພັນຫຼຸກໄວ້
ໃຊ້ເອງໄດ້ ໂດຍຈະຕ້ອງຄັດເລືອກເກັນເມີດພັນຫຼຸກຈາກຕົ້ນທີ່ສມນູຮົມດີ ປຣາສາກໂຣກແລະແມ່ນດົງນຽນກວນ ມີຜລ
ຄຸກແລະຜລມີຄຸນກາພົດຕຽງຕາມພັນຫຼຸກ ຄ້າໃນບຣິວເພີເດີບກັນນັ້ນມີການປຸກມະເບືອເທດລາຍພັນຫຼຸກກົດຈຳເນັ້ນຈະ
ຕ້ອງເລືອກເກັນພັນຫຼຸກຈາກຕົ້ນທີ່ອ່ຍ່ກລາງແຕ່ວາ ໄນກວດເກັນຈາກຕົ້ນທີ່ອ່ຍ່ແວນອກ ທັງນີ້ໃນຮຽນชาຕິມະເບືອເທດ

จะเป็นพืชที่มีการผสมตัวเองก็ตาม แต่การผสมข้ามก็มีอยู่บ้าง โดยลมและแมลงเป็นสื่อช่วยผสมจะพบมากกับพันธุ์ที่มีก้านชูเกรตตัวเมียด้วยحوال่าพื้นออกมาจากหมวกเกรตตัวผู้

ปัญหาหลักของผู้ผลิตมะเขือเทศ

จากการสำรวจพื้นที่การปลูกมะเขือเทศและสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ แนวว่าจะมีการปรับปรุงการผลิตให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ตาม ยังมีปัญหาการผลิตหรือหลังการเก็บเกี่ยวเกิดขึ้นได้ดังนี้

ปัญหารื่องโรคต่าง ๆ ที่เข้าทำลายต้นและผลของมะเขือเทศ เช่น โรคราต่าง ๆ ซึ่งร้ายแรงมากถึงกับต้องทำการขุดพื้นที่ในการเพาะปลูกทุกปี ไม่สามารถเพาะปลูกในพื้นที่เดิม ได้หรือต้องใช้เวลานานถึงจะกลับมาปลูกยังพื้นที่เดิมได้

ปัญหารื่องแมลง ที่เข้าทำลายต้นและผลของมะเขือเทศ โดยที่ต้นมะเขือเทศจะพบเห็นการทำลายมากที่ใบและโคนต้น แมลงที่พบมากได้แก่ หนอนชอนใบ เพลี้ย หนอนเจ้าลูก แมลงหวีขาว เป็นต้น ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ซึ่งในปัจจุบันแรงงานในพื้นที่จะไม่ค่อยรับจ้างทำงานในการเกษตรเนื่องจากต้องใช้แรงงานหนักไม่คุ้มกับค่าจ้างที่ได้รับ ทำให้แรงงานส่วนใหญ่หันไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมมากกว่า

ปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ฝนตกหนัก ลูกเห็บตก ทำให้ต้นล้มและเสียหาย

ปัญหาราคาผลผลิต ในบางครั้งราคาผลผลิตที่ต่ำมากจะไม่คุ้มกับทุนที่ผลิต คือ ราคาน้ำหนัก/kg. ลงไป

ปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำ ที่ใช้ในการปลูกมะเขือเทศ

ข้อเสนอแนะ

1. ขอคำปรึกษาสำนักงานเกษตรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะช่วยให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงที่เกิดในการผลิต
2. ควรมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการใช้ประโยชน์
3. ควรมีการทดลองกับแรงงานในเรื่องค่าจ้างให้เป็นที่พอใจแก่ทั้งสองฝ่าย นอกจากนั้นอาจจะเสริมสร้างศักดิ์การต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่แรงงาน
4. การผลิตมะเขือเทศของเกษตรกรอิสระ ควรมีการรวมกลุ่มกันของเกษตรกรเพื่อการต่อรองราคาผลผลิต
5. การรับความช่วยเหลือของเกษตรกรจากผู้ค้าปลีกและผู้รวบรวมในท้องถิ่น ควรมีการทดลองกันในเรื่องของราคาผลผลิต โดยให้ผู้รวบรวมในท้องถิ่นและผู้ค้าปลีกประกันราคารับซื้อต่ำสุดไว้

6. เกษตรกรควรสนใจติดตามการรายงานสภาพอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาเพื่อเตรียมตัวป้องกันภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้ต้นมะเขือเทศและผลผลิตเสียหาย
7. เกษตรกรนำหันมาสนใจการผลิตมะเขือเทศนอกฤดู หรือให้ผลผลิตออกสู่ตลาดในช่วงที่ตลาดขาดแคลนมะเขือเทศ เพราะจะทำให้ผลผลิตขายได้ราคาดี

เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว

การปลูกมะเขือเทศในจังหวัดนราธสีมาส่วนใหญ่จะปลูกพันธุ์ที่บริโภคสด ไม่นิยมการแปรรูป และผู้ค้าที่รับซื้อผลผลิตจะรับซื้อทั้งหมด จึงไม่มีผลผลิตที่เหลือจากขาย ทำให้เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว จึงไม่ค่อยจำเป็นนักในการปลูกมะเขือเทศของจังหวัดนราธสีมา

ແຕງກວາ

ໄດ້ກໍາກຳການສໍາຮຽງທີ່ຕໍ່ມາລັບນອງຮະເວີຍ ອໍາເກອນເມືອງ ແລະຕໍ່ມາລັບຫ້ວຍຍາງ ອໍາເກອນເຄີມພະເກີຍຮົດ
ຊູສປາພຫ້ວໄປ ແລະສຕານການຜົນການພລິຕິພັກຫ້ວໄປຂອງອໍາເກອນເມືອງແລະອໍາເກອນເຄີມພະເກີຍຮົດຈັງຫວັດ
ນຄຣາຊສື່ມາໄດ້ໃນຄໍ່າຝຶກຍາວ

ການສໍາຮຽງສຕານກາພແລະປົ້ມຫາຮະນບການພລິຕິ ແລະປົງປົກຕິກາຮົບເກີຍຂອງແຕງກວາໃນເຂດຈັງຫວັດ ນຄຣາຊສື່ມາ

ແຕງກວາເປັນພັກທີ່ປຸກຈ່າຍ ໄທພັດພລິຕິເຣົວ ນິຍມບຣິໂກຄັນຫ້ວໄປ ມນຸຍີ້ຮູ້ຈັກນຳນາໄໃຫ້ເປັນອາຫາຮເມື່ອໄມ່ຕໍ່ມາ
ກວ່າ 3,000 ປີ ເຮັມເຂົ້າສູ່ປະເທດຈິນກ່ອນແລ້ງຈຶງແພຣກະຈາຍໄປຢັງທີ່ຕ່າງ ຈຸ ໃນເອເຊີຍ

ແຕງກວາເປັນພື້ນໜີ້ລຸກຕະກູລຸດເດືອກກັບແຕງໂນ ພັກ ນວນ ພັກທອງ ແລະເຫຼືອກັນວ່າມີຄືນກຳນົດອູ້ໃນທີ່
ເອເຊີຍ ແຕງກວ່າເປັນພື້ນໜີ້ລຸກຈ່າຍ ອາຍຸນັນຈາກວັນປຸກ ຊຶ່ງວັນເກີນເຖິງປະມານ 30 - 40 ວັນ ປະເທດ
ໄທຍົກມີອຸນຫຼວມມີອາກາສທີ່ເໝາະສົມໃນການເຈົ້າປົງເຕີບໂຕຂອງແຕງກວາ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງພັນແຕງກວາໃນການ
ປະກອບອາຫາຮອູ້ເສມອ

ແຕງກວາມີລຳຕັ້ນເປັນເຄາເລື່ອຍ ຄວາມຍາວ 2 - 3 ມ. ລຳຕັ້ນເປັນເຫຼື່ມນີ້ບັນປົກຄຸນໄປຫ້ວ ມີມືອເກະຫ່ວຍພູ່
ຕັ້ນ ແຕ່ມີບັງພັນຮູ້ທີ່ມີເຄາສັ້ນ ແລະສຕາຣຸດປຸກເປັນພຸ່ມເຕີ້ຍໃນກາຫະໄດ້ ໂດຍຫ້ວໄປແຕງກວ່າຈະມີຄອກຕັ້ງຜູ້
ແລະຄອກຕັ້ງເມື່ຍແຍກກັນອູ້ງຍາຍໃນຕັ້ນເດີຍແຕ່ພວກລຸກພສມພີເຫຍນບັນຮູ້ຈະມີເນັພະດອກຕັ້ມີເມີຍທັງຕັ້ນ ໃນ
ການປຸກຈຶງຈຳເປັນຕົ້ນປຸກພັນຮູ້ຄວບຄຸ້ກັນໄປດ້ວຍເພື່ອໃຫ້ມີເກສຣຕັ້ງຜູ້ສໍາຮັບການພສມພັນຮູ້ໄຫ້ຕິດພລ ດອກ
ແຕງກວາມີສີເຫຼືອງ ດອກຕັ້ມີເມີຍຈະມີຮັງໄປລັກຍະຄລ້າຍແຕງກວາພລເຊີກ ຈຸ ອູ້ໄດ້ກົບດອກໃນຂະໜາດທີ່ດອກ
ຕັ້ງຜູ້ມີເພີ່ງກຳນົດດອກເທົ່ານັ້ນ ພັນຮູ້ແຕງກວາທີ່ດີກະຈະມີຄອກຕັ້ມີເມີນມາກເພຣະທໍາໃຫ້ໄດ້ພລພລິຕິສູງ ແຕ່ໂດຍ
ຫ້ວໄປຄອກຕັ້ງຜູ້ຈະເກີດກ່ອນດອກຕັ້ມີເມີຍ ແລະມີຈຳນວນນາກກວ່າດອກຕັ້ມີເມີຍ ໃນຂະໜາດທີ່ພລແຕງກວາຍັງເລື່ອຍູ້
ຈະສັງເກດເຫັນໜານທີ່ພລ ໄດ້ຍ່າງຊັດເຈັນໜານຂອງແຕງກວ່າຈະມີສີ່າວາແລະດຳ ແຕງກວ່າທີ່ມີໜານສີ່າວະ
ສຕາຣຸດເກີນໄວ້ໄດ້ນານປະມານ 7 ວັນ ພາຍຫລັ້ງເກີນຈາກຕັ້ນ ໂດຍທີ່ພລໄມ່ນິ້ນ ແລະໄມ່ໄປລື່ອນແປລັງເປັນສີ
ເຫຼືອງເຮົວນັກ ສ່ວນແຕງກວາທີ່ມີໜານສີ່າວະແລະດຳຈະເກີນໄວ້ໄດ້ເພີ່ງ 2-3 ວັນ ຈະປັບປຸງແປລັງເປັນສີເຫຼືອງແລະ
ພລຈະນິ້ນ

ພັນຮູ້

ແຕງກວາທີ່ມີປຸກອູ້ໃນປະເທດເຮົາສ່ວນນາກຈະເປັນພັນຮູ້ພື້ນເມືອງ ແຕ່ໂດຍຫ້ວໄປສຕາຣຸດຈຳແນກຕາມ
ປະໂຍ້ນນີ້ໃຊ້ສອຍໄດ້ດັ່ງນີ້

- พันธุ์สำหรับรับประทานสด เป็นพันธุ์ที่มีเนื้อบางและไส้ใหญ่ สีเปลือกเป็นสีเขียวอ่อน ผลมีน้ำมาก เป็นพันธุ์ที่มีทั้งผลเล็กและใหญ่ เมื่อผลยังอ่อนอยู่ จะมีหนานเฉ็นไปหมด แต่เมื่อโตเต็มที่หนานจะหลุดออกหมด พันธุ์รับประทานสดนี้ ถ้านำไปคองจะไม่อร่อย เพราะมีน้ำมากจนนิ่มง่าย
- พันธุ์อุดสาหกรรม เป็นพันธุ์ที่มีเนื้อหนา ไส้เล็ก บางพันธุ์ก็ไม่มีไส้เลย เปลือกมีสีเขียวเข้มเมื่อนำไปคองจะคงรูปร่างได้ดี ไม่ก่อไข่เยี่ยน แต่ง桂花พันธุ์นี้มักเป็นลูกผสมไม่ใช่พันธุ์พื้นเมืองของไทย ผลมักมีรูปร่างผอมยาว

การปลูก

แต่ง桂花ต้องการอากาศอบอุ่นแต่ไม่ถึงกับร้อนจัด ถ้าปลูกแต่ง桂花ในพื้นที่เย็นประมาณ 10°C ลงมา เมล็ดแต่ง桂花จะไม่ออก แต่ก็จะไม่ตายทันทีเพียงแต่ฟักตัวอยู่ในดินแล้วจะกลับออกขึ้นมาใหม่ เมื่ออากาศอบอุ่นขึ้น ดังนั้นถ้าปลูกแต่ง桂花ในฤดูหนาวจะใช้เวลานานกว่าปลูกในฤดูร้อน อย่างไรก็ตามในประเทศไทยสามารถปลูกแต่ง桂花ได้ตลอดปี แต่ถ้าจะให้ได้ผลดีที่สุด ควรเป็นช่วงฤดูร้อนระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม เพราะมีอากาศที่เหมาะสม ถ้าเป็นฤดูฝนจะมีปัญหารากโอดทางใบ

ดินปลูก

แต่ง桂花สามารถเจริญได้ในดินแบบทุกชนิด แต่ชอบดินร่วนปนทรายหรือดินที่มีสภาพเป็นกลางหรือเป็นกรดเล็กน้อย pH ประมาณ 5.5 - 0.5 หรือดินที่มีการระบายน้ำได้ดีไม่ขังและ ถ้ามีน้ำขังจะเกิดโรคทางใบและโรคเน่าได้

การเตรียมดิน

ชุดดินให้ลึกประมาณ 20 - 25 ซม. (เซนติเมตร) ตากทิ้งไว้ 7 - 10 วัน เก็บวัชพืชออกให้หมด 3 วัน ปลูกต้องให้น้ำทุกวัน การปลูกโดยการขุดหลุมกว้างลึก 20 ซม. ลึก 10 ซม. ใส่ปุ๋ยคอกเก่าหลุมละ 1 กอบมีอ หรือประมาณ 1/2 กก. ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 หลุมละ 2 ฝาน้ำอัดลม (6 กรัม) คลุกดินกับปุ๋ยทั้งสองชนิดในหลุมปลูกให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกัน แล้วกลบไว้ตามเดิม เพื่อช่วยเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน

การปลูก

- ปลูกโดยไม่ใช้ค่าง ขุดหลุมให้ลึก 3 นิ้ว ใช้ระยะห่างระหว่างต้น 1 - 1.5 ม. (เมตร) ระยะห่างระหว่างแถว 1.5 ม. ยอดเมล็ด 5 เมล็ด ในหลุม เมื่อเมล็ดคงอกรแล้วมีใบจริง 2-3 ใบ กัดเอาต้นที่แข็งแรงและมียอดไว้หลุมละ 2-3 ต้น และปล่อยไว้ต้นโตเลือยไปตามพื้นดิน
- ปลูกโดยใช้ค่าง ใช้ระยะห่างระหว่างต้น 50 ม. ระยะห่างระหว่างแถว 1.5 ม. ยอดเมล็ด 5 เมล็ด ในหลุม เมื่อเมล็ดคงอกรแล้วมีใบจริง 2-3 ใบ ถอนต้นที่อ่อนแอกออกได้เหลือต้นที่แข็งแรงไว้หลุมละ 2

ต้น ใช้ความยาวประมาณ 2 ม. ปักอีียงเข้าหากันเป็นรูปสามเหลี่ยมเพื่อช่วยพยุงลำต้นและสามารถดูแลรากษาได้ง่าย เก็บผลง่าย

การปักค้าง

การปักค้างสำหรับพืชตระกูลแตง พืชเหล่านี้มีเมือเกา ซึ่งจะงอกจากโคนก้านในเมือยาวอกไปประมาณ 15 - 20 ซม. มีอับแกะเหล่านี้จะมีวนดัวอับแกะทุกสิ่งที่ส่วนปลายของมันไปกระบวนการและจะมีวนพัน 3 ใน 4 ส่วน อีก 1 ส่วน ที่เหลือของมืออับจะทำหน้าที่ค้ำยันไม่ให้ถูกของมันสัมผัสกับวัสดุที่มีจังเกะยึดไว้ การเลียนแบบธรรมชาตินี้เราทำได้โดยใช้เชือกพันค้าง โดยรอบแล้วใช้ปลายเชือกเข้าหากันจนเป็นเกลียว มีความยาวประมาณ 4-5 ซม. จึงเอาปลายเชือกทั้งสองปลายที่เหลือผูกกับเสาด้วยเส้นกระดูก เกลียวเชือกนี้จะค้ำยันไม่ให้ถูกแต่งกว่าแก่วงไกวได้ตามธรรมชาติไม่ต้องถูกดึงแน่นกับค้าง เมื่อันที่ได้ทำกันทั่ว ๆ ไป ค้างที่ปักให้แตงขึ้นนี้ต้องการให้ปักเนื้อที่แนบและกำจัด หมายสำหรับสวนที่ใช้พื้นที่ไม่มากนัก พืชในตระกูลแตงนี้มีถูกเรือรุ่งรังคลุมพื้นที่กว้างมาก วิธีการลดการใช้พื้นที่มากของแตงกว่า ทำได้โดยใช้ไม้ไผ่ขนาดเล็ก (ไม้ค้างถ้ว) มีลำต้นตรง ความยาว 2.5 ม. ปักตั้งๆ กับกันพื้นดินให้ลึกลงไปในดิน 50 ซม. สูงเหนือผิวแปลง 2 ม. หลุมละ 1 ค้าง ถ้าปลูกแตง 5 หลุม ก็ใช้ 5 ค้าง แล้วใช้ไม้ค้างประเทกเดียวกันประกอบส่วนปลายค้างให้ต่ำกว่าปลายค้าง 25 ซม. ไม่ให้ค้างที่ประกอบบนกันผิวแปลง แล้วใช้ไม้ค้ำยันหัวท้ายข้างละ 2 อัน ใช้ไม้ค้ำยัน ตรงบริเวณที่ไม่ประกอบมิดติดกับปลายไม้ค้างส่วนบน ให้โคนไม้ค้ำยันห่างจากค้างที่ปัก ข้างละ 20 ซม. เพื่อกันไม่ให้ค้างโค่นล้ม เมื่อถูกลมพัดกระทบแรง ๆ และรับน้ำหนักถูกแตงได้เต็มที่ การปักค้างลักษณะนี้จะทำให้ผลแตงห้อยลงบนกันไม้ค้างที่ปัก สะดวกในการเก็บผล ผลจะไม่ซ่อนอยู่ในถุงจะทำให้ผลแตงห้อย ภัยในกรณีที่ถูกของพืชจำนวนมากเมื่อถูกตีค้างไปจนหมดความสูงของค้างที่โคนถูกเลือยลงดิน พร้อมกับผูกโยงกับค้างด้วย เมื่อปล่อยถูกโยงกับค้างให้ห้อนค้างขึ้นใหม่อีกรอบหนึ่งพร้อมกับผูกโยงกับค้างด้วย รอบนี้เราจะให้คอกตัวเมียและเริ่มติดผลถูกจากหยุดเจริญคงหันมาเลี้ยงถูกแทน

การดูแลรักษา

การให้น้ำ แตงกวนมีระบบระบายน้ำ ดังนั้นน้ำจึงจำเป็นมากสำหรับแตงกว่า เมื่อหยดเมล็ดแล้วต้องลดน้ำให้ทันที และในระยะแรกที่แตงกวาริ่มออกต้องให้น้ำสม่ำเสมอทุกวัน จนกระทั่งแตงกวาริ่มออกดอก จึงลดการให้น้ำลงเหลือ 2-3 วัน/ครั้ง การให้น้ำที่เหมาะสมจะทำให้ได้ผลผลิตสูงและผลแตงกว่าสมบูรณ์มีคุณภาพ แตงกวาริ่มออกต้นจะมีรากใหม่ควรให้น้ำโดยวิธีพ่นฝอย เพราะจะทำให้เกิดโรคทางใบมาก ควรให้น้ำแบบตามร่องหรือปล่อยน้ำให้ไหลทั่วแปลงจนซุ่ม แต่ต้องไม่ท่วมน้ำเปียกใบและถูก เพราะจะทำให้รากเน่าได้ง่าย

การให้น้ำ ในขณะเดรีบบินเราได้ใส่น้ำคอกหรือปุ๋ยหมักในอัตรา 1-2 ตัน/ไร่ ปแล้วจะก่อเป็นปูลครัวใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 หรือ 12-24-12 รองกันหลุมประมาณ 1 ช้อนโต๊ะคลุกเคล้าให้เข้ากับดินกันหลุบ

เสริจแล้วอาจินกลบบาง ๆ ก่อนหยดเมล็ด เมื่อแดงกว่าอายุได้ 7-10 วัน หรือเมื่อมีใบจริง 2-3 ใบ และทำการถอนแยกเสริจแล้วใช้ปุ๋ยเรียบร้อยหรือแอนโวนีนีซัลเฟต อัตรา 25 กก./ไร่ โรยไประหว่างแลว แตง瓜หรือรอน ๆ หลุม โดยโรยให้ห่างจากหลุมประมาณ 1-2 คืบ เพื่อเร่งการเจริญเติบโตของต้น ขณะที่แตง瓜เริ่มออกดอก (20-30 วัน) ควรใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 หรือ 12-24-12 อัตรา 50 กก./ไร่ โรยไประหว่างแลวแตง瓜เพื่อช่วยให้ติดผลและแตง瓜จะมีคุณภาพดีขึ้น เมื่อใส่ปุ๋ยแล้วควรพรวนดิน และลดน้ำตามด้วยทุกครั้ง เพื่อให้ปุ๋ยละลายเป็นประโยชน์ต่อต้นโดยตรง หลังจากแตง瓜ติดผลแล้ว ควรดึงปุ๋ย เพราะอาจทำให้ดอกหรือผลร่วงได้

การเก็บเกี่ยว

อายุการเก็บเกี่ยวของแตง瓜นับจากวันปลูกประมาณ 30-40 วัน แล้วแต่พันธุ์สำหรับบริโภค การเลือกเก็บขณะที่ผลยังอ่อนอยู่ เนื้อแน่นกรองและลังเกดูได้จากมีนวลสีขาวแกะผิวจึงมีหนามอยู่บ้าง ถ้าผลแก่นวลดจะจางหายไป ผลเริ่มเป็นสีเหลือง และไม่มีหนาม การเก็บผลแตง瓜ควรทยอยเก็บวันเว้นวัน ไม่ปล่อยให้ผลแก่ค่าต้น เพราะจะทำให้ผลผลิตหักด户ลง โดยปกติจะเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ประมาณ 1 เดือน

การเก็บเมล็ดไว้ทำพันธุ์

การเลือกดันที่มีคอกตัวเมียนมาก ผลยาวเหี้ยมตรง ตันแข็งแรง และใบไม่ด่างเมื่อเลือกได้แล้วปล่อยให้ผลสุกจนเป็นสีส้มจนแตกแห้ง นำผลไปเก็บไว้ 10-15 วันจึงผ่าเอาเมล็ดออกหมักใส่ถังทึ้งไว้ 1 คืน แล้วขยามให้เมล็ดหลุดจากเมือก นำมาล้างให้สะอาดเลือกเอาเมล็ดที่ลอกน้ำทิ้งไว้เหลือไว้แต่เมล็ดที่สมบูรณ์นำไปตากแดด ให้แห้งสนิท แล้วใส่ไว้ในขวดที่ปิดสนิทเก็บไว้ในที่มีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่อบอ้าว และไม่ให้โดนความร้อนจัดจะเก็บไว้ได้นาน 2-3 ปี

โรคแมลงที่เป็นศัตรุและวิธีการป้องกันกำจัด

เพลี้ยอ่อนถัว จะดูดกินน้ำเลี้ยงจากลำต้น ใน คอก ยอด เดา และฝัก ชอบกินกันแน่นเป็นกลุ่มตามยอดก้านคอกและใต้ใบ ชอบกินถัวฝักยาว ถัวนั่ง

การป้องกันกำจัด ฉีดพ่นน้ำสม盆ชักฟอก 1 ช้อนแกงสม盆น้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นทั่วทั้งต้นก็กำจัดได้ หรือใช้น้ำลาไนอ่อน ชนิดน้ำ 30-40 ซีซี. ผสมน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นเมื่อศัตรุพืชชนิดนี้จะเข้าทำลาย และหยุดฉีดก่อนเก็บเกี่ยว 7 วัน ยกเว้น盆ชักฟอก

แมลงวันเจ้าโคนต้นถั่ว แมลงชนิดนี้ชอบเข้าทำลายพืชตระกูลแตงแต่จะเริ่มทำลายต้นถั่วตั้งแต่ออกใบมี ๆ จนต้นโตออกดอกออกฝักจะตัวเต็มวัยทำให้ใบถั่วเกิดเป็นผลขาดเล็ก ๆ สีเหลือง มักชอบวางไข่โคนต้นถั่ว เมื่อฝักเป็นตัวหนอนก็จะเข้าไปกินอยู่ในลำต้น ตรงบริเวณโคน ทำให้ต้นเหี่ยว นอกจากนั้น ตัวอ่อนยังชอบใบได้อีกด้วย

การป้องกันกำจัด ใช้สารประเกดดูดซึม เช่น น้ำยาครอบครอง หรือ ไಡเม่ อัตรา 30 - 40 ซีซี. ต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นครั้งแรกเมื่อต้นถั่วออกได้ไม่เกิน 1 สัปดาห์

เตาเดง และเต่าแดงคำกัดกินใบแตงขนาดเป็นวงกลม

การป้องกันกำจัด ใช้เซพวิน 85 ประมาณ 20-30 กรัมผสมน้ำ 20 ลิตร และผสมยาจับใบเปียกด้วย ฉีดพ่นให้ทั่วทั้งต้นในระยะเข้าทำลาย

เพลี้ยงอ่อนแตง ชอบคุดนำเสนอเลี้ยงตานได้ใบ ยอดเตา ช่อดอกและส่วนต่าง ๆ ของพืชตระกูลแตง บริเวณที่ถูกทำลายจะเป็นสีเหลือง พืชจะชะงักการเจริญเติบโต

การป้องกันกำจัด ใช้มาลาไธอ้อนชนิดน้ำ 20-30 ซีซี. ผสมยาจับใบและผสมน้ำ 20 ลิตร หรืออาจใช้น้ำยาครอบครองผสมน้ำในอัตราเดียวกันฉีดพ่นทั่วทั้งต้น สัปดาห์ละครั้งหรือขณะที่เข้าทำลายพืช และหยุดใช้สารพิษก่อนเก็บเกี่ยวนาน 15 วัน

เต่ามะเขือ ทึ้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยชอบทำลายกัดกินใบและส่วนของพืชตระกูลแตง ถั่วและมะเขือ ถั่ยกะภะโดยทั่วไป ตัวปีกน้ำสีเหลืองอมส้มมีจุดประ 28 จุด ตัวอ่อนสีเหลืองลำตัวแบนกว้างมีขนปกคลุมทั่วทั้งตัว

การป้องกันกำจัด ป้องกันกำจัดด้วยวิธีเดียวกับป้องกันกำจัดเต่าแดง

หนอนฟัก หนอนชนิดนี้ชอบทำลายพืชตระกูลแตง โดยการม้วนใบและกัดกินอยู่ภายในใบหรือที่ม้วนนั้น หรืออาจกัดกินอยู่ได้ใบพืชเป็นหย่อง ๆ ทำให้ใบพืชแห้ง หนอนชนิดนี้อาจจะเจาะไข่เข้าไปกินในดอกตูมและทำลายยอดแตงได้ด้วย

การป้องกันกำจัด ใช้เซพวิน 85 ชนิดผลประมวล 20-30 กรัมผสมน้ำ 20 ลิตร และผสมยาเปียกใบค้วยนีดพ่นทึบตัน 3-4 ครั้ง สับดาห์ครั้งละ หรือใช้ นาซูดิน 25 ซีซี. ผสมน้ำ 20 ลิตร นีดพ่นเมื่อหนองนอนระมาดและหยุดนีดพ่นสารพิษก่อนเก็บเกี่ยว 15 วัน

มวนแตง ลักษณะทั่วไปตัวแก่มีสีดำ ยาว 9-22 มม. มีหัวขาว หนวด 4 ปล้อง ปลายหนวดสีส้ม มีอายุ 45 - 65 วัน ตัวแก่และตัวอ่อนของวนชอนบดูคลินน้ำเดียงจากยอดอ่อน ใน ลำต้นและผลของพืชตระกูลแตง ทำให้พืชมีอาการเหี่ยว และใบจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองใน 2-3 วัน และต่อมาใบจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล

การป้องกันกำจัด ใช้ทามารอน 600 ในอัตรา ถึง 30 ซีซี. ผสมน้ำ 20 ลิตร นีดพ่นเป็นครั้งคราวเมื่อมีการระบาดหรืออาจใช้ นูวารอน หรืออะโซครินในอัตราส่วนผสมเท่ากับทามารอนและหยุดนีดพ่นสารพิษก่อนเก็บเกี่ยว 15 วัน

เพลี้ยไฟหอม ระบาดทำลายต้นห้อมแบ่ง ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ชอบคลูกินน้ำเดียงจากใบพืช ทำให้บริเวณใบที่ถูกคลูกินเป็นจุดสีน้ำตาลและขยายกว้างออกไปในที่สุดในจะแห้งตาย ตัวอ่อนที่เพิ่งฟักออกจากไข่จะเริ่มคลูกินน้ำเดียงจากใบพืชทันทีการทำลาย จะทำให้ใบพืชเสียและจะไม่ให้ดอกและผล เพลี้ยไฟชอบทำลายในเวลากลางคืนหรือเริ่มตั้งแต่ตอนเย็นหลังจากพระอาทิตย์ตก

การป้องกันกำจัด ใช้ ซีไอดาว ในอัตรา 25 ซีซี. ผสมน้ำ 20 ลิตร หรือใช้ไคเม่ หรือ โรเกอร์ 10-20 ซีซี. ผสมน้ำ 20 ลิตร หรือใช้ กลชาไธ้อน 10-25 ซีซี. ผสมน้ำ 20 ลิตร หรือใช้ผงซักฟอก 1 ช้อนแกง ผสมน้ำตาล 400 กรัม ผสมน้ำ 20 ลิตร นีดพ่นในเวลาเย็นหรือในเวลากลางคืน และถ้าใช้สารพิษต้องหยุดใช้ก่อนการเก็บเกี่ยว 15 วัน การใช้ผงซักฟอกกับน้ำตาลจะป้องกันสารพิษตกค้างมากที่สุด

โรคран้ำค้างແಡง เกิดจากเชื้อร่า อาการระยะแรกในจะเป็นจุดสีขาวแล้วกลายเป็นสีเหลืองน้ำตาลปะปนอยู่ทั่ว ๆ ไป ถ้าอากาศชื้น หลังในจะมีกลุ่มของราสีขาว omn มองตรงบริเวณแพล

การป้องกันกำจัด ใช้ไดแทนอีน 45 ชนิด 80% คัมเบลลู-พีขนาด 20-30 กรัม ผสมน้ำ 20 ลิตร นีดพ่นให้ทั่วหรือใช้คูปราวิต 50% คัมเบลลู-พี ขนาด 50 กรัม ผสมน้ำ 20 ลิตร กีตี้และในระยะก่อนปลูกควรคุกยากันราชด้วย เอพรอน 35% เอสดี ในอัตรา 7 กรัม ต่อมเมล็ดหนัก 1 กก.

โรคราแพ้งแตง เกิดจากเรื้อรานเป็นรากขาวถึงสีเทาบนผิวใบพืชหรือกลุ่มใบทั้งหมดปกติจะอยู่ด้านบนของใบ แต่อาจจะพาได้ใบด้วย ระบาดในที่ชื้น ร้อนหรือเย็น

การป้องกันกำจัด ใช้สารพิษ ทอปชิน-เอ็ม ชนิดผง 75% ดับเบลยู-พี ขนาด 20-30 กรัม ผสมน้ำ 20 ลิตร หรือใช้ โรนาโกล 72% ดับเบลยู-พี ชนิดผงผสมน้ำขึ้ตราเดียวกัน และหยุดนิดสารพิษก่อนการเก็บเกี่ยว 7 วัน ป้องกันสารพิษตกค้าง

ระบบการผลิต

ระบบการผลิตแตงกวาวองเกษตรกรในตำบลหนองระเวียงและตำบลหนองยาง อําเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่จะปลูกในพื้นที่ที่เคยใช้ทำนามาก่อนแต่พอถึงฤดูแล้งไม่สามารถทำนาได้ก็จะใช้พื้นที่ในการปลูกพักหรือพืชชนิดอื่น ๆ แทน แต่พื้นที่นานี้จะปลูกแตงได้ไม่ดีเท่าไหร่นัก เพราะแตงเป็นพืชที่ต้องการน้ำมาก ดังนั้นน้ำจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการปลูกแตงถ้าหากไม่เพียงพอต่อความต้องการของ การเจริญเติบโตของแตงผลผลิตที่ได้จะต่ำและมีคุณภาพไม่ดี เกษตรกรส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่ปลูกแตงไม่มากนัก เพราะมีปัญหาด้านแรงงาน แรงงานส่วนใหญ่หายากจึงมักซื้อยกันภายในครอบครัว ดังนั้นพื้นที่ที่ใช้ปลูกแตงจะอยู่ระหว่าง 200 ตารางวา - 2 ไร่ ซึ่งสามารถปลูกและดูแลได้ทั่วถึงส่วนพื้นที่อื่น ๆ ที่เหลือก็จะใช้ปลูกพืชชนิดอื่นเพื่อเพิ่มรายได้ก่อครอบครัวต่อไป ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าระบบการผลิตแตงกวาวองเกษตรกร ตำบลหนองระเวียงและตำบลหนองยางเป็นระบบการปลูกแบบแบ่งพื้นที่สำหรับการปลูกพืชแต่ละชนิดแล้วในพื้นที่นั้นก็ปลูกพืชชนิดนั้นเพียงชนิดเดียว

ข้อเสนอแนะ

1. การผลิตแตงกวาวองเกษตรกรใน ตำบลหนองระเวียง และตำบลหนองยาง มีปริมาณการผลิตต่อครอบครัวไม่สูงมากนักและผลผลิตที่ได้ไม่แน่นอน ดังนั้นในการนำผลผลิตไปขายที่ตลาดอาจได้ราคาต่ำกว่าที่ควรเนื่องจากมีปริมาณน้อย ดังนั้นควรมีการรวมกลุ่มกันในหมู่เกษตรกรในหมู่บ้าน เมื่อกีบเกี่ยวผลผลิตแล้วนำผลผลิตที่ได้ไปส่งขายที่ตลาดพร้อมกันเพื่อสามารถมีโอกาสในการกำหนดราคาได้
2. เกษตรกรมักมีพื้นที่เป็นของตัวเองมากกว่าที่ใช้ในการผลิตแตงกวาระยะยาว แนะนำรายก็ไม่ได้ใช้พื้นที่ที่เหลือใช้ประโยชน์ ดังนั้นเกษตรกรที่มีพื้นที่เพาะปลูกมากควรใช้พื้นที่ในการปลูกพืชชนิดอื่นนอกจากแตงกวาวองอาจจะเลือกพืชที่ไม่ต้องการการดูแลรักษามากนักหรือเป็นพืชที่ตลาดมีความต้องการก็สามารถเพิ่มรายได้อีกด้วยหนึ่ง
3. การให้น้ำแตงกวาวองเกษตรกรบางรายขาดแคลนแรงงานในการดูแลรักษา แต่แตงกวาระยะยาวเป็นพืชที่ต้องการน้ำมากดังนั้นต้องมีการให้น้ำบ่อย เกษตรกรบางรายยังมีการให้น้ำแบบตักไปรอดซึ่งเสียเวลาและสิ้นเปลืองแรงงาน อาจใช้วิธีสูบน้ำขึ้นมาดหรือการสูบน้ำใส่ร่องแทน

กะหล่ำปลี

ได้ทำการสำรวจที่ อำเภอ หัวயແຄລ

สถานการณ์ปลูกกะหล่ำปลี

มีแนวโน้มว่าจะเพิ่มสูงขึ้น เมื่อจากราคาของกะหล่ำปลีมีแนวโน้มสูงขึ้นในตลาดขายส่ง (ตลาดสุรนาร) ผู้บริโภคนิยมบริโภคมากขึ้น ทำให้ราคาน้ำดื่มแต่จะน้อยกว่าเมื่อเทียบกับราคาน้ำปีที่ผ่านมา (2539) ในจังหวัดนครราชสีมาจะมีการปลูกกะหล่ำปลีมากที่สุดที่อำเภอหัวຍແຄລ ตำบลหัวຍແຄນ ซึ่งเป็นตำบลที่เคยมีสถิติการปลูกกะหล่ำปลีมากที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2534

ความสำคัญของกะหล่ำปลี

กะหล่ำปลีเป็นผักที่มีไนโตรamin อย่างเพียงพอ และไนโตรamin นี้มีความจำเป็นต่อร่างกาย สามารถป้องกันโรคเลือดออกตามไรฟัน กะหล่ำปลีจึงเป็นอาหารที่ได้รับความนิยมบริโภคกันอย่างกว้างขวางทั้งเป็นผักสด ทั้งผักจิ้มและผักแกล้มอาหารที่มีรสจัดหลายประเภท นอกจากนั้นยังเป็นผักดัมประกอบอาหารหลายอย่าง เช่น แกงจืด แกงส้ม และผัดผัก ส่วนในแง่ของอุตสาหกรรมแปรรูปมีแนวโน้มที่จะทำได้ เช่น ทำผักแห้ง (dehydrate) และกะหล่ำปลีคอง (sarecheck)

สถานภาพการผลิต

กะหล่ำปลีจัดว่าเป็นพืชผักที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรในเขตอำเภอหัวຍແຄລ เป็นอาชีพเสริมของเกษตรกร รองจากการปลูกข้าว จากสถิติข้อมูลผลผลิตกะหล่ำปลีของตำบล ซึ่งเกษตรกรสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึงและประกอบกับการทำเกษตรมีประสิทธิภาพในการปลูกและสามารถเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร ทำให้เกษตรกรมีแรงจูงใจในการผลิต สถานภาพในการผลิตจึงมีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้นตามราคาของตลาด แต่ในการขยายพื้นที่ปลูกมีแนวโน้มว่าจะลดลงเนื่องจากที่ดินมีราคาแพง และเกษตรกรไม่มีที่เป็นของตัวเองและแรงงานในการเกษตรหาได้ยากและแพง เกษตรกรส่วนใหญ่จึงไม่ขยายพื้นที่ปลูก

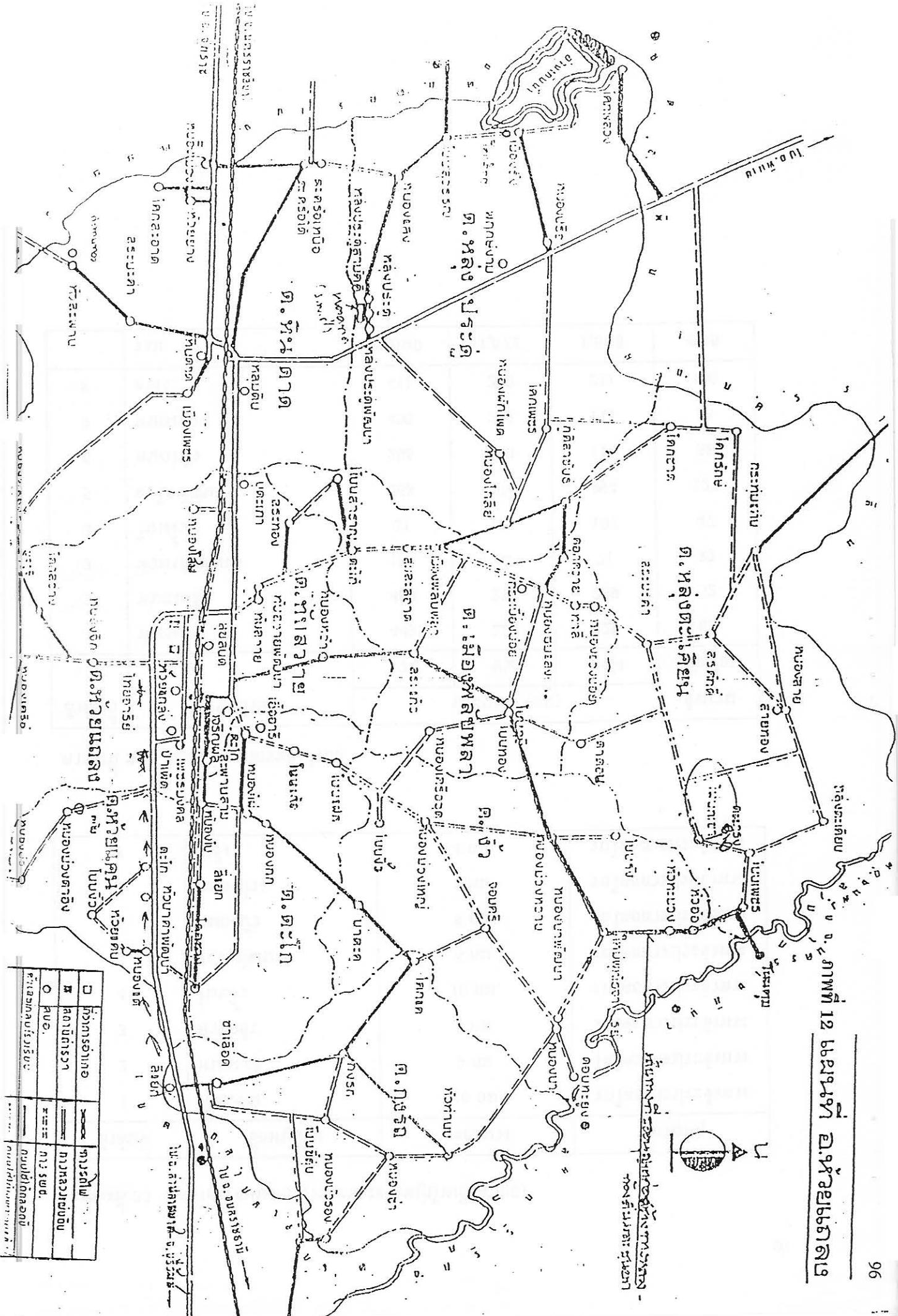
ข้อมูลทั่วไปของตำบลหัวຍແຄນ

ที่ตั้งและอาณาเขตและเส้นทางคมนาคม

ตำบลหัวຍແຄນ เป็นหนึ่งในสิบตำบลของอำเภอหัวຍແຄลงมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลใกล้เคียงดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลตะโก อ.หัวຍແຄลง

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอคำป่าลางมาศ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลหัวຍແຄลง อ.หัวຍແຄลง

ตารางที่ 25 แสดงการคุณนาคม (ระยะห่างจากหมู่บ้านถึงอันเกอ)

ลำดับที่	ชื่อหมู่บ้าน	ระยะทาง	หมายเหตุ
1	ห้วยแคน	10 กม.	รถโดยสารประจำทาง
2	หนองเตี้	9 กม.	รถโดยสารประจำทาง
3	หัวนาคำ	8 กม.	รถโดยสารประจำทาง
4	โนนจิ้ว	10 กม.	รถโดยสารประจำทาง
5	ตะโภพัฒนา	6 กม.	รถโดยสารประจำทาง
6	หนองบัว	8 กม.	รถโดยสารประจำทาง
7	หนองน่วง	5 กม.	รถโดยสารประจำทาง
8	ตาชิง	4 กม.	รถโดยสารประจำทาง

ตารางที่ 26 แสดงประชากรของตำบล

ลำดับที่	ชื่อบ้าน	ประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน
		รวม	ชาย	หญิง	
1	ห้วยแคน	449	220	229	82
2	หนองเตี้	430	231	239	52
3	หัวนาคำพัฒนา	135	64	71	23
4	โนนจิ้ว	21	103	107	47
5	ตะโภพัฒนา	768	374	394	127
6	หนองบัว	296	180	116	58
7	หนองน่วง	400	299	111	85
8	ตาชิง	411	200	211	100
	รวม	3,099	1,571	1,568	606

การปักครอง

ศาสนា เกษตรกรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธเกือบทุกหมู่บ้าน

สาธารณสุข มีสถานีอนามัยและการให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

ด้านแรงงาน ส่วนมากหลังจากฤดูกาลทำนา เกษตรจะออกจากหมู่บ้านไปทำงานรับจ้างต่างจังหวัด และในกรุงเทพมหานคร และทางภาคใต้ของประเทศไทย ลักษณะการรับจ้างเป็นแบบชั่วคราวไม่ถาวร พอถึงฤดูกาลเก็บเกี่ยวก็จะกลับบ้าน

การศึกษา ระดับการศึกษาของประชากรแบ่งออกได้ดังนี้

อยู่ในวัยการศึกษา ส่วนใหญ่ศึกษาระดับ ป.1 - ป.6 จำนวน 1,450 คน และระดับมัธยมและสูงกว่า มัธยมตอนปลาย

วัยจันทร์ศึกษาแล้ว ส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับ และจบมัธยมศึกษาตอนปลายและตอนต้น สรุปว่าการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตำบลห้วยแคน มีโรงเรียน 2 แห่ง จำนวนนักเรียนนั้นเดินทางลำบากกรณีหน้าฝน

ด้านสาธารณูปโภค

การไฟฟ้า โทรศัพท์ มีการใช้บริการไฟฟ้าเกือบครบถ้วนทุกหมู่บ้าน มีโทรศัพท์ทั้งหมด 2,340 เครื่อง และ มีสาธารณูปโภคอื่น ๆ เช่น กองทุนฯ หอกระจายเสียง ศูนย์เกษตรตำบล

โครงสร้างของหมู่บ้าน ตำบลส่วนใหญ่มีลักษณะการตั้งบ้านเรือนเป็นกระฉูกและยาวไปตามถนนของ หมู่บ้าน มีครัวเรือนแต่ละหมู่บ้าน เกือบ 80 ครัวเรือน

ความสัมพันธ์ของคนในหมู่บ้านและตำบล

ส่วนใหญ่อยู่อย่างระบบเป็นเครือญาติ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามพันธ์ภายนอกหมู่บ้านขึ้นอยู่กับการ อพยพมาจากการถื่นฐานเดียวกัน จึงมีการช่วยเหลือกันดี

ข้อมูลทางกายภาพ

ดิน ตำบลมีชุดดินทั้งหมด 5 ชุด (ดูรูปภาพประกอบ)

1. ชุดหล่มเก่า (นายเลขชุดดินที่ 22) มีพื้นที่ประมาณ 5% ของพื้นที่ เหมาะสมปานกลางกับการปลูก ข้าว, ไม่เหมาะสมกับการปลูกพืชไร่และการปลูกไม้ผล มีความเหมาะสมดีกับการทำทุ่งหญ้าแต่มีน้ำท่วม

2. ชุดร้อยเอ็ด (หมายเลขชุดคินที่ 27) มีพื้นที่ประมาณ 45% ของพื้นที่ทั้งหมด เหมาะสมปานกลางในการปลูกข้าว แต่เนื้อดินไม่เหมาะสม สำหรับพืชไร่ไม่เหมาะสมมีน้ำท่วมถึงและการปลูกไม่ผลไม่เหมาะสม มีความเหมาะสมในการทำทุ่งหญ้า
3. ชุดร้อยเอ็ดประเพกท์อยู่บนที่สูง (หมายเลขชุดคินที่ 34) เหมาะสมปานกลางในการปลูกข้าว ส่วนพืชไร่ไม่มีความเหมาะสม น้ำท่วมถึง ส่วนไม่ผลไม่มีความเหมาะสมดีกับการทำทุ่งหญ้า
4. ดินชุดโคราช (หมายเลขชุดคินที่ 40) ไม่เหมาะสมกับปลูกข้าว เพราะเนื้อดินมีความลาดชันมาก เหมาะสมปานกลางในการปลูกพืชไร่ สำหรับไม่ผลเหมาะสมปานกลาง มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการทำทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์
5. ดินชุดสตีก (หมายเลขชุดคินที่ 50) ไม่เหมาะสมในการปลูกข้าวนมีความลาดชันมาก มีความเหมาะสมปานกลางในการปลูกพืชไร่ มีความเหมาะสมดีในการปลูกไม่ผลแต่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีความเหมาะสมเป็นอย่างมากในการทำทุ่งหญ้า

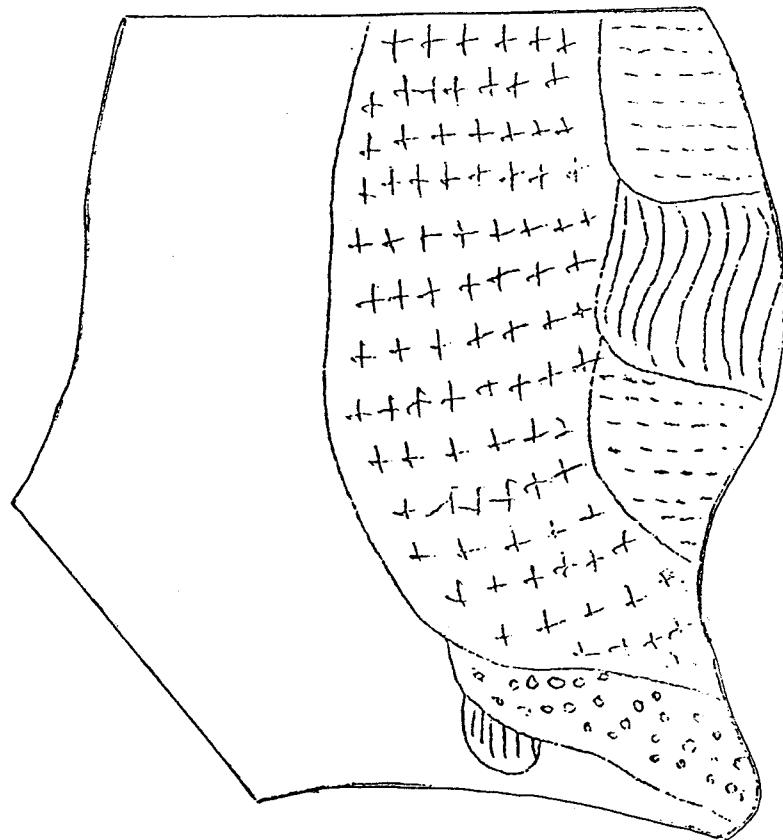
สภาพแวดล้อม

1. แหล่งน้ำธรรมชาติ มีลำห้วยต่าง ๆ ซึ่งอาศัยในการปลูกพืช (ตารางที่ 27 และรูปภาพประกอบ)
2. แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น มีดังนี้ อ่างเก็บน้ำ, ฝายน้ำตัน, และบ่อบำดาลา

สภาพภูมิอากาศ

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 900 - 1,200 มล. จากการคุณติดน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนที่เพียงพอต่อการปลูกพืชอยู่ในช่วงเดือน เมษายน - พฤษภาคม และจะทิ้งช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ปริมาณน้ำฝนที่เพียงพอต่อการปลูกพืชมากที่สุดคือ พฤษภาคม ตารางที่ 29 แสดงสถิติดน้ำฝนของอำเภอหัวยแฉลง อุณหภูมิ ช่วงเดือนที่อุณหภูมิสูงสุดคือ เดือนเมษายน ซึ่งตรงกับช่วงฤดูร้อนและเดือนที่อุณหภูมิต่ำคือเดือนธันวาคม ซึ่งตรงกับช่วงฤดูหนาว

ภาพที่ 13 แสดงชุดคืนของคำลหวยแคน อําเภอหัวยແຕລັງ

+++++ ຊູກຮ່ອຍເອົກ (ບະນ)

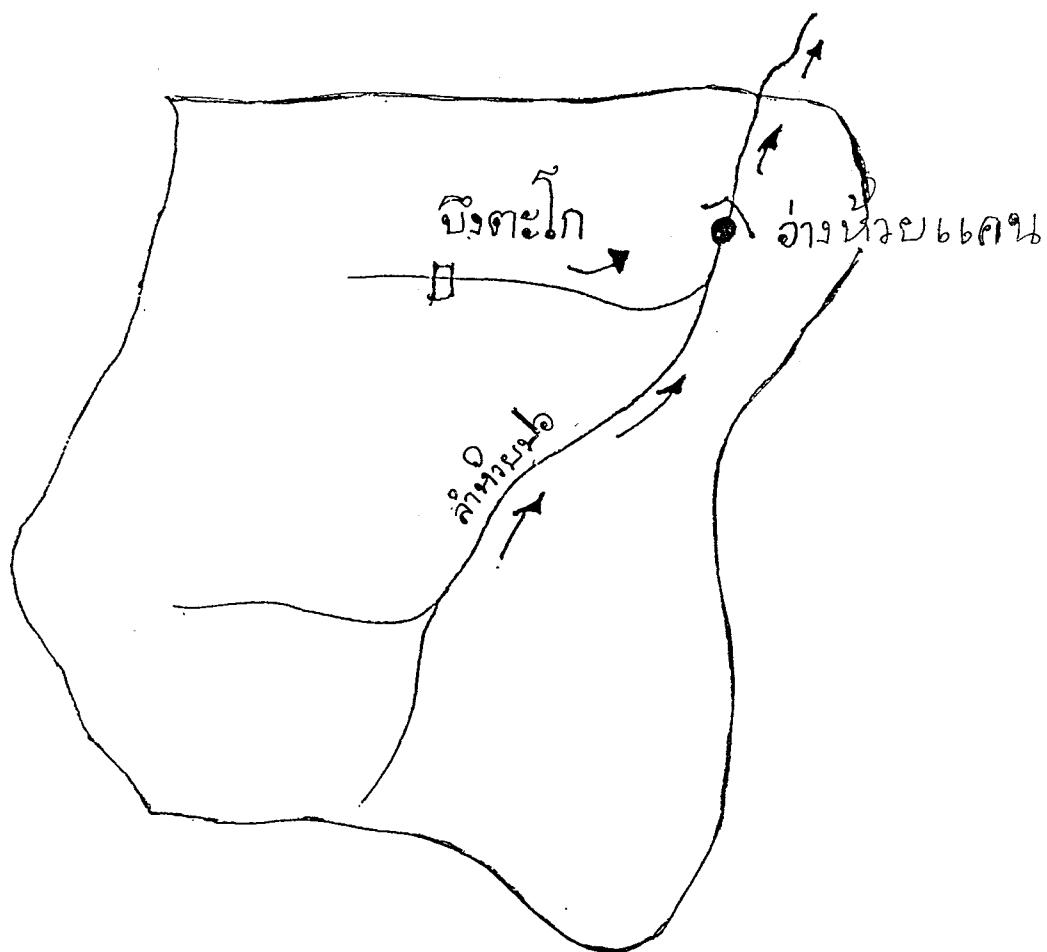
— — — ຊູກໂຄຣາຊ (ເມືອ)

..... ຊູກສຕິກ + ຊູກໂຄຣາຊ (ເມືອ)

/ / / /) ຊູກຂລມເກົກ (ເມືອ)

||||| ຊູກຮ່ອຍເອົກປະເທດອຸປະນະຫຼວງ (ນະຄ)

ภาพที่ 14 แหล่งน้ำในด่านลหุยແຄນ อำเภอหัว尹ແດລງ

: สำนักน้ำธรรมชาติ

: ผังเก็บน้ำ

กัยธรรมชาติ

สภาพทั่วไปที่เกิดกัยธรรมชาติ เช่น ฝนแล้ง น้ำท่วมเป็นบางโอกาสและสภาพการระบาดของโรคแมลง ของพืชและของสัตว์

ข้อมูลทางชีวภาพ

ที่ดินและการใช้ประโยชน์

ตำบลห้วยแกน มีพื้นที่ถือครองทั้งหมด 20,418 ไร่ แบ่งตามการใช้ประโยชน์ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร 12,759 ไร่ และแบ่งเป็นพื้นที่อื่น ๆ

พื้นที่ทำการเกษตรแบ่งเป็นพื้นที่นา 11,844 ไร่ คิดเป็น 92% ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดและเป็นพื้นที่ไร่ 345 ไร่ คิดเป็น 18%

ระบบกิจกรรมทางการเกษตรและปัญหา

ระบบทางการปลูกพืช โดยทั่วไปเกษตรกรรมมีการปลูกพืชหลากหลายชนิด เช่น ข้าวนาปี ข้าวโพด ปอ มัน สำปะหลัง พืชผัก ไม้ผล และพืชอื่น ๆ การปลูกพืชทั่วไป มีการปลูกพืชหลักเพียงอย่างเดียว ส่วนใหญ่ไม่มีการปลูกพืชแซน

ปัญหาในการผลิตพืช

ข้าวนาปี มีปัญหารือ่องแห้งแล้งน้ำ มีผลกระทบต่อพื้นที่การทำนาและผลผลิตข้าวตามมาด้วย ฯ นีปัญหารือ่องแห้งแล้งน้ำ สาเหตุมาจากการขาดน้ำ ไม่พอ ไม่มีน้ำ ไม่สามารถปลูกข้าวได้

มันสำปะหลัง มีปัญหาราคาตกต่ำ มีผลกระทบต่อพื้นที่การปลูกไม่แน่นอน ปอ มีปัญหาคุณภาพต่ำ เนื่องจากขาดแหล่งน้ำในการแช่ปอฟอก ข้าวโพด ไม่ผลและพืชผัก มีปัญหารือ่องราคาและโรคแมลง

ข้อมูลทางการถือครองที่ดิน

เกษตรกรของตำบลมีพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมด 20,418 ไร่ เนื่องจาก ครัวเรือนละ 33 ไร่ พื้นที่ถือครองดังกล่าวจำแนกตามสภาพพื้นที่และการใช้ประโยชน์ได้ 2 ลักษณะคือ

- พื้นที่ถือครอง 11,844 ไร่ พื้นที่ดังกล่าวอาศัยน้ำฝน

- พื้นที่ไร่ถือครอง 345 ไร่

มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นของคนเอง 408 ครัวเรือน และต้องเช่าเพิ่มเป็นบางส่วน เอกสารสิทธิ์ส่วนมากเป็นสหก.

อาชีพ

อาชีพหลักคือการทำนาโดยอาศัยน้ำฝน อาชีพรองคือ ปลูก งานป่าแก้ว มันสำปะหลัง และอาชีพรับจ้าง

รายได้ เกษตรกรมีรายได้จากการเกษตรที่ต้องอาศัยน้ำฝน เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ปอแก้วและฯ สรุประยุได้แบ่งออกได้ดังนี้ (ตารางที่ 28 แสดงต้นทุนการผลิตพืชประกอบราชได้)

1. จากการทำนา	65%
2. จากการทำไร่	20%
3. หม่อน - ไหน	2.5%
4. การเลี้ยงสัตว์	2.5%
5. การรับจ้าง	6%
6. ปลูกพืชฤดูแล้ง	4%

แรงงานและการเคลื่อนย้ายแรงงาน

เกษตรกรมีการเคลื่อนย้ายแรงงานมาก ส่วนใหญ่ไปทำงานต่างจังหวัด โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ

แหล่งเงินทุนมี ๓ ประเภทคือ

1. แหล่งเงินทุน ได้แก่ รถส. สารกรณ์ ธนาคารพาณิชย์ พ่อค้าในตลาดและเงินทุนของตนเอง

2. ปุ๋ยเคมี ได้จาก รถส. พ่อค้า และสารกรณ์การเกษตร

สารเคมีและเมล็ดพันธุ์ได้จากการราชการ เอกชน เกษตรกรชั้นนำ

เครื่องจักรกลการเกษตร

รถแทรกเตอร์ 1 คัน

รถถีดั่น 14 คัน

เครื่องสูบน้ำ 13 คัน

การตลาด ตลาดข้าวเปลือก จำหน่ายให้กับพ่อค้าในตลาดและพ่อค้าในท้องถิ่น งานและมันสำปะหลัง จำหน่ายให้กับพ่อค้าในตลาดและท้องถิ่น

ข้อมูลทางสังคม

ลักษณะชุมชน แบ่งตามสภาพการอยู่พ มาจากต่างดินฐานของประชากร ส่วนมากมาจาก บุรีรัมย์ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และอุบลฯ มีความเป็นอยู่แบบเครือญาติ

ตารางที่ 27 แสดงสภาพการปลูกพืชโดยใช้แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำดับ ที่	ชื่อแหล่งน้ำ	ชนิดพืชที่ปลูก (ไร่)						
		กะหล่ำ เตี้ย	ถั่ว ฝักยาว	แตงกวา	พริก	คะน้า	ห้อม	กระเทียม
1	ลำหัวยแคน	288	34	3	13	12	31	40
4	ลำหัวยปอ	31	32	12	34	43	20	45
5	ลำหัวยตะโภ	21	34	34	54	21	32	65
6	ลำหัวยปอ	32	21	45	38	21	34	56

ตารางที่ 28 แสดงต้นทุนการผลิตพืชทั่ว ๆ ไปในจำนวนพื้นที่ 1 ไร่

ลำดับที่	รายการต้นทุนการผลิต	ชนิดของพืชทั่ว ๆ ไป (บาท)					
		ค่าเตรียมดิน	ไถดะ	ไถแปร	ค่าเมล็ดพันธุ์/หอนพันธุ์	ค่าปักค้าปลูก	ค่าปุ๋ย
1	ค่าเตรียมดิน						
	ไถดะ	30	70	70	70	70	70
	ไถแปร	100	100	100	100	100	100
2	ค่าเมล็ดพันธุ์/หอนพันธุ์	35	-	15	-	-	-
3	ค่าปักค้าปลูก	120	60	30	310	310	
4	ค่าปุ๋ย	54	-	-	45	45	
5	ค่ายาเคมี	20	-	-	-	-	
6	ค่ากำจัดวัชพืช	-	120	-	120	120	
7	ค่าเก็บเกี่ยว	90	150	90	-	-	
8	ค่าเช่าที่ดิน	370	100	100	-	-	

ตารางที่ 29 ตารางสถิติน้ำฝนของอำเภอหัวยแฉลง

พ.ศ.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
2526	-	19.9	41.7	23	222.1	419.1	124.3	221.4	396.1	147.6	3.8	-	1,619
2527	-	2.8	10.2	71.1	71.7	85.9	171.9	98.2	175.7	99	90.9	-	877.4
2528	-	3.5	62.6	46.8	88	65.9	87.1	230.7	467	37.6	-	-	1,089.10
2529	-	2.9	5.6	16.1	207.8	121.2	243.4	337.5	266.7	371.2	23.1	-	1,595.50
2530	16.7	-	12.8	32.3	179.9	176.0	151	115.2	221.1	130.4	8.2	-	1,043.60
2531	8.5	-	30.2	120	135	85.6	215.1	96.7	491.5	65.4	19	-	1,267
2532	-	-	2.3	106.6	97	91.3	141.2	187	245.4	253.2	-	-	1,124
2533	-	-	4	7	102	167.4	80.2	120.2	287.3	113	103.1	-	993.2
2534	-	94.4	5.5	197	177.4	111.3	148.2	187.1	105	-	-	-	985.9
2535	-	-	80	37.9	112.2	94.4	132.3	265.4	128.1	186.1	11.9	-	1,048.30
2536	9.7	1.3	39.8	85.2	185.5	87.31	43.5	350.9	121.5	-	-	-	914.31
2537	-	0.5	39.9	85.2	185.5	87.31	43.5	350.9	121.5	-	-	-	914.31
รวม	34.9	125.3	334.6	767.2	1,653.10	1,652.61	1,702.30	2,373.20	3,281.7	1,540.30	260	-	13,734.21

ประชากร ในตำบลมีประชากรทั้งสิ้น 3,099 คน

ชาย 1,571 คน

หญิง 1,568 คน

มีครัวเรือนทั้งหมด 606 ครัวเรือน เมื่อพิจารณาเป็นรายหมู่บ้านสามารถจัดกลุ่มหมู่บ้านตามจำนวนประชากร ได้ดังนี้

กลุ่มขนาดใหญ่ มีจำนวน 200 ครัวเรือนขึ้นไป

กลุ่มขนาดกลาง มีจำนวน 100 -200 ครัวเรือน ได้แก่ หมู่ 5,7

กลุ่มขนาดเล็ก มีจำนวนครัวเรือนตั้งแต่ 100 ครัวเรือนลงมา ได้แก่ หมู่ 1, 2, 3, 4, 6

ความหนาแน่นของประชากร ความหนาแน่นของครัวเรือนกับพื้นที่ทั้งหมดของตำบลประมาณ 21.50
ไร่/ครัวเรือนหรือคิดเป็นรายคนเฉลี่ย 5.06 ไร่/คน

กลุ่มกิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ มี

กลุ่มแม่บ้าน

กลุ่มขายเกษตรกร

กลุ่มเกษตร

กลุ่มสหกรณ์

สมาชิก หกส.

แหล่งน้ำอุปโภคบริโภค น้ำอุปโภคส่วนใหญ่ได้จากบ่อน้ำ สารน้ำ บ่อबादा॑ ห้วยน้ำเพื่อบริโภคส่วนใหญ่ได้จากน้ำฝนและน้ำจากบ่อหรือสาร

บุญประเพณีและความเชื่อถือ

บุญข้าวจี ทำขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ ขึ้น 12 ค่ำ เดือน 3 มีวิธีการปั้นข้าวเหนียวทาด้วยไข่ใส่น้ำตาลเล็กน้อย ย่างไฟอ่อน ๆ แล้วนำไปทำบุญที่วัด

ทำบุญข้าวหรือนายศรีษะข้าว จะทำวัน ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 ของทุกปี ทำเพื่อเป็นมงคลหลังจากนำข้าวจากalanขึ้นบุญ หลังพิธีจะนำข้าวประมาณ จำนวน 1 หานอย่างน้อยไปใส่ในบุญเข้าพรรษา - ออกรพรรษา สงกรานต์ บวชนาค แต่งงาน

ผู้นำ

ประเกทของผู้นำที่เป็นทางการ ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้ช่วยฯ ส่วนที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ เจ้าอาวาส ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้นำองค์กรต่าง ๆ ของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่เป็นผู้นำที่ให้ความสนใจและร่วมมือกับทางราชการเป็นอย่างดีและสามารถปฏิบัติหน้าที่การงานอยู่ในภาระเบียบเป็นอย่างดี เป็นที่ยอมรับของประชาชนและคนทั่วไป

วิเคราะห์สภาพทั่วไปของหมู่บ้าน

สภาพทางกายภาพ

สภาพทั่วไปของหมู่บ้านลักษณะคินจะเป็นคินร่วนปนดินเหนียวติดในบางพื้นที่ และบางพื้นที่จะเป็นคินทรายสีแดง พื้นที่ที่ใช้ในการปลูกกระหล่ำปลีส่วนมากจะเป็นท้องนาเก่าซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ดี ทำให้ต้องใส่ปุ๋ยบำรุงคินมาก ซึ่งบางครั้งอาจจำให้เกิดผลตกค้างในคิน คินอาจจะเป็นคินกรดหรือคินเค็มซึ่งไม่เหมาะสมต่อการปลูกพืช แหล่งน้ำที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ลำห้วยแคน ใช้ทั้งทางด้านการเกษตรและการอุปโภคบริโภค

สภาพทางชีวภาพ

สภาพทั่วไปของหมู่บ้านจะมีการปลูกข้าวเป็นอาชีพหลัก การปลูกกระหล่ำปลีจะเป็นเพียงอาชีพเสริมหลังจากว่างเว้นจากการทำงาน เพื่อการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด ปริมาณน้ำฝนที่ตกในปีที่สำรวจ (2540) ในหมู่บ้านจะน้อยมาก ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร

สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

สภาพทั่วไปของหมู่บ้านจะเป็นสังคมแบบชนบท คือคนในหมู่บ้านมีความสนใจสนับสนุน รักกันหึงหมู่บ้าน แต่คนหนุ่มสาวในหมู่บ้านจะน้อยลงเนื่องจากไม่ยากทำการเกษตร จึงหันไปทำงานโรงงานในเมืองเหลือแต่คนที่อายุมากและเด็ก ๆ ทำให้การปลูกกระหล่ำปลีทำได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากแรงงานไม่พอเพียง ทำให้ผลผลิตที่ได้น้อยและไม่ได้คุณภาพทำให้ราคาผลผลิตไม่ดี และที่ดินในการใช้ทำการเกษตรส่วนมากเป็นที่ดินที่ไม่มีเอกสารที่เป็นของตัวเอง

การปลูกกะหล่ำปลี

กะหล่ำปลีมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Brassica oleracea* var. *capitata* Linn. อัญญิในตระกูล Cruciferae เป็นพืช 2 ถิ่น แต่มักปลูกเป็นพืชดูเดียว มีขนาดรูปร่างและสีของใบแตกต่างกันในแต่ละพันธุ์ รวมทั้งขนาดรูปร่าง สี และความแน่นของหัวก็จะแตกต่างกันด้วย

การปลูกกะหล่ำปลีจะมีความแตกต่างกันออกไปอย่างกว้างขวางตามสภาพของอากาศที่ไม่เหมือนกัน ในแหล่งที่มีฤดูร้อนที่มีอุณหภูมิไม่สูงนัก ฤดูหนาวที่ไม่เย็นจัดจนเกินไป สภาพดังกล่าวจะสามารถปลูกได้ทั้งปีหากมีน้ำพอเพียง ส่วนแหล่งที่มีฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ยลดต่ำกว่า 0° ซ. จะปลูกกะหล่ำปลีในสภาพแเปลงนปลูกกลางแจ้งไม่ได้ ดังนั้นก่อนเข้าฤดูหนาวเขาก็ต้องตัดกะหล่ำปลีพันธุ์ที่มีคุณภาพในการเก็บรักษาทันนาน มากก่อนไว้ในห้องเก็บที่เหมาะสม เอาไว้บริโภคในช่วงที่ไม่สามารถปลูกได้ โดยทั่วไปประเทศไทยบุปผาปลูกที่เหมาะสมคือฤดูร้อน และฤดูใบไม้ผลิ ส่วนฤดูหนาวบางประเทศจะปลูกได้บ้างภายใต้หลังคาเรือนกระจก ในประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่อยู่อย่างสหรัฐอเมริกา มีสภาพอากาศหลายลักษณะ ทำให้ทั้งประเทศมีกะหล่ำปลีตลอดบริโภคได้ตลอดปี

สำหรับประเทศไทยถือว่าอยู่ในเขตร้อน จากตัวอย่างอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนปี 2520 ฤดูหนาวทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนประมาณ $23^{\circ} - 24^{\circ}$ ซ. ส่วนฤดูหนาวของภาคกลางเฉลี่ย 26° ซ. อยู่ในเกณฑ์ที่พอดีกับปลูกได้ การผลิตกะหล่ำปลีฤดูปกติ จะเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึงเดือนมกราคม โดยเริ่มเพาะกล้าตั้งแต่เดือนตุลาคม อย่างไรก็ตามมีเกษตรกรจำนวนไม่น้อย พยายามอยู่เสมอที่จะหลีกเลี่ยงการปลูกในฤดูหนาว หันมาปลูกกะหล่ำปลีนอกฤดูหนาว คือช่วงฤดูร้อน (ก.พ. - พ.ค.) และฤดูฝน (มิ.ย. - ก.ย.) ถึงแม้ว่าจะได้ผลผลิตคุณภาพต่ำกว่าปกติ แต่ก็ได้ราคาสูงขึ้น รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการปลูกต่อไปนี้ จะขอถือว่าถือวิธีปฏิบัติโดยทั่วไปที่กระทำกันอยู่ในประเทศไทยเท่านั้น

การเพาะกล้า โดยทั่วไปจะใช้เมล็ดปลูกมากกว่าการชำหน่อ เพราะว่าการชำหน่อนั้นเสียเวลาและแรงงานมากกว่า ซึ่งมักจะใช้ในกรณีที่หาเมล็ดไม่ได้จริง ๆ หรือใช้ในงานทดลองที่เฉพาะเจาะจงเท่านั้น เมล็ดกะหล่ำปลีที่จำหน่ายในประเทศไทย มักมีราคาง่ำกว่าพากเพกกาดอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากต้องสั่งเมล็ดจากต่างประเทศทั้งสิ้น เมล็ดพันธุ์มาตรฐาน (standard variety) ราคา ตั้งแต่ปอนด์ละ 100 - 200 บาท ในขณะที่เมล็ดพันธุ์ลูกผสม F₁ มีราคาขั้นต่ำ 800 - 1000 บาท ขั้นสูง 1500 - 1600 บาท ดังนั้น การเพาะเมล็ดแล้วขยายกล้าปลูกจึงนิยมทำกันมากกว่าการหยดหรือห่อห่วงเมล็ด ทั้งนี้จะช่วยประหยัดเมล็ดพันธุ์ได้มาก ปริมาณเมล็ดพันธุ์ที่จะเพาะกล้าให้พอกปลูกในพื้นที่ 1 ไร่ พอดีคาดคะเนได้ว่าใช้ประมาณ 40 - 80 กรัม ถ้าเมล็ด มีความคงอยู่ต่ำกว่า 75%

แปลงเพาะกล้า หากเป็นการปลูกในพื้นที่ขนาดเด็ก เช่น สวนผักระดับครอบครัวอาจทำในระบบเพาะกล้าก็ได้ แต่ถ้าปลูกเป็นแบบอุดสาหร่ายการผลิต ที่มีพื้นที่กว้างใหญ่หลายไร่อาจจำเป็นต้องทำแปลงเพาะกล้า ในกรณีแรกจะมีกระบวนการขนาดเหมาะสมกว้าง 30 ซ.ม. ยาว 50 ซ.ม. สูงไม่น้อยกว่า 5 ซ.ม. หรือใช้ภาชนะที่มีลักษณะร่วงโปรดังที่ระบายน้ำดี ไม่มีเชื้อราก ใส่ดินให้มีระดับต่ำกว่าของระบบเล็กน้อย ส่วนกรณีที่ต้องเพาะกล้ามากควรทำแปลงเพาะ โดยยกแปลงและยื่อยหน้าดินให้ละเอียดความลึกไม่น้อยกว่า 15 ซ.ม. หรือยกขอบระบบด้วยชิ้นเม็นต์บล็อกแล้วใส่ทรายผสมถ่านแกลงก็ได้ แต่ควรมีขนาดกว้างพอเหมาะสมไม่เกิน 1 เมตร เพื่อให้การทำงานจากขอนแปลงทำได้สะดวก ส่วนความชื้นที่ดินไม่จำเป็นต้องแต่ลักษณะพื้นที่และความเหมาะสม

การเพาะเมล็ด ทำได้ทั้งหัวนและรอยแคล การหัวนควรให้เมล็ดกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอในระยะหัว 1-2 ซ.ม. แต่การรอยแคลจะได้ผลดีกว่า โดยการทำองตื้น ๆ เป็นแนวไว้ก่อน ระยะแคลห่างกันประมาณ 5 ซ.ม. สำหรับระบบเพาะถ้าเป็นแปลงเพาะใช้ระยะ 10×5 ซ.ม. แล้วรอยเมล็ดตามระยะดังกล่าวให้ห่างกันอย่างสม่ำเสมอ ในกรณีที่ไม่แน่ใจว่าจะทำให้เมล็ดกระจายตัวได้ดี ควรใช้ทรายแห้งเม็ดละเอียด ผสมกับเมล็ดก่อนโดยแตะจับให้มาก หลังจากนั้นกีกอบเมล็ดบาง ๆ ในความลึก 1 - 1.5 ซ.ม. หรือในคืนรุ่วตอนเช้าก่อนปลูกก็ได้ก็กว่านี้ แต่ไม่ควรเกิน 3.0 ซ.ม. ทั้งนี้จะทำให้กล้ามีพันธุ์ขึ้นมาได้ยากหรือกล้าอาจขาด O_2 ได้ด้วย เมื่อเพาะเมล็ดเสร็จแล้วควรคนด้วยน้ำฟองละเอียด อาจจำเป็นต้องพลาสติกหุ้นบ้างถ้าเดждกเกินไป หรือลุนบาง ๆ ด้วย พุงข้าว ในสภาพแห้งแล้งที่มีความชื้นในอากาศต่ำ และคงอยู่ป้องกันนิดและแมลงกัดยอดหรือใบเสียดด้วยยาฆ่าแมลงศัตรูพืชตามความจำเป็น

การย้ายกล้า กะหล่ำปลีที่เจริญเติบโตตามปกติ จะทำการย้ายกล้าได้เมื่ออายุตั้งแต่ 4-6 สัปดาห์หลังจากเพาะเมล็ด การย้ายกล้าปลูกมักทำครั้งเดียวหรือจะย้ายกล้าสองครั้งก็ได้ กรณีแรกนิยมทำเมื่อกล้ามีความสมบูรณ์แล้วแข็งแรง ประกอบกับสภาพแปลงปลูกเอื้ออำนวยให้มีอัตราการดูดซึมน้ำสูง ส่วนกรณีหลังมักทำเมื่อมีพื้นที่ปลูกมาก หรือต้องขนกล้าจากแปลงเพาะไปปลูกระยะห่างไกล จึงต้องย้ายกล้าลงแปลงเพาะชารยะ 5×5 ซ.ม. ก่อนหรือใส่ถุงดินต้นละถุงในขณะที่กล้าอายุ 3-4 สัปดาห์ หลังจากนั้นกล้าผักจะเจริญเติบโตต่อไป ควรใช้ปุ๋ยเร่งด้วยจนอายุประมาณ 5-6 สัปดาห์ หลังจากเพาะเมล็ดก็จะย้ายปลูกได้ ขนาดของต้นกล้าที่适合คือการย้ายปลูกครั้งมีความสูงประมาณ 10 - 15 ซ.ม. โดยเลือกเอาเฉพาะต้นกล้าที่สมบูรณ์ สำหรับกล้าที่มีขนาดโตเกินไปควรตัดปลายใบออกบ้างเพื่อให้อัตราการหายน้ำน้อยลง ลดอาการเหี่ยวยชา ตั้งตัวได้เร็วขึ้น การย้ายหลังลงแปลงปลูกในวันที่มีเมฆครึ่นหรือในตอนเย็นจะได้ผลดีกว่าวันที่มีแสงแดดร้อน

ลักษณะแปลงปลูก มีทั้งการปลูกแบบร่องสวน ซึ่งส่วนมากทำในบริเวณภาคกลางของเมืองกรุงเทพฯ ทั้งนี้ เพราะมีสภาพเป็นที่ลุ่มต้องมีคูระบายน้ำเป็นสำคัญ ส่วนสวนผักขนาดเล็กหลังคูทำนา โดยทั่วไป จะยกแปลงปลูกขนาดกว้าง 1 เมตร ยาวแล้วแต่สภาพพื้นที่ ปลูกแบบแครู่ ทางภาคเหนือมักให้น้ำแบบ Furrow นอกจากนั้นยังมีแปลงปลูกแบบไร์ ในสภาพเป็นเนินหรือที่ราบสูง เช่น บริเวณป่าช่อง และเพชรบูรณ์มีการใช้เครื่องทุนแรงในการเตรียมพื้นที่ พบร่วมกันที่น้ำ พบว่าส่วนใหญ่ปลูกแบบแปลงหมู่ที่มีหลายแครู่ โดยมีหน้าแปลงกว้างแตกต่างกันไปแล้วแต่ระบบการให้น้ำ (ซึ่งมีทั้งระบบฝนเทียมและสายยางฝักน้ำ)

ระยะปลูก พากพันธุ์หนักมักเป็นพากที่มีพุ่มกว้าง ห่อหัวขนาดใหญ่ ผลผลิตสูงเหมาะสมแก่การปลูกเพื่อส่งโรงงานกระหลาดคง มักใช้ระยะปลูกห่างถึง 80 - 90 ซ.ม. พันธุ์ที่มีขนาดปานกลางในฤดูหนาวของยุโรปรวมทั้งพาก savoy มักปลูกระยะ 60 - 70 x 60 - 70 ซ.ม. สำหรับพันธุ์เบา ซึ่งส่วนมากมีทรงพุ่มและห่อหัวขนาดเล็กและมีความสำคัญในประเทศไทยร้อนทั่วไป เช่น ประเทศไทย ใช้ระยะปลูกแคบกว่า กล่าวคือประมาณ 40 - 50 x 40 - 50 ซ.ม.

การดูแลรักษา หมั่นตรวจสอบความชื้นในดิน โดยเฉพาะการปลูกแบบไร์ในฤดูหนาวที่แห้งแล้ง ความชื้นในดินสูญเสียได้เร็ว ควรให้น้ำอย่างพอเพียงโดยเฉพาะระยะขี้นกล้าใหม่ ๆ และหากมีกล้าต้นได้เสียหายควรรีบปลูกซ่อน การกำจัดวัชพืชโดยใช้จอบอาจทำได้ในระยะแรก ๆ ต่อเมื่อพืชมีใบแผ่คลุมดินแล้วควรหยุดทำ เพื่อหลีกเลี่ยงการกระแทกกระเทือนระบบ根系 การใช้ฟางเป็นวัสดุคลุมดินนิยมทำในสวนผักบริเวณภาคกลาง

ความต้องการปุ๋ย พากผัก จะหลักปัลสีเป็นพืชที่ใช้ปุ๋ยมากพากหนึ่ง โดยเฉพาะปุ๋ย N และ K เนื่องจากส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ทางดันและใบ เมื่อตัดจะหลักปัลสีแต่ละครั้งจึงเท่ากับ ขนาดความอุดมสมบูรณ์ออกไปจากแปลงปลูกด้วย อาหารพืชในดินจึงลดลงไปทุกปี ๆ จำเป็นต้องให้ปุ๋ยอยู่เสมอในการปลูกแต่ละครั้ง ปุ๋ย N มีส่วนทำให้พืชโตเร็ว ให้ผลผลิตสูง คุณภาพผักดี กล่าวคืออ่อนนุ่ม และกรอบ อีกทั้งเสียน้อย ส่วน P นั้นแม้ว่าผักจะต้องการน้อยแต่ก็จำเป็นต้องมีในสัดส่วนที่พอเพียง เพื่อช่วยให้ตั้งตัวเร็วในระยะแรกของการเจริญเติบโต ทำให้พืชเก็บเกี่ยวได้เร็ว ทั้งยังทำให้ผักมีรสชาดดีขึ้น สำหรับ K ผักจะหลักจะมีความต้องการมากพอ ๆ กันในโตรเจน มีความเกี่ยวข้องกับคุณภาพผลผลิต ทำให้ห่อหัวแน่น น้ำหนักดี ใบเป็นมัน รสอร่อย

ปริมาณปุ๋ยที่ควรจะใช้กับจะหลักปัลสี จะมีความแตกต่างกันไปอย่างกว้างขวางแล้วแต่สภาพพื้นที่และประวัติการใช้ที่ดิน คุณสมบัติของดิน รวมทั้งความเหมาะสมในด้านการลงทุน แต่ในด้านวิชาการ ได้มีการศึกษาหาปริมาณธาตุอาหารที่ผักนำเข้ามาจากดิน (nutrient removal) จากการปลูกแต่ละครั้ง

จากความต้องการธาตุอาหารดังกล่าว คร.สrustic[®] วัชโกรายาน จึงสรุปข้อเสนอแนะอย่างกว้าง ๆ ว่า พอกพักจะหล่ำควรให้ปูย N ประมาณ 15 - 33 กก./ไร่ ในแปลงผลิตซึ่งมีการใช้ปูยกอกรอยแล้ว ส่วน P ควรใส่ประมาณ 15-20 กก./ไร่ และ K ควรให้ประมาณ 23 - 50 กก./ไร่ ทั้งนี้แล้วแต่ความอุดมสมบูรณ์ของดิน

อย่างไรก็ตามการใช้ปูยกับพอกพักคาดและผักจะหล่ำมักเน้นความสนใจไปที่ปูย N ซึ่งอาจมีได้หลายรูป เช่น แคลเซียมแอมโนเนียมไนเตรท (20% N) และโมเนียมซัลเฟตไนเตรท (26% N) ญี่รีย (45% N) และโมเนียซัลเฟต (หรือปูยน้ำตาลทราย 20% N) ซึ่งรูปต่าง ๆ เหล่านี้นักวิชาการทางด้านเกษตรเคนี พบร่วมกับปูย Calcium Ammonium Nitrate ช่วยเพิ่มผลผลิตจะหล่ำปลีได้ดีกว่ารูปอื่น ๆ

ในปัจจุบัน การให้ปูยกับพืชผักได้มีการพัฒนามากมาย จนบางครั้งเกษตรกร ให้ปูยมากเกินความจำเป็น หากมองในแง่ของผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับ ได้มีการทำการศึกษาแนวทางการลดต้นทุน และการให้ปูยกจะหล่ำปลี ในท้องที่อ่อนปากช่อง ในขณะนั้นเกษตรกรมีการใช้ปูย 4 - 14 - 21 รองพื้น แล้วแต่หน้าด้วยปูย 22 - 22 - 0 ญี่รีย การทดลองได้ตัดปูย 22 - 22 - 0 ออกไปโดยคงเหลือญี่รียไว้ในปริมาณเท่าเดิม ปรากฏว่าผลผลิตจะหล่ำปลีลดลงมากนิดหน่อย แต่ทำให้ต้นทุนเก็บวัสดุปูยกลดลงอย่างมากมาย

การเก็บเกี่ยว เมื่อจะเก็บเกี่ยวได้นั้นนอกจากการนับอายุตามพันธุ์แล้วยังพิจารณาจากภารห่อหัว แน่นเต็มที่ ทั้งนี้เพราะเป็นช่วงเวลาที่จะให้ผลผลิตสูงสุด แต่มีอัตราแน่นเต็มที่นั้นเสียงต่ออาการปริแตก บางพันธุ์ที่ไม่แตกง่ายอาจยืดเวลาได้บ้าง อย่างไรก็ตามหากเป็นไปได้ไม่ควรยืดเวลาเก็บเกี่ยว เพราะเสียงต่อความเสียหายทั้งจากโรคพืชและแมลง เกษตรกรบางรายอาจเก็บจะหล่ำปลีก่อนที่จะห่อหัวเต็มที่ด้วยซ้ำ ทั้งนี้เพราะตลาดต้องการขนาดเล็กกว่าปกติ เช่น แพงลอบบริเวณฟาร์มโภคภัณฑ์ก็เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่าพันธุ์ - คุณภาพ - ความต้องการของตลาด - ราคางานเป็นสิ่งกำหนดเวลาเก็บเกี่ยวทั้งสิ้น

การตัดจะหล่ำปลี มักใช้มีดตัดให้มีใบนอกที่หุ้มปลีมิด หรือปลายใบพวยออกเล็กน้อยติดมาด้วย เพื่อกันความชอกช้ำเวลาขนส่งทางไกล มีบอยครั้งจะหล่ำปลีในแปลงปลูกห่อหัวไม่สม่ำเสมอ จำเป็นต้องหะยอดตัด ดังนั้นผลผลิตจากการเก็บเกี่ยวแต่ละครั้ง ประเมินได้ยาก แต่หากพิจารณาผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ต่อการปลูกครั้งหนึ่ง ๆ แล้ว กล่าวโดยทั่วไป จะหล่ำปลีจะให้ผลผลิตแตกต่างกันมากน้อย ตามสภาพแวดล้อม พันธุ์ และการดูแลรักษา ประเทศไทยเด่นนาวพันธุ์ให้ผลสูงมากตั้งแต่ 10 - 12 ตัน/ไร่ พันธุ์ขนาดกลางให้ผลผลิต 4 - 6 ตัน/ไร่ ส่วนพันธุ์เบาประมาณ 4 ตัน/ไร่ สำหรับประเทศไทย ใช้พันธุ์เบาในฤดูปลูกติดของทางภาคเหนือและอิสาน เช่น เพชรบูรณ์ หรือ ปากช่อง จะได้ผลผลิตอย่างสูง 5-6 ตัน/ไร่

ผลผลิตระดับปานกลาง โดยเฉลี่ยประมาณ 3 - 4 ตัน/ไร่ ส่วนผลผลิตขั้นต่ำได้น้อยกว่า 2 ตัน/ไร่ ส่วนแหล่งปลูกในสภาพภาคกลางของประเทศไทยมีอาการร้อนกว่า ประกอบกับเกณฑ์การซ้อมที่จะปลูกนอกฤดูกาล ในขณะที่ภาคเหนือและอิสานเก็บเกี่ยวหมดแล้วแม้จะได้ผลผลิตต่ำมากเพียง 1-1.5 ตัน/ไร่ แต่ได้ราคาสูง ทั้งยังลดค่าขนส่งสู่ตลาดกลางกรุงเทพฯ อีกด้วย

การผลิตแขนงกะหลា เกษตรกรบางราย จะตัดหัวกะหลាปีสีด้วยความประณีตให้เหลือต้นตอและใบถ่างเจริญเติบโตต่อไปในแปลงปลูก โดยให้น้ำอย่างเดียว จะทำให้กะหลาปีแตกตามที่มุนใน กระทั่งประมาณ 7 วันต่อนา จะเก็บเอาแขนงเหล่านี้ ส่งตลาดได้ราคาต่อกิโลกรัมสูงกว่า หัวกะหลาปีเก็บเท่าตัว แขนงดังกล่าวจะเก็บได้ประมาณ 3 ครั้งก่อนรื้อแปลงปลูกใหม่ เป็นที่น่าสังเกตว่าการผลิตแขนงกะหลานั้นเป็นเพียงผลผลิตอย่างหารห่วงเตรียมการปลูกรุ่นต่อไป และคงไม่มีผู้ใดทำการผลิตอย่างจริงจัง ทั้งนี้เนื่องจาก การเก็บแขนงกะหลานั้นต้องใช้แรงงานสูง ด้วยเหตุนี้ปริมาณแขนงที่เก็บเกี่ยวได้แต่ละครั้งจึงแตกต่างกันไปอย่างกว้างขวาง ยังไม่สามารถประเมินผลผลิตที่แน่นอนได้

ความต้องการและปริมาณการผลิตภายในประเทศ

เป็นการยากที่จะประเมินได้ว่า ปีหนึ่ง ๆ ชาวไทยต้องการกะหลาปีเพื่อบริโภคเป็นจำนวนเท่าใด หรือส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านเท่าใด ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลการส่งออกนั้น อยู่ในรายการผักสดอื่น ๆ รวมกัน มิได้จำแนกชนิดผักไว้ คาดว่ากะหลาปีส่งออกต่างประเทศปริมาณไม่นักนัก จึงขอรับรัศมีในที่นี้ว่า ผลผลิตกะหลาปีแบบทั้งหมดใช้บริโภคสดภายในประเทศ ซึ่งแต่ละปีมีปริมาณเฉลี่ยมีต้นถึงหนึ่งแสนตัน ในพื้นที่ปลูกทั่วประเทศประมาณ 6 - 8 หมื่นไร่ จากปริมาณดังกล่าวจะมีผลิตมากที่สุดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น นครราชสีมา อุบล เลย อุดร ฯลฯ รวม 16 จังหวัด รองลงมา ได้แก่ ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน เพชรบูรณ์ ฯลฯ รวม 17 จังหวัด จากนั้นมีปริมาณผลิตลดลงหลังกันลงมา ได้แก่ ภาคกลางใน 9 จังหวัดผลิตมากที่บริเวณกรุงเทพมหานครและพื้นที่ใกล้เคียงภาคใต้ใน 14 จังหวัดจะผลิตมากที่ สงขลา และสุราษฎร์ธานี ภาคตะวันตก ใน 8 จังหวัดผลิตมากที่ราชบูรี และนครปฐม ส่วนตะวันออกผลิตกะหลาปีน้อยที่สุด

สรุปผลการวิเคราะห์และปัญหาของเกษตรกรที่ตำบลหัวยแคน อำเภอหัวยแคลง

ปัญหาทางกายภาพ

ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ เกษตรกรไม่มีการปรับปรุงคุณภาพของดิน ทำให้ผลผลิตของดินลดลงต่ำไปด้วย

ปัญหาสภาพภูมิอากาศ จากสถิติน้ำฝน 10 ปี ข้อนหลังเห็นว่าปริมาณน้ำฝนมีน้อย จึงจะมีผลต่อการผลิตและผลผลิตของการปลูกพืช

ปัญหาทางชีวภาพ

ปัญหาผลผลิตข้าวตกต่ำ กรณีฝนทึ่งช่วงทุกปี

ปัญหาเกี่ยวกับผลผลิตและคุณภาพของผลผลิตต่ำเนื่องจากปริมาณน้ำฝนมีน้อย
ญหาเกี่ยวกับโครงระบบของสัตว์ปีก เกิดขึ้นทุกหนูบ้านเพาะรายกรไม่มีการป้องกัน

ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม

เรื่องกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ส่วนใหญ่ยังไม่มีเอกสารสิทธิ์

ด้านแรงงานมีการเคลื่อนย้ายแรงงาน

เรื่องคุณภาพชีวิต มีการกินอยู่ไม่ถูกหลักอนามัย

ความยากจน มีปัญหารဌေງายได้น้อย

ปัญหาภัยแล้งกิจกรรม ขาดการร่วมมือที่ดี เกษตรกรยังไม่เห็นความสำคัญ

ศักยภาพพื้นที่ปลูกพืช

ศักยภาพในการปลูกพืชตระกูลถัว ข้าวโพด และพืชผัก มีความเหมาะสม

ในการปลูกไม้ผล สามารถปลูกได้ดี พากะม่วง ขนุน น้อยหน่า

ในการปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง ฯ ปอ มีความเหมาะสมสามารถปลูกได้

ในการปลูกนุ่น เป็นไม้โടี้เรียวและทำรายได้ดีมีความเหมาะสมดี

ศักยภาพทางด้านการตลาด

ดำเนินมีความสะดวกในด้านการคมนาคมผลผลิตทางด้านการเกษตร ไม่ยากต่อการขนย้ายสินค้าที่มีในตลาดสามารถรับรองการขยายตัวในการผลิตได้เป็นอย่างดี

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนกับการปลูกพืช โดยทั่วไปมีการปลูกพืชหลายชนิด จากผลการหาความสัมพันธ์ การปลูกงาในช่วงต้นฝนจะไม่เหมาะสมเพราะฝนจะมีการทึ่งช่วงทุกปี

สรุปปัญหาที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรที่ปลูกกะหล่ำปลีในอำเภอหัวใหญ่ແطل

เกษตรกรที่ปลูกกะหล่ำปลีในอำเภอหัวใหญ่ແطل ดำเนินหัวใหญ่ແطلจะมีการปลูกเพื่อจำหน่ายในท้องถิ่น หรือในตลาดใกล้เคียงเท่านั้น (ตลาดสุรนเคร) และการบริโภคจะนิยมแบบกินสดไม่ได้ปรุงทำให้ผลผลิตกะหล่ำปลีที่ได้ราคาไม่แน่นอน และราคาก่อนซื้อต้องต่ำไม่คุ้มต่อการลงทุนแต่เกษตรกรก็ยังทำต่อไปเนื่องจากว่างจากการทำงานและไม่สามารถที่จะไปทำงานอย่างอื่นๆ ได้ เนื่องจากเป็นคนแก่และเด็กและไม่มีการศึกษาอย่างน้อยได้รายได้เพิ่มและทำให้ความเป็นอยู่ของเกษตรกรไม่ดีขึ้น

แนวทางแก้ไข รัฐบาลควรมีส่วนร่วมในการให้ความรู้เกี่ยวกับการปลูกกะหล่ำปลีที่ถูกวิธีแก้เกษตรกร และแนะนำเกษตรกรเกี่ยวกับกลไกทางการตลาด แนวโน้มของตลาดว่าถ้าเกษตรกรแบ่งกันผลิตออกมากเกินไปจะทำให้ราคาผลผลิตตกต่ำ ควรทำในปริมาณที่เหมาะสม

ดำเนินหัวยแผลยังไม่มีระบบชลประทานที่ดีพอ มีแค่คลองเล็ก ๆ หรือแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งไม่เพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภค จึงมีผลทำให้มีน้ำมาใช้เพื่อการเกษตร ทำให้การปลูกกะหล่ำได้ผลผลิตที่ไม่ได้มาตรฐาน ทำให้ราคาของผลผลิตต่ำ

แนวทางแก้ไข ควรจัดให้มีระบบชลประทานในดำเนินจนถึงหมู่บ้าน หรือมีการจัดทำอ่างเก็บน้ำ เพื่อจะได้มีน้ำใช้อบเชิงพอและเหลือเพื่อทำการเกษตร

ปัญหาเรื่องราคาน้ำมันแมลงมีราคาง菲 แต่ในพื้นที่มีการระบายน้ำของโรคและแมลงมากทำให้ต้องใช้ยาเป็นจำนวนมากทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น แต่ราคายาลดผลผลิตกลับราคาต่ำลง และแมลงมีการคื้อยาทำให้กำจัดได้ยากยิ่งขึ้น และจะมีทำให้เกิดผลตอกต้านในดินและในผลผลิตได้

แนวทางแก้ไข ควรให้มีการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรหรืออัญมณีการคุ้มครองสหกรณ์การเกษตรที่มีรัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐเข้ามาร่วมมือและให้คำแนะนำที่ถูกวิธี และให้ความช่วยเหลือเรื่องน้ำมันแมลงเพื่อปรับปรุงผลผลิต และจะช่วยลดปัญหาการที่เกษตรกรต้องไปกู้ยืมเงินจากนายทุนหรือผู้ค้าคนกลางซึ่งจะทำให้เกษตรกรเสียเปรียบ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้รัฐบาลเข้ามามีส่วนช่วยในการพยุงราคาของกะหล่ำปลี และการควบคุมราคากองน้ำมันแมลง เพื่อลดต้นทุนการผลิตลง
2. ควรให้มีการขยายระบบชลประทานไปยังที่ห่างไกล และมีการให้ผู้เชี่ยวชาญเข้าไปแนะนำการปลูกที่ถูกวิธีและไม่เป็นอันตราย และลดต้นทุนการผลิต
3. ควรให้มีการจัดตั้งองค์กรหรือกลุ่มของเกษตรกรผู้ปลูกกะหล่ำปลี ที่มีรัฐบาลให้ความช่วยเหลือเรื่องน้ำมันแมลงเพื่อและกับผลผลิต เนื่องจากราคาน้ำมันแมลงต้องมีเงินหนี้ให้กับพ่อค้าคนกลางที่ชุดรีด
4. เกษตรดำเนินการเข้าไปให้ความรู้และให้คำแนะนำที่ถูกต้องและชี้แจงแนวโน้มของตลาดใบอนุญาตเพื่อที่เกษตรกรจะได้ไม่ผลิตออกมามากเกินความต้องการซึ่งจะทำให้ราคาของกะหล่ำปลีตกต่ำลง

คงนา

ได้ทำการสำรวจ ที่ตำบล บ้านเก่า อำเภอเมือง

การปููกผักของอำเภอเมืองนครราชสีมา

ในปีเพาะปลูก 2539/2540 อำเภอเมืองนครราชสีมา มีพื้นที่ปููกผัก 8,093 ไร่ และมีพื้นที่เก็บเกี่ยว 6,081 ไร่ โดยมีผลผลิตรวมของ พืชผักเท่ากับ 19,539 ตัน ผักที่มีพื้นที่ปููกและมีผลผลิตเฉลี่ยสูงสุด คือ ผักคะน้า ซึ่งมีพื้นที่ปููก 2,719 ไร่ และมีผลผลิตเฉลี่ย 3,303 ตัน บริเวณที่มีการปููกผักคะน้าสูงสุด คือ ตำบลบ้านเก่า นอกจากนี้แล้วผักที่มีผลผลิตรองลงมา คือ กะหล่ำปลอก 3,107 ตัน มะเขือกลมพล ใหญ่ 2,508 ตัน รายละเอียดพื้นที่ปููกและเก็บเกี่ยว รวมทั้งผลผลิตเฉลี่ยแสดงในตารางที่ 30 และ ตารางที่ 31 จะแสดงต้นทุนการผลิตในทางการเกษตรต่อหน่วย (ไร่) ในพื้นที่อำเภอเมือง นครราชสีมา ซึ่งผักคะน้ามีต้นทุนการผลิตสูงถึง 2,020 บาท ส่วนต้นหอนมต้นทุนเพิ่มจากผลผลิตชนิดอื่น คือ ต้องเสียค่า ลอกต้นอีก 1 ใบละ 1 บาท

ตารางที่ 30 แสดงพื้นที่ปููก, พื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตรวม ในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา (ฤดูฝน)

ปี 2539 / 2540

ชนิดผัก	พื้นที่ปููก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
พริกใหญ่	-	-	-
พริกขี้หนูสวน	185	147	1,237
พริกขี้หนูใหญ่	162	157	1,275
แตงกวา	260	220	1,827
แตงร้าน	-	-	-
ฟักทอง	-	-	-
มะเขือกลมพลใหญ่	147	133	2,508
มะเขือเทศ	-	-	-
ถั่วฝักยาว	254	292	2,370
ผักกาดหอม	274	274	1,745
กะหล่ำปลี	-	-	-
กะหล่ำปลอก	207	207	3,107
ผักหวานดี้	2,719	2,080	594
ผักคะน้า	2,791	2,105	3,303
ผักชี	594	466	1,573
รวม	8,093	6,081	19,539

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองนครราชสีมา

ตารางที่ 31 ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย (บาท) ในพื้นที่บ้านกอเมืองนครราชสีมา มีต้นทุนการผลิตในทางการเกษตรตั้งแต่

ที่	รายการต้นทุนการผลิต	ชนิดของพืช (บาท/ไร่)							
		ผัก	มันสำปะหลัง	ข้าวโพดเดี้ยง	ข้าวโพดฝัก	หัว่อน	ตะนา	ห้อม	ผักกาดเขียวปลี
1	ค่าเครื่องดิน							180	180
	- โภคภัย	200	100	120	120	70			
	- ใบประ	150	100	120	120	100			
2	ค่าน้ำดีคพน้ำ/ก่อหนี้น้ำ	56	110	50	175	-	150	600	150
3	ค่าวัสดา/ปุ๋ย	200	100	100	100	300	250	100	250
4	ค่าน้ำ	140	80	100	250	50	300	170	306
5	ค่ายาเคมี	60	-	-	50	-	250	100	250
6	ค่ากำจัดวัชพืช	80	300	200	200	120	100	100	100
7	ค่าแรงงานเก็บเกี่ยว	250	530	200	200	-	360	200	260
8	ค่าเช่าที่ดิน	-	-	-	-	-	100	100	100
	รวม	1,136	1,320	490	1,215	640	2,020	1,550	1,690

หมายเหตุ

ขอสงวนสิทธิ์ค่าสาธารณูปโภคที่ไม่ตั้งงบประมาณไว้ ก็ต้องรับมือ | บำนา

**สภาพทั่วไปของ ตำบลบ้านเกะ อำเภอเมือง นครราชสีมา
ข้อมูลทั่วไปของตำบลบ้านเกะ**

ที่ตั้ง อณาเขต เส้นทางคมนาคม (ภาพที่ 15)

ตำบลบ้านเกะเป็นตำบลหนึ่งใน 22 ตำบลของอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ตั้งอยู่บริเวณกลางอำเภอเมืองนครราชสีมา อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ 4 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ประมาณ 13.41 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 8,384 ไร่ และมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้คือ

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลจ่อหอ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลหมื่นไวย อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

การคมนาคม

การคมนาคมติดต่อกับของตำบลบ้านเกะ ให้เส้นทางคมนาคมหลักดังนี้ (ภาพที่ 16)

การคมนาคมติดต่อกับถนนอุโมงค์คียงมีเส้นทางสำคัญคือ

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ถนนมิตรภาพ ผ่านกลางตำบลในแนวเหนือใต้ ทางทิศเหนือต่อไปยังสุขุมวิทฯ ทางทิศใต้ต่อไปยังเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา มีสภาพใช้การได้ดี

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 205 ถนนสุรนารายณ์ ผ่านกลางตำบลในแนวเหนือใต้ทางทิศเหนือต่อไปยังสุขุมวิทฯ ทางทิศใต้ต่อไปยังเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา มีสภาพใช้การได้ดี

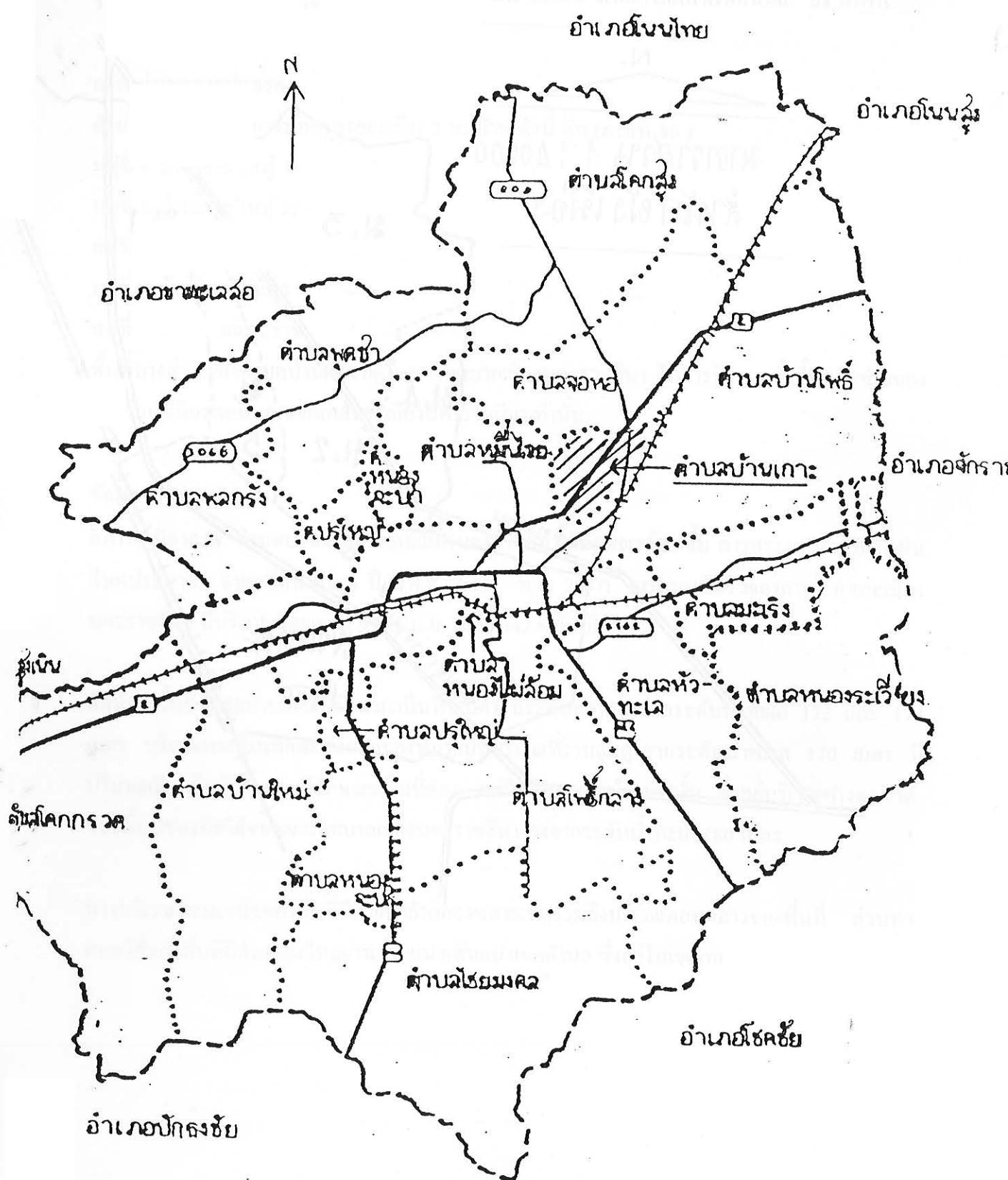
การคมนาคมติดต่อกับภายในตำบล

ตำบลบ้านเกะมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 205 ทำให้ประชาชนใช้เป็นเส้นหลักในการเดินทางติดต่อระหว่างหมู่บ้านภายในตำบล

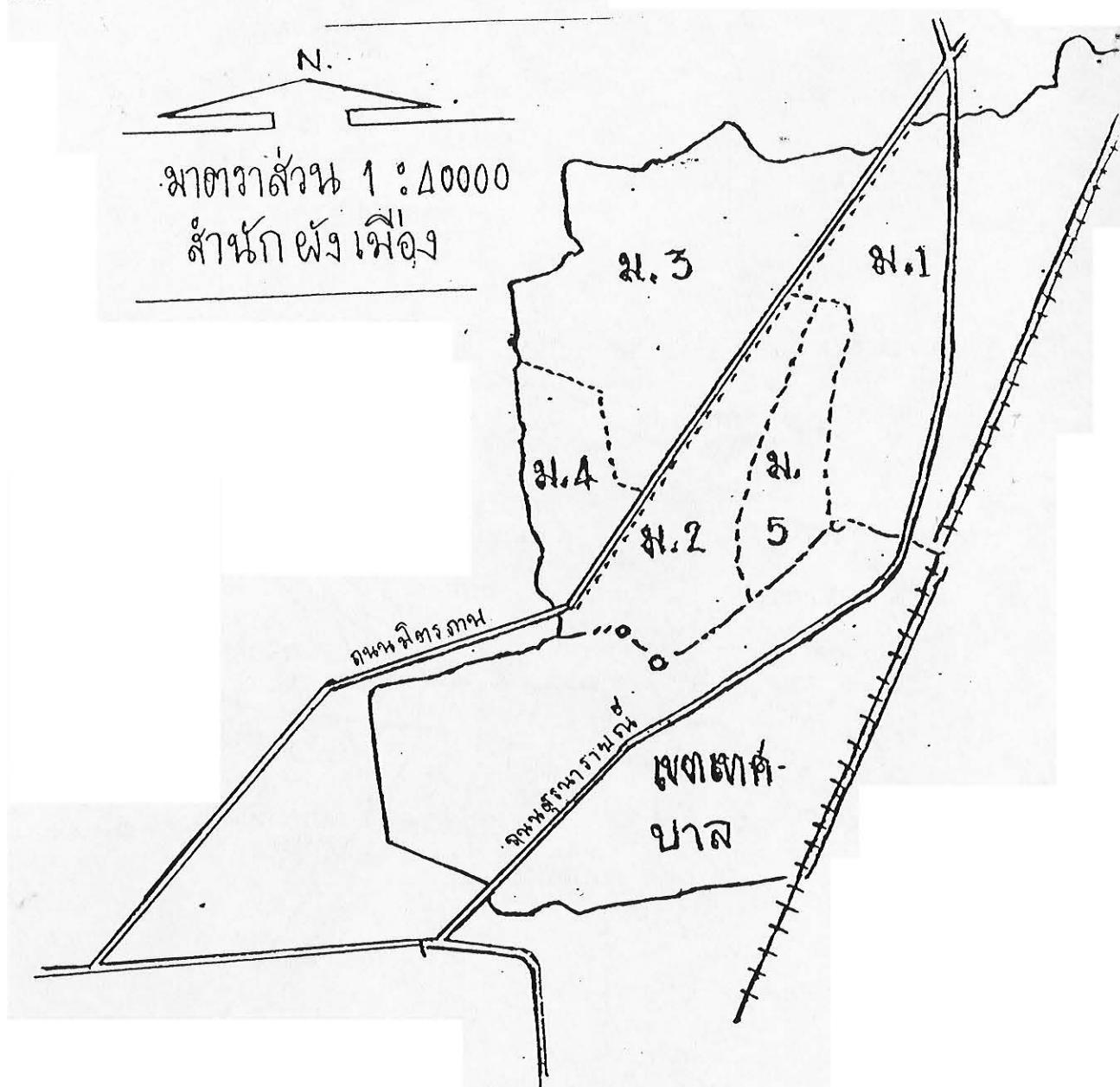
การบริการทางด้านคมนาคมขนส่งและyanพาหนะต่าง ๆ

การบริการรถโดยสาร ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลบ้านเกะนิยมใช้บริการรถเมล์ประจำทาง รถสองแถวจากเทศบาลเมืองนครราชสีมาที่วิ่งผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 และหมายเลข 205 เข้าสู่หมู่บ้าน

ภาพที่ 15 แผนที่อำเภอเมืองนครราชสีมา

ภาพที่ 16 แผนที่ดังตำบลบ้านแกะ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

ยานพาหนะต่าง ๆ ที่ใช้ในการคุณน้ำคุณและขนส่งผลผลิตส่วนใหญ่ในตำบล ได้แก่ รถเมล์ประจำทาง รถสองแถว รถจักรยานยนต์ รถบีกอัพ เป็นต้น

การแบ่งเขตการปกครอง

ตำบลบ้านเกาะแบ่งการปกครองออกเป็น 5 หมู่บ้าน ดังนี้ คือ (ภาพที่ 16)

หมู่ที่ 1 บ้านเกาะ (หมู่ 1)

หมู่ที่ 2 บ้านเกาะ (หมู่ 2)

หมู่ที่ 3 บ้านชนาย

หมู่ที่ 4 บ้านโคกไผ่น้อย

หมู่ที่ 5 บ้านบึงพญาปราบ

พื้นที่บางส่วนของตำบลบ้านเกาะอยู่ในเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อมูลของ การศึกษาเพียงพอที่นอกเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมาเท่านั้น

ข้อมูลทางกายภาพ

สภาพภูมิอากาศ ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองนครราชสีมา มีลักษณะร้อนชื้น การกระจายตัวของน้ำฝน ดีพอประมาณ จากสถิติน้ำฝน 4 ปี (พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2537) ของสถานีตรวจอากาศ อำเภอเมือง นครราชสีมา มีปริมาณโดยเฉลี่ย 973.1 ม.m. เฉลี่ย 142.8 วัน/ปี

ลักษณะพื้นที่ตำบลบ้านเกาะมีลักษณะเป็นที่ราบค่อนข้างสูงจากระดับน้ำทะเล 172 และ 174 เมตร บริเวณทางด้านทิศตะวันออกของพื้นที่เป็นบริเวณที่ราบลุ่มสูงจากระดับน้ำทะเล 170 เมตร มีปริมาณเพียงเล็กน้อย และมีลักษณะเป็นที่ตอบ แต่มีปริมาณเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งอยู่บริเวณทางตอนใต้ ของพื้นที่ของทิศใต้ของเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา สูงจากระดับน้ำทะเล 180 เมตร

ทางบริเวณตอนเหนือของพื้นที่มีสายน้ำลำคลองหลายสายรวมถึงบริเวณตอนกลางของพื้นที่ ส่วนทางตอนใต้ของพื้นที่มีลำคลองไหลผ่านตามแนวเส้นแบ่งเขตตำบล ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา

ลักษณะของดิน

การแพร่กระจายของดินเค็ม

บริเวณดินเค็มจัดมีคราบเกลือ 50% ของพื้นที่ มีอัตราประมาณ 0.20 ส่วนใน 4 ส่วนของพื้นที่ บริเวณด้านทิศตะวันออกของพื้นที่ซึ่งอยู่ระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 205 (ถนนสุรนารายณ์) กับทางรถไฟสายกรุงเทพ-สีมา-หนองคาย ในเขตหมู่ที่ 1

บริเวณดินเค็มปานกลางมีคราบเกลือ 10-50% ของพื้นที่ มีอัตราประมาณ 1 ส่วนใน 4 ส่วนของพื้นที่ มีอยู่บริเวณตอนกลางของพื้นที่ มีมากใน หมู่ที่ 5 เกือบทั้งพื้นที่ของหมู่บ้านยกเว้นทางตอนเหนือและตอนใต้บางส่วนของหมู่บ้าน, หมู่ที่ 2 มีอัตราเกือบทั้งพื้นที่ ยกเว้นทางตอนบนและทางตอนใต้บางส่วนของพื้นที่ของหมู่บ้าน หมู่ที่ 4 มีอัตราเกือบทั้งพื้นที่ ยกเว้นบริเวณตอนเหนือของพื้นที่ของหมู่บ้าน, หมู่ที่ 1 มีอัตราบริเวณทางตอนใต้ของพื้นที่ของหมู่บ้าน บริเวณจากแนวทางหลวงหมายเลข 205 (ถนนสุรนารายณ์) ไปทางทิศตะวันตกของหมู่บ้าน, และหมู่ที่ 3 มีอัตราเพียงเล็กน้อย ทางตอนใต้สุดของพื้นที่ของหมู่บ้าน

บริเวณดินเค็มเล็กน้อยมีคราบเกลือ 1-10% ของพื้นที่ มีอัตราประมาณ 0.10 ส่วนใน 4 ส่วนของพื้นที่ เพียงเล็กน้อยอยู่ในสุดเขตเทศบาลตอนบนบริเวณทางทิศตะวันออกของพื้นที่

บริเวณที่ราบต่ำที่เป็นดินเค็ม มีอัตราประมาณ 3 ส่วนใน 4 ส่วนของพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณส่วนใหญ่ของตำบลบ้านเกาะ มีมากในเขตเทศบาลและชุมชน ทางบริเวณตอนใต้ของพื้นที่ตั้งแต่ตอนกลางของพื้นที่ลงไป และจากตอนกลางของพื้นที่ขึ้นไปทางตอนบนทางทิศเหนือของตำบลบ้านเกาะ มีมากในหมู่ที่ 3 เกือบทั้งพื้นที่ ยกเว้นทางตอนล่างสุดของหมู่บ้านหมู่ที่ 1 จากบริเวณตอนกลางของหมู่บ้านขึ้นไปทางตอนบนด้านทิศเหนือของหมู่บ้าน, หมู่ที่ 2 บริเวณทางตอนเหนือและตอนใต้ของหมู่บ้านบางส่วน, หมู่ที่ 5 ทางบริเวณตอนเหนือและตอนใต้บางส่วนของหมู่บ้านและหมู่ที่ 4 ทางตอนเหนือของหมู่บ้าน

คุณสมบัติของดิน

ต่ำน้ำบ้านเก่ามีลักษณะของดินโดยทั่วไปคือ เป็นดินเกิ่นมีการระบายน้ำดีอ่อนข้างเลว เนื้อดินเป็นดินเหนียวปานทรายสีน้ำตาล น้ำตาลปานเทา มีจุดประสีน้ำตาลเข้มปานเหลืองคลอตหันดินล่าง ปฏิกิริยาของดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง อาจจะพบกรดทางนูกรดกระจาอยู่บ้างในชั้นดิน ดินนี้เกิดจากตะกอนล้ำน้ำทับถมกันใหม่ ๆ ทบอยู่ระหว่างสันดินริมแม่น้ำ มหาหรือแม่น้ำ ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบเรียบ

ความเหมาะสมในการปลูกพืช

ข้าว มีความเหมาะสมปานกลาง เพราะเนื้อดินไม่ค่อยเหมาะสม

พืชไร่-ไม้ผล ไม่มีความเหมาะสม เพราะมีน้ำท่วมขังในฤดูฝน

ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ มีความเหมาะสมอย่างมากเว้นแต่ให้ระวังเรื่องน้ำท่วมขัง

ชุดดินอุดร มีอยู่เพียงเล็กน้อยมากบริเวณด้านทิศตะวันออกของพื้นที่บริเวณทางรถไฟสายนครราชสีมา-หนองคาย มีอยู่ในหมู่ที่ 1

ความเหมาะสมในการปลูกพืช

พืชไร่-ไม้ผล มีความเหมาะสมมากแต่เป็นดินเกิ่นจัด

ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ มีความเหมาะสมมากแต่เป็นดินเกิ่นจัด

สภาพแหล่งน้ำ

ต่ำน้ำบ้านเก่ามีแหล่งน้ำสายสำคัญได้แก่ ลำตะคลองแยกย้ายตามหมู่บ้านต่าง ๆ ชาวบ้านตั้งชื่อขึ้นตามความนิยม มีดังต่อไปนี้

หมู่ที่ 1 ลำตะคลอง

คลองคนชุม

คลองโพธิเตี้ย

สร่าน้ำวัดบ้านเก่า (แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น)

หมู่ที่ 2 สระบัวเกลื่อน (แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น)

หมู่ที่ 3 คลองโพธิเตี้ย

คลองคนชุม

หมู่ที่ 4 คลองคนชุม

ป่าไม้

ตำบลบ้านเกะป่าไม้หมุดไปแล้ว

ข้อมูลทางชีวภาพ

ลักษณะกิจกรรมทางการเกษตรและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินจำแนกตามประเภทต่าง ๆ

ประเภทการใช้ดิน	จำนวนพื้นที่	
	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่การเกษตร		
พื้นที่นา	3,395	40.49
พื้นที่สวนพืชผัก	510	6.08
พื้นที่ไม้ดอกไม้ประดับ	2	0.02
พื้นที่การเกษตรอื่น ๆ	20	0.24
รวม พื้นที่การเกษตรทั้งหมด	3,927	46.84
พื้นที่ชุมชนได้แก่ บริเวณที่พัก, วัด, โรงเรียน ฯลฯ	202	2.41
พื้นที่เขตเทศบาล	1,575	18.79
พื้นที่เขตพังเมืองรวม (พื้นที่การเกษตรอยู่ในเขตพังเมืองรวม จำนวน 493 ไร่)	3,090	36.86
พื้นที่สาธารณูปโภค	16	0.19
พื้นที่อื่น ๆ ได้แก่ แหล่งน้ำ, ทางคมนาคม ฯลฯ	67	0.80
รวมพื้นที่ทั้งตำบล	8,384	100 %

ที่มา : สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ปี 2531

สำนักงานเกษตรอำเภอเมือง นครราชสีมา

กชช 2ค. แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน ปี 2531

ตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ส่วนใหญ่จำนวน 46.84% เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งรวมอยู่ในเขตพังเมืองรวมจำนวน 493 ไร่ กิดเป็นร้อยละ 5.88 รองลงมาได้แก่ พื้นที่เขตพังเมืองรวมจำนวน 36.86% ซึ่ง

จะรองรับความเจริญและการขยายตัวของตัวเมืองกรุงราชสีมา และรองลงมาได้แก่เขตเทศบาลจำนวน 18.79%

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม

ลักษณะการตั้งถิ่นฐาน

การตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนของประชากร ในตำบลบ้านเก่า มีลักษณะเป็นชุมชนค่อนข้างหนาแน่นมาก กลุ่มรวมกันเป็นหมู่บ้านและตั้งบ้านเรือนรอบบริเวณวัด, โรงเรียน และถนนที่ตัดผ่านชุมชน เช่น ชุมชนในหมู่ที่ 1 มีการตั้งบ้านเรือนริมสองฝั่งถนน ที่แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 205 (ถนนสุร Narayani) ชุมชนในหมู่ที่ 2 และ 5 บริเวณสองฝั่งถนนใกล้กับสะพานน้ำเกลื่อนชุมชนหมู่ที่ 3 และ 4 บริเวณที่ตัดผ่านเข้าหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังมีการตั้งบ้านเรือนกระจายตามพื้นที่เกษตรกรรมและสองฝั่งถนนที่ตัดผ่านเข้าพื้นที่

การอพยพของประชากร

ประชากรในตำบลบ้านเก่าระหว่างปี 2531-2525 จำนวนประชากรได้เพิ่มขึ้นทุกส่วนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองกรุงราชสีมา จนถึงปี พ.ศ. 2526 จึงได้แยกประชากรในเขตเทศบาลเมืองกรุงราชสีมา ฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงประชากรในตำบลบ้านเก่า จึงเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526-2528 ซึ่งเพิ่มขึ้นประมาณ 380 คน คิดเป็นร้อยละ 6.40 และมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยต่อปี ประมาณร้อยละ 3.10 แสดงว่าจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากการอพยพเข้ามากกว่าการอพยพออก

กะนา

ชื่ออื่น ผักกะนา (ทั่วไป), Kailan, Chinese Broccoli

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Brassica oleracea* var. *alboglabra*

จัดอยู่ในวงศ์ Cruciferae

ประเภทพืช เป็นพืชอายุหลายปี (perennial) แต่ปลูกเป็นพืชปีเดียว (annual)

ถิ่นกำเนิด เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

อายุปลูก ตั้งแต่ห่วงหรือหยดเม็ดจนถึงเก็บเกี่ยวประมาณ 45 - 55 วัน

ขนาด ต้นสูง ผลผลิตประมาณ 950 - 2,000 กก./ไร่

เฉลี่ย 1,150 กก./ไร่

ฤดูปลูก ไตรมาสที่ 3 ตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม - เมษายน

ความสำคัญ

กะน้าเป็นพืชผักที่นิยมบริโภคในชีวิตประจำวัน เป็นผักที่ถูกนำมาจากເອເຊີຍໄມ່ແນອຣ໌ໄປສູ່ອິນເຄີຍແລະຈິນ ເປັນເວລານານຈົນໄດ້ຮັບຄວາມນິຍາມແລະເປັນທີ່ຄຸນເຄຍກັນໃນແຄນນີ້ ເປັນພື້ນຜັກທີ່ມີຄວາມສໍາຄັງທາງເຄຮຍຮູກຒຈ ອູ້ໃນຫລາຍປະເທດຂອງເອເຊີຍ ເຊັ່ນ ໄກທຳວັນ ຂ່ອງກົງມາເລເຊີຍ ສິນກໍໂປ່ຣ໌ 4ລາ ກະນຳເປັນຜັກສົດ ປະຈຳວັນຂອງໜ້າໄທທີ່ນິຍົມປຸລູກກັນນາກທຸວປະເທດ ເນັ້ນ ພື້ນທີ່ໃຊ້ປະໂຍ້ໜ້າໄດ້ທຸກສ່ວນສາມາດນຳນາມ ປະກອບອາຫານ ໄດ້ຫລາຍໜິດ ປຸລູກ່າຍ ມີອາຍຸກາຣເກີນເກີ່ຍວສັ້ນສາມາດເກີນເກີ່ຍວໄດ້ຕັ້ງແຕ່ເປັນດັ່ນກຳລັ້າ ຂາດເລີກ ຈົນຖື່ນໂຕເຕັ້ນທີ່ ເມື່ອອາຍຸປະປາມ 40 ວັນ ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງເປັນຜັກທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງອາຫານສູງ ປະກອບດ້ວຍວິຕາມິນຫລາຍໜິດ ເຊັ່ນ ວິຕາມິນເອ ວິຕາມິນຕີ ແກລເຊີຍ ແລະ ໄກວິມິນ ກະນຳມີຊື່ເຮັກເປັນ ກາຍາອັງກອນ ໂດຍທຸວໄປວ່າ Chinese kale ໃນປະເທດຈິນເຮັກວ່າ Kaai laan ts oi (ໄກ່ຫລັນໄຊ່) ປະເທດ ໃນແຄນເອເຊີຍອາຄເນຍໝັ້ນນິຍົມປຸລູກກັນນາກ

ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์

ราก	ເປັນระบบຮາກແກ້ວ
ลำต้นและใบ	ลำต้นມີລักษณะຕັ້ງตรง ໃນເປັນແບບ Simple ieap ມີຫຼຸໃຫ້ຮ້ານໃນ 1 ຄູ່ ໄນມີ Stipule ກ້ານໃນຍາວ ມີກາຣັດເຮັກແບບສລັນ

สภาพแวดล้อมທີ່ຕ້ອງການ

ประเภทดิน	ແທນທຸກໜິດທີ່ມີຄວາມອຸດນສນບູຮັບສູງ
pH	5.5 - 6.8
ความชื้น	ໃນດິນສູງ ສໍາໝັກສອງ
แสง	ແສງແດດເຕັ້ນທີ່
อุณหภูມิ	20 - 30 ອົງຄາເໜລເຊີຍ

พันธุ์

ກະນຳທີ່ປຸລູກໃນປະເທດໄທ ຈໍາແນກໄດ້ເປັນ 2 ປະເທດ ຄື່ອ

ກະນຳໃນ ມີລักษณะໃນນົກວ້າງ ຜົວໃນຄ່ອນຫ້າງເປັນຄລື່ນ ໃນສີເຂົ້າວ່ອ່ອນ ຕັ້ນອວນහນາຂ້ອດື່ ພຸພລິຕຸສູງ ອາຍຸເກີນເກີ່ຍວພຸພລິຕຸສົດຄື່ອ 50-55 ວັນ ພັນຖື່ທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີຄື່ອ ພັນຖື່ ຝ່າງເບົວໆ 1 ຈຶ່ງປຽບປ່ຽງພັນຖື່ໂດຍ ກຽມວິชาເກຍຕຣ ສໍາຫັນພັນຖື່ຈ່າງເບົວໆ 2 ມີໃນສີເຂົ້າວ່ອນທີ່ມີວລອາຍຸເກີນເກີ່ຍວພຸພລິຕຸສົດປະປາມ 55-58 ວັນ ຕ້ານທານໂຮກນ້າກ້າງ ໄດ້ສື່ພອສມຄວາມຫາກປຸລູກໃນທີ່ມີອາກາສເຫັນຈະທຳໄທພຸພລິຕຸສູງນາກ ໂດຍເນີ່ມໃກ້ ພຸພລິຕຸຜັກສົດ 2,400 ກີໂລກຮັນຕ່ອໄຮ

คงน้ำก้านหรือคงน้ำยอด พันธุ์ที่นิยมปลูกในปัจจุบัน คือ พันธุ์แม่โจ้ 1 (สายพันธุ์ PL 20; Pointed Leaf#20) ซึ่งปรับปรุงพันธุ์มาจากคงน้ำพันธุ์ด้านของไಡหวนที่เกยตระนิยมปลูกกันมาเมื่อ ปี พ.ศ. 2505 โดยกรมวิชาการเกษตร เช่นกัน และได้เริ่มส่งเสริมในปี 2519 มีลักษณะเด่นคือ ลำต้นไม่แตก มีคุณภาพดี สำหรับลักษณะประจำพันธุ์โดยทั่วไปมีดังนี้ ลำต้นเดี่ยว อ่อน ส่วนกวางปล่อง ในเริ่บ ปลายใบแหลมตั้งชี้ขึ้น ก้านใบบางและช่องข้อยาว น้ำหนักส่วนที่เป็นต้นและก้านมากกว่าใบ เป็นพันธุ์บริสุทธิ์ ปลูกได้ผลผลิตสูงทุกภาคตลอดปี อายุเก็บเกี่ยว 45-48 วัน ขนาดต้นสูงเฉลี่ย 33.4 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางต้นส่วนที่ใหญ่ที่สุด 2 ซม. ความยาวช่วงข้อ 1.4 ซม. จำนวนใบต่อต้นเฉลี่ย 9 ใบ และน้ำหนักเฉลี่ยต่อต้น 143 กรัม ผลผลิตพักсадเฉลี่ย 1,500 - 1,600 กก./ไร่

วิธีการปลูกและการดูแลรักษา

การเตรียมดิน คงน้ำเจริญเติบโตได้ในดินเกือบทุกชนิด แต่ชอบดินที่มีลักษณะคินร่วนป่นทราย (Sandy loam) การเตรียมดินโดยทั่วไปควรไถดินให้ลึกประมาณ 30 เซนติเมตร ตากดินไว้ประมาณ 1-2 สัปดาห์ ไถพรุนและบ่อยให้ดินละอียด ถัดินเป็นกรดควรใส่ปูนขาวประมาณ 100-300 กก./ไร่ ปลูกให้เข้ากัน ใส่ปุ๋ยคอกในอัตรา 100 กก./ไร่ ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 40 กก./ไร่ รองพื้นก่อนปลูก ยกแปลงกว้างประมาณ 2 เมตร

การปลูกมี 2 วิธี วิธีแรกปลูกเพื่อรับประทานต้นอ่อนเป็นยอดผัก วิธีที่สองปลูกเพื่อรับประทานต้นใหญ่ หรือเพื่อขายส่งตลาด

การปลูกโดยวิธีแรก จะรอยเมล็ดเป็นแฉวตามยาวแปลง หรือจะรอยเมล็ดเป็นแฉวตามขวางของแปลง หรือจะใช้วิธีหว่านกระจาดหัวแปลงก็ได้

หลังจากปลูกแล้วประมาณ 30-35 วัน คงน้ำจะโตพอเก็บรับประทานได้ ต้นจะสูง 4-6 นิ้ว มีใบจริง 3-4 ใบ ต้นขนาดนี้ชาวบ้านเรียกว่าลูกผัก วิธีเก็บถอนเอาต้นที่อ่อนให้มีระยะห่างกัน 3-4 นิ้ว ขึ้นต่อไป พอเมื่ออายุได้ 50-55 วัน ก็เลือกเก็บไปรับประทานทำหนองเดียวกัน เหลือต้นในแปลงให้ห่างกัน 6-8 นิ้ว หลังจากเก็บแต่ละครั้งก็ใส่ปุ๋ย ammonium nitrate หรือ复合肥 ประมาณหนึ่งกำมือ ละลายน้ำประมาณหนึ่งปืนใส่บัวฟอยหางาน ๆ رصให้ทั่ว เพื่อเร่งให้โตเร็วหรือจะรอยปุ๋ยแห้ง ๆ ให้ทั่วแปลงแล้วรดน้ำตามกีดีก้างไส้ ปุ๋ยเรียดต้องลดจำนวนลงครึ่งหนึ่ง

ในขั้นที่สาม เมื่อคงน้ำอายุได้ 50-55 วัน ก็เก็บโดยใช้มีดตัดที่โคน สูงจากระดับดินหนึ่งนิ้ว ส่วนที่เหลือในแปลงก็พรวนดิน ดายหญ้า ใส่ปุ๋ยให้แตกแบบเก็บรับประทานได้อีกต่อไปอีก โดยปกติใช้เวลา 21 วัน ก็เก็บได้อีก ทำเช่นนี้ได้ตลอด 6 เดือน จึงรื้อแปลงปลูกพืชอื่นต่อไป

เมื่ออายุ 15 วัน ครั้งที่ 2 เมื่ออายุ 30 วัน ระยะห่างระหว่างต้นที่เหมาะสมควรจะเป็น 6-8 นิ้ว เพื่อให้ต้นโตตามอายุและได้ขนาดที่ตลาดต้องการ เรียกว่าถอนจัดระยะ

การถอนจัดระยะนี้ในครั้งที่ 2 คือทำเมื่ออายุ 30 วัน ต้นกล้าที่จะถอนออกไปรับประทานหรือขายได้หมายเหตุ

จำนวนต้นอยู่ระหว่าง 1,700 - 25,600 ต้น/ไร่

จำนวนเมล็ดที่ใช้หัวน้ำโดยตรง ประมาณ 1-2 กก./ไร่

สำหรับแปลงเพาะกล้าใช้ประมาณ 300-320 กรัมจะได้ต้นกล้าเพียงพอต่อพื้นที่ปลูก 1 ไร่

การยอดหญูหรือรอยเป็นแผลปลูกโดยตรงใช้เมล็ดประมาณ 350-800 กรัม/ไร่

การใส่ปุ๋ย เนื่องจากคนาเป็นผักกินใบและต้น จึงควรใส่ปุ๋ยที่มีไนโตรเจนสูง สัดส่วนของปุ๋ยที่ใช้คือ N:P:K เป็น 2:1:1 เช่น ปุ๋ย 20-11-11 หรือ 12-8-8 ในอัตรา 80-150 กก./ไร่

การใส่ปุ๋ยแบ่งเป็น 2-3 ครั้ง ครั้งแรกใส่เป็นปุ๋ยรองพื้นขณะเตรียมดิน คลุกเคล้าลงในดินให้เข้า ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ใส่เมื่อคน้ำอายุประมาณ 20 และ 30 วัน โดยใส่อัตรา 30-40 กก./ไร่ หลังจากถอนแยกแล้ว การใส่ปุ๋ยครั้งที่ 2 อาจใส่ปุ๋ยในโตรเจต เช่น ยูเรียแทนก็ได้ โดยใส่ต้นละ 1.5 กรัม

การให้น้ำในระยะต้นอ่อนควรใช้น้ำรดน้ำ หรือให้น้ำแบบพ่นฟอย หลังจากถอนแยกแล้ว จึงปล่อยน้ำเข้าตามร่อง ให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ

การพรวนดินกำจัดวัชพืช การปฏิบัติระยะแรกพร้อม ๆ กับการถอนแยกกล้าใช้ยาปราบศัตรูพืชบางชนิด เช่น 2-4D, ราวดี้อัพ, ดาวพอน (Downpon) กรัมนอกโซน (Gramoxone) การทึ่งไว้อายุน้อย 3 วัน จึงเพาะเมล็ดได้ การใช้ยาปราบศัตรูพืชจะมีผลกระแทกต่อการเจริญเติบโตในระยะแรกของผักกาดกุนเชิด ไม่มากก็น้อย จึงควรต้องใช้ความระมัดระวังในการเลือกซื้อ

แมลงศัตรูพืชและการป้องกันกำจัด

หนอนกระทู้หอม

ชืออื่น ๆ หนอนหลอดหอม หนอนหอม หนอนหนังเนื้อยา

ความสำคัญและการทำลาย

หนอนกระตุ้หอมเป็นหนอนที่มีความสำคัญมากที่สุดชนิดหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคกลาง หนอนกระตุ้หอมมีนิสัยกัดกินส่วนต่าง ๆ ของพืช หนอนจะระบาดค่อนข้างรวดเร็ว เมื่อมีจำนวนมากตัวโตขึ้นและพืชอาหารเริ่มขาดแคลน เช่น หนอนกระตุ้หัวไป ผีเสื้อหนอนกระตุ้หอมจะวางไข่เป็นกลุ่มเล็กๆ 5-25 ฟอง หัวไป ดังนั้นเวลาหนอนกัดมากก็ปรากฏว่ามีจำนวนมากในต้นหนึ่ง ๆ จึงก่อให้เกิดความเสียหายให้อย่างรวดเร็ว หนอนอาจกัดกินเป็นรูลึกเข้าไปในหัวกระหลาบหัว หอม ฝักตัว หรือผลพืชตัวอื่น ๆ หนอนจะชอบซ่อนด้วยตามกามาในทำให้การพ่นยาถูกตัวได้ยากในบางครั้งทำให้ผลผลิตในขันสุดท้ายเสียหาย หนอนหอมทำลายพืชผักมากหลายชนิดรวมทั้งพืชไร่ เช่น ถั่วและพืชสวนบางชนิดปัจจุบันหนอนกระตุ้หอมกำลังหันมา濡าดทำลายพืชตระกูลกะหลា อยุ่น ตลอดจนไม้ดอก เช่น กุหลาบ เพราะพื้นที่ปลูกหอมในภาคกลางกำลังลดลง สาเหตุก็คือ ต้นทุนการผลิตสูง จึงเป็นอันตรายอย่างยิ่งสำหรับชาวสวนผักจำพวกหลาและผักกาด ฯลฯ ดังนั้น โอกาสที่หนอนชนิดนี้จะดำรงชีวิตและขยายพันธุ์ก็มีมาก เป็นปัญหาร้ายแรงสำหรับผู้ปลูกหอม กะหลា ๆ รวมทั้งพืชผัก พืชไร่และพืชสวนอีกหลายชนิด

การเพร่กระจายและถูกการระบาด

หนอนกระตุ้หอมมีรายงานการระบาดหลายแห่งในโลก ตั้งแต่สหรัฐอเมริกาจนถึงเอเชียในประเทศไทย โคนดูนีเซีย และอินเดีย สำหรับในเอเชียพืชที่ทำลายได้แก่ หอม ประเทศไทยเราหนอนกระตุ้หอมระบาดมานานนับสิบปี ตามแหล่งปลูกหอมจังหวัดราชบูรี อำเภอคำเนินสะควรเท่าที่พบหนอนหอมทำลายหอมแดงรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่ชาวคำเนินสะควรเริ่มขุดคุกลองจักระบบชลประمامจนสามารถปลูกหอมและพืชผลอื่น ๆ ได้ตลอดปี ห้องถินที่พบรอบด้วยแก่ จังหวัดใกล้เคียง เช่น กรุงเทพฯ นนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ปทุมธานี กาญจนบุรี ประจำวันศรีบันธ์ ลพบุรี และเพชรบูรณ์ หนอนกระตุ้หอมระบาดเป็นประจำทั่วทั้งปีหากมีการปลูกหอม แต่โดยทั่วไปกับพืชอื่น ๆ มีกระบวนการรุนแรงในฤดูแล้ง โดยเฉพาะระยะที่ฝนไม่ตกเป็นเวลานาน

การป้องกันจำกัด

การป้องกันจำกัดหนอนกระตุ้หอมในพืชผักต่าง ๆ มีปัญหามากกว่าแมลงศัตรูอื่น ๆ หลายชนิด ขั้นตอนในการดำเนินการแก้ไขที่ควรพิจารณาปฏิบัติดังนี้

1. ในแหล่งที่หนอนหอมไม่มีการระบาดมาก่อนควรระวังในการนำพันธุ์หอมจากแหล่งปลูกหอมมีหนอนกระตุ้หอมติดไปไม่ว่าจะอยู่ในระยะไหนก็ต้องเป็นสาเหตุของการแพร่กระจายและจะมีปัญหานำด้านการป้องกันจำกัดตามมา
2. ในแหล่งที่หนอนกระตุ้หอมระบาดนานและมีปัญหาการใช้สารเคมีฆ่าแมลงมากไม่สมควรที่จะส่งเสริมให้มีการปลูกหอมกันต่อไป ในขณะที่ยังไม่มีวิธีการป้องกันและกำจัดอย่างเด็ดขาด เท่าที่

ปรากฏมาหากการป้องกันกำจัดในห้องແಡງหรือห้องหัวไหญ์ไม่ได้ผลการระบาดรุนแรงจะตามมาและจะกระทบกระเทือนต่อพืชอื่นอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

3. การใช้เครื่องดักไฟฟ้าควรปฏิบัติให้ถูกวิธีและพร้อมเพรียงจะช่วยลดปะນາณตัวแก่ได้ แต่มีข้อระวังในเรื่องอันตรายของแสงสีน้ำเงิน (ฟู แอด วี) ต่อเยื่อบุตา
4. การใช้สารเคมีฆ่าแมลง ดังเป็นที่ทราบก็คือว่าสารเคมีฆ่าแมลงใช้ไม่ค่อยได้ผลกับหนอนกระดูกห้อง หากเป็นสารที่มีพิษต่อนุชนิดสูงจะก่อให้เกิดปัญหาอันตรายตามนานานับประการ การพัฒนาสารเคมีฆ่าแมลงที่พบว่าใช้ได้ผลกับหนอนกระดูกห้องขณะนี้ได้แก่ กลุ่มสารระงับการลอกคราบ 2-3 ชนิด เช่น ไคฟลูเบนซูโรน ไคฟลูมูرون เบนโซලยูเรีย เป็นต้น สารจำพวกนี้เป็นสารกลุ่มใหม่ของการลอกคราบ โดยที่หนอนต้องกินเข้าไปในประมาณเพียงพอ ประกอบกับราคาค่อนข้างสูงพิจารณาใช้เป็นครั้งคราวเมื่อจำเป็น ก่อนตัดสินใจใช้ควรทำความเข้าใจกับคุณสมบัติของสารให้ดีพอและปรึกษาเจ้าหน้าที่ในห้องคืนที่เกี่ยวข้องหากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติม
5. วิธีการใช้เชือกulinทรี เอ็นพีวี (Nuclear poly hedrosis) ของหนอนกระดูกห้องเป็นวิธีที่ยอมรับว่าปลอดภัยและได้ผล ได้มีการแนะนำส่งเสริมนานานพISM ปัญหานะนี้เท่าที่พบได้แก่ เกษตรกรยังไม่สามารถสะสมเชือกที่มีประสิทธิภาพเพียงพอเมื่อเกิดการระบาดของหนอน จึงเป็นเรื่องที่รัฐและเอกชนต้องเร่งรีบรวมมือกันแก้ไขต่อไป

หนอนไยผัก

ชื่ออื่น ๆ หนอนไย ตัวผีเสื้อรักกันในແຄນສວນຜັກກາຄຄາງວ່າຕັບບິນຫຼືຕົວຈົວດ

ความสำคัญและลักษณะการทำลาย

หนอนไยผักเป็นหนอนผีเสื้อที่สำคัญที่สุด ก่อความเสียหายให้แก่พืชผักตระกูลกะหลា ของประเทศไทย เก็บเว็บผักกาดหอม ถึงแม้ว่าหนอนไยผักเป็นหนอนขนาดเล็กแต่โดยมีการระบาดค่อนข้างรวดเร็วพระราชีพจักรสัน្ឋ การวางแผนแม่ผีเสื้อค่อนข้างหนาแน่นในต้นหนึ่งจึงพบว่ามีหนอนจำนวนมากนับสิบเกิดขึ้นในคราวเดียวกัน หนอนไยกัดกินด้านล่างใบจนเกิดเป็นรูพรุนรอยทำลายแตกต่างจากหนอนอื่น และมักเข้าไปกัดกินในยอดผักที่กำลังเจริญถึงทำให้ยอดเสีย หรือกัดกินใบที่หุ้มหัวผักพวยกระหลาที่ทำให้เสียคุณภาพ การพ่นยาไม่โอกาสถูกตัวยาก นอกจากนี้แล้วยังกัดกินฝักอ่อนหรือดอกหกกระบาดในระยะสัน្ឋ หนอนไยมีความสามารถในการทนต่อยาและปรับปรุงตัวเองในทางด้านทานยาได้รวดเร็ว เพราะชีพจักรสัน្ឋ ในฤดูปลูกหนึ่ง ๆ มีหลายรุ่น เป็นปัญหามากที่สุดสำหรับการใช้สารเคมี

การแพร่กระจายและถูกการระบาด

จะพบหนอนໃ吓ระบาดอยู่ทั่วไปทั่วโลก ในประเทศไทยจะพบตามแหล่งปลูกผักทั่วไปโดยเฉพาะแหล่งปลูกเป็นการค้าจะพบระบาดเสมอ ๆ ตามปกติหนอนไยมักจะเริ่มระบาดมากตั้งแต่ฤดูหนาวเป็นต้นไป

และจะเพิ่มความรุนแรงขึ้นจนเป็นอันตรายมากในช่วงท้ายของฤดูหนาวต่อฤดูร้อนซึ่งในระยะนี้จะมีการปลูกผักกันมาก อากาศแห้ง ทำให้หนอนมีโอกาสสะสมปริมาณได้เรื่อย ๆ อย่างไรก็ตามในฤดูฝนอาจจะพบรากดบ้างในภาคกลาง เช่น จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี หรืออำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา แต่ไม่รุนแรงมากนัก

ศัตรูธรรมชาติ

จำพวกแมลงเบื้องพนเสมอได้แก่ แตนเบี้ยนทำลายตัวหนอน การทำลายอาจพบถึง 80%

การป้องกันกำจัด

การป้องกันมิให้หนอนไฝกระบาดสามารถทำได้โดยอย่าปล่อยเด็กที่เก็บเกี่ยวแล้วทิ้งไว้จะเป็นแหล่งขยายพันธุ์ที่ลับน้อย ๆ จนลูกกลากต่อไป หนอนไฝกินปัจจุบันมีปัญหาการใช้สารเคมีกำจัดแมลงมาก เพราะ praguodon ใช้สร้างความด้านท่านได้เรื่อยๆ อายุการใช้สารเคมีนิดหนึ่ง ๆ ในประเทศไทยตามแหล่งปลูกผักเป็นการค้า ภายในสองปีหนอนไฝจะเริ่มแสดงการด้านท่าน ในปัจจุบันพบว่าไม่มีสารฆ่าแมลงประเภทเคมีนิดใดให้ผลดีพอจะแนะนำได้ อย่างไรก็ตามการใช้สารฆ่าแมลงประเภทเชื้ออุลินทรีย์คือ เชื้อแบคทีเรีย ทรูริงเจนซิส ใช้ได้ผลดีกับหนอนไฝกามา้านาน แต่ต้องใช้ให้ถูกวิธีและเป็นสารที่ยังไม่เสื่อมคุณภาพ สารฆ่าแมลงจำพวกนี้ผลิตออกมาก่อนหน่าย มีชื่อการค้าหลายชนิด ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อเชื้อแบคทีเรียดังกล่าวในภาคกลาง โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกผักที่ปลูกกันแบบยกร่องมีการให้น้ำทางใบค่อนข้างบ่อยครั้ง และในสภาพอากาศร้อนชื้น praguodon รักษาอยู่ในสภาพดังกล่าวในอัตราปกติที่ใช้ผลได้ทั่ว ๆ ไป ได้ผลน้อยทำเป็นต้องเพิ่มอัตราสูงและใช้น้ำบ่อยครั้ง ปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องหาทางแก้ไขกันต่อไป

สำหรับสารเคมีฆ่าแมลง หากเป็นแหล่งระบาดที่ไม่มีประวัติการใช้สารฆ่าแมลงนานาและมีปัญหาการสร้างความด้านท่าน สารฆ่าแมลงต่อไปนี้ยังใช้ได้ผล เช่น ไดอะลิฟฟอส โปรดิโอฟอส และ เฟนวีรีเลท รวมทั้งสารกลุ่มไพรีทรอยด์ชนิดอื่น ๆ

ส่วนการใช้สารเคมีกลุ่มใหม่ จำพวกสารระงับการลอกคราบ praguodon ค้นคว้าวิจัยล่าสุดได้ผลดี เช่นกัน แต่เนื่องจากสารกลุ่มนี้อยู่ในระหว่างการค้นคว้าและราคาสูง หากจำเป็นควรพิจารณาการใช้เป็นครั้ง

หนอนคีบกะหลា

ชื่ออื่น ๆ หนอนเขียน หนอนเขียวคีบ หนอนคีบ

ความสำคัญและลักษณะการทำลาย

หนอนคีบจะหล่อเป็นหนองนี่เสื่อที่สำคัญมากชนิดหนึ่ง ทำการเสียหายให้แก่ผักในตระกูล寥าก 寥าชนิด โดยเฉพาะจะหล่อและกระน้ำ หนองคีบเป็นหนองบนนาดกลาง กินจุ ทำลายโดยการกัดกิน ใบเป็นส่วนใหญ่ การทำลายเป็นไปอย่างรวดเร็วเมื่อหนองโถเข็น หนองคีบจะกัดกินเนื้อใบขาดและเหลือเส้นใบไว้ หนองชนิดนี้เมื่อเกิดระบาดขึ้นมักแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว เพราะตัวแก่กว่าจะ ใจ ใจจัดกระจายทั่วไป

การแพร่กระจายและฤดูกาลระบบทาด

หนองคีบจะหล่อเป็นแมลงศัตรูพืชที่พบรอบภาคทั่วโลก ในประเทศไทยพบทั่วไป ฤดูกาลที่ระบาดมาก คือ ตอนต้นฤดูหนาวที่อากาศเริ่มเย็น หรือฤดูหนาวในภาคต่าง ๆ

การป้องกันกำจัด

การปฏิบัติต่อการลูก粲โดยตรวจดูไปหรือหนองในระยะเด็ก ๆ หากปล่อยให้โตเข็นการทำลายจะรุนแรงแล้วความเสียหายจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การปลูกผักในฤดูฝนหนองคีบฯ จะลดการระบาดลงเนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศไม่เหมาะสม การป้องกันกำจัดโดยใช้เชื้อจุลินทรีย์ เช่น เชื้อวิสา ของหนองคีบฯ เองสามารถขยายเชื้อบริสุทธิ์ได้จะได้ผลและปลอดภัย สำหรับสารกำจัดแมลงประเภทเชื้อแบคทีเรียแบบซิลัส ทรูริงเจนซิส หากใช้มือหนองนีบนดเล็กจะได้ผลดี สารฆ่าแมลงสำหรับหนองคีบฯ หากระบาดเกิดในแหล่งปลูกผักที่ไม่ค่อยได้สารเคมีกำจัดแมลงกันมากนักควรใช้สารเคมีกำจัดแมลงที่มีการออกฤทธิ์รุนแรงกว่าเดิมไป ที่แนะนำคือ เมธโซมิล หากทั้งสองชนิดใช้ไม่ได้ผลก็ควรใช้สารเคมีกำจัดแมลงพวกจำพวก ไพรีทรอติค เช่น เพนวารีเดท หรือเพอร์เมทринและไซเพอร์มทрин อย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อเห็นว่าจำเป็น ก่อนพ่นควรพ่นเมื่อเริ่มพบไปหรือหนองบนนาดเด็ก หากการระบาด มีอยู่ตลอดเวลาควรใช้ช่วงเวลาพ่น 5-7 วันครั้ง

หนองกระทู้ผัก

ชื่ออื่น ๆ หนองรัง หนองกระทู้ฝ่าย หนองกระทู้ยาสูบ

ความสำคัญและลักษณะการทำลาย

หนองกระทู้ผักพบบ่อยในพืชพวงจะหล่อ กระน้ำและผักกาด อันตรายรุนแรงมักเกิดจากหนองโถกัดกินใน กำนัลหรือเข้าไปทำลายในหัวหรือยอดจะหล่อ ทำการเสียหายและยากแก่การกำจัด อย่างไรก็ตาม การทำลายมักเกิดเป็นหย่อน ๆ ตามจุดที่แม่ผีเสื้อวางไข่ หากหนองโถเข็นก็จะแยกย้ายกันออก

ทำลาย ยกแก่การสังเกตพบ อีกทั้งการใช้สารเคมีพ่นก็มักจะไม่ถูกตัวหนอนชนิดนี้มีพืชอาหารหลายชนิด จึงสามารถขยายพันธุ์ได้แบบตลอดปี

การแพร่กระจายและถูกการระบาด

หนอนกระทุกกระบาดทั่ว ๆ ไป ในประเทศไทยและต่างประเทศใกล้เคียง การระบาดมีอยู่เสมอ “ไม่จำกัด ฤดูกาล และมักพบบ่อยในฤดูฝน หนอนกระทุก จะไม่ทำลายแต่พืชผักที่ปลูกเป็นการค้าเท่านั้น มักจะพบรอบด้านสวนหลังบ้านด้วย

การป้องกันกำจัด

หนอนกระทุกสามารถกำจัดได้โดยไม่ยาก เช่น หนอนผีเสื้อของพืชผักตระกูลกะหล่ำที่สำคัญ ๆ อื่น ๆ การใช้วิธีการป้องกันก่อนที่หนอนจะระบาดลุกลาม เช่น เมื่อพบกลุ่มไข่ทิ่งไว้ใบพืชหรือหนอนที่เพิ่งจะออกจากไข่ หนอนขนาดเล็กอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มก์ให้เดค หรือตัดพืชที่พบกลุ่มหนอนไปทำลายเสีย วิธีนี้ก็ช่วยป้องกันการระบาดมิให้ลุกลามออกไปได้มาก หากปล่อยให้หนอนมีขนาดโตเกินระยะที่ 3 ไปแล้วหนอนจะแยกย้ายกันเข้าไปบนช่อนตัว กัดเจาะเป็นรูลึกไปตามยอด หัว หรือดอกของผักกาด และกะหล่ำ และในระยะนี้จะยากแก่การใช้สารกำจัดแมลง หากจำเป็นต้องใช้สารกำจัดแมลงก็สามารถใช้ได้ไม่ยากนัก สารกำจัดแมลง เช่น เมวนฟอส ใช้พ่นเป็นครั้งคราวเมื่อระบาด หากสารกำจัดแมลงดังกล่าวใช้ไม่ได้ผลก็ให้เลือกใช้ เมทโอมิล สารฆ่าแมลงอื่น ๆ ที่ใช้กับหนอนคีบกะหล่ำก็นำมาใช้ได้ผลดีเช่นกัน นอกจากนี้สารกำจัดแมลงจำพวกโพเรียรอยด์สังเคราะห์ทุกชนิดใช้ได้ผลดีอย่างแน่นอน ตามอัตราที่แนะนำสำหรับหนอนคีบฯ

หนอนเจาเยอดกะหล่ำ

ความสำคัญและถักษณ์การทำลาย

หนอนเจาเยอดกะหล่ำจะพบรอบด้านทำความเสียหายให้แก่พืชผักในตระกูลกะหล่ำ ๆ คงน้ำ ผักกาด โดยที่หนอนมีนิสัยชอบเจาเยาไปกัดกินในหัว กัดกินยอดผักที่กำลังเจริญเติบโตทำให้ยอดขาดไม่เข้าหัวถ้าระบาดในระยะออกดอกจะเจาเยาไปในลำต้น ก้านดอก ฝัก หรือจะกัดกินดอก

การแพร่กระจายและถูกการระบาด

หนอนเจาเยอดฯ พบรอบด้านทั่วไปในประเทศไทยและต่างประเทศอื่นที่ห่างออกไปคลนละชนิดกัน ในประเทศไทยเราถูกการระบาดของหนอนเจาเยา คือถูกแฉลงตั้งแต่เดือน ก.พ. เป็นต้นไปจะระบาดมากที่สุด ซึ่งในระยะนี้พืชตระกูลกะหล่ำหลายชนิดออกดอกติดฝัก

การป้องกันกำจัด

หนอนจะออกมีกจะไม่พบว่าเป็นปัญหานัก อาจเนื่องจากมีหนอนอื่นระบาดมาก่อนการใช้สารเคมีแมลงจะคลุมถึงหนอนชนิดนี้จึงไม่มีโอกาสระบาดบ่อยนัก การป้องกันและกำจัดด้วยสารกำจัดแมลงผลของการทดลองพบว่ามีข้าวลายชนิดได้ผล การปฏิบัติตั้งแต่ระยะแรกจะช่วยป้องกันมิให้เข้าไปทำลายส่วนสำคัญของพืชได้ เช่น หัวหรือก้านดอก การป้องกันในระยะแรกโดยการเลือกกล้าพักที่ไม่มีไข่หรือหนอนตัวเล็กติดมา สารเคมีกำจัดแมลงที่ควรพิจารณาในการป้องกันกำจัด หากเป็นแหล่งปลูกพักที่ไม่ค่อยมีการใช้สารเคมีมาก่อน ควรใช้เมวิฟอส หรือ เมทโธมิล ควรใช้สารเคมีชนิดนี้ในระยะใกล้เก็บผักสด สารเคมีชนิดอื่นควรเลือกใช้ต่อไป เช่น กลุ่มสาร โพเริ่ลรอยด์สังเคราะห์ทั้งหลายอัตรา 20-30 ซีซี. วิธีการใช้สารเคมีทั้ง 2 ชนิด คือใช้มือพับไข่หรือหนอนเริ่มเข้าทำลาย ช่วงเวลาพ่นประมาณ 7 วัน ครั้ง

ด้วงหมัดผัก

ชื่ออื่น ๆ หมัดผัก หมัดกระโดด ด้วกระเจ้า

ความสำคัญและลักษณะการทำลาย

ด้วงหมัดผักเป็นแมลงปีกแข็งชนิดเดียวที่เป็นศัตรูสำคัญของผักพวงกะหล่ำ กะนา และผักกาดตัวแก่กัดกินใบจนพรุน ทำความเสียหายให้ในระยะผักกำลังเจริญเติบโต ตัวอ่อนชอบกัดกินรากพืช บางครั้งโรคระบาดในแปลงกล้าที่ทำความเสียหายให้ ผักจำพวกผักกาดที่มีกลิ่นฉุน เช่น ผักกาดหัว ด้วงหมัดชอบทำลาย โดยตัวแก่กัดกินใบและตัวหนอนกัดกินหัว จึงเป็นพืชผักที่เป็นอันตรายมากสำหรับหนอนหรือตัวอ่อนของด้วงหมัดผัก

การแพร่กระจายและฤดูกาลระบาด

ด้วงหมัดผักพบรอบอยู่ทั่วไปในประเทศไทยและในประเทศใกล้เคียง ด้วงหมัดผักอาจระบาดได้เสมอในแหล่งปลูกผักที่มีการชลประทาน สำหรับการปลูกผักในฤดูแล้งหรือหน้าหนาว ด้วงหมัดผักก็จะระบาดได้ทั้งนี้เพราะมีการให้น้ำเสมอ ๆ ในบริเวณที่ปลูกผักทำให้เกิดพืชอาหารที่จำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตของตัวอ่อนและตัวแก่

การป้องกันกำจัด

โดยที่ด้วงหมัดมักอาศัยเกิดในบริเวณแปลงผักและค่าย ๆ สะสมจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ด้วงหมัดโดยปกติชอบอาหารพวกรักประเททที่มีกลิ่นฉุน เช่น ผักกาดและกะหล่ำ การปลูกพืชช้าที่เดิมจะช่วยส่งเสริมให้ด้วงหมัดขยายพันธุ์อยู่เรื่อย ๆ การไดตกคินในฤดูแล้งจะช่วยทำลายตัวอ่อนหรือตัวแก่ที่อาศัย

อยู่ในคืน การกำจัดวัชพืชในบริเวณแปลงผักเพื่อด้วยการของตัวหนอน หรือการเปลี่ยนพืชที่ด้วยหนวดไม่ชอบก็จะเป็นวิธีที่จะช่วยลดการระบาดลงได้

การใช้สารเคมีกำจัดแมลงสำหรับด้วยหนักหากเกิดในบริเวณที่ไม่ค่อยได้ใช้สารกำจัดแมลงก็ไม่ปัญหาแต่สำหรับในแหล่งที่ปลูกผักนานานแล้วด้วยหมักมักจะทนต่อยาธรรมชาติได้ดี จำเป็นต้องใช้สารกำจัดแมลงที่มีประสิทธิภาพสูง การใช้ยาบางชนิดราดคืน โดยการราดให้ทั่วแปลงก่อนปลูกน่าจะเป็นวิธีการลดปริมาณตัวอ่อนในคืนได้เป็นอย่างดี หากจำเป็นต้องปลูกพืชซ้ำที่เดิม สารเคมีกำจัดแมลงที่แนะนำให้ใช้เริ่มจากพืชผักสวนครัวหรือแมลงที่ไม่ค่อยได้ใช้สารเคมีมาก่อน การเลือกใช้ยา ควรบริโภคมาลาก่อน บีฟีเอ็มซี ไคเมทໂໂ雷อท ออย่างโดยอย่างหนึ่ง สำหรับแหล่งการปลูกเก่าและปรากฏว่าสารฆ่าแมลงดังกล่าวใช้ไม่ได้ผลควรพิจารณาใช้ไดโครโนฟอส การพ่นสารฆ่าแมลงต่าง ๆ ควรใช้เมื่อเกิดการระบาดหากจำเป็นให้พ่นซ้ำ ปฏิบัติเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นหากจำเป็นดันให้ สารฆ่าแมลงไดโครโนฟอส ควรทิ้งระยะเวลาเก็บเกี่ยวให้นานพอกออย่างน้อย 30 วัน

โรคและการป้องกันกำจัด

โรคใบจุด (Leaf Spot) หรือที่ชาวสวนผักหลาย ๆ ท้องที่เรียกว่าโรคใบกรอบ เกิดจากเชื้อราก *Alternaria brassicae* และ *Alternaria brassiccola* ลักษณะอาการบนใบจะเกิดเป็นจุดสีเข้มเล็ก ๆ บนต้นกล้าที่เริ่มงอกใหม่ ๆ เกิดโรคกล้า嫩่ตาย หรือต้นกล้าแคระแกรน เมื่อย้ายไปปลูกแปลงพืชจะไม่ได้ถ้าเกิดโรคนี้ในระยะต้นโต อาการใบจะเกิดเป็นจุดเล็ก ๆ เมื่ออากาศชื้นและน้ำจะขยายออกเป็นวงกลมสีน้ำตาล หรือคำซ้อน ๆ กันหลาย ๆ ชั้น เนื้อยื่นร่อง ๆ แพลงเปลี่ยนเป็นสีเหลือง เมื่อระบาดชื้นแพลงเหล่านี้จะขยายมาติดกัน เนื้อใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ในแห้งกรอบ

การแพร่ระบาด เชื้อรากตัวนี้สามารถเจริญเติบโตได้ในอุณหภูมิต่ำถึง 6 องศาเซลเซียลและสูงถึง 30 องศาเซลเซียล ดังนั้นเราจะพบโรคนี้อยู่ทุกแหล่งปลูกผักของประเทศไทย การระบาดจะเกิดขึ้นได้สูงสุดเมื่อมีน้ำเคลื่อนอยู่บนใบ ซึ่งในสภาพธรรมชาติแล้ว น้ำค้างที่ค้างอยู่บนใบพืชนั้นจะเป็นตัวการหนึ่งทำให้เกิดการระบาดเกิดขึ้นได้ เนื่องจากเชื้อนี้สามารถติดไปกับเมล็ดพันธุ์ได้ ซึ่งอาจจะติดอยู่ได้ทั้งนอกส่วนเปลือก หรือเข้าไปอยู่ภายในเมล็ด ซึ่งเมื่อนำไปเพาะจะทำความเสียหายได้ในระยะกล้า และจะเป็นจุดที่ทำให้เชื้อราระบาดไปเรื่อย ๆ ได้เช่นกัน

การป้องกันกำจัด ก่อนปลูกควรระบายน้ำอุ่นอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียล นาน 20-30 นาที จะช่วยลดอัตราการเกิดโรคลงได้ นอกจากนี้การปลูกพืชหมุนเวียนที่ไม่ใช้พืชในตระกูลเดียวกันและไม่ใช้พืชอาศัยของเชื้อนี้ รวมทั้งการกำจัดวัชพืชในแปลงให้หมด จะช่วยลดการระบาดของโรคได้ ออย่างไรก็ตาม

การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรากเมื่อโรคเริ่มมีการระบาดเป็นสิ่งจำเป็น สารเคมีป้องกันกำจัดโรคที่ได้ผลคือ ไอໂປຣໄດໂອນ (รอฟล) อัตรา 20-30 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคลอร์โรทาโนนิล (ดาโนนิล) อัตรา 30-40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ถ้าการระบาดไม่รุนแรงนัก อาจใช้เมนໂຄເຕັບ (ໄດເກນ-ເລີນ 45) กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ควรพืชพ่นไอໂປຣໄດໂອນสารลับกับแม่นໂຄເຕັບหรือคลอร์โรทาโนนิล ไม่ควรใช้ไอໂປຣໄດໂອນต่อเนื่องกันนาน ๆ

โรคราな້າຄ້າງ (Downy Mildew) เกิดจากเชื้อรา *Peronospora parasitica* (Pers).ex.Fr. เชื้อนี้สามารถเข้าทำลายได้ทุกระยะของการเจริญของพืช อาการเริ่มแรกจะเกิดเป็นจุดเล็ก ๆ มีสีเหลืองบนด้านหน้าใบ ด้านหลังใบที่จุดนั้น จะมีเส้นใยสีขาวเป็นกระჯูกอยู่ เมื่อมีการระบาดหนักขึ้น แผ่นจะขยายออกไป แต่ มักถูกกำจัดด้วยเส้นใยพืช เมื่อใบจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง แห้งกรอบไป ถ้ามีการระบาดมาก ๆ หรือ สภาพอากาศที่เหมาะสม ก็อ ความชื้นสูง จะพบเส้นใยสีขาวทั้งบนใบและใต้ใบโดยเฉพาะระยะกล้าชั่งในแปลงกล้าจะมีความชื้นสูง ในเดือนมักจะถูกเข้าทำลายได้อย่างรวดเร็ว จนในร่วงไปหรือแห้งติดอยู่กับดิน

การระบาด เชื้อนี้จะอยู่ข้างๆ โรคที่เป็นโรคที่ถูกทิ้งไว้ หรือเป็นสปอร์ระยะพักตัว ผนัง หนาอยู่ในคืนและส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เป็นโรคและอาจปนไปกับเมล็ดพันธุ์ได้ สภาวะที่เหมาะสมต่อ การระบาดของเชื้อนี้ คืออุณหภูมิค่อนข้างต่ำและความชื้นสูง การขยายของแพลงไบจะเกิดขึ้นได้รวดเร็ว ที่อุณหภูมิ 20-24 องศาเซลเซียล นอกจากนี้สภาพที่มีฝนและมีช่วงวันยาว 14-15 ชั่วโมง ซึ่งเป็นสภาพ ของบ้านเราม เป็นสภาพที่ทำให้เกิดการระบาดได้อย่างรุนแรง

การป้องกันกำจัด ควรทำความสะอาดแปลงปลูกให้ปราศจากชาพืชที่เป็นโรคและเนื่องจากเชื้อนี้ สามารถติดไปกับเมล็ดพันธุ์และทำความเสียหายได้ดังนั้นควรแห้งในน้ำอุ่นอุณหภูมิ 48-50 องศาเซลเซียล ประมาณ 20 นาที จะลดความเสียหายได้ถึง 40% การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรากบางชนิด เช่น เอพรอน ในอัตรา 10 กรัม ต่อมล็ด 1 กิโลกรัม หรือ ริโนล เอ้มแซด อัตรา 25 กรัมต่อมล็ด 1 กก. คลุกเมล็ดก่อนปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อที่ติดมากับเมล็ดและเข้าทำลายพืชในระยะต้นกล้าถ้ามีการ ระบาดในแปลงปลูกใช้สารริโโคมิล เอ้มแซด ในอัตรา 400 กรัมต่อดร แซนໂຄແພນในอัตรา 400 กรัม ต่อดร จะช่วยยับยั้งในการระบาดของโรคในแปลงปลูกได้ โดยเฉพาะในการผลิตเมล็ดพันธุ์ช่วงตั้งแต่เริ่มออกดอกจะต้องควบคุมการระบาดของโรคให้ดี มิฉะนั้นเมล็ดพันธุ์จะเสียหายได้

ในการปลูกเพื่อผลิตพักลดส่งตลาด ไม่จำเป็นต้องพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรากใน露天การเกิดโรค บนใบล่างเพียงเล็กน้อย ไม่ทำให้ผลผลิตจะส่งคลາดเสียหาย เพราะต้องตัดแต่งใบล่างออกอยู่แล้ว

โรคโคน嫩่าระดับต้นกล้าของพืช (Seedling damping - off) เกิดจากเชื้อ *Pythium sp.* มักจะเกิดกับต้นกล้าผักใบแปลงเพาะ โดยจะเกิดการเน่าที่โคนบริเวณเหนือระดับดินขึ้นมาเป็นผลลัพธ์ตามทำให้ต้นกล้าหักพับและเสื่อมแห้งในตายในเวลาต่อมา มักพบกับแปลงกล้าที่ปลูกต้นกล้าหนาแน่นมากเกินไป ทำให้อับทึบและมีความชื้นสูง

การป้องกันกำจัด หัว่านเมล็ดคงอยู่ให้หนาแน่นจนเกินไป และหลีกเลี่ยงการใส่ปุ๋ยในโตรเจนในรูปเกลือในเดรท ควรคลุกเม็ดด้วยแคปแทน หรือไธเรน ก่อนปลูก แล้วใช้ยาเทอร์ราคลอส์รามแปลงกล้า 1-2 ครั้งหลังหัว่านเมล็ด

การวิเคราะห์การผลิตมะนาวของเกษตรกร ดำเนินบ้านเก่า

ระบบการผลิต

พันธุ์ เกษตรกรนิยมใช้เมล็ดพันธุ์ที่ซื้อจากร้านค้า จึงไม่สามารถระบุพันธุ์ได้แน่นอน การปลูก เกษตรกรจะปลูกผักคน้ำตลดปี คือ เมื่อกำเนิดใบเสร็จก็จะเริ่มโภคิน แล้วทำการหัว่านเมล็ด ปลูกรุ่นต่อไปเลยหรืออาจจะปลูกสลับกับพืชชนิดอื่น เช่น หอมแบ่ง โดยมากเกษตรจะใช้วิธีหัว่านเมล็ดแล้วถอนแยกให้เหลือห่างกันประมาณ 4 ฝ่ามือ

การใช้น้ำ เกษตรกรใช้น้ำปุ๋ยบูร์ (46-0-0) โดยใส่ทุก 7-8 วัน หรือในเกษตรบางรายจะใส่ 2 อาทิตย์/ครั้ง แต่ใช้น้ำปุ๋ยมูลสัตว์ในการเตรียมดินด้วย

ผลผลิต เฉลี่ยประมาณ 3,000 กก. หรือ 600 มัด/ไร่ (1 มัด = 5 กก.)

ศักยภาพการผลิต

สำหรับศักยภาพในการผลิตมะนาว ในเขตพื้นที่ ดำเนินบ้านเก่า โดยรวมนั้นพบว่ามีศักยภาพในการผลิตต่ำ จะเห็นจากการที่เกษตรกรหลายรายต้องเลิกปลูกมะนาว และหันไปปลูกพืชผักชนิดอื่น ๆ เช่น หอมแบ่ง แทน หรือในเกษตรกรบางรายที่ยังไม่เลิกปลูกมะนาว ก็จะไม่ปลูกแต่ค่าน้ำอย่างเดียว แต่จะปลูกผักชนิดอื่น ๆ ผสมหรือปลูกสลับกันไปกับมะนาว ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการขาดแคลนอย่างรุนแรงของโรคและแมลงศัตรูพืช ทำให้ต้องใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในปริมาณมาก ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูง แต่ได้ผลผลิตออกมาน้อยในปริมาณที่จำหน่ายได้ไม่คุ้มกับต้นทุนที่เสียไป เพราะโรคและแมลงมีความต้านทานต่อสารเคมีสูง

ปัญหาที่พบ

ราคาก็จะซื้อไปก่อนแล้วจ่ายเงินให้ก่อนเพียงครึ่งเดียวแล้วนักอ้างว่าราคากล
แล้วจ่ายเงินที่เหลือให้เพียงบางส่วน หรือไม่จ่ายเลย

เกิดการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชอย่างรุนแรง ทำให้มีการใช้สารเคมีฉีดพ่นอย่างหนัก ซึ่งมี
ความเป็นไปได้ว่า จะเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเกิดพิษตกค้างในผลผลิต ก่อให้เกิดอันตรายต่อ
ผู้บริโภคและตัวเกษตรกรเองอีกด้วย

ต้นทุนการผลิตสูง เป็นผลลัพธ์ของการปัญหาระบบที่ขาดแคลน เพราะสารเคมีกำจัดแมลงมีราคาสูง

แนวทางแก้ไข

ราคา หน่วยราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรทำการประกันราคาก็จะขึ้นต่ำสุดให้แก่เกษตรกร และ¹
จัดหน่วยงานเฉพาะที่คอยรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการที่เกษตรกรถูกฟ้องค่าคนกลางเอาเปรียบ

โรคและแมลงศัตรูพืช แก้ไขโดยหน่วยราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันกำจัดโรคพืชและศัตรูพืช²
เช่น เกษตรอุปกรณ์ เกษตรจังหวัด กองวิจัยโรคพืช กรมวิชาการเกษตรฯ ฯลฯ น่าที่จะเข้าไปให้คำแนะนำ
เกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ถูกวิธีแก่เกษตรกร และแนะนำการป้องกันโรคและศัตรูพืชโดย
วิธีธรรมชาติแก่เกษตรกร เช่น การใส่ปุ๋ยอินทรีย์ต่างๆ เพื่อเพิ่มชุลินทรีย์ในดินที่ทำลายเชื้อโรคพืชใน
ดินให้ลดลง ปลูกพืชที่ปลดสารพิษ กำจัดโรคในดิน (หน่อไม้ฟรัง ดาวเรือง สะระแหน่ ไหระพา ฯลฯ)
ช่วยกำจัดไส้เดือนฝอย) ปลูกผักสลับกันหรือปลูกแซมกันลงในแปลง โดยคัดเลือกผักที่ไม่มีอยู่ในระบบน้ำ³
เดียวกัน จะเห็นว่าวิธีดังกล่าวมานี้จะช่วยลดการระบาดของแมลงศัตรูพืชได้ อีกทั้งยังช่วยลดปริมาณ
การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช เป็นผลให้ ต้นทุนการผลิตต่ำลง และปลดภาระต่อทั้งผู้บริโภค เกษตรกร
และสิ่งแวดล้อม

ข้าวโพดฝักอ่อน

ได้ทำการสำรวจที่อำเภอ ปากช่อง

ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่สำรวจของอำเภอปากช่อง เนื่องกับในมະเขือเทศ โดยเพิ่มเติมเรื่องภัยธรรมชาติ ฝนแล้ง และน้ำท่วม

ภัยธรรมชาติ

ฝนแล้ง

จากข้อมูลรายงานพื้นที่เสียหายจากภัยธรรมชาติช้อนหลัง 3 ปี (2535-2537) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการปลูกข้าวโพด จะเห็นว่า มีพื้นที่ประสบภัยอยู่ในช่วง 360,932 - 527,865 ไร่ โดยปีที่มีการเสียหายจากภัยธรรมชาติมากที่สุดคือ ปี 2536 คิดเป็นพื้นที่เสียหายร้อยละ 32.55 ของพื้นที่ประสบภัยและปีที่มีการเสียหายน้อยที่สุด คือ ปี 2537 คิดเป็นพื้นที่เสียหายร้อยละ 17.29 ของพื้นที่ประสบภัย ตำบลที่ได้รับความเสียหาย 12 ตำบล

น้ำท่วม

ปี 2531 มีพื้นที่ประสบภัย 2,000 ไร่ และมีพื้นที่เสียหาย 400 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20 ของพื้นที่ประสบภัย ตำบลที่ประสบภัย ได้แก่ ตำบลหนองสาหร่ายและหนองพระ

ข้าวโพดฝักอ่อน

บทบาทและความสำคัญ

ในปัจจุบันข้าวโพดฝักอ่อนนับว่า เป็นพืชที่มีคนรู้จักดีขึ้นจัดเป็นพืชผักที่มีความสำคัญพืชหนึ่งที่มีราคาดีไม่ใช่จะเป็นการซื้อขายในชนบท ในตลาดสดหรือตามร้านอาหารในตัวเมืองต่าง ๆ ซึ่งข้าวโพดฝักอ่อนนี้กำลังเป็นที่นิยมของผู้บริโภคมาก จะพบมีการใช้ข้าวโพดฝักอ่อนมาประกอบอาหารหลายชนิด นอกจากนั้นแล้ว ข้าวโพดฝักอ่อนยังได้มีการพัฒนาไปสู่ระบบอุตสาหกรรม โดยบรรจุกระป๋องเพื่อจำหน่ายยังต่างประเทศอีกด้วย

ข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชหนึ่งที่มีคุณค่ามีน้อยมาก หรือไม่ฉลาดเลยในบ้างท้องที่ จึงไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค สามารถปลูกได้ทุกภาคของประเทศไทยหากน้ำเพียงพอ การลงทุนต้นเดียวได้ผลตอบแทนค่อนไกรสูงคุ้มค่า ขายได้ทั่วตลาดในประเทศไทย (ส่งตลาดสดและโรงงาน) และตลาดต่างประเทศ (บรรจุกระป๋อง) โดยเฉพาะในตลาดต่างประเทศจากช่วงเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยส่งข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป๋องเมื่อปี พ.ศ.2511-2514 ในปริมาณที่ไม่นานนัก จนกระทั่งในปี พ.ศ.2515 รายได้และปริมาณ

การส่งออกมีอัตราเพิ่มมากขึ้น ยกเว้นปี พ.ศ. 2516 ที่มีรายได้และปริมาณการส่งออกลดลงต่ำมาก เนื่องจากมีโรคระบาดอย่างรุนแรง การปลูกไม่ได้ผลเท่าที่ควร วัตถุคิบที่จะป้อนโรงงานมีน้อยและขาดแคลน อย่างไรก็ดีนับตั้งแต่ปี 2517 เป็นต้นมา ข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป๋องก็เริ่มนิการส่งออกไปยังต่างประเทศ และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชที่อยู่ในวงศ์ Gramineae ชนิด (Genus) zea ชนิด (Species) mays ที่มีลักษณะทางพฤกษศาสตร์ ดังนี้

ราก เนื่องจากข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชใบเลี้ยงเดียว จึงไม่มีรากแก้วแต่มีระบบของรากที่เรียกว่า ระบบรากฟอย (Fibrous Root System) ทำหน้าที่คุ้มครองอาหารและยึดลำต้น

ลำต้น ข้าวโพดฝักอ่อนมีลักษณะลำต้นเช่นเดียวกับข้าวโพดทั่วไป คือ มีลำต้นเป็นข้อปล้อง ข้อปล้องที่โคนจะสั้น และหนา บริเวณข้อส่วนโคนจะมีรากช่วยยึดลำต้นเกิดขึ้น ส่วนนอกของลำต้นแข็ง ไส้แน่นไม่ก่อวง ความสูงของลำต้นตั้งแต่ 60 เซนติเมตรขึ้นไปตามคุณสมบัติของแต่ละพันธุ์ที่ใช้ปลูก

ใบ ข้าวโพดฝักอ่อนมีลักษณะใบเช่นเดียวกับพืชตระกูลหญ้าทั่วไป คือ จะประกอบด้วยตัวใบ กาบใบ และหูใบ ซึ่งลักษณะของใบข้าวโพดนั้นก็จะแตกต่างกันออกไปตามคุณสมบัติของแต่ละพันธุ์ ในเหล่านี้ทำหน้าที่ปูรุงอาหาร หายใจและเป็นที่ระเหยของน้ำเพื่อช่วยในการหายใจและความร้อน

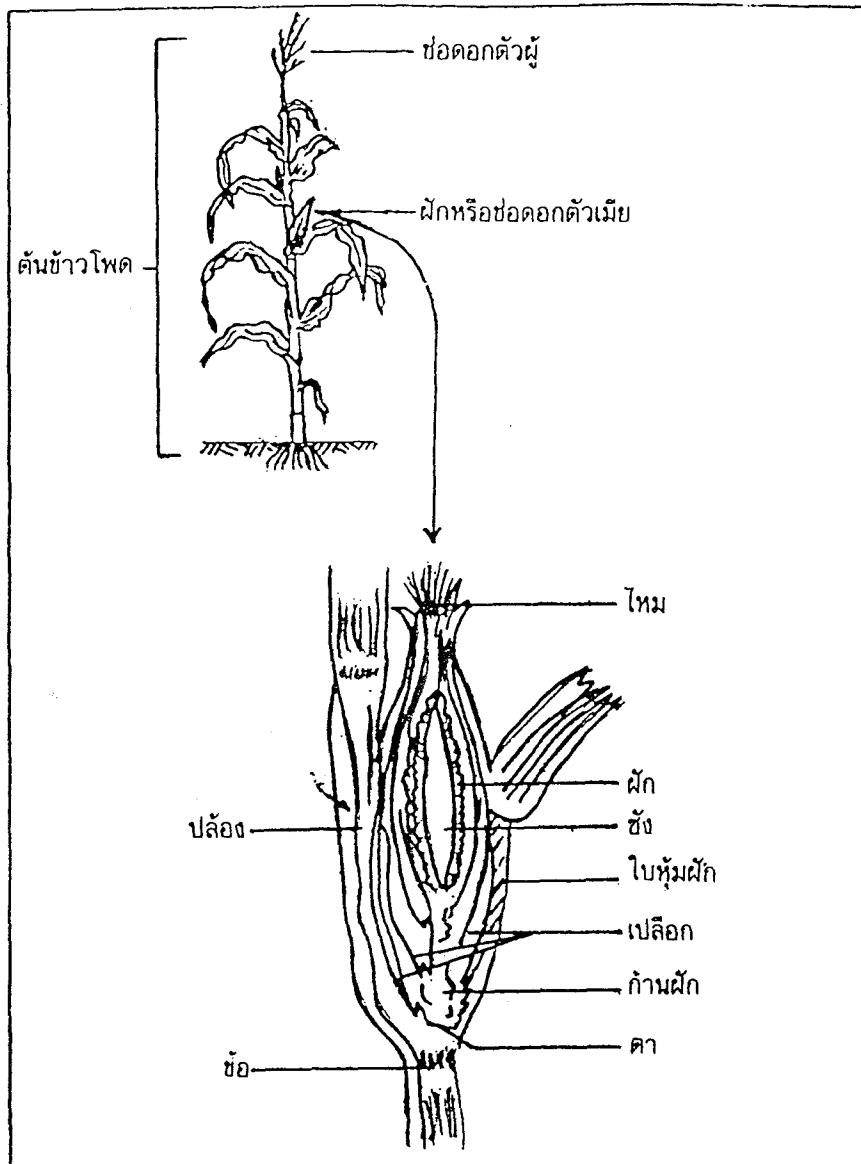
ดอก ข้าวโพดฝักอ่อนจะมีดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่แยกกันคนละดอก แต่จะอยู่ภายใต้ใบเดียวกัน ซึ่งดอกตัวผู้และดอกตัวเมียจะมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

ดอกตัวผู้ จะมีลักษณะเป็นช่อ และอยู่ต่อนบนสุดของลำต้น เกษตรกรเรียกว่า “ดอกหัว” ดอกตัวผู้ดอกหนึ่งจะมีอันเดร 3 อัน แต่ละอันยาวประมาณ 6 มิลลิเมตรและมีเรซูเดรจำนวนมาก ในการสัดส่วนของเกสรตัวผู้ ปกติจะเริ่มขึ้นก่อนการออก花 1-3 วันของข้าวโพดต้นเดียวกัน ซึ่งการบานของดอกตัวผู้จะอยู่นานติดตอกันได้หลายวันหลังจากที่花 โผล่ออกจากฝัก ในสภาพภูมิอากาศที่ร้อนและแห้งแล้ง

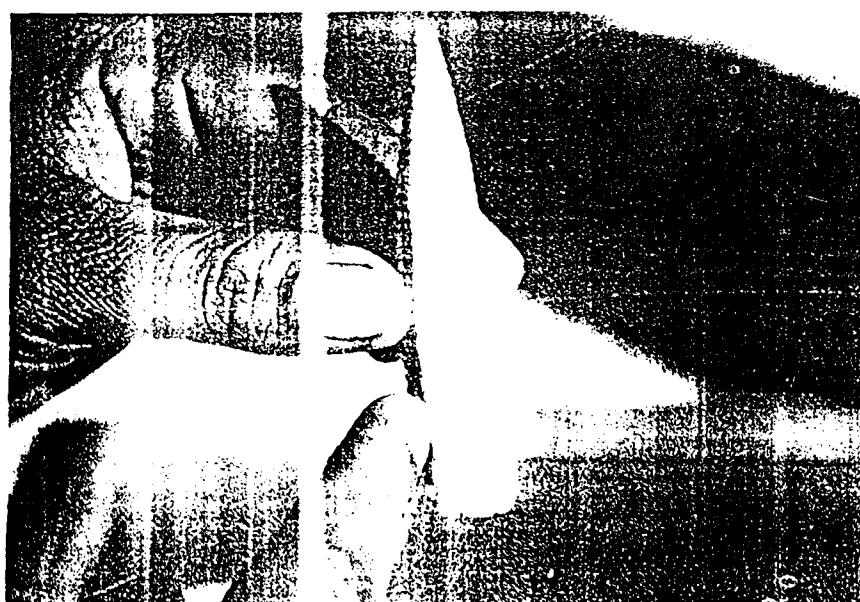
ดอกตัวเมีย จะมีลักษณะเป็นช่อ (ฝัก) และมักจะอยู่บริเวณข้อตอนกลาง ๆ ลำต้น ดอกตัวเมียแต่ละดอกประกอบด้วยรังไข่และเส้นใย ซึ่งมีความยาวประมาณ 5-15 เซนติเมตร และจะยื่นปลายโผล่ออก

มาร่วมกันเป็นกระจุกตรงปลายช่อดอกซึ่งมีเปลือกหุ้มอยู่ และพร้อมที่จะผสมเกสรหันทีที่งอกโผล่พ้นเปลือกเส้น ใหม่นี้จะมีลักษณะเป็นยางเหนียว ๆ นานถึง 2 สัปดาห์ สำหรับกลอยรับ惚องเกสรตัวผู้ที่จะปลิวมาสัมผัสเพื่อเข้าปฏิสนธิกันไป และจะแห้งตายไปเมื่อรังไข่ได้รับการผสมแล้ว

ฝัก คือ ช่อดอกตัวเมียที่ได้รับการผสมแล้ว และมีแกนกลางที่เรียกว่า “ซัง” หลังจากที่ได้รับการผสมแล้วรังไข่จะเจริญเติบโตเป็นเมล็ดต่อไป

แสดงลักษณะของข้าวโพด

ถ่ายภาพชั่วๆ ไปทดสอบความได้ดั้นดอด

พันธุ์ข้าวโพดฝักอ่อน

แต่เดิมการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนยังไม่เป็นที่นิยมแพร่หลาย เกษตรกรที่ปลูกนักใช้ข้าวโพดหวาน ข้าวโพดหวานพิเศษและข้าวโพดเทียน ปลูกเป็นข้าวโพดฝักอ่อนกันเป็นส่วนใหญ่ เพราะพันธุ์ข้าวโพดเหล่านี้มีอายุการเก็บเกี่ยวที่สั้น ให้ฝักดก ฝักอ่อนมีขนาดเล็ก และมีรูปร่างเหมือนราก รสชาติดีหวานกรอบน่ารับประทาน แต่พันธุ์ข้าวโพดทั้ง 3 ชนิดนี้ไม่ด้านทานต่อโรคนาน้ำค้าง เมื่อเกิดโรคนาน้ำค้างระบบดูดซึมแรงจะทำให้เกิดความเสียหายมาก จนเกษตรกรไม่สามารถเก็บผลผลิตได้ เมื่อประสบปัญหาเช่นนี้เกษตรกรจึงหันมาใช้พันธุ์ข้าวโพดไร่ปลูกเป็นข้าวโพดฝักอ่อน โดยใช้พันธุ์ไทยดีเอ็มอาร์ 6 หรือที่เกษตรกรนิยมเรียกว่า พันธุ์สมของกรมวิชาการเกษตร และพันธุ์สุวรรณ 1, สุวรรณ 2, ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทศเทพ เพราะพันธุ์ข้าวโพดเหล่านี้มีความด้านทานต่อโรคนาน้ำค้างได้ดี และมีการเจริญเติบโตที่แข็งแรงกว่า นอกจากนี้ยังเป็นการลดต้นทุนการผลิตด้านเมล็ดพันธุ์ลงอีกด้วย กล่าวคือ เมล็ดพันธุ์ของข้าวโพดไร่เหล่านี้ มีราคาถูกกว่าข้าวโพดหวานและข้าวโพดหวานพิเศษซึ่งมีราคางาน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม พันธุ์ข้าวโพดไร่เหล่านี้จะต้องเก็บเกี่ยวในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม ไม่เช่นนั้นแล้วจะทำให้ได้ข้าวโพดฝักอ่อนที่มีแกนค่อนข้างใหญ่ และจะได้ฝักอ่อนที่มีรูปร่างส่วนหัวโตแต่ปลายลีบ หรือมีรูปร่างผักอ่อนที่คงดองและแกนแข็งได้

ต้นทุนการผลิตข้าวโพดฝักอ่อนต่อไร่ต่อครั้ง

ต้นทุน

ค่านำ้มันเตรียมดิน	35	บาท
ค่าเมล็ดพันธุ์	90	บาท
ค่ายาคุกเมล็ด	78	บาท
ค่าปุ๋ย	300	บาท
ค่าจ้างเก็บเกี่ยว	120	บาท
ค่าจ้างถอนยอดเกษตรตัวผู้	60	บาท

ค่าปลูก ใช้แรงงานครอบครัว

ค่าบำรุงดูแลรักษา (ค่านำ้มันหรือค่าปราบวัวพืช)	ใช้แรงงานครอบครัว
คอกเปี้ย	25 บาท
รวม	708 บาท

ผลตอบแทน

ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่/ครั้ง	800 กิโลกรัม
ราคากายเฉลี่ย/kg โลกรัมละ	2-2.75 บาท
รายได้/ไร่/ครั้ง 800 กิโลกรัม ๆ ละ 2 บาท	1,600 บาท
หรือ กิโลกรัมละ 2.75 บาท	2,200 บาท

ไก่กำไร/ไร์/ครัง เท่ากับ	892	บาท
หรือเท่ากับ	1,492	บาท
ปูอก 4 ครัง/ปี/ไร์		
ไก่กำไร 4 ครัง ครังละ 892 บาท เท่ากับ	3,588	บาท
หรือครังละ 1,492 บาท เท่ากับ	5,968	บาท

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การปลูกข้าวโพดฝักอ่อน

เนื่องจากว่า ข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชที่มีอายุสั้นประมาณ 48-55 วัน ดังนั้นสภาพแวดล้อมในประเทศไทยโดยทั่วไปจึงไม่ค่อยมีปัญหามากนัก สำหรับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตสูงที่สุด ควรเป็นดังนี้

แสง ข้าวโพดฝักอ่อน ต้องการช่วงแสงประมาณ 12-14 ชั่วโมงเพื่อกระตุ้นให้ออกดอกໄได้เร็ว ข้าวโพดจะเจริญเติบโตได้ดีถ้าได้รับแสงเต็มที่ตลอดทั้งวันและสำหรับประเทศไทยแล้วมีช่วงแสงเหมาะสมสำหรับปลูกข้าวโพดตลอดปี

อุณหภูมิ อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นข้าวโพด จะอยู่ประมาณ 24-30 องศาเซลเซียส และต้องการอุณหภูมิกลางคืนค่อนข้างต่ำประมาณ 15-18 องศาเซลเซียส สภาพอุณหภูมิจะทำให้ข้าวโพดเจริญเติบโตได้เร็วและเก็บเกี่ยวได้เร็ว ข้าวโพดฝักอ่อนไม่มีปัญหาเรื่องของการติดแมลงในฝัก ดังนั้นถ้าอุณหภูมิจะสูงกว่าที่ต้องการเล็กน้อยก็ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด แต่ต้องมีความชื้นในดินอย่างเพียงพอ เพราะถ้าอุณหภูมิสูงมากขนาดนี้จะทำให้การเจริญเติบโตชะงักหรือลดลงได้

น้ำฝนและน้ำ ข้าวโพดเป็นพืชที่เจริญเติบโตรวดเร็ว ต้องการความชื้นหรือน้ำ เพื่อการเจริญเติบโตมากถ้าหากขาดน้ำในช่วงใดช่วงหนึ่งในกระบวนการเจริญเติบโต ทำให้ผลผลิตลดลง สำหรับในห้องที่ทำการซลประทานดี หรือมีน้ำอุดมสมบูรณ์พอเพียงสามารถปลูกได้ตลอดทั้งปี (ประมาณ 4-5 ครั้งต่อปี) แต่ถ้าเป็นการปลูกในสภาพพื้นที่รกร้างที่ต้องอาศัยน้ำฝนแล้ว เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกข้าวโพดฝักอ่อนกันมากในช่วงฤดูฝน

สภาพดิน ดินที่เหมาะสมในการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนให้ผลผลิตสูงนั้นต้องเป็นดินที่มีการระบายน้ำได้ดี หน้าดินลึก ปริมาณอินทรีย์ต่ำสูง ปริมาณธาตุอาหารเพียงพอ ลักษณะเนื้อดินเป็นคินร่วนถึงคินแน่นิยม มีสภาพความเป็นกรดเป็นด่างที่เหมาะสม คือ 6.5-7 เป็นช่วงที่ธาตุอาหารในดินสามารถละลายเป็นประโยชน์แก่พืชได้มากที่สุด สำหรับดินที่มีสภาพความเป็นกรดจัด ก่อนทำการปลูกควรใช้ปูนขาว ปูนมาრ์ล ใส่ปรับปรุงดิน

ถ้าเป็นไปได้ก่อนจะทำการปลูกข้าวโพดฝักอ่อน ควรจะนำดินในแหล่งที่จะทำการปลูกไปวิเคราะห์หาค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อน โดยทำการบดสุ่มจากบริเวณแปลงของตนจนทั่ว แล้วนำไปตากลมให้แห้งแล้วจึงแบ่งดินออกประมาณ 250 กรัม ส่งไปยังงานวิเคราะห์ดินและน้ำ กองเกษตรเคมี กรมวิชาการเกษตรในภาคกลาง บางเขน

ฤดูการปลูก

ข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชที่ใช้ระยะเวลาในการปลูกค่อนข้างสั้น จะเริ่มเก็บฝักอ่อนได้เมื่ออายุประมาณ 45-50 วัน และใช้ระยะเวลาเก็บเกี่ยวประมาณ 10 วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์ที่ใช้ ดังนั้นช่วงเวลาตั้งแต่วันปลูกจนถึงเก็บฝักอ่อนหมวด จะใช้เวลาประมาณไม่เกิน 60 วัน สำหรับในท้องที่ที่มีการซัดประทานดี หรือมีน้ำอุดมสมบูรณ์พอเพียง สามารถปลูกได้ตลอดทั้งปี (ประมาณ 4-5 ครั้งต่อปี) แต่ถ้าเป็นการปลูกในสภาพพื้นที่ต้องอาศัยน้ำฝนแล้ว เกษตรกรต้องให้ผู้นิยมปลูกข้าวโพดฝักอ่อนกันมากในช่วงฤดูฝน

การเตรียมพื้นที่ปลูก

เนื่องจากข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชที่มีอายุสั้นมีความต้องการน้ำมาก ดังนั้นหากสามารถเตรียมพื้นที่แบบปลูกยกร่องสวนได้ก็ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตภาคกลาง เพราะสามารถให้น้ำได้ตามที่ต้องการและในขณะเดียวกัน ก็จะสามารถหลีกเลี่ยงจากการซึ่งจะระเหยลงน้ำได้ชั่นกัน โดยทำเป็นแปลงยกร่องปลูกมีสั้นแปลงกว้างประมาณ 3.50-4.50 เมตร และมีทางเดินข้างแปลง 0.50-1.0 เมตร ร่องลึกประมาณ 1.0-1.5 เมตร ส่วนความยาวของร่องปลูกขึ้นอยู่กับลักษณะของพื้นที่นั้น ๆ ปกติในเนื้อที่ 1 ไร่ จะยกเป็นร่องได้ประมาณ 8 ร่อง

สำหรับการเตรียมพื้นที่ปลูกในสภาพพื้นที่ร่วน ชาวไร่ส่วนใหญ่ในปัจจุบันใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่ในการไถเตรียมพื้นที่ แต่ก็พожะมีบางที่ใช้แรงงานคนและสัตว์ แต่ย่างหลังนี้มักจะทำให้พื้นที่มีขนาดใหญ่ไม่ใหญ่นัก ทำการไถพลิกหน้าดินครั้งแรกเพื่อกำจัดเศษพืชของ เพื่อให้โครงสร้างของดินดีเหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืช เมื่อไถครั้งที่สอง 5-7 วัน เพื่อให้แสงแดดทำลายเชื้อโรคที่อยู่ในดิน จึงทำการไถพรวนหรือการไถแปรย่อยดินให้ละเอียด เพื่อให้ดินเหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืชยิ่งขึ้น

การเตรียมดินปลูก

โดยบุคคลหรือพรวนดินให้ร่วนไปร่วงและมีความลึกประมาณ 25 เซนติเมตร แล้วยกร่องเป็นลูกฟูกสูง 25 เซนติเมตร ให้ร่องระบายน้ำได้ดี สำหรับฤดูฝนในพื้นที่ร่วนตากดินไว้ประมาณ 1 สัปดาห์ ย่ออีกดินให้ละเอียดเพื่อให้มีลักษณะอุดก สำหรับชอนไชหาอาหาร ได้สะอาดควร ทำให้การเจริญเติบโตของข้าวโพดสม่ำเสมอ ใส่ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมักตามที่หาได้ เพื่อปรับปรุงสภาพดินแล้วใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์

(เคมี) สูตร 20-20-0 หรือ 16-20-0 (ปุ๋ยนา) หรือสูตรไก่เกียงในอัตรา 25 กิโลกรัม/ไร่ การใส่ปุ๋ยควรใส่พร้อมปลูกหรือก่อนปลูก 1-2 วัน โดยใช้ร่องก้นหลุม หลังจากนั้นกลบดินเบา ๆ แล้วจึงหยุดเมล็ดแล้วกลบดินอีกชั้นหนึ่ง ข้อควรระวัง อย่าให้ปุ๋ยถูกเมล็ดพันธุ์ และซิดตันข้าวโพดเกินไป เพราะปุ๋ยมีความเค็มและร้อนถ้าติดกับตันข้าวโพดจะดึงน้ำออกจากตันข้าวโพดมาละลายปุ๋ยทำให้ตันเหี่ยวเจาและตายได้

ระยะปลูก

สำหรับระยะปลูกข้าวโพดฝักอ่อนนี้ก็ขึ้นอยู่กับความอุดมสมบูรณ์ของดิน ถ้าหากดินดีจะใช้ระยะปลูกห่าง ถ้าดินไม่อุดมสมบูรณ์จะใช้ระยะปลูกถี่ แต่ปกติจะใช้ระยะระหว่างแท่ง 50 เซนติเมตร ระหว่างต้น 50 เซนติเมตร ซึ่งจะได้จำนวนต้น 19,000 ต้นต่อไร่ สำหรับการปลูกบนพื้นที่ราบและ 14,600 ต้น/ไร่ สำหรับการปลูกแบบยกร่อง

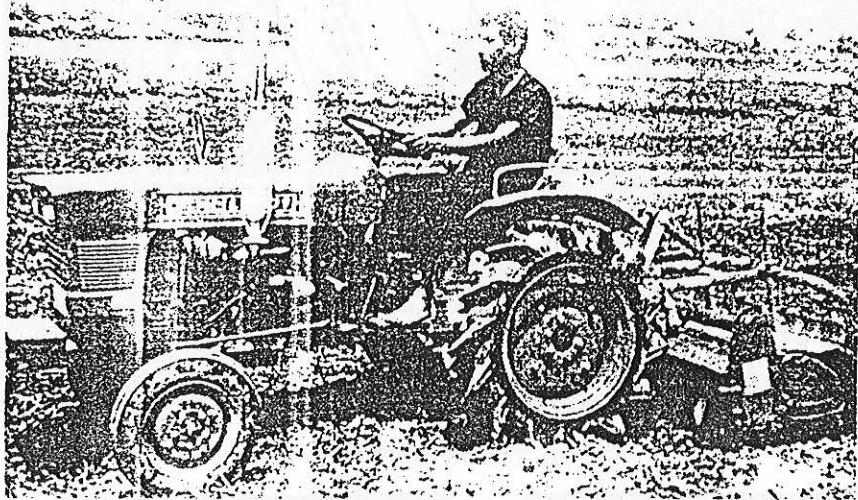
วิธีการปลูกข้าวโพดฝักอ่อน

การปลูกหรือการหยุดเมล็ดข้าวโพดฝักอ่อนนี้ แยกตามความนิยมออกได้ 2 วิธีคือ ขุดกัน กือ การหยุดโดยแรงคนและการหยุดโดยใช้เครื่องหยุด

หยุดเมล็ดโดยใช้แรงงาน การปลูกข้าวโพดฝักอ่อนนี้มักนิยมหยุดมากกว่าการหว่านเพราะเมื่อตราในการงอกของเมล็ดมีมากและได้ผลว่าระยะในการหยุดควรเป็น $0.50 \text{ เมตร} \times 0.50 \text{ เมตร}$ โดยใช้ขอบขุดเป็นหลุมตื้น ๆ แล้วหยุดเมล็ดลงหลุมละ 3-5 เมล็ดและกลบดินให้หนาประมาณ 1-2 นิ้ว การหยุดโดยใช้แรงงานนุ肯นึมกักทำในพื้นที่ที่มีขนาดเล็ก

หยุดเมล็ดโดยใช้เครื่องหยุด 在การหยุดเมล็ดวิธีนี้มีประสิทธิภาพมาก และมีความสะดวกรวดเร็ว รวมทั้งมีผลต่อเนื่องในการกำจัดวัชพืชค่อนข้างดี ในการหยุดจะมีช่วงสำหรับใส่ปุ๋ย และการหยุดโดยวิธีนี้ยังมีข้อดีในการทุ่นเวลาและค่าใช้จ่ายจากการสำัก คือ ทันต่อฤดูกาลเพาะปลูกและเหมาะสมกับพื้นที่ขนาดใหญ่ ค่าจ้างในการปลูกโดยวิธีเครื่องหยุดเมล็ดตกไร่ละ 50-60 บาท

เมื่อเมล็ดคงอกแล้ว 2 สัปดาห์ หรือต้นข้าวโพดสูงประมาณ 1 ศอก ถอนต้นที่อ่อนแฉօอกเหลือต้นที่แข็งแรงไว้ 3 ต้นต่อหลุม

ໄດ້ພຽນໄກທີ່ນີ້ປ່ອງໜ້ອງຮ່ວມຊູຍ

ຍັກເປັນຮ່ອງເພື່ອກາຮະນາຍໜ້າຈະໄດ້ດີ

ກາພທີ 18 ກາຮະນາຍໄກທີ່ນີ້ປ່ອງໜ້ອງຮ່ວມຊູຍ ແລະ ກາຮະນາຍກ່ອງ

การให้น้ำ

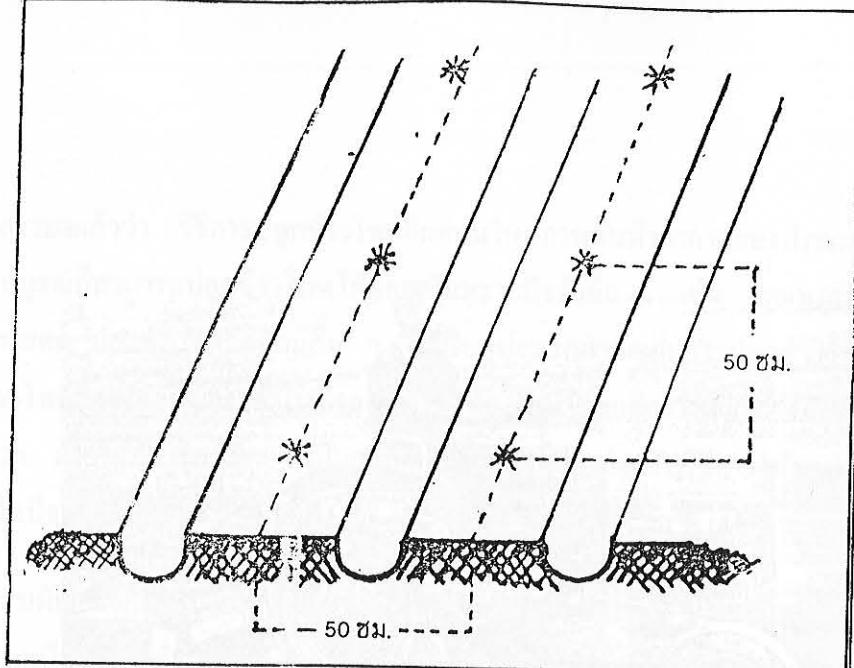
ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า วิธีการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนในสภาพดินฟ้าอากาศของประเทศไทยเรานี้ ถ้าหากมีน้ำสมบูรณ์ก็สามารถปลูกข้าวโพดได้ตลอดปี เพราะปัจจัยอื่น ๆ เช่น อุณหภูมิ ความชื้นของอากาศ แสงแดด และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ไม่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการปลูกข้าวโพดเท่าไนกและการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนเป็นการคำนวณปัจจัยน้ำฝนแต่ยังเดียว ต้องอาศัยน้ำจากคลังประทานด้วย เพื่อให้ข้าวโพดฝักอ่อนมีผลผลิตและคุณภาพดี สำหรับวิธีการให้น้ำที่นิยมและพบเห็นโดยทั่วไปในปัจจุบันนี้มีอยู่ 3 วิธีด้วยกัน คือ

การให้น้ำแบบตัก ซึ่งเป็นการให้น้ำแบบสวนผักที่เห็นกันอยู่ทั่วไปรอบ ๆ พระนคร หรือจังหวัดใหญ่ ๆ ซึ่งถ้าเป็นดินเหนียวและที่ต่ำ เกษตรกรมักยกดินขึ้นเป็นร่องขนาดใหญ่พูนกลาง และวิดันจากคลองระหว่างร่องดินข้าวโพด แต่ถ้าเป็นดินไม่เหนียวแน่นักและระดับไม่สูงนัก เช่น บริเวณริมน้ำลำคลอง ริมคลองสั่งน้ำชลประทาน ใกล้อ่างเก็บน้ำหรือบริเวณที่ระดับน้ำได้ดินตื้น ๆ บุดบ่อໄไดไม่ลึก เกษตรกรก้มขงจทำการร่องดิน หรือไม่ทำเลย เพียงแต่เตรียมดินให้ร่วนเมื่อปลูกแล้วก็ตักน้ำรด วิธีการดังกล่าวมา นี้ เป็นวิธีที่เปลืองแรงงาน แต่ประหยัดน้ำและมีค่าลงทุนและค่าใช้จ่ายต่ำ จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมแก่การปลูกเนื้อที่ไม่นาก และเกษตรกรไม่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญพิเศษ

การให้น้ำแบบใช้เรือรดน้ำ การให้น้ำแบบนี้นิยมทำกันมาก สำหรับการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนแบบยกร่องทางภาคกลาง ซึ่งเกษตรกรจะให้น้ำโดยใช้เครื่องยนต์สูบน้ำติดตั้งบนเรือ พ่นน้ำออก 2 ข้าง และลากจูงไปตามร่องน้ำจนทั่วทุกร่อง โดยให้น้ำวันละครั้งและควรให้ชั้นพอดี ๆ ไม่ควรให้ແกะเกินไป เพราะจะทำให้เกิดโรคเกียวกับระบบברากได้

การให้น้ำแบบฝนเทียน วิธีนี้เป็นวิธีให้น้ำที่ต้องลงทุนและมีค่าใช้จ่ายสูงมาก แต่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืชที่มีราคาแพง สภาพพื้นที่ไม่เรียบสม่ำเสมอ และเป็นที่ที่ต้องสูบน้ำจากระดับต่ำกว่าแปลงปลูกมาก ๆ การควบคุมปริมาณน้ำทำได้สะดวกและประหยัดน้ำ ในปัจจุบันเกษตรกรหลายทางอำเภอภาคช่องใช้สำหรับปลูกข้าวโพดฝักอ่อนในฤดูหนาว และเป็นพืชที่ทำรายได้ให้สูงที่สุดพืชหนึ่ง

การให้น้ำแบบร่องลูกฟูก การให้น้ำแบบนี้เป็นวิธีที่มีค่าใช้จ่ายต่ำและสะดวกแก่การปฏิบัติ ถ้าหากแหล่งน้ำมีระดับสูงกว่าแปลงปลูก เช่น การให้น้ำจากเขื่อนหรือฝายต่าง ๆ แต่ข้อสำคัญของการให้น้ำ วิธีนี้อยู่ที่การปรับระดับดินในระยะแรก และการเตรียมดินต้องการทำด้วยความรู้ และความชำนาญพอสมควร พื้นที่จะต้องราบเรียบและอยู่ในแนวระดับที่ถูกต้อง มิฉะนั้นแล้วการให้น้ำก็ไม่อาจทำได้เช่นกัน

แสดงระบบทลูกที่เหมาะสม

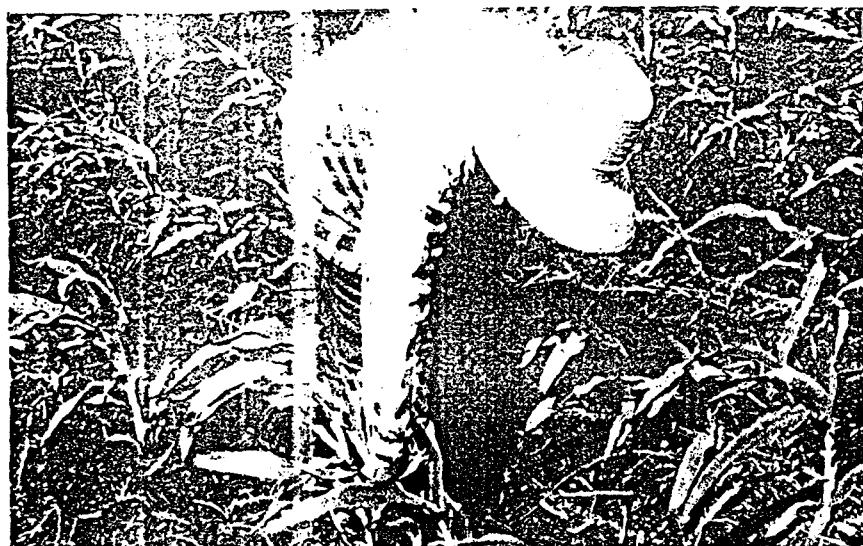

ให้ถอนบุตเป็นกลุ่มดินๆ แล้วจึงหยอดเม็ด

หยอดกลุ่มละ 3-5 เมตรคิว

ภาพที่ 19 แสดงระบบทลูกและวิธีปลูกที่เหมาะสม

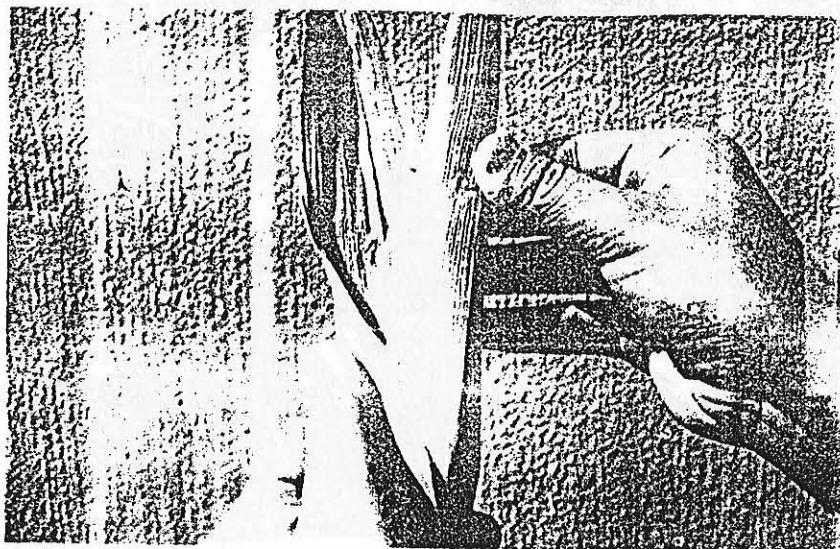

ดอนดันที่อ่อน Yaooko ให้เหลือ 3 ตันต่อลุ่ม

พรวนดินและพูนโคน

ภาพที่ 20 แสดงการดอนดันให้เหลือ 3 ตัน/ลุ่ม และการพรวนดินและพูนโคน

ผ้าอ่อนเกี่ยวหากได้รับความร้อนหรืออุณหภูมิสูงเกินไป

เก็บเข้าร่วมมหึ่อโรงเรือนระหว่างรอการชนสังไปจำหน่าย

ภาพที่ 21 การเก็บผ้าข้าวโพดอ่อนเข้าร่มเพื่อป้องกันความร้อน

ความต้องการธาตุอาหารของข้าวโพดฝักอ่อน

ข้าวโพดฝักอ่อนที่นิยมปลูกกันโดยทั่วไปมีความต้องการธาตุอาหารหลัก เช่น เดียว กับพืชอื่น ๆ ที่ปลูก

ตารางที่ 33 แสดงความต้องการธาตุอาหารเพื่อใช้สร้างส่วนต่าง ๆ ของข้าวโพดฝักอ่อน

ชนิดธาตุอาหาร	ฝักอ่อน	เปลือกหุ้มฝัก	ตันและใบ
ไนโตรเจน	2.65	1.37	1.17
ฟอสฟอรัส	0.49	0.29	0.12
بوتاسيเมียม	1.54	1.07	0.68

ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำหรับสภาพท้องที่ที่มีการปลูกข้าวโพดฝักอ่อน ส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดจะปลูกหลังฤดูการทำงานในแหล่งที่มีน้ำชลประทาน ดินในภูมิภาคนี้เป็นดินร่วนปนทราย มีความอุดมสมบูรณ์ของดินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ธาตุอาหารหลักไม่พอเพียงต่อการเจริญเติบโต การปลูกข้าวโพดฝักอ่อนจำเป็นต้องใช้ปุ๋ยเคมีเข้าช่วย โดยใช้ปุ๋ยผสมสูตร 15-15-15 หรือสูตร 20-10-10 รองก้นหลุมในอัตรา 75-100 กิโลกรัม/ไร่ เมื่อข้าวโพดออกดอกแล้วประมาณ 25 วัน ใช้ปุ๋ยแอมโมเนียชั้ลเฟตสูตร 21-0-0 หรือปุ๋ยน้ำตาลทรายอัตรา 50-75 กิโลกรัม/ไร่ โดยวิธีโดยข้างແ بواسปู๊กแล้วกลบปุ๋ย หรืออาจใช้ปุ๋ยยูเรียสูตร 46-0-0 อัตรา 25-30 กิโลกรัม/ไร่ แทนปุ๋ยน้ำตาลทรายก็ได้

การเก็บเกี่ยวข้าวโพดฝักอ่อน

การเก็บเกี่ยวข้าวโพดฝักอ่อนนั้นว่าเป็นปัญหาที่ทำความลำบากใจให้แก่บรรดาเกษตรกรที่ปลูกข้าวโพดฝักอ่อนรายใหญ่ และยังขาดประสบการณ์หรือความชำนาญ เพราะข้าวโพดฝักอ่อนที่นำไปจำหน่ายเพื่อบริโภคสด หรือเพื่อส่งเข้าโรงงานบรรจุกระป่องนั้น มีอายุของการเก็บเกี่ยวที่จำกัด และมีคุณลักษณะที่ค่อนข้างจะจำกัดมาก คือ ขนาดความกว้างยาวของฝักและความแก่อ่อนของฝัก นี้จะมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าเราทำการเก็บเกี่ยวเร็วเกินไปทำให้ได้ฝักที่มีขนาดเล็กและได้ผลผลิตต่ำ แต่ถ้าหากเก็บเกี่ยวช้ากว่ากำหนดขนาดของฝักมีขนาดใหญ่เกินกว่าขนาดที่ส่งเข้าโรงงานได้ และคุณภาพก็ลดต่ำลงด้วย ดังนั้นในการเก็บเกี่ยวข้าวโพดฝักอ่อนจึงควรพิจารณาตามหลักวิธีการ ดังนี้

อายุ โดยทั่วไปสามารถเก็บเกี่ยวฝักอ่อนของข้าวโพดได้ เมื่อข้าวโพดมีอายุประมาณ 48-50 วัน หลังจากข้าวโพดเริ่มออกแล้ว แต่วิธีการนี้ไม่ค่อยจะแน่นอน เพราะอาจมีการเก็บเกี่ยวฝักอ่อนของข้าวโพด แตกต่างไปตามคุณลักษณะของแต่ละพันธุ์ไป นอกจากนี้ถ้าหากที่ปลูกมักมีผลทำให้ช่วงอายุการเก็บ เกี่ยวแตกต่างกันออกไปอีกด้วย

การสุ่มตัวอย่าง นับว่าเป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด เพราะการสุ่มตัวอย่างอาศัยการนับอายุข้าวโพดหลังจากวัน ปลูก และสังเกตถึงความยาวของใบหมที่ผลอ่อนออกมาจากฝักอ่อน ซึ่งใบหมควรยาวประมาณ 1-2 เซนติเมตร และมีสีเข้มพูดอ่อน เมื่อเราได้นับอายุมาประกอบกับสังเกตความยาวและสีของใบหมแล้วพบว่า น่าจะเก็บ เกี่ยวได้ ก็ให้ทำการสุ่มเก็บตัวอย่างฝักแรกของแต่ละต้นมาประมาณ 10-20 ฝัก (10-20 ต้น) โดยให้เก็บ กระชาบยกไปตามจุดต่าง ๆ ของพื้นที่ปลูก และนำมามอกเบลือกคุณภาพมีความยาวของฝักประมาณ 4-10 เซนติเมตร และความกว้างของฝักอยู่ระหว่าง 1-1.5 เซนติเมตร ซึ่งเป็นขนาดมาตรฐานที่ต้องการ ถ้า ข้าวโพดฝักอ่อนมีลักษณะเช่นนี้ทั้ง 80-90 เปอร์เซนต์ เราจึงทำการเก็บเกี่ยวได้ทันที

วิธีการเก็บเกี่ยว

เมื่อพิจารณาตามหลักวิธีการดังกล่าวแล้ว เห็นว่าข้าวโพดที่ปลูกไว้สามารถทำการเก็บเกี่ยวฝักอ่อนได้ก็ ให้รับทำการเก็บเกี่ยวทันที โดยเก็บเกี่ยวชุดแรกให้ทั่วทั้งแปลงและควรเลือกเก็บเกี่ยวเฉพาะฝักที่มี ลักษณะเก็บเกี่ยวได้ โดยใช้มือจับสัมผัสถูกความอ่อนของฝัก จะมีความรู้สึกว่ามันมีขนาดใกล้เคียงกับ ฝักจากต้นที่มีลักษณะเก็บเกี่ยวได้ก็ให้เก็บได้เลย ใน การเก็บเกี่ยวฝักอ่อน ควรจับฝักให้ลึกลึกลงส่วนก้าน ฝักแล้วจึงหัก โดยหักให้ชิดกับลำต้น หากจับส่วนปลายฝักมากเกินไปจะทำให้ฝักอ่อนหักลงกลาง ทำ ให้ไม่สามารถจำหน่ายหรือขายส่งโรงงานได้ เมื่อเก็บเกี่ยวต้นได้ต้นหนึ่งแล้วควรทำการทำelmanโดยหักส่วน ยอดเอาไว้ เป็นการแสดงว่าได้เก็บฝักแรกไปแล้วและให้หักต้นนั้นเสีย เมื่อได้เก็บเกี่ยวฝักอ่อนหมดทั้ง ต้นแล้ว

การลดความสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว

ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เกยตกรหรือพ่อค้าประสบอยู่เสมอ คือ การสูญเสียหลังเก็บเกี่ยว และการ บอบช้ำของผลผลิต การสูญเสียหลังเก็บเกี่ยวนี้มีตั้งแต่ 25-80 เปอร์เซนต์ โดยเฉพาะในเขตที่มีอุณหภูมิ ค่อนข้างสูง อากาศร้อนอบอ้าวและถ้าหากที่จะทำให้เกิดการสูญเสียนากที่สุดนั้น คือ ช่วงฤดูฝนต่อฤดู หนาวประมาณเดือนตุลาคม เพราะช่วงนี้ไม่มีฝนตกมากช่วยลดอุณหภูมิในระหว่างการขนส่งมายังสถาน ที่รวมรวมผลผลิต และถ้ามีการขนส่งจากพื้นที่ปลูกมาในระยะไกล ๆ ก็จะทำให้เกิดการสูญเสียนากยิ่ง ขึ้น โดยเฉลี่ยแล้วข้าวโพดฝักอ่อน แม้ว่าจะเก็บไว้เพียง 1 วัน ก็จะสูญเสียน้ำหนักไปถึง 3.06 เปอร์เซนต์ หากเก็บรักษาไว้ 3 วัน ก็จะสูญเสียน้ำหนัก 15.8 เปอร์เซนต์ และถ้าเก็บรักษาไว้ถึง 6 วัน ก็ จะสูญเสียน้ำหนักถึง 27.9 เปอร์เซนต์ ดังนั้นวิธีลดความสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ควรปฏิบัติตั้งนี้ คือ

เมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วให้รีบนำเข้าร่น ไม้หรือโรงเรือนโดยเร็ว ในระหว่างรอการขนส่งควรจะแฝงไว้ให้ กองข้าวโพดฝักอ่อนกร้างที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่าให้กองสูงมากนัก ควรเก็บในโรงเรือนหรือสถานที่ที่ คถุน ภายในมีลม โครงการผ่านถ่ายเทได้สะดวก เพราะการกองสูงกองโตมาก จะทำให้เกิดความร้อนขึ้น ภายในกองข้าวโพดฝักอ่อนเป็นเหตุให้เกิดการสูญเสียได้ เช่นกัน ในกรณีที่พื้นที่ปลูกอยู่ไกลจากสถานที่ รวบรวมผลผลิตให้ส่วนภายนอก ยุ่งผ้าใบเจาะรู ถุงตาข่าย เป็นที่ทำงานไม่ไฟ ลังไม้หรือลังพลาสติกก็ ได้ จากนั้นจึงดำเนินการพื้นที่ปลูกมาบังสถานที่รวมรวมผลผลิตต่อไป

การตัดแต่งฝักข้าวโพดฝักอ่อนหลังการเก็บเกี่ยว

ข้าวโพดที่หักแล้ว มีการตัดแต่งข้าวโพดฝักอ่อนก่อนส่งขายเป็น 2 ลักษณะ กล่าวคือ ส่งฝักสดโดยไม่ปอกเปลือก โดยขายให้กับโรงงานหรือตลาดขายส่ง มีการแต่งโคลนออกเฉพาะกาน นอกออก 2-3 กาบที่หักออกมากทึ่งเท่านั้น และจะเรียงบรรจุลงในแพ่ง ไม่ปีดผ่าและส่งขาย ส่งฝักสดปอกเปลือก อาจขายส่งให้กับพ่อค้าตามตลาด หรือพ่อค้าที่รวบรวม เพื่อการส่งออก จะต้อง นำเอาข้าวโพดฝักอ่อนที่เก็บได้มานะเปลือกออกโดยวิธีการดังนี้ คือ (ดูภาพที่ 23 ประกอบ)

1. หันด้านโคนฝักขึ้นและลอกเปลือกออกประมาณ 3-4 ชั้น
2. ใช้มีดคมกรีดโดยรอบโคนฝักให้เพียงส่วนของเปลือกขาดเท่านั้น จากนั้นจึงกรีดเปลือกตามความ ยาวของฝักลงมา
3. บิดหมุนเปลือก เอาฝักอ่อนออกมานอกเปลือก หรือจะแกะเอาเปลือกออกก็ได้ ระวังอย่าทำแรงเกิน ไปฝักอ่อนจะหักได้
4. ใช้มีดรุด ไหนออกจากแกนอ่อนให้หมด ระวังอย่างให้ปลายฝักหักได้ เพราะจะทำให้เสียหายและถูก ตัดรากจากผู้ซื้อหรือโรงงาน
5. จากนั้นก็ทำการคัดขนาดและบรรจุลงพลาสติกหรือกล่องกระดาษ เพื่อดำเนินไปจำหน่ายต่อไป

การจำหน่ายให้กับโรงงานข้าวโพดฝักอ่อนกระป่อง

มีการจำหน่ายข้าวโพดฝักอ่อนทั้งแบบยังไม่ปอกเปลือกและปอกเปลือกตัดขั้วออก พร้อมกับคัดแยก เกรด ซึ่งอัตราส่วนข้าวโพดฝักอ่อนที่ยังไม่ปอกเปลือกเมื่อปอกเปลือกแล้วได้ประมาณ 6-7.1 สำหรับ ข้าวโพดฝักอ่อนที่ปอกเปลือกแล้วโรงงานมีมาตรฐานการรับซื้อดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนี้

ลักษณะฝักสมบูรณ์ไม่หัก (โดยเฉพาะส่วนของปลายฝัก) ฝักไม่มีบิดเบี้ยวคดหรืองอ ฝักสั้นที่สุด ไม่เกิน 4 เซนติเมตร

ฝักยาวที่สุด ไม่เกิน 9 เซนติเมตร

ฝักอ่อนที่สุด เส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 1.5 เซนติเมตร

ฝักยอมที่สุด เส้นผ่าศูนย์กลางไม่เล็กกว่า 1.0 เซนติเมตร

ฝักจะต้องสด ไม่เก็บไว้นานจนเหลวแห้ง หรือแห้งนานก่อน

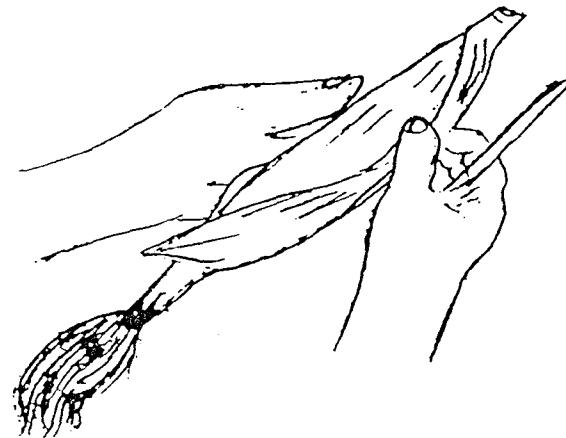
ดึงข้อดอกตัวผู้ก็จะ

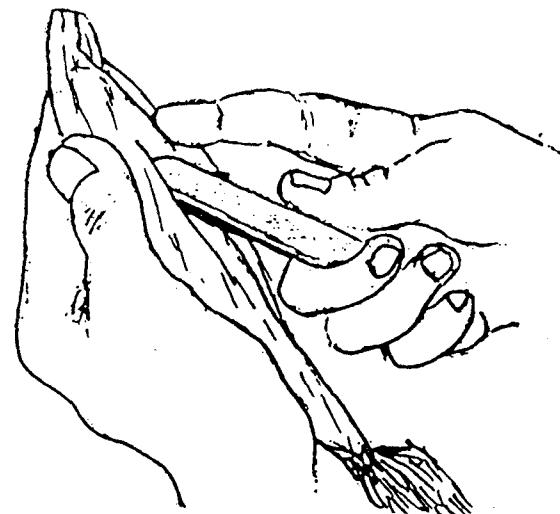
นับอายุการเก็บเกี่ยว

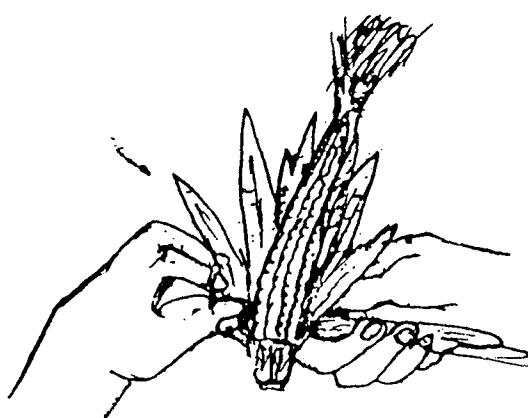
สังเกตความยาวของใบเมก็ไม่ล่อออกมานะ

วิธีการในข้อที่ 1.

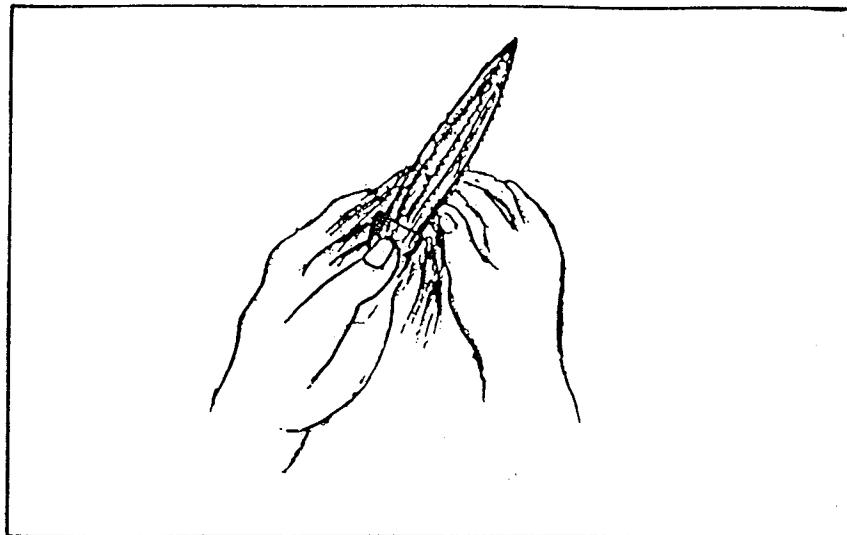

วิธีการในข้อที่ 2.

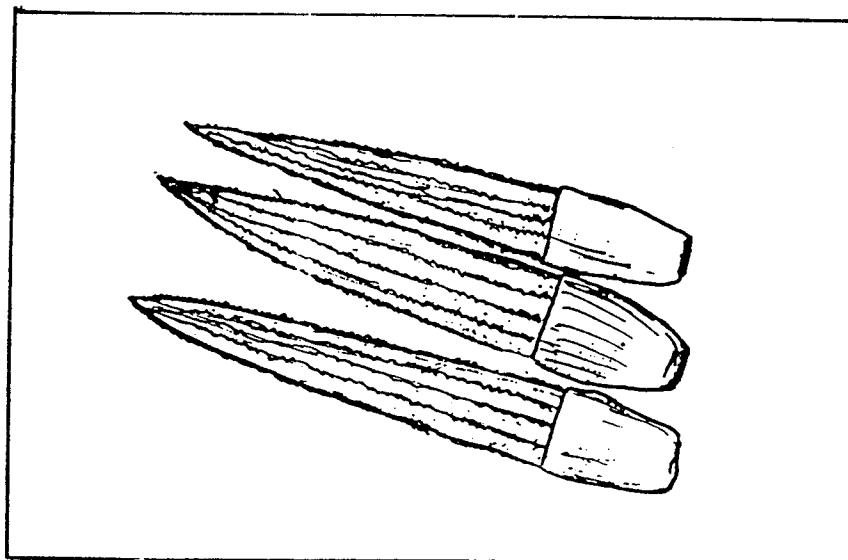

วิธีการในข้อที่ 3.

ภาพที่ 23 วิธีการขูดเปลือกข้าวโพดฝึกอ่อนก่อนจำหน่าย

วิธีการในข้อที่ 4.

วิธีการในข้อที่ 5.

ภาพที่ 28 (ต่อ) วิธีการปอกเปลือกข้าวโพดฝักอ่อนก่อนส่งจำหน่าย

การเรียงของไข่ปลาตรง ไม่แยกเป็นร่อง สีของผักมีสีเหลืองหรือสีครีม

สำหรับราครับซื้อ โรงงานจะเป็นผู้กำหนด หากไม่ได้ตามลักษณะที่กำหนดจะถูกตัดราคาง โดยเฉพาะผักต้องไม่มีปลายหัก

ในการจำหน่ายข้าวโพดฝักอ่อนให้กับโรงงาน มีข้อรายที่เกยตระกรจะจำหน่ายให้กับโรงงานโดยตรง เพราะการจำหน่ายให้กับโรงงานเกยตระกรจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่โรงงานกำหนด ในบางกรณีแล้ว เกยตระกรไม่สามารถปฏิบัติได้ ดังนั้นการซื้อขายแบบนี้ส่วนมากจะเป็นการปฏิบัติของพ่อค้าผู้รวบรวม โดยผู้รวบรวมจะบรรจุข้าวโพดฝักอ่อนที่ปอกเปลือกแล้วใส่ตะกร้าพลาสติกประมาณ 20 กิโลกรัมต่อ ตะกร้า ใน 1 เที่ยวรถบรรทุกสิบล้อจะได้ประมาณ 6 ตัน แต่ถ้าขึ้นไปปอกเปลือกก็อาจบรรจุได้ กระสอบ เป่ง หรืออาจขันไปแบบเทกอง ใน 1 เที่ยวรถบรรทุกสิบล้อจะได้ประมาณ 10 ตัน

เมื่อพ่อค้านำข้าวโพดฝักอ่อนส่งยังโรงงานแล้ว ทางแผนกควบคุมคุณภาพจะทำการตรวจคัดคุณภาพ ดังนี้

การสุ่มตัวอย่าง โดยจะสุ่มตัวอย่างทุก ๆ 500 กิโลกรัมจะหยิบตัวอย่างแบบสุ่มเฉลี่ยทั่ว ๆ ไปทุกส่วน ออกนา 1 ครั้ง ๆ ละ 5 กิโลกรัมและเศษของ 500 กิโลกรัมก็จะสุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอีก 1 ตัวอย่างเช่น กัน

การตรวจคัดคุณภาพ ก็จะกระทำจากทุก ๆ 5 กิโลกรัมที่สุ่มออกนา โดยทำการแกะเปลือกออกตรวจคุ ฝักอ่อน และคัดฝักที่มีคุณภาพดีตามลักษณะที่กล่าวข้างต้น แล้วคิดเทียบน้ำหนักเป็นเปอร์เซนต์ นำ เปอร์เซนต์ที่ได้ไปคำนวณน้ำหนักส่วนเสียออกจากน้ำหนักที่ได้รับทั้งหมด สำหรับส่วนเสีย 5 เปอร์เซนต์แรกทางโรงงานจะผ่อนผันให้ไม่คิดน้ำหนัก ถ้าเกิดจะหักเปอร์เซนต์น้ำหนักเกินทันที โดย ยังคงให้ราคาตามที่ตกลงไว้แต่เดิม

การจำหน่ายให้ผู้ส่งออก มีทั้งไม่ปอกเปลือกและปอกเปลือกแบบมีขี้วและตัดขี้ การบรรจุหีบห่อที่มี หั้งไส้ถุงพลาสติก กล่องโฟมหรือกล่องกระดาษ โดยมีมาตรฐานการรับซื้อ เช่นเดียวกับของโรงงาน แต่ ความยาวของฝักที่ต้องการเป็นพิเศษ คือ 7-8 เซนติเมตร

ราคาจำหน่าย

เฉลี่ยโดยทั่วไปฝักสดของข้าวโพดฝักอ่อนสดก่อนปอกเปลือกน้ำหนัก 10 กิโลกรัม เมื่อปอกเปลือก แล้วจะได้ฝักอ่อนเพียง 2 กิโลกรัม ซึ่งน้ำหนักที่หายไป 8 กิโลกรัมนี้ จะเป็นส่วนของเปลือกหุ้ม ฝักอ่อนนั้นเอง สำหรับราคากองข้าวโพดสดไม่ปอกเปลือก พ่อค้าจะรับซื้อจากเกยตระกรถึงในไร่เฉลี่ย ระหว่าง 2.50-3.50 บาทต่อกิโลกรัม เมื่อพ่อค้านำไปจำหน่ายกับโรงงานอุตสาหกรรมผลิตข้าวโพดฝัก อ่อนบรรจุกระป๋องแล้วจะขายได้ในราคางสูงขึ้น โดยรับซื้อในราคาระหว่าง 3.40-4.50 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งพ่อค้าคุณกลางก็ได้รับกำไรประมาณกิโลกรัมละ 1.00 บาท ส่วนราคามีอีกและคัดฝักที่ต้อง

ส่วนส่วนต่อภาคสุด จะได้ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 20-25 บาท แต่เมื่อถึงตลาดแล้วจะมีราคากิตละ 3-5 บาท หรือกิโลกรัมละ 30-40 บาท น้ำหนักฝักอ่อนเมื่อปอกเปลือกแล้ว 1 กิโลกรัม จะมีฝักอ่อนประมาณ 80-100 ฝัก ราคางานข้าวโพดฝักอ่อนในฤดูฝนจะมีราคามาตรฐานอย่างเดียวกันน้อย ทั้งนี้เพราะว่ามีผลผลิตสูงตามมาก จึงทำให้ราคามาตรฐาน

แนวโน้มการส่งออกข้าวโพดฝักอ่อนของประเทศไทย

ในปัจจุบันข้าวโพดฝักอ่อนมีแนวทางด้านการตลาดอยู่ 2 อย่าง คือ การแปรรูปบรรจุกระป่องและการบริโภคฝักสด แต่ส่วนใหญ่หลักการตลาดข้าวโพดฝักอ่อนในต่างประเทศจะส่งออกไปจำหน่ายในรูปแบบของการแปรรูปบรรจุกระป่องมากกว่าฝักสด ในช่วงระยะเวลา 12 ปี (2517-2528) ที่ผ่านมา ประเทศไทยที่ซื้อข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป่องจากประเทศไทยไปมากที่สุด ได้แก่ ประเทศเยอรมันนี รองลงมา ก็เป็นอเมริกา เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส แคนาดา สิงคโปร์ มาเลเซีย ห่อง Kong เดนมาร์ก เป็นต้น ประเทศเยอรมันนั้นบันเป็นลูกค้ารายใหญ่ที่สุดของเราที่เดียว และความต้องการซื้อของเขามาในแต่ละปีมีมูลค่าเพิ่มขึ้นตลอดเวลา โดยในปี 2526 เยอรมันได้ซื้อข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป่องเป็นจำนวน 1,420,684 กิโลกรัม ค่ามูลค่า 30,362,611 บาท ต่อมาปี 2527 ก็เพิ่มการซื้ออีก 6 พันกว่ากิโลกรัม โดยซื้อเป็นจำนวน 1,428,230 กิโลกรัม มูลค่า 36,546,161 บาท ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มนากกว่าปี 2527 ถึง 2 แสนกว่ากิโลกรัมที่เดียว ส่วนประเทศไทยญี่ปุ่นแต่ไนามีซื้อข้าวโพดฝักอ่อนที่บรรจุกระป่องจากประเทศไทย และได้หัวน้อยต่อลดมาทั้ง ๆ ที่ญี่ปุ่นเอง แม้ว่าสามารถผลิตข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป่องได้ถึงปีละกว่าหนึ่งหมื่นตัน แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2525-2527 ญี่ปุ่นซื้อจากประเทศไทยเราเพิ่มขึ้นสูงมาก เนื่องจากว่า ได้หัวน้อยเป็นคู่แข่งของไทยเริ่มลดการผลิตลงมาและมีจำนวนการผลิตที่สามารถส่งออกได้น้อย ญี่ปุ่นจึงหันมาซื้อจากประเทศไทยแทน อย่างไรก็ได้เมื่อเทียบปริมาณการซื้อระหว่างปี 2527 และปี 2528 แล้วจะเห็นว่าญี่ปุ่นซื้อจากไทยน้อยลง กล่าวคือ ในปี 2527 ญี่ปุ่นซื้อค้ายปริมาณ 425,013 กิโลกรัม กิตเป็นมูลค่า 13,165,531 บาท คือ ซื้อลดลงเกือบถึงหนึ่งกิโลกรัม ส่วนประเทศไทยอีก ไม่ว่าจะเป็นลูกค้ารายใหญ่อย่างอเมริกา หรือเยอรมัน สวิสเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศส มีแนวโน้มการซื้อเพิ่มขึ้นมาก

สรุปผลการวิเคราะห์อำเภอปักช่องโดยย่อ

สภาพทั่วไป

อำเภอปักช่องเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดนราธิวาส ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัด ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 85 กิโลเมตร การคมนาคมโดยทั่วไปค่อนข้างสะดวก ทั้งในด้านถนนและด้านแหล่ง

อำเภอปักช่อง มีพื้นที่ทั้งหมด 1,664.5 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 12 ตำบล รวม 171 หมู่บ้าน มีประชากร 100,260 คน เป็นชาย 49,938 คน เป็นหญิง 50,322 คน มีจำนวนครัวเรือน 20,628 ครัวเรือน เป็นครัวเรือนเกยตอร์คร 16,698 ครัวเรือน ลักษณะชุมชนเป็นหมู่บ้านอยู่กระจาย ที่นี่ การอพยพมาจากการอพยพ และจังหวัดต่าง ๆ ของภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไป แบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ พื้นที่ภูเขาและที่สูง พื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้นและพื้นที่ค่อนข้างราบ มีพื้นที่เกษตรกรรม 652,019 ไร่ เป็นพื้นที่ไร่ 366,025 ไร่ หรือ ร้อยละ 56.14 ของพื้นที่เกษตรกร เป็นพื้นที่ไม้ผล 124,478 ไร่ หรือร้อยละ 19.09 ของพื้นที่การเกษตรและเป็นพื้นที่นา 12,809 ไร่ คิดเป็น 1.96 ของพื้นที่เกษตรกรรม สภาพภูมิอาณาเขตมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 937.4 มิลลิเมตรต่อปี มีอุณหภูมิสูงสุด 35.0 องศาเซลเซียส (เดือนเมษายน) อุณหภูมิต่ำสุด 15.3 องศาเซลเซียส (เดือน มกราคม) ความชื้นสัมพันธ์เฉลี่ย 76% สภาพดินประกอบด้วยดิน 36 ชุด คือ ดินชุดลำลับนี้ นครพนม ยางเอน ร้อยเอ็ด โกรач ลพบุรี ทับ葵 มากเหล็ก ปักช่อง วังสะพุง บ้านจ่อง ลี ลำคลี วังชนบท จัตุรัส เทาใหญ่ ลาดหลủy ท่ายาง ล้านรายณ์ เดย ภูสูนา จันทึก และพื้นที่ลาดเชิงซ้อน

สภาพการผลิตพืช

การทำนา มีพื้นที่ปลูกข้าว 13,684 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 525 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ข้าวที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์ กข.7, ข้าวอกมะลิ 105, ข้าวป่ากนก 148, ข้าตาแห้ง

ข้าวโพด มีการปลูก 2 รุ่นต่อปี รุ่นที่ 1 จะปลูกมากกว่ารุ่นที่ 2 โดยอยู่ระหว่าง 153-430, 249-639 ไร่ (รวมพื้นที่ปลูก 403,069 ไร่) ผลผลิตเฉลี่ย 642 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์สุวรรณ 1, 2, 3 และพันธุ์ลูกผสม

มันสำปะหลัง มีพื้นที่ปลูก 30,533 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 2,758 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์ระยอง 1 และ 3 ระยอง 60, เกษ 50, ศรีราช 1

อ้อย มีพื้นที่ปลูก 23,890 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 10,294 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ เอฟ 140 มาร์กอส, อีเกียวแดง

ฝ่าย มีพื้นที่ปลูก 1,070 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 235 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์ศรีสำโรง 3,2 และนครสวรรค์

ละหุ่ง มีพื้นที่ปลูก 295 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 295 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์พื้นเมือง, ลายขาวดำ และอีช 22

ผ้าเหลือง มีพื้นที่ปลูก 5,530 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 206 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์สบ.4, สจ. 3, เชียงใหม่, นครสวรรค์ และสูโขทัย

ถัวถิสง มีพื้นที่ปลูก 2,038 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 270 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์สูโขทัย

ถัวเจียว มีพื้นที่ปลูก 3,250 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 143 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์อู่ทอง 1, กำแพงแสง 1, 2

ข้าวโพดหวาน มีพื้นที่ปลูก 860 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 2,000 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์ ชูป เปอร์สวัสดีเอ็มอาร์

ข้าวโพดฝักอ่อน มีพื้นที่ปลูก 1,420 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 2,000 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์ รังสิต 1, สุวรรณ 2

น้อยหน่า มีพื้นที่ปลูก 112,000 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 1,500 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ หนังและพันธุ์ฝ่าย

มะม่วง มีพื้นที่ปลูก 63,115 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 1,200 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ เจียวเสวย, หนองแซง, อกร่อง, นำดอกไม้, แก้ว

มะขามหวาน มีพื้นที่ปลูก 7,150 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 1,200 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูกได้ ได้แก่ พันธุ์ สีทอง, สีชนพู, กำไรทอง, หมื่นจง, นำฟึง, อินทน้ำล้ม

ขุนน มีพื้นที่ปลูก 5,577 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 4,000 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ในการปลูก ได้แก่ พันธุ์หนัง

มะละกอ มีพื้นที่ปลูก 4,586 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 3,500 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์แยกคำ, โกโก้, ปากช่อง 1

มะเขือเทศ มีพื้นที่ปลูก 1,085 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 3,000 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์สีดา

พริก มีพื้นที่ปลูก 1,269 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 1,800 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ จินดา, หัวปีทน

กระเทียม มีพื้นที่ปลูก 988 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 2,213 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์ เชียงใหม่, จีน

ผักกาดขาว มีพื้นที่ปลูก 560 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 1,500 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์ได้หวาน

ผักกาดเขียว มีพื้นที่ปลูก 370 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 1,500 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์จีน

กะหล่ำปลี มีพื้นที่ปลูก 240 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 1,800 กิโลกรัม/ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูก ได้แก่ พันธุ์ญี่ปุ่น

ปัญหา

สภาพภูมิอากาศ ปริมาณน้ำฝนน้อยไม่แน่นอน

การผลิตข้าวไม่เพียงพอต่อการบริโภค

ด้านสภาพแวดล้อม การชะลอการพัฒนาของหน้าดิน

การผลิตและคุณภาพของพืชไร่

การผลิตและคุณภาพของไม้ผล

โครงการดัดแปลง

กรรมสิทธิ์ที่ดิน

แรงงาน

คุณภาพชีวิต

กลุ่มกิจกรรม

ราคาผลผลิต

ศักยภาพ

ศักยภาพด้านปัจจัยสนับสนุนการผลิตอยู่ในระดับสูง (พิจารณาจากพื้นที่ถือครองต่อกรัวเรื่อง เกษตร, แหล่งเงินทุนและแหล่งปัจจัยการผลิต, เครื่องมือทุนและการเกณฑ์)

ศักยภาพด้านความพร้อมของเกษตรกรอยู่ในระดับสูง (พิจารณาจากจำนวนแรงงาน, ผู้จัดการศึกษา ภาคบังคับ, รายได้ของประชากร, จำนวนധาหาระดับต่าง ๆ)

ศักยภาพของกลุ่มกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (พิจารณาจากโครงสร้างองค์ประกอบของกลุ่ม, การมีส่วนร่วมของสมาชิก)

ศักยภาพด้านตลาดอยู่ในระดับสูง (พิจารณาจากจำนวนพ่อค้า, โรงงานอุตสาหกรรม, เส้นทาง คมนาคม, สถาบันการเงิน)

ศักยภาพของพื้นที่อยู่ในระดับสูง (พิจารณาจากสภาพดิน, แหล่งน้ำ)

แนวทางในการพัฒนา

ปรับปรุงการผลิตและคุณภาพของพืช (พืชเดิมและพืชใหม่) ลดความต้องการของตลาด การปรับปรุงพันธุ์

การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

การจัดระบบการปลูกพืชให้เหมาะสม

กระตุ้นให้เกษตรกรแก้ปัญหาและพัฒนาเกษตรกลุ่มกิจกรรม โดยการรวมตัวเป็นกลุ่มเรียนรู้ และกลุ่ม กิจกรรม เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาการเกษตร

รวมกับภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาการผลิต

สรุปปัญหาที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรที่ปลูกข้าวโพดฝักอ่อนที่ ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา และ แนวทางแก้ไข

ปัญหาการผลิต จากการสำรวจวิธีการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนของเกษตรกรทั้ง 12 ราย พบร่วม มีปัญหา ในด้านการผลิต ดังนี้

เกษตรกรส่วนใหญ่มีได้ปลูกข้าวโพดฝักอ่อนเป็นอาชีพหลัก เพียงแต่หากเกิดฝนแล้งในฤดูกาลปลูก ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ซึ่งเป็นอาชีพหลัก) เกษตรกรจะทำการปรับเปลี่ยนข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มาเป็นข้าว โพดฝักอ่อนแทน เนื่องจากอายุการเก็บเกี่ยวสั้นกว่า

แนวทางแก้ไข เกษตรกรควรแบ่งพื้นที่ปลูกระหว่างข้าวโพดเลี้ยงสัตว์กับข้าวโพดฝักอ่อน เพราะถึงแม้ว่า ข้าวโพดฝักอ่อนต้องดูแลมากกว่าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ แต่อายุการเก็บเกี่ยวสั้นกว่าเกษตรกรบางรายที่ร

ได้ดูแลเอาใจใส่ย่างจริงจัง ทำให้ผลผลิตอาจได้คุณภาพไม่ดีตามที่ควรจะเป็นและเกยตกรกร瓜ให้ความดูแลเอาใจใส่ย่างจริงจัง เพื่อผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุน

ปัญหาค่าจ้างเตรียมดินแพงบืนจากเดิม จ้างໄດ 80-90 บาท/ไร่ แต่ปัจจุบัน 120-130 บาท/ไร่ แนวทางแก้ไข หากเกยตกรกรคนใดมีพื้นที่เพาะปลูกมาก หากเป็นไปได้ควรซื้อรถแทรกเตอร์ไว้ใช้เอง จะได้ไม่ต้องเสียค่าจ้างໄດ

ปัญหาฝ่นแล้ง

แนวทางแก้ไข เกยตกรกรครรภสร้างแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง เพื่อลดความเสี่ยงจากการรอฝนเพียงอย่างเดียว

ปัญหาราคาส่างต่ำ ดังนั้นจึงไม่มีลิ่งชุงใจให้เกยตกรเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูก แนวทางแก้ไข เกยตกรกรครรภแบ่งผลผลิตออกเป็น 2 อย่าง คือส่างห้งเปลือก กับปอกเปลือกส่าง เพราะราคาข้าวโพดฝักอ่อนปอกเปลือกจะสูงกว่ามาก

เกยตกรรยังมีระบบการปลูกแบบดั้งเดิม คือ อาศัยธรรมชาติเป็นหลักไม่มีระบบการให้น้ำ นอกจากรอฝนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

แนวทางแก้ไข เกยตกรกรครรภมีแหล่งน้ำเพื่อไว้ใช้เองหรือร่วมมือกันหลายคนแล้วบุคบ่อใช้ได้ทั่วทั้งกัน

ปัญหาแรงงาน ขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากแรงงานวัยหนุ่มสาวส่วนใหญ่ได้เข้าไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมและตามเมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพกันหมดทำให้ขาดแคลนแรงงานในด้านเกษตรกรรม ต้องมีการจ้างแรงงานเข้ามาช่วย ซึ่งมืออาชีวค่าจ้างค่อนข้างสูง คือ วันละ 100-120 บาท/คน/วัน ทำให้มีต้นทุนการผลิตที่สูง

แนวทางแก้ไข เกยตกรกรครรภแบ่งพื้นที่ของตนไว้ทำเองเท่าที่มีกำลัง และอาจหาพืชชนิดอื่นที่โตเร็ว ไม่ต้องการดูแลมากนักมาปลูกเพื่อเป็นการเสริมรายได้ หรืออาจทำการเลี้ยงสัตว์ เช่น เป็ด ไก่ หรือหมู เสริมก็ได้

ปัญหาร่องปูย, ยาฆ่าแมลง พนว่า ราคาน้ำปูยและยาฆ่าแมลงมีราคาสูง ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงไปด้วย เมื่อเทียบกับรายได้ที่เกยตกร ได้รับตอบแทนพนว่าไม่คุ้มกัน

แนวทางแก้ไข เมื่อต้นทุนการผลิตสูง ดังนั้นเกยตอร์ควรใช้พันธุ์ที่ดี ด้านท่านโรค-แมลง มาป้องกัน และป้องกันดูแลอย่างถูกวิธีเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตอบแทนกลับไป

ปัญหาด้านการตลาด ส่วนใหญ่พบว่า ราคาผลผลิตต่ำเมื่อกันหมด คือ ขายได้ราคา 2.50-3.00 บาท/ก.ก. ซึ่งถือว่าต่ำมาก จึงเป็นสาเหตุให้เกยตอร์ไม่คิดปลูกจริงจังเพียงแค่ปลูกเพื่อเสริมรายได้เท่านั้น และในการขนส่งไปขายที่ตลาด เกยตอร์บางรายยังต้องจ้างรถขนผลผลิตไปขาย ซึ่งกิดอัตราค่าจ้างกระสอบละ 5 บาท ทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นไปอีก

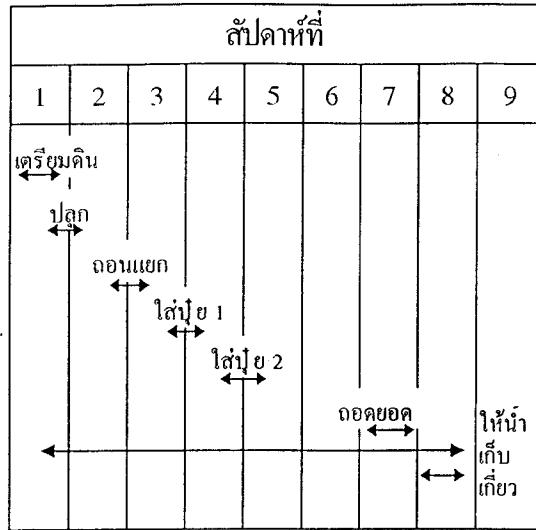
แนวทางแก้ไข เกยตอร์ควรปอกเปลือกขายเพื่อให้ได้ราคากลางกว่าส่งขายทั้งเปลือก และในเรื่องการขนส่งผลผลิตไปขาย เกยตอร์อาจรวมตัวกันแล้วขนผลผลิตไปพร้อม ๆ กัน จะช่วยลดภาระค่าขนส่งได้ทางหนึ่ง

ศักยภาพในการขยายการปลูก การผลิต

พบว่าในที่นี้ที่สำรวจการขยายพันธุ์เพาะปลูกหรือการผลิตเพิ่มอยู่ในอัตราที่ต่ำมาก เพราะสาเหตุจากรายได้สู้การทำข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ไม่ได้ เกยตอร์จึงไม่คิดขยายพันธุ์เพาะปลูกและนอกจากนั้น เกยตอร์บางรายยังเลิกทำไปแล้วเนื่องจากราคาผลผลิตต่ำและการป้องกันดูแลต้องการการดูแลมากกว่าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชพักที่สามารถทำการปลูกได้ต่อเนื่องตลอดปี ถ้ามีน้ำเพียงพอ และสามารถปลูกในดินได้ทุกชนิด ดังนั้นหากเกยตอร์สามารถที่จะมีแหล่งน้ำเป็นของตนเอง จะสามารถลดความเสี่ยงจากการรอฝนเพียงอย่างเดียวได้ โดยปฏิทินการปลูกที่แนะนำจะเห็นว่า เริ่มปลูกได้ต่อเนื่องปี โดยมีการกำหนดการปลูก-เก็บเกี่ยว ดังนี้

ພັນຮູ້ຂ້າວໂພດັກອ່ອນທີ່ດີ ເປັນປັຈຍ້ອຍໆຢ່າງໜຶ່ງທີ່ທໍາໃຫ້ພັດພລິຕມີຄຸນກາພົດ ຈຶ່ງພັນຮູ້ທີ່ກວຣໃຊ້ ຄື່ອ ສຸວະຮຸນ 2, ຮັງສີຕ 1, ເຊີຍໃໝ່ 90 ແລະ ຄຸນສົມບັດທີ່ດີ່ອຢ່າງໜຶ່ງຂອງພັນຮູ້ເຊີຍໃໝ່ 90 ຄື່ອ ມີຄວາມຕ້ານທາງໂຮຄຣາ້ນ້ຳຄໍາງເປັນອ່າງດີ

ກາຮຄອດຍອດເນື່ອອາຍຸປະປາລ 40 ວັນ ຈະເຫັນຫ່ວຍຄອດທັງອອກມາຈາກຍອດ ຈະຕ້ອງດຶງກຳນົດຄອດຕັ້ງຜູ້ອອກເສີຍກ່ອນທີ່ດີ່ອຈະບານ ຈຶ່ງຈະທໍາໄຫ້ດັກເຮົວໜີ້ ຜັກອອກນາກໜີ້ແລະປ້ອງກັນໄນ້ໄຫ້ເກີດກາຮຄົມເກສຣ ຈຶ່ງທໍາໃຫ້ັກທີ່ໄດ້ມີເມີລີດ ໂປ່ງພອງໄມ້ໄດ້ຄຸນກາພ

ກວຣເກີນເກີ່ວຍໃນຮະຍະເວລາທີ່ຖືກຕ້ອງ ໂດຍສັງເກດຈາກໄໝມເຮັ່ນໂພດ໌ພັນປລາຍັກ 1-2 ຊມ. ແລະເກີນເກີ່ວຍທຸກວັນ ໄນໄຫ້ັກແກ່ເກີນມາຕຽບຮານ

ເກຍຕຽມກວມກີບຄວາມແຮງພລິຕທີ່ຈະຂາຍອອກເປັນ 2 ສ່ວນ ຄື່ອ ສ່ວນໜຶ່ງຂາຍທັງປັບປຸງກີບອີກສ່ວນໜຶ່ງກວມປອກປັບປຸງຂາຍ ເພຣະພບວ່າກາຮຂາຍທັງປັບປຸງກີບອີກສ່ວນໜຶ່ງກວມປອກປັບປຸງຂາຍມາກຫລາຍເທົ່າ

ບໍລິຫາກເກຍຕຽມກວມຮູ້ເກີ່ວຍກັບຮະບນກາຮພລິຕນ້ອຍ ສາມາດແກ້ໄຂໂດຍກາຮແພແວຮ່ວ້ນໜີລກກາຮພລິຕ້ຂ້າວໂພດັກອ່ອນໃນຮູປລ໌ຕໍ່ຕ່າງ ທ່ານ ແນວງສື່ອ, ໂທຣທັກນ໌ ພຣີອາຈໄປຮັນກຳປັກຍາຈາກແຫລ່ງທີ່ປັກຍາ ເຫັນຄູນຍົວຈີຍຂ້າວໂພດັກ້າງແກ່ຈາດີ

ຄູນຍົວຈີຍພື້ນໃຈ ກຣນວິຊາກາຮເກຍຕຽມ

ນາງາວິນຍາເລີຍເກຍຕຽມສົດຮັບແລະນາງວິນຍາດັ່ງຂອນແກ່ນ ເປັນດັ່ນ

การสำรวจสถานภาพ และปัญหาระบบการผลิต และปquinติการหลังการเก็บเกี่ยวของผลไม้ ในจังหวัดนราธสีมา

มะม่วง

ได้ทำการสำรวจมะม่วงที่อำเภอปากช่อง ซึ่งเป็นแหล่งผลิตมะม่วงที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัดนราธสีมา ข้อมูลทั่วไปของอำเภอปากช่อง ได้รายงานไว้ในส่วนของน้ำเงือกและข้าวโพดฝักอ่อน มะม่วงเป็นไม้ผลที่ทำรายได้ให้เกษตรกรมาช้านาน และเป็นไม้ผลที่มีอนาคตกว่าไกล ดังจะเห็นได้จากการผลิตที่เพิ่มขึ้นในประเทศและในจังหวัดนราธสีมา

การผลิตมะม่วงในประเทศไทย

มะม่วงเป็นไม้ผลเศรษฐกิจของประเทศไทยชนิดหนึ่ง มีพื้นที่ในการปลูกทั้งสิ้นจำนวน 1,472,910 ไร่ แหล่งปลูกมะม่วงมาก 3 อันดับแรกคือที่จังหวัดนราธสีมา, จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดชัยภูมิ มีพื้นที่ปลูก 125,764, 83,442, 51,361 ไร่ ตามลำดับ พันธุ์ที่ปลูกส่วนใหญ่คือ พันธุ์แก้ว เยี่ยวเสวย และอกร่อง กิดเป็นร้อยละของพื้นที่ปลูกทั้งหมดคือ 30.10, 20.10 และ 11.31 ตามลำดับ ผลผลิตรวมทุกพันธุ์ทั่วประเทศไทยมีจำนวน 1,110,995 ตัน จังหวัดที่ให้ผลผลิตมากที่สุดคือ จังหวัดฉะเชิงเทรา นราธสีมา และตาก กิดเป็นร้อยละ 9.59, 6.77, 6.30 ของผลผลิตรวมตามลำดับ

สถานภาพและปัญหาการผลิตมะม่วงในเขตจังหวัดนราธสีมา

จังหวัดนราธสีมา มีพื้นที่ในการปลูกมะม่วงในปี 2535 จำนวน 125,764 ไร่ และมีพื้นที่ในการปลูกในปี 2540 เพิ่มสูงขึ้นเป็น 164,444 ไร่ ให้ผลแล้วจำนวน 118,323 ไร่ ยังไม่ให้ผล 46,121 ไร่ และให้ผลผลิตรวม 104,147,374 กิโลกรัม โดยอำเภอที่มีการปลูกมะม่วงมากที่สุดคือ อำเภอปากช่อง, อำเภอเมือง และอำเภอศีก็ว ซึ่งมีพื้นที่ในการปลูก 26,778, 4,100, 3,617 ไร่ ตามลำดับ (เกษตรจังหวัดนราธสีมา 2539) และตารางที่ 34 แสดงพื้นที่เพาะปลูก ผลผลิต และราคาของมะม่วงพันธุ์ต่าง ๆ ที่ปลูกในจังหวัดนราธสีมา

ตารางที่ 34 รายงานสถานภาพการบัญชีตามงบประมาณและเงินเดือน ปีการงบประมาณ พ.ศ. 2540 จังหวัดนราธิวาสฯ

ชื่อพืช/พันธุ์	พื้นที่พะบูก ("ร")			ผลผลิต			ราคาที่เก็บตระรากขายได้ส่วน (บาท/ก.ก.)		
	ใบหลอด	ไม้เหง้า	รวม	ผลผลิตเฉลี่ย	ผลผลิตรวม	ราคา	เต็ม	สูง	ราคา
แพร	2,880	1,319	4,199	925	2,666,651	16.78	กพ./มีค./เมย.	11.00	มค./เมย./พค.
เขียวเตวย	35,270	11,991	47,261	756	26,685,512	24.11	กพ./มีค./เมย.	12.93	เมย./พค./พย.
หนอนแข็ง	5,513	2,898	8,411	920	5,074,558	19.42	กพ./มีค./เมย.	10.67	มีค./เมย./พค.
นาคหอย "ไม"	15,456	9,757	25,213	825	12,765,238	19.96	มีค./เมย./พค.	12.04	มีค./เมย./พค.
หนังกลางวัน	3,896	2,117	6,013	791	3,082,024	18.48	มีค./เมย./พค.	11.74	มีค./เมย./พค.
หอมคำ	3,350	957	4,307	904	3,031,460	16.05	กพ./มีค./เมย.	8.89	มีค./เมย./พค.
พิมเสน่รือยา	1,636	458	2,094	859	1,405,973	9.12	มีค./เมย./พค.	5.00	เมย./พค./พย.
อกร่อง	10,660	2,859	13,519	549	5,855,020	15.17	มีค./เมย./พค.	7.70	เมย./พค./พย.
แก้ว	34,485	11,683	46,168	1,120	38,639,190	7.71	กพ./มีค./เมย.	4.28	มีค./เมย./พค.
พันธุ์อ่อน	5,177	2,082	7,259	954	4,941,748	11.00	มีค./เมย./พค.	4.64	เมย./พค.
รวม	118,323	46,121	164,444	880	104,147,374	15.78		8.89	

วิธีการผลิตมะม่วงของเกษตรกรอำเภอปากช่อง

พันธุ์

เกษตรกรนิยมปลูกพันธุ์ เจียวเสวย ฟ้าลั่น และน้ำดอกไม้ เริ่มปลูกเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน การปลูกจะมีการเตรียมดินโดยไถตามดินไว้ก่อนเป็นเวลาครึ่งเดือน แล้วไถแปรหินดิน และเมื่อฟอนมาจะขุดหลุมขนาด $50 \times 50 \times 50$ ซม. (กว้าง x ยาว x สูง) โดยให้มีระยะระหว่างหลุม 3×3 เมตร ต้นพันธุ์ที่ใช้อาจจะเป็นกิงพันธุ์ที่ได้จากการทำบกิ้ง ในที่ๆ มีน้ำไม่พอเกษตรกรนิยมใช้ต้นพันธุ์ที่ใช้มะวงพันธุ์แก้วเป็นต้นตอ เกษตรกรนิยมใช้ปุ๋ยชีไก่หมัก รองก้นหลุมประมาณ $1/2$ ถังน้ำมัน แล้วใส่อีก $1/2$ ถังที่ปากหลุม เมื่อปลูกแล้วประมาณ 3 เดือน จึงใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 , 2 ช้อนแกงโดยโดยรอบ ๆ ต้น การขุดหลุมดังกล่าวจะมีความกว้างจะเจริญได้ 7-8 ปี

การให้น้ำ เกษตรกรสูบน้ำมาด้วยหัวฉีดบ่อพัก ปั๊มน้ำส่งทางท่อ PVC มีประตุน้ำเปิดปิดน้ำ สูบน้ำใส่สายยาง /run ทุก 3 วัน มะม่วงปลูกใหม่ควรใช้วัสดุ เช่น ใบไม้ กลุ่มโคนด้วย

โรคและแมลง โรคแอนแทกโนส เพลี้ยไฟ เพลี้ยแป้งของหน้อบหน่า และแมลงวันทอง เป็นโรคและแมลงที่สำคัญที่ทำให้ผลผลิตลดลง เกษตรกรใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเป็นจำนวนมาก อัตราการใช้และชนิดของยาป้องกันกำจัดจะใช้แตกต่างกันไป

การเก็บผลผลิต ใช้แรงคนสองโดยใช้ตระกร้อหรือมือเก็บ ปกติการเก็บเกี่ยวนะม่วงสามารถยืดเวลาได้ถึง 2 สัปดาห์ ยกเว้นมะม่วงบางพันธุ์ เช่น มะม่วงแดง การเก็บผลผลิตมะม่วงมีระบบเหมาสวนขาย หรือตกเฉียบ พอก้าที่รับซื้อจะเก็บผลผลิตเอง

การปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว ปกติจะมีการเก็บเกี่ยวนะม่วงขาย เป็นมะม่วงผลสด เกษตรบางรายจะใส่เข่งนำไปขายเองที่ตลาดสีบุนเมือง หรือมีการเหมาสวนขายก่อนหน้านี้ ที่อันก่อปากช่องเกษตรกรจะนำไปขายที่ลานปูน ถ้ามีผลผลิตมากจะแปรรูปเป็นมะม่วง干 ซึ่งนับเป็นวิทยากรและ/หรือการปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวที่สำคัญ เพราะมะม่วง干 ขายได้ราคาดี

แรงงาน

เกษตรกรจะใช้แรงงานในครอบครัวก่อน แต่ส่วนใหญ่จะมีคนงานประจำ จำนวนคนงานประจำเดือนแต่ละเดือนของการซั่งคนงานเป็นครั้งคราวจะซั่งตามลักษณะงานที่ต้องการ ค่าซั่งแรงงานเป็นไปตามลักษณะงานดังนี้

ค่าซั่งปลูก รายวัน วันละ 80 บาท/คน

ให้น้ำหรือดัน้ำ รายวัน วันละ 100 บาท/คัน

นิดพ่นยาปราบโรคและแมลง อัตราจ้างเหมา 20 บาทต่อ 2 1/2 ลัง

ค่าดูแลรักษา ตันละ 3 บาท

ค่าจ้างเก็บผลผลิต จ้างเหมาคนละ 100 บาท/วัน

ตัดหญ้าด้วยเครื่องสปายหลัง อัตรา 120 บาท/วัน/คัน

ส่วนใหญ่ จะมีโน้นส์ให้คนงานถ้าราคากลับและ/หรือได้กำไรดี

การตลาด

ส่วนใหญ่พ่อค้าจะมารับซื้อถึงสวน หรือเหมาสวนขายมีการต่อรองราคา กัน

ส่วนราคามะม่วงผลสด ในแต่ละวันจะแปรผันตามปริมาณมะม่วงที่เข้าตลาดในวันนั้น ๆ

ที่อำเภอปากช่องจะขายสดกันที่ลานปูน เกษตรกรบางรายนำไปขายที่ตลาดกรุงเทพฯ เช่น ที่ตลาดสี่มุน
เมือง รังสิต และตลาดไทรทองสิต

การใช้เทคโนโลยีผลิตมะม่วงนอกฤดูและให้ได้คุณภาพดี

จากการสำรวจ เกษตรกรยังคงรักษาวิธีปฏิบัติของตนเอง ไว้เป็นความลับ แต่ละวิธีการมีเทคนิคลึกลับ ๆ น้อย ๆ แตกต่างกันไป สิ่งที่ปฏิบัติเหมือนกันคือใช้สารยับยั้งการเจริญเติบโตเร่งให้เกิดคาดอกและใช้สารเร่งการเจริญเติบโตของพืชเร่งให้เกิดการแตกใบ ใช้ปุ๋ยและสารเคมีบำรุงต้นแตกต่างกันไป อัตรา และเวลาที่ใช้ก็เป็นเทคนิคของแต่ละสวน

สถานภาพการผลิตและปัญหา

สถานภาพการผลิตมะม่วงของเกษตรกรในอำเภอปากช่องอยู่ในระดับสูง ถึงแม้ว่าจะมีปัญหารือเรื่องแหล่งน้ำบ้าง แต่ลักษณะดินที่อำเภอปากช่องที่ปลูกมะม่วงมีหน้าดินลึกถึง 6 เมตร นับว่าเป็นดินดี เหมาะสมแก่การปลูกมะม่วง เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และมีแนวโน้มจะขยายพื้นที่ในการผลิตปัญหาการผลิตที่พบส่วนใหญ่เป็นเรื่องโรคและแมลง โรคแอนแทกโนส เพลี้ยไฟ เพลี้ยแป้ง และแมลงวันทอง เพลี้ยแป้งของน้อยหน่าเข้าทำลายคาดอกมะม่วง และเข้าทำลายตอนมะม่วงเข้าใกล้ เมื่อมะม่วงเจริญเติบโตขึ้นมา มะม่วงจะมีผลคำ ๆ ที่หัวมะม่วง เพลี้ยไฟจะคุกน้ำเลี้ยงจากผลมะม่วงเช่นในมะม่วงน้ำดอกไม้ ผลจึงแตก อิกสารเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลของมะม่วงน้ำดอกไม้แตกคือ ถูกดึงเวลาเก็บผล จึงควรระวัง เพราะจะทำให้ราคากดได้

แนวทางขยายผลผลิต

เกษตรกรต้องการความรู้ในการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงที่อุบัติ ภาครัฐควรให้ความรู้เน้นเป็นพิเศษในด้านนี้ ปัญหาเรื่องราคาที่ดินที่แพงขึ้น เป็นเครื่องล่อใจให้เกษตรกรขายสวนมะม่วงให้นายทุนไปทำสถานพักผ่อนหย่อนใจ หรือทำ Resort หรือบางครั้งเกษตรกรถูกบังคับให้ขายที่ดินกลาก ๆ การใช้ระบบให้น้ำขนาดเล็ก เช่น Minisprinkle หรือระบบน้ำหยดจะช่วยลดค่าแรงงานได้ ทั้งเป็นการประหยัดน้ำด้วย การแตกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันระหว่างเกษตรกรจะช่วยให้ได้วิทยาการใหม่ ๆ มาปรับปรุงการผลิตได้

อย่างไรก็ตามเกษตรกรบางรายมีสวนมะม่วงเป็นของต้นเอง แต่ขาดแรงงาน แล้วแก่ ทำสวนไม่ไหว ก็จะให้คนอื่นหรือนายทุนมาเช่าสวนทำเป็นปี ๆ ไป ส่วนมากผู้มาเช่าทำสวนจะทำมะม่วงนอกฤดูราคาค่าเช่าสวนตกลงกันเป็นราย ๆ ไป

น้อยหน่า

ได้ทำการสำรวจที่อำเภอปากช่อง

ในประเทศไทยพบว่ามีการปลูกพันธุ์น้อยหน้าหนังมากกว่าน้อยหน่าฝ่าย โดยพันธุ์น้อยหน้าหนังปลูกมากที่สุดที่จังหวัดนครราชสีมา รองลงมาคือ กาญจนบุรี ลพบุรี นครสวรรค์ อุบลราชธานี คิดเป็นร้อยละ 90.39, 1.69, 1.49, 0.86 และ 0.57 ตามลำดับ ส่วนพันธุ์น้อยหน่าฝ่ายปลูกมากที่จังหวัดนครราชสีมา รองลงมาคือ กาญจนบุรี ลพบุรี และนครสวรรค์ คิดเป็นร้อยละ 83.67, 10.04, 5.27 และ 1.03 ตามลำดับ แต่ถ้าพิจารณาจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกน้อยหน่าทั้ง 2 พันธุ์ พบว่ามีจำนวนเกษตรกรปลูกพันธุ์น้อยหน้าหนังมากกว่าน้อยหน่าฝ่ายคิดเป็นร้อยละ 59.91 และ 40.09 ตามลำดับ (รายงานสถิติการปลูกไม้ผลเชิงการค้า ปี 2536)

สถานภาพและปัญหาการผลิตน้อยหน่าในเขตจังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมามีพื้นที่ 20,494 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่การปลูกน้อยหน่าในปี 2535 จำนวน 129,524 ไร่ และในปี 2538 มีพื้นที่ปลูกน้อยหน่าเพิ่มสูงขึ้นเป็น 133,508 ไร่ ให้ผลผลิตรวม 137,421,974 กิโลกรัม ซึ่งจากสถิติจะพบว่าจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่การเพาะปลูกน้อยหน่ามากที่สุด ในประเทศไทย โดยอำเภอที่มีการปลูกน้อยหน่ามากที่สุดคือ อำเภอปากช่อง รองลงมาคือ อำเภอจักราช, ขามสะแกแสง, หนองบูญนาค และสูงเนิน ซึ่งมีพื้นที่การเพาะปลูก, ผลผลิตและราคาได้เป็นตารางที่ 35

ตารางที่ 35 พื้นที่การผลิต ผลผลิต และราคาของน้อยหน่าที่ปลูกในจังหวัดนครราชสีมา

อำเภอ	พื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด (ไร่)			ผลผลิต (กก.)		ราคา (บาท/กก.)		
	ให้ผลแล้ว	ไม่ให้ผล	รวม	ผลผลิตเฉลี่ย (กก.)	ผลผลิตรวม (กก.)	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
ปากช่อง	110,500	1,800	112,300	1,119	123,710,000	20.00	10.00	15.00
จักราช	2,120	100	2,220	400	848,000	10.00	8.50	9.25
ขามสะแกแสง	1,295	35	1,330	735	951,825	6.00	4.00	5.00
หนองบูญนาค	1,110	0	1,110	980	1,087,860	15.00	10.00	12.50
สูงเนิน	1,010	0	1,010	379	383,000	18.00	15.00	16.50

來源 : เกษตรจังหวัดนครราชสีมา 2538

สภาพทั่วไปของพื้นที่สำรวจ

พื้นที่ทำการสำรวจสถานภาพการผลิตของน้ำอยู่ในเขตของอำเภอปากช่อง ซึ่งมีสภาพทั่วไปคือ อำเภอปากช่องตั้งอยู่ริมถนนมิตรภาพ มีพื้นที่ 1,664.5 ตารางกิโล มีลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขา พื้นที่ของอำเภอปากช่องเป็นพื้นที่ระหว่างเทือกเขา มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนเล็ก และลูกคลื่นลอนตื้น สภาพของดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย หน้าดินไม่ลึกนัก

วิธีการผลิตน้ำอยู่นอกของเกษตรกร

การเพาะเมล็ดและการปลูก

วิธีการผลิตน้ำอยู่นอกของเกษตรกรใช้ การเพาะเมล็ด เพราะน้ำอยู่หน่าที่ปลูกด้วยเมล็ดมีข้อดีตรงที่มีความทนทานต่อความแห้งแล้งได้ดี ซึ่งมีวิธีการคือ นำเมล็ดน้ำอยู่หน่าพันธุ์ที่ต้องการและตรงตามสายพันธุ์มาทำการเพาะในถุงดำ เมื่อเมล็ดน้ำอยู่หน่ายอกและมีความแข็งแรงสมบูรณ์ดีแล้ว จึงนำไปปลูกลงหลุมที่เตรียมไว้ ซึ่งต้นกล้าที่จะนำไปปลูกลงแปลงปลูกกรณีอายุ 1 ปีขึ้นไป เพราะต้นจะแข็งแรงและทนทาน ทำให้มีอัตราการรอดสูง สำหรับระยะปลูกที่นิยมใช้คือ 4×4 เมตร และทำการขุดหลุมลึกประมาณ 40 เซนติเมตร กว้างและยาวประมาณ 40 เซนติเมตรและรองกันหลุมด้วยปุ๋ยคอกเก่าประมาณครึ่งปุ๋ยกิ่ง คลุกคิดกับปุ๋ยให้เข้ากัน แล้วจึงทำการปลูก แต่ก่อนปลูกควรทำการตัดยอดของต้นกล้าออกเล็กน้อย เพื่อเร่งให้ต้นแตกพุ่มเร็วขึ้นและลดการหายน้ำ ซึ่งการปลูกควรปลูกในช่วงฤดูฝน เพราะจะทำให้ต้นน้ำอยู่หน่าตั้งตัวได้เร็ว

การดูแลรักษา

การให้น้ำ ในระยะที่ต้นน้ำอยู่หน่ามีขนาดเล็กอยู่จะมีการให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ แต่เมื่อน้ำอยู่หน่ามีความสมบูรณ์แข็งแรงดีแล้ว หรือมีอายุ 1 ปีขึ้นไป ควรจะลดการให้น้ำแต่จะอาศัยน้ำจากธรรมชาติ

การให้ปุ๋ย ในระยะที่ต้นน้ำอยู่หน่ามีขนาดเล็กอยู่จะให้ปุ๋ย สูตร 15-15-15 และปุ๋ยคอก เห็น ชี้วัว แต่เมื่อน้ำอยู่หน่ามีขนาดโตพอที่จะให้ผลผลิตจะมีการให้ปุ๋ย สูตร 15-15-15 ในช่วงที่ติดลูก

การตัดแต่งกิ่ง จะทำหลังจากเก็บผลผลิตแล้วคือ ประมาณเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยาพันธ์ มีวิธีการตัดคือ ตัดยอดกิ่งออกแล้วปล่อยให้แตกกิ่งแขนง พอกิ่งแขนงขยายพอสมควรก็ทำการตัดยอดกิ่งแขนงออก นอกจากนี้ ก็จะทำการตัดกิ่งที่เป็นโรค กิ่งแห้ง กิ่งที่มีแมลงและกิ่งที่ซีกหักออกด้วย

การตาก曬 ทำปีละ 2 ครั้ง ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงกันยาพันธ์

แรงงาน

แรงงานที่ใช้ในการทำงานส่วนใหญ่คือแรงงานในครอบครัว แต่ก็จะมีการจ้างแรงงานเข้ามาน้ำหนึ่ง ซึ่งรายละเอียดได้ดังนี้

แรงงานในการตัดแต่งกิ่ง จ้างต้นละ 3-4 บาท

แรงงานในการทำรุ่น จ้างวันละ 100 บาท/วัน

จ้างตัดแต่งและถางหญ้า จ้างวันละ 100 บาท/วัน

จ้างเก็บผลผลิต จ้างวันละ 100-120 บาท/วัน (ขึ้นอยู่กับช่วงที่มีผลไม้ออก)

อย่างไรก็ตาม เจ้าของสวนหลายรายที่ขาดแคลนแรงงานมากและทำไม่ไหวก็เกิดระบบการผลิตแบบเช่าสวนทำคือให้คนอื่นมาช่วยสวนทำเป็นໄร่ ๆ ไป

การตลาด

ส่วนใหญ่จะมีพ่อค้ามารับซื้อถึงสวน โดยเจ้าของจะเก็บผลผลิตและทำการคัดเกรดให้ ซึ่งจะมีหลายเกรด แล้วแต่ว่าจะมีผลผลิตมากแค่ไหน ถ้าผลผลิตมีจำนวนน้อยก็คัดได้ 3 เกรด คือ ใหญ่ กลาง เสิ้ก ถ้าผลผลิตมีมากสามารถคัดเกรดได้ถึง 5 เกรด คือ จิ๋ว เสิ้ก กลาง ใหญ่ ใหญ่พิเศษ แต่สำหรับบางสวนจะมีพ่อค้าซื้อแบบเหมาสวน โดยจะประเมินปริมาณผลผลิตที่มีแล้วตีค่าเป็นตัวเงินให้เจ้าของสวน โดยพ่อค้าคนกลางทำการเก็บผลผลิตเอง

การปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว

การเก็บเกี่ยวน้อยหน่าจะทำเมื่อน้อยหน่าไม่สุกเต็มที่ เพราะถ้าน้อยหน่าสุกเต็มที่เมื่อไหร่ได้รับความกระแทกกระเทือน ผิวผลจะล่อนออกได้ง่าย โดยผลที่แก่เต็มที่จะมีลักษณะของร่องผิวห่างกันและมีลักษณะของสีร่องผิวทางกว่าสีของเปลือก ดังนั้นการเก็บเกี่ยวจึงต้องรีบขนส่งก่อนที่จะสุก ซึ่งขั้นตอนที่ทำเป็นอันดับแรกหลังจากเก็บเกี่ยวคือ ทำการลอกเปลือกแยกขนาดผลออกเป็นพวง โดยใช้เบร์เป็นภานะบรรจุ และรองกันเพ่งด้วยกระสอบหรือใช้กระดาษหนังสือพิมพ์รองช้อนกันลาย ๆ ครั้ง เพื่อรักษาขนส่งต่อไป

การตัดแต่งกิ่งและทรงพุ่ม

การตัดแต่งเพื่อให้ออกดอกติดผลตามปกติ

ตามธรรมชาติก่อนออกดอกออกน้ำอยู่น้ำจะคลาย ๆ ทิ้งใบในช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคม เมื่อทิ้งใบแล้วจะแตกกิ่งใหม่พร้อมกับมีดอก ดังนั้น ชาวสวนจึงทำการตัดแต่งกิ่งตั้งแต่เดือนมกราคมถึงกลางเดือนมกราคม โดยจะตัดกิ่งแขนงที่โคนดันบริเวณที่ติดกับดิน กิ่งน้ำก้าง กิ่งแห้ง กิ่งเป็นโรค กิ่งที่มี

แมลง กิ่งที่ฉีกหักเสียหายออก กิ่งแขนงย่อยที่มีขนาดเล็กและเบี้ยดกัน ส่วนกิ่งแขนงย่อยที่อาจไว้จะตัดปลายกิ่งออก ให้ส่วนที่เหลือวัดจากรอยแตกถึงบริเวณที่ตัดยาวประมาณ 20 เซนติเมตร และทำการปลิดใบออกให้หมด เพื่อให้แตกกิ่งใหม่พร้อม ๆ กันและมีปริมาณดอกมาก

การตัดแต่งเพื่อบังคับให้น้อยหน่าออกดอกและติดผลออกฤทธิ์

การตัดแต่งเพื่อให้ออกดอกก่อนฤทธิ์ วิธีนี้จะทำได้ในสวนที่มีปริมาณน้ำเพียงพอตลอดปีให้กับต้นน้อยหน่าได้เท่านั้นคือ ฤทธิ์ขาวสวนจะตัดแต่งกิ่งและริบในให้ร่วงหมดในเดือนกรกฎาคม แต่วิธีนี้จะทำการตัดแต่งกิ่งก่อนคือ ทำการตัดแต่งกิ่งในเดือนพฤษจิกายน ถึงเดือนธันวาคม สำหรับวิธีการตัดแต่งกีทำเช่นเดียวกับการตัดแต่งในฤทธิ์ออกฤทธิ์ ซึ่งถ้าการให้น้ำหลังจากทำการตัดแต่งกิ่งมากเพียงพอ กับความต้องการของน้อยหน่าแล้ว ต้นน้อยหน่าจะแตกกิ่งออกผล และสามารถเก็บผลผลิตได้ในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษจิกายน ซึ่งเป็นช่วงที่มีราคาดีมาก

การตัดแต่งเพื่อให้ออกดอกหลังฤทธิ์ วิธีนี้สามารถทำได้ทั้งในสวนที่มีน้ำและไม่มีน้ำ โดยทำการตัดแต่งกิ่งในเดือนกรกฎาคมตามปกติ และเลือกตัดแต่งกิ่งที่ไม่ติดผลที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางใหญ่ 5 มม. อีกครั้งในเดือนพฤษจิกายน โดยตัดปลายกิ่งช่วงที่มีสีเขียวออกเหลือช่วงที่มีสีน้ำตาลปนเขียวเอาไว้ หลังจากนั้นจึงริบใบของกิ่งที่ตัดออกให้หมด ซึ่งจะทำให้การแตกกิ่งพร้อมกับมีดอกและติดผลได้ สามารถเก็บผลผลิตได้ในเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤษจิกายน ซึ่งเป็นช่วงที่ไม่มีผลไม้อื่น ๆ มากทำให้ขายได้ในราคากู้

การปฏิบัติโดยตัดต้นน้อยหน่าให้ออกดอกก่อนและหลังฤทธิ์ หรือฤทธิ์ออกดอกมีการปฏิบัติตั้งนี้

ก่อนทำการตัดแต่งกิ่งควรมีการบำรุงต้นให้มีความสมบูรณ์ โดยการใช้ปุ๋ย สูตร 8-24-24 พร้อมกับการให้น้ำแล้วปล่อยให้พักตัวประมาณ 1 เดือน จึงทำการตัดแต่งกิ่งและหลังจากตัดแต่งกิ่งได้ 20 วัน ต้นน้อยหน่าจะเริ่มแตกใบออกและออกดอก ช่วงนี้ควรมีการให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ เมื่อผลมีขนาดเท่าหัวเมือง มือ ควรมีการบำรุงโดยใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 เพื่อบาրุงผลให้เจริญเติบโตเดิมที่ และทำการใส่ปุ๋ยสูตร 13-13-13 เมื่อผลมีขนาดโตเท่าไข่ไก่เพื่อทำให้ผลมีคุณภาพดีขึ้น

ปัญหา

1. ปัญหาจากการระบาดของเพลี้ยแป้งในระยะที่ติดผล ทำให้ผลผลิตเสียหาย โดยทำให้ผลเสียและร่วง ส่งผลให้ราคาตกต่ำ

2. ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน เพราะแรงงานวัยหนุ่มสาวส่วนใหญ่ได้อพยพเข้าไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมและตามเมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพ กันหมด ทำให้ขาดแคลนแรงงานในการทำเกยตระต้องมีการจ้างแรงงานเข้ามาช่วย ซึ่งมีอัตราค่าจ้างค่อนข้างสูง คือวันละ 100-120 บาทต่อวัน ทำให้มีต้นทุนการผลิตสูง แต่สำหรับเกยตระกรบยางรายที่ไม่มีแรงงานในการทำการเกยตระและไม่มีเงินในการจ้างแรงงาน ก็ต้องให้คนอื่นมาช่วยงานในราคาน้ำเสื้อที่เมื่อเทียบกับการลงทุนทำการผลิตเองแล้วมีราคาต่ำกว่ามาก ทำให้เกยตระกรบยางรายได้ที่ควรจะได้

3. ปัญหาผลผลิตมีราคาต่ำ เพราะมีผลผลิตออกมาน้ำเสื้อตลาดพร้อมกัน จึงถูกกดราคา

4. เกยตระกรบยางส่วนยังมีระบบการผลิตแบบดั้งเดิมคือ ในเรื่องของการให้น้ำหลังจากที่ต้นกล้ามีอายุเกิน 1 ปีขึ้นไปแล้ว การให้น้ำจะพึ่งธรรมชาติดือย่างเดียวไม่มีระบบการให้น้ำ ถ้าปีไหนแล้งก็จะมีต้นน้อยหน่าตาย ส่วนในเรื่องของการให้น้ำ จะเห็นว่าเกยตระกรบมีความรู้เกี่ยวกับการให้น้ำยังน้อยมาก ปัจจุบันที่รู้จักมีเพียงสูตรเดียวคือ 15-15-15

ข้อเสนอแนะ

ในเรื่องของเพลี้ยระบات ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพลี้ยแป้ง สามารถป้องกันและกำจัดได้โดยใช้พาราไซดอน 20 เมอร์เซ็นต์ในอัตรา 200-250 ซีซีต่อน้ำ 100 ลิตร พ่นเมื่อพบว่ามีการระบาดของเพลี้ยแป้ง เพื่อป้องกันการระบาดของเพลี้ยแป้ง

การขาดแคลนแรงงาน เพราะแรงงานหนุ่มสาวหันไปทำงานให้กับโรงงานอุตสาหกรรมและในเมืองหลวงเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ไม่มีแรงงานช่วยในการทำงาน จึงต้องให้คนอื่นมาช่วยงานได้ร้ายได้ต่ำกว่า การลงทุนทำเอง ดังนั้นจึงควรแบ่งพื้นที่ของสวนไว้ทำเองเท่าที่มีกำลังและอาจหาพืชชนิดอื่นที่โตเร็ว ไม่ต้องการดูแลมากนักมาปลูกเพื่อหารายได้เพิ่มขึ้น หรืออาจทำการเลี้ยงสัตว์ เช่น เป็ด ไก่ หรือหนู เสริมก็ได้

ปัญหา ผลผลิตมีราคาต่ำ สามารถแก้ไขได้โดยเทคนิคของการตัดแต่งกิ่งคือ ปกติเกยตระจะทำการตัดแต่งกิ่งในเดือนกรกฎาคมและผลผลิตจะออกมานิ่งเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ซึ่งเป็นช่วงมีผลผลิตออกมามากจึงทำให้มีราคาต่ำ ซึ่งการตัดแต่งกิ่งสามารถทำได้ดังนี้คือ

การตัดแต่งกิ่งเพื่อทำให้ออกดอกก่อนฤดูปลูก ซึ่งสามารถทำได้เฉพาะสวนเกยตระที่มีน้ำสมบูรณ์เท่านั้นคือ จะทำการตัดแต่งกิ่งประมาณเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม ถ้ามีน้ำให้มากพอต้านน้อยหน่าก็จะแตกกิ่งและออกดอกกิตติผลก่อนส่วนอื่น ซึ่งสามารถเก็บผลได้ในช่วงเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงที่มีราคาดีมาก

การตัดแต่งกิ่งเพื่อทำให้ออกหลังฤดูปกติ สามารถทำได้ทั้งในสวนที่มีน้ำและไม่มีน้ำ โดยทำการตัดแต่งกิ่งในเดือนกรกฎาคมปีกติ และทำการตัดแต่งกิ่งอีกครั้งในเดือนพฤษภาคม โดยตัดปลายกิ่งช่วงที่มีสีเขียวออก หลังจากนั้นจึงรุดใบของกิ่งที่ตัดออกให้หมด กิ่งพากนี้จะแตกกิ่งพร้อมกับมีดอกและติดผล และสามารถเก็บผลผลิตได้ในเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายน ซึ่งเป็นช่วงที่ไม่มีผลไม้อ่อน ๆ มาก จึงทำให้ขายได้ในราคาสูง

ปัญหาเกษตรกรรมความรู้เกี่ยวกับระบบการผลิตน้อย สามารถแก้ไขได้โดยการเผยแพร่ข้อมูลระบบการผลิตของน้อยหน่าในรูปของสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือ โทรทัศน์ หรืออาจทำการเผยแพร่โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร โดยอาจทำการแนะนำและทดลองในพื้นที่ของผู้ใหญ่บ้าน เป็นตัวอย่างก่อน เมื่อประสบความสำเร็จแล้วจึงทำการเผยแพร่ให้กับเกษตรกรต่อไป

មະນາມຫວານ

ໄດ້ກារສໍາรวจ ທີ່ອໍາເກອປາກຂ່ອງ (ບ້ອນລົດທຳໄປຂອງອໍາເກອປາກຂ່ອງຄູໃນສ່ວນຂອງນະເຂືອເທັກແລະ
ຈ້າວໂພດຝຶກອ່ອນ)

ตารางที่ 36 ແສດງກາຣປຸລູກມະນາມຫວານໃນພື້ນທີ່ຈັງຫວັດຄຣາຊື້ນາ ສໍາຮັບໃນອໍາເກອປາກຂ່ອງ
ເກຍຕຣກຈະປຸລູກມະນາມຫວານຮາຍລະປະປະມາລ 10-30 ໄຣ (ອາຈະນີ້ພື້ນທີ່ເພະປຸລູກນາກວ່ານີ້ ແຕ່ຈະແປ່ງ
ປຸລູກມະນາມຫວານປະປະມາລ 10-30 ໄຣເພີ່ມເທົ່ານີ້) ເກຍຕຣກສ່ວນນາກຈະປຸລູກມະນາມຫວານນາເປັນເວລາຕັ້ງ
ແຕ່ປະປະມາລ 10 ປີເຊື້ນໄປ ທີ່ເພິ່ນຈະເຮັດກາຣປຸລູກມະນາມຫວານຈະນີ້ໄໝ່ນາກນັກ

ຈາກກາຣສອນຄາມແລະພຸດຄຸຍກັບດັວເກຍຕຣກສາມາດວິເຄຣະໜ້າໄດ້ວ່າ ເກຍຕຣກທີ່ປຸລູກມະນາມຫວານຈະ
ສາມາດແປ່ງອອກເປັນ 3 ພວກໃຫຍ່ ຈີ້ ຄືວ່າ

ປຸລູກໄໝ່ພັດເຄຣຍສູງກີຈີເປັນອາຊີພ ເກຍຕຣກພວກນີ້ນີ້ພື້ນທີ່ປະປະມາລ 50 ໄຣເຊື້ນໄປ (ລຶ່ງ 300 ກວ່າໄຣ່) ໂດຍ
ແປ່ງພື້ນທີ່ປຸລູກມະນາມຫວານ 10-30 ເກຍຕຣກຮຸ່ມນີ້ມີກາຣນຳເອາເທັກໂນໂລຢີນາໃຊ້ນາກເຫັນ ກາຣໃຊ້ຮອດ
ນີ້ດີ ນີ້ດີ້ນໍ້າຢ່າງແມ່ລັງ ກາຣດູແລຮັກຍານຳຮຸ່ງດັ່ງໂດຍກາຣໃສ່ນູ່ຢູ່ລັງເກື່ອງເກື່ອງ, ກາຣຕັດແຕ່ງ ສ່ວນນາກຈະນີ້ແຮງ
ຈານປະຈຳໂດຍໄທ້ເສີນຄ່າຂ້າງເປັນເງິນເດືອນ

ປຸລູກມະນາມຫວານເປັນອາຊີພເສຣີມ ຈັດເປັນເກຍຕຣກທີ່ມີກາຣສໍາຄັງຮອງລົງນາ ບາງຮາຍເປັນກາຣທຳພະຮະ
ໄດ້ຮັບມຽດຄາກຕະກູດ ພຣີບາງຮາຍກີ່ເຫັນວ່າຄາດີຈຶ່ງປຸລູກເປັນອາຊີພເສຣີມຮາຍໄດ້ໃນດ້ານອື່ນ ໄນເນັ້ນໃຈ
ຮາຄາມະນາມຫວານໃນຕລາດຈຶ່ງໄໝ່ມີພັດກະທບນນາກນັກໃນກາຣຝຶກຄາຕົກຕໍ່າ ເພຣະໄໝ່ມີກາຣດູແລຮັກຍາດັ່ງ
ມະນາມຫວານນາກນັກ

ປຸລູກມະນາມຫວານເພື່ອບັນລິໂກດເອງເມື່ອເຫດືອຈຶ່ງຂາຍ ພບໃນຫລາຍໜູ້ບ້ານແຕ່ສ່ວນນາກຫາວ້າບ້ານຈະນິຍມປຸລູກ
ນ້ອຍໜ້ານາກກວ່າ

ເມື່ອນາວິເຄຣະໜ້າຮ່ວມກັບກາຣສັນກາຍຜົນເກຍຕຣຫລາຍ ຈີ້ ໜູ້ບ້ານພົບວ່າເກຍຕຣກນີ້ແນວໂນມທີ່ຈະບາຍສວນ
ມະນາມຫວານນ້ອຍນາກ ໂດຍເພະເກຍຕຣພວກແຮກຄິດທີ່ຈະບາຍພື້ນທີ່ກາຣປຸລູກໄໝ່ນີ້ອື່ນນາກກວ່າ ເຫັນ
ໝນູ້,ນ້ອຍໜ້າ ພຣີບປຸລູກນະໜ່ວງເພີ່ມ ເປັນດັ່ງ ເພຣະໃຫ້ພັດຕອນແຫນທີ່ດີກວ່າ ເກື່ອງເກື່ອງກ່າວ່າມະນາມ
ຫວານ

ວິທີກາຣປຸລູກ ມະນາມຫວານໂດຍທຳທີ່ ໄປ ຂອງເກຍຕຣກອໍາເກອປາກຂ່ອງ

ກາພທີ 24 ແສດງຮະບະກາຣເຈີ່ງຕົ້ນໂຕແລະແພນກາຣປຸງປັບຕິບນຳຮຸ່ງຮັກມະນາມຫວານທີ່ໄທ້ເກຍຕຣກປຸງປັບຕິ
ໂດຍທຳທີ່ໄປ

ตอนที่ปูลูกแรก ๆ นิยมซื้อกิงพันธุ์มาปูลูก (ตัวนมากซื้อมาจากเพชรบูรณ์) ราคาจะตกประมาณ 10 บาท/กิ่ง ขึ้นอยู่กับพันธุ์ แล้วต่อมาภายหลังจึงนิยมขยายพันธุ์องมีทั้งทางกิ่งและเพาะเมล็ด

ระยะปูลูก แล้วแต่ลักษณะทรงพุ่มของพันธุ์ เช่น พันธุ์สีทอง 12 x 12 เมตร, พันธุ์ครีชณุ 10 x 10 เมตร เป็นต้น แต่ปัจจุบันนิยมระยะ 8 x 8 เมตร ราคางบทุนครั้งแรกต้นละประมาณ 95 บาท (รวมราคา กิงพันธุ์แล้ว) 1 ไร่ปูลูกได้ 16 ต้น

การขุดหลุมปูลูก ขนาดของหลุมปูลูก 1 x 1 x 1 เมตร ผสมปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมักและปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 รองก้นหลุม ๆ ละ ประมาณ 1 กำเนิด

การดูแลรักษา

น้ำ ทุกวันจะอาศัยน้ำฝนตามธรรมชาติ

ปุ๋ย ให้ 2-3 ช่วง ปุ๋ยคอกบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยว แล้วตามด้วยสูตร 15-15-15 บำรุงฝักอัตรา 3 กก./ตัน ปีหนึ่งจะไม่เกิน 2 กระสอบ ๆ ละ 140 บาท (กระสอบละ 50 กิโลกรัม) ต่อพื้นที่ประมาณ 20 ไร่ และเมื่อฝักโตขนาดพอสมควรอีก 2-3 เดือนเก็บเกี่ยวได้ เปลี่ยนเป็นปุ๋ยสูตร 0-10-30 (ให้ปีละ 2 ครั้ง ราคากระสอบละ 200 บาท) เพื่อให้เหมาะสมมีรากษาดีหวาน

การตัดแต่ง สำหรับการตัดแต่งกิ่ง เกษตรจะไม่ค่อยให้ความสำคัญมากนัก เพราะว่าขาดแคลนแรงงาน มักนิยมตัดแต่งกันปีละครั้งเป็นการตัดแบบไม่ให้ทรงพุ่มทึบจนเกินไป โดยใช้มีดหรือเลื่อยตัดกิ่ง เสียและกิ่งที่ไม่ต้องการออก เพื่อให้ต้นได้รับแสงเต็มที่และให้ง่ายต่อการเก็บเกี่ยว

การป้องกันกำจัดโรคแมลง ส่วนใหญ่นิยมทำในเกษตรรายใหญ่ (เกษตรแรก) เกษตรรายย่อยมักจะไม่ค่อยให้ความสำคัญมากนัก เกษตรในอำเภอปากช่องมีนิดยาการป้องกันกำจัดโรคและแมลงดังนี้ (แต่ส่วนมากจะนิดยาเมื่อเกิดภาระคาดของโรค และแมลง)

จากตัวอย่างของสวนคุณไชยวัฒน์ ทองพูน ต.วังไทร อ.ปากช่อง มีพื้นที่ปูลุกประมาณหัวน 8 ไร่ และปูลุกนานากราว 15 ปี ซึ่งในปี 2539 นิดยาฆ่าแมลงและป้องกันกำจัดโรคดังนี้

เดือน มี.ค. นิดเพื่อถังต้น

เดือน เม.ย. 2 ครั้ง ป้องกันราเรื้อง ใช้ยาไทด์ฟอร์มิล หรือชาพรอลของบริษัทเซลล์อัตรา 15-20 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ใช้นิดยาในระยะ 1 อาทิตย์

เดือน พ.ค. 2 ครั้ง ป้องกันแมลงปีกแข็ง ใช้ยา คานาริลี่ ชื่อการค้าว่า seven 85 ภายในระยะ 1 อาทิตย์

เดือน ก.ย.	2 ครั้ง หลังคอกบานนิดเพื่อป้องกันหนอนเจ้าฝึก ใช้อโซคริน 60 อัตรา 20-30 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร
เดือน ต.ค.	2 ครั้ง เป็นระยะที่มะ chan ใกล้สูญ จะมีทั้งโรคและแมลงเข้าทำลาย เช่น หนอนเจ้าฝึก และโรคราแป้ง ใช้อโซคริน 60 อัตรา 20-30 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร

พันธุ์มะ chan ที่ปลูกในอําเภอปากช่อง

	อํอกดอก	ฝักสูก
พันธุ์สีทอง	ปลาย พ.ค.	ปลาย ม.ค.
พันธุ์สีทองบางคล้า	พ.ค.	ม.ค.
พันธุ์หมื่นจง	พ.ค.	ม.ค.
พันธุ์อินทน้ำดัน	พ.ค.	ม.ค.
พันธุ์ศรีชุมぐ	เม.ย.	ธ.ค.

หากมีการดูแลรักษาดีสำหรับพันธุ์สีทองซึ่งฝักใหญ่จะได้ผลผลิตถึงเกือบ 200 กก./ตัน ส่วนพันธุ์อื่น ๆ จะได้ผลผลิตประมาณ 100 กก./ตัน

การเก็บเกี่ยว เก็บโดยใช้กรรไกรตัดเก็บทีละฝัก โดยใช้แรงงานดังนี้

แรงงานประจำสวน ให้เป็นเงินเดือน ๆ ละ 4,500-6,000 บาท (มีความชำนาญและกีทำงานดูแลรักษาไม้ผลในสวนทั้งหมด ส่วนมากจะพบในสวนไม้ผลขนาดใหญ่เป็น 100 ไร่ ขึ้นไป)

แรงงานในครัวเรือนและกีจ้างคนงานเพิ่มเติบโตเป็น กก. ๆ ละ 3 บาท ถ้าปลายกิ่งที่อยู่สูงขึ้นไปให้ กก. ละ 5 บาท

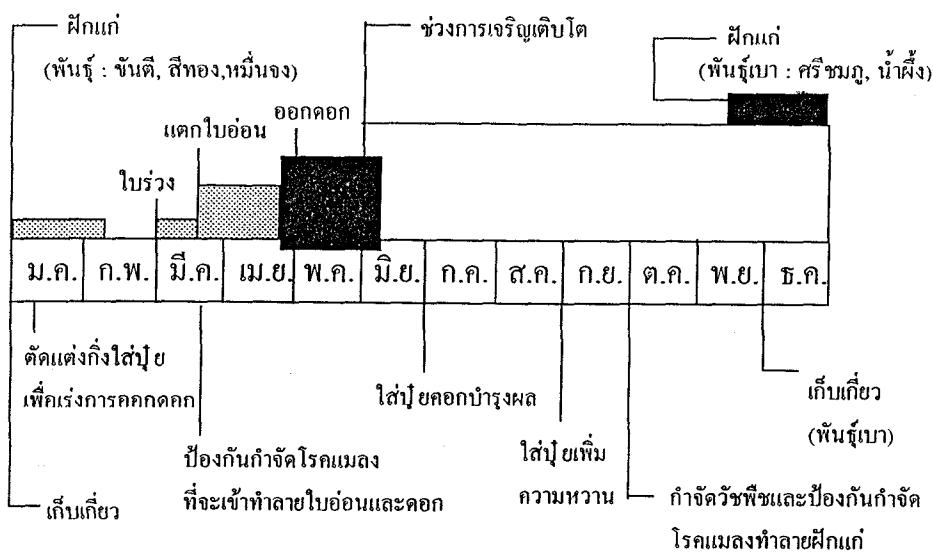
ขายแบบเหมาสวน ซึ่งเกษตรกรจะทำการคิดค่านปริมาณผลผลิตมะ chan แล้วตีราคา ส่วนผู้รับเหมาจะจะต้องราคาหนึ่งแล้วก็จะตกลงต่อรองราคากันอีกครั้ง ส่วนมากเกษตรกรค่อนข้างจะเสียเปรียบ

การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว มีการคัดเกรดและคัดข้าวให้ หากในระหว่างเก็บเกี่ยวฝักแตกจะเก็บไว้ทำมะ chan คลุก โดยนำมากลุกน้ำตาลรวมกับพวงที่มีรากชาติหวานอมเปรี้ยวหรือแกะเปลือกแล้วขาย แต่ราคาจะลดลงครึ่งหนึ่ง มะ chan หวานสามารถเก็บได้นานถึง 5-6 เดือน แต่ที่ อ.ปากช่อง จะขายหมดทุกปี และมีพ่อค้าคนกลางมารับถึงที่ โดยที่เกษตรกรก็จะใส่เบ่งไว้ให้

ราคาน้ำมันตกลงและก็มีแนวโน้มว่าปีหน้าราคาน้ำมันตกลงอีกด้วย ได้กำไรมากขึ้น (ในปีที่ผ่านๆ มาปี 2537 กก.ละ 120 บาท ปี 2538 กก.ละ 85 บาท ปี 2539 กก.ละ 61-70 บาท) ซึ่งราคาน้ำมันอยู่กับพันธุ์แล้วก็เกรดด้วย

พันธุ์สีทองฝักไข่ สีน้ำเงิน กก.ละ 80 บาท พันธุ์อื่นๆ เกรดฝักไข่ราคาประมาณ กก.ละ 50-60 บาท หากเป็นฝักธรรมดาราคา กก.ละ 15-20 บาท ตารางที่ 37 แสดงข้อมูลการผลิตและราคาน้ำมันหวานในปี 2539 และตารางที่ 38 แสดงผลผลิตและราคาน้ำมันหวานของอำเภอปากช่องในปี 2539

ภาพที่ 24 ระยะการเจริญเติบโตและแผนการปฏิบัติบำรุงรักษาไม้ขามหวาน

ตารางที่ 36 การปัจจุบัน化ในพื้นที่ จ.นครราชสีมา

อำเภอ	พื้นที่เพาะปลูกหัวหมด (ไร่)			ผลผลิต		ราคาที่เกษตรกรขายได้ที่สวน (บาท/กก.)		
	ให้ผลแล้ว	ไม่ให้ผลแล้ว	รวม	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (กก.)	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่บ
เมือง	589	266	335	43	249,510	98.75	59.31	79.06
บัวใหญ่	111	54	165	14	16,550	54.40	41.00	47.70
จักราช	190	75	265	1,03	196,050	55.50	40.00	47.75
โขศรี	302	43	345	30	91,700	100.00	71.43	85.71
ชุมพวง	331	147	478	18	62,870	73.33	56.67	65.00
ค่านวนหด	300	190	490	71	215,00	42.00	28.00	35.00
หัวyleเดลง	292	496	788	60	175,470	72.86	46.43	59.64
ขามทะเลสาบ	242	255	497	67	162,800	66.67	51.63	59.17
ครบุรี	345	305	650	27	96,500	101.33	34.00	67.67
คง	122	23	145	39	48,400	58.33	43.33	50.83
โนนสูง	321	115	437	74	240,000	50.00	33.00	41.50
โนนไทย	395	250	645	44	174,700	29.20	29.00	29.10
ปากช่อง	4,191	1,535	5,727	85	3,570,300	40.63	31.08	36.25
ปักธงชัย	1,128	162	1,290	39	488,700	65.00	36.00	50.83
พิมาย	346	64	410	74	256,520	32.00	32.00	32.00
ประ年之久	145	25	170	1,42	207,000	32.50	29.00	30.75
สีคิว	1,510	961	2,471	1,74	2,631,500	105.44	81.5	93.47
สูงเนิน	436	207	643	2,11	324,075	49.40	33.40	41.40
ขามสะแกแสง	720	279	999	49	140,750	56.67	35.31	46.00
เสิงสาร	1,462	1,672	3,134	45	657,900	58.00	40.00	49.00
บ้านเหลื่อม	37	153	250	21	20,370	5.00	4.00	4.50
หนองบูนนาค	372	17	589	61	349,725	71	51.86	61.43
แก่งสนามนาง	140	60	200	76	106,400	6.00	3.00	4.50
โนนแดง	70	95	165	15	10,500	9.00	6.00	7.50
วังน้ำเขียว	1,285	1,950	3,235	67	861,500	54.4	40.6	47.5
สำนักตะกร้อ	23	500	523	25	5,750	22.50	9.00	15.75
เมืองยาง	10	0	10	75	7,500	6.00	6.00	6.00
ยอดรวม	15,655	8,901	25,556	76	11,928,240	52.44	36.08	44.26

ที่มาสำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมาประจำปี 2539

ตารางที่ 37 แสดงผลผลิตและราคามะขามหวานของอ่ำเภอปักช่องในปี 2539

การใช้ดันทุนและรายได้ของเกษตรกรรมตามขนาดของสวน (ยกมาเพียงบางตัวอย่างเพื่อเปรียบเทียบกัน)			
ชื่อ	ดันทุนปี (ค่าใช้จ่าย)	รายได้ปี (บาท)	ขนาดสวน (ไร่)
ศักดิ์ สุกาญชร์ ต.หนองสาหร่าย	15,000-20,000 บาท	400,000	30
จำศิลป์ ล้านนา ต.วังไทร	5,000 บาท	50,000-60,000	18
สุเทพ รัชตปติ ต.วังกะทะ	30,000-40,000 บาท	200,000-300,000	20
ทองสุข เพชรรัตน์ ต. วังกะทะ	ไม่เกิน 20,000 บาท	180,000	10

สรุปปัญหาที่เกิดขึ้นแก่เกษตรกรในอ่ำเภอปักช่อง

ปัญหาด้านสภาพพื้นที่ทางการค้า ฝนที่ตกลงมากจะทำให้มะขามหวานกำลังจะออกดอกทำให้เกิดความเสียหายและเกิดโรคระบาด

ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป เช่น มีไขโนย ขโนยเก็บมะขามสุกในสวนเกษตรกร (พบในกรณีที่สวนอยู่ห่างจากบ้าน)

ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือปัญหารံร่องแรงงาน ขาดทุนแรงงานที่มีความชำนาญโดยเฉพาะแรงงานที่ชำนาญเรื่องการเก็บเกี่ยว จึงเกิดการดึงตัวแรงงานที่ชำนาญแล้วโดยให้ค่าจ้างที่สูงกว่า

ส่วนปัญหาด้านโรคแมลง ไม่เป็นปัญหาที่สำคัญนักของเกษตรกร เพราะมะขามหวานเป็นพืชที่ดูแลรักษาง่ายและก็ไม่มีศัตรูพืชที่สำคัญมากนัก

ปัญหารံร่องราคา ที่มีแนวโน้มจะลดลงแต่ก็ไม่ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญ เพราะสำหรับมะขามหวานก็ยังได้ผลกำไรที่คุ้มอยู่และก็มีตลาดรองรับสามารถขายหมดทุกปี

การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้ผลิตมะขามหวานใน อ. ปักช่องและแนวทางการแก้ปัญหา
สภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้ผลิตมะขามหวานโดยเฉพาะรายใหญ่ส่วนมากจะมีการศึกษาปานกลางถึงดี ฐานะจัดได้ว่าดีแทนทุกคน มีหัวคิดก้าวหน้าเรียนรู้จากประสบการณ์ แต่สำหรับการปลูกมะขามหวาน เกษตรกรส่วนใหญ่จะไม่ค่อยให้ความสนใจ ในเรื่องการดูแลรักษามากนัก เพราะมะขามหวานจัดเป็นพืชที่เลี้ยงง่ายทำให้ศักยภาพในการผลิตไม่ดีเท่าที่ควร หากจะมีการจัดการดูแลรักษา เช่น ในสวนใหญ่ ๆ ก็จะเป็นการกระทำที่มากจนเกินไป เช่น มีการฉีดยาฆ่าแมลงมากเกินไปทำให้ดันทุนสูง และปัญหาที่สำคัญที่สุดคือการขาดแคลนแรงงานที่จะตัดแต่ง และเก็บเกี่ยว จนบางครั้งต้องขายแบบเหมาสวนซึ่งเป็นวิธีที่เสียเบริญมาก แนวทางแก้ไขทำได้ไม่ยากแต่ต้องการความร่วมมือร่วมใจของตัวเกษตรกรเอง และเกษตรรับผล, เกษตรอ่อน弱 โดยเข้าไปแนะนำกระตุ้นไม่ให้เกษตรกรเกิดความเบื่อหน่ายที่จะทำสวนมะขามหวาน อาจเป็นการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามานำเสนอจัดงานสัปดาห์มะขามหวานของอ่ำเภอปักช่อง เป็นต้น ส่วนปัญหารံร่องแรงงานก็ควรจัดระบบค่าจ้างให้เป็นหลักเกณฑ์ ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดการดึงดู

(แรงงาน)เกิดขึ้น หรือผู้ทำไม่ได้ก็ควรซักชวนเกยตกรรเข้ามานะประชุมกันเพื่อหาทางแก้ไข โดยอาจจะมีการอะสุนมองล้วงกัน มีการลงแขกหรือยืมตัวคนงานที่มีความชำนาญที่เป็นคนงานประจำสวนอี่น ๆ ได้ในกรณีที่ว่าง โดยเกยตกรผู้ยืมจ่ายค่าแรงเป็นรายวัน ทางที่ดีที่สุดคือการผลรังที่เมืองให้แรงงานไปทำงานที่อื่นหมัด หากกรณีที่หางคนนี้ไม่สามารถทำได้เกยตกรควรหาแรงงานเสริมไว้ก่อนถูกเก็บเกี่ยว และก็ควรมีแหล่งหาแรงงานประจำไว้ในกรณีที่เร่งด่วน หากเราทำเป็นประจำทุกปีจะรู้จักคุ้นเคยกันและสามารถไปเรียกมาทำงานได้

ตารางที่ 38 ข้อมูลการผลิตและราคามะขามหวานใน อำเภอปากช่อง

พื้นที่	พื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด (ไร่)			ผลผลิต		ราคากิโลกรรขายได้ที่สวน (บาท/กก.)		
	ใช้ผลแล้ว	ไม่ใช้ผลแล้ว	รวม	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (กก.)	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มะขามเบร์รี่	28	101	390	1,50	433,500	15.00	10.00	12.50
สีทอง	2,05	974	3,024	88	1,804,000	70.00	50.00	60.00
ศรีชนก	77	266	1,040	80	614,200	40.00	35.00	37.50
หมื่นจง	4	0	47	75	35,250	50.00	40.00	45.00
ขันตี	3	0	35	65	22,750	35.00	30.00	32.50
น้ำฟัง	20	81	289	75	156,000	40.00	30.00	35.00
อินทนิลลัม	33	54	385	75	248,250	40.00	30.00	35.00
พันธุ์อื่น	45	60	517	55	251,350	35.00	30.00	32.50
ยอดรวม	4,19	1,536	5,727	8,63	3,565,300	325.00	255.00	290.00

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดนนทบุรีประจำปีการเพาะปลูก 2539

ขอน

ได้ทำการสำรวจที่ อำเภอป่าช่อง และอำเภอวังน้ำเยีย

สถานการณ์ผลิตขันนุนในจังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ปลูกบุนุนเกือบทุกอำเภอ โดยมีพื้นที่ปลูกบุนุนรวม 18,191 ไร่ การกระจายของพื้นที่ปลูกบุนุนค่อนข้างสม่ำเสมอ โดยที่อำเภอป่าช่องมีพื้นที่ปลูกบุนุนสูงถึง 3,248 ไร่ รองลงมาคือ อำเภอวังน้ำเยีย และอำเภอหัวยแคลง ตามลำดับ ส่วนผลผลิตตารองที่ 39 แสดงผลผลิตของจังหวัด อำเภอป่าช่องมีผลผลิตสูงสุด 8,136,960 กก. รองลงมาตามลำดับคืออำเภอวังน้ำเยีย 7,800,000 กก., อำเภอโชคชัย 3,744,000 กก., อำเภอจักราช 2,502,000 กก., อำเภอปักธงชัย 2,088,400 กก.

พื้นที่ปลูกบุนุนส่วนใหญ่ของจังหวัดนครราชสีมา กระจายอยู่ทั่วไป ทั้งนี้เพราะบุนุนเป็นพืชที่ปลูกง่าย ไม่ต้องมีการดูแลเอาใจใส่มากนัก จึงไม่จำเป็นต้องปลูกใกล้เขตชลประทาน และสามารถปลูกบุนุนได้เกือบทุกพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นดอนหรือที่ลุ่ม ซึ่งบุนุนที่ปลูกส่วนใหญ่มีหลายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ไพบูลย์ ทักษิณ เหรียญทอง จำปารอน อิกอ่ นาแล็ย ทองสุดใจ พันธุ์ที่นิยมปลูกในเขตจังหวัดนครราชสีมา มีอยู่ไม่นานนัก ได้แก่ พันธุ์ทองสุดใจ แม่เนื้อทอง จำปารอน จำปาดตะ และเหรียญนาท ซึ่งราคาของผลผลิตได้แสดงไว้ในตารางที่ 40 ราคาของผลผลิตแสดงเป็นต่อ กิโลกรัม มีราคาสูงสุดเฉลี่ย 3.16 บาท/กก. และราคาต่ำสุดเฉลี่ย 1.82 บาท/กก. แต่อย่างไรก็ตามราคาของผลผลิต มักจะปรวนแปร ขึ้นอยู่กับ ปริมาณการผลิต ถ้ามีการผลิตมาก ราคาต่ำลง แต่ถ้าบุนุนขาดตลาด ก็จะมีราคาสูงขึ้น ในการจำหน่ายผลผลิตจะมีตลาดกลางผลไม้ของจังหวัดอยรับซื้อผลิตผล ซึ่งมีส่วนช่วยมาก รวมทั้งตลาดกลางนี้ ยังเป็นศูนย์กระจายผลผลิต ไปยังจังหวัดอื่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วย เช่น จังหวัดขอนแก่น ชัยภูมิ บุรีรัมย์ เป็นต้น

สถานการณ์ผลิตในอำเภอป่าช่อง และอำเภอวังน้ำเยีย

ในปีเพาะปลูก 2539 อำเภอป่าช่องมีพื้นที่ปลูกบุนุนทั้งหมด 3,248 ไร่ การกระจายของพื้นที่ปลูกในเขตต่าง ๆ แต่ที่มีการปลูกมากคือตำบลหนองน้ำแดง และตำบลลอกกลางดง การปลูกบุนุนในอำเภอป่าช่องจะมีการปลูกเป็นการค้าในลักษณะลักษณะการปลูกพืชไร่โดยไม่ออาศัยน้ำตาลประทาน พื้นที่ปลูกบุนุนส่วนใหญ่จะปลูกในที่ดอน ผลผลิตที่ได้ส่วนใหญ่จำหน่ายที่ตลาดกลางของอำเภอ จึงไม่ต้องนำบุนุนที่อำเภอเมือง ถ้ามีเหลือก็จะเก็บไว้บริโภคเอง

การผลิตบุนุนในอำเภอวังน้ำเยีย มีพื้นที่ผลิตทั้งหมด 2,662 ไร่ พื้นที่ที่ปลูกมากคือที่ ตำบลไทย สามัคคี ตำบลลังน้ำเยีย การปลูกบุนุนในเขตนี้จะมีการปลูกแบบสวนไม้ผล มีการทำการผลิตอย่าง

จริงจังมากกว่าอำเภอปักช่อง และมีการปลูกเป็นพื้นที่ใหญ่กว่า การจำหน่ายผลผลิตนำไปจำหน่ายที่อำเภอเมือง แต่ก็ยังมีเกษตรกรบางรายที่ปลูกไว้เพื่อบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น ถ้ามีเหลือจึงจะขาย

ตารางที่ 39 สภาพปริมาณของผลผลิตขันนุนในจังหวัดนครราชสีมา ประจำปี 2539

อำเภอ	ผลผลิต ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (กก.)
เมืองนครราชสีมา	3,600	210,600
บัวใหญ่	3,000	195,000
จักราช	3,600	2,052,000
โขศัย	6,400	3,744,000
ชุมพวง	4,400	1,386,000
ค่านขุนทด	3,600	936,000
ห้วยแตง	1,800	711,000
ขามทะเลสอ	2,000	530,000
ครบุรี	4,000	2,040,000
โนนไทย	3,680	294,400
ปักช่อง	3,840	8,136,960
ปักธงชัย	3,600	2,588,400
พิมาย	2,000	1,020,000
สีคิว	2,400	1,560,000
สูงเนิน	4,000	1,900,000
ขามสะแกแสง	1,600	96,000
เสิงสาร	2,800	672,000
บ้านเหลื่อม	1,040	119,600
หนองบูนนาค	2,800	1,960,000
แก้งสนามนาง	1,120	95,200
วังน้ำเขียว	5,200	7,800,000
คง	1,600	112,000
รวมทั้งหมด	3,094	38,159,160

ตารางที่ 40 สภาพราคาของขันน ในจังหวัดนครราชสีมา ประจำปี 2539

อำเภอ	ราคากิ่วเกยตกรายได้ที่สวน (บาท/กก.)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
เมืองนครราชสีมา	7.5	3.12	5.13
บัวใหญ่	1.87	1.75	1.56
จักราช	10.00	2.50	6.25
โชคชัย	8.75	5.00	6.87
ชุมพวง	3.12	3.12	3.12
ด่านขุนทด	0.50	0.37	0.43
ห้วยแตง	5.00	0.25	3.75
ขามทะเลสาบ	1.00	0.50	0.75
กรุงรี	1.25	0.50	0.87
โนนไทย	1.00	0.62	0.81
ปากช่อง	2.50	1.00	1.75
ปักธงชัย	1.00	0.37	0.68
พิมาย	8.75	8.75	8.75
ศรีคิ้ว	0.75	0.25	0.50
สูงเนิน	0.62	0.37	0.50
ขามสะแกแสง	1.00	0.62	0.81
เลิงสาง	3.75	2.50	3.12
บ้านเหลื่อม	4.37	2.50	3.12
หนองบุนนาค	1.25	0.37	0.81
แก้งสนามนาง	1.87	1.25	1.56
วังน้ำเขียว	3.12	2.50	2.81
คง	0.64	0.12	0.37
รวมทั้งหมด (เฉลี่ย)	3.16	1.82	2.47

สภาพทั่วไปของกิ่งอำเภอวังน้ำเขียว (สภาพทั่วไปของอำเภอปากช่องได้แสดงไว้ในส่วนของน้ำเขือเทศแล้ว)

ที่ตั้ง

อำเภอวังน้ำเขียวจัดตั้งเป็นกิ่งอำเภอวังน้ำเขียว จัดตั้งเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2535 โดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย แยกออกจากอำเภอปักธงชัย จังหวัดนราธิวาส ต่อมาได้ยกฐานะเป็นอำเภอวังน้ำเขียว ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดนราธิวาส ห่างจากตัวจังหวัดเป็นระยะทางประมาณ 72 กม. มีพื้นที่ประมาณ 1,110.32 ตารางกิโลเมตร

อาณาเขต

มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับเขตอำเภอปักธงชัย จังหวัดนราธิวาส
ทิศใต้	ติดต่อกับเขตอำเภอหาดี จังหวัดปัตตานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเขตอำเภอกรบูรี จังหวัดนราธิวาส
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเขตอำเภอปากช่อง จังหวัดนราธิวาส

เขตการปกครอง

อำเภอวังน้ำเขียวแบ่งการปกครองออกเป็น 5 ตำบล คือ ตำบลลอดอุฒทรพย์ ไทรสามัคคี วังน้ำเขียว วังหนึ ระเริง มีหมู่บ้านทั้งหมด 60 หมู่บ้าน

ประชากร

จำนวนประชากรทั้งหมด 38,798 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 7,361 ครัวเรือน เป็นพื้นที่การเกษตรทั้งหมด 283,318 ไร่

การคมนาคม

เส้นทางคมนาคมส่วนใหญ่จะใช้เส้นทางหลวง หมายเลข 304 ซึ่งเป็นถนนลาดยางเป็นเส้นทางเดียวมีระยะทางจากตัวจังหวัดประมาณ 72 กิโลเมตร

สภาพภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปสามารถแบ่งออกได้ 3 ลักษณะ กล่าวคือ

พื้นที่ราบสูง ซึ่งอยู่ในระดับเส้นความสูงตั้งแต่ 230-250 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีพื้นที่ประมาณ 22,780 ไร่ หรือประมาณ 3.28% ของพื้นที่ทั้งหมด

พื้นที่ตอนหิรุอสูกคลื่นลอนลาด ซึ่งอยู่ในระดับเส้นความสูงตั้งแต่ 300-400 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีพื้นที่ประมาณ 312,565 ไร่ หรือประมาณ 45% ของพื้นที่ทั้งหมด

พื้นที่เนินเขาและภูเขา อยู่ระหว่างระดับความสูงจาก 400-700 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีพื้นที่ประมาณ 358,605 ไร่ หรือประมาณ 52% ของพื้นที่ทั้งหมด

สภาพภูมิอากาศ

อากาศอวังน้ำเขียว อยู่ในบริเวณที่มีโอกาสฝนตกเฉลี่ยรายปี จำนวน 1,000-1,200 มิลลิเมตร และมีวันที่ฝนตกเฉลี่ยในรอบปี จำนวน 80-120 วัน/ปี ช่วงเดือนพฤษภาคม มีความเหมาะสมในการปลูกพืช

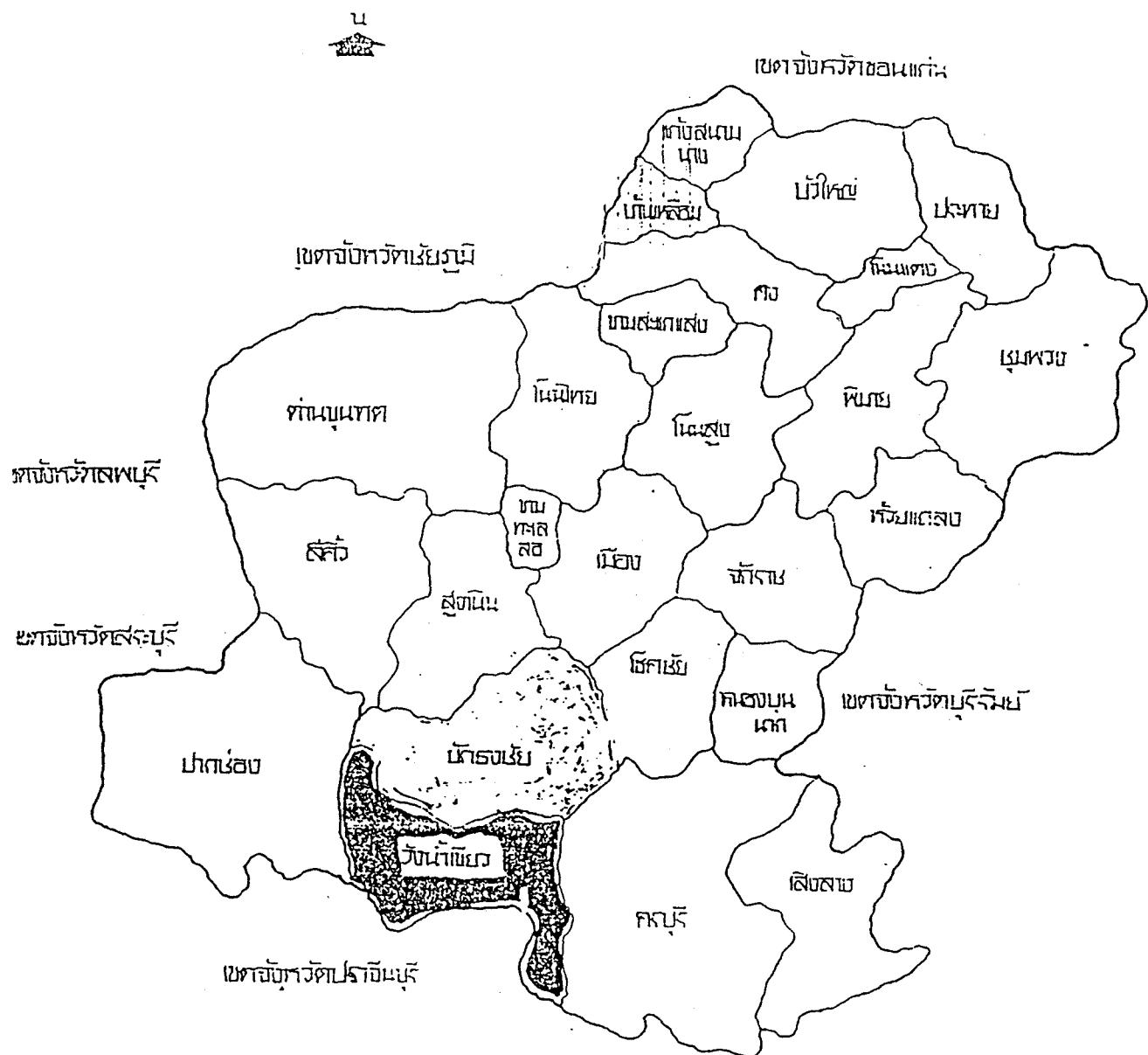
อุณหภูมิต่ำสุดจะอยู่ระหว่างเดือนพฤษจิกายนถึงมกราคม เป็นช่วงฤดูหนาวอุณหภูมิต่ำสุดในเดือนมกราคม เฉลี่ยประมาณ 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิจะเริ่มสูงขึ้นตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคมเป็นช่วงฤดูร้อน สูงสุดในเดือนเมษายน ประมาณ 35 องศาเซลเซียส

ความชื้นสัมพัทธ์แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ

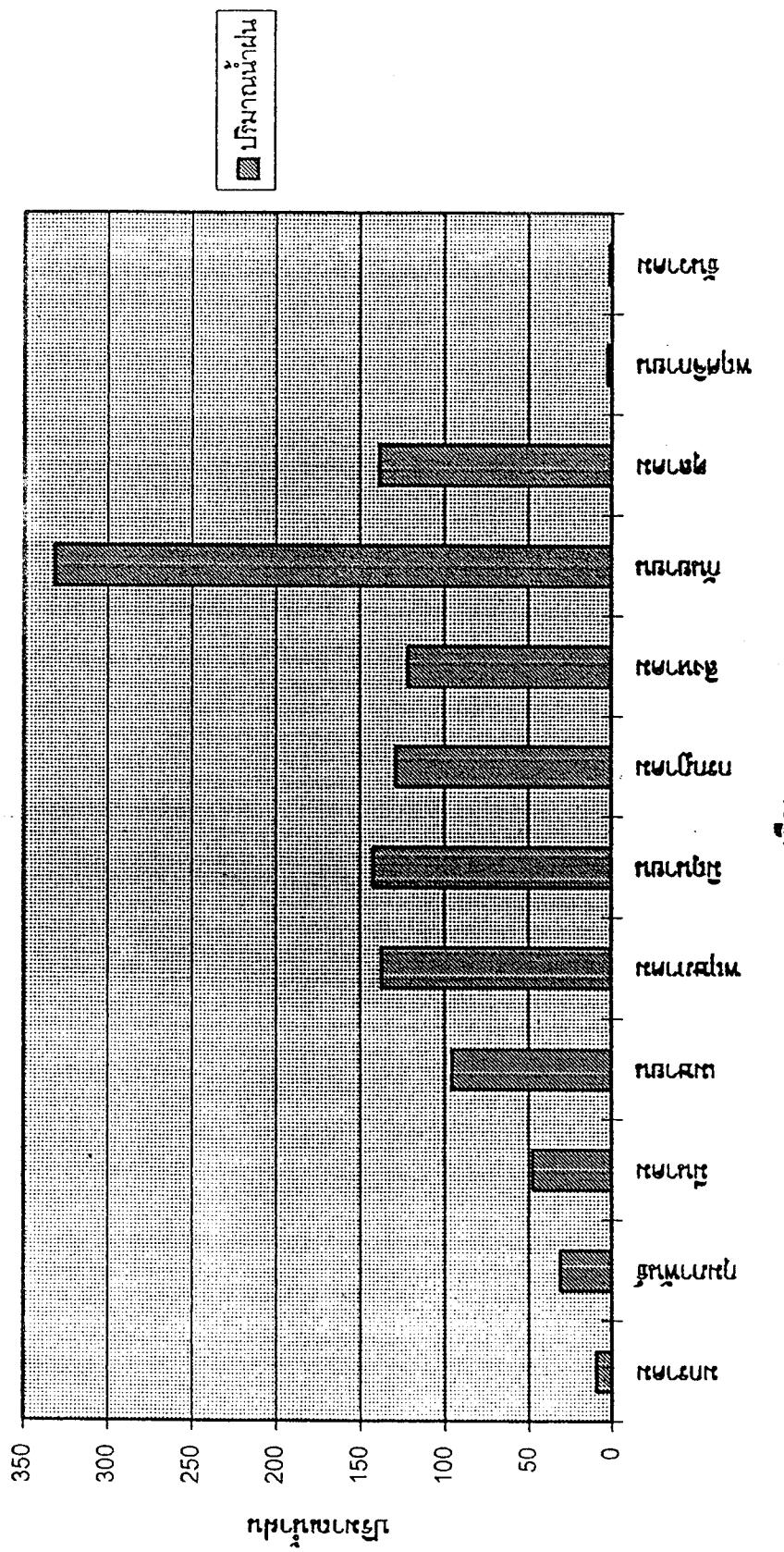
ความชื้นสัมพัทธ์ เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 75-81% ในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤษจิกายน และจะมีความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดในเดือนตุลาคม เฉลี่ยประมาณ 80.79%

ความชื้นสัมพัทธ์ เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 55-71% ในเดือนธันวาคมถึงเดือนเมษายน และจะมีความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดในเดือนมีนาคม เฉลี่ยประมาณ 56.80%

ภาพที่ 25 แผนที่จังหวัดนราธิวาส แสดงที่ตั้งของเขตอำเภอวังน้ำเยี่ยว

ก้าวที่ 26 เต็จตรงปริมาณหน้าผ่านรถสี่ರายเดือน (ปี 2536-2538) ของอุบัติภัย

สภาพทางวัฒนธรรมของเกษตรกรที่ผลิตขั้นตอนทั้งสามภ�ร์และอำเภอวังน้ำเขียว ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจในภาพรวมของเกษตรกร

เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่พยพมาจากการอำเภอและจังหวัดต่าง ๆ ทั้งในภาคตะวันออก และภาคกลาง ภาษาที่ใช้จึงมีความหลากหลายที่ใช้มากคือ ภาษาไทยโดยรวมและภาษาอีสาน ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีความเลื่อมใสในบุญประเพณีทางภาคอีสาน และภาคกลาง ตามเดือนประเพณีที่สืบทอดกันมาจาบรรพบุรุษ บุญประเพณีจะมีผลกระทบกับการเกษตร และการดำเนินชีวิตของเกษตรกร ตลอดจนเป็นตัวกำหนดการทำงานเพื่อการผลิตโดยชาวบ้านหยุดทำงานในช่วงงานบุญประเพณี

สภาพเศรษฐกิจทั่วไปของเกษตรกร ในอำเภอปักธงชัยมีฐานะค่อนข้างดี ทำการเกษตรเป็นสวนขนาดใหญ่ มีที่ดินค่อนข้างมาก และมีการปลูกพืชหลายชนิดปัจจุบัน เช่น มะม่วง มะขาม กระท้อน ขนุน เปาะ เป็นต้น ส่วนใหญ่จะผลิตเป็นการค้า แต่การปลูกขนุนของอำเภอจะปลูกกระจายไม่ค่อยปลูกเป็นสวนขนาดใหญ่ ผลผลิตที่ได้จึงเก็บไว้บริโภคเอง ถ้าเหลือจึงขาย ส่วนการผลิตขนุนในอำเภอวังน้ำเขียว จะมีการผลิตเพื่อขายอย่างจริงจัง ปลูกเป็นพื้นที่ใหญ่ แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีสวนเป็นของตัวเอง จะทำการผลิตในรูปของการรับจำนำทำสวน รับจำนำเป็นรายปี ส่วนเจ้าของที่ดินอยู่ในอำเภอเมือง ในกรณีที่เป็นเจ้าของสวนเองก็มี ซึ่งมักพบปัญหาหลายด้านเช่น ขาดความรู้ทางวิชาการ การปลูก ปัญหาด้านการตลาด โดยเฉพาะด้านราคาของขนุน ซึ่งมีราคาก่อนข้างต่ำ จึงทำให้เกษตรกรมีแนวโน้มที่จะผลิตขนุนน้อยลง

พัฒนาด้านการตลาดของขนุน

ตลาดของขนุนนี้แบ่งได้เป็น 2 แบบคือ

ขนุนสำหรับบริโภค และขนุนสำหรับส่งโรงงาน ขนุนบริโภคส่วนใหญ่ยังแบ่งไม่ชัดเจนว่า เนื้อสีเหลืองดี หรือเนื้อสีจำปาดี ขนาดของลูกก็เท่านั้น แม่ค้าที่แกลบขนุนขายของบุนพลโตร สำหรับเกษตรกรระดับครัวเรือนแล้วอาจต้องการขนุนที่มีขนาดเล็ก ๆ เพื่อการบริโภคสด และในภาคอีสานมีการนำขนุนอ่อนไปประกอบอาหาร เช่น ชุบขนุน แกงขนุน ส่วนขนุนเนื้อสีจำปายังมีไม่นานก็ในตลาดขนุนแกะ

ขนุนสำหรับส่งโรงงาน เป็นขนุนสีเหลืองขนาดของiyangที่โรงงานต้องการ ไม่ใหญ่และไม่เล็ก ขนุนเพื่ออุดสาหกรรมยังไม่มีการทำมาตรฐานที่แน่นอน เนื่องจากขนุนบางไม่เป็นที่นิยมมากนัก อย่างไรก็ตาม ในต่างประเทศก็ได้มีการสั่งซื้อรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

ผลสด ในรูปแข็ง

อบแห้ง

ขันนับระบุกระปือง

ถึงแม้ว่าจะมีตลาดรองรับหลายด้าน แต่เกษตรกรที่ผลิตขันนับใหญ่เน้นการผลิตเพื่อขายผลสดเท่านั้น ไม่ค่อยมีการแปรรูปให้เป็นสินค้าในรูปแบบอื่น เกษตรกรจะนำขันนับไปขายในอำเภอ ซึ่งเป็นตลาดที่ค่อนข้างแคบ ขณะนี้ ตลาดสำหรับขันนับไม่ค่อยดีเท่าที่ควร ผู้บริโภคยังไม่ค่อยนิยมรับประทานกันมากนัก เนื่องจากขันนับมีผลใหญ่ น้ำหนักมาก และมีyangมากผู้บริโภคนิยมขันนับที่แกะแล้ว ดังนั้นจึงมีแม่ค้าหันมาขายขันนับแกะกันมากขึ้น ซึ่งจะขายได้ดียกว่าขายเป็นผล และราคาต่ำสุด กิโลกรัมละ 100 บาท แต่ราคานั้นที่ขายกันเป็นผลบางทีก็ขายได้ราคาต่ำ เป็นช่วงที่ขันนับมีน้อย ราคา 10-15 บาท/ กิโลกรัม เช่นกัน ในอนาคตคาดว่าตลาดขันนับจะมีเพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ปลูกเริ่มมีเพิ่มขึ้น และนับว่าเป็นโอกาสศักดิ์สำหรับตลาดไม่ผล เนื่องจากมีตลาดกลางรับซื้อผลไม้ของเอกชน เช่น ตลาดกลางสุรนารี ตลาดย่าโม ตลาดแม่กิมเงง ซึ่งมีความคล่องตัวสูง และเป็นศูนย์กลางของการซื้อขาย เพราะฉะนั้น ตลาดสำหรับไม่ผลของจังหวัดนราธิวาสมาน่าจะไปได้ดีที่เดียว

ศักยภาพด้านแรงงาน

เกษตรรกรส่วนใหญ่ใช้แรงงานในครอบครัวและมีการจ้างแรงงานเพิ่มเติมในช่วงที่ต้องการเร่งด่วน ส่วนในเรื่องการแลกเปลี่ยนแรงงาน หรือการลงแขกมีน้อยมากหรือไม่มีเลย มีการอพยพแรงงานของหนุ่มสาวไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม แรงงานที่เหลือจึงเป็นแรงงานผู้สูงอายุและแรงงานวัยกลางคน ในทุกอำเภอปัจจุบันการขาดแคลนแรงงานเป็นปัญหารุนแรง และเป็นปัจจัยสำคัญในการขยายกิจการทางการเกษตรรวมทั้งการปลูกขันนับด้วย ในบางหมู่บ้าน ต้องมีการนำแรงงานจากหมู่บ้านอื่น หรืออำเภออื่นมาช่วย นอกจากตัวแรงงานแล้ว ค่าจ้างแรงงาน ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จำกัดการทำกิจกรรมทำการเกษตร อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยทำให้แรงงานกลับสู่ชนบทมากขึ้น ซึ่งขันนับเป็นพืชที่ไม่ต้องการการดูแลรักษามากนัก ศักยภาพด้านแรงงานน่าจะมีอยู่

เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว

ในการปลูกขันนับในเขตจังหวัดนราธิวาสมานี้ นิยมผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นผลสด ไม่นิยมตัดมาทั้งใบ ก่อน แล้วจึงนำไปขาย เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวไม่มีความจำเป็นมาก แต่ก็มีเกษตรกรบางรายที่วิ่งผลผลิตของขันนับออกมาก ๆ ก็จะมีการตัดมาเก็บไว้บ้าง ส่วนวิธีการเก็บจะนำกระสอบปุ๋ยมาครอบไว้ ประมาณ 1 อาทิตย์ แล้วจึงนำไปขาย ในด้านอุตสาหกรรมอาหาร มีการนำอุ่นขันนับผลสดไปแช่แข็ง อบแห้ง และขันนับระบุกระปือง ดังได้กล่าวมาแล้ว

วิธีการผลิตขันนุน

การเลือกพื้นที่

ขันนุนสามารถปลูกได้เกือบทุกพื้นที่ในประเทศไทย ยกเว้นบางพื้นที่ที่จะมีน้ำท่วมระหว่างปี หรือพื้นที่ที่มีน้ำได้ดินสูง ที่ต้องนำส่วนนึ่มมาพิจารณา เพราะขันนุนเป็นพืชที่ไม่ทนต่อน้ำท่วม หรือน้ำซัง ขันนุนจะเปี้ยวเส้า หรือตายภายในระยะเวลารวดเร็ว หรือถ้าไม่ด้วยคุณภาพของผลจะไม่ดีพอ สืออาจจะชีด รัตชาติจีชีด เป็นต้น

การกำหนดระยะปลูก

ระยะระหว่างต้น และแตรในการปลูกขันนุนที่นิยมกัน จะมีตั้งแต่ 8 x 8 เมตร และ 10 x 10 เมตร บางรายอาจจะมากกว่านี้ สำหรับผู้ที่จะใช้ระยะมากกว่านี้คือ 12 x 12 เมตร สามารถทำได้

วิธีการเตรียมหลุมปลูก

หลุมมาตรฐานของการปลูกไม่ผลนั้น มีความลึก 1 เมตร กว้างและยาว 1 เมตร เมื่อผู้ปลูกกำหนดระยะปลูกได้แล้ว ปักไม้เป็นแนวไว้ จากนั้นลงมือขุดได้เลย เมื่อขุดหลุมเสร็จแล้ว นำปุ๋ย kok ก็อาญานาแล้ว นาพสมกับดินที่ขุดออกในอัตราส่วน 1 ต่อ 1 หรือจะมากกว่านี้ก็ได้ คลุกเคล้าให้เข้ากัน จากนั้นก็เกลี่ยลงหลุมตามเดิมให้เต็มหลุม ถ้าไม่เต็มก็ใช้ปุ๋ยที่มีอยู่ผสมดินใส่ลงไปอีกให้เต็ม

คุณปลูกขันนุน

ไม่ผลไม้ยืนต้นทุกชนิด จะได้รับคำแนะนำว่า ปลูกต้นผันดีที่สุด การปลูกต้นผัน ต้นไม้จะมีเวลาในการตั้งตัว โดยอาศัยน้ำฝนต้นคุณ เพื่อที่จะพัฒนาในคุณແล้ง

วิธีการปลูกขันนุน

การเลือกซื้อกิงพันธุ์มีความสำคัญมาก ควรเลือกซื้อกิงพันธุ์ที่เชื่อถือได้ ผ่านการทำนา และพักไว้แล้ว ไม่ใช่เพียงทำนาไม่นาน

วิธีการปลูกขันนุนไม่ใช่เรื่องยุ่งยาก สิ่งที่ควรเตรียมคือ หลักไม้และเข็อกฟางเพื่อผูกติดไม้ให้ต้นขันนุนใหม่ล้มเมื่อโดนลมพัดแรง ๆ

หลังจากเตรียมหลุมเรียบร้อยแล้ว ทำการด้าให้ชุ่ม หรือไม่รอให้ฝนตกนิดนึงในหลุมอิ่มตัวด้วยน้ำ อย่าให้คุนที่หุ้มต้นขันนุนอยู่แตกระยะ หลังจากฉีกถุงแล้วนำลงวางในหลุมที่เตรียมไว้ ณ ดินลงไปให้

อยู่ได้รออยู่ต่อของกิ่งท่าน กดบริเวณด้านให้แน่น มัดต้นขอนุนกับหลักด้วยเชือกฟางสักสองช่วง หลังจากนั้นรดน้ำให้ชุ่ม

การดูแลรักษา

การให้ปุ๋ย

ใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ใส่ให้ดันขอนุนได้ตั้งแต่เตรียมหลุม อาจใส่สูตรเสมอ 15-15-15 หรือ 16-16-16 โดยให้ปริมาณที่น้อย

แนวทางปฏิบัติในการใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ให้กับต้นขอนุนที่ให้ผลผลิตแล้ว หลังจากตัดแต่งกิ่ง ใส่ปุ๋ยกอกช่วงนี้เหมาะสมมากแต่ควรใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์เข้าไปด้วย โดยให้สูตรเสมอ ส่วนในช่วงที่ขอนุนให้ผลผลิตแล้ว ควรให้สูตร 13-13-21 โดยอาจใส่ก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต 30-45 วัน ปุ๋ยจะช่วยให้บวงขอนุนให้กลับหนารดชาติหวาน ปริมาณการให้เพียงต้นละ 0.5-1 กิโลกรัม อย่างไรก็ตามการให้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ไม่จำเป็นมากนักในขอนุน ส่วนมากจะเน้นเฉพาะปุ๋ยกอกเท่านั้น

การให้น้ำ

การให้น้ำกับต้นขอนุนที่ปลูกใหม่เป็นสิ่งจำเป็นมาก โดยเฉพาะหมวดฝนไปแล้วต้นขอนุนที่ปลูกใหม่อาจจะตายได้ ถ้าไม่ให้น้ำบางครั้งถ้าน้ำในสวนมีน้อย เจ้าของสวนอาจจะให้น้ำโดยวิธีประยัดได้ หรืออาจจะรักษาความชื้นโดยการใช้ใบไม้เพื่อรักษาความชื้น

การให้น้ำมีผลต่อผลผลิตมาก เปรียบเทียบกันได้ชัดเจน ในสวนที่น้ำให้สม่ำเสมอผลผลิตที่ออกมากจะดีรวมไปถึงความอุดมสมบูรณ์และการเจริญเติบโตของลำต้นจะดีด้วย

การให้น้ำต้นขอนุนเจ้าของสวนควรคิดเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจ หากมีความชื้นมาก อาจจะเนื่องจากฝนตก ควรเว้นช่วงการให้น้ำเป็นเวลานาน แต่ถ้าเมื่อใดฝนทึ่งช่วง หรือหน้าแล้งควรให้น้ำบ่อยขึ้น

การตัดแต่งกิ่งขอนุน

ขอนุนเป็นไม้ผลที่ติดผลตามด้าน หรือกิ่งในทรงพุ่ม การตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง แสงแดดจะส่องเข้าไปในทรงพุ่มได้ดี จะช่วยให้ขอนุนติดผลดีขึ้น คุณภาพขอนุนที่ได้รับ นอกจากรากนั้นการตัดแต่งกิ่งจะช่วยลดการระบาดของโรค และแมลง ไม่เป็นที่สะสมของศัตรูพืชด้วย

กิงขันนูนที่ควรตัดแต่ง

กิงที่เป็นโรค มีแมลงรบกวน กิงแห้ง กิงฉีกขาด กิงแนง รวมทั้งกิงกระโถง ข้าวผลที่ผ่านการเก็บผล ผลิตแล้วก็ควรตัดทิ้ง กิงขนาดเล็กมีที่เกิดในทรงพุ่มควรจะตัดทิ้งให้ไปร่อง

การเก็บเกี่ยวผลผลิต

การเก็บขันนูนถ้าเก็บก่อนกำหนดที่ขันนูนจะสุกแก่ ยังหรือเนื้อขันนูนที่ได้จะไม่มีคุณภาพ นับตั้งแต่สีผิวของขางจะอ่อนไป ความหวานลดลงด้วย

ลักษณะของขันนูนสุก

หนามห่าง และทุ่งสีผิวเหลืองเข้มกว่าเดิม ในกรณีที่ผิวผลมีสีเหลือง
ใบเลี้ยงที่ติดอยู่กับข้าวผลสีซีดเหลือง

กรีดดูข้าวผลยางที่ออกมาจะใส

เค้าที่ผลเสียงจะหวาน

น้ำอายุหลังจากออกบาน โดยทั่วไปขันนูนจะสุกแก่หลังออกบาน 120-160 วัน

สิ่งที่ผู้ปลูกควรยึดถือในการปฏิบัติคือ ก่อนการเก็บเกี่ยวสักสองอาทิตย์ควรดการให้น้ำ ขันนูนจะหวาน การไว้ผลบานให้ได้ขันนูนที่มีคุณภาพดีนั้น ขันนูนอายุ 3-5 ปี ไว้ผล 5 ผล/ต้น อายุ 5-10 ปี ไว้ผล 20 ผล/ต้น อายุ 15-10 ปี ไว้ผล 30 ผล/ต้น การไว้ลูกต้องดูขนาดของต้นและความอุดมสมบูรณ์ของต้นเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจด้วย

โรคของขันนูน

โรคดอกและผลอ่อน嫩 พบในต้นขันนูนที่ได้รับความชื้นมากเกินไป มีเชื้อรากเป็นสาเหตุอาจมาจากทรงพุ่มแน่นทึบ ล้มและแสงแดดเข้าไม่ถึงทรงพุ่ม ผู้ปลูกขันนูนควรตัดแต่งกิงขันนูนให้ไปร่องอยู่เสมอ แหล่งที่มีการเกิดโรคอยู่เป็นประจำควรฉีดพ่นสารเคมีเพื่อการป้องกันเชื้อราก อย่างไรก็ตามโรคนี้ยังไม่ระบาดรุนแรง

โรคกิงแห้ง เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อราก สาเหตุเกิดจากการปลูกขันนูนชิคเกินไปหรือไม่ก็มีทรงพุ่มแน่นทึบ อาการจะพบที่ใบก่อน ต่อมากลามเข้ามาที่ดอก โรคนี้ถ้าเกิดมากจะเกิดกับกิงใหญ่จะมีผลต่อผลผลิตขันนูน เพราะกิงและใบบางส่วนถูกทำลาย

การป้องกันกำจัด แรกสุดควรวางแผนการปลูกอย่าให้ชิดกัน ถ้าปลูกระบบชิดควรจะมีการตัดแต่งที่ปลายกิ่ง ถ้ากิ่งได้เกิดโรคตาย ควรตัดและเผาไฟเสีย อย่าปล่อยให้เชื้อแพร่กระจายต่อไป

โรค rak เน่า ผู้ปลูกบุนในที่ดอนอาจจะไม่เกยพนโรคนี้เลย แต่สำหรับผู้ที่ปลูกในพื้นที่ที่มีน้ำได้คืนอยู่ตื้นอาจจะพบโรคนี้ ทางหลักเลี้ยงไม่ให้เกิดโรคนี้ ก่อนปลูกในพื้นที่ที่เป็นที่สูมควรยกร่องให้สูงขึ้น จะช่วยลดปัญหาได้มาก

แมลงศัตรุชนุน

หนอนเจ้าสำคัญ และกิ่ง เกิดจากไข่แมลงผีเสื้อกางคีน ชนิดหนึ่งที่วางไข่ไวบนเปลือกของลำต้นและกิ่งของบุน พบรากในสวนที่ปล่อยให้รกร

ไข่ผีเสื้อมีฟักเป็นตัวหนอง จะซ่อนไข่เข้าทำลายลำต้น และกิ่ง ทำให้กิ่งบุนแห้งตายได้ สิ่งที่สังเกตได้เมื่อมีการทำลาย ตรงบริเวณทำลายทางปากรูจะมียางบุนไหลออกมา

การป้องกัน ควรจะใช้วิธีผสมผสาน เริ่มจากการตัดแต่งรังให้สะอาด อาจใช้สารเคมีพอก พาลาไทรอน เชฟวิน 80

เพลี้ยแป้ง เพลี้ยแป้งมีลำตัวเป็นรูปไข่ มีพองแป้งสีขาวปอกคลุนอยู่ทั่วไป มักอยู่เป็นกลุ่มตามยอด ใบอ่อน เพลี้ยแป้งจะทำลายบุนโดยคุดกินน้ำเลี้ยง ทำให้ใบหงิก บิดเบี้ยว

การป้องกัน ถ้ามีการระบาดของเพลี้ยแป้งไม่นักนักอาจมีการตัดส่วนที่ถูกเพลี้ยแป้งทำลาย แต่ถ้าพบว่ามีการระบาดมาก ควรใช้สารเคมีพอก เชฟวิน พาลาไทรอน

ปัญหาหลักของผู้ผลิตบุน

จากการสำรวจการปลูกบุนของเกษตรกร ไม่ว่าจะปลูกเพื่อบริโภค หรือเพื่อขาย แม้ว่าจะมีการปรับปรุงการผลิตให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ก็ตาม ก็ยังมีปัญหาในการผลิตหรือหลังการเก็บเกี่ยวเกิดขึ้นได้ดังนี้

ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน นับว่าเป็นปัญหาที่พบมากในการทำการเกษตรในเกือบทุก ๆ ชนิด เนื่องจากว่า แรงงานส่วนใหญ่จะนิยมไปทำงานโรงงานมากกว่า ไม่ค่อยนิยมที่จะรับจ้างทำงานด้านการเกษตร

ราคาผลผลิต ราคาของขุนค่อนข้างต่ำ มีบางพันธุ์เท่านั้นที่มีราคาสูง เนื่องจากขุนยังไม่ค่อยเป็นที่นิยมของผู้บริโภคมากนัก

ภัยธรรมชาติ ได้แก่ ปัญหาลมแรงพัดดัน ทำให้กิ่งก้านหัก ล้ม เสียหาย และไฟป่าซึ่งจะเกิดมากในฤดูแล้ง ปัญหาเก็บผลผลิต ขุนเป็นไม้ผลที่มีขนาดใหญ่มาก การเก็บผลผลิตค่อนข้างยากมาก ต้องสิ้นเปลืองค่าจ้างแรงงาน ในการจ้างคนงานเก็บผลผลิต

ปัญหาเกษตรกรขาดความรู้ การที่กรมส่งเสริมฯไปส่งเสริมให้เกษตรกร ปลูกขุนทดแทนพืชไร่ แล้วไม่เข้าไปให้คำแนะนำในการผลิตเลย ผลผลิตที่ได้จะไม่มีคุณภาพ เกิดปัญหาด้านการผลิตเนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้ในการผลิต

จะเห็นได้ว่า ขุนเป็นไม้ผลที่ไม่ต้องการการดูแลมากนัก ด้านท่านโรคและแมลง จึงไม่ค่อยพบปัญหารึ่งโรคและแมลงในการผลิตมากนัก ส่วนการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวไม่ค่อยนิยมทำกัน แม้กระทั่งมารับซื้อที่สวน แล้วเหมาตัดเอง

ข้อเสนอแนะ

การผลิตขุนมีเกษตรกรรายย่อยมาก ไม่คุ้นกับการขนส่งและเสียเบรียบเรื่องราคาแก่พ่อค้าคนกลาง ควรมีการรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อการต่อรองราคาผลผลิต

ควรมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก เพื่อใช้ในการเกษตรรวมทั้งการผลิตขุน

ควรมีการเรียกร้อง หรือให้ผู้แทนหมู่บ้าน ติดต่อภาครัฐ เพื่อให้มีการจัดการอบรมด้านการเกษตร ให้เกษตรกรสามารถทำการผลิตขุน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่จำเป็น ควรให้มีการจัดการทรัพยากรที่สำคัญในการปลูกขุน เช่น น้ำ หรือการใช้บริการ สำคัญ เช่น การขนส่ง และการตลาด อาจมีความจำเป็นต้องมีการจัดตั้งองค์การเกษตรโดยพิจารณา เนื่องจากการผลิตและเงื่อนไขทางสังคม ไปพร้อมกัน

เกษตรกรน่าจะหันมาสนใจการผลิตขุนนอกฤดู เพราะขายได้ราคาดีมาก ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติหลัก การง่าย ๆ ดังนี้

เมื่อขุนออกดอกออกผล ต้องกันช่วงขุนปี กีเด็คหรือตัดดอกทิ้ง รอให้ดอกชุดใหม่ผลิตออกมา หลังจากนั้นดองนำรุ่งดันให้สมบูรณ์และให้น้ำอย่างเพียงพอ ตามปกติแล้วตั้งแต่ขุนออกจนเก็บผลผลิตใช้เวลา 120-140 วัน แล้วแต่พันธุ์หนักพันธุ์เบา เมื่อเป็นเช่นนี้สามารถรอดคำนวณ ได้ว่าจะให้ผลผลิตขุนมีออกขายในช่วงใด ถ้าสามารถผลิตขุนนอกฤดูได้จะขายได้ราคาสูงกว่าถึง 10 เท่า

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2535. สถิติการปศุกไม้ผล-ไม้ยืนต้น ปี 2535.

กรมส่งเสริมการเกษตร กองแผนงาน. 2536. รายงานสถิติการปศุกไม้ผลเชิงการค้า.

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2538. แนวทางการพัฒนาการเกษตร ระดับตำบล. ต้านทานของระบะวีง

อำเภอเมืองนครราชสีมา, โครงการปรับปรุงระบบแบบแผนและพัฒนาเกษตรกร.

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2538. แนวทางพัฒนาการเกษตร ระดับตำบล ตำบลบ้านเกะ อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา. โครงการปรับปรุงระบบและแผนพัฒนาเกษตร.

กรมส่งเสริมการเกษตร. แนวทางการพัฒนาการเกษตร ระดับอำเภอ. อำเภอเมืองนครราชสีมา
จังหวัดนครราชสีมา, โครงการปรับปรุงระบบแบบแผนและพัฒนาเกษตร.

กองเกษตรสัมพันธ์. คู่มือผู้ปศุกผักอาชีพ (เอกสารวิชาการที่ 32). ฝ่ายเอกสารคำแนะนำ.

กรมส่งเสริมการเกษตร.

กองขยายพันธุ์พืช. 2536. การผลิตเมล็ดพันธุ์ผัก. กรมส่งเสริมการเกษตร. กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์.

กองบรรณาธิการ นิตยสารเกษตรกรรม. 2529. รวมเรื่องผัก.

กองบรรณาธิการฐานเกษตรกรรม. 2534. รวมเรื่องผัก. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กองแผนงาน กรมส่งเสริมการเกษตร. 2536. รายงานสถิติการปศุกไม้ผลเชิงการค้า.

กองแผนงานกรมส่งเสริมการเกษตร. 2536. สถิติการส่องอุปกรณ์และการนำเข้าสินค้าพืชสวน ปี 2536.

กองส่งเสริมพืชสวน กรมส่งเสริมการเกษตร. 2536. คู่มือพืชสวนสำหรับเกษตรตำบล.

เกษตรจังหวัดนครราชสีมา. 2538. รายงานการผลิตน้อยหน่าในจังหวัดนครราชสีมา.

เกษตรอำเภอขามสะแกแสง. 2539. ข้อมูลการปศุกพืชและการพัฒนา.

เกียรติเมตร กาญจนพิสุทธิ์. 2532. ข่าวโพดผักอ่อน. ศูนย์ผลิตตำราเกษตรเพื่อชนบท. กรุงเทพฯ.

โภสินทร์ สายแสงจันทร์. 2524. ว.ชุมทางเกษตร. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์.

ปีที่ 4 ฉบับที่ 35.

ขวัญจิต สนัตประชา. 2526. หลักการผลิตผัก. ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

คณะกรรมการประสานงานวิจัยแห่งชาติ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์และสมาคมวิทยาศาสตร์การเกษตรแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.

2540. รายงานการประชุมวิชาการพืชผักแห่งชาติ.

คณาจารย์ภาควิชาพืชศาสตร์. 2536. บทปฎิบัติการพืชเศรษฐกิจ 2. คณะทรัพยากรธรรมชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

โครงการปรับปรุงระบบแผนและพัฒนาเกษตรกร. 2538. แนวทางพัฒนาการเกษตรระดับอําเภอ
อําเภอป่ากช่อง. กรมส่งเสริมการเกษตร.

เฉลิมเกียรติ โภคาวัฒนา. 2540. พริก. วนเกษตรก้าวหน้า. ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน ปีที่ 12.
หน้า 1-32.

บริษัทเพื่อนเกษตรกร จำกัด. 2539. การปลูกมะเขือเทศ.

ประเทือง จินตสกุล. 2536. ภูมิศาสตร์กายภาพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาควิชาภูมิศาสตร์
คณะวิชานุยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครุณคราชสีมา.

พาณิชย์ ยศปัญญา. 2536. มะม่วง nokqu. คัมภีร์มืออาชีพ.

พาณิชย์ ยศปัญญา. 2536. คัมภีร์มืออาชีพพนูนเทคโนโลยีชาวบ้าน.

พงษ์ชาญ ณ ลำปาง. 2533. การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structural Interviewing).
เอกสารประกอบการฝึกอบรม การวิเคราะห์ระบบชนบทโครงการวิจัยระบบการทำฟาร์ม
มหาวิทยาลัยขอนแก่น หน้า 177-186.

ภูวนາท นนทรี. 2536. การผลิตไม้ผลออกฤทธิ์. โครงการหนังสือเกษตรชุมชน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพ.

เมืองทอง หวานทวี และ สหรัตน์ ปัญญาโตนะ หวานทวี. 2532. ผักบ้านเรารา, สวนผัก 2.

ลาวัลย์ ดีด้วยชาติ. 2531. ข้าวโพดฝักอ่อน. โครงการหนังสือเกษตรชุมชน. กรุงเทพ.

วิจิตร โชคพัฒนา. 2531. คู่มือการปลูกมะขามหวาน.

วิจิตร วงศ์ใน. 2526. ชนิดและพันธุ์ไม้ผลเมืองไทย. วารสารส่งเสริมการเกษตร ปีที่ 11 ฉบับที่ 4.

วินิจ เสรี. 2534. ระบบการปลูกพืช. ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์.

ศศิธร วสุนันท์ และคณะ. 2518. งานรวมรวมและศึกษามะขามหวาน. รายงานผลการค้นคว้าวิจัย
กองพืชสวน, กรมวิชาการเกษตร, หน้า 52-53.

ศักดิ์สิทธิ์ ศรีวิจัย. 2536. การปลูกขันโนโครงการชุมชน. 10 หน้า

สมกพ จิตตะวันเดช. 2539. หลักการผลิตผัก. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส. 2536. แนวทางการผลิตไม้ผลของจังหวัดนราธิวาส.

สำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส. 2540. พื้นที่ปลูกผักและเก็บเกี่ยว (ฤดูฝน) ปี 39-40
จังหวัดนราธิวาส.

สำนักงานฝ่ายการตลาด ตลาดกลางสุรนคร. 2540. บริษัทสินค้าเข้า ณ ตลาดสุรนคร (โดยการ
สุ่มจำนวนรถนำเข้า.)

สำนักงานฝ่ายการตลาด ตลาดกลางสุรนคร. 2540. ราคางักษ์สั่ง ณ ตลาดสุรนคร.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2539. สมุดสถิติรายปีประเทศไทย ปี 2539 (ฉบับย่อ).

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. 2537. รายงานการศึกษาเพื่อ
ประเมินเทคนิคการผลิตพืชผักที่เหมาะสมในอาเภอจักราช. โครงการพัฒนาหมู่บ้านชนบท
ผสมผสานจักราช

สุรชัย มัจฉาชีพ. 2535. พืชเศรษฐกิจในประเทศไทย. กษะเกษตรศาสตร์ บางพระ สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล.

หอการค้าจังหวัดนราธิวาส. 2538. ข้อมูลการตลาด จังหวัดนราธิวาส.

อรสา อิสราพร, ชาญยุทธ ภานุทัต และชงชัย สถาพรวงศ์กัตติ. 2537. การปลูกมะเขือเทศ.

อุดม โภคสัญ. 2518. การปลูกผักกินผล. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุดม โภคสัญ. 2532. การปลูกผักกินใบ. กรุงเทพฯ : อักษรบันทึก.

ภาคผนวก

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่ปลูกผัก

พริกເລັກພຣິກໃໝ່

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่ปลูกพริก

ในเขตอำเภอขามสะแกแสง และอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

พริกเล็ก

ชื่อ นาง กลม โภนวงศ์ อายุ 45 ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ 46 หมู่ 12 บ้านโนนแจง ต.ขามสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง

สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 4 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 3 คน

ผู้ช่วยทำงานในเกษตร สามี และ ลูก 1 คน ช่วยทำ

สภาพสังคม แบบอีสาน

ปลูกนาแล้วหลายปี พันธุ์ที่ใช้ปลูก ยอดสน, jinca พื้นที่ปลูก 4 ไร่

สภาพทั่วไป (คินพ้าอากาศ) ปัญหา ถ้าฝนตกมาก ไม่สามารถปลูกได้ เพราะคินเห็นข้าว

สภาพของดินประเภทของดิน เป็นดินเหนียว

วิธีการปลูก โดยการเพาะกล้าในเดือนกุมภาพันธ์ โดยหว่านเมล็ดลงในแปลงที่เตรียมไว้รดน้ำเข้าเย็น ทุกวัน

วิธีการเตรียมดิน - จ้างไถไร่ละ 140 บาท/ไร่ คาดดินทั้งไร่

- ไถพรวน
- นำกล้าที่เพาะไว้มาปลูก (ไม่ใส่ปุ๋ยรองพื้น)

วิธีการให้น้ำ ไม่ต้องรอฝนเพียงอย่างเดียว

ระยะเวลาการปลูก เดือนพฤษภาคม-เดือนตุลาคม (อายุประมาณ 4-5 เดือน)

การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา (ตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงเก็บเกี่ยว)

- หลังจากปลูกแล้วประมาณ 1 เดือน ใส่ปุ๋ย 1 ครั้ง โดยใช้สูตร 16-20-0
- พ่นยาฆ่าแมลงตอนติดผล 1 ครั้ง

วิธีการเก็บเกี่ยว เก็บเองและจ้างเก็บ ใช้มือเก็บใส่ถุงมือ รวมไว้แล้วนำไปขาย ได้ประมาณ 1 ปีนรอบขาก

จ้างคนงานค่าจ้างแรงงาน 100 บาท/วัน (จ้างปลูก)

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย พ่อค้ามารับซื้อที่สวน ราคา กิโลกรัมละ 50 บาท (21 สิงหาคม 2540)

อัตรา - มีปัญหารื่องยอดตาย และเพลี้ย

- ราคาผลผลิตไม่แน่นอน

ขายยังไง หนนค้าขาย ขายหนนคทุกครั้ง

จะปลูกพริกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ

ชื่อ นางบุญมา แซ่อิ่ง อายุ 46 ปี
 ที่อยู่ 64 หมู่ 16 บ้านโนนแจง ต.ขามสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง
 สภาพภาพ เด่งงานแล้ว จำนวนบุตร 5 คน ชาย 3 คน, หญิง 2 คน
 ผู้ช่วยทำงานในการเกษตร สามีและลูกชายคนโต
 สภาพสังคม แบบอีสาน
 ปลูกนาแล้ว หลาบปี พันธุ์ที่ใช้ปลูก ขอดสน พื้นที่ปลูก 3 ไร่
 สภาพทั่วไป (ปัญหา) คินเนินข้าวถ้าฝนตกมากก็ทำไม่ได้
 สภาพของดินประเทกของดิน คินเนินข่าว
 วิธีการปลูก โดยการเพาะกล้าในเดือนสิงหาคม ปลูกเดือนพฤษภาคม
 วิธีการเตรียมดิน - ไดคินตากทึงไว้ (จ้างได)
 - ไดแปรอีกครั้ง
 - นำดันกล้าลงปลูก
 วิธีการให้น้ำ ไม่ต้องรดน้ำ (รอฝนเพียงอย่างเดียว)
 การใส่ปุ๋ยการคูแลรักษา - ใส่ปุ๋ยสูตร 16-20-0 หลังจากปลูก 1 เดือน
 - พ่นยาตอนติดผล 1 ครั้ง (ฆ่าเพลี้ย)
 ระยะเวลาการปลูก ปลูกประมาณ 4 เดือนจึงเก็บเกี่ยวได้
 วิธีการเก็บเกี่ยว เก็บเองโดยใช้มือเก็บ แล้วนำไปตลาดแห้งเพื่อรอการขาย โดยจะเก็บผลผลิตได้
 5-6 ครั้ง
 ตัวจ้างคนงานค่าจ้างแรงงาน 140 บาท/เดือน
 การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กิโลกรัมละ 60 บาท (ขายทีละชุด ได้ครั้งละ
 7,000-8,000 บาท)
 อื่นๆ น้ำปุ๋ยามากเรื่องโรคบยอดตาย ส่วนแมลงน้ำปุ๋ยามากเรื่องเพลี้ยแดง
 จำหน่ายไม่หมดทำอย่างไร ขายหมดทุกครั้ง
 จะปลูกพริกต่อไปหรือไม่ จะปลูกเพิ่ม เพราะได้ราคาดี
 การลงทุน - จ้างไถ, ปุ๋ยคอกขึ้นบุ, ค่าเช่าพื้นที่ปีละ 400 บาท โดยภูเงิน รถส. นaluangthun

ชื่อ ชั้น สรีอุบพิธ์ อายุ 50 ปี

ที่อยู่ 77 หมู่ที่ 12 บ้านโนนแขง ต.ขามสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง

สถานภาพ แต่งงานแล้ว บังไนมีบุตร

สภาพสังคม แบบอีสาน

ปลูกมาด้วยแต่บรรพบุรุษ พันธุ์ที่ใช้ ยอดสน (เก็บเอาไว้เอง) พื้นที่ปลูก 4 ไร่

สภาพดิน เป็นดินเหนียว

วิธีการปลูก โดยการเพาะลงในแปลงขนาด 1x20 เมตร ใช้ปุ๋ยคอกของพื้น โรยเมล็ดพริกให้น้ำทุกวัน รอวันข้ามปลูกได้

วิธีการเตรียมดิน ไถด้ 1 ครั้ง ไถพรวน 1 ครั้ง แล้วใช้ปุ๋นขาว 200 กก./4 ไร่ หัวน้ำให้ทั่ว หัวน้ำปุ๋ยคอกตาม บุคคลุ่มปลูกไม่ใส่ปุ๋ยรองกันหลุ่ม

วิธีการให้น้ำ เมื่อข้ามปลูกจะไม่ให้น้ำเลย รอฝน

การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา

- เริ่มติดใบใส่ปุ๋ย 15-15-0
- พรวนดินทางหญ้าบ่อย ๆ ประมาณ 5 ครั้ง/1 รุ่น
- การใช้สารฆ่าแมลง ตามสภาพ ถ้าพบเพลี้ยจีงฉีดคัดพ่น

ระยะเวลาการปลูก เริ่มปลูกเดือนเมษายน ปลูกปีละ 1 ครั้ง เก็บเกี่ยวเริ่มเดือนกันยายน-พฤศจิกายน
(3 เดือน)

วิธีการเก็บเกี่ยว จ้างคนงานเก็บมือ 5 คน คนละ 100 บาท เก็บสับปะรด 1 ครั้ง ได้ครั้งละ 50-100 กิโลกรัม แล้วนำไปตากแห้ง พริกสด 3 กิโลกรัม ได้พริกแห้ง 1 กิโลกรัม

ถ้าจ้างคนงานค่าจ้างแรงงาน 100 บาท/คน/วัน (เก็บ, พรวนดิน) โดยจ้าง 5 คน

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้าในอำเภอเชือดลึงบ้าน ราคาไม่แน่นอน พริก swaykuay ภาคคีโลกรัมละ 60 บาทถ้าพริกไม่ swayki กิโลกรัมละ 13-25 บาท

อื่น ๆ มีปัญหารื่นโรคและแมลง

- แมลงเพลี้ยไฟ

จ้างยาไม่ได้ทำอย่างไร ขายได้หมด

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อย ๆ

ชื่อ นางสาว ขอนพกกลาง อายุ 30 ปี
 ที่อยู่ 53 หมู่ 12 ต. ขานสะแกแสง
 สถานภาพ แต่งงานแล้ว สามีชื่อนายวิเชียร มีบุตร 3 คน หญิง 2 คน, ชาย 1 คน
 ผู้ช่วยทำงานในการเกษตร ช่วยกัน 2 คนในครอบครัว ปูย่า มาช่วยบ้าง
 สภาพสังคม แบบอีสาน
 ปลูกมาแล้ว 20 ปี พื้นที่ที่ปลูกยอดสน พื้นที่ปลูก 6 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินร่วนปนดินเหนียว
 วิธีการปลูก โดยเฉพาะกล้าไว้ก่อนประมาณ 2-3 เดือน เริ่มปลูกเดือน พฤษภาคม
 วิธีการเตรียมดิน - โภค 1 ครั้ง โดยใช้รถໄได จ้างวันละ 120-130 บาท
 - ไพรวน 1 ครั้ง โดยใช้รถໄไดเดินตามของด้วยเอง
 - ขุดหลุมระบะห่าง 50 ซม. นำกล้าที่เตรียมลงปลูกโดยไม่ใส่ปุ๋ยรองก้นหลุม
 วิธีการให้น้ำ รอน้ำฝน ถ้าแล้งจะใช้น้ำภาค
 การใส่ปุ๋ยและการคุ้นรักษา
 - ใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 หรือ 16-20-0 ใส่ 1 ครั้งตอนอายุ 1 เดือน
 - ฉีด ยาครั้ง เดียวถ้าไม่มีโรคก็ไม่ฉีด
 ระยะเวลาการปลูก ปลูกเดือน พฤษภาคม เก็บเดือนตุลาคม เก็บได้นาน 2-4 เดือน ขึ้นอยู่กับฝน
 วิธีการเก็บเกี่ยว จ้างเก็บมือกิโลกรัมละ 3-5 บาท เก็บได้วันละประมาณ 20 กก./คน/วัน
 จ้างวันละ 2-3 คน แล้วนำไปตากแดดถ้าแดดดีจะตกประมาณ 1 สัปดาห์
 ถ้าจ้างคนงานแรงงาน - จ้างเก็บ 3-5 บาท/กก.
 - จ้างໄได 120-130 บาท/ไร่
 การขนส่งนำผลผลิตไปขาย พ่อค้ามารับซื้อกิโลกรัมละ 50-80 บาท โดยบรรจุถุงละ 20 กก.
 อัน 1 มีปัญหารื่องใบหจิก, เหือร่า, ยอดขาด ส่วนแมลงไม่มี และมีปัญหาในเรื่องฝุ่นทึ้งช่วง
 จ้าหายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมด โดยขายอย่างไปเรื่อยๆ
 จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไป
 การลงทุน กู้เงินสหกรณ์
 - จ้างໄได, จ้างเก็บ
 - ปูย ใช้ 3-5 ถุง ราคาถุงละ 350 บาท
 - ยาฆ่าแมลง ชุดละ 300 บาท
 รายได้ ขายผลผลิตໄไดทั้งหมด 15,000 บาท

ชื่อ นางน้อย ขอมีกลาง อายุ 36 ปี
 ที่อยู่ หมู่ 12 ต.บ้านสะแกแสง อ.บ้านสะแกแสง
 สถานภาพ แต่งงานแล้ว สามีชื่อนายสมชิด มีบุตร 2 คน ชาย 1 คน, หญิง 1 คน
 ผู้ช่วยทำงานในการเกษตร ทำงานเดียว และจ้างคนงาน
 สภาพสังคม แบบอีสาน
 ปลูกนาแล้ว 4 ปี พันธุ์ที่ปลูกกินด้วยพื้นที่ปลูก 5 ไร่ (เช่าไร่ละ 500 บาท)
 สภาพดิน คินร่วนปนเหนียว
 วิธีการปลูก โดยจ้างเพาะกล้าวละ 30 บาท เริ่มเพาะเดือนมีนาคม ปลูกเดือนพฤษภาคม (อายุ 1-2 เดือน)
 วิธีการเตรียมดิน - ไถครั้งเดียว โดยจ้างรถไถใหญ่วันละ 100 บาท ตากดินทิ้งไว้
 - ปลูกระยะประมาณ 50 ซม. จ้างวันละ 120 บาท
 การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา - ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ครั้งเดียวตอนอายุ 1 เดือน พร้อมกับทำร่อง
 - สารเคมี ฉีด 绍尔์โนนบำรุงคอคอก
 อายุเก็บเกี่ยว ปลูกเดือนพฤษภาคม เริ่มเก็บปลายเดือนกันยายน-พฤศจิกายน
 วิธีการเก็บเกี่ยว จ้างเก็บมือ กิโลกรัมละ 4-5 บาท เก็บสัปดาห์ละ 1 ครั้ง (หรือ 9-10 วัน/ครั้ง) เก็บได้
 ครั้งละ 200 กก./ 3 ครั้ง หลังจากนั้นลดลงเหลือ 100 กว่า กก. นำไปตากแดดประมาณ 1 สัปดาห์
 แล้วใส่ถุงปีน 25-30 กก. รวมทั้งหมดได้ 370 กก.
 ถ้าจ้างแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน
 - จ้างเพาะวันละ 120 บาท - จ้างไถวันละ 100 บาท - จ้างปลูกวัน
 ละ 120 บาท/คน - จ้างฉีดพ่นสารเคมีไว้ละ 120 บาท
 - จ้างเก็บกิโลกรัม 4-5 บาท
 การขนส่งนำผลผลิตไปขาย พ่อค้ามารับซื้อกิโลกรัมละ 60-90 บาท
 อื่นๆ มีปัญหารือเรื่อง เชื้อร้า ใบหัก
 ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายหมด
 จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ เพราะราคาขายยังรับได้
 การลงทุน
 - จ้างแรงงานทุกขั้นตอน
 - ปุ๋ยถุงละ 300 บาท - 绍尔์โนนบำรุงคอคอก ชุดละประมาณ 200 บาท
 รายได้ ขายผลผลิต 370 กิโลกรัมได้ 28,000 บาท แบ่งเป็นพริกัด 26,000 บาท พริกเสีย 2,000 บาท

ชื่อ นายกล บังคลาง อายุ 53 ปี

ที่อยู่ 87 หมู่ 12 ต.ขามสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง

สถานภาพ แต่งงานแล้ว ภรรยาชื่อ นางสายทอง มีบุตร 5 คน

ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ลูกช่วย 3 คน

สภาพสังคม แบบอีสาน

ปลูกนาแล้ว มากกว่า 40 ปี พันธุ์ที่ปลูก ยอดสน พื้นที่ปลูก 2 ไร่

สภาพดิน คินร่วนปนเหนียว

วิธีการปลูก เพาะกล้าเดือนกุมภาพันธ์ โดยจ้างเพาะ瓦 30 บาท พื้นที่ 2 ไร่ ใช้ 4 วา ข้ายปลูก เดือนเมษายน

วิธีการเตรียมดิน - จ้างไถ 140 บาท/ไร่

- ไถผ่าน 1 ครั้ง

- ระยับปลูก 40 ซม.

วิธีการให้น้ำ - หลังจากข้ายปลูกครั้งแรก จ้างคนน้ำ รถเข็นละ 50 บาท/ไร่ รถ/2 ไร่ หลังจากนั้น รอน้ำฝน

การใส่ปุ๋ยและการคุ้มครอง

- ใส่ครั้งแรกตอนต้นเริ่มแตกกิ่ง ใช้สูตร 15-15-15

- ตอนจะเก็บผลผลิตใส่อีก 1 ครั้ง

- จ้างทำรุ่นวันละ 100 บาท ทำเดือนละ 2 ครั้ง

- ใช้ถังกระป๋องนำมันทาภาปาปิก ไว้กางแปลงเพื่อคักเพลี้ยไฟและไร่ขาว ทำตลอดเวลาที่มีแมลง

นิ คสารพาก dimetulate, monophosphate

ระยะเวลา

เดือนพฤษภาคม - เดือนคุณาคม เริ่มเก็บเกี่ยว

วิธีเก็บเกี่ยว

เก็บเกี่ยวเอง เก็บได้ประมาณ 3 เดือน โดยเก็บสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ได้ผลผลิต 6 กะสอบ/2 ไร่ โดยรวมเก็บได้ประมาณ 10 ครั้งผลผลิตประมาณ 500 กิโลกรัม/2 ไร่

ถ้าจ้างคนงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างเพาะ 30 บาท/วา

- จ้างไถ 140 บาท/วัน

- จ้างทำรุ่น 100 บาท/วัน

- จ้างนีดพ่นสารเคมี 60 บาท/ไร่

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย พ่อค้ามารับซื้อที่สวน กิโลกรัมละ 75-80 บาท โดยเก็บรวมรวม
ผลผลิตไว้ขายครั้งเดียว

อีนๆ ปัญหา คือโรคใบหจิกจากเพลี้ยไฟ ใบขาวและฝนแล้ง และอาจจะมีปัญหาอื่น ๆ เช่น
เพลี้ยกระโคน โรคเมล็ดค่างขาว และถ้ามีฝนตกหนักน้ำขังจะเกิดโรคโคงเน่าทำให้ดันตาย
ถ้ายายไม่หมดก่ออย่างไร ขายหมด
จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไป

ชื่อ นางเดิค กองเงินกลาง อายุ 62 ปี

ที่อยู่ 3 หมู่ 12 ต.ขามสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง

สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 6 คน แต่งงานแยกครอบครัวไปบ้านด้วย

ผู้ช่วยงานการเกษตร ทำเองและจ้างคนงาน

ปลูกมาด้วย มาากกว่า 10 ปี พันธุ์ที่ปลูก พริกเล็ก พื้นที่ปลูก 3-4 ไร่

สภาพดิน เป็นดินชุ่ม 15 ศนร่วมหนึ่ง

วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- จ้างเพาะกล้าวาระ 30 บาท อายุ 3 เดือน ปลูกเดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน

วิธีการเตรียมดิน ไถ 2 ครั้ง โดยจ้างรถไถใหญ่

- จ้างไถไร่ละ 130 บาท

- จ้างพร่วนไร่ละ 120 บาท

การให้น้ำ รอน้ำฝน

การตูนปลักยา - ใช้ปุ๋ย สูตร 15-15-15 ใส่เมื่อเริ่มแตกใบอ่อน ปริมาณ 2 ถุง/ไร่

- ในใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลง

- การทำรุน ต้องหมั่นไปทำบ่อยๆ

- ใช้ยาประเทกคุดซึ่งโดยผสมไปกับปุ๋ย

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 4 เดือนจึงเก็บเกี่ยวได้ (ประมาณเดือนพฤษจิกายน)

วิธีการเก็บเกี่ยว - จ้างคนงานเก็บมือ กิโลกรัมละ 5 บาท ถ้าจ้างเป็นวันละ 100 บาท คนงาน

4-5 คน

- ทยอยเก็บได้เรื่อยๆ แล้วนำภาชนะให้แห้งเก็บใส่ถุงปีนไว้ในที่แห้งเพื่อรักษา

ขาย

จ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน ค่าจ้างวันละ 100 บาท วันละ 4-5 คน

- จ้างไถ 130 บาท/ไร่

- จ้างพร่วน 120 บาท/ไร่

- จ้างเพาะ 30 บาท/วา

- จ้างเก็บ 5 บาท/กก.

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อกิโลกรัมละ 60-80 บาท (พริกแห้ง)

ได้เงินประมาณ 4,000-5,000 บาท/ครั้ง

ที่นี่ มีปัจจัยการ์อง-โรคเบื้องต้นเชื้อรำทำลาย

- เมื่อก่อนเคยปลูกทั้งพริกเล็กและพริกใหญ่ แต่พริกใหญ่บกจะมีโรคเยอะเน่ามาก และผลไม่คง

ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง
จะปลูกต่อไปหรือไม่ คาดว่าจะปลูกพริกเล็กเพียงอย่างเดียว เพราะพริกใหญ่นักจะมีโรคเยอะ เน่า
มาก และผลไม่คุ้ก

การลงทุน ลงทุนในการจ้างคนงาน ค่าเช่าประเภทคลังซึ่ง ปีช 2 ถุงต่อไร่ ราคาถุงละ 350 บาท
รายได้ ขายผลผลิตได้ 4,000-5,000 บาท/ครั้ง

ชื่อนางสาวรียณ พ่อนกลาง อายุ 67 ปี
 ที่อยู่ 48 หมู่ 3 บ้านตะโภ ต.เมืองเกษตร อ.ขามสะแกแสง
 สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 6 คน ชาย 2 คน, หญิง 4 คน
 ผู้ช่วยทำงานในการเกษตร คุณงาน จ้างทุกขั้นตอน เพาะ, ปลูก, เก็บเกี่ยว
 สภาพสังคม แบบอีสาน
 ปลูกนาแล้ว 12 ปี พื้นที่ใช้ปลูก ขอดสน, จินดา พื้นที่ปลูก 3 ไร่ 1 งาน
 สภาพทั่วไป (ปัจจุบัน) ถ้าฝนตกมาก ดินเหนียวจะทำให้ปลูกลำบาก
 สภาพของดินประเภทของดิน ดินเหนียว
 วิธีการปลูก โดยการเพาะกล้าเดือนมีนาคม ปลูกเดือนมิถุนายน
 วิธีการเตรียมดิน - ไดคินทึงไว้

- ยกกระชับพรวนดิน
- นำดินกล้าปลูกระยะปลูก 50-75 ซม.

 วิธีการให้น้ำ รอฝนเพียงอย่างเดียว
 การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา - ใส่ปุ๋ย 1 ครั้งหลังปลูก 1 เดือน โดยใช้สูตร 16-20-0

- มีค่า 1 ครั้ง

 อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 4 เดือน
 วิธีการเก็บเกี่ยว จ้างเก็บ คิดเป็นกิโลกรัมละ 5 บาท
 ถ้าจ้างคนงานค่าจ้างแรงงาน - 140 บาท/ไร่ (จ้างໄດ)

- 5 บาท/กก. (จ้างเก็บ)

 การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อกิโลกรัมละ 60 บาท
 อื่นๆ เกิดเชื้อรำทำให้ยอดตาย และเพลี้ย
 ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายหมดทุกครั้ง
 จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ ในพื้นที่เดิม
 การลงทุน จ้างໄດ, จ้างเก็บ ลงทุนทั้งหมด 10,000 บาท/3 ไร่
 รายได้ ขายได้ทั้งหมด 20,000 บาท/3 ไร่

ชื่อ นางสาว อ้วนัณ อาช 34 ปี
 ที่อยู่ บ้านลำหองหลวง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง
 สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 3 คน

ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ช่วยกันทำสามี
 ปลูกนาแล้ว 1 ปี พันธุ์ที่ปลูก - พื้นที่ปลูก 2 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินเหนียวแฉะ
 วิธีการปลูก - ปลูกปีละ 1 ครั้ง เริ่มปลูกเดือนมิถุนายน
 - เพาะกล้าในแปลง ขณะเพาะกล้าก็เตรียมพื้นที่ปลูก

วิธีการเตรียมดิน - ไถ 2 ครั้ง โดยไถผาน 3 และผาน 7
 - หลังจากนั้นทำการข้ายับปลูก

การให้น้ำ ระบบ Sprinkle
 การคุ้นแลรักษา - ใช้ปุ๋ย 15-15-15 ใส่ตอนทำรุ่น
 อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 1 เดือน เริ่มเก็บเดือนกรกฎาคม

วิธีการเก็บเกี่ยว เก็บโดยใช้มือเก็บ ทอยเก็บไปเรื่อยๆ นานเป็นเดือน ได้ผลผลิตรวม 700 กก.
 ถ้าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามา_rับซื้อพริกสด
 ปัญหา พบนอนกินใน
 ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมด
 จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ และคาดว่าจะขายพื้นที่ปลูก

ชื่อ นางจิรารัณ นารัน อายุ 36 ปี

ที่อยู่ 29 หมู่ 1 บ้านคลองตะล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง

สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 2 คน

ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ช่วยกันทำสามี ภรรยาและช่างคนงานวันละ 10 คน

ปลูกนาแล้ว 5-6 ปี พันธุ์ที่ปลูก พริกขี้หนู พื้นที่ปลูก 6-7 ไร่

สภาพดิน เป็นดินเหนียวแฉะ

วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง

-เพาะกล้าในแปลงเพาะ พอดีเริ่มแตกใบอ่อนก็ข้ามปลูก

-ปลูกเดือนกลางพฤษภาคม

วิธีการเตรียมดิน ได้ 2 ครั้ง ครั้งแรกไถผ่าน 3 ครั้งที่ 2 ไถผ่าน 7

การให้น้ำ รอน้ำฝน

การคูแลรักษา -ใช้ปุ๋ย 16-20-0 ใส่ 2-3 ครั้ง ตอนแตกใบอ่อน และช่วงเริ่มออกดอก อาจใส่ อีก ครั้งก่อนเก็บเกี่ยว

-การทำรากขึ้นกับฝน ถ้าฝนตกบ่อยก็ต้องทำน้ำอย
อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 2 เดือน เริ่มเก็บเดือนกรกฎาคม

วิธีการเก็บเกี่ยว จ้างคนงานเก็บมือ

ตัวจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างเก็บ 3-5 บาท/กก.

- จ้างคนงานวันละ 100 บาท/คน

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กก. ละ 10 บาท (พริกสด)

ปัญหา -พบโรคใบหจิก ส่วนมากไม่ได้แก้ไข

- ขาดแคลนแรงงาน

-ฝนแล้ง ไม่มีน้ำประปาเข้าหนูบ้าน

-ราคากดค่าและไม่แน่นอนขึ้นกับพ่อค้าคนกลาง

ตัวขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไป แต่จะลดพื้นที่ปลูกลง

การลงทุน ต้นทุนประมาณ 800 บาท/ไร่

รายได้ ขายผลผลิตได้ประมาณ 3,000-4,000 บาท/ไร่

ชื่อ นาง ดวงจันทร์ ฉุนชื่นจิตร อายุ 34 ปี
 ที่อยู่ 28 หมู่ 1 บ้านคลองตะล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง
 สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 2 คน
 ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ช่วยกันทำสามี ภรรยา
 ปลูกมาแล้ว 10 ปีพื้นที่ที่ปลูก พริกขี้หนูพันธุ์พื้นบ้าน พื้นที่ปลูก 1 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินเหนียวแครง
 วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- เพาะกล้าในแปลงเพาะ 1-2 เดือน เพาะเดือนมีนาคม-เมษายน
- ปลูกเดือนก大量的พฤษภาคม

 วิธีการเตรียมดิน -ไถผ่าน 1 ครั้ง ถ้าฝนตกก็ปลูกได้เลย แต่ถ้าฝนไม่ตกมีหญ้าต้องไถผ่าน 7 อีกครั้ง
 การให้น้ำ รอน้ำฝนตามธรรมชาติเพียงอย่างเดียว
 การดูแลรักษา -ใส่ปุ๋ยในแปลงเพาะกล้า 2 ครั้งและใส่โพร์ค่อน ไม่ให้มดกัดกินต้นกล้า

- หลังจากข้ายกล้าแล้ว 1 เดือน ใส่ปุ๋ย 16-20-0
- นิดพ่นยากำจัดศัตรูพืช 1 ครั้ง/สัปดาห์ เมื่อพบการเข้าทำลายของโรคและแมลง

 อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 2 เดือน เริ่มเก็บเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม
 วิธีการเก็บเกี่ยว จ้างคนงานเก็บมือ

- ถ้าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน
 - จ้างเก็บ 2 บาท/กก.
 - จ้างคนงาน 100 บาท/วัน
 - จ้างได 120 บาท ไดยก่อง 60 บาท

 การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กก. ละ 5-15 บาท (พริกสด)
 ปัญหา -พบโรคใบหจิก โรคราโคน เพลี้ย หนอนคีบ

- ราคาผลผลิตไม่แน่ นอน

 ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ทำพริกแห้งขาย
 จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไป เพราะมีเวลาว่างจากการทำงาน

ชื่อ นายล้วน หล้าสัง อายุ 68 ปี
 ที่อยู่ 31 หมู่ 1 บ้านคลองตะล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง
 สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร - คน

ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ช่วยกันทำในครอบครัว
 ปลูกนาแล้ว 10 ปีพันธุ์ที่ปลูก พริกขี้เล็ก พื้นที่ปลูก 1 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินเหนียวแดง ดินซับ
 วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- เพาะกล้าในแปลงเพาะ 1-2 เดือน
- ปลูกเดือนกลางพฤษภาคม-มิถุนายน

วิธีการเตรียมดิน - ไถ 2 ครั้ง คือ ไถผ่าน 3 แล้วตามด้วยไถผ่าน 7.
 การให้น้ำ รอน้ำฝนตามธรรมชาติเพียงอย่างเดียว
 การตูนรักษา - ใส่ปุ๋ยในแปลงเพาะกล้า 2 ครั้งและใส่โพร์คินไม่ให้มดกัดกินต้นกล้า
 - ฉีดยาป้องกันโรคใบหงิก แต่ยังฉีดใบยิ่งหงิก

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 3 เดือน เริ่มเก็บเดือนสิงหาคม-กันยายน
 วิธีการเก็บเกี่ยว เก็บมือเอง
 ถ้าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน -

การขายส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กก. ละ 7-15 บาท (พริกสด)
 ปัญหา - พบโรคใบหงิก

- ปลูกลำบาก ตายง่าย
- ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมด
 จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ

ชื่อ นาhevิลล์ สุขสนาย อายุ 38 ปี
 ที่อยู่ หมู่ 1 บ้านคลองตะล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง
 สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 3 คน

ผู้ช่วยทำงานการเกษตร จ้างแรงงาน 15 คน
 ปลูกมาแฉว 10 ปีพื้นที่ที่ปลูก หรือขึ้นพื้นที่ พื้นที่ปลูก 6-7 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินเหนียวแดง
 วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง

-เพาะกล้าในแปลงเพาะแล้วข้าข้าปลูกเดือนมิถุนายน

วิธีการเตรียมดิน -ไถ พรวนดิน 2 ครั้ง

การให้น้ำ รดน้ำฝนตามธรรมชาติเพียงอย่างเดียว

การคูและรักษา -ใส่ปุ๋ยในแปลงเพาะกล้า 3-4 ครั้ง ใส่ไประอ่อยฯ

-ฉีดพ่นยากำจัดศัตรูพืช เมื่อพบการเข้าทำลายของโรคและแมลง
 อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 2 เดือน

วิธีการเก็บเกี่ยว -จ้างคนงานเก็บมือ 15 คน แรงงานนักเรียน

-เก็บได้ 6-7 ครั้ง โดยเก็บ 2-3 สปันค่าที่/ครั้ง

ถ้าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน -

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กก. ละ 5 บาท (พริกสด)

ปัญหา -แรงงานหาได้ยาก

ถ้าขายไม่หมดคาดทำอย่างไรขายง่ายขายได้หมด

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ยังไม่แน่นอนต้องรอคุณภาพฟ้าอากาศ

รายได้ ได้กำไรครั้งละ 400-500 บาท

ชื่อ นางเล็ก ศรีสวัสดิ์ อายุ 43 ปี
 ที่อยู่ 10 หมู่ 1 บ้านคลองตะล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง
 สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 2 คน
 ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ทำเองและจ้างคนงาน
 ปลูกนาแล้ว หลายปี พันธุ์ที่ปลูก พริกเข็หูพันธุ์ พื้นที่ปลูก เช่า 1 ไร่ (ปีก่อน 4-5 ไร่)
 สภาพดิน คินร่วนซุย
 วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- เพาะกล้าในแปลงเพาะ โดยคัดพันธุ์ไว้ใช้เอง
- จ้างปลูกเดือนพฤษภาคม

 วิธีการเตรียมดิน -จ้างรถไถ 2-3 ครั้ง ไถช่วงเดือนกรกฎาคม และเดือนกุมภาพันธ์โดยอีกรัง
 การให้น้ำ รอบน้ำฝนตามธรรมชาติเพียงอย่างเดียว
 การดูแลรักษา -ใส่ปุ๋ย 2-3 ครั้ง

- หลังจากข้าวกล้าแล้ว 1 เดือน ใส่ปุ๋ย 16-20-0
- ทำรุ่นบ่ออยๆ

 อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 3-4 เดือน เริ่มเก็บปลายเดือนสิงหาคม
 วิธีการเก็บเกี่ยว -จ้างคนงานเก็บนือ 3-4 บาท/กก.

- ขายอย่าง 3-4 ครั้ง

ถ้าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างเก็บ 3-4 บาท/กก.
- จ้างทำรุ่น 100 บาท/วัน
- จ้างปลูก 110-120 บาท

 การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กก. ละ 11-12 บาท (พริกสด)
 ปัญหา -ฝนແลงทำให้ไม่ได้ผลผลิต แต่ถ้าฝนชุกเกินไปก็ทำให้ดองร่วง

- ราคาผลผลิตไม่แน่นอน และตกต่ำ
- พริกเป็นโรคใบหงิก ถ้าน้ำท่วมจะเป็นราก

ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมด

 จะปลูกต่อไปหรือไม่ อาจเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่น เพราะลงทุนสูงและเป็นโรคเชื้อร้า
 การลงทุน -จ้างคนงานทุกขั้นตอน ค่าปุ๋ย 380-450 บาทต่อถุง ใส่ 3-4 ถุง

- เช่าที่ดิน 1 ไร่ ละ 500-600 บาท

 รายได้ 3,000-4,000 บาท/ไร่/ปี

พริกใหญ่'

ชื่อ นางไหว อ้อหุทธา อายุ 37 ปี

ที่อยู่ 107 หมู่ 5 ต.ชีวิก อ.ขามสะแกแสง

สถานภาพ แต่งงานแล้ว (หย่าแล้ว) จำนวนบุตร 2 คน (อายุกันสามี)

ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ทำคนเดียว และจ้างได้

ปลูกมาแล้ว มากกว่า 10 ปี พันธุ์ที่ปลูก พริกหลอด พื้นที่ปลูก 5-6 ไร่

สภาพดิน เป็นดินร่วนปนเหนียว

วิธีการปลูก - ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- เทาะก้าดเดือนมีนาคม ถ้าฝนตกแล้วจึงจะข้ายไปปลูก

วิธีการเตรียมดิน ได้ 1 ครั้ง โดยจ้างรถไถใหญ่ แล้วปลูกเป็นแฉะระยะ 50 ซม.

การให้น้ำ รอน้ำฝน

การดูแลรักษา - ใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ใส่ครั้งเดียวตอนลัดคิบ ประมาณ 2 ถุง

- ไม่ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลง

- การทำรุ่น ทำเองโดยใช้เสียงทำบ่อบยา ถ้าจ้างรถไถทำไว้ละ 80 บาท

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 4 เดือนจึงเก็บเกี่ยวได้

วิธีการเก็บเกี่ยว ทอยเก็บเองคนเดียว แล้วนำไปย่างก่อนตากแห้ง

ถ้าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างไถ 150 บาท/ไร่

- จ้างทำรุ่น 80 บาท/ไร่

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กิโลกรัมละ 35-40 บาท

ปัญหา - เชื้อร้าเข้าทำลายต้น ทำให้ต้นเหี่ยวดองดอนทิ้ง

- เพลี้ยเข้าทำลาย ทำให้ยอดตาย

- ฝนแล้งทำให้ผลผลิตไม่ได้ตามต้องการ

ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆเพียงพื้นที่เดียวกัน

การลงทุน - ค่าจ้างไถ 120 บาท/ไร่

- ค่าจ้างทำรุ่น 80 บาท/ไร่

- ปุ๋ย 2 ถุง

รายได้ -

ชื่อ นายอ่อน ขอนพกกลาง อายุ 56 ปี
 บ้านเลขที่ 21 หมู่ 12 ต.ขามสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง
 สтанภาร แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 4 คน ชาย 3 คน หญิง 1 คน
 ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ช่วยกันทำกันกรรมฯ บุตรแยกออกไปแล้ว และจ้างคนงาน
 ปลูกมาแล้ว 10 ปี พันธุ์ที่ปลูก ยอดสน พื้นที่ปลูก 5 ไร่ (เช่า)
 สภาพดิน (ประเทกคิน) ดินร่วนคำ
 วิธีการปลูก ปลูกโดยใช้ต้นกล้า อายุประมาณ 3 เดือน โดยเพาะเดือนมีนาคม ปลูกเดือนพฤษภาคม
 (ผ่านตากแล้วจึงเริ่มปลูก) ปลูกปีละ 1 ครั้ง
 วิธีเตรียมดิน ไถคงแล้วทำการซักร่อง
 การให้น้ำ รอน้ำฝนเพียงอย่างเดียว ไม่มีแหล่งน้ำ
 การใส่ปุ๋ย และการอุ้นรักษา

- ใส่ปุ๋ย 2 ครั้ง โดยใส่ตอนเป็นกล้า 1 ครั้ง และใส่ตอนปลูกอีก 1 ครั้ง ใช้สูตร 15-15-15 ใส่ผสมกับฟุ่ราด ไม่ใช้ปุ๋ยกอก เพราะจะมีด้วง
- สารเคมี ใช้มีอีเป็นโรค โดยใช้สารจากเกษตรอินทรีย์
 อายุเก็บเกี่ยว 4 เดือน ถ้าฝนไม่แห้ง

วิธีการเก็บเกี่ยว - โดยให้เมล็ดสุกแดงแล้วจึงเก็บ เก็บมาแล้วตากแดดให้แห้ง
 - เก็บสับดาห์ละ 1 ครั้ง เก็บไปเรื่อยจนกว่าจะหมดได้ครั้งละ 5 กระสอบต่อไร่ (พริกสด)

จ้างคนงานค่าจ้างแรงงาน จ้างวันละ 100 บาท โดยจ้าง 7-8 คน
 การขนส่งนำผลผลิตไปขาย จะมีพ่อค้ามารับซื้อพริกแห้งถึงบ้าน พร้อมทั้งกำหนดราคา ราคาซองหัวๆ ตุกูกิโลกรัมละ 30 บาท กล่องๆ ตุกูกิโลกรัมละ 18 บาท ช่วงราคาแพงกิโลกรัมละ 60 บาท

อื่นๆ มีปัญหาเรื่อง - เพลี้ยไฟ ใบหิว
 - ไม่มีแหล่งน้ำ อาศัยน้ำฝนอย่างเดียว ถ้าฝนตกมากจะเป็นโรคมากถ้าฝนแล้ง ต้นก็จะตาย
 - ปีนี้ (2540) มีต้นที่รอดประมาณ 40 % นอกนั้นตายหมดเนื่องจากฝนแล้ง
 ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง เพราะพริกแห้งสามารถรอการขายได้ จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ แต่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก เพราะเข้าที่ดิน
 การลงทุน ต้นทุน ไร่ละ 4000-5000 บาท ค่าเช่าที่ดินปีละ 400 บาท/ไร่
 รายได้ ราคาผลผลิตรวมเฉลี่ย 10000 บาท/ไร่

ชื่อ นางแหวง ฤกษ์โชคดี อายุ 50 ปี
 ที่อยู่ 55 หมู่ 12 ต.ขามสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง
 สสถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 4 คน ชาย 4 คน หญิง 1 คน
 ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ช่วยกันทำในครอบครัว และจ้างแรงงาน
 ปลูกมาแล้ว 10 ปี พันธุ์ที่ปลูก พันธุ์ยอดสน พื้นที่ปลูก 3 ไร่ (เช่า)
 สภาพดิน เป็นดินร่วนปนเหนียว
 วิธีการปลูก - ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- เพาะกล้าเดือนมีนาคม ปลูกเดือนพฤษภาคม (ผ่านคลาดแล้วปลูกเลย)

 วิธีการเตรียมดิน ไถ 1 ครั้ง โดยจ้างรถไถใหญ่ แล้วปลูกเป็นแท่ง
 การให้น้ำ รอน้ำฝน
 การดูแลรักษา - ใช้ปุ๋ย ชีวสูตร 16-20-0 ใส่ครั้งเดียวตอนลัดใน

- ไม่ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลง

 อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 4 เดือนจะเก็บเกี่ยวได้
 วิธีการเก็บเกี่ยว - จ้างคนงานเก็บนือก โลกรัมละ 5 บาท

- เก็บสับคาดหัวละ 1 ครั้ง เก็บได้เรื่อยๆ แล้วนำมาตากให้แห้งเก็บใส่ถุงปีนไปในที่แห้งเพื่อรอการขาย
 - ได้ผลผลิต ประมาณ 100 กก./ไร่

 ค่าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน ค่าจ้างวันละ 100 บาท วันละ 5-6 คน

- จ้างไถ 120 บาท/ไร่
- จ้างเพาะ 30 บาท/วา
- จ้างเก็บ 5 บาท/กก.

 การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กิ โลกรัมละ 60-80 บาท ราคาน้ำสุก 40 บาท
 อื่นๆ มีปัญหารื่องโรคเปื้อย ยอดโคนเชื้อร้าทำลาย
 จำหน่ายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง
 จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไป และคาดว่าจะขายพื้นที่ปลูก
 การลงทุน ดันทุนไว้ ละ 15,000 บาท ค่าเช่าที่ดิน ไว้ละ 500 บาทก็
 รายได้ ขายผลผลิตได้ 13,000 บาท (ปี 2539)

ชื่อ นางบุญรอด วงศ์ส้อมกลาง อายุ 45 ปี

ที่อยู่ 102 หมู่ 5 ต.ชีวิก อ.ขามสะแกแสง

สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 2 คน

ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ช่วยกันทำในครอบครัว

ปลูกนาแล้ว 6-7 ปี พันธุ์ที่ปลูก บางช้าง (พริกแงง) พื้นที่ปลูก 5 ไร่ (เช่า)

สภาพดิน เป็นดินร่วนปนเหนียว

วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- เผาภล้าเดือนมีนาคม -พฤหัสภาคแม้วันจึงจะย้ายไปปลูกลงหลุม

วิธีการเตรียมดิน ไถ 2 ครั้ง

-ไถ จ้างรถไถไร่ละ 130 บาท

-พรวนใช้รถไถใหญ่

การให้น้ำ รอน้ำฝน

การ Dürrer กษา - ใช้ปุ๋ย 15-15-15 ไส้ 1 ครั้ง หลังย้ายปลูก 1 เดือน

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 3 เดือนจึงเก็บเกี่ยวได้ ระยะเก็บผลประมาณ 2 เดือน เก็บได้ 4 ครั้ง

วิธีการเก็บเกี่ยว - ทยอยเก็บเอง แล้วนำไปลวกให้ผลเหี่ยวก่อนตากให้แห้ง

- เก็บผลผลิตได้ 50-100 กิโลกรัม/ครั้ง (สด)

- พริกสด 100 กิโลกรัม จะได้พริกแห้งไม่ถึง 25 กิโลกรัม

จัดจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างไถ 130 บาท/ไร่

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กิโลกรัมละ 40 บาท

ปัญหา - เชื้อรากเข้าทำลายต้น ทำให้ต้นเหี่ยวดองดอนทึ่ง

- แมลงวันทอง ต้องฉีดยาทำลาย

- ฝนແດງทำให้ผลผลิตไม่ได้ตามต้องการ

ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆเพียงพืชเดียว

ชื่อ นายเทียน ไทยจันอัค อายุ 41 ปี
 ที่อยู่ 110 หมู่ 5 บ้านหนองแหน ต.ชีวีก อ.ขามสะแกแสง
 สตานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 3 คน
 ผู้ช่วยทำงานการเกษตร คนในครอบครัวช่วยกันทำ
 ปลูกนาแล้ว 14 ปี พันธุ์ที่ปลูก พริกหลอด, บางช้าง พื้นที่ปลูก 10 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินร่วนปนเหนียว
 วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- เพาะกล้าเดือนมีนาคม ปลูกเดือนพฤษภาคม ปลูกเป็นแท่ง
- ใส่ฟุรคาคนร่องก้นหลุม

วิธีการเตรียมดิน ใช้รถไถและพรวนดิน แล้วตากไว ทำการพรวน 3 ครั้ง แล้วกร่อง การให้น้ำ รอน้ำฝน

การคุ้นรักษา - ใช้ปุ๋ย 15-15-15 ใส่ 2 ครั้ง ตอนเริ่มลักษณะและเริ่มติดออก

- ใช้ยาโพร์ค่อน และยาของเกษตรอำเภอ เมื่อพบโรคและแมลง

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 3 เดือนจึงเก็บเกี่ยวได้

วิธีการเก็บเกี่ยว ทอยเก็บ 2-3 วัน/ครั้ง เก็บได้ 4-5 ครั้ง แล้วนำไปย่างก่อนตาก 3-4 แดดก็จะแห้ง ดึงจังแรงงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างเก็บ วันละ 100 บาท อย่างน้อย 10 คน

การขายส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อกิโลกรัมละ 20-50 บาท

ปัญหา - เชื้อร้าเข้าทำลายต้น ทำให้ต้นเสียหายต้องถอนทิ้ง

- เพลี้ยเข้าทำลาย ทำให้ยอดตาย

- ไม่มีแหล่งน้ำและฝนแล้งทำให้ไม่ได้ผลผลิต

ค่าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ สลับกับข้าว, โพดและผักชนิดอื่น

การลงทุน ต้นทุนประมาณ 4,000-5,000 บาท

รายได้ 10,000 บาท

ชื่อ นายสะօด ชูเกยม อายุ 41 ปี
 ที่อยู่ 65 หมู่ 5 บ้านหนองแหน ต.ชีวีก อ.ขามสะแกแสง
 สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 2 คน
 ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ภาระและจ้างคนงาน
 ปลูกนาแล้ว 14 ปี พันธุ์ที่ปลูก พริกหลอด, นางช้าง พื้นที่ปลูก 6 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินร่วนปนเหนียว
 วิธีการปลูก - ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- เพาะกล้าเดือนกุมภาพันธ์ ปลูกเดือนพฤษภาคม ปลูกเป็นแท่ง
- ไม่ร่องกันหลุน

วิธีการเตรียมดิน - ใช้รถไถ แล้วคาดไไว้ 1 อาทิตย์
 - ใช้รถไถเล็กยกร่อง แล้วนำต้นกล้าลงปลูกระยะห่าง 50 ซม.

การให้น้ำ รอน้ำฝน

การดูแลรักษา - ใส่ปุ๋ย 2 ครั้ง หลังจากปลูก 1 เดือนและช่วงเริ่มจะติดดอก
 - ใช้ยาโพร์ค่อน ฉีดพ่น 2 ครั้ง

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 4 - 5 เดือนจึงเก็บเกี่ยวได้

วิธีการเก็บเกี่ยว - จ้างเก็บกิโลกรัมละ 2-5 บาท
 - ทยอยเก็บได้ 2-3 ครั้ง แล้วนำไปคาก 3-4 แคดก็จะแห้ง

ถ้าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างเก็บ 2-5 บาท/กก.
- จ้างไถ 140 บาท/ไร่

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อกิโลกรัมละ 50-70 บาท (คัดเกรด)

น้ำปลา - เชื้อราน้ำปลาทำลายต้น
 - เพลี้ยไฟ, เพลี้ยน้ำคาวเข้าทำลาย
 - น้ำท่วมทำให้เก็บผลผลิตไม่ได้

ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ ถ้าได้ผลดีก็จะเพิ่มพื้นที่ปลูก

การลงทุน - เงินทุนถ้วนจาก ธ.ก.ส. เป็นบางปี แต่บางปีก็ใช้ทุนค่าวอง
 - ลงทุนอาจถึง 10,000 บาท

รายได้ -

ชื่อ สมหวัง คำขุนทด อายุ 41 ปี
 ที่อยู่ 65 หมู่ 5 บ้านหนองแหน ต.ชีวิก อ.ขามสะแกแสง
 สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 3 คน
 ผู้ช่วยทำงานการเกษตร คนในครอบครัวช่วยกันทำ
 ปลูกมาแล้ว 10 ปี พันธุ์ที่ปลูก พันธุ์หลอดด (เก็บเมล็ดจากปีที่แล้ว) พื้นที่ปลูก 5 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินร่วนปนเหนียว
 วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง โดยการเพาะกล้าลงในแปลงขนาด 1*20 เมตร
 - ใส่ปุ๋ยให้กล้าหลังจากออกดอกแล้ว และรดน้ำเข้า-เย็นทุกวัน
 - เริ่มเดือนเมษายน กล้าอายุ 3 เดือนขึ้นไปปลูก
 วิธีการเตรียมดิน ไถ 2 ครั้งคือ ไถด้และไถพรุน หลังจากนั้นยกร่องแล้วฉุดหุบปลูกโดยไม่
 รองกั้นหุบ
 การให้น้ำ รอน้ำฝน
 การดูแลรักษา - ใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-0 ใส่ 1 ครั้ง หลังข้ามไป 5-6 วัน
 - สารเคมี ใช้ซอร์โนนเพื่อให้ใบเขียว และเร่งดอกใช้ 1-2 ครั้ง
 - ใช้โพลีคอล กับจัดเพลี้ย
 - ทำรุ่นพรุนดินสับปะรดละ 1 ครั้ง โดยใช้รถไถ
 อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 5 เดือนจะเก็บเกี่ยวได้ เริ่มเก็บปลายเดือนตุลาคม-ธันวาคม
 วิธีการเก็บเกี่ยว เก็บสับปะรดละ 1 ครั้ง ครั้งละ 200 กิโลกรัม แล้วจะนำไปรมควันเพื่อให้ขี้หุบ
 จึงจะนำไปคากให้แห้ง
 ถ้าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน
 - จ้างเก็บ วันละ 3-4 คน
 การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กิโลกรัมละ 50-60 บาท (พริกสวาย), พริกไม่สวาย
 กิโลกรัมละ 20 บาท
 น้ำยา - เชื้อรานเข้าทำลายดัน
 - เพลี้ยเข้าทำลาย ทำให้ยอดตาย
 - ปีที่แล้วใบหงิก (ยอดกรุด) ตายยอด ไม่มียอด จึงไม่มีเมล็ดพันธุ์มาปลูกปีนี้
 ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดครั้ง
 จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ

ชื่อ เคลือบ ปอกสันเตียะ อายุ 47 ปี
 ที่อยู่ 66 หมู่ 2 บ้านโนนแขง ต.ขามสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง
 สสถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 3 คน
 ผู้ช่วยทำงานการเกษตร คนในครอบครัวช่วยกันทำแต่ลูกไม่ได้ช่วย
 ปลูกมาแล้ว - ปี พันธุ์ที่ปลูก พันธุ์หลอด (เก็บพันธุ์จากปีที่แล้ว) พื้นที่ปลูก 1 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินร่วนปนเหนียว
 วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง (จ้างเพาะ)
 - เพาะในแปลงเพาะขนาด 1*20 เมตร ใส่ปุ๋ย คง อายุ 1 เดือนขัยลงแปลงปลูก

วิธีการเตรียมดิน ไถดิน 1 ครั้ง แล้วไถพรวนอีกครั้ง ขุดหลุมปลูกโดยไม่รองกันหลุม การให้น้ำ รอน้ำฝน

การดูแลรักษา - ใช้ปุ๋ย 15-15-15 ใส่ 1 ครั้ง หลังข้ายปลูก 1 เดือน ใช้ 1 ถุง/1 ไร่
 - ใช้ยาแก้ไขกรด เพลี้ยรุ่นละ 1 ครั้ง

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 7 เดือนจึงเก็บเกี่ยวได้

วิธีการเก็บเกี่ยว ทขอยเก็บ 9-10 วัน/ครั้ง เก็บได้ 2 เดือน

ค่าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างเพาะละ 30 บาท
- จ้างทำรุ่นละ 100 บาท/คน จ้าง 4 คน

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ กิโลกรัมละ 60 บาท , 10 บาท/กก. (พริกเน่า)

ปัญหา - เชื้อรากเข้าทำลายเมล็ด

- เพลี้ยเข้าทำลาย
- ใบหงิก

ค่าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดครุ่น

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ

ชื่อ นางพิม หวังล้อมกลาง อายุ 35 ปี
 ที่อยู่ 116 หมู่ 5 บ้านหนองแหน ต.ชีวิก อ.ขามสะแกแสง
 สสถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 3 คน
 ผู้ช่วยทำงานการเกษตร คนในครอบครัวช่วยกันทำ
 ปลูกนาแล้ว 15 ปี พันธุ์ที่ปลูก พริกหลอด (เก็บพันธุ์จากถุงที่แล้ว) พื้นที่ปลูก 10 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินคำแหงน้ำ
วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- เพาะก้าเดือนเมษายน โดยยกร่องขนาด 1 เมตร ความยาวตามพื้นที่
- โรยปุ๋ยไriseสูตร 15-15-15 แล้วห่ว่านเมล็ด เมื่ออายุได้ 1 เดือน ทำการข้ามปลูก
- บุคคลุนระยะห่าง 40 ซม. รองกันหลุมด้วยปุ๋ยสูตร 15-15-15

วิธีการเตรียมดิน ไถ 2 ครั้ง และพรวนด้วยรถไถเดินตาม

การให้น้ำ รอบผ่าน

การดูแลรักษา - ใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ไส่ 3 ครั้ง - ตอนเป็นต้นก้า

- รองกันหลุมก่อนข้ามปลูก
- หลังจากข้ามปลูกแล้ว 10-20 วัน

- ใช้ยาเคมีดอน ฉีดพ่น 2-3 ครั้ง โดยผสมกับชอร์โนน

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 3 เดือนจึงเก็บเกี่ยวได้

วิธีการเก็บเกี่ยว - ทยอยเก็บ 7 วัน/ครั้ง เก็บได้ 3-4 ครั้ง ครั้งละกว่า 100 กิโลกรัม

- จ้างเก็บ กิโลกรัมละ 2 บาท

ค่าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างเก็บ กิโลกรัมละ 2 บาท
- จ้างไถ 120 บาท/ไร่

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามา_rับซื้อกิโลกรัมละ 50 บาท

ปัญหา - โรคเชื้อรานเข้าทำลาย ตายยืนต้น

- เพลี้ยแดง โรคใบหงิก
- ฝนແลงทำให้ไม่ได้ผลผลิต

ค่าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ เพราะปลูกอย่างอื่นไม่คุ้มค่า

การลงทุน - จ้างไถ 120 บาท/ไร่

- ยาเคมีดอน ขวดละ 30 บาท ใช้ 4 ขวด
- ชอร์โนน กิโลกรัมละ 18 บาท ใช้ 12 กิโลกรัม

ชื่อ นางจัด กอสันเทียะ อายุ 53 ปี
ที่อยู่ 127 หมู่ 5 บ้านหนองแหน ต.ชีวีก อ.ขามสะแกแสง
สถานภาพ แต่งงานแล้ว จำนวนบุตร 5 คน
ผู้ช่วยทำงานการเกษตร ช่วยกันทำสองคนและจ้างคนงานบ้าง
ปลูกนาแล้ว มากกว่า 10 ปี พันธุ์ที่ปลูก บางช้าง (พริกแกง), jinca พื้นที่ปลูก 20 ไร่ (เช่า)
สภาพดิน เป็นดินร่วนปนเหนียว
วิธีการปลูก - ปลูกปีละ 1 ครั้ง

- เพาะกล้าเดือนกุมภาพันธ์ เพาะเองใช้เมล็ด 3 กิโลกรัม
- ต้นกล้าอายุ 1 เดือนทำการขยายปลูก ระยะห่าง 50 ซม.

วิธีการเตรียมดิน - จ้างรถไถไห庾ไถคง ไร่ละ 120 บาท

- ไถวนเรองโดยใช้รถไถเดินตาม
- ทำการซักร่อง แล้วขุดหุบลุ่มปลูก

การให้น้ำ รดน้ำฝน แต่ต้นกล้ารอดทุกวัน

การดูแลรักษา - ใช้ปุ๋ย ย 15-15-15 ไส้ 2 ครั้ง ตอนแตกใบและก่อนออกดอก
- ใช้ยาฆ่าเพลี้ย ฉีดพ่น 2-3 ครั้ง ตอนติดดอกและเพลี้ยลง
- ทำรุ่นเดือนละครั้ง ทำ 4-5 ครั้ง

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 4 เดือนจึงเก็บเกี่ยวได้ (เดือนกรกฎาคมก็เก็บได้ด้วยผลดี)

วิธีการเก็บเกี่ยว - ทอยเก็บสับปะรดละ 1 ครั้ง จ้างเก็บกิโลกรัมละ 3 บาท

- ได้ผลผลิตครั้งละ 500-600 กิโลกรัม (สค) หรือ 70-80 กิโลกรัม (แห้ง)

ค้าจ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างเก็บ 3 บาท/กก. - จ้างไถ 120 บาท/ไร่
- จ้างทำรุ่น วันละ 100 บาท

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ามารับซื้อกิโลกรัมละ 50-70 บาท

ปัญหา - เชื้อรานเข้าทำลายต้น ทำให้ต้นตายเป็นพุ่มใหญ่

- เพลี้ยไฟเข้าทำลายทำให้เป็นโรคใบหัก
- ไรเด้ง

- ผลผลิตไม่ดีเนื่องจาก ฝนแล้งและบางปีน้ำท่วม

ตัวขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปรือขายสลับกับข้าวโพด

การลงทุน ต้นทุนประมาณ 10000 บาท เช่าที่ปีละ 15000 บาท/20 ไร่

รายได้ ขายผลผลิตได้ 38000 บาท

ชื่อ นางหวาน เยี่ยงกลาง อายุ 42 ปี
 ที่อยู่ 62 หมู่ 5 บ้านหนองเห็น ต.ชีวีก อ.ขามสะแกแสง
 สหกรณ์ แคร่งงานแล้ว จำนวนบุตร 2 คน
 สูชาวย่างงานการเกษตร ช่วยกันทำสวน กรรมและบุตร 1 คน จ้างคนงานบ้าง
 ปลูกนาแล้ว มากกว่า 10 ปี พื้นที่ปลูก บางช้าง บ้านขาม พื้นที่ปลูก 13 ไร่
 สภาพดิน เป็นดินร่วนปนเหนียว
 วิธีการปลูก -ปลูกปีละ 1 ครั้ง
 - เพาะกล้าเดือนมีนาคม - เมษายน โดยเก็บเมล็ดไว้ใช้เอง 3-4 กิโลกรัม
 - ปลูกเดือนพฤษภาคม รองกันหลุมคึ่งปีชุด 16-16-20
 วิธีการเตรียมดิน - จ้างรถไถใหญ่ไถครั้งแรก แล้วใช้รถไถเดินตามไถเอง
 - ทำการซัดร่องแล้วบุคคลุ่มปลูก ระยะห่าง 50 ซม.

การให้น้ำ อน้ำฝน

การดูแลรักษา - ใช้ปุ๋ย 16 16 20 ไส้ 2 ครั้ง รองกันหลุมและก่อนติดดอก
 - ใช้ยาและสาร์โนนใส่หางาน และแก้โรคใบหจิก
 - หนันบำรุงบ่อยๆ

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 3-4 เดือนจึงเก็บเกี่ยวได้

วิธีการเก็บเกี่ยว เก็บสับคาดหedd โดยเก็บเองและจ้างคนงานเก็บ 2 บาท/กก. ใช้ 2-3 คน
 หลังจากเก็บแล้วนำไปลอกน้ำร้อน แล้วตาก 3-4 แฉดให้แห้ง

จ้างแรงงานค่าจ้างแรงงาน

- จ้างเก็บ 2 บาท/กก. จ้าง 2-3 คน

การขนส่งนำผลผลิตไปขาย มีพ่อค้ารับซื้อกิโลกรัมละ 50-65 บาท (พริกแห้ง)

ปัญหา - พบรอยและแมลงที่เข้าทำลายคือ ตาไก่ ตาไก่ ใบหจิก เชื้อร้า

ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ขายได้หมดทุกครั้ง

จะปลูกต่อไปหรือไม่ ปลูกต่อไปเรื่อยๆ

การลงทุน ต้นทุนปีละ 5000-6000 บาท

รายได้ ขายผลผลิตได้ประมาณ 40000 บาท

ត្រូវដោយរាយ

ในเขตตำบลหนองบาง อําเภอเนินพระเก็บrect จังหวัดนราธิวาส

1. **ชื่อเกษตรกร** นางอุบล ครรภูนทรีล้อม อายุ 29 ปี
การศึกษา จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
บุตร : 1 คน เพศ ชาย
ที่อยู่ : 55 หมู่ 6 ตำบลหนองบาง อําเภอเนินพระเก็บrect จังหวัดนราธิวาส
พืชที่ปลูก : ถั่วฝักขาว
พื้นที่ปลูก : 1 ไร่ เป็นที่ของตนเอง
ประสบการณ์ในการปลูกถั่วฝักขาว : 3 ปี
ดินที่ใช้ปลูก : ดินทราย
การเตรียมดิน : ไถ 2 ครั้ง งานน้ำตากดินไว้งาน 1 เดือน แล้วจึงทำการปลูก 1.5 กิโลกรัม / ไร่
เริ่มปลูก : เดือน กรกฎาคม
การปลูก : ปลูกโดยการหยอดเมล็ด หยอดห่างกันประมาณ 1 ฟุต ใช้เมล็ดประมาณเมื่อต้นกล้างออก ใส่ฟุ่ราดาน ปลูกปีละ 3 ครั้ง
การใช้ปุ๋ย : ใช้ปุ๋ยสูตร 13 - 13 - 21 ใช้ปุ๋ย 2 ครั้ง ครั้งแรกใส่เมื่อต้นกล้าอยู่ได้ 17 - 20 วัน ครั้งที่สองเมื่อปักก้างเสร็จแล้ว
การให้น้ำ : ให้น้ำผ่าน หน้าแปลง ใช้น้ำจากสระน้ำ
การฉีดยาฆ่าแมลง : ยาที่ใช้ คือ น็อกไชค์ และ แรนเนท ผสม ชอร์โนน ฉีด 5 วัน / ครั้ง ถ้าโรคไม่หายถอนต้นทิ้ง
การทำด่าง : ใช้ไม้ราก จะเริ่มปักก้างเมื่อต้นถั่วเริ่มออกยอด แต่ส่วนใหญ่จะปักก้าง ก่อนถั่วฝักขาวจะออกยอด เพราะกลัวจะปักก้างไม่ทัน
การเก็บเกี่ยว : ถ้าเริ่มปลูกเดือน กรกฎาคม จะเก็บเกี่ยว เดือน กันยายน ถั่วฝักขาว 1 รุ่น จะเก็บได้ 10 - 12 ครั้ง (ในช่วงแล้ง) และ จะเก็บได้ 20 ครั้ง (ถ้าไม่แล้ง)
 เก็บวัน เว้น วัน ถ้าผลผลิตออกมากจะเก็บทุกวัน
ผลผลิต : เก็บได้ไว้ละ 10 - 15 มัด / วัน มัดละ 10 กิโลกรัม
เมล็ดพันธุ์ : ครั้งแรกซื้อเมล็ดพันธุ์จากหนูบ้าน ครั้งต่อไปทำการคัดพันธุ์เอง
โรคและแมลง : โรคถั่ว, โรคราบเปื้อบชี้งเกิดจากเชื้อราก, เพลี้ยไฟ, ไรแมลง, น้ำดอง, เชื้อราก
ราคาผลผลิต : กิโลกรัมละ 18 บาท (ราคาแพ่ง)

ผลิตและการขาย : ตลาดสุรนคร ถ้าขายก่อนเที่ยงจะได้ราคาดี ถ้าขายหลังเที่ยงราคาไม่ดี จะถูกกว่าราคานาทเป็นมัด มัดละ 10 กิโลกรัม ขายผลผลิตสด อร่อยเดี๋ยว

การขนส่ง : มีรถรับไปขาย

แรงงาน : ช่างแรงงานวันละ 100 นาท / คน

ช่างหยอดเมล็ด 2 คน / ไร่ / วัน

ช่างแรงงานเก็บเกี่ยว

ช่างแรงงานมัดฝักถั่ว 50 นาท / มัด มัดละ 10 กิโลกรัม

ปัญหา : รูนแรงที่สุดคือโรคภูมิ กับเพลี้ยไฟ บังแกไม่ได้ ต้องถอนต้นถั่ว ฝักขาวทึ่ง อีกปัญหานึงคือเรื่องฝน ถ้าฝนไม่ตก ผลผลิตจะไม่ดี

แนวโน้มการปลูกถั่วฝักยาวในอนาคต : จะปลูกต่อไปอีกแต่ไม่เพิ่มพื้นที่

อยากรู้ข้อมูลช่วยเหลือในเรื่อง : ประกันราคาถั่วฝักขาวไม่ให้ต่ำกว่ากิโลกรัม ละ 10 นาท

2.	ชื่อเกษตรกร	นางชอบ จำโพธิ์	อายุ	42	ปี
	บุตร	: 2 คน เพศ หญิง			
	ที่อยู่	: 5- หมู่ 6 ตำบลหนองบาง อำเภอเนินพระเกิร์วจังหวัดนราธิวาส			
	พืชที่ปลูก	: ถั่วฝักขาว			
	พื้นที่ปลูก	: 2 ไร่ เป็นที่ของตนเอง			
	ประสบการณ์ในการปลูกถั่วฝักขาว :	4 ปี			
	ดินที่ใช้ปลูก	: ดินทราย ดินดี			
	การเตรียมดิน	: ไถ และตากดินไว้			
	เดือนปลูก	: เดือน มีนาคม			
	การปลูก	: ปลูกโดยการขอนด้วยมือ แล้วเมื่อมีดันกล้างออก ใส่ฟาร์มาцевติกปุ๋ย ละ 3 กรัม			
	การใช้ปุ๋ย	: ใส่ปุ๋ย 2 กรัม กรั้งแรกใส่ตอนงอก ไก่จะตีดดอก กรั้งที่สองใส่มีอ Geben กีบผลิตแล้ว 2 กรัม			
	การให้น้ำ	: ใช้น้ำฝน ถ้าฝนไม่ตกตามแต่			
	การจัดยาฆ่าแมลง	: ยาที่ใช้ คือ ไฟรีคอน โลนาโนน(แก๊บไบคูค) และ ยาปฏิคุมออก			
	การทำด่าง	: ทำด่างตอนออกยอด (อายุประมาณ 1 เดือน)			
	การเก็บเกี่ยว	: ถ้านำมาปลูกเดือน มีนาคม จะเก็บเกี่ยว เดือน พฤษภาคม เก็บวัน เว้น วัน ปลูก 1 รุ่นจะเก็บเกี่ยวได้ 20 กรัม			
	ผลผลิต	: เก็บได้ไว้ละ 10 - 15 มัด/วัน มัดละ 10 กิโลกรัม			
	โรคและแมลง	: โรคใบคูค			
	ราคาผลผลิต	: กิโลกรัมละ 15 - 20 บาท (ราคามาตรฐาน) กิโลกรัมละ 5 - 8 บาท (ราคากูกมาก)			
	ตลาดและการขาย	: ตลาดสุรนเคร ขายผลผลิตอย่างเดียว ขายหมดครั้ง			
	การขนส่ง	: มีรถรับไปขาย			
	แรงงาน	: จ้างแรงงานวันละ 100 บาท			
	ปัญหา	: โรคใบคูค ตายแล้ว (ถ้าฝนไม่ตก)			
	แนวโน้มการปลูกถั่วฝักขาวในอนาคต	: จะปลูกต่อไปอีก			
	อยากรู้สูตรปลูกช่วยเหลือในเรื่อง	: ประกันราคาถั่วฝักขาว			

ชื่อแพทย์	นางเพชรนภา พุทธชัน อายุ 34 ปี พื้นแพเดิมเป็นคนบ้านโสง
นามสกุล	นาขอนันต์ พุทธชล อายุ 39 ปี พื้นแพเดิมเป็นคนบ้านโสง เช่นเดียวกัน
บุตร	2 คน คนที่ 1 เรียน ม.4 โรงเรียนท่าช้างรายวัร์บารูง
คนที่ 2 (หญิง)เรียน ป.2 โรงเรียนบ้านโสง คุณประชาสรรค์
ที่อยู่	: 101 หมู่ 6 บ้านโสง ตำบลหนองยาง อําเภอเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดนครราชสีมา
พืชที่ปลูก	: ถั่วฝักขาว
พื้นที่ปลูก	: 3 ไร่
ประมาณการณ์ในการปลูกอ้วฟักขาว :	5 - 6 ปี
การเตรียมดิน	: ไถ 2 ครั้ง ไถคง และไถแปร โดยใช้รถเดินตาม ปลูกห่างกัน 1
ช่วงแขน (คน) เพื่อนบ้านจะช่วยหยอดเมล็ดอีก 1 คน
การปลูก:	ปลูก 1 ไร่ ใช้ เมล็ด 2 กิโลกรัม เมล็ดเป็นเมล็ดที่เก็บไว้ทำพันธุ์เอง
การปลูกโดยการหยอดเมล็ดหุ่มละ 5 เมล็ด เมื่อออกเป็นต้นกล้า ให้
เหลือไว้ หุ่มละ 3 ต้น
การใช้ปุ๋ย	: ใช้ปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15 เมื่อต้นกล้าอายุ ได้ 3 สัปดาห์
ปลูก 1 ไร่ใช้ปุ๋ย 2 กระสอบ กระสอบละ 350 บาท
ใส่ปุ๋ย 1 ครั้ง / เดือน
การให้น้ำ	: ใช้น้ำฝน ในหน้าฝน
หน้าแสง สูบน้ำจากคลองแล้วใช้สายยางฉีด
การฉีดยาฆ่าแมลง	: ยาที่ใช้ คือ โพร์เชอน ขวดเล็ก 25 บาท ใช้ 2-3 ขวด / ไร่
ถ้าไม่ได้ผลใช้โพร์เชอน ขวดละ 100 บาท 1 ขวด / ไร่
ถ้าไม่ได้ผลอีกใช้แรนแนท 1 กระป่อง ราคา 80 บาท
ใช้ 1 กระป่อง / ไร่
การทำด่าง	: ปักด่างเมื่อออกยอด 1 ไร่ ใช้ด่าง 3,000 ตัน
ราคาด่าง 900 บาท / 1,000 ตัน
การเก็บเกี่ยว	: อายุเก็บเกี่ยว หลังปลูก 2 เดือน จะเก็บเกี่ยวผลผลิตได้นาน 1 เดือน
เก็บวันเว้นวัน
ผลผลิต	: เก็บได้ 200 กิโลกรัม / ไร่ / การเก็บ 1 ครั้ง
โรคและแมลง	: โรคหนอนกินใบ ฝัก และเมล็ด เพลี้ยกระโดด โรคใบหจิก ขอดหจิก
จะเป็นทั้งไร้พร้อมกัน ถอนทิ้งเลข

ราคาผลผลิต : สูงสุด 20 บาท / กิโลกรัม
เฉลี่ย 7 - 8 บาท / กิโลกรัม

สถานะและการขาย : ตลาดสุรนาร ขายผลผลิตอย่างเดียว ขายหมดทุกครั้ง

การขนส่ง : อาศัยรถคนในหมู่บ้านไปขาย โดยเสียค่ารถให้

แรงงาน : ทำเอง

ปัญหา : โรคของหจิก และ เมล็ด

ราคาผลผลิต

แนวโน้มการปลูกอัจฉริยะฝักขาวในอนาคต : จะปลูกต่อไปอีกด้วยไม่เพิ่มพื้นที่

ข้อดีให้รัฐบาลช่วยเหลือในเรื่อง : ประกันราคาถ้วนฝักขาว ต้องการประมาณ

ราคา 15 บาท / กิโลกรัม ปูดและฆ่าเมล็ด
 ควรราคาต่ำกว่านี้

4. ชื่อเกษตรกร นางทองคำ มัณฑนา
- บุตร : 2 คน เพศชาย 1 คน หญิง 1 คน
- ที่อยู่ : 54 หมู่ 6 ตำบลหนองยาง อําเภอเนินพระเกิรติ จังหวัดนราธิวาส
- พืชที่ปลูก : ถั่วฝักขาว พันธุ์เนื้อ
- พื้นที่ปลูก : 2 ไร่
- ประสบการณ์ในการปลูกถั่วสักดาว : 30 ปี
- ดินที่ใช้ปลูก : ดินทราย
- การเตรียมดิน : ไถแปร 2 ครั้ง
- เรือนปูกลูก : เดือน กรกฎาคม
- การปลูก : ปลูกโดยการหยอดเมล็ด 5 เมล็ด / หลุม
เมล็ดจะเป็นต้นกล้าให้เหลือ 3 ต้น / หลุม
- การใส่ปุ๋ย : ใช้ปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15 และฟาราдан ใส่ปุ๋ยกอง ไถแก่ นูลวัว,
นูลหมู ตอนปักห้าง ใส่ปุ๋ยสูตรตอนต้นถ้วงให้ฝึก
- การให้น้ำ : ไม่ต้องรดน้ำใช้น้ำฝน แต่เดือน 3 ต้องรดน้ำ
- การเก็บเกี่ยว : เก็บเกี่ยววัน เว้นวัน เก็บเกี่ยวได้นาน 3 เดือน ประมาณ 15 ครั้ง
- การป้องกันแมลงศัตรู : มัครวมกัน มัคละ 10 กิโลกรัม
- ผลผลิต : 80 - 250 กิโลกรัม / ไร่
- เมล็ดพันธุ์ : เก็บเมล็ดพันธุ์ไว้เอง
- โรคและแมลง : บุ้งเขียว แก้ไขโดยฉีดยาตอนกำลังออกฝัก
- ราคาผลผลิต : 7 - 12 บาท / กิโลกรัม
- ตลาดและการขาย : ตลาดสุรนารี ขายผลผลิตสด
- การขนย้าย : เอารถไปขายเอง
- แรงงาน : จ้างแรงงานวันละ 100 บาท / คน วันละ 2 - 3 คน
- ปัญหา : บุ้งเขียว ราคาผลผลิต และราขไถ
- แนวโน้มการปลูกถั่วสักดาวในอนาคต : จะปลูกต่อไปอีกและเพิ่มพื้นที่
ขยายให้รัฐบาลช่วยเหลือในเรื่อง : ราคาผลผลิต

5. ชื่อเกษตรกร : นางนิคยา เนินกระโทก อายุ 23 ปี
 นามสกุล : นายจันท์ เนินกระโทก
 บุตร : 1 คน
 ที่อยู่ : ตำบลหนองบาง อําเภอเนินพะเพิง จังหวัดนราธิวาส
 ที่ที่ปลูก : ถั่วฝักยาว พื้นที่ผักถือเขียว นำมจากโภคกรด ฝักอ่อนยาวไม่มีเส้น
 รากหวาน
 พื้นที่ปลูก : 1 ไร่
 ประสบการณ์ในการปลูกถั่วฝักยาว : 2 ปี
 การเตรียมดิน : ไถ 2 ครั้ง ครั้งแรกใช้รถไถ ซ่าง 140 บาท / ไร่ ครั้ง 2 ไถเดินตาม
 ผ่าน 3
 การปลูก : บุตถุงหมอยเม็ด 4 - 5 เม็ด

 การใช้ปุ๋ย : เมื่อเริ่มปลูกประมาณ 2 อาทิตย์ ใส่ปูรากดานอีกรั้งหนึ่งพร้อมทั้งใส่
 ปูบสูตร 13 - 13 - 21 ใส่ปูบคงดอนทำค้าง ประมาณ 4 อาทิตย์ ใส่
 ปูบสูตร 13 - 13 - 21 อีกรั้ง
 การให้น้ำ : ใช้น้ำฝน ในหน้าฝน
 หน้าแล้ง สูบน้ำจากคลอง ปลูกผสมร่วมกับการทำนา
 การฉีดยาฆ่าแมลง : ยาที่ใช้คือ ยาแรงเนท , ฟอร์ดอน
 ยาแรงเนท 55 บาท / ขวด ครั้ง
 นานีอกไซด์ 100 บาท / ขวด / 1 ครั้ง
 การกำค้าง : ปักค้างเมื่อศั้นถั่วอาชูประมาณ 3 อาทิตย์
 ราคาค้าง 950 บาท / 1,000 ศั้น
 การเก็บเกี่ยว : เก็บเกี่ยวครั้งแรก 15 กรกฎาคม (ปลูก 15 พฤษภาคม)
 เก็บเกี่ยววันเวนวัน เก็บได้ประมาณ 15 ครั้ง
 ผลผลิต : เก็บได้ 90 - 120 กิโลกรัม / ไร่ / การเก็บ 1 ครั้ง
 เก็บได้ 1,800 - 2,000 กิโลกรัม / การปลูก 1 ครั้ง
 เม็ดพันธุ์ : ได้มจากโภคกรด
 โรคและแมลง : เพลี้ยไฟ หนอนจะาใน หนอนหนังหนีบว
 ราคาผลผลิต : 8 - 9 บาท / กิโลกรัม
 ตลาดและภารชาติ : ตลาดสุรนาร ขายผลผลิตสด
 การขนส่ง : เก็บขายเอง

แรงงาน : ร่างแรงงานเก็บเกี่ยวและมัด รวมทั้งน้ำยาฆ่าแมลงค่าร่าง 100 บาท / ไร่
รายได้ : ประมาณ 10,000 บาท (ไม่หักค่าใช้จ่าย)
ปัญหา : แมลง เพลี้ยไฟ
แนวโน้มการปลูกอั่วศักดิ์ในอนาคต : จะปลูกต่อไปอีก

6. ข้อมูลครอบครัว :
 สามี : นางสาวพิน ของโพธิ์ อายุ 32 ปี
 ภรรยา : นายเพชร ของโพธิ์ อายุ 38 ปี
 บุตร : 1 คน เพศ ชาย อายุ 10 ปี
 ที่อยู่ : 56 หมู่ 6 ตำบลหนองบาง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนราธิวาส
 พืชที่ปลูก : ถั่วฝักขาว
 พื้นที่ปลูก : 2 ไร่
 ประสบการณ์ในการปลูกอั่วฟักยาว : 2 ปี
 คาดการณ์ : ได้ 2 ครั้ง ช้างได้ไriseละ 400 บาท
 การปลูก : ปลูกได้ทุกฤดู ตลอดปี
 บุคคลที่ห่วงกัน 1 เมตร / หลุม ขนาดเมล็ด 5 - 6 เมล็ด / หลุม
 เมื่อเริ่มเป็นต้นกล้าให้เกลือ 3 ต้น / หลุม
 การใช้ปุ๋ย : ใช้ปุ๋ยสูตร 13 - 13 - 21 ถุงละ 350 บาท , ปุ๋ยกองรองพื้น
 2 ไร่ ใช้ปุ๋ย 2 กระสอบ ตลอดการปลูกใช้ปุ๋ย 3 - 4 ถุง
 การให้น้ำ : ให้น้ำทุก 2 วัน ถ้าเป็นการปลูกในนา และไม่ให้น้ำเลยถ้าไม่แห้งเกินไป
 (ปลูกในไร่)
 การฉีดยาฆ่าแมลง : ใช้ยา 359 ประศุทอง bureaucide ประมาณ 150 บาท
 ซอริโนน : เร่งการติดดอก และเร่งการยึดฝัก
 การทำก้าง : ใช้ไม้ทำก้าง 1,000 ตัน ราคา 1,000 บาท
 การเก็บเกี่ยว : ประมาณ 50 วัน ตั้งแต่เริ่มปลูก
 เก็บเกี่ยววันวันวัน เก็บได้ประมาณ 15 ครั้ง
 ผลผลิต : 2 ไร่ เก็บได้ประมาณ 150 - 200 กิโลกรัม / ครั้ง
 กัดขนาดมัดละ 10 กิโลกรัม
 เม็ดพันธุ์ : เก็บเมล็ดพันธุ์ไว้เอง ทุกปี
 โรคและแมลง : โรคราถัว โรคถุด หนอนสีเขียว
 ราคาผลผลิต : ไม่แน่นอน 7 - 8 บาท / กิโลกรัม
 ตลาดและการขาย : ตลาดสุรนารี ขายผลผลิตสด ขายหมดทุกรังไม่ว่าฤดูหรือแพง
 การขนส่ง : รถในหมู่บ้าน ค่าขนส่งมัดละ 3 บาท ค่าคน 20 บาท
 แรงงาน : ช้างแรงงานไriseละ 140 บาท
 จ้างแรงงานมัดฝักถัว
 ปัญหา : โรคถุด แก้ไม่ได้จะเกิดในช่วงแห้งแล้งไม่มีฝน โรคราถัว แก้ไม่ได้
 แนวโน้มการปลูกอั่วฟักยาวในอนาคต : กิจกรรมทางการเกษตรที่สำคัญที่สุดในพื้นที่

7. ชื่อเกษตรกร : นางทอง นาคเมี้ย อายุ 80 ปี
- บุตร : 10 คน เพศชาย 5 คน หญิง 5 คน
- ที่ดิน : 55 หมู่ 1 บ้านโสang ตำบลหนองบาง อําเภอเนินมะปราง จังหวัดนราธิวาส
- พืชที่ปลูก : พันธุ์ที่ใช้ เป็นพันธุ์ที่บรรจุในบ่อของข้าว
- พื้นที่ปลูก : 2 ไร่
- เดินที่ใช้ปลูก : คินร่วนปันทราย
- การเตรียมดิน : เริ่มได้ ประมาณ 15 วัน ขาดลุน ไม่มีปูรองกันหลุน
- เริ่นปลูก : เดือน พฤษภาคม
- การปัก : หยอดเม็ดด้ลงในหลุมที่เตรียมไว้ รดน้ำ อีก 15 วัน นำเข็งค้าง
- การใส่ปุ๋ย : ใช้ปูบสูตร 15 - 15 - 0 ประมาณ 7 วัน
นำเข็งค้าง แล้วใส่สูตร 15 - 15 - 0 อีกครั้ง
ใส่อีกครั้ง ตอนออกดอก ใช้สูตร 15 - 15 - 0
2 ไร่ ใส่ปุ๋ย 2 กะสอบ ตลอดการปลูกใช้ปุ๋ย 3 - 4 ถุง
- การให้น้ำ : ไม่มีให้น้ำ รอน้ำฝน
- การฉีดยาฆ่าแมลง : ใช้ยา แรงเนท กันบูด และฟีส์ตี้นีด 10 วัน/ครั้ง
- การเก็บเกี่ยว : เก็บเดือนธันวาคม อายุ 40 วัน เก็บเกี่ยวได้
เก็บวันเว้นวัน เก็บໄ้ด 30 ครั้ง
- ผลผลิต : ประมาณ 200 กิโลกรัม / ไร่
- โรคและแมลง : บูด , ใบถูก
- ราคาผลผลิต : ราคาสูงในช่วง 18 - 20 บาท / กิโลกรัม
ราคาปกติจะอยู่ในช่วง 7 - 8 บาท / กิโลกรัม
- ตลาดและการขาย : ตลาดสุรนาร
- การขนส่ง : รถในหมู่บ้าน ค่าขนส่งมัดละ 3 บาท ค่าคน 20 บาท
- แรงงาน : หางรถได้ 1 ไร่ 140 บาท , หางคนช่วย ไร่ละ 200 บาท
- ปัญหา : โรคแมลงบูด
- แนวโน้มการปลูกอั้วศอกขาวในอนาคต : จะปลูกต่อไป แต่ไม่เพิ่มพื้นที่

8. ชื่อเกษตรกร : นางครุย์ ไวยพชร อายุ 29 ปี
 บุตร : 2 คน
 ที่อยู่ : 103 หมู่ 6 ตำบลหนองยาง อําเภอเนินพระเกิร์ว
 จังหวัดนครราชสีมา
 พืชที่ปลูก : ถั่วฝักขาว
 พื้นที่ปลูก : 1 ไร่ (เข่า)
 ประสบการณ์การปลูก : 4 - 5 ปี
 ดินที่ใช้ปลูก : ดินร่วนปนทราย
 การเตรียมดิน : ได้ครั้งเดียว ถ้ารดอาทิตย์ 2 ครั้ง รังไห้ละ 140 บาท
 การปลูก : ขบคัมล็ค ห่าง 1 ฟุต (30 เซนติเมตร) ระหว่างแถว ประมาณ 1
 1.5 เมตร แล้วโรย ผู้คาดานลงในหุบที่เตรียมไว้
 การใช้ปุ๋ย : ใส่ 2 ครั้ง
 - อายุ 1 เดือน ใส่ 25 กิโลกรัม (ครึ่งถุง) สูตร 15 - 15 - 15
 - ก่อนเก็บ ใส่ 50 กิโลกรัม (1 ถุง)
 การให้น้ำ : ใช้น้ำฝน ถ้าดูดเส้นใช้เครื่องสูบน้ำ รถ 2 วัน / ครั้ง
 การจัดยาฆ่าแมลง : ใช้ยา แพรนนท์, กันบูง, น็อกไชค์, ไลนาโค่น
 ฉีด 7 - 10 วัน / ครั้ง
 การเก็บเกี่ยว : เก็บวันเว้นวัน
 ผลผลิต : 150 กิโลกรัม / วัน
 เม็ดพันธุ์ : เก็บไว้เอง
 โรคและแมลง : โรคใบแห้ง, ใบไหม้ เชื้อรากหลังใบเป็นชุด (ราสนิม) ผีเสื้อ หนอน
 เชาะฝักตัว ไรแดง
 ราคาผลผลิต : 7 - 8 บาท / กิโลกรัม
 ต่ำสุด 2.50 บาท
 ตลาดและการขาย : ตลาดสูรนาร ขายเอง
 การขนย้าย : ใส่รถเข้าของที่ไป เสียค่ารถ 20 บาท ถ้ามีคละ 3 บาท
 แรงงาน : จ้างแรงงาน แรงงานในครอบครัว (สามี)
 ปัญหา : ตลาด ราคาไม่แน่นอน
 แนวโน้มการปลูกอั่งฟักยาวในอนาคต : ปลูกต่อไป

ข้อมูลการสัมภาษณ์ก่อนตกรกรที่ปูรูกคั่วผ้าขาว

ใบเขต ตำบลหนองระเวียง อําเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

1. ชื่อเกษตรกร : นางกุหลาบ วนอุ่นพะ夷่าว อายุ 35 ปี พื้นเพเป็นคนบ้านทับช้าง
สามีชื่อ นายสมจิต วนอุ่นพะ夷่าว อายุ 36 ปี พื้นเพเดิมเป็นบ้านโคนด
(ตำบลเดิมกัน)
- บุตร : 2 คน ชาย 1 คน หญิง 1 คน
- พื้นที่ : 12 หมู่ 6 บ้านทับช้าง ตำบลหนองระเวียง อําเภอเมืองนครราชสีมา
จังหวัดนครราชสีมา
- พืชที่ปลูก : ถั่วผ้าขาว
- พื้นที่ปลูก : 1 ไร่
- ประสบการณ์การปลูก : 3 ปี
- การเตรียมดิน : ไถ 2 ครั้ง - ไถคง และ ไถแปร ใช้รถไถเดินตาม
- การปลูก : ขาดลุนปูรูกโดยหลุมห่างกันประมาณ 1 ช่วงแขน แล้ว
หยอดเมล็ด 1 ไร่ ใช้เมล็ด 1 กิโลกรัม ใช้ปุ๋ยราคาน ครึ่งช้อนชา
ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ครึ่งช้อนชา
- การน้ำ : เคือน กรกฎาคม หรือแล้วแต่ฝน โดยรอให้ฝนตกก่อนจึงปูรูก
- การใส่ปุ๋ย : หลังจากปูรูกได้ 5 - 7 วัน ถั่วเริ่มงอก จะทำรุ่น หลังจากนั้น 1
อาทิตย์(ต้นถั่วอายุประมาณ 15 วัน) ใส่ปุ๋ย ปุ๋ยที่ใส่ได้แก่ปุ๋ยหมัก , ปุ๋ย
คอก , ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ผสมกันอย่างละนิด แล้วโรยเป็นแผ่น ห่างจาก
ต้นถั่วเล็กน้อย จากนั้นก็เอาดินกลบปุ๋ย

ปุ๋ยหมักได้จากการอําเภอ
ปุ๋ยคอกใช้บุ่ลวัว โดยขอจากเพื่อนบ้าน
ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ จำสูตรไม่ได้ ซื้อจากร้านค้าในหมู่บ้าน
กิโลกรัมละ 10 บาท (ตอนหยอดเมล็ดใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ 2
กิโลกรัม)
- เมื่อต้นถั่วอายุได้ 30 วัน ทำการปักค้าง และทำรุ่น จากนั้นใส่ปุ๋ยวิทยา
ศาสตร์อีกครั้ง รอบริเวณที่ปักค้างแล้วทำการถอนค้าง (กลบปุ๋ย และทำ
ให้ค้างที่ปักแน่น) ใช้ปุ๋ย 10 กิโลกรัม
- การให้น้ำ : น้ำฝน
- การเก็บเกี่ยว : หลังปูรูกได้ 2 เดือน เก็บเกี่ยวได้

- เก็บวันวึนวัน เก็บเองโดยเลือกเก็บเฉพาะฝักที่แก่ เก็บตอนเช้า
- ผลผลิต** : ประมาณ 30 กิโลกรัม / ไร่ / วัน
- โรคและแมลง** : แมลงแครง : กัดใบ กัดยอด
 หนอนตัวเล็กสีเขียว : เจาะโคนยอดทำให้คอกร่วง
 หนอนตัวลาบมีขนาดใหญ่ : กัดใบ
 โรคใบหงิก : ขด曲และคอออกแห้ง
 เกิดเชื้อราตามโคนต้น : ถอนทิ้งทันที
- ยาฆ่าแมลง** : ใช้แร่น้ำ母 ผสมน้ำ (1 ช้อนโต๊ะ / น้ำ 1 ถัง) ใช้เครื่องสiphonพวยหลังฉีด
 ประมาณ 5 ครั้ง บางช่วงดูดซึบพอดี เริ่มน้ำฉีดครั้งแรกเมื่อมีไข่ 2-3 ใบ
 จากนั้นฉีดประมาณ 7 วัน / ครั้ง
- ตลาดและการขาย** : ตลาดบ้านโนน
- ราคาผลผลิต** : กิโลกรัมละ 7 บาท (ขายส่ง)
 กิโลกรัมละ 15 บาท (ขายเอง)
- ปัญหาที่พบ** : แมลง (ควบคุมยาก)
- แนวโน้มการปลูกอั่วฟักยาวในอนาคต** : จะปลูกต่อไปเรื่อยๆ แต่ไม่เพิ่มพื้นที่

2. ชื่อคณะกรรมการ	: นายหงวน ท่อนโพธิ์ อายุ ภารชาธีร นางทอง ท่อนโพธิ์
บุตร	: 4 คน ชาย 1 คน หญิง 3 คน คนโสด ทำงาน (หญิง) คนที่ 2 ทำงานที่เขตอุตสาหกรรมสุรนารี (หญิง) คนที่ 3 ทำงานที่เขตอุตสาหกรรมสุรนารี (ชาย) คนที่ 4 ทำงานที่เขตอุตสาหกรรมสุรนารี (ชาย)
ที่อยู่	: 2 หมู่ 6 บ้านทับช้าง ตำบลหนองระเวียง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา
พื้นที่ปลูก	: ถ้วนฝักขาว
พื้นที่ปลูก	: 2 แปลง(ประมาณ 1 ไร่) ปลูกถ้วนฝักขาวปีละ 2 ครั้ง
การเตรียมดิน	: มีรถไถเดินตาม弄ให้ลึกชากได้ให้ ใช้ไถหัวหมูกับไถผาน ไถตามน้ำไว้
การปลูก	: หยดเมล็ดหลุมละ 3 - 4 เมล็ดรองกันหลุมคั่วบุฟรากาน แล้วใช้เชือก จึงเพื่อให้ต้นตรง ระยะห่างประมาณ 1 ฟุต (1 ศอก)
การใส่ปุ๋ย	: ใส่ตอนไกล้ออกขอด ใส่เพียงครั้งเดียว ใช้ปุ๋ย 16 - 16 - 20
การให้น้ำ	: ไม่รดน้ำ ใช้น้ำฝน
การฉิดยาฆ่าแมลง	: ใช้โนรีคอน ผสมกัน น้ำยา 1 คลอนมีคอก ตอนติดฝัก , ทำให้ฝักไม่หลุด โคลเบสิค 7 วัน / ครั้ง
การทำค้าง	: การทำค้างตอนออกขอด พร้อมกับทำรุน เมื่อ言行แบบอ่อนมาพันค้าง
การเก็บเกี่ยว	: เก็บวันเร็ววัน นำหนักไม่แน่นอน เก็บได้นาน 1 เดือน
การขาย	: มัดรวมกัน ให้กรรษาไปขาย
เมล็ดพันธุ์	: ถ้วนหมู : ซื้อเมล็ดพันธุ์จากชาวบ้าน
แรงงาน	: 2 คน สามี ภรรยา ช่วยกัน บางครั้งลูกชายมาช่วย
ปัญหาที่พบ	: ไม่มีเพาะปลูกยาลดเวลา

3. ชื่อเกษตรกร : นาขสาขหุค เตี๊ยมนະเริง อายุ 47 ปี
ภรรยาชื่อ นางพิน เตี๊ยมนະเริง อายุ 49 ปี
- บุตร : 5 คน
คนที่ 1 อายุ 28 ปี ทำงานในโรงเรือนในเขตอุตสาหกรรม
คนที่ 2 แต่งงานแล้วทำไร่นาอยู่กับภรรยา
คนที่ 3 (หญิง) ทำงานในเขตอุตสาหกรรม
คนที่ 4 เกณฑ์ทหาร
คนที่ 5 ช่วยพ่อแม่ทำการสวนและทำงาน
- ที่อยู่ : 53 หมู่ 6 บ้านทันซ้าง ตำบลหนองระเวียง อำเภอเมืองนครราชสีมา
จังหวัดนครราชสีมา
- พืชที่ปลูก : ถั่วฝักยาว
- พื้นที่ปลูก : 2 ไร่
- ประสบการณ์การปลูก : 2 ปี
- การเตรียมดิน : ไถ 2 ครั้ง มีรดໄผลเป็นของตนเอง รองพื้นด้วยพูราคำนอป่างเคียว
- การปลูก : ปลูกโดยการหยอดเมล็ด ทำการยกร่อง
ปลูกปีละ 2 ครั้ง: ฤดูแล้งกับฤดูฝน
- การใช้ปุ๋ย : ไส้ปุ๋ยสูตร 13 - 13 - 21 ไส้ 1 ถุง ราคาถุงละ 400 บาท
- การให้น้ำ : ให้น้ำจากคลองธรรมชาติ โดยสูบขึ้นมา ให้น้ำประมาณ 10 วัน / ครั้ง
- การฉีดยาฆ่าแมลง : น้ำยา โลรีตอน, カラเต้
- การทำก้าง : หลังจากกรองแล้วมีการปักก้าง ไม่ปักก้างถ้วนราคแพง 1,000 ตัน
900บาท ต้องใช้ 3,000 - 4,000 ตัน
- การเก็บเกี่ยว : - หลังปักก้างได้ 2 เดือน สามารถเก็บเกี่ยวได้
- ระยะเก็บเกี่ยวนาน 2 เดือน
- เก็บเกี่ยวเอง ไม่ได้ซ้างแรงงาน เก็บทุกวันถูกใจได้
- ผลผลิต : ประมาณ 70 - 100 กิโลกรัม / ครั้ง
- ตลาดและตราษัย : ตลาดประปา ถ้าขายไม่หมดจะนำไปขายตลาดสุรนาร
- การขนส่ง : ใส่รถโดยสารไปขาย
ค่ารถ 8 บาท ค่าน้ำส่งทางละ 5 บาท
- แรงงาน : ทำเอง ไม่ซ้างแรงงาน

ราคายอดผลิต : ไม่มีแน่นอน
ปกติ ประมาณ 8 - 10 บาท / กิโลกรัม
ราคาสูง ประมาณ 15 บาท / กิโลกรัม
ปัญหาที่พบ : โรคใบหจิก, แมลงแคบ

4. ข้อมูลต่างๆ : นางน้อย เจ๊กแตงพเนว อายุ 62 ปี
 สามีชื่อ นายไหญ์ เจ๊กแตงพเนว
 บุตร : 6 คน ทำงานที่ค่างข้างหวัดหมด
 กิจกรรม : 5 หมู่ 5 ตำบลหนองระเวียง อำเภอเมืองนครราชสีมา
 จังหวัดนครราชสีมา
 พืชที่ปลูก : ถั่วฝักขาว พันธุ์ฝักขาวพื้นบ้านสีเขียว
 ทันที่ปลูก : 1 แปลง (2งาน)
 ระยะเวลาการปลูก : 4 ปี
 เริ่มปลูก : เดือนมิถุนายน - เดือนกรกฎาคม
 การเตรียมดิน : ขุดลุ่มห่างจากกันประมาณ 1 ศอก ใส่ปูรดาดรองกันลุ่ม กันมด
 และแมลง
 การปลูก : ปลูกโดยการหยอดเมล็ด ลงในหลุมที่เตรียมไว้
 การใส่ปุ๋ย : เมื่อต้นกล้าอกชื่นมาประมาณ 2 อาทิตย์ ใส่ปูบ Urea (สีเขียว) ใส่ 1
 ช้อนโต๊ะต่อ 1 ศัน生 ใส่อีกรังเมื่อขอดอก ก้านเลือบที่หัวก้าง
 การกำกั้ง : ปักก้างตอนออกหอด 15 วัน ใช้ก้างปักให้อิ่ง แล้วจับยอดให้เลือบ
 ตามก้าง ถ้ายอดเริ่มเลือบที่หัวก้าง $\frac{1}{2}$ ของก้างให้ถอนก้าง
 การเก็บเกี่ยว : ระยะเวลา 2 เดือนกว่า หลังจากปลูก จึงเริ่มเก็บผลผลิต
 ผลผลิต : ประมาณ 50 - 60 กิโลกรัม / 1 แปลง
 โรคและแมลง : แมลงแครง, หนอนใบ, ใบหจิก
 ราคาผลผลิต : กิโลกรัมละ 10 บาท
 ตลาดและการขาย : ตลาดบ้านโนน , ตลาดประปา เก็บผลผลิตไปขายเอง
 แรงงาน : ไม่มีการจ้างแรงงาน ทำการปลูก 2 คน สามี - ภรรยา
 ปัญหาที่พบ : ผ่นแล้ง, ไม่ค่อยมีน้ำ
 แนวโน้มการปลูกในอนาคต : จะปลูกต่อไปยัง เพื่อรอว่างจากการทำนา

5. ชื่อเกษตรกร : นางส้านีบง ข้อคงศ์พเนว
สามีชื่อ นายส่ง ข้อคงศ์พเนว
- บุตร : 3 คน ชาย 2 คน หญิง 1 คน
- ที่ดิน : 63 หมู่ 6 ตำบลหนองระเวียง อำเภอเมืองนครราชสีมา
จังหวัดนครราชสีมา
- พืชที่ปลูก : ถั่วฝักขาว , ถั่วน้ำ
- พื้นที่ปลูก : 2 งาน
- ประสบการณ์การปลูก : 4 ปี
- เดินที่ปลูก : คินทราบ
- การเตรียมดิน : ไถก่อน มีร่องไถเอง จากนั้นใส่ปุ๋ยราคาน
ผสมกับปูบสูตร 15 - 20 - 20
- การปลูก : ปลูกโดยการขอดมด็ีด หลุมละ 3 - 4 เม็ด
- การใส่ปุ๋ย : ใส่ 2 ครั้ง ครั้งแรกใส่ต่อนอกหลุน ครั้งที่ 2 ใส่ตอนปักก้าง
- การให้น้ำ : ถ้าฝนไม่ตกต้องรอคนน้ำ ถ้าแล้งรอตอนเช้าทุกวัน
- การเก็บเกี่ยว : ระยะเวลา 2 เดือนกว่า หลังจากปลูก จึงเริ่บเก็บผลผลิต
เก็บได้เกิน 10 ครั้ง
- ผลผลิต : ประมาณ 60-70 กิโลกรัม / 2 งาน
- โรคและแมลง : โรคใบหจิก , ผึ้งหจิก
- ราคาผลผลิต : กิโลกรัมละ 7 - 15 บาท
- ตลาดและการขาย : นำไปขายเองที่ตลาดเมืองกมิ羕, ตลาดประปา หรือตลาดสุรนาร
การขนส่ง : ขนส่งโดยรถโดยสาร
- แรงงาน : ไม่มีการจ้างแรงงาน ใช้แรงงานในครอบครัว
- ปัญหาที่พบ : ราคาผลผลิต
- ลงทุน : ประมาณ 2,000 - 3,000 บาท / 1 crop
- ระยะเวลา : พัฒนาเร็ว ออกเย็น 7 วันครั้ง
ใช้ยาฟอร์มอน

6. ชื่อเกษตรกร : นางเต็ม อากาศพวง อายุ 70 ปี
 บุตร : 3 คน
 ที่อยู่ : 69 หมู่ 5 บ้านทับร้าง ตำบลหนองระเวียง อำเภอเมืองนครราชสีมา
 จังหวัดนครราชสีมา
 พืชที่ปลูก : ถั่วฝักขาว พันธุ์ขาว, ถาง, ไม่ใช้ถาง
 พืชที่ปลูก : 2 งาน
กระบวนการผลิต : นานมากตั้งแต่เด็ก
 การเตรียมดิน : ใช้รถไถเตรียมดิน ค่าใช้จ่าย 120 บาท ได้ 1 ไร่ จึงค่อนข้างปุ่ก
 การปุ่ก : ปุ่กโดยการหยอดเมล็ด
 รองพื้นด้วยปูกระดาษหกชั้น ปูชั้นละ 15 - 15 - 15 แส้วหยอดเมล็ด 3 - 4
 เมล็ด / หุ่น มีอัตราการล้า้งอกแล้ว ถอนทิ้งให้เหลือ 1 - 2 ต้น
 ปุ่กได้ 3 ครั้ง / ปี
 การใช้ปุ๋ย : ใส่ปุ๋ยคอก (ปุ๋ยหมูล้วง) ใส่ต่อหนั่นถาง
 การให้น้ำ : รดน้ำประมาณ 5 - 7 วัน / ครั้งถ้าฝนตกไม่ต้องรดน้ำ
 การเก็บเกี่ยว : ระยะเวลา 2 เดือนครึ่ง - 3 เดือน
 เมล็ดพันธุ์ : เก็บไว้เอง
 ผลผลิต : ประมาณ 60-70 กิโลกรัม / 2 งาน
 โรคและแมลง : แมลงเหม็น
 ราคาผลผลิต : กิโลกรัมละ 5-20 บาท ล่าสุดได้ กิโลกรัมละ 15 บาท
 ตลาดและการขาย : นำไปขายยังที่ตลาดสุรนาร
 แรงงาน : แรงงานในครอบครัว
 ปัญหาที่พบ : โรค, แมลง
 แนวโน้มการปลูกในอนาคต : จะปลูกต่อไปอีก เรื่องๆ

7.	ชื่อเด่นตระกร	: นางบุญนาค เဟောင်ອນ อายุ 45 ปี
	บุตร	: ไม่มีบุตร
	ที่อยู่	: 63 หมู่ 5 บ้านทับซ้าง ตำบลหนองระเวียง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา
	พืชที่ปลูก	: ถั่วฝักขาว
	พื้นที่ปลูก	: 2 งาน คินเป็นดินกราบ
	ประสบการณ์การปลูก	: 2 ปี
	การเตรียมดิน	: ใช้รถไถ ไถกรังเดียว
	เริ่มปลูก	: เดือนพฤษภาคม ปีกุกได้ตลอด (ถ้ามีน้ำรด)
	การปลูก	: ปีกุกโดยการหยอดเมล็ด ใส่ปุ๋ยและฟาราдан 3 - 4 วันจะงอก
	การใช้ปุ๋ย	: ใส่ปุ๋บ 2 ครั้ง ตอนปีกุกและตอนทำค้าง ปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15
	การให้น้ำ	: ถูกฝนไม่ต้องรดน้ำ
ดูแลง่าย ใช้สายยางรดน้ำโดยต่อสายยางจากถังเก็บน้ำ
	การฉีดยาฆ่าแมลง	: ยาที่ใช้ - ฟอร์กอน พ่นยาตอนเช้า
พ่นยาอาทิตย์ละครั้ง 1 ชุดใช้ได้ 2 ครั้ง
-ยาเอปช่า
	การทำค้าง	: ปักค้างตอนต้นถั่วออกยอด ประมาณ 1 อาทิตย์ทำค้าง
2 อาทิตย์หมดหญ้า
	การเก็บเกี่ยว	: เก็บเกี่ยวได้เรื่อยๆ ประมาณ 1 - 2 เดือน เก็บวันเว้นวัน
45 วันก็เก็บได้ เก็บผลผลิตหมดก็รื้อทิ้งได้
	ผลลัพธ์	: เก็บไว้เอง
	ผลผลิต	: ประมาณ 20 - 30 กิโลกรัม / 2 งาน
	โรคและแมลง	: ขอดหนด
	ราคาผลผลิต	: กิโลกรัมละ 10 บาท
	ตลาดและการขาย	: นำไปขายเองในเมือง
	แรงงาน	: แรงงานในการอบกรัว
	ปัญหาที่พบ	: โรคขอดหนด
	แนวโน้มการปลูกในอนาคต	: จะปลูกต่อไปอีกแต่ไม่ขยายพื้นที่
ที่ดินเป็นของโครงการกุณเมชัย
	ค่าใช้เดือนละ	: 140 / 2 งาน
	ค่าน้ำ	: เดือนละ 20 บาท

8. ชื่อเกษตรกร : นายช้าง คงกระโทก อายุ 67 ปี
 ภรรยาชื่อ นางเหม่ยม คงกระโทก
 บุตร : 6 คน หญิง 1 คน ชาย 5 คน
 ก่อตั้ง : 3 พ.ศ. 6 ดำเนินการของเริ่ง อำเภอเมืองกรุงราชสีมา
 จังหวัดนครราชสีมา
 พืชที่ปลูก : ถั่วฝักยาว
 พื้นที่ปลูก : 1 ไร่ เข้าเดือนละ 140 บาท
 คิดที่ปลูก : เป็นคืนทรัพย์
 ประสบการณ์การปลูก : 2 ปี
 การเตรียมดิน : พรุนดิน ไส่ปู๊บ ถนน
 และได้ โดยใช้รถไถเล็ก มีรถไถเป็นของตนเอง
 การปลูก : ปลูกโดยการหยอดเมล็ด ใส่ปู๊บสูตร 15 - 15 - 15 และฟาราคาดานรองกัน
 ปู๊กได้ปีละ 2 ครั้ง เริ่มปลูกเดือน พฤษภาคม
 การไส่ปู๊บ : ใส่ปู๊บ 2 ครั้ง ตอนปักก้างและออกยอด
 การให้น้ำ : นำจากถังเก็บน้ำ ค่าน้ำ 20 บาท / เดือน ใช้สายยางฉีด
 การฉีดยาฆ่าแมลง : ยาที่ใช้ - โพร์ค่อน พ่น 10 - 15 วัน / ครั้ง
 การทำล้าง : ปักก้างตอนต้นถ้วนออกยอด
 การเก็บเกี่ยว : เก็บเกี่ยวได้เรื่อยๆ เก็บผลผลิตหมดครั้งทึ่ง
 ผลผลิต : ประมาณ 50 - 100 กิโลกรัม
 โรคและแมลง : โรคใบหจิก ในงอ
 ราคาผลผลิต : กิโลกรัมละ 10 บาท
 ตลาดและการขาย : นำไปขายเองที่ตลาดประปา บางครั้งเมียกามารับไปขาย
 แรงงาน : แรงงานในครอบครัว
 ปัญหาที่พบ : โรคใบหจิก
 แนวโน้มการปลูกในอนาคต : จะปลูกต่อไปอีกแต่ไม่ขยายพื้นที่ เนื่องจากเป็นที่ขาด
 สรรไห่เช่า

9. ชื่อเกษตรกร : นางเฉลิม ศรียงพเนาเว อายุ 50 ปี
 บุตร : 4 คน หญิง 2 คน ชาย 2 คน
 ที่อยู่ : 62 หมู่ 5 ตำบลหนองระเวียง อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส
 พืชที่ปลูก : ถั่วฝักขาว
 พื้นที่ปลูก : 3 แปลง
 ดินที่ปลูก : เก็บดินทราย
 ประสบการณ์การปลูก : 2-3 ปี
 การเตรียมดิน : ไถพรวนดิน ใส่ปูรากานรองกันหกุม
 เรือนปูราก : เดือนมิถุนายน - กรกฎาคม
 การปูราก : ปูรากโดยการใช้แมล็ด
 การใส่ปุ๋ย : ใส่ปุ๋ย 1-2 กรัม ใส่ดอนรองกันหกุม และตอนทำค้าง ใช้ปุ๋ยวิทยา ศาสตร์, ปุ๋ยเข้า
 การให้น้ำ : ใช้น้ำรดน้ำ, ใช้สายยาง (ที่น้ำนาคาดที่จะไว้ให้)
 การฉีดยาฆ่าแมลง : ยาที่ใช้ - โพร์ค่อน พ่น 2 - 3 อาทิตย์/ครั้ง
 การทำค้าง : ปักค้างตอนต้นถ้วนออกขอด ได้ 1 - 2 ใบ
 การเก็บเกี่ยว : เก็บเกี่ยวได้เรื่อยๆ เก็บผลผลิตหมุด ปูราก 1 ครั้งเก็บได้ประมาณ 20 ครั้ง หลังจากปูราก 2 เดือนก็เก็บเกี่ยวได้ การเก็บเกี่ยวให้มีอีปลิต เมื่อผักโต ผักแก่ เก็บมาแล้วทำการมัด กองไว้ แล้วขาย
 โรคและแมลง : โรคกุด แมลงจะงะฟักถั่ว บุ้งเขียว ในหจิก
 ราคาผลผลิต : กิโลกรัมละ 5 - 6 บาท
 ผลผลิตและการขาย : นำไปขาย
 แรงงาน : จ้างรถไถแปลงละ 100 บาท
 ทำอย่าง
 ปัญหาที่พบ : โรคกุด
 แนวโน้มการปลูกในอนาคต : จะปลูกต่อ

ນະເບືອເທສ

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรที่ปลูกมะเขือเทศ

ในอำเภอป่าช่อง จังหวัดนราธิวาส

1. ชื่อ นายมงคล พุ่มมาพันธุ์ ที่อยู่ 71/7 ตำบลพญาเย็น อําเภอป่าช่อง จังหวัดนราธิวาส

สถานภาพ อายุ 54 ปี แต่งงานแล้ว ภรรยาชื่อ นางประทิป พุ่มมาพันธุ์ มีบุตรรวม 3 คน แต่ไม่ได้ช่วยเหลือในการทำการเกษตร เนื่องจากเรียนหนังสืออยู่ทั้ง 3 คน เดิมเป็นชาวจังหวัดสุพรรณบุรี แต่ได้อพยพมาอยู่ที่อําเภอป่าช่องตั้งแต่ พ.ศ. 2503

ผู้ช่วยทำงานในการเกษตร แรงงานคนสอง ภรรยา และลูกคนงาน

ปลูกมาแล้ว 10 ปี พันธุ์ที่ใช้ปลูก 1. red sweet

2. red honey

3. สีดา

พื้นที่ปลูก มะเขือเทศพันธุ์สีดา 30 ไร่, พันธุ์ red honey 10 ไร่, พันธุ์ red sweet.

วิธีการปลูก เพาะกล้าโดยวิธีเพาะกล้าในกระเบ้า เพาะ วัสดุที่ใช้จะเป็น media ที่นำเข้ามาจากประเทศ同胞แลนด์ สามารถบรรจุได้ 18 - 20 กระเบ้า/1 กระสอบ 1 กระสอบราคา 400 บาท

วิธีการเตรียมดิน เนื่องจากดินมีสภาพเป็นกรด ต้องใส่ปูนขาวแก้ดินเป็นกรดก่อน 2 ครั้ง การไถดินต้องไถให้ลึกเพื่อ根จะแผ่ขยาย ได้มากและดูดซึมได้ดี ทำการไถ 2 ครั้ง ใช้วิธีการขัดร่องและทำหลุม รองก้นหลุมด้วยปูนซีก ไม่รถໄโลเป็นของด้วย ไม่เครื่องพ่นยาเป็นรถแอร์บัส

วิธีการให้น้ำ ใช้ระบบน้ำหยดจากประเทศอสเตรเลีย สูบน้ำมาจากคลองผ่านเครื่องกรองน้ำที่ติดตั้งในแปลงปลูก เครื่องกรองจะมีส่วนกรองทราย (หินแพ หินก้อนเล็ก ๆ) ไว้กรองสิ่งสกปรกในน้ำออก เช่น โคลน, ดิน ผ่านประตูน้ำ ผ่านเข้าไปในกรองดิส และผ่านอุกมาน้ำน้ำสะอาด เครื่องกรองสามารถดึงสิ่งสกปรกออกจากเครื่องได้โดยใช้แรงดัน ข้อแตกต่างระหว่างการใช้น้ำหยดกับแบบสปริงเกอร์จะต่างกันที่ระบบน้ำหยดจะไม่ถูกใบจะไม่ทำให้เกิดโรคที่ใบ แต่ระบบสปริงเกอร์น้ำจะถูกใบทำให้เกิดความชื้นมากทำให้ใบเป็นโรคได้ง่าย

การใส่ปุ๋ยและการคูแลรักษา ใส่ปูนขาวเพื่อลดกรดในดิน 2 ครั้ง ใส่ปูนซีก ไกร่องก้นหลุมก่อนลงปลูก ใส่ปูนซีก 15 วันต่อมาแล้วทำการพรวนดิน ให้ปูนไปกับน้ำโดยใส่ที่เครื่องกรอง ใช้ปูนไชโซสูตร 55-30-10 ให้วันเวนวัน อัตรา 25 กก./10 ไร่

วิธีการเก็บเกี่ยว พันธุ์ red sweet และ พันธุ์ red honey เริ่มปลูกปลายเดือนมกราคม เริ่มเก็บเกี่ยวเดือนพฤษภาคม ปลูกได้ประมาณ 2-3 ครั้ง/ปี พันธุ์สีดาปลูกได้ปีละ 1 ครั้ง โดยเริ่มปลูกเดือนเมษายน เริ่มเก็บเกี่ยวได้เดือนมิถุนายน ช่วงเก็บเกี่ยว 45-60 วัน ใช้คนงานเดินเก็บ 30-40 คน ค่าจ้างแรงงาน 90 บาท/วัน โดยรับคนงานมาจากถนนจังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ ให้ที่อยู่พร้อม

การขนส่งและนำผลผลิตไปขาย พันธุ์ red sweet และ red honey นำไปขายกับบริษัทที่ให้เมล็ดพันธุ์นำไปลูก (บริษัทวรรคมล) ส่วนพันธุ์สีคานำไปขายเอง การขนส่งจะควบคุมเนื่องจากมีพื้นที่ปลูกติดกัน

ราคาผลผลิต ราคาค่าอนเข้าขึ้นลงตามราคากลาง โดยจะเรียกเศษสีคานะมีราค่าประมาณ 6-8 บาท/กก. ผลผลิตเฉลี่ย 6-7 ตัน ส่วนพันธุ์ red sweet และ red honey จะมีราค่าประมาณ 15-20 บาท/กก. ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 6-8 ตัน

ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร ทุกรังที่นำไปขายพ่อค้าจะรับซื้อทั้งหมด

ปัญหา 1 การปลูกมะเขือเทศพันธุ์สีคานี้ทำการปลูกครั้งหนึ่งจะปลูกช้าพื้นที่เดิมไม่ได้น่องจากจะทำให้เกิดโรค Fusarium witt กับมะเขือเทศ ต้องเว้นเวลาในการปลูกประมาณ 10 ปีจึงจะปลูกพื้นที่เดิมได้

2 ปัญหารื่องโรคและแมลง โรคหนอนของใน โรครา โรคโコンเน่า

3 เกิดฝนตกหนักและลูกเห็บลงทำให้ต้นล้ม โรคใบชี้เปียก โรคราที่ใบและผล

จะปลูกมะเขือเทศต่อไปหรือไม่ จะปลูกมะเขือเทศต่อไป เพราะ

1 มะเขือเทศสามารถเก็บผลผลิตได้นานประมาณ 2 เดือน

2 ราคามีแนวโน้มลดลงตามตลาดแต่โดยรวมถือว่าราคานี้

ถ้าปลูกต่อจะเพิ่มพื้นที่การผลิตหรือไม่ จะเพิ่มพื้นที่ในการปลูกครั้งต่อไป

2. ชื่อ นายเสรี พรมสุข ที่อยู่ 11/20 บ้านไทยเจริญ ตำบลปากช่อง อําเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงานแล้วมีบุตรทั้งหมด 3 คน มีภาระช่วยในการปลูก ส่วนบุตรยังเล็กมากไม่สามารถช่วยงานได้

ปลูกมาแล้ว 7 ปี พันธุ์ที่ใช้ปลูก พันธุ์สีคานี้ที่ปลูก 13 ไร่

วิธีการปลูก ใช้วิธีการเพาะกล้าในระบบหลุม โดยเมล็ดพันธุ์ที่นำมาปลูกเป็นเมล็ดพันธุ์ที่เก็บไว้เองซึ่งเก็บผลผลิตจากปีที่ผ่านมา คินที่ใช้ในการเพาะกล้าคือ คิน media ต้องฉีดยาแก้เชื้อร้ายให้กับต้นกล้าด้วย ใช้เวลาในการเพาะกล้าประมาณ 20 วัน

วิธีการเตรียมดิน ไถ 2 ครั้ง โดยต้องจ้างรถไถอัตรา 100 บาท/ไร่ เมื่อไถดินเรียบร้อยแล้วจะมีการทำหลุมปลูก มีการใส่ปุ๋ยชีไกและปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองกันหลุมเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ต้นกล้าที่ข้ามลงมาปลูกในแปลง

วิธีการให้น้ำ ให้น้ำในระบบสปริงเกอร์ ช่วงที่ข้ามต้นกล้าต้นแรกให้น้ำ 2 ครั้ง/วัน ต่อมาลดเหลือ 1 ครั้ง/วัน จนกระทั่งต้นกล้าตั้งตัวได้จะลดการให้น้ำเหลือวันเว้นวัน

การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา ครั้งแรกให้ยาฆ่าโรคใน media ต่ำกว่าดินหลุมจะใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 และใส่ปุ๋ยอีกครั้งหลังจากทำการข้าขอกล้าได้ 10 วัน เมื่อต้นกล้าโตขึ้นจะมีการปักหลักและยกร่อง ซึ่งในช่วงที่ต้นมะเขือเทศอยู่ในแปลงปลูกจะใส่ปุ๋ยทุกเดือน และฉีดยาฆ่าแมลง 5 วัน/ครั้ง
วิธีการเก็บเกี่ยว จะจ้างคนงานเก็บ 20 คน ระยะการเก็บเกี่ยวประมาณ 3 เดือน

ค่าจ้างแรงงาน วันละ 100 บาท/คนทำงานเฉพาะช่วงกลางวันไม่ได้นอนค้างคืน (เข้าไป-เข็นกลับ)

การขนส่งและนำผลผลิตไปขาย บางครั้งจะมีแม่ค้ามารับเองที่ไร่ บางครั้งจะนำไปขายเองที่ตลาดขายส่ง

ราคาผลผลิต ในบางฤดูกาลจะมีแม่ค้าออกเงินทุนให้ประมาณ 20,000 บาท/ไร่ ส่วนค่าใช้จ่ายที่เกินจะออกเอง และเมื่อได้ผลผลิตจะต้องขายให้แม่ค้าที่เงินทุน ซึ่งจะได้ราคา 5-7 บาท/กก. ซึ่งราคาจะขึ้น-ลงตามราคากลางและฤดูกาล ใน 1 ฤดูกาลปลูกจะได้ผลผลิตประมาณ 90,000 กก.

ถ้าขายผลผลิตไม่หมดทำอย่างไร จะนำผลผลิตที่เหลือมาทิ้งทั้งหมด ไม่นำไปแปรรูปแต่อย่างใด

ปัญหา 1 ในการปลูกมะเขือเทศพันธุ์สีคากะต้องทำการข้าขพื้นที่เพาะปลูกทุกปีไม่สามารถเพาะปลูกในพื้นที่เดิมได้ เพราะจะเกิดปัญหาร่องโรค เช่น โรคราหงคิน

2 โรคต่าง ๆ เช่น โรคราหงคิน, ใบ และแมลงต่าง ๆ เช่น หนอนเจาะต้น หนอนเจาะราก เพลี้ยแป้ง และแมลงหวีขาว

จะปลูกมะเขือเทศต่อไปหรือไม่ จะทำการปลูกต่อไป เพราะราคาซื้อคึกคืบกับการลงทุน

ถ้าปลูกต่อจะเพิ่มพื้นที่การผลิตหรือไม่ ไม่ เพราะถ้าปลูกมากกว่านี้จะทำการดูแลไม่ทั่วถึง

3. ชื่อ นายสมศักดิ์ นาเชิง อายุ 54 ปี ที่อยู่ 40 หมู่ 2 บ้านหนองผักเสน ตำบลปากช่อง อําเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงานแล้ว มีบุตร 2 คน เป็นชาย 1 คน อายุ 9 ปี เป็นหญิง 1 คน อายุ 7 ปี

ปัจจุบันแล้ว 5 ปี พันธุ์ที่ใช้ปลูก พันธุ์สีคาก พื้นที่ปลูก 4 ไร่

วิธีการปลูก ใช้วิธีเพาะกล้าในแปลงเพาะกล้า ซึ่งจะทำในเดือนมกราคม ในระหว่างการเพาะกล้า จะใช้หากันราชีดิน การเพาะกล้าใช้เวลา 25 วัน จึงขึ้นมาลงในแปลงปลูก

วิธีการเตรียมดิน ทำการไถ 3 ครั้ง ค่าจ้างไถ 130 บาท/ไร่ ทำการบุคคลุ่มปลูก ก่อนปลูกใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองกันหลุม เมื่อต้นมะเขือเทศตั้งตัว ได้จึงทำการขกรอง

วิธีการให้น้ำ มีวิธีการให้น้ำระบบสปริงเกอร์ ทำการให้น้ำทุกวัน เมื่อต้นมะเขือเทศเริ่มออกถุงจะลดการให้น้ำเหลือเพียง 2 วัน/ครั้ง ซึ่งแหล่งน้ำที่ได้ส่วนใหญ่มาจากน้ำค้างที่สูบขึ้นมาพักที่บ่อพักน้ำและอาจใช้น้ำคลองน้ำ

การใส่ปุ๋ยและดูแลรักษา จะใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองก้นหลุม จากนั้นจะให้ปุ๋ยสูตรเดียวกันเมื่อมะเขือเทศเริ่มตั้งตัวได้ในอัตรา 1 กรัม/ต้น/วัน โดยใส่ปุ๋ย 15 วัน/ครั้ง มีการฉีดยาฆ่าแมลงพวงเพลี้ยหนอน และฉีดยาแก้ไข้อาหารเมื่อมะเขือเทศเริ่มตั้งตัวได้ อัตราในการฉีด 10-15 วัน/ครั้ง นอกจากนี้ยังให้อาหารเสริม มีผลิตภัณฑ์

วิธีการเก็บเกี่ยว ระยะเวลาการปลูกมะเขือเทศเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนกรกฎาคม ประมาณกลางเดือนเมษายนจะเริ่มเก็บเกี่ยวได้ โดยช่างคนงานเก็บ 6 คน ทำการเก็บวันละวันได้ประมาณ 225 กก./ครั้ง ถ้ามะเขือเทศเริ่มให้ผลผลิตลดลงจะเป็น 2 วัน/ครั้ง

ค่าจ้างแรงงาน ค่าจ้างได้ 130 บาท/วัน ค่าจ้างในการเตรียมดิน มัดดัน ทำค้างให้มะเขือเทศ และเก็บผลผลิต 90 บาท/วัน

การขนส่งและนำผลผลิตไปขาย จะนำผลผลิตรวมกับรายอื่น ๆ นำไปส่งแม่ค้าประจำที่ตลาดกลางสุรนคร ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ราคาผลผลิต ราคา 8-9 บาท/กก. เนื่องจากช่วงที่เก็บผลผลิตเป็นช่วงหน้าร้อน มีผลผลิตออกมาน้อย

ถ้าขายไม่หมดทำอย่างไร เมื่อนำไปส่งให้แม่ค้าที่ตลาด แม่ค้าจะรับซื้อผลผลิตทั้งหมด

ปัญหา โรคต่าง ๆ ที่เกิดกับมะเขือเทศ เช่น โรคเชื้อราน้ำค้างที่ใบ, ราเป็นซึ่งเป็นจะต้องซ้ายพื้นที่การปลูกทุกปี นอกจากนี้ยังมีไส้เดือนฝอยที่ทำลายระบบ rak ของมะเขือเทศ

จะปลูกมะเขือเทศต่อไปหรือไม่ จะทำการปลูกต่อไป

ถ้าปลูกต่อจะเพิ่มพื้นที่การผลิตหรือไม่ จะทำการขยายพื้นที่ต่อไปอีก

4. ชื่อ นายໂທລະ ດ້ານບູນທີ ອາຍຸ 58 ປີ ທີ່ຢູ່ 32 ໜ້ຳ 2 ນ້ຳນຫອງສູນ ດໍານລປາກຊ່ອງອຳເກອປາກຊ່ອງ ຈັງວັດນគຣະສຶມາ

สถานภาพ แต่งงานแล้ว มีลูก 4 คน เป็นผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 2 คน ลูกช่วยกันทำงานทุกคน

ปลูกมาแล้ว 2 ປີ ພັນຖືທີ່ໃຫ້ປຸກ ພັນຖືສິຄາ ພັນຖືປຸກ 2 ວິ

วิธีการปลูก ใช้วิธีการเพาะกล้าลงแปลงปลูก อาชຸໄດ້ประมาณ 20-25 ວັນຈີทำการข້າຂະລົງແປລົງປຸກ

วิธีการเตรียมดิน ทำการไถ 2 ครั้ง จากนั้นบุคคลุ่มเพื่อนำต้นกล้าลงปลูก ก่อนนำมะเขือเทศลงปลูกจะใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15, ยากันเชื้อรา และไส้เดือนฝอยรองกันหลุม มีอัตราเรือน้ำตัวได้จังทำการยกร่องให้มะเขือเทศ

วิธีการให้น้ำ ทำการคนน้ำแบบสปริงเกอร์ ทำการให้น้ำทุกวัน แหล่งน้ำที่ได้มาจากการคลองชั่งสูบเข้ามาบ่อพักในสวน

การใส่ปุ๋ยและดูแลรักษา จะใส่ปุ๋ยให้มะเขือเทศสูตร 15-15-15 โดยจะใส่ให้ 15 วัน/ครั้ง นอกจากนี้จะพ่นยากันเชื้อราและยาฆ่าแมลง 7 วัน/ครั้ง

วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้แรงงานในครอบครัวทำการเก็บเกี่ยว ในช่วงแรกของการเก็บเกี่ยวจะเก็บวันละวัน เมื่อผลผลิตเริ่มลดลงจะทำการเก็บเกี่ยว 2 วัน/ครั้ง

การขนส่งและนำผลผลิตไปขาย จะนำผลผลิตรวมกับรายอื่น ๆ นำไปส่งแม่ค้าที่ตลาดกลางสุรนาร อําเภอมีอง จังหวัดนครราชสีมา เพราะจะได้ราคาดี

ราคาผลผลิต จะได้ราคาประมาณ กก. ละ 8-10 บาท เพราะนำไปส่งที่ตลาดเองจึงให้ได้ราคาสูง ข้าชาไม่มีน้ำหนึบจะทำอย่างไร เนื่องจากนำไปส่งแม่ค้าที่ตลาดเอง แม่ค้าจะรับซื้อทั้งหมด

ปัญหา 1 เมื่อทำการปลูกมะเขือเทศเสร็จสิ้นแล้วในครั้งต่อไปของการปลูกจะทำการข้ามพื้นที่ใหม่ทุกครั้ง เพราะถ้าหากทำการปลูกในพื้นที่เดิมจะมีปัญหาร่องโรครบกวน

2 โรคที่พบมากได้แก่ โรคคอติด โรคใบกรอบ และโรคยอดกุด ส่วนแมลงที่พบมากคือ แมลงกระบี่ หนอน

จะปลูกมะเขือเทศต่อไปหรือไม่ จะทำการปลูกต่อไปเพื่อคุ้มค่ากับการลงทุน ถ้าปลูกต่อจะเพิ่มพื้นที่การผลิตหรือไม่ ไม่ เพราะจะดูแลไม่ทั่วถึง

5. ชื่อ นายรำพึง จิตตรีธรรม อายุ 56 ปี ที่อยู่ 47 หมู่ 2 บ้านหนองผักเสน ตำบลปากช่อง อําเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงานแล้ว ภรรยาชื่อ นางเปี้ยน จิตตรีธรรม มีบุตร 4 คน พื้นเพดานเป็นคนจังหวัด อุบลฯ แต่ได้เข้ามาอยู่ปากช่องได้ 20-30 ปีแล้ว

ปลูกมาแล้ว 8 ปีแต่หดหู่ทำการปลูกไป 2 ปีจึงกลับมาทำการเพาะปลูกในปีนี้ (2540) อีกครั้ง พันธุ์ที่ใช้ปลูก พันธุ์สีดา พื้นที่ปลูก 3 ไร่

วิธีการปลูก ทำการเพาะเมล็ดลงไว้ในกระเบหลุ่ม มีอัตราเรือน้ำตัวได้ประมาณ 20-30 วันจึงข้ามลงปลูกในแปลงปลูก จะทำการเพาะกล้าในช่วงประมาณเดือนกุมภาพันธ์

วิธีการเตรียมดิน ทำการไถ แล้วตากแดดไว้ประมาณ 15-30 วัน จากนั้นใส่ปูนขาว ดินคาน ปูย คอก และปูยวิทยาศาสตร์ ทำการพรุนให้เข้ากัน จากนั้nxคุหลุ่มและใช้ปูยสูตร 15-15-15 รองกัน หลุมก่อนทำการข้าวต้นกล้าลงแปลงปลูก

วิธีการให้น้ำ ใช้วิธีการให้น้ำในระบบสปริงเกอร์ โดยมีแหล่งน้ำจากคลองชั้บน้ำ แต่ในบางปีที่น้ำ จากคลองหมุด จะจะเน้นนำคาดมาใช้แทน ในการปลูกมะเขือเทศจะให้น้ำทุกวันเพราะปลูกในช่วง หน้าแล้ง

การใส่ปูยและดูแลรักษา จะใช้ปูยคอก และปูยวิทยาศาสตร์สูตร 15-15-15 ใส่ให้กับต้นกล้าเมื่อ อายุขังน้อยอยู่ แต่เมื่อต้นกล้าขึ้นแล้ว ก็ใส่ปูยสูตรหนัก ๆ เช่น ปูยสูตร 8-22- 24, 13-13-21 โดยจะใส่ให้กับต้นมะเขือเทศเรื่อย ๆ ทุก 10 หรือ 15 วัน

วิธีการเก็บเกี่ยว จะใช้แรงงานเก็บผลผลิต โดยผลผลิตจะออกนารีอย ๆ ซึ่งจะทำการเก็บต่อไป เรื่อย ๆ จนกว่าผลผลิตจะหมด จะใช้วลางในการเก็บเกี่ยวได้ประมาณ 3 เดือน

ค่าจ้างแรงงาน ใช้แรงงานคนօรงและภรรยา และจ้างคนงานโดยจะนำรถไปรับคนงานօรงที่อำเภอ พุทธไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ และที่จังหวัดสุรินทร์ ประมาณ 10-15 คน พร้อมกับให้ที่พัก อาหาร และ ให้ค่าจ้างแรงงานวันละ 90 บาท/คน

การขนส่งและนำผลผลิตไปขาย จะนำผลผลิตบรรทุกโดยรถกระบอกของตนօรงเพื่อนำไปขาย ยังตลาดไท กรุงเทพมหานคร หรือที่ตลาดกลางสุรนาร จังหวัดนครราชสีมา

ราคาผลผลิต ส่วนใหญ่จะขายได้ประมาณ 6-7 บาท/กг. แต่ในช่วงหน้าแล้งหรือมะเขือเทศขาด ตลาดจะขายได้ถึง 12 บาท/กг.

ถ้าขายไม่หมดจะทำอย่างไร เมื่อนำไปขายแม่ค้าจะรับซื้อทั้งหมด ไม่มีผลผลิตเหลือ

ปัญหา 1 ปัญหาของการปลูกมะเขือเทศล้ามีกับเกษตรรายอื่น ๆ ที่ต้องข้าพื้นที่เพาะปลูกทุก ปีเนื่องจากต้องทำการเพาะปลูกพื้นที่เดิมจะทำให้เกิดโรคแก้มะเขือเทศโดยเฉพาะพันธุ์สีดา

2 โรคที่พบมากได้แก่ ราเป็นเจ้าแห่งแทรคโนส ซึ่งมะเขือเทศจะมีอาการ ต้นเหลืองและ ใบเหลือง รวมทั้งโรคเหี่ยวเฉี่ยว โรคเหี่ยวเหลือง

3 แมลงที่พบว่าทำลายต้นมะเขือเทศมากได้แก่ เพลี้ย แมลงหวีขาว และหนอนชอนใน

4 ปัญหารือของการขาดดูน้ำในการใช้รดน้ำต้นมะเขือเทศ เนื่องจากต้นมะเขือเทศเป็น พืชที่ต้องการน้ำมากในช่วงการเจริญเติบโต

จะปลูกมะเขือเทศต่อไปหรือไม่ ในปีหน้าคาดว่าจะหยุดทำการปลูกมะเขือเทศเพื่อจะลองปลูก พืชใหม่ เช่น ถั่ว วัวจะได้กำไรดีกว่าปลูกมะเขือเทศหรือไม่

6. ชื่อ นายบัวรี ระดี อายุ 46 ปี ที่อยู่ 40/1 หมู่ 2 บ้านหนองผักเสน ตำบลปากซ่อง อำเภอปากซ่อง จังหวัดนราธิวาส

สถานภาพ แต่งงานแล้ว ภรรยาชื่อ นางบุญเรือง ระดี มีบุตร 2 คน พื้นเพเดิมเป็นคนจังหวัดมหาสารคาม แต่ได้ย้ายมาที่อำเภอปากซ่องในปี พ.ศ. 2515

ปัจจุบันมาแล้ว 6 ปี พันธุ์ที่ใช้ปัจจุบัน พันธุ์สีดา พื้นที่ปัจจุบัน 3 ไร่

วิธีการปลูก ใช้วิธีการเพาะกล้าในระบบหุ่ม จะเริ่มเพาะกล้าประมาณเดือนมกราคม แล้วขึ้น芽 ไปปลูกในแปลง

วิธีการเตรียมดิน ใช้รถไถไบบุก夷ก ค่าจ้างไถ 150 บาท/ไร่ จากนั้นตากดินทิ้งไว้ 1 อาทิตย์แล้ว หัว่านปูนขาวให้ทั่วแปลง ทำการไถแล้วอีก 1 ครั้งด้วยไถผาน 7 ทำการบุคคลุ่มด้วยของ ก่อนจะข้ายต้นกล้าลงหลุมจะใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองก้นหลุม

วิธีการให้น้ำ ใช้ระบบสปริงเกอร์ในการให้น้ำแก่น้ำเขื้อเทศโดยใช้น้ำจากคลองตรงฝ่าย ซึ่งเมื่อเวลาฝนตกน้ำจะคง จำเป็นต้องสูบน้ำจากคลองมาใส่บ่อพัก จากนั้นนำสารส้ม 100 กก. มาใส่ในบ่อพักเพื่อให้น้ำใสขึ้น น้ำจากบ่อพักจะใช้ได้ประมาณ 4-5 วัน ซึ่งจะใช้รวมจะใช้อุปกรณ์ทุกวัน

การใส่ปุ๋ยและดูแลรักษา จะใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองก้นหลุม และใส่ไห้แก่ต้นมะเขือเทศทุก ๆ 10 วัน จนกระทั่งต้นมะเขือเทศเริ่มติดผลจะเปลี่ยนใส่ปุ๋ยสูตร 8-24-24 นอกจากนี้ยังมีการฉีดยาป้องกันโรคต่าง ๆ ทุก ๆ 7 วัน ถ้ามีโรคระบาดจะฉีดประมาณ 3 วัน/ครั้ง โดยจะฉีดยาป้องกันโรค และแมลงตัวแต่ลงแปลงปัจจุบันได้ประมาณ 7 วัน

วิธีการเก็บเกี่ยว จะเก็บผลผลิตได้เมื่ออายุ 3 เดือนหรือประมาณเดือนเมษายน โดยจ้างคนงานเก็บค่าจ้างแรงงาน ข้างแรงงาน 10 คน ค่าจ้างคนละ 100 บาท/วัน

การบนส์และนำผลผลิตไปขาย จะนำผลผลิตที่ได้บรรทุกรถของตนเอง นำไปส่งแม่ค้าที่ตลาดกลางสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

ราคาผลผลิต มะเขือเทศจะขายได้ราคา กก. ละ 7-12 บาท ซึ่งการปัจจุบันแต่ละครั้งทำให้ได้กำไรประมาณ 30,000 - 40,000 บาท

ปัญหา 1 โรคที่พบมากได้แก่ โรคเหี่ยวยิ่ยว โคงจะแสดงอาการดันจะเหี่ยวจากยอดลงมา ในเหี่ยว ลำต้นบวมน้ำ แต่ระบบหากยังดี นอกจากนี้ยังมีโรคในกรอบ ในใบหน้า ในจุด ราบเป็น ซึ่งต้องข้ายกพื้นที่ปัจจุบันทุกปี จะปักก็ต้องไม่ได้

จะปักก็ต้องไม่ได้ จะทำการปักก็ต้องไม่ได้

ถ้าปักก็ต้องเพิ่มพื้นที่การผลิตหรือไม่ จะเพิ่มพื้นที่การผลิตต้องไม่

7. ชื่อ นายยงยุทธ สุดโต อายุ 48 ปี ที่อยู่ บ้านเลขที่ 52/1 หมู่ 7 หมู่บ้านลำหองหลวง ตำบลปากช่อง อําเภอปากช่อง จังหวัดนราธิวาส

สถานภาพ แต่งงานแล้ว ภรรยาชื่อ นางสาวสาย สุดโต มีบุตร 3 คน เป็นผู้หญิง 2 คน ผู้ชาย 1 คน

ปีกุมาแล้ว 15 ปี พันธุ์ที่ใช้ปีกุ 1. พันธุ์สีดา

2. พันธุ์เชอร์รี่

พันธุ์ปีกุ 29 ໄร

วิธีการปีกุ ใช้วิธีเพาะกล้าในระบบเพาะ เริ่มเพาะกล้าประมาณปลายเดือนกรกฎาคม

วิธีการเตรียมดิน ทำการไถครั้ง ไถแปร ครั้ง จากนั้นพรุนดิน ตกดินประมาณ 15 วัน แล้วเจ็งบุกดลุ่มปีกุ โดยใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองก้นหลุม นำเมล็ดที่เพาะในระบบมาปีกุในหลุมประมาณเดือน ต้นเดือนมีนาคม

วิธีการให้น้ำ ใช้ระบบน้ำแบบสปริงเกอร์ ให้น้ำแบบวันเว้นวัน โดยใช้น้ำจากคลองธรรมชาติ การใส่ปุ๋ยและดูแลรักษา เมื่อต้นมะเขือเทศเริ่มตั้งต้นได้ จะให้ปุ๋ย 10-15 วัน/ครั้ง ส่วนขยาย แมลงจะฉีดทุก ๆ 7 วัน เริ่มตั้งแต่เมะเขือเทศเริ่มตั้งต้นได้ จนกว่าผลผลิตจะหมด

วิธีการเก็บเกี่ยว จ้างคนงานเดินเก็บ ซึ่งมะเขือเทศจะให้ผลผลิตประมาณปลายเดือนเมษายน จะเก็บ 2 วัน/ครั้ง

ค่าจ้างแรงงาน 100 บาท/คน

ราคาผลผลิต จะนำเข้ารับบรรทุกไปส่งของที่ตลาดสุรนาร โดยจะนำไปส่งให้กับแม่ค้าที่ออกทุน ให้ แม่ค้าจะให้ทุนประมาณปีละ 300,000 บาท เมื่อได้ผลผลิตต้องไปขายให้กับแม่ค้านั้น ราคาขาย มะเขือเทศสีดา 7-8 บาท/กก. พันธุ์เชอร์รี่ 25 บาท/กก.

ปัญหา 1. จะเกิดโรคกับมะเขือเทศทันทีที่ปีกุในพื้นที่เดิม เช่น โรครา ทำให้ต้องเปลี่ยนพื้นที่ในการปีกุใหม่ทุกปี

2. แมลงที่รบกวน เช่น หนอนชอนใน เพลี้ย

จะปีกุมะเขือเทศต่อไปหรือไม่ ปีกุต่อไป

ถ้าปีกุต่อจะเพิ่มพื้นที่การผลิตหรือไม่ เพิ่ม เพราะที่ผ่านมาซังปีกุน้อยอยู่

8. ชื่อ นางอริ ชั่วมัน อายุ 34 ปี ที่อยู่ บ้านไม่มีเลขที่ บ้านลำหองหลวง ตำบลปากช่อง อําเภอปากช่อง จังหวัดนราธิวาส

สถานภาพ แต่งงานแล้ว สามีชื่อ นายศักดิ์ชัย ชั่วมัน มีบุตร 3 คน เป็นชาย 2 คน เป็นหญิง 1 คน

ปีกุมาแล้ว 11 ปี พันธุ์ที่ใช้ปีกุ 1. พันธุ์เชอร์รี่

2. พันธุ์ท่อ

พื้นที่ปูอุก 20 ไร่ แบ่งเป็นพันธุ์เชอร์รี่ 10 ไร่ พันธุ์ท่อ 10 ไร่

วิธีการปูอุก เพาะเมล็ดในกระบวนการนาน 24-25 วัน จึงข้ายไปปูอุกในแปลงปูอุก

วิธีการเตรียมดิน ทำการไถบุกเบิกด้วยไถผาน 3 และไถผาน 7 ชนิดละ 1 ครั้ง จากนั้นทำการหว่าน และบุคคลุม โดยใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองก้นหลุมก่อนปูอุก

วิธีการให้น้ำ ใช้ระบบน้ำแบบสปริงเกอร์ ทำการให้น้ำวันเว้นวัน แหล่งน้ำที่ได้จากฝายข้างพื้นที่ปูอุก

การใส่ปุ๋ยและดูแลรักษา นอกจากจะให้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองก้นหลุมแล้ว เมื่อมะเขือเทศอยู่ในระยะออกดอกจะให้ปุ๋ยสูตร 13-21-21 และเมื่อมะเขือเทศให้ผลผลิตจะให้ปุ๋ยสูตร 8-21-24 โดยใส่ตามโคนต้น ส่วนขยายแมลงจะไม่ทำการฉีดเลย

วิธีเก็บเกี่ยว มะเขือเทศจะเก็บเกี่ยวได้มีอ่องแปลงปูอุกได้ 2 เดือน โดยจะจ้างคนงานประมาณ 20 คนรวมทั้งสามีและคนของก็จะทำการเก็บผลผลิตด้วย

ค่าจ้างแรงงาน 100 บาท/คน

การขนส่งและนำผลผลิตไปขาย จะมีแม่ค้ามารับซื้อถึงที่สวน ไม่ต้องนำออกไปขายเอง ราคาผลผลิต เนื่องจากมีแม่ค้ามารับซื้อถึงที่สวนทำให้ราคามาถูกกว่านำไปขายเอง คือได้ประมาณ 22 บาท/กก.

ปัญหา 1. เรื่องโรคและแมลง เช่น โรคยอดแห้ง, ใบหงิก, ใบกรอบ ทำให้ต้องข้ายพื้นที่การปูอุกทุกปี

จะปูอุกมะเขือเทศต่อไปหรือไม่ จะปูอุกต่อไป

ถ้าปูอุกต่อจะเพิ่มพื้นที่การผลิตหรือไม่ ปีหน้าจะเพิ่มพื้นที่การปูอุกอีก

9. ชื่อ นายมานพ สุคโต อายุ 37 ปี ที่อยู่ บ้านไม่มีเลขที่ บ้านลำทองหลวง ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงานแล้วห่างร้าง ไม่มีบุตร

ปูอุกมาแล้ว 10 ปี พันธุ์ที่ใช้ปูอุก พันธุ์เชอร์รี่ พื้นที่ปูอุก 7 ไร่

วิธีการปูอุก ทำการเพาะเมล็ดในกระบวนการ จากนั้นจึงข้ายลงไปปูอุกในแปลงปูอุก เริ่มเพาะประมาณปลายเดือนพฤษภาคมประมาณ 20 วันจึงทำการข้ายลงในแปลงเพาะ

วิธีการเตรียมดิน เริ่มจากทำการไถด้วยไถ 1 ครั้ง ไถแปรผาน 7 อิค 1 ครั้ง หว่านดิน บุคคลุมปูอุก ระหว่างนั้นหุบด้วยปุ๋ยสูตร 15-15-15 เมื่อต้นโตจะทำการกรร Jong และปักตัว

วิธีการให้น้ำ ให้น้ำระบบสปริงเกอร์ โดยแหล่งน้ำมาจากคลองข้างพื้นที่ปูกล ในช่วงแรกของการเพาะปลูกและขยายปูกลจะให้น้ำทุกวัน ประมาณ 7 วันหลังจากการขยายปูกลจะให้น้ำวันวันวัน

การใส่ปุ๋ยและดูแลรักษา จะใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ทุก ๆ 20 วันหลังจากลงแปลงปูกล ส่วนยาฆ่าแมลงถ้าพบมากจะฉีด 7 วัน/ครั้ง ถ้าพบไม่มากจะฉีด 10 วัน/ครั้ง

วิธีการเก็บเกี่ยว มะเขือเทศจะมีระยะการเก็บเกี่ยว 3-4 เดือน แล้วแต่ความอุดมสมบูรณ์ของดิน โดยจะจ้างคนงานเก็บประมาณ 5-10 คน

ค่าจ้างแรงงาน 100 บาท/วัน

การขนส่งและการนำผลผลิตไปขาย จะมีแม่ค้ามารับซื้อผลผลิตลึ่งในสวน

ราคาผลผลิต มะเขือเทศขายได้ 20 บาท/กก. ใน 1 ถุงกาลปูกลพื้นที่ 1 ไร่จะได้ผลผลิตประมาณ 6-7 ตัน

ปัญหา 1. ปัญหาราคาต่ำกว่า 2 บาท/กก. จะทำให้ขาดทุน

2. การเกิดโรคเมื่อปูกลในพื้นที่เดิมจะต้องขยายปูกลพื้นที่ในทุก ๆ ปี

จะปูกลมะเขือเทศต่อไปหรือไม่ จะทำการปูกลต่อไป

ถ้าปูกลต่อจะขยายพื้นที่การผลิตหรือไม่ ไม่ เพราะปูกลพื้นที่เช่นก่อนจะดูแลไม่ทั่วถึง

10. ชื่อ นายชูชิพ พิเศษพันธุ์ อายุ 54 ปี ที่อยู่ บ้านไม่มีเลขที่ บ้านลำหองหลวง ตำบลปากช่อง อําเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงานแล้ว มีบุตร 3 คน

ปูกลมาแล้ว 10 ปี พันธุ์ที่ใช้ปูกล พันธุ์เซอร์รี่ พื้นที่ปูกล 8 ไร่

วิธีการปูกล เพาะปลูกในระบบเพาะปลูก เมื่อต้นโตพอจึงลงแปลงปูกล

วิธีการเตรียมดิน ทำการไถ 2-3 ครั้ง ดูดไถผาน 3 และผาน 7 จากนั้นทำการพรุน แล้วขุดหุบ ก่อนขยายต้นก้าลงระบบเพาะปลูกกันหลุมดูดปุ๋ยสูตร 15-15-15

วิธีการให้น้ำ จะทำการให้น้ำในระบบสปริงเกอร์ ให้วันวันวัน

การใส่ปุ๋ยและดูแลรักษา นอกจากจะใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองกันหลุมแล้วยังใช้ไสรอบโคนต้น อีก 2-3 ใบช่วงระยะการปูกล อาจใช้ปุ๋ยสูตร 13-21-0 ในระยะที่มะเขือเทศออกเพื่อเร่งรุก ส่วนข้าวนาแมลงใช้ยาพ่นกันเชื้อราและหนอนชอนใน

วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้คนงานเดินเก็บผลผลิต

ค่าจ้างแรงงาน 100 บาท/คน

การขนส่งและนำผลผลิตไปขาย จะมีแม่ค้ามารับซื้อถึงพื้นที่เพาะปลูกไม่ต้องขนส่งไปตลาด
เอง

ราคาผลผลิต มะเขือเทศขายได้ 4-6 บาท/กก.

ปัญหา 1. โรคเชื้อรากจะมากถ้าปลูกในพื้นที่เดิมทำให้ต้อง棄ที่ทำการปลูกทุกปี

2. ราคainบางครั้งจะต่ำมากจนไม่คุ้มกับการลงทุน ราคาน้ำขายแล้วขาดทุนคือ 2 บาท/กก.
ลงไป

จะปลูกมะเขือเทศต่อไปหรือไม่ จะทำการปลูกต่อไป

ถ้าปลูกต่อจะเพิ่มพื้นที่การผลผลิตหรือไม่ ไม่เพิ่มพื้นที่การผลิต เพราะพื้นที่ที่ทำการเพาะปลูกปัจจุบันไม่ใช่ที่ดินของตนเอง เช่าจากผู้อื่นมา

ແຕງກວາ

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรที่ปลูกแตงกว่า

ในเขต ต. หนองระเวียง อ. เมือง และ ต. หนองยาง อ. เลิ่มพระเกี้ยรดิ จังหวัดนครราชสีมา

1. ชื่อ นายสายหยุด เตียมมะเริง อายุ 47 ปี

บรรยายชื่อ นางพิน เตียมมะเริง อายุ 49 ปี มีบุตร 5 คน คนที่ 1 อายุ 28 ปี

ทำงานในโรงงาน คนที่ 2 ทำนา คนที่ 3 ทำงานในโรงงาน ในเขตอุตสาหกรรม

จ.นครราชสีมา คนที่ 4 เกษตรทหาร คนที่ 5 ช่วยพ่อแม่ทำการเกษตร

บ้านเลขที่ 53 หมู่ 6 ต.หนองระเวียง อ.เมือง จ.นครราชสีมา

พื้นที่ปลูก 2 ไร่ เป็นเจ้าของที่ดินเอง เริ่มปลูกแตงกวากว่า 35 ปี

ภูมิปัญญา ปลูกในเดือนเมษายนและเดือนตุลาคม

พันธุ์ พันธุ์หนักและพันธุ์เบา

ประเพทคิน คินร่วนปนทรารย์มีคินเห็นยังปนบ้างเล็กน้อย

การเตรียมดิน ไม่ต้องทำการไถดิน แต่ทำการขุดร่องยกแปลง

การปลูก นำเมล็ดแข่นน้ำไว้ 2 คืน เมื่อเมล็ดเริ่มงอกหน่อนองเห็นเป็นจุดสีขาวจึงนำไปขยายด้วย โภคทรีย์มหลุ่มใช้ ฟูราคน ซึ่งໄก ปุยสูตร 13-13-21 รองกันหลุ่ม ใช้ Jong กันให้มสมกันดี รดน้ำ นำเมล็ดที่เตรียมไว้มาขยายแล้วกลบดิน รดน้ำตามให้ชุ่ม เมื่อแห้งนีการเจริญเติบโตจนอยู่ครบ 15 วันจึงเริ่มปักก้าง ให้ต้นมีความสูง ประมาณ 1 ศอก ต้องปักก้างให้เสร็จก่อนແลงความอ่อนแอ 20 วัน เมื่ออายุได้ 25 วัน จึงทำการพูนก้าง(กลบรอบ) ตอนที่ทำการพูนก้างให้ใส่ปุยซึ่งໄกและปุยสูตร 13-13-21 หลังจากพูนก้างเสร็จใช้เครื่องสูบน้ำใส่ร่อง

ภาระและรายได้

การให้น้ำ รดน้ำทุกวัน โดยใช้น้ำจากคลองธรรมชาติ ใช้วิธีการตักขึ้นมาครับประมาณ 20 วัน หลังจากทำการพูนก้าง จึงใช้เครื่องสูบน้ำใส่ร่อง

การให้ปุย ปุยที่ใช้ได้แก่ ปุยสูตร 13-13-21 7 ถุง ราคาถุงละ 400 บาท ซึ่งໄก 130 กรัม ราคากล่องละ 8 บาท และฟูราคน 4 กิโลกรัม กิโลกรัมละ 32 บาท

ภาระเงินเดือน เก็บวันวันละ ระยะเก็บเกี้ยวประมาณ 2 เดือน ใช้วิธีการเก็บโดยหลักกับเพื่อนบ้าน โดยมนาช่วยกันหลักกันเก็บที่ละครอบครัวโดยไม่ต้องจ้างแรงงาน

ผลผลิต 1 ครั้งที่เก็บจะได้ผลผลิตประมาณ 1,000 - 2,000 กิโลกรัม

ภาระค่าใช้

น้ำ ราคามิ้นแน่นอนขึ้นอยู่กับราคาน้ำท้องตลาด โดยบรรจุเป็นถุง ถุงละ 10 กิโลกรัม ขนส่ง โดยการจ้างรถไปรับเพื่อไปขายที่ตลาด สุรนาร ได้ประมาณกิโลกรัมละ 2 บาท

การเก็บเมล็ดไว้ทำพันธุ์ต่อในปีหน้า

โรคแมลง

ที่สำคัญคือเพลี้ยไฟหรือที่ชาวบ้านเรียกว่าโรคกัญชา จะมีอาการใบเหลือง
แข็ง ยอดแข็งต้องตัดทิ้ง เพราะไม่ได้ผลผลิต ถ้าปลูกในเดือนตุลาคมจะมี

โรคแมลงรบกวนน้อยเพราะความชื้นสูง

ปัญหาที่พบ

- โรคแมลง

- ราคาผลผลิตไม่แน่นอน

<u>2. ชื่อ</u>	นาง คำ รัตนรักษ์ อายุ 63 ปี
<u>บ้านเลขที่</u>	18 หมู่ 6 ต. หนองระเหวียง บ.ทับช้าง อ.เมือง จ.นครราชสีมา
<u>พื้นที่</u>	เป็นแห่งกว้างๆ เปา
<u>พื้นที่ปลูก</u>	2 ไร่
<u>ประเภทคิน</u>	คินร่วนปันทราย
<u>ปลูกปุก</u>	ปุกเดือนพฤษภาคม
<u>การเตรียมดิน</u>	ไม่มีการไถบุคคลุนปุก ไถเฉย โดยบุคคลุนแล้วกร่อง
<u>หวายปุก</u>	หยดเมล็ด หลุนละ 4-5 เม็ด โดยนำเมล็ดไปแช่น้ำไว้ก่อนปุกเพื่อให้เมล็ดแห้ง
<u>การปักชำง</u>	เมื่อแห้งมีความสูงประมาณ 1 ศอก
<u>การดูแลรักษา</u>	
<u>การให้น้ำ</u>	ใช้น้ำรดตอนเริ่มปุก พอดีก็หางเสร็จใช้เครื่องสูบน้ำใส่ร่อง
<u>การให้ปุ๋ย</u>	ใส่ปุ๋ยรองกันหลุม สูตร 13-13-21 2 ถุง ๆ ละ 400 บาท และฟาราดา
	ใส่ปุ๋ยอีกครั้งตอนถอนหลุม พูนห้อง
<u>การเก็บเกี่ยว</u>	หางเก็บ วันเริ่มน้ำ
<u>ผลผลิต</u>	ประมาณ 1,000 กก./ครั้ง
<u>โรคแมลง</u>	หนอนกอ ถ้าระบาด 1 วัน จะเสียหายหมดทั้งไร่
<u>ยาฆ่าแมลง</u>	ไฟริกอน
<u>การตลาด</u>	
<u>ขาย</u>	ประมาณ กก. ละ 4-10 บาท ตามราคากลาง
<u>ขนส่ง</u>	หางรถขนส่ง ค่าหางคิดเป็นกิโลกรัมละ 10 สตางค์
<u>แรงงาน</u>	หางเก็บวันละ 150 บาท 10 คน หางสูบน้ำครั้งละ 100 บาท
<u>ค่านคร</u>	ปุกต่อไปเรื่อย ๆ แต่ขยายพื้นที่
<u>ปัญหาที่พบ</u>	- โรคแมลง - ราคากลางลดลงไม่แน่นอน

<u>3. ชื่อ</u>	นนамสายพิษ ของโพธิ์ อายุ 32 ปี สามีชื่อ เพชร ของโพธิ์ อายุ 38 ปี
<u>นิบุตร</u>	1 คน เป็นผู้ชาย เรียนอยู่ ป.3 โรงเรียนบ้านโสน
<u>บ้านเลขที่</u>	56 หมู่ 6 ต. หนองยาง อ. เมลิมพระเกี้ยรติ จ. นครราชสีมา
<u>พื้นที่ปลูก</u>	2 ไร่ เริ่มปลูกแต่มา 2 - 3 ปี แล้ว
<u>อายุปลูก</u>	1 ปี ปลูกได้ 2 ครั้ง เดือน มิถุนายน และ เดือนตุลาคม
<u>พันธุ์</u>	พันธุ์เนา
<u>ประเภทคิน</u>	คินร่วนปนคินเหนียว
<u>การเตรียมดิน</u>	ไถดิน 2 ครั้ง ครั้งแรกไถคากคินไว้ ครั้งที่ 2 ไถพรุน จ้างไถไร่ละ 130 บาทหลัง จากไถคินเสร็จแล้ว บุคคลุบปลูกระยะห่างระหว่างหุ่ม 1 ศอกใส่ปุ๋ยรองพื้นแล้ว ยอดเมล็ด 5 - 6 เมล็ด/หุ่ม ถมหุ่ม รดน้ำให้ชุ่ม
<u>การปักชำ</u>	เป็นแทงพันธุ์ที่ไม่ต้องใช้ก้าง
การดูแลรักษา	
<u>การให้น้ำ</u>	ถ้าปลูกที่ที่เป็นสวนจะปลูกหน้าฝน รอฝนอย่างเดียวไม่ต้องรดน้ำ แต่ถ้าปลูกในหน้าแล้งจะปลูกในที่นา โดยทำการยกร่องแล้วให้น้ำในร่อง
<u>การให้ปุ๋ย</u>	ปุ๋ยรองพื้นสูตร 13 - 13 - 21 1 กะสอบราคากระสอบละ 350 บาท ผู้คนละ 5 กก. ละ 28 - 30 บาท ปุ๋ยกอก 2 - 3 กะสอบฯละ 15 บาท
<u>โรคแมลง</u>	โรคที่เกิดจากแพล็ยไฟ (โรคต้นกัญชา) จะไม่ได้ผลผลิต สามารถป้องกันได้โดย การฉีดยาป้องกับ ยาที่ใช้ก็อ ประมาณ 3 ขวดฯละ 150 บาท นอกจากนี้จะเป็นพวงแมลง หนอน
<u>เก็บเกี่ยว</u>	ระยะเวลา เริ่มปลูกถึงเก็บเกี่ยวประมาณ 40 วัน แต่ระยะเก็บเกี่ยวประมาณ 14 - 15 วัน สามารถเก็บได้ 6 - 7 ครั้ง วิธีการเก็บ เก็บเอง ใช้แรงงานในครอบครัวเก็บ ในการเก็บ 1 ครั้งได้ผลผลิตประมาณ 200 - 300 กก.
<u>ผลผลิต</u>	
<u>มาตรฐาน</u>	ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับราคานิห้องตลาด ซึ่งนำไปขายได้ที่ตลาดสุรนาร ขายได้ ประมาณ กก.ละ 5 - 7 บาท โดยบรรจุถุงๆละ 10 กก.
<u>มาตรฐานเมล็ดไว้ทำพันธุ์</u>	ไม่เก็บเมล็ดไว้ทำพันธุ์เอง แต่ซื้อตามห้องตลาด
<u>ปัญหาที่พบ</u>	- โรคแมลง - ราคามาตรฐานไม่แน่นอน

4. ชื่อ	นายทอง นาคเม้า มีบุตร 10 คน ผู้ชาย 5 คน ผู้หญิง 5 คน ทุกคนแยกย้ายไปทำงานกันหมดเหลือลูกผู้หญิงคนสุดท้องที่ช่วยทำการเกษตร
บ้านเลขที่	55 หมู่ 1 บ้านสูง ต.หนองยาง อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.นครราชสีมา
พื้นที่ป่าลูก	ประมาณ 1 ไร่
อุดมป่าลูก	ป่าลูกทั้งปี หน้าหนาวป่าลูกเดือนตุลาคม หน้าฝนป่าลูกเดือนกรกฎาคม
พันธุ์	พันธุ์พื้นเมือง
ประเภทดิน	ดินร่วนปนทราย
การเตรียมดิน	ไถตามดินแล้วขุดหุบลุ่มป่าลูก รองก้นหุบลุ่มด้วยยาภัณฑ์
การป่าลูก	หยดคัมเมล็ค
การปักชำง	ไม่มีการปักชำง
การดูแลรักษา	
การให้น้ำ	ไม่รดน้ำเลย รอฝนอย่างเดียว
การให้ปุ๋ย	หลังป่าลูก 7 วันงอกใส่ปุ๋ย 15 - 15 - 0 ออกดอกใส่ปุ๋ย 15 - 15 - 0 เจริญเติบโตใส่ปุ๋ย 15 - 15 - 0
เก็บเกี่ยว	สามารถเก็บเกี่ยวได้ 40 วัน หลังป่าลูก เก็บกันเองภายในครอบครัวไม่ได้จ้างแรงงาน เก็บวันละวันประมาณ 30 วัน
ผลผลิต	เก็บได้ 100 กก./ครั้ง
โรคแมลง	โรคไม่ก่อตาย มี ส่วนใหญ่จะเป็นพวกลแมลงและหนอน ป้องกันด้วยวิธีการฉีดยาไลเนท กันแมลงประมาณ 10 วันครั้ง
การเก็บเมล็ดค่าวิธีทำพันธุ์	ไม่เก็บเมล็ดค่าวิธี แต่ซื้อเมล็ดพันธุ์มาจากตลาด
การตลาด	
ราคา	ไม่แน่นอน ราคานี้เป็นไปตามท้องตลาด แต่ไม่เกิน 5 บาท/กก.
การขนส่ง	ใช้รถบรรทุกขนไปส่งที่ตลาดสุรนคร
แรงงาน	จ้างได้ ไร่ละ 140 บาท จ้างฉีดยา ไร่ละ 200 บาท
อนาคต	ก็คาดว่าจะป่าลูกต่อไปเรื่อยๆ
ปัญหาที่พบ	- โรคแมลง - ราคากลเมล็ดไม่แน่นอน

<u>๕. ชื่อ</u>	นางเรียน ค่านต่องกระโภก อายุ 42 ปี มีบุตรชาย 2 คน
<u>ที่อยู่</u>	บ้านเลขที่ 71 หมู่ 5 บ้านทับช้าง ต.หนองระเวียง อ.เมือง จ.นครราชสีมา
<u>พื้นที่ปลูก</u>	1 ไร่เป็นที่เช่า
<u>พื้นที่ปลูก</u>	พื้นที่เบา
<u>มาตรฐาน</u>	เคื่อนพฤกษา
<u>คินปลูก</u>	คินเหนียว
<u>การเตรียมดิน</u>	พื้นดินทิ่งไว้ 1 อาทิตย์ไม่ต้องไถ บุกร่อง พรวนดิน บุคหุน
<u>การปลูก</u>	ใช้เมล็ดหยอดหุ่มละ 4 - 5 เมล็ดเมื่อเจริญเป็นกล้าแล้วเหลือไว้หุ่มละ 4 ต้น
<u>การปักชำ</u>	ไม่ใช้ชำ
<u>การดูแลรักษา</u>	
<u>การให้น้ำ</u>	หาน้ำจากในนาฯ ครบทุกวัน
<u>การให้ปุ๋ย</u>	3 ครั้ง 1. ปุ๋ยรองหุ่ม 2. ใส่เม็ดหุ่มหุ่ม 3. ใส่เม็ดพุนช้าง
<u>เก็บเกี่ยว</u>	เก็บเกี่ยวองไม้ได้จ้างแรงงาน
<u>ผลผลิต</u>	ประมาณ 500 - 600 กก. บรรจุหุ่มๆละ 10 กก.
<u>อายุการเก็บเกี่ยว</u>	35 วัน
<u>การเก็บเมล็ดไว้ทำพันธุ์</u>	เก็บเมล็ดไว้ทำพันธุ์เอง
<u>โรคและแมลง</u>	- โรคศัןเปลือย - โรคศั้นกัญชา - แมลงแคง, น้ำ, หนอนเจาะผล
<u>การใช้ยา</u>	- ฟรีคอล ราคาหุ่มละ 60 บาท 1 ขวด - การแต่น ราคาหุ่มละ 45, 85 บาท 1 ขวด
<u>การตลาด</u>	
<u>ราคา</u>	กก.ละ 4 บาท ในช่วงเดือน 12 แต่เคยได้ กก.ละ 8 - 12 บาท
<u>ขนส่ง</u>	ขนส่งโดยรถไปขายที่ตลาดสุรนารี
<u>แรงงาน</u>	ช่วยกันในครอบครัว
<u>อนาคต</u>	จะปลูกต่อไปเรื่อยๆ
<u>ปัญหาที่พบ</u>	- โรคแมลง - ราคายอดผลิตไม่แน่นอน

<u>๖. ชื่อ</u>	นายธนกร ลอกกระโภก
<u>บ้านเลขที่</u>	85 หมู่ 9 บ้านชะอม ต.หนองระเวียง อ.เมือง จ.นครราชสีมา มีบุตร 2 คน คนที่ 1 เป็นผู้หญิงอายุ 11 ปีอ่อน ป.๖ คนที่ 2 เป็นผู้ชาย อายุ 9 ปีอ่อน ป.๔ ปลูกแตงกวามา 20 ปี
<u>พื้นที่ปลูก</u>	1 ไร่
<u>พันธุ์</u>	พันธุ์หนัก กับพันธุ์เบา
<u>ภาระดีรึยังคืน</u>	บุคคลเป็นร่อง แล้วขาดหุ่มห่างกับประมาณ 2 คืบ ใส่ปุยรองพื้นกันหุ่มให้ทั่ว
<u>วิธีการปลูก</u>	นำเมล็ดห่อผ้าแซ่น้ำ ๕ ชั่วโมง สรงขึ้นไว้ให้สะเด็คน้ำ ถ้าเมล็ดเต่งถือว่าดี นำเมล็ดที่เครื่องไว้มานปูรูป โดยหยดคอมเมล็ดลงในหุ่มที่ขุดไว้ แล้วกดบดคิน รดน้ำให้ชุ่ม หลังจากปูรูป 7 วัน ก็ต้มโคน และสามารถปักค้างได้เลย
<u>ภาระดีรักษา</u>	
<u>การให้น้ำ</u>	รดน้ำคัวบัวตอนเช้า
<u>การให้ปุย</u>	ปุยรองพื้นสูตร 15 - 20 - 20 ประมาณ 1/2 ช้อน โถะและพูราคน 1 อาทิตย์หลังงอก ใส่ปุยสูตร 15 - 20 - 20 และอีก 10 วันก็ใส่อีกครั้ง
<u>โรค</u>	- โรคคันกัญชา ในหนิก แข็งลงมาตึงแต่ยอด แล้วจะตาย ไม่สามารถแก้ไขได้ต้องถอนทิ้ง ไม่ให้ผลผลิต - โรคเปื่อย เป็นจากกรอกขึ้นไป
<u>แมลง</u>	หนอนเจาะผล บุ้ง
<u>ยาฆ่าแมลง</u>	- โพลีค่อน ฉีดอาทิตย์ละ 1 ครั้ง - โลนาโคน ฉีดอาทิตย์ละ 1 ครั้ง
<u>เก็บเกี่ยว</u>	เก็บเกี่ยวผลผลิตเอง
<u>ผลผลิต</u>	เก็บรังสรรคได้ 200 - 300 กก. แต่ปริมาณจะค่อยๆลดลงไปเรื่อยๆ ในครั้งหลังๆ จะได้ผลผลิตประมาณ 70 - 80 กก.
<u>ภาระเก็บแมล็ดไว้ทำพันธุ์</u>	เก็บเมล็ดไว้ทำพันธุ์เองในปีหน้า
<u>ภาระตลาด</u>	
<u>ราคา</u>	ถ้าไคร่ราคากี กก.ละ 10 - 15 บาท ราคายุก กก.ละ 5 บาท
<u>ขนส่ง</u>	จ้างรถไปส่งที่ตลาด โดยขนรวมกับเจ้าอื่นค่วย
<u>อนาคต</u>	จะปลูกแตงกวาต่อไปเรื่อยๆ แต่ว่าไม่ขายพื้นที่ปูรูปเพิ่ม เพราะไม่มีแรงงานพื้ยพอด้วย
<u>ปัญหาที่พบ</u>	- โรคแมลง - ราคากลอลิตไม่แน่นอน

7. ชื่อ นางเพชรนภา พุทธชล อายุ 34 ปี

สามี นายอนันต์ พุทธชล อายุ 39 ปี อาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ที่อยู่ 101 หมู่ 6 บ.โสง ต.หนองยาง อ.เมืองพะเยา จ.นครราชสีมา

พื้นที่ เป็นคน บ.โสง

มีบุตร 2 คน คนที่ 1 ผู้หญิง เรียน ม. 4 โรงเรียนท่าข้างรายภูร์บำรุง

คนที่ 2 ผู้หญิง เรียน ป.2 โรงเรียนบ้านโสงคุณประชาสารรค

พื้นที่ปลูก 3 ไร่ ปลูกสับปั้นกับถั่วฝักยาว

ปลูกแตงกวามานาน 5 ปี

วิธีเตรียมดิน ໄโดยใช้รถໄเกเดินตาม 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ໄกละ ครั้งที่ 2 ໄดแปร

วิธีปลูก บุคคลุ่มห่างกัน 3 ม. ใช้ฟุราคนารองก้นหลุม หยดคเมล็ค 10 เมล็ดต่อ 1 หลุม แล้วถอนทิ้งให้เหลือเพียง 8 ต้น 1 ไร่ บุคได้ 200 หลุม

การปักชำ ไม่ปักชำ

การคุ้แลรักษา

การให้น้ำ รอฝนอย่างเดียว

การใส่น้ำยา ใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 จำนวน 3 กระสอบ ไอยรอนตันเมื่อแตงอายุได้ 1 สัปดาห์ อีก 1 สัปดาห์ก็ใส่น้ำยาอีกรัง

การเก็บเกี่ยว เก็บเกี่ยวเอง โดยเก็บวันเว้นวัน ระยะเวลาเก็บเกี่ยวประมาณ 1 เดือน

ผลผลิต 100 กก./ไร่ บรรจุถุงถุงละ 10 กก.

การเก็บเมล็ดไว้ทำพันธุ์ ซื้อเมล็ดมาปลูกโดยใช้เมล็ดตราเครื่องบินจำนวน 2 กระป่อง/ไร่ ราคากระป่องละ 80 บาท

โรคและแมลง มีเหลี่ยมจับใบต้องฉีดยาฆ่าแมลง

การขาย นำไปขายที่ตลาดสุรนคร ราคาตามห้องตลาด โดยขนส่งใส่รถ คนที่อยู่ในหมู่บ้าน เดียวกันซึ่งปลูกแตงหนึ่นกัน และจะขนไปขายเช่นกัน โดยเสียค่าจ้างแตงถุงละ 3 บาท และ คนละ 20 บาท

อนาคต คิดว่าจะปลูกไปเรื่อย ๆ แต่ไม่ขยายพื้นที่

ปัญหาที่พบ -โรคแมลง

-ราคายอดผลิตไม่แน่นอน

8. ชื่อ นางสาวาณี เพชรจิน

ที่อยู่ บ้านเลขที่ 2 หมู่ 5 ต. หนองระเวียง อ.เมือง

มีบุตร 5 คน ชาย 2 คน หญิง 3 คน

ปลูกแตงโมแล้ว 20 กว่าปี

พื้นที่ปลูก 2 งาน หรือ 200 ตารางวา

พันธุ์ พันธุ์หนักและพันธุ์เบา

มาตรฐาน เดือนเมษายน และเดือนตุลาคม

คินปลูก คินเหนียว

การเตรียมคิน ขุดหลุ่มปลูก โดยใส่ปุ๋ยและฟูรากานรองกันหลุ่ม

การปลูก แซ่เม็ดพึงไว้ 1 เดือน ห่อผ้าพึงไว้ 2 ศีน แล้วนำไปยอดหลุ่ม ยอดเม็ดคั่งประมาณ 4-5 เม็ด/หลุ่ม

การปักชำง รอจนต้นแตงสูงประมาณ 1 朔ก จึงจะปักชำง

การดูแลรักษา

การให้น้ำ หวาน้ำน้ำมารดจากคลองที่บุคไว้

การใส่ปุ๋ย ใส่ 3 ครั้ง 1 รองพื้นกันหลุ่ม

2 ตอนหลุ่มหลุ่ม (หลังออกประมาณ 12 วัน)

3 ตอนหลุ่มครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรกประมาณ 10 วัน

การเก็บเกี่ยว เก็บเอง

ผลผลิต ประมาณ 300-400 กก./ครั้ง

โรคและแมลง - โรคต้นกัญชา

- ใบหิว ก

ปัญหา แคงไม่เข็นคำง ~~ต้องใช้เชือกมูก~~

การตลาด ไปรถโดยสาร คิดค่ารถจากผลผลิตทั้งหมดครึ่ยละ 10 ค่าคนโดยสาร 10 บาท ไปขายตลาดสุรนเครื่อง

แรงงาน ไม่ได้ช่างแรงงาน ทำเองในครอบครัว

อนาคต ปลูกต่อไปเรื่อยๆ

ปัญหาที่พบ - โรคแมลง

- ราคากลางต่ำไม่แน่นอน

9. ชื่อ นายทองคำ มนมา

บัญชี 2 คน ชาย 1 คน หญิง 1 คน

ที่อยู่ บ้านเลขที่ 54 หมู่ 6 ต.หนองย่าง อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.นครราชสีมา
ปัจจุบันแต่งงานแล้ว 30 ปี

พันธุ์ที่ปลูก พันธุ์หนัก

พื้นที่ปลูก 2 งาน หรือ 200 ต.ร.ว.

คินปลูก คินเหนียว

ถูกปลูก เดือนพฤษจิกายน

การเตรียมดิน พื้นรอง พรวนดิน ขุดหลุ่มใส่ปุ๋ยรองพื้น

การปลูก ปลูกโดยการหยดคเมล็ด

การปักก้าง หลังจากปลูกได้ 7 วัน เริ่มปักก้าง

การดูแลรักษา

การให้น้ำ รดน้ำทุกวัน ๆ ละ ครั้ง(เข้าหรือเย็น) น้ำจากคลองสาธารณะ

การให้ปุ๋ย ใส่ปุ๋ย 2 ครั้งคือ 1. ปุ๋ยรองพื้น มีเข็มู และ ชีวะ

2. ปุ๋ยสูตร 15-15-15 หลังจากปลูกได้ 15 วัน

การเก็บเกี่ยว เก็บเกี่ยวเอง ใช้แรงงานไกรอบครัว

เก็บได้วันได้วันเร็นวัน ประมาณ 15 ครั้ง/ 1 เดือน

ผลผลิต ได้ประมาณ 60-100 กก./ครั้ง

โรคแมลง ภัยยาป้องกัน ตอนเริ่มออกดอกและฉีดไปเรื่อย ๆ

การตลาด เอาไปขายเองที่ตลาด ได้ราคา 5-10 บาท/กก.

แรงงาน ไม่จำเป็นแรงงาน แต่ทำเองในครอบครัว

อนาคต ปลูกต่อไปเรื่อย ๆ ถ้าราคาดีจะเพิ่มพื้นที่ปลูกอีก

ปัญหาที่พบ -โรคแมลง

-ราคากลางลดลง

10. ชื่อ นางเต็ม อาศัยพวง อายุ 70 ปี
มีบุตร 3 คน ช่วยทำเกษตรทั้งหมด
ที่อยู่ บ้านเลขที่ 69 หมู่ 5 บ้านทับซ้าง ต.หนองระเวียง อ.เมือง จ.นครราชสีมา
ปลูกผัก ปลูกผักด้วยตนเอง

<u>พื้นที่ปลูก</u>	พื้นที่หนัก
<u>พื้นที่ปลูก</u>	2 งาน
<u>คินปลูก</u>	คินทรัพย์
<u>ถูกปลูก</u>	เดือนพฤษภาคม
<u>การเตรียมดิน</u>	ไกดินทิ้งไว้ 1 คืน แล้วขุดหุ่นห่างกันประมาณ 1 ศอก ใส่ปุ๋ยรองพื้นแล้วจึงหยอดเมล็ด
<u>การปลูก</u>	ปลูกโดยการหยอดเมล็ด โดยนำเมล็ดไปแช่น้ำ 1 คืน เอาเมล็ดมาห่อผ้าไว้ 1 วัน จึงนำไปหยอดในหุ่นประมาณ 4-5 เมล็ด/หุ่น ประมาณ 2 วันจะเริ่มงอก
<u>การปักชำ</u>	หลังจากปลูกได้ แห้งสูงประมาณ 1 ศอก
<u>การดูแลรักษา</u>	
<u>การให้น้ำ</u>	รดน้ำ 2 ครั้ง/วัน เช้าเย็น นำน้ำมาจากบ่อที่กรมทรัพยากรมาเจ้าไว้ 2 บ่อ
<u>การให้ปุ๋ย</u>	- ปุ๋ยรองพื้น สูตร 15-15-15 และฟูราcon - พองออกใบอ่อน 3 ใบ ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ข้างหุ่น - เมื่อแห้งสูงประมาณ 1 ศอก ปักชำใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 - ใส่ปุ๋ยคอกประมาณ 2 ครั้ง ตลอดฤดูกาล
<u>การเก็บเกี่ยว</u>	เก็บเกี่ยวผลผลิต เก็บได้ประมาณ 2 ครั้ง
<u>ผลผลิต</u>	ได้ประมาณ 1,000 กก.
<u>โรคแมลง</u>	- ผืดยาโพธิค่อนตอนที่แห้งเริ่มงอก - โรคใบหยิก - แมลง หนอนเจาะผล ฉีดป้องกันกำจัด
<u>การตลาด</u>	
<u>ราคา</u>	กก. 3-15 บาท
<u>ขนส่ง</u>	ถูกเป็นคนนำไปขายที่ตลาด
<u>แรงงาน</u>	ห้างรถไถเตรียมดิน 120 บาท
<u>อนาคต</u>	ปลูกต่อไปเรื่อยๆ สร้างบ้านถาวร
<u>ปัญหาที่พบ</u>	- โรคแมลง - ราคาผลผลิตไม่แน่นอน

กะหลាปນី

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรที่ปลูกกะหล่ำปลี
ในเขตตำบลหัวยแคน อันดับปากช่อง จังหวัดนราธิวาส

ชื่อ นาย บุญมี โป๊ะ ใจสัง อายุ 45 ปี
ที่อยู่ 64 หมู่ 1 บ้านหัวยแคน ต. หัวยแคน อ. หัวยแคน จ. นราธิวาส 30000
มีบุตรจำนวน 2 คน คนที่ช่วยในการเกษตรคือบรรดา อุกไม่ได้ช่วย
สภาพสังคม ชั้งเป็นแบบอิสาน
ปลูก กะหล่ำปลีน้ำแล้ว 5 ปี
พื้นที่ใช้ปลูก คือ พื้นที่ครัวลูกโลก เป็นพื้นที่ลูกผสม
พื้นที่ปลูก 4 - 5 ไร่
สภาพของดิน ดินเหนียว
วิธีการปลูก ใช้การเทาเมล็ดในแปลงเพาะ 30 วัน 1 ปีปลูกได้ครั้งเดียว จะทำหลังจากการทำนา
วิธีการเตรียมดิน ไถผ่าน 2 ครั้ง ไถกลบ ยกแปลง ชุดหุ่น ปลูก 1 ไร่ ประมาณ 9,000-10,000

ดัน ไส้ปูยแปลง สูตร 15-15-15

วิธีการให้น้ำ รดน้ำทุกวัน ระบายน้ำจากคลองขึ้นมาตาม ใช้สายยางรด
การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ถ้าไม่งอกก็ใส่ปุ๋ยบุหรี่
วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มีดกีบ ใช้มีดตัด ไม่ต้องจ้างแรงงานจะขอแรงเพื่อนบ้านมาช่วยกันกีบ แล้วดอบ
แทนโดยการเลี้ยงอาหาร และเครื่องดื่ม

การขนส่ง เวลานำผลผลิตไปขายจะมีแม่ค้ามารับถึงแปลงปลูก มาจากตลาดสุรนารี ศรีนารี
โรคและแมลงที่เจอ หนอนและแมลงกินใบ โรคราและโรคเน่า烂 แก้ไข้ แมลงบุชผสมผ่านเคน ฉีด
ตอนเช้าแล้ว โพธิ์คอน ใช้เครื่องหั่นแบบสะพายหลัง ถ้าระบาดมากฉีก 2-3 วัน / ครั้ง ถ้าระบาดไม่มากก็จะฉีด 1
อาทิตย์ / 1 ครั้ง

ปัญหาที่เคยประสบ ราคาตกต่ำ น้ำไม่พอ และปุ๋ยมีราคาแพง
ราคาผลผลิต ราคาถ้าสูตร 2-2.5 บาท / กก. ผลผลิตเฉลี่ยต่อ 1 ไร่ ประมาณ

4-5 ดัน

จะปลูกกะหล่ำปลี ต่อ เมื่อออกจากเรือนจากการทำนา ค่าปุ๋ย กระสอบละ 350 บาท 1 ไร่ ใช้ 7-8
กระสอบ ค่าเช่าแมลง ประมาณ 2,000 บาท ค่าเมล็ดพันธุ์ 1,000 บาท
อย่างให้รู้มีส่วนช่วยในการพยุงราคาให้คงที่ และช่วยเรื่องราคาปุ๋ยและยาฆ่าแมลงให้ถูกกล

ชื่อ ทองดี ทศพักรชร

ที่อยู่ 13 หมู่ 1 ต. หัวยแคน อ.กาญจนหัวยแคน จังหวัดนครราชสีมา 30000

มีบุตรจำนวน 3 คน คนที่ช่วยในการเกษตรคือสามีและลูกแต่ลูกจะมาช่วยเฉพาะวันเสาร์และอาทิตย์

สภาพสังคม บังเป็นแบบอิสาน

ปลูก ภกษ์สำลีมาแล้ว 2 ปี

พันธุ์ที่ใช้ปลูก คือ พันธุ์คราลูกโลโก เป็นพันธุ์ลูกผสม

พื้นที่ปลูก 3 งาน

สภาพของดิน ดินมีสภาพเป็นกรดมาก

วิธีการปลูก ใช้การเพาะเมล็ด เพาะเดือนกันยายน เก็บเกี่ยวเดือนธันวาคม

วิธีการเตรียมดิน ยกแปลง พรวน 2 ครั้ง ใส่ปูบสูตร 15-5-15 เวลาปลูกໄດ อีก 2 ครั้ง บุคคลุน ประมาณ 20 นิ้ว ลึกประมาณ 1 คืบ (ประมาณ 10 ซม.) จากนั้นประมาณ 1 อาทิตย์ใส่ปูบสูตร 15-15-15

วิธีการให้น้ำ 2 วันละครน้ำ 1 ครั้ง สูบน้ำจากคลองเข้ามารด

การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา ใส่ปุ๋ย 15-15-15 ในแปลง ก่อนปลูกจากนั้น 7 วันใส่ปุ๋ย 15-15-15 และ จะใส่อีกครึ่งตอนที่จะหล่าปลูกไม่อ่อน ประมาณ 3 ครั้งต่อการปลูก 1 ครั้ง ส่วนขยายแมลงศีกทุกๆ 7 วัน แต่ จะหักนิ่ม 2 อาทิตย์ก่อนเก็บ

วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มือเก็บ ใช้มีดตัดเอา ไม่ต้องจ้างแรงงานจะขอแรงเพื่อนบ้านมาช่วยกันเก็บ แล้ว ตอนเท่านโดยการเลี้ยงอาหาร และเครื่องคั่ม

การขายส่ง เวลานำผลผลิตไปขายจะมีแม่ค้ามารับถึงแปลงปลูก จะขายหนาครุกครั้งไม่เคยเหลือ โรคและแมลงที่เจอ หนอนกินใบ แก้โดยโครคิดอน+แอมบูส ผสมแล้วฉีดพ่น

ปัญหาที่เคยประสบ ราคาตกต่ำมาก เพราะมีการแข่งขันกับตลาดทางจังหวัดอื่นแก่นผลิตออกมามาก ทำให้ราคาตก

ราคาผลผลิต 1 บาท - 7 บาท (ราคาล่าสุด 1 บาท / กก.)

จะปลูกจะหล่าปลี ต่อ เมื่อออกจากทำการทำงาน และเมื่อปีที่แล้วขายได้ราคิดีถึง กก.ละ 7 บาท แต่ถ้าถึงหน้าแล้งก็จะเพิ่มพื้นที่ปลูก ดันทุนการผลิต 1,000 บาท / 3 งาน พื้นที่ 3 งาน ใช้เมล็ด 2 กระป่อง

ชื่อ นางพิมพา พางหาร้อน สามี ชื่อ นายสำเนียง พางหาร้อน
 ที่อยู่ 2 หมู่ 1 ต. หัวขแคน อ.เมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 30000
 มีบุตรจำนวน 4 คน คนที่ช่วยในการเกษตรคือสามีและลูกอีกหนึ่งคน ส่วนคนอื่นไปทำงานที่โรงงาน
 กันหมด

สภาพสังคม ยังเป็นแบบอิสาน

ปัจจุบัน กะหลា ปีกีนาแล้ว 12 ปี

พันธุ์ที่ใช้ปัจจุบัน คือ พันธุ์ตราลูกโลก เป็นพันธุ์ลูกผสม

พื้นที่ปัจจุบัน 2 ไร่

วิธีการปลูก ใช้การเพาะเมล็ด เผาเดือนกุมภาพันธ์ ปลูกเดือนมีนาคม

วิธีการเตรียมดิน แปลงปัจจุบัน 2 หมา 7 รอบ ชุดใหญ่ โรยปูนขาวและปูย 15-15-15
 ในแปลง ทำการปักจากนั้น 7 วันใส่ปูย 15-15-15 แล้วอีก 15 วันใส่อีกครั้งหนึ่ง (ใส่ทุก 15 วัน) เป็นระยะเวลา 2 เดือนครึ่งจะสามารถเก็บผลผลิตได้

วิธีการให้น้ำ รดน้ำตอนเช้าทุกวัน ใช้น้ำจากคลอง ชั้งๆ

การใส่ปูยและการดูแลรักษา ตอนเตรียมดิน โรยปูนขาวและปูย 15-15-15 ในแปลง ทำการปักจากนั้น 7 วันใส่ปูย 15-15-15 แล้วอีก 15 วันใส่อีกครั้งหนึ่ง (ใส่ทุก 15 วัน) เป็นระยะเวลา 2 เดือน ส่วนยาฆ่าแมลงฉีดทุกๆ 7 วัน (หนอนกินใบ) แต่จะหยุดฉีด 1 อาทิตย์ก่อนเก็บ

วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มือเก็บ ไม่ต้องหางแรงงานอะขอแรงเพื่อบ้านมาช่วยกันเก็บ แล้วตอบแทนโดย การเลี้ยงอาหาร และเครื่องดื่ม

การขายส่ง เวลานำผลผลิตไปขายจะมีแม่ค้ามารับซื้อแปลงปัจจุบัน ถ้าขายไม่หมดก็ทิ้ง

โรคและแมลงที่เจอ หนอนกินใบ แก้โดยโครค่อน+แอมบูส ผสมแล้วฉีดพ่น

ปัญหาที่เคยประสบ ราคาตกต่ำ

ราคาผลผลิต 50 สตางค์ - 4 บาท (ราคาลำสูด 2 บาท/กก.) ราคادي่วยัง พ.ย. - ธ.ค. ประมาณ 4 บาท / กก. แต่เดือนกุมภาพันธ์ 1 บาท / กก.

จะปักกะหลาปี ต่อ เมื่อออกจากเว้นจากการทำงาน แต่เนื้อที่ปักกะหลาปีต้องคำนึงถึงเพิ่มพื้นที่ปักกะหลาปี ต้นทุนการผลิต 7,000 - 8,000 บาท / 2 ไร่ ค่าปูยกระสอบละ 330 บาท เมล็ดพันธุ์กระป่องละ 550 บาท

ชื่อ ทองอินทร์ ทศพัสดุร์

ที่อยู่ หมู่ 1 ต.หัวขแคน อําเภอหัวขวายແಡลง จังหวัดนราธิวาส 30000

มีบุตรจำนวน 3 คน คนที่ช่วยในการเกษตรคือสามีและลูกอีก 1 คน ส่วนอีก 2 คนไปทำงานต่างจังหวัด
สภาพสังคม บังเป็นแบบอิสาน

ปัญญา กะหลាปเลี่ยນแล้ว 8 ปี

พันธุ์ที่ใช้ปลูก คือ พันธุ์ตราลูกโลก เป็นพันธุ์ลูกผสม เนื้อนิ่น ผู้บริโภคนิยม

พื้นที่ปลูก 5 ไร่

สภาพของดิน คินร่วนมีสีคำ

วิธีการปลูก ใช้การเพาะเมล็ด เพาะเดือนธันวาคม ข้ายปลูกลงแปลง ม.ค.

ประมาณ 3 เดือน เก็บผลผลิตได้ ต้นเดือน เม.ย. ช่วงเก็บเกี่ยวถึงเดือน พ.ค.

วิธีการเตรียมดิน ໄດ 2 ครั้ง ໄດคง 1 ครั้ง ໄดยกร่องเป็นแปลง ระยะความกว้างของแปลง 2 เมตร
ความชื้นดินมากพื้นที่ ชุดหลุนเน่าน้ำรดก่อนปลูกแต่ไม่ใส่ปุ๋ยรองกันหลุนจะใส่มีอ อาทิตย์แล้วใส่ปุ๋ยสูตร 15-
15-15 จากนั้นอีก 14 วันใส่ครั้งหนึ่งใส่ตอนติดหัวแล้ว และใส่มากระยะที่กะหลាปเลี่ยนกำลังห่อตัว

วิธีการให้น้ำ รดวันเว้นวัน ถูกสภาพดินถ้าดินแห้งก็รด ถูบนำ้จากคลองเข้มารด ใช้สายยางรด

การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา หนึ่งอาทิตย์แล้วใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 จากนั้นอีก 14 วันใส่ครั้งหนึ่งใส่
ตอนติดหัวแล้ว และใส่มากระยะที่กะหลาปเลี่ยนกำลังห่อตัว แต่จะหยุดฉีด 2 อาทิตย์ก่อนเก็บ

วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มือเก็บ ใช้มีดตัดเอา ไม่ต้องจ้างแรงงานจะขอแรงเพื่อนบ้านมาช่วยกันเก็บ
ประมาณ 8 - 9 คน แล้วตอบแทนโดยการเลี้ยงอาหาร และเครื่องดื่ม

การขนส่ง เวลานำผลผลิตไปขายจะมีแม่ค้ามารับจากโกร้าและสูรินทร์มาถึงแปลงปลูก

โรคและแมลงที่เจอ หนอนภายในพืช หนอนคีบกระหลา แก้ไข ผาแคน เป็นพหุชนิดแล้วมีค
พ่น ไหร่ค่อนฉีดตอนเช้าแล้ว จะทำลายตอนช่วงกะหลาห่อตัว เจาะเข้าไปกินข้าวในจนถึงยอด

ปัญหาที่เคยประสบ ราคาตกต่ำมาก บางครั้งกะหลาปเลี่ยนที่เก็บมีหัวที่ใหญ่เกินไปແມ່ค้าไม่รับก็จะเอาไป
แยกให้เพื่อนบ้าน

ราคาผลผลิต 3 - 4 บาท ราคาล่าสุด 2 บาท / กก.

จะปลูกกะหลาปเลี่ยน ต่อ เนื่องจากเงินจากการทำนาเฉลี่ยตันทุนต่อไร่ 2,000 บาท 1 ไร่ เก็บได้ 3-4

ครั้ง

อหากให้รู้มีส่วนช่วยในการพยุงราคาให้คงที่ และช่วยเรื่องราคาปุ๋ยและขยายแมลงให้ถูกลง

ชื่อ นาย ชาลี พิมพ์เน้าธรรม อายุ 67 ปี ภรรยาชื่อ นาง นาง พิมพ์เน้าธรรม อายุ 65 ปี
 มีบุตรจำนวน 5 คน คนที่ช่วยในการเกษตรคือสามีและลูกอีก 1 คน ส่วนอีก 4 คนไปทำงานต่างจังหวัด
 สภาพสังคม บังเป็นแบบอิสาน
 ปลูก กะหน้ำปลีมานแล้ว 5 ปี
 พันธุ์ที่ใช้ปลูก คือ พันธุ์คราลูกโลก เป็นพันธุ์ลูกผสม
 พื้นที่ปลูก 6 ไร่
 สภาพของดิน ดินร่วนมีสีดำ บริเวณที่ปลูกอยู่ติดคลอง
 วิธีการปลูก ใช้การเพาะเม็ดในแปลงเพาะ เพาะเดือนธันวาคม ประมาณ 3 เดือน เก็บผลผลิต

ได

วิธีการเตรียมดิน ไถผ่าน 2-1 ครั้ง ไถยกร่องเป็นแปลง ระยะความกว้างของแปลง 1 วา ใช้ขอบ
 ขาดูม หดุนห่างกันหดูมละ 1 ฟุต

วิธีการให้น้ำ รดน้ำวันวัน ระบายน้ำจากคลองขึ้นมาตาม ใช้สายยางรดน้ำ

การใส่ปุ๋ยและการคูแลรักษา ปลูกได้ 3-4 วัน ให้ปุ๋ย 15-15-15 อีก 15 วัน ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15
 พอกจะหล่าปลีเริ่มจะห่อตัวก็ใส่ปุ๋ย 15-15-15 อีกครั้ง

วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มือเก็บ ใช้มีดตัดเอา ไม่ต้องหางแรงงานจะขอแรงเพื่อนบ้านมาช่วยกันเก็บ
 ประมาณ 8-9 คน แล้วตอนแทนโดยการเลี้ยงอาหาร และเครื่องดื่ม

การขนส่ง เวลานำผลผลิตไปขายจะมีแม่ค้ามารับดึงแปลงปลูก

โรคและแมลงที่เจอ หนอนไข่ผัก และแมลงหัวใจ แก้ไขด้วยยาเคมี เป็นผงผสมน้ำแล้วฉีดพ่น

ปัญหาที่เคยประสบ ราคาตกต่ำมาก ถ้าหากราคาตกต่ำมากก็ปล่อยทิ้ง

ราคาผลผลิต ราคาล่าสุด 1-2 บาท / กก. บางครั้ง 50 สตางค์

จะปลูกจะหล่าปลี ต่อ เมื่อจากเงินจากการทำงานเฉลี่ยต้นทุนต่อไร่ 2,530 บาท 1 ไร่ เก็บได้ 2-3
 ครั้ง เริ่มเก็บอายุ 10 วัน เก็บได้ 13-16 ตันต่อ 6 ไร่ ค่าเม็ดพันธุ์ กระป่องละ 500 บาท 6 ไร่ ใช้ 2 กระป่อง
 ค่าปุ๋ย กระสอบละ 350 บาท 1 ไร่ใช้ 3 กระสอบ ค่ายาฆ่าแมลง

อย่างให้รู้สึกช่วยในการพยุงราคาให้คงที่ และช่วยเรื่องราคาปุ๋ยและยาฆ่าแมลงให้ถูกกล

ชื่อ นายพรหมนา เต็มรัตน์
 ที่อยู่ 38 หมู่ 1 บ้านหัวขแยก ต. หัวขแยก อ. หัวขแยก จ. นครราชสีมา 30000
 มีบุตรจำนวน 5 คน คนที่ช่วยในการเกษตรคือภรรยา สุกชัย 2 คน ส่วนอีก 3 คนไปทำงานค้าง
 จังหวัด

สภาพสังคม	บังเป็นแบบอิสาน
ปลูก-	กะหล่ำปลีมาแล้ว 4 ปี
พันธุ์ที่ใช้ปลูก	คือ พันธุ์ตราลูกโภก เป็นพันธุ์ลูกผสม
พื้นที่ปลูก	5 ไร่
สภาพของดิน	ดินเหนียว
วิธีการปลูก	ใช้การเพาะเมล็ดในแปลงเพาะ 40 วัน ทำการข้าบปักโภกโดยขุดหุบ ระยะระหว่าง ต้น 40 ซม. ปลูกได้ครั้งเดียว จะทำสับกับการทำนา

วิธีการเตรียมดิน ไถดิน คาด คาดไว้ 1 สัปดาห์ ไถยกร่องกว้าง 1.5 เมตร ความยาวแล้วแต่พื้นที่
 วิธีการให้น้ำ รดน้ำทุกวัน สูบน้ำจากคลองเข้มาราด ใช้สายยางรด
 การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา ใส่ 3 ครั้ง ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ใส่ครั้งแรกหลังจากข้ายปักโภก 1 อาทิตย์
 หลังจากนั้นใส่ทุก 15 วัน ใส่ปุ๋ย 15-15-15

วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มีดตัดเอาเริ่มเก็บปลาษ ม.ค. เก็บเกี่ยวถึง ม.ค. ไม่ต้องจ้างแรงงานจะขอ
 แรงเพื่อนบ้านมาช่วยกันเก็บ แล้วตอบแทนโดยการเลี้ยงอาหาร และเครื่องดื่ม

การขายส่ง เวลานำผลผลิตไปขายจะมีแม่ค้ามารับถึงแปลงปักโภก 5 ไร่ได้ 9 ตัน/ 1 ครั้ง
 2 ตันแรก ได้ต้นละ 500 บาท 7 ตันที่เหลือ ต้นละ 700 บาท

โรคและแมลงที่เจ้อ หนอนกระดู่ เพลี้ยขาว โรคราและโรคเน่า爛 แก้โดย
 แอนบูชาผสมผ่านมีดคอก่อนเจอแล้ว

ปัญหาที่เคยประสบ ราคาตกต่ำ น้ำไม่พอ และปุ๋ยมีราคาแพง
 ราคาผลผลิต ราคาล่าสุด 2-3 บาท / กก. ผลผลิตเฉลี่ย 9 ตัน ต่อ 5 ไร่/ 1 ครั้ง
 จะปักโภกจะหล่นปี ปัจจุบันไม่ปักโภก เนื่องจากขาดทุนมาก ราคาไม่มีดี ค่าปุ๋ย 16 คะแนน กระสอบละ
 300 บาท เมล็ดพันธุ์ 1 กระป่องใหญ่ 500 บาท
 อย่างให้รู้มีส่วนช่วยในการพยุงราคาให้คงที่ และช่วยเรื่องราคาปุ๋ยและยาฆ่าแมลงให้ถูก

ชื่อ นาย อวิล ชารัมย์ อายุ 46 ปี กรรมการห้องสีค่า ชารัมย์
ที่อยู่ 66 หมู่ 1 ต.ไห้วงแคน อ.อำเภอห้วยแฉลง จังหวัดนราธิวาส 30000
มีบุตรจำนวน 4 คน และเสียชีวิตไปแล้ว 1 คน ซึ่งเหลือแค่ 3 คน คนที่ช่วยในการเกษตรคือสามีและลูก 2 คน ส่วนอีกคนหนึ่งไปทำงานที่กรุงเทพฯ

สภาพสังคม ขึ้นเป็นแบบอิสาน

ปศุสัตว์ กะหล่ำปลีมาแล้ว 14 ปี

พันธุ์ที่ใช้ปลูก คือ พันธุ์คราเครื่องบิน เป็นพันธุ์ลูกผสม เมล็ดที่ปลูกซื้อมากจากกรุงเทพฯ

พื้นที่ปลูก 3 ไร่ แต่จะปลูกแดง โนนและกะหล่ำป่นกัน

สภาพของดิน ดินเหนียวปนกรายละเอียด

สภาพผ่านฟ้าอากาศฝนไม่ตกทำให้น้ำไม่พอ ขาดน้ำมาก

วิธีการปลูก ใช้การเพาะเมล็ด เพาะเดือนม.ค. เพาะ 30 - 45 วัน ข้ายลงปลูก 75 - 80 วัน ช่วงเก็บเกี่ยว ประมาณ 5 - 6 วัน เก็บเกี่ยวเดือน เม.ย.

วิธีการเตรียมดิน ไถผาน 2 ได 2 ครั้ง แปลงปลูกกว้างประมาณ 1.5 เมตร ความยาวตามขนาดของพื้นที่ ระยะปลูก 50*30 ซม. ขึ้น ข้ายปลูกไม่ต้องใส่ปุ๋ย เริ่มใส่หลังจากนั้นประมาณ 1 อาทิตย์ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 และเมื่อกระหล่ำปลีกำลังเป็นรูปใส่ 15-15-15 อีก 1 ครั้ง ก่อนตัด 20 วันไม่ใส่ปุ๋ย

วิธีการให้น้ำ รดน้ำวันละ 1 ครั้ง ถูบนำ้ำจากคลองเข้ามาราด แล้วใช้สายยางรดน้ำ

การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา ปลูกจากนั้น 7 วันใส่ปุ๋ย 15-15-15 และจะใส่อีกครั้งตอนที่กะหล่ำปลีเริ่มเป็นรูป ส่วนขยายแมลงปีกทุกๆ 7 วัน แต่จะหยุดฉีด 2 อาทิตย์ก่อนเก็บ

วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มือเก็บ ใช้มีดตัดเอา ไม่ต้องจ้างแรงงานจะขอแรงเพื่อนบ้านมาช่วยกันเก็บ แล้วตอบแห้งโดยการเลี้ยงอาหาร และเครื่องคืน

การขายส่ง เวลานำผลผลิตไปขายจะมีแม่ค้ามารับถึงแปลงปลูก ให้ กก. ละ 1.5 บาท แต่ถ้าขายไม่หมดจะนำไปขายเอง โดยได้รับมอบเชอร์ไซต์ไปขาย กก. ละ 5 บาท จะขายปลูกเพื่อให้หมดไม่ให้เหลือทิ้ง

โรคและแมลงที่เจอ หนอนอเมริกัน หนอนใย เพลี้ยขี้ก็ัง โรคเน่าและโコンเดะ ใช้ยาการเตี้้ แอน奴ช พนคณ โคลีโซ่อน เป็นผงผสมน้ำฉีดตอนที่เห็นแมลงมากัดกินแล้ว

ปัญหาที่เคยประสบ ราคาค่าที่มาก ค่าปุ๋ยและยาฆ่าแมลงมีราคาสูง น้ำไม่เพียงพอ

ราคาผลผลิต ราคาล่าสุด 1.5 บาท / กก. ผลผลิตต่อไร่ 3 ตัน หัวละประมาณ 1 กก. ปุ๋ย 1 ไร่ 5 ถุง ถุงละ 50 กก. ราคาถุงละ 350 บาท ยาฆ่าแมลงประมาณ 1,000 บาท ค่าน้ำมัน 800 บาท

จะปลูกกะหล่ำปลี ต่อ เมื่อจากเว้นจากการทำงานแล้วหากให้รู้ช่วยในการพยุงราคางานค่าให้คงที่ มีองค์กรที่จัดซื้อขายของกลุ่มผู้ปลูกกะหล่ำปลี เช่นให้กู้เงิน 2,000 บาท 6 เดือนจะเก็บครั้งหนึ่ง

ชื่อ นาย สุพจน์ ศิริทรงศิลป์ อายุ 40 ปี
ที่อยู่ 90 หมู่ 1 ต. หัวยแคน อำเภอหัวযแผลง จังหวัดนราธิวาส 30000
ภัยคุกจ้านวน 3 คน คนที่ช่วยในการเกษตรคือกรรยาและลูก 3 คน
สภาพสังคม ขังเป็นแบบอิสาน
ปัจจุบัน กะหลាปเลี่ມาแล้ว 5 ปี ด้านป่าhaven ไม่มีกีบไม่ปัจจุบัน
พันธุ์ที่ใช้ปัจจุบัน คือ พันธุ์คราลูกโลก เป็นพันธุ์ลูกผสม
พื้นที่ปัจจุบัน 5 ไร่
สภาพของดิน ดินเหนียวท้องนา
วิธีการปลูก ใช้การเพาะเมล็ด เพาะเดือนม.ค. เพาะกล้าประมาณ 1 เดือน ใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15
รองพื้น และใช้ฟาร์มา侃กัมมคและรา เริ่มปักเดือน ก.พ. เก็บเกี่ยว 100 วัน ประมาณ เม.ย. 1 ปี ปัก ได้ 2 ครั้ง
ครั้งแรก ม.ค. - เม.ย. ครั้งที่ 2 ธ.ค. - ก.พ.
วิธีการเตรียมดิน โถกบนฟางต่อจากการปักลูกข้าว คินขังไม่แห้งสนิทคราดินให้คินแตก
วิธีการให้น้ำ รณ้ำวันละ 1 ครั้ง ญับน้ำจากคลองขึ้นมาคร แล้วใช้สายยางระด
การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา ปักลูกจากนั้น 7 วันใส่ปุ๋ย 15-15-15 1 อาทิตย์/ 1 ครั้ง
วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มือเก็บ ใช้มีดตัดเอา ไม่ต้องข้างแรงงานจะขอแรงเพื่อนบ้านมาช่วยกันเก็บ แล้ว
ตอนแทนโดยการเลี้ยงอาหาร และเครื่องคืน ก่อนเก็บเกี่ยว 2 อาทิตย์ไม่ต้องนีคชา
การขายส่ง เวลานำผลผลิตไปขายจะมีแม่ค้ามารับถึงแปลงปักลูก ตันละ 3,000 - 5,000 บาท
โรคและแมลงที่เจอ หนอนอเมริกัน หนอนไข่ เพลี้ยจักจั่น โรคเน่าและโคนขาด ใช้แอมบูช พาเคน
เป็นผงผสมน้ำฉีดตอนที่เห็นแมลงมาฉีดกินแล้ว
ปัญหาที่เคยประสบ ราคาตกค่อนข้างมาก ค่าปุ๋ยและยาฆ่าแมลงมีราคาสูง น้ำไม่เพียงพอ
ราคาผลผลิต ราคาตันละ 3,000-5,000 บาท ผลผลิตต่อไร่ 3 ตัน ปุ๋ย 1 ไร่ใช้ 5 ถุง ถุงละ 50
กก. ราคาถุงละ 350 บาท ยาฆ่าแมลงประมาณ 1,000 บาท ค่าเมล็ดพันธุ์ 500 บาท
จะปักกลางหลังปี ต่อ เมื่องจากเว้นจากการทำงาน แต่หากให้รู้ช่วยในการพยุงราคาสินค้าให้คงที่

ชื่อ นาย สำราญ สิงหา

ที่อยู่ 40 หมู่ 1 บ้านหัวขแยก ต. หัวขแยก อ. หัวขแยก จ. นครราชสีมา 30000

มีบุตรจำนวน 2 คน กันที่ช่วยในการเกษตรคือภรรยา สุกไม่ได้ช่วย

สภาพสังคม ยังเป็นแบบอิสาน

ปัจจุบัน กำลังปลูกแล้ว 9 ปี

พันธุ์ที่ใช้ปัจจุบัน คือ พันธุ์ตราสุกโลก เบอร์ 1 เม็ดพันธุ์สุกผสม

พื้นที่ปัจจุบัน 4 ไร่

สภาพของดิน ดินร่วนปนทราย

วิธีการปลูก ใช้การเพาะเมล็ดในแปลงพาย 35 วัน แปลงเพาะกล้า 10 แปลง ได้เก็บไม้ให้คืนติดแน่น เริ่มเดือน ธ.ค. ถึง เดือน ม.ค. อาชญากรก็เข้า 100 วัน ปีปุกได้ครั้งเดียว จะทำสักนักการทำนา

วิธีการเตรียมดิน ไถผ่าน 2 ครั้ง ไถยกร่องเป็นแปลง ระยะความกว้างของแปลง 1.5 เมตร ยาว 6 เมตร ได้ปูแปลงละ สูตร 15-15-15 แปลงละ 1 กก. 1 กระป่องปุกได้ 5 แปลง ประมาณ 2 ไร่

วิธีการให้น้ำ รดน้ำทุกวัน สูบน้ำจากคลองเข้มารด ใช้สายยางรด

การใส่ปุ๋ยและการคุ้นรักษา ใส่ปุ๋ยคอกก่อนทำการปลูกหัวนลงแปลงปุก พองออก 12-13 วัน ใส่อีก 1 ครั้ง และ 25 วันใส่อีก เครื่อง ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 10 วันใส่ 1 ครั้ง พอกะหลាปลีเริ่มจะห่อตัวก็ใส่ปุ๋ย 15-15-15 อีกครั้ง 1,000 หลุม ใช้ 15 กระสอบ

วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มีดเก็บ ใช้มีดตัดเอา ตัดให้สุก ๆ ละ 10 กก. ไม่ต้องจ้างแรงงานจะขอแรงเพื่อนบ้านมาช่วยกันเก็บ แล้วตอบแห้งโดยการเดียงอาหาร และเครื่องคั่ม

การขนส่ง เวลานำผลผลิตไปขายจะมีแม่ค้ารับถึงแปลงปุก มาจากตลาดสุรุนทร์ สุรินทร์ โรคและแมลงที่เจอะ หนอนกระทุก เพลี้ยขาว โรคราและโรคเน่าและ แก้ไขย แอนบูชัฟสมณาแคนนิคตอนแรกแล้ว 7 วันหมุดฤทธิ์ โพร์ค่อน อี 605 15 วันหมุดฤทธิ์ ใช้เครื่องพ่นแบบพวยหลัง

ปัญหาที่เคยประสบ ราคาตกต่ำ น้ำไม่พอ และปูຍมีราคานา

ราคาผลผลิต ราคาต่ำสุด 2-3 บาท / กก. ผลผลิตเฉลี่ย 15-20 ตัน ต่อ 4 ไร่

จะปลูกกะหลาปลี ต่อ เนื่องจากเงินจากการทำนา ค่าปุ๋ย กระสอบละ 330 บาท 10,000 ตัน ใช้ 15 กระสอบ ค่าเช่าผู้แมลง กระป่องละ 50 บาท ประมาณ 1,000 บาท ค่าเมล็ดพันธุ์ 1,100 บาท อย่างให้รู้จะส่วนช่วยในการพุงราคาให้คงที่ และช่วยเรื่องราคาปูຍและยาฆ่าแมลงให้ถูกกล

ชื่อ นาย ประมวล พิมพ์ศักดิ์ อายุ 65 ปี กรรมการซื้อ นาง สาพิมพ์ศักดิ์ อายุ 65 ปี
มีบุตรจำนวน 4 คน คนที่ช่วยในการเกษตรคือสามีและลูกอีก 2 คน ส่วนอีก 2 คนไปทำงานต่างจังหวัด
สภาพสังคม ข้างเป็นแบบอิสาน
ปีกู กะหลាปเลี่ยม่าแล้ว 5 ปี
พันธุ์ที่ใช้ปลูก คือ พันธุ์ตราลูกโลก เป็นพันธุ์ลูกผสม
พื้นที่ปลูก 5 ไร่
สภาพของดิน ดินร่วนมีสีดำ
วิธีการปลูก ใช้การเพาะเมล็ดในแปลงเพาะ 40 วัน เดือน พ.ย. บางครั้งถ้าเก็บเกี่ยวช้าๆ ก็จะเริ่มปลูกเดือน ก.พ. อายุเก็บเกี่ยว 110 วัน
วิธีการเตรียมดิน ได้ผ่าน 2 ครั้ง ได้ยกกระดงเป็นแปลง ระยะความกว้างของแปลง 1 วา
ใช้ขอบบุคคลุน หลุมห่างกัน 35-40 ซม. ปุกได้ 15,000 - 20,000 ต้น โดยแบ่งปุกเป็น 2 รุ่น (ปุกที่ละ ครึ่ง)
วิธีการให้น้ำ รดวันละวัน สูบน้ำจากคลองขึ้นมาด้วย ใช้สายยางรด¹
การใส่ปุ๋ยและการดูแลรักษา หลังปุก 1 สัปดาห์ ให้ปุ๋ย 15-15-15 โดยขยายคนลุนละ 0.5 ห้องโดย
 เมื่ออายุได้ 1 เดือนครึ่ง ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ใส่ที่โคนต้น ๆ ละ 1 ห้องโดย พอกระหลาปเลี้ยงจะห่อตัวก็ใส่ปุ๋ย
 15-15-15 อีกครั้ง²
วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มือเก็บ ใช้มีดตัดเอา ไม่ต้องข้างแรงงานจะขอแรงเพื่อนบ้านมาช่วยกันเก็บ แล้ว
 ตอบแทนโดยการเลี้ยงอาหาร และเครื่องดื่ม³
การขนส่ง เวลานำผลผลิตไปขายจะมีแม่ค้ามารับถึงแปลงปุก
โรคและแมลงที่เจอ หนอนไข่หัก หนอนหนังเหนี่ขาว แมลงศีขรา โรคราและโรคเน่า爛 แก้โดย
 ถอนบุชผสมพานาเคนนิคตอนเจอแล้ว ใช้เครื่องพ่นแบบสะพายหลัง โพร์คอน ใส่ก่อนปุก
ปัญหาที่เคยประสบ ราคาตกต่ำ หัวกะหลาปเลี้ยมีขนาดใหญ่เกินไปขายไม่ได้ บางครั้งตัดขายไม่ทันหัว
 ก็จะแตกเสียหาย ขาดทุนทุกปี ประมาณ 10,000 บาท
ราคาผลผลิต ราคาถ่าสุด 0.5-2 บาท / กก. ราคากะหลาปเลี้ยงขาย ผลผลิตเฉลี่ย 15-20 ตัน ต่อ⁴
 ไร่
จะปลูกกะหลาปเลี้ยง ต่อ เมื่อจากเว้นจากการทำนา และได้เงินเป็นก้อนใหญ่ ค่าปุ๋ย กระสอบละ 390
 บาท 10,000 ตันใช้ 10 กระสอบ ค่าใช้จ่ายคงเหลือ กระป่องละ 50 บาท ประมาณ 1,500 บาท
 อย่างไรรู้มีส่วนช่วยในการพยุงราคาให้คงที่ ประมาณ 3 บาท / กก. และช่วยเรื่องราคาปุ๋ยและยาฆ่า⁵
 แมลงให้ถูกกลง

คงน้ำ

1

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรที่ปลูกคน้า
ในเขตตำบลบ้านเกะ อ.เมือง จังหวัดนครราชสีมา

โดยการสุ่มตัวอย่างเกษตรกรแล้วทำการสัมภาษณ์จำนวน 10 ราย ดังต่อไปนี้

1. ชื่อ นาง滥ม่อน หนึ่งนนະเริง อายุ 45 ปี

ประวัติ อยู่บ้านเลขที่ 360/1 หมู่ 1 ต.บ้านเกะ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

มีบุตร 2 คน คนที่ 1 เป็นหญิง อายุ 23 ปี

คนที่ 2 เป็นชาย อายุ 20 ปี

พื้นที่ปลูก 2 ไร่

ประสบการณ์ปลูก 10 ปี แต่เริ่มปลูกผักกาด嫩 ประมาณ 4 ปี

แรงงาน จ้างแรงงาน 10 คน ค่าจ้างคนละ 120/วัน

จ้างทำรุ่น แยกต้น ตัดต้น

คืน เหนียวร่วน

การเตรียมคืนปลูก ขุดคืนตากไว้ 2 อาทิตย์ จากนั้นหัว่านเยล็ด แล้วใช้เศษฟางคลุน

การให้ปุ๋ย ใส่ปุ๋ยญี่ปุ่น (46-0-0) เมื่อต้นกล้างออกได้ 2 อาทิตย์ หลังจากนั้นก็ใส่ปุ๋ยอีกครั้ง วิธีการใส่จะใส่โดยการหัว่าน

แมลงศัตรูพืชและการป้องกันกำจัด พบนอนกระทุ่หอม, ตัวห่มดผัก

กัดกินใบเป็นรู จะฉีดยาฆ่าแมลง 2-3 ครั้ง

การเก็บเกี่ยว เมื่อถูกประมาณ 48-50 วัน

จำนวนผลผลิต 2 ไร่ ประมาณ 400 กิโลกรัม

การขาย ราคา กิโลกรัมละ 5 บาท โดยจะมีครัวนไว้มัดละ 5 กิโลกรัม ซึ่งจะมีเมียค้ารับไปขาย ช่วงกรกฎาคม ราคาถูก ต้นสิงหาคมากกว่า

ต้นทุน 10,000-20,000 บาท

แนวโน้มการผลิต จะปลูกต่อไปแต่ไม่เพิ่มพื้นที่

ปัญหาที่พบ ราคาก่อนเข้าซื้อต่ำ ต้องการให้รัฐช่วยประกันราคาให้ไม่ต่ำกว่ามัดละ 5 บาท

สถานที่ปลูกผักกาด嫩 ประทัยดแรงงาน ไม่เปลืองน้ำ ถ้าอากาศเย็นคืนในแปลงท้อเย็นในมื้องจะชื้น จึงไม่ต้องรดน้ำ

2. ชื่อ นางกอบแก้ว พิพัรษกษา อายุ 37 ปี

ประวัติ อยู่บ้านเลขที่ 62/1 ต.บ้านเก่า อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นิบุตรชาย 2 คน คนที่ 1 อายุ 18 ปี

คนที่ 2 อายุ 14 ปี

พื้นที่ปลูก 7 ไร่

ประสบการณ์ปลูก 5 ปี

แรงงาน ประมาณ 4-5 คน ค่าจ้างคนละ 120 บาท/วัน

สภาพดิน คินเหนียว

การเตรียมดิน ไถตามดิน โรยปุ๋ยคอก แล้วคูลนด้วยเศษฟาง

การปลูก หว่านเมล็ดแล้วทำการถอนแยก หลังจากหว่าน 1 เดือน

การให้น้ำ ใส่ปุ๋ยสูตร 46-0-0 โดยใส่ 4 ครั้ง

แมลงและการป้องกันกำจัด หนอนไข่ผัก หนอนหนังเหนียว
จะฉีดยาฆ่าแมลงวันเว้นวัน

การเก็บเกี่ยว อายุ 40-50 วัน โดยใช้มีดตัดแล้วทำมัด ๆ ละ 5 กก.

จำนวนผลผลิต 7 ไร่ ประมาณ 4,000 กก. จะมีพ่อค้ามาทำการตัดเองที่ไร่ ราคาประมาณ กิโลกรัมละ 3 บาท ถ้าราคาค่า แต่ถ้าในช่วงราคาก็จะราคา กก. ละ 8-12 บาท

ต้นทุนการผลิต 7 ไร่ รวมค่าแรงงาน ค่าปุ๋ย และค่ายาฆ่าแมลง ประมาณ 20,000 บาท

ปัญหาที่พบ 1. ราคาค่า แล้วนำหัวทุน ทำให้ขาดทุน

2. ปัญหาร่องแมลง แก้ไขลำบากมาก แมลงคื้อยา

แนวโน้มการผลิต จะปลูกต่อแต่ไม่เพิ่มพื้นที่

3. ชื่อ นายร่วง งานกาด อายุ 40 ปี

ประวัติ มีภรรยาชื่อ นางโถ งานกาด อายุ 45 ปี ไม่มีบุตรด้วยกัน อยู่บ้านเลขที่ 116/11 ต.คลาด อ.เมือง จ.นครราชสีมา แต่มีพื้นที่ปลูกอยู่ในตำบลบ้านกาด

พื้นที่ปลูก 5 ไร่ โดยเช่าไว้ละ 2,000 บาทต่อปี

ประสบการณ์ปลูก 4 ปี โดยปลูกผักทางมุ่งมาดลอด

การเตรียมดิน ไก่ตากดินไว้ 10-14 วัน แล้วคุณด้วยเศษฟาง

การปลูก โดยการหัว่านเมล็ด ใช้เมล็ดพันธุ์ของเจียไต้ กระป่องละ 100-170 บาท

แมลงศัตรูที่พบและการป้องกันกำจัด หมัดกระโดย หนอนไข่ผัก จะใช้ได้效 33 หรือแอคเซน 55 ซีซี/㎡ 20 กิโลกรัม

การเก็บปู ใช้น้ำข寇 และน้ำยสูตร 46-0-0 โดยใช้น้ำข寇 2 ก้อนรถ ราคากันละ 600 บาท ส่วนน้ำยูเรียจะใส่เรื่อยๆ คลองการปลูก อัตราไว้ละ 25 กก. ต้องการใส่ 2 ครั้ง จะใช้น้ำข寇ทั้งหมด ประมาณ 2 กระสอบ ราคากะสอบ ละ 490 บาท

แหล่งน้ำ น้ำคลประทานจากลำตะคอง

การจ้างแรงงาน ประมาณ 10 คน เป็นคนงานไม่ประจำ ค่าจ้างคนละ 120 บาท/วัน

การเก็บเกี่ยว อายุ 40-60 วันเก็บเป็นมะนาวะยะกลาง โดยมีแม่ค้าประจำดูแล

ปัญหาที่พบ 1. ราคามีแนวโน้มโดยเฉพาะปีนี้ราคาค่า

2. ษาย่าแมลง มีราคาสูงมาก

4. ชื่อ นายประเสริฐ ชูเกะ อายุ 33 ปี
ประวัติ มีภรรยาชื่อ นางแสน ชูเกะ มีบุตรด้วยกัน 2 คน คนที่ 1 อายุ 7 ขวบ เรียนอยู่โรงเรียน
 เมือง คุนที่ 2 อายุ 10 เดือน อยู่บ้านเลขที่ 453 หมู่ 1 ต.บ้านเกะ อ.เมือง จ.นครราชสีมา
<u>ประสบการณ์ปลูก</u>	7 ปี
<u>พื้นที่ปลูก</u>	9 ไร่
	ปลูกคน้า 7 ไร่
	ปลูกหอม 2 ไร่
<u>การเตรียมดิน</u>	บุดดินเนื่องจากการพรวนแล้วใส่ปุ๋ย ยอด กะปูน ประมาณ 2 คันรถ รถละ 600 บาท
ไถตามดินไว้ 10-14 วัน แล้วคลุนด้วยเศษพัง
<u>การปลูก</u>	โดยการหัวน้ำเมล็ด ใช้เมล็ดพันธุ์ของเจียไต์ กระปืองละ 100-170 บาท
<u>แมลงศัตรุที่พบและการป้องกันกำจัด</u>	หนอนกระโดด หนอนไส้ผัก
จะใช้ได้面积约 33 หรือแอคเซน 55 ซีซี/㎡ 20 ลิตร พ่น
<u>การให้น้ำ</u>	ใช้ปุ๋ย ยอด กะปูน และปุ๋ย สูตร 46-0-0 โดยใช้ปุ๋ย ยอด 2 คันรถ ราคาคันละ 600 บาท ส่วนปุ๋ยเรียจะใส่เรื่อยๆ ตลอดการปลูก อัตราไร่ละ 25 กก.
ต้องการใส่ 2 ครั้ง จะใช้น้ำ ยทั้งหมด ประมาณ 2 กระสอบ ราคากล่องละ 490 บาท
<u>แหล่งน้ำ</u>	น้ำชลประทานจากลำตะคอง
<u>การจ้างแรงงาน</u>	ประมาณ 10 คน เป็นคนงานไม่ประจำ ค่าจ้างคนละ 120 บาท/วัน
<u>การเก็บเกี่ยว</u>	อายุ 40-60 วันเก็บเป็นคนน้ำรำยະกลาง โดยมีแม่ค้าประจำตัดเอง.
<u>ปัญหาที่พบ</u>	1. ราคามิ่งແນ່ນອນ โดยเฉพาะปีนี้ราคามี 2. ยาง่าแมลง มีราคากะสูงมาก

5. ชื่อ นายอ้วน งานกาด อายุ 36 ปี

ประวัติ มีภรรยาชื่อ นางสมควร งานกาด มีบุตรด้วยกัน 1 คน

พื้นที่ปลูก 5 ไร่

ประสบการณ์ปลูก 10 ปี

การเตรียมดิน ไถ 1 ครั้ง โดยใช้รถไถคินเดินตามของตัวเอง

การปลูก หัวน้ำเม็ดลงแปลงโดยตรง แล้วเอาฟางคลุม และรดน้ำซ้ำ จะใช้เมล็ดประมาณ 40-50 กรัมปอน/ 5 ไร่

การใส่ปุ๋ย ใส่ครั้งแรกหลังจากหัวน้ำ 21 วัน ใช้ปุ๋ยอิฐรีด (46-0-0) ครั้งที่ 2 และ 3 ใส่ปุ๋ยอิฐรีดผสมปุ๋ย 20-20-0 อัตราที่ใส่ไม่แน่นอน

การให้น้ำ มีน้ำจากคลองชลประทาน เวลาใช้เครื่องยนต์คิดพ่วงกับเรือ

การเก็บเกี่ยว อายุ 50 วัน ในหน้าแล้ง

อายุ 45 วัน ในหน้าหนาว

เวลาเก็บจ้างคนงานเก็บ 21 คน/ 5 ไร่ ค่าจ้างคนละ 120 บาท/วัน

โรคและแมลงที่เป็นปัญหา โรคโコンเน่า โรคน้ำค้าง หนอนไยผัก โรคราเปี๊ง

- ใช้ยาเคมีพืช ราคา 1,500 บาท ปริมาณ 250 วีซี. โดยจะฉีดเข้า-เย็น ในช่วงที่เกิดการระบาด

การขาย มีแม่ค้ามารับ หน้าแล้ง 5-6 บาท หน้าหนาว กก. 3-4 บาท

รายได้ ประมาณ 30,000 บาท ยังไม่ได้หักค่าใช้จ่าย

จำนวนผลผลิต หน้าหนาว 12,500 กก./ 5 ไร่

หน้าแล้ง 5,000 กก./ 5 ไร่

ปัญหาที่พบ การระบาดของโรคแมลงอย่างรุนแรง บางครั้งต้องใช้กรัมนอกโซน ฉีดให้ตายไปเลย

6. ชื่อ นายชวน อิสรະบาล

ประวัติ มีภรรยาชื่อ นางแมว อิสรະบาล อายุบ้านเลขที่ 3/3 หมู่ 1 ต.บ้านเก่า อ.เมือง

จ.นครราชสีมา มีบุตรด้วยกัน 2 คน

<u>พื้นที่ปลูก</u>	6 ไร่
<u>ประสบการณ์ปลูก</u>	ปลูกมา 8 ปี แต่เดิมปลูกมา 3 ปี
<u>การเตรียมดิน</u>	ไถ 1 ครั้ง โดยใช้รถไถเดินดิน
<u>การปลูก</u>	หัว่านเมล็ด แล้วอาไฟฟางคลุม รดน้ำ ใช้เมล็ดประมาณ 40 กรัม/ป้อง
<u>การใส่ปุ๋ย</u>	เมื่อต้นมีใบเลี้ยง 2 ใบ ใส่ปุ๋ยหมูรีด 1 ครั้ง และใส่ต่อน 20 วัน ใส่อีกครั้ง ก่อนเก็บผลผลิต ใช้ปุ๋ยทั้งหมดประมาณ 4 กรัม/ป้อง
<u>การให้น้ำ</u>	ใช้เรือเครื่องยนต์รด
<u>โรคและแมลงที่พบ</u>	หนอนใยผัก โรคราสนิม โรคโคนแห้ง ใช้อาทานอน ราคา 750 บาท หรือแฉมเพท (6,000 ซีซี.) ราคา 1,000 บาท ผสมน้ำ ฉีด
<u>การเก็บเกี่ยว</u>	อายุ 45 วัน
<u>การขาย</u>	แม็คค้าจะนำรับ โดยนำคนมาเก็บเอง ขายมีคละ 5 กก. ราคา 30-40 บาท/ มัด ในหน้าแล้ง ราคา 5-6 บาท/มัด
<u>จำนวนผลผลิต</u>	60,000 กก./ 6 ไร่ ในหน้าหนาว 20,000 กก. / 6 ไร่ ในหน้าแล้ง เป็นผลผลิตรวมใน 1 ปี โดยมีการปลูก 4 ครั้ง
<u>ปัญหาที่พบ</u>	โรคแมลงระบาดรุนแรง ต้องใช้ยาจำนวนมากซึ่งมีราคาแพงแต่ก็ไม่ค่อยได้ผลเชิงตัวค สนใจเลิกปลูก

7. ชื่อ นางประคง นาทโพธิ์

ประวัติ มีบุตร 5 คน อายุบ้านเลขที่ 108 ต.บ้านเก่า อ.เมือง จ.นครราชสีมา
สามีชื่อ นายเที่ยง นาทโพธิ์

แรงงาน ทำกันเอง 2 คน กับสามี

พื้นที่ปลูก 7 ไร่ ซึ่งปลูกผักการนุ่งไว้ 20 หลัง เป็นคน้ำ 6 หลัง

ประสบการณ์ปลูก 7 ปี

สภาพดิน ดินเค็มแก่ไข โดยการใส่ปูนขาว+ปู ยอด

การเตรียมดิน ไถแล้วตากแดดไว้ 4-5 วัน ใส่ปู ขับนักและปีกใส่เดือนฟอย ลงไปในดินให้ทั่ว

การปลูก หว่านเมล็ด แล้วถอนแยกเมื่ออายุ 25 วัน ให้ห่างเหลือประมาณ 4 ฝ่ามือ

การใส่ปุ๋ย ใส่ปู ปสูตร 46-0-0 ประมาณ 4-5 ครั้ง จนกว่าเก็บขายใส่ประมาณ 2 อาทิตย์ต่อครั้ง

การให้น้ำ ใช้เรือเครื่องยนต์ลากไปตามคลองเล็กๆ โดยรถเข้า-เย็น

โรคและแมลงที่พบ หนอนไข่หัก หนอนกระดูกหอน โรคราหน้าค้าง

- ยาฆ่าแมลงใช้อาทานอน

- ยาป้องกันเชื้อราใช้เด็นพิน

การเก็บเกี่ยว อายุ 45-50 วัน โดยมีพ่อค้ารับไปขายและมีคนงานมาตัดเอง

การขาย ขายเป็นมัด ๆ ละ 5 กก. ราคาต่ำสุดประมาณ มัดละ 3 บาท ราคาสูงสุด 60 บาท

จำนวนผลผลิต ประมาณ 200 มัด / นุ่ง 1 หลัง

ปัญหาที่พบ 1. ราคาต่ำ

2. ยาฆ่าแมลงมีราคาสูง

แนวโน้มการผลิต จะเลิกทำเพราะขาดทุนมาก

8. ชื่อ นางแจ้ว บุญมีศรี

ประวัติ มีบุตร 1 คน

แรงงาน ช่วยกันทำกับสามี 2 คน

พื้นที่ปลูก 3 ไร่

ประสบการณ์ปลูก 6 ปี

การเตรียมดิน พรวนดินแล้วสีสู่ปู ยคอก (ชีววัสดุและเข็ปไก่)

การปลูก หว่านเมล็ด แล้วรดน้ำตาม ประมาณ 25 วันก็ถอนแยก เหลือห่างกันประมาณ 4 ฟุตมีอีก

การใส่ปุ๋ย สีสู่ปู ยสูตร 46-0-0 ประมาณ 2 อาทิตย์ / ครั้ง

การให้น้ำ รดน้ำเข้าเย็น โดยใช้เรือติดเครื่องพ่นละกากไปตามคลอง

แมลงที่พบ หนอนไข่ผัก

ใช้อาทานอนพีคถ้าระบาดมากจะฉีดเข้า-เย็น

การเก็บเกี่ยว อายุ 45-50 วัน

การขาย มีพ่อค้ามารับและเก็บเอง ได้ราคา 30-35 บาท/มัด (มัดละ 5 กก.)

แนวโน้มการผลิต จะปลูกไปเรื่อยๆ แต่จะปลูกสลับกับผักอื่น

ปัญหาที่สำคัญ ราคาน้ำมันสูง

9. ชื่อ จ.ส.อ. สัมฤทธิ์ ประสิทธิ์ อายุ 73 ปี

ประวัติ มีภรรยาซึ่ง นางสัมเมียน ประสิทธิ์ อายุ 67 ปี มีบุตร 7 คนแต่ไม่มีใครอยู่ด้วยโดยไปทำงานที่อื่นกันหมด และอาหาลามมาให้เดียง อยู่บ้านเลขที่ 131 ต.บ้านเก่า อ.เมือง จ.นครราชสีมา

แรงงาน จ้างคนงานประมาณ 4 คน ค่าจ้างวันละ 120 บาท/วัน แต่ถ้าคนงานชายจ้างวันละ 153 บาท/วัน

พื้นที่ปลูก 2 ไร่

ประสบการณ์ปลูก 6 ปี

การเตรียมดิน - ໄກ โดยใช้รถไถเดินตาม 2 ครั้ง ค่าใช้จ่ายรถได้ 2 ไร่ 700 บาท
- ไส้ปู ยคอ ก 1 คันรถ (รถ 6 สีอ) ราคากันละ 2,300 บาท

การปลูก หวานเมล็ด แล้วถอนแยกเมื่ออายุ 20 วัน ใช้เมล็ด 10 กรัมป้อง ราคากระป่องละ 60 บาท

การใส่ปุ๋ย ใส่ปู ญี่ปุ่น โดยใส่ทุก 7-8 วัน ใช้ทั้งหมด 3 กรัมสอบ

การให้น้ำ มีร่องน้ำข้างแปลง แล้วใช้เรือเครื่องพ่นรดน้ำ

โรคและแมลงที่พบ หนอนไข้ผัก หนอนกระเทียม หนอนคีบฯ ด้วงหนังกระโดด
- โรคนาน้ำค้าง

การเก็บเกี่ยว แก้ไขโดยใช้ แมวนิฟอส, อะทานอล, เคนพิน ผสมน้ำฉีดตอนเช้า ๆ
อายุ 45 วัน

การขาย มีพ่อค้ามารับ โดยนำคนงานมาเก็บเอง และมัดไว้มัดละ 5 กก. ราคา 20
โดยยังไม่จ่ายที่เดียวจะให้ไว้ก่อนมัดละ 3 บาท เมื่อขายหมดถึงนำเงินมา
จ่าย ถ้าขายได้ราคาน้ำมากกว่าที่ตกลงก็ให้แค่นั้น

ผลผลิต ประมาณ 300 - 400 มัด/ 2 ไร่

ต้นทุนการผลิต ประมาณ 10,000 บาท

ปัญหาที่พบ 1. ราคาน้ำมาก แต่ปู ยและยาฆ่าแมลงมีราคาแพง จึงขาดทุนทุกปี
2. โรคและแมลง ระบาดมาก บางครั้งเสียหายจนต้องใช้ยาฆ่าแมลงฉีดให้ตายไปเลย

แนวโน้มการผลิต จะปลูกต่อแต่จะปลูกผสมกับผักอื่น ไม่ปลูกแต่จะน้ำอ้อยเดียว

10. ชื่อ นายบุญส่ง 麝กรະโภก อายุ 40 ปี

ประวัติ มีภรรยาชื่อ นางด้อย麝กรະโภก อายุ 38 ปี มีบุตร 1 คน อายุ 17 ปี อยู่บ้านเลขที่ 163/1 ต.บ้านเกะ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

แรงงาน ทำกันเอง 2 คนกับภรรยา

พื้นที่ปลูก 7 ไร่ ค่าเช่าปีละ 14,000 บาท

ประสบการณ์ปลูก 3 ปี แต่ปีนี้ไม่ปลูก因為น้ำปลูกหนองแบ่งแทน

การเตรียมดิน ไถ 1 ครั้ง โดยใช้รถไถเดินตาม มีรถไถสอง ตากดินไว้ 1 สัปดาห์ เอาฟางลงใส่ปุ๋ยคอก 1 คันรถ / ไร่ (รถกระยะ) ราคารถละ 1,500 บาท

การปลูก หัว่นเมล็ด และถอนแยกเมื่ออายุ 21 วัน

การไถปู ใส่ปุ๋ยหมูรีด 2 ครั้ง/สัปดาห์ โดยผสมรองราก่อนเก็บเข้าไปในปุ๋ยด้วย (รองราก่อน ราคา กก. 12 บาท ใช้ 2 ถุง/แปลง) ใส่ปุ๋ยหมูรีดทั้งหมด 2 กระสอบ / การไถ 1 ครั้ง

การให้น้ำ ใช้เรือติดเครื่องพ่น โดยรถน้ำเข้า-เย็น

โรคและแมลงที่พบ โรคใบขาด หนอนใยผัก หนอนกระตุ้นหนอง

การแก้ไขจะใช้ nimic ราคา 1,100 บาท เล่นเพค ราคา 1,500 บาทผสมน้ำพ่นศ้องใช้ 7 ขวด ต่อการฉีด 1 ครั้ง

การเก็บเกี่ยว อายุ 45 วัน

การขาย มีพ่อค้าจะมาซื้อโดยนำคนมาเก็บเอง ราคាបาบาน 40-60 บาท/มัด ถ้าราคาดี

จำนวนผลผลิต 2,000 กก./ ไร่

ต้นทุนการผลิต 20,000 บาท

ปัญหาที่พบ แมลงระบาดหนักมาก ไม่สามารถควบคุมได้ ฟารา堪ที่เคยใช้ลงกันหลุนก็ไม่มีผลอะไร กับแมลงเลย แม้แต่ได้เดือนฟอยก็ไม่ตาย

แนวโน้มการผลิต อาจจะกลับไปปลูกใหม่ ต้องคุ้คลาด และการระบาดของแมลงก่อน

ข้าวโพดฝักอ่อน

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรที่ปลูกข้าวโพดฝักอ่อน ในเขตอําเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

1.) ชื่อ นาย สวฤทธิ์ รอดตะคุ อายุ 70 ปี ที่อยู่ 21 หมู่ 1 บ้านคลองตาลอง ต.ปากช่อง
อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงาน จำนวนบุตร 6 คน (ชาย 3 หญิง 3)

ផ្លូវយោងការកំណត់របាយ

ສກາພສັ້ນຄມແບບອືສານ-ກຽງ ອືສານ

ปัลอกมาแล้ว 48 ปี พันธุ์ที่ใช้ปัลอก ลูกผสม 717 ควรกิล พื้นที่ปัลอก 30 ไร่

สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ปัจจุบัน ฝนแล้งอยู่

ສະພາພະອົງດິນ ປະເທດອົງດິນ ມີນ່ວ່າມີແຜນ

ปลูกตั้งแต่เดือน เมษายน ถึงเดือน กรกฎาคม ปีนึงปลูกได้ 2 ครั้ง

การเตรียมดิน 1. ไถคง ไร่ละ 120 บาท

2. ໄຄພຣວນ ໄກສະ 80 ນາທ

3. ໄສ່ປຶ້ມຮອງພື້ນສູດຮ 15-15-15

การปลูก ใช้รดหมายอดเมล็ด ไร์ละ 60 บาท

การให้น้ำ อาศัยน้ำฝนอย่างเดียว

การให้ปัจจัย ไส่สูตร 15-15-15 ตอนหยุดเมล็ด และหลังจากปลูกประมาณ 1 เดือน

การป้องกันกำจัดโรค, แมลง, วัชพืช มีโรคเชื้อรากบ้ง, ยाम่าแมลงไม้ได้ใช้ ส่วนวัชพืชใช้

ยาอาร์ทารซิน

ปฏิบัติการก่อนเก็บเกี่ยว หากฝนไม่แล้งก็จะทำข้าวโพดไว้ต่อไป โดยไม่ถอดยอดเป็นข้าวโพดฝิก อ่อน แต่หากฝนแล้งก็คงคอกตัวผู้อูกเมื่อเริ่มโพล่าให้เห็น แล้วอีกประมาณ 2-3 วัน ก็เก็บฝิกอ่อนได้ การเก็บเกี่ยว จ้างคนเก็บ 10-15 คน (คนละ 8 กระสอบ/วัน)

ปฏิบัติการหลักการเก็บเกี่ยว บรรจุกรงสอนแล้วนำไปขายที่ร้านที่เคยไปอoya, ปุ่ย นาใช้

การขนส่งเวลานำผลผลิตไปขาย นำไปขายเอง (ใช้รถตัวเอง)

จำนวนผลผลิตที่ได้และราคากลาง ได้ประมาณ 50 ตัน ขายได้ ก.ก. ละ 3 บาท

เงินลงทุน ใช้วิธีอาเมล็ดพันธุ์ ยา ปั๊ย
ป้อมหาที่พาเด้งแต่เริ่มไปกจนถึงแค่ท่า

1. ปัญหาโรคจากเชื้อรา
 2. ราคายอดผลิตต่ำ
 3. ไม่เป็นวิธี

ຄວາມຮັດຂອງໄລຍະໂພດີ້ກົດຕົວອຸນຕື່ອຫຼືກໍໄນ້ ໃນເງິນທີ່ມີແລ້ວ

2.) ชื่อ นาง จอย ศรีสวัสดิ์ อายุ 53 ปี ที่อยู่ 1 หมู่ 1 บ้านคลองตาลอง ต.ปากช่อง
อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงาน ชื่อ นายสมาน
ศรีสวัสดิ์
จำนวนบุตร 6 คน

ผู้ช่วยทำการเกษตร สามีและลูกชาย 1 คน

สภาพสังคมแบบอีสาน-กรุง อีสาน

ปลูกนาแล้ว 40 ปี พื้นที่ปลูก สูง 5, ลูกผสม พื้นที่ปลูก 500 ไร่

สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ปัญหา ฝนแล้ง

สภาพของดิน ประเภทของดิน ทราย

ปลูกตั้งแต่เดือน กรกฎาคม ถึงเดือน ตุลาคม

การเตรียมดิน ไถพาน 3 แล้วพรวนพาน 7 แล้วใส่ปุ๋ยรองพื้น สูตร 16-20-0

การปลูก หยดเมล็ดโดยตรง

การให้น้ำ อาศัยน้ำฝนอย่างเดียว

การให้ปุ๋ย ใส่ต่อนร่องพื้น 1 ครั้ง, ตอนหลังกำจัดวัชพืช(ทำรุน อีก 1 ครั้ง), ตอนก่อนหยด 1 ครั้ง

การป้องกันกำจัดโรค, แมลง, วัชพืช นิคาร์ทาซินคุณภูมิหลังปลูกทันที ถ้าเหยื่าขึ้นอีกนิด

กรัมมอกโซน(Paraguat)

ปฏิบัติการก่อนเก็บเกี่ยว เมื่อดอกตัวผู้ออกให้ดึงทิ้ง

การเก็บเกี่ยว จ้างคนเก็บหลังจากปลูกได้ 45 วัน

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว บรรจุกระสอบ, หั่นน้ำหนัก, ส่งตลาด

การขนส่งเวลานำผลผลิตไปขาย นำไปขายเองที่ตลาด

จำนวนผลผลิตที่ได้และราคากลาง ขายได้ 2 บาท / ก.ก.

เงินลงทุน ค่าใช้สอยกรณีการเกษตรและนายทุน

ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปลูกจนเก็บเกี่ยว

1. ขาดทุนเพราะฟันแล้ง

2. ปัจจัยทาง

3. ค่าแรงงานแพง

คาดว่าจะปลูกข้าวโพดฝักอ่อนต่อหรือไม่ ปลูกเท่าเดิม แต่ปีต่อไปจะให้ลูกทำแทน

3.) ชื่อ นาย รำพึง ศรีสุวรรณ อายุ 55 ปี ที่อยู่ 45 หมู่ 1 บ้านคลองตาล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา
สถานภาพ แต่งงาน ชื่อ นางบุญสั่ง จำนวนบุตร 5 คน
ศรีสุวรรณ

ผู้ช่วยทำการเกษตร สามี, ลูก 1 คน และลูกสะใภ้ 1 คน

สภาพสังคมแบบอีสาน-กรุง อีสาน

ปลูกน้ำแล้ว 8 ปี พันธุ์ที่ใช้ปลูก สุวรรณ 1, 2 พันที่ปลูก 34 ไร่

สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ป่ามีห่า ฝนแล้ง

สภาพของดิน ประเภทของดิน คืนร่วน

ปืนปลูกได้ 3 ครั้ง (ถ้าฝนตกดี)

การเตรียมดิน ไถดี, ไถแปรให้ดินเป็น แล้วใส่ปุ๋ยรองพื้น 20-20-0

การปั้น หยดคอมเมล์คในแปลงโดยตรง

การให้น้ำ อาศัยน้ำฝนอย่างเดียว

การให้ปัจจัย แบ่ง成ส่วนของพื้น แล้วใส่อกครั้งตอนก่อนหน้าคุณภาพ 1 อาทิตย์

การป้องกันกำจัดโรค, แมลง, วัชพืชใช้ยาอาพาธ 80 พร้อมกับยาฆ่าแมลง ผิดตอนสูงระดับให้ลด
ปฏิบัติการก่อนเก็บเกี่ยว เมื่อดอกตัวผู้เริ่มโผล่ก็ถือคอดยอดเพื่อทำแฉ่ง(ฝึกอ่อน) เว้นไปอีก 2 วันจึงเก็บ
ฝักได้ พร้อมกับถือคอดยอดไปได้อีก 5-6 ครั้ง ยอดจึงจะหมด

การเก็บเกี่ยว จ้างคนงานเก็บโดยเก็บวันเว้นวัน เก็บได้ถึง 12 ครั้ง

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว เก็บผักแล้วนำมาย่างร้อน แล้วชั่งน้ำหนักกึ่งค่ออย่างข่าย

การขนส่งเวลานำผลผลิตไปขาย เอาไปขายเองที่ร้านค้าที่ทำสัญญาซื้อไว้

จำนวนผลผลิตที่ได้และราคากล่อง ขายได้ราคา 2.50 บาท/ก.ก. (ทำได้ถึง 1,000 ก.ก.)

เงินลงทุน กู้นำยทุน แล้วขายผลผลิตให้คืน

ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปลูกจนเก็บเกี่ยว 1. ฝนแล้ง 4. ค่าปั้นยังแพง

2. ค่าแรงงาน

4. ค่าปัจจัยpeng

5. น้ำมันแพง (รถไถ)

3. ราคาส่งถูก

6. ก้าวไก่จึงแพงด้วย

คาดว่าจะปลูกข้าวโพดฝักอ่อนต่อหรือไม่ ไม่ทำแล้ว เพราะปัจจุบันทำข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพหลักและรายได้ดีกว่า

4.) ชื่อ นาง นุ่มนวล มาลัย อายุ 41 ปี ที่อยู่ หมู่บ้านคลองตาล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง
จ.นครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงาน ชื่อ นายณรงค์ มาลัย จำนวนบุตร 3 คน
ผู้ช่วยทำการเกษตร สามี

สภาพดังคณแบบอีสาน-กรุง อีสาน

ปีกุณมาแล้ว 30 ปี พันธุ์ที่ใช้ปีกุณ สุวรรณ 2 พื้นที่ปีกุณ 5 ไร่

สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ปัญหา ฝนไม่ตก(ฝนແດ້ງ)

สภาพของดิน ประเภทของดิน ดินร่วน (สีแดงปนดำ)

ปีกุณตั้งแต่เดือน เมษายน ถึงเดือน พฤษภาคม

การเตรียมดิน ไถพาน 3 ครั้ง แล้วพรวน 1 ครั้ง

การปีกุณ หยดเมล็ดลงในแปลงโดยตรง

การให้น้ำ อาศัยน้ำฝนอย่างเดียว

การให้ปุ๋ย แบ่งใส่โดยครึ่งแรกใส่พร้อมกับการหยดเมล็ด ครึ่งที่ 2 ใส่ Urea ตอนก่อนถัดจาก

การป้องกันกำจัดโรค, แมลง, วัชพืช นิดยาฆ่าหญ้า กรัมมอกโซน (Paraguat)

ปฏิบัติการก่อนเก็บเกี่ยวดึงซื้อคอกตัวห้ออกก่อนที่เกรสระบาน หลังจากนั้น 3 วันเริ่มเก็บผลผลิตได้
การเก็บเกี่ยว หลังจากปีกุณ 47 วัน จ้างคนงานเก็บ เพราะต้องเก็บให้เสร็จภายในคืนเดียว

2 คน ทำไม่ทัน ฝึกอ่อนจะเก็บได้ 3-4 ครั้ง ครั้งละ 10-12 กระสอบ/ครั้ง

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว บรรจุกรงสอบแล้วนำไปขายที่ตลาด

การขนส่งเวลานำผลผลิตไปขาย เอาไปขายเองที่ตลาด

จำนวนผลผลิตที่ได้และราคาผลผลิต ฝึกอ่อนจะเก็บได้ 3-4 ครั้ง ครั้งละ 10-12 กระสอบ/ครั้ง

เงินลงทุน เงินทุนตัวเอง

ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปีกุณจนเก็บเกี่ยว

1. โรค-แมลง

2. ปัญหาการขาดน้ำ

3. ปัญหาราคาไม่คงที่

คาดว่าจะปีกุณข้าวโพดฝักอ่อนต่อหรือไม่ ไม่ เพราะรายได้ไม่ดีและการปีกุณต้องคุ้มมาก(จุกจิก)

5.) ชื่อ นาง วันเพ็ญ กลินนนา อายุ 40 ปี ที่อยู่ 53 หมู่ 1 บ้านคลองตาล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงาน ชื่อ นายสมบูรณ์ จำนวนบุตร 2 คน
กลินนนา อายุ 40 ปี

ผู้ช่วยทำการเกษตร สามีและลูก 1 คน

สภาพสังคมแบบอีสาน-กรุง อีสาน

ปลูกนาแล้ว 20 ปี พันธุ์ที่ใช้ปลูก ลูกผสม พื้นที่ปลูก 7 ไร่

สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ปัญหา ฝนແດ້ງ

สภาพของดิน ประเภทของดิน ดินแดง

ปลูกตั้งแต่เดือน มีนาคม ถึงเดือน เมษายน ปีนี้ปลูกได้ 2 ครั้ง

การเตรียมดิน 1. ไถผ่าน 3

2. ไถแปร

3. ใส่ปุ๋ยรองกั้นหลุมสูตร 20-20-20 (จ้างรถไถ)

การปลูก หยดเมล็ดในแปลงโดยตรง

การให้น้ำ อาศัยน้ำฝนอย่างเดียว

การให้ปุ๋ย แบ่งใส่ตอนร่องพื้นและหลังจากปลูก 1 เดือน ใส่สูตร 40-0-0

การป้องกันกำจัดวัชพืช ฉีดยากรัมมอกโซน(Paraguat)

ปฏิบัติการก่อนเก็บเกี่ยว ลดยอดหลังเห็นช่อออกตัวผู้ผลิต เพื่อให้เป็นข้าวโพดฝักยื่น

การเก็บเกี่ยว จ้างคนเก็บ(หลังจากปลูก 45 วัน เก็บเดือนมิถุนายน) เก็บผลผลิตวันเว้นวัน

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว บรรจุกระสอบ แล้วนำไปขายสดที่ตลาด

การขนส่งเวลานำผลผลิตไปขาย นำไปขายเอง

จำนวนผลผลิตที่ได้และราคาผลผลิต ขายได้ 2.50-2.80 บาท/ก.ก.

เงินลงทุน ทุนตัวเอง

ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปลูกจนเก็บเกี่ยว 1. ปัญหาฝนແດ້ງ

2. ราคามา (2-3 บาท/ก.ก.)

คาดว่าจะปลูกข้าวโพดฝักอ่อนต่อหรือไม่ ไม่ เพราะตลาดให้ราคาถูก, ค่าแรงงานแพง, คุ้มยาก,
หาคนงานยาก อาชีพหลัก ก็คือ ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

6.) ชื่อ นาง คุณ พริกันยา อายุ 48 ปี ที่อยู่ หมู่ 1 บ้านคลองตลาด ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา
สถานภาพ แต่งงาน ชื่อ นายวรรถยา พริกันยา จำนวนบุตร 3 คน (ชาย 2 หญิง 1)
อายุ 48 ปี

ผู้ช่วยทำการเกษตร สามี

สภาพสังคมแบบอีสาน-กรุง อีสาน

ปัจจุบันแม้ัว 30 ปี พื้นที่ใช้ปลูก ลูกผสม พื้นที่ปลูก 50 ไร่

สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ปัญหา ฝนแล้ง

สภาพของดิน ประกอบของดิน คินร่วนสีแดง

ปูกลดดงแต่เดือน มีนาคม ถึงเดือน พฤษภาคม เก็บเกี่ยวเดือนมิถุนายน

การเตรียมดิน ไถผ่าน 3 จั่งรถไถไร่ละ 130 บาท, ไถผ่าน 7 จั่งรถไถไร่ละ 100 บาท,

ซึ่กร่อง จั่งรถไถไร่ละ 60 บาท แล้วใช้ปุ๋ย 20-20-0 รองกันหลุม

การปูกลด หยดเมล็ด ใช้มีลีด ไร่ละ 3 ก.ก.

การให้น้ำ อาศัยน้ำฝนอย่างเดียว

การให้ปุ๋ย หลังจากเมล็ด 30 วัน ใช้ปุ๋ยเขียวโดยใส่โคนต้น

การป้องกันภัยด้วยยาฆ่าแมลง, วัชพืช มีโรคภัยไข้เจ็บ, ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับแมลง

ควรแก้ไข - ไม่ได้ทำอะไร (ไม่ฉีดยา)

ปฏิบัติการก่อนเก็บเกี่ยว เมื่อฝนแล้งจังคงชักดือกดัวผู้อุตสาห์เพื่อทำเป็นข้าวโพดฝักอ่อนแทนข้าวโพด เก็บเกี่ยงสัตว์ เพราะอายุเก็บเกี่ยวสั้นกว่า

การทำเก็บเกี่ยว จ้างคนงานเก็บ ให้ค่าจ้าง 25 สถาก./ก.ก. สามารถเก็บได้ 4-5 ครั้ง

ได้ครั้งละ 1 กระสอบ/ไร่

ปฏิบัติการหลังการทำเก็บเกี่ยว บรรจุกระสอบ แล้วนำไปขายที่ตลาด

การขนส่งเวลานำผลผลิตไปขาย นำไปขายที่ตลาดปากช่องโดยจ้างรถขนค่าจ้างกระสอบละ 5 บาท จำนวนผลผลิตที่ได้และราคาผลผลิต ได้ครั้งละ 1 กระสอบ/ไร่ ขายได้ 2 บาท/ก.ก.

(รายได้ 35,000 บาท/ไร่)

เงินลงทุน ต้นทุน 600 บาท/ไร่

ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปูกลงจนเก็บเกี่ยว

1. ขาดแคลนแรงงาน

2. ฝนแล้ง

3. ราคามาตร (3 บาท/ก.ก.)

คาดว่าจะปูกลงข้าวโพดฝักอ่อนต่อหรือไม่ ไม่แน่นอน เพราะอาจมีพหล้า คือ ปูกลงข้าวโพด

เก็บเกี่ยงสัตว์ แต่พอกฝนแล้งจังทำข้าวโพดฝักอ่อน

- 7.) ชื่อ นาย ภัสด์ คำพร อายุ 66 ปี ที่อยู่ หมู่ 1 บ้านคลองตาล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา
- สถานภาพ แต่งงาน จำนวนบุตร 5 คน
- ผู้ช่วยทำการเกษตร ภาระ
- สภาพสังคมแบบอีสาน-กรุง ถือสาน
- พันธุ์ที่ใช้ปลูก พันธุ์ถุงพสม 141 แฟชิฟิก(ก.ก. ละ พื้นที่ปลูก 1-5 ไร่ 50-60 นาท) สูรรม 2 (ก.ก. ละ 5 นาท) (ปลูกเป็นการเสริมรายได้)
- สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ปัญหา ไม่มีปัญหา
- สภาพของดิน ประเททของดิน คินร่วน ปลูกได้ทุกดูกาล แต่ต้องไม่ให้น้ำซึ่ง การเตรียมดิน ไดผ่าน 3 : 1 ครั้ง ค่ารถจ้างได้ 130 บาท/ไร่ คาดเดินไว้ 7 วัน แล้วไถพรวนผ่าน 7 อิอก 1 ครั้ง ค่าจ้างได้ 80-90 บาท/ไร่ แล้วใส่ปุ๋ยสูตร 25-7-7 รองกันหลุน การปลูก ทำการรายเดือนเล็ก ถ่าเจาะขอกเมล็ดไว้ละ 130 บาท ระยะห่างระหว่างถ้า 70 cm. ระหว่างต้น 25 cm. แล้วทำการลดอนแยกให้เหลือ 2-3 ต้น/หลุน การให้น้ำ (มีบ่อขุดเอง) เมื่อออคคอกแล้ว 7 วัน ให้น้ำ 1 ครั้ง โดยใช้รดหรือปั๊มน้ำตามร่อง การให้ปุ๋ย ใส่ต้นร่องพื้นและตอนก่อนออคคอกใช้ปุ๋ย 46-0-0 การป้องกันกำัดโรค, แมลง, วัวพืช กำจัดวัวพืชอย่างเดียว โรค, แมลง พาว่า ไม่มีปัญหา ปฏิบัติการถ่อมเก็บเกี่ยว หลังจากปลูกประมาณ 45 วัน ทำการลดยอด การเก็บเกี่ยว หลังลดยอด 3-5 วัน ได้ผลผลิตครั้งที่ 1 ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว ส่วนที่ขาดทิ้งเปลือกถั่วบรรจุกระสอบแล้วส่งตลาด ส่วนแบบปอกเปลือกต้องนำมาโภคเปลือกก่อนแล้วจึงนำไปส่งตลาด การขนส่งเวลางานแพผลผลิตไปขาย บนไปส่งเองที่ตลาด จำนวนแพผลผลิตที่ได้และราคาแพผลผลิต ได้ผลผลิตประมาณ 2,000 ก.ก./ไร่ ขายได้ 2-3 บาท/ก.ก. (แรงงานทั้งเปลือก) ส่วนแบบปอกเปลือก ขายได้ 20-25 บาท/ก.ก.
- เงินลงทุน ใช้ทุนต้มตุ๋น
- ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปลูกจนเก็บเกี่ยว
1. ราคากลางผลิตตัว (แบกรับภาระทั้งเปลือก)
 2. จุกจิก ต้องคุ้มมาก
- คาดว่าจะปลูกข้าวโพดฝักอ่อนต่อนหรือไม่ ปลูกเท่าเดิม เพราะทำข้าวโพดฝักอ่อนเป็นการเสริมรายได้เท่านั้น อาชีพหลัก คือ ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

8.) ชื่อ นาย ส้าน หล้าสัง อายุ 68 ปี ที่อยู่ 31 หมู่ 1 บ้านคลองตาลคง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงาน

ผู้ช่วยทำการเกษตร ภรรยา

สภาพสังคมแบบอีสาน-กรุง อีสาน

ปัจจุบันแล้ว 20 ปี พันธุ์ที่ใช้ปัจจุบัน ลูกผสม พื้นที่ปัจจุบัน 20 ไร่ (เช่า)

สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ปัญหา ฝนแล้ง

สภาพของดิน ประเทกของดิน คินซับ คินเห็นบัวสีแดง

ปัจจุบันแต่เดือน เมษายน ถึงเดือน สิงหาคม ปีนี้งปัจจุบันได้ 2 ครั้ง

การเตรียมดิน ไถพาน 3 แล้วตามด้วยพาน 7 (จ้างไร่ละ 230 บาท)

การปัจจุบัน จ้างรถหยอดเมล็ด

การให้น้ำ อาศัยน้ำฝนอย่างเดียว

การให้น้ำ 2 ครั้ง ครั้งแรกตอนร่องพื้น ครั้งที่ 2 ตอนใกล้ถัดยอด

การป้องกันกำจัดโรค, แมลง, วัชพืช กำจัดวัชพืชอย่างเดียว ส่วนโรคและแมลง พนว่า

ไม่มีปัญหา

ปฏิบัติการก่อนเก็บเกี่ยว ในฤดูแล้งเมื่อข้าวโพดเริ่มออกดอกจะทำการถอนยอด(ซัก/คึงดอกออก) ก็ จะได้ข้าวโพดฝักก่อน

การเก็บเกี่ยว จ้างแรงงาน(หลังจากปัจจุบัน 45 วัน)

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว บรรจุกระสอบแล้วนำไปขายร้านค้า

การบนส่วนเวลานำผลผลิตไปขาย นำไปขายเองที่ร้านพาณิชย์

จำนวนผลผลิตที่ให้และราคาผลผลิต ราคาขาย 3 บาท/ก.ก. รายได้ประมาณ 5,000 บาท/ปี

เงินลงทุน ต้นทุน 20 ไร่ ประมาณ 10,000 บาท

ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปัจจุบันเก็บเกี่ยว

1. ราคากลางลดต่ำ

2. ฝนแล้ง

คาดว่าจะปัจจุบันข้าวโพดฝักก่อนต่อหนึ่งปี ปัจจุบันทำเดิน เพราะข้างไม่เคยขาดทุนแต่กำไรงี้ขอ

9.) ชื่อ นาย วิลัย สุขสาหา อายุ 38 ปี ที่อยู่ บ้านคลองตาล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง
สถานภาพ แต่งงาน จ.นครราชสีมา
ผู้ช่วยทำการเกษตร ภาระ
สภาพสังคมแบบอีสาน-กรุง ต.สาน
ปศุกรรมแม้ว 4 ปี พันธุ์ที่ใช้ปศุก สุวรรณ 2, ลูกผสม พื้นที่ปศุก 10 ไร่
สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ปัญหา ฝนแล้ง

สภาพของดิน ประเภทของดิน คินร่วนสีแดง
ปีนึงปศุกได้ 2 ครั้ง
การเตรียมดิน ไถ 2 ครั้ง (ไถดะ, ไถแกร) จ้างไถไร่ละ 120 บาท

การปศุก แบบเมืองคึก

การให้น้ำ ด. เศษน้ำฝนอย่างเดียว

การให้ปุ๋ย ไส้ 2 ครั้ง ตอนร่องพื้นและตอนก่อนถอนคงยอด

การป้องกันกำัดโรค, แมลง, วัชพืช ไม่ได้มีค่ากำจัดแมลง

ปฏิบัติการก่อนเก็บเกี่ยว เมื่ออายุ 45 วัน เริ่มถอนคงยอด แล้วอีก 2-3 วันก็เก็บข้าวโพดแล้ว (ข้าวโพดฝักอ่อน) ได้

การเก็บเกี่ยว จ้างคนเก็บวันเว้นวัน (คิดค่าจ้างกิโลกรัมละ 50 สตางค์)

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว เก็บแล้วใส่กระสอบส่งตลาดแยก(ปากช่อง) ขายหมดทุกครั้ง

การขนส่งเวลานำผลผลิตไปขาย ไสรถไปขายเอง

จำนวนผลผลิตที่ได้และราคากลาง ก.ก. ละ 2.50 บาท

เงินลงทุน ใช้ทุนตัวเองและกู้เงินคืน

ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปศุกจนเก็บเกี่ยว

1. หนาแรงงานมาก

2. ฝนแล้ง

คาดว่าจะปศุกข้าวโพดฝักอ่อนต่อหรือไม่ ไม่ได้ปศุกอีก เพราะหนาแรงงานมาก ปัจจุบันทำ
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ฯ

[10.) ชื่อ นาย เสน่ห์ วงศ์ อายุ 30 ปี]

ที่อยู่ บ้านคลองตาล่อง ต.ปากช่อง อ.ปากช่อง

จ.นครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงาน

จำนวนบุตร 1 คน

ផ្នែកបង្កើតការណ៍រោងចក្រ នគរបាល

สภาพสังคมแบบอีสาน-กรุง อีสาน

ปัจจุบันแล้ว 10 ปี พันธุ์ที่ใช้ปัจจุบัน

พื้นที่ป่า 30 ไร่

สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ป่าลุ่ม ฝันแล้ง

สภาพของดิน ประเภทของดิน คินร์วนสีดำ

ปั๊วะก้าวได้ ๒ ก้าว

การเตรียมดิน ไถผ่าน 3:1 ครั้ง ผ่าน 7:1 ครั้ง (จ้างรถไถผ่าน 3:120 บาท/ไร่, ผ่าน 7:80 บาท/ไร่)
แล้วใส่ปุ๋ยรองพื้นก่อนขยาย床

การปั้น ใช้เครื่องหมายความลึกลับ (ทั้งหมดได้ไว้ละ 60 บาท)

การให้น้ำ อาศัยน้ำฝนอย่างเดียว

การให้ป้าย แบ่งสีตามกรุงพื้น และตอนไกล้ออกคน

การป้องกันกำจัดโรค, เมล็ด, วัชพืช นิคยาอatham

ปฏิบัติการก่อนเก็บเกี่ยว หา芬ไม้ແສ້ງກີ່ທຳຂ້າວໂພດເລື່ອສັຫວົດໄປໂຄບໄມ້ທຳຂ້າວໂພດແວ້
(ຂ້າວໂພດຜິກຄົນ)

การเก็บเกี่ยว จ้างคนเก็บ

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว บรรจุกระสอบนำไปขายสด

การขนส่งเวลานำผลผลิตไปขาย นำไปขายให้กับร้านที่เคยว่าญา, ปูบ, เมืองพันธุ์นาก่อน

จำนวนผลผลิตที่ได้และราคาผลผลิต เก็บได้ 30 ตัน ขายได้ 2.80 บาท/ก.ก.

ເມືນດັງທຸນ ຄ່າເຈົ້າໄດ້ໄວ້ລະ 130 ນາທ, ຄ່າແຄຣີ່ອົງໝາຍຄົມເລື້ອດໄວ້ລະ 70 ນາທ

ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปลูกจนแก็บเกี่ยว

1. หาคนงานยาก
 2. กำไรน้ำดื่ม

คาดว่าจะปูกข่าวโพดฝกอ่อนต่อหรือไม่ เริ่มลดพื้นที่ปูกลง แล้วปูกอย่างอื่นแทน

11.) ชื่อ นาง ปราณี สุมาลัย
ที่อยู่ 61 หมู่ 1 บ้านคลองตาล่อง ต.ป่ากุดช่อง
อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สถานภาพ แม่ด้วยงาน
จำนวนบุตร 3 คน

ผู้ช่วยทำการเกษตร สามี

สภาพสังคมแบบอีสาน-กรุง อีสาน

ปีกูณภาพเฉลี่ว 20 ปี พันธุ์ที่ใช้ปีกูณ สูกผสม, สุวรรณ 2 พันที่ปีกูณ 60 ไร่

สภาพทั่วไป (ดิน, ฟ้า, อากาศ) : ปัญหา ฝนแล้ง

สภาพของดิน ประเทกของดิน คินร่วน

ปีกูณตั้งแต่เดือน ก.ค.-ก.ย. ถึงเดือน สิงหาคม เก็บเกี่ยวเดือนธันวาคม-มกราคม

การเตรียมดิน ไถพาน 3, แล้วตามด้วยพาน 7 โดยใช้รถไถ

การปีกูณ ใช้รถหจกคเมล์ด ระยะหจก 50-60 cm.

การให้น้ำ ออาศัยน้ำฝนอย่างเดียว

การให้ปุ๋ย สูตร 16-20-0 ใส่คุณหมอดเมล์ดและตอนดอนดอยด

การป้องกันกำจัดโรค, แมลง, วัชพืช อาร์ทาชินคุณหญ้าพ่นพร้อมตอนหมอดเมล์ด
ถ้าหญ้างอกใช้กรัมนกคิโซน(Paraquat)

ปฏิบัติการก่อนเก็บเกี่ยว หากฝนไม่แล้งก็จะไม่ถอดยอด แต่ถ้าฝนแล้งก็ต้องหดยอดออกทำฝักอ่อน

การเก็บเกี่ยว จ้างคนเก็บ ก.ก.ละ 25 สตางค์ เก็บได้ 7-8 ครั้ง/รุ่น

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว บรรจุกระสอบ, ส่งขายตลาด

การขนส่งเวลานำผลผลิตไปขาย นำไปขายเองที่ตลาด (เก็บค่อนเช้า-ขายค่อนเย็น)

จำนวนผลผลิตที่ได้และราคาผลผลิต ขายได้ 2.50 บาท/ก.ก.

เงินลงทุน เงินทุนตัวเองและเงินกู้

ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปีกูณจนเก็บเกี่ยว

1. ฝนแล้ง

2. ราคากลับลดต่ำ

คาดว่าจะปีกูณข้าวโพดฝักอ่อนต่อหรือไม่ เมบสูกจริงจัง เพราะอาจเป็นลักษณะ ข้าวโพดเดียงสัตว์
แต่ถ้าฝนแล้งช่วงจะทำข้าวโพดฝักอ่อน

12.) ชื่อ นาย สมศักดิ์ ศรีสวัสดิ์ อายุ 28 ปี ที่อยู่ : หมู่ 1 บ้านคลองตาล่อง ต.ป่ากช่อง อ.ป่ากช่อง จ.นครราชสีมา

สถานภาพ แต่งงาน

ผู้ช่วยทำการเกษตร ภาระ

สภาพสังคมแบบอีสาน-กรุง ที่สาน

พันธุ์ที่ใช้ปลูก ถูกผสม (ใช้ประมาณ 3 ก.ก.ครึ่ง/ไร่) พื้นที่ปลูก 30 ไร่

สภาพทั่วไป (ดิน, พืช, อากาศ) : ปัญหา ฝนไม่ตกทำให้กล้าข้าวโพดขาดน้ำตาย

สภาพของดิน ประเภทของดิน ดินร่วน

ปลูกครั้งแรกเดือน มกราคม ครั้งที่ 2 เดือน กรกฎาคม ปีนี้ปลูกได้ 2 ครั้งขึ้นไป (นับอยู่กับฝน)

การเตรียมดิน มีรถไถเป็นคงต้นแคง ทำการไถ 2 ครั้ง และไส่ปูทรงพื้นสูตร 16-20-0

การปลูก ปลูกโดยการหยอดเมล็ดพร้อมปุ๋ย ใช้ปุ๋ย 2 กะสอบ// 3 ไร่

(ราคาปุ๋ย 300-380 บาท/กะสอบ)

การให้น้ำ อาศัยน้ำฝนอย่างเดียว

การให้ปุ๋ย แห้งใส่ต่อนาทอยอดเมล็ด และตอนหยอดหยอด

การป้องก้ามกำจัดโรค, แมลง ไม่ค่อยมีจึงไม่มีการใช้ยา และไม่มีการกำจัดวัชพืชเลย

ปฏิบัติการก่ออันเก็บเกี่ยว หากฝนไม่แห้งก็ทำข้าวโพด ไร่ต่อไร่ไม่คิดลดตัวผู้ออก

การเก็บเกี่ยว จ้างคนงานเก็บ(ก.ก.ละ 50 สตางค์) จ้าง 50-60 คน สามารถเก็บได้คนละ

50-100 ก.ก./วัน

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว เก็บแก่ขวบคนเข้าแล้วทำการส่งตลาดเลย ไม่มีการนำไปทำอย่างอื่น

การขายส่งเวลานำผลผลิตไปขาย นำໄไปขายส่งที่ตลาดไก่ช่อง

จำนวนผลผลิตที่ได้และราคาผลผลิต ขายได้ ก.ก. ละ 2.50-3 บาท/ก.ก. แต่ถ้าขายแบบเหมาไร่

ได้ 1,000 บาท/ไร่ (เก็บเองดีกว่า)

เงินลงทุน ลงทุนด้วยเงินตัวเอง

ปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มปลูกจนเก็บเกี่ยว

1. หาแรงงานยาก 2. ฝนไม่ตกทำให้กล้าตาย ต้องได้ทิ้ง

คาดว่าจะปลูกข้าวโพดฝักอ่อนต่อหรือไม่ ไม่ เพราะผลผลิตไม่คุ้นชินทำข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ไม่ได้

ภาคผนวก

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่ปลูกไม้ผล

ມະນູສ

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกย์ตระกรที่ปลูกมะม่วง

ใน อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

1. นางสุนีรัตน์ ถวิลวรรณ บ้านบุกะเนด ตำบลลบหนองพระ อ.อำเภอปากช่อง สรวนปืนชนพู อายุ 35 ปี

ประวัติ

การศึกษา จบประถมศึกษาชั้นปีที่ 7 สามีจบปริญญาตรี สัตวบาล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทำงาน เป็นผู้จัดการบริษัทแอลมทอง ที่อำเภอวังม่วง จังหวัดลพบุรี

อาชีพเดิม ทำสวนน้อยหน้าที่กางคง ต่อมาย้ายมาอยู่ตำบลลบหนองพระ เห็นว่าไม่เหมาะสมสำหรับทำ น้อยหน้า เพราะฝนแล้ง จึงทำสวนมะม่วงแทน โดยเดิมแม่เป็นคนจัดการดูแลสวน ตอนแรกเพียงมาตรฐาน เต็มที่เมื่อ 2 ปีที่แล้ว

มะม่วงที่สวนปลูกมา 17-18 ปีแล้ว บางต้นอายุมากกว่า 20 ปี แต่ยังงามอยู่ เพราะหน้าดินลึกมาก ประมาณ 4-6 เมตร(สังเกตจากการบุดกระหน่ำ) ซึ่งถ้าเป็นมะม่วงที่กางคงอายุ 20 ปี ก็จะโกร姆แล้ว เพราะรากลึกลงถึงชั้นหิน หน้าดินตื้นกว่านี้มาก

เกย์ทดลองปลูกกระท้อน มะขามหวาน ลิ้นจี่ มะปราง แต่ปัจจุบันปลูกมะม่วง 60 ไร่ มะขามหวาน 20 ไร่ ส้มโอ 30 ไร่ (เพิ่มเรื่มปลูก)

ระยะเวลาที่ปลูก

ถ้ามีน้ำ จะปลูกเดือนมีนาคมหรือเมษายน แต่ต้องปลูกก่อนสงกรานต์

ถ้าใช้กั่งพันธุ์ อายุ 2 ปี จะเริ่มให้ผล ปีที่ 3 เริ่มได้ขาย และปีที่ 5 จะเก็บผลผลิตได้เต็มที่

พันธุ์

นำดอกไม้ ปลูกเพื่อขายส่งออก และนำดอกไม้อ่อนปลูกขายนอกดู

ฟ้าลั่น ปลูกเพื่อขายส่งนอกดู (ปลายฤดูศกิจายน ทำปีเม็นปี)

เขียวเสวย ปลูกเพื่อขายปกติ หรือให้ออกนอกดูก่อน 1 เดือน

วิธีการจัดการ-การเตรียมดิน ช่วงหน้าหนาวໄอิที่รังหมดแล้วໄอิແປรทึ่งໄว้ประมาณ 1/2 เดือน เมื่อฝน ลงเล็กน้อย บุดหลุมขนาด 50 x 50 x 50 cm. ตากดินໄว้ 1 เดือน จึงเริ่มปลูก โดยใส่ปุ๋ยปัก (หนักกึ่ง ໄว้แล้ว 6 เดือน) 1 ถังน้ำ/หลุม แบ่งใส่ก้นหลุม 1/2 ถัง และปากหลุม 1/2 ถัง และผสมปุ๋ย 15-15-15 จำนวน 2 ช้อนแกง แยกใส่ก้นหลุมด้วย และใช้ดินปากหลุมคลุมใบไส่หลุน

ระยะปลูก ต้นเก่าปลูกระยะ 5×5 เมตร ปลูกใหม่ 3×3 เมตร (ปัจจุบันอายุ 7-8 ปี)

การปลูก ที่ที่มีน้ำใช้กิ่งทาง ที่น้ำไม่ดีใช้ทันตอ แล้วเลี้ยงยอด (ตอนมะม่วงแก้ว/องร่อง)

การให้น้ำ

ใช้น้ำบาดาล ต่อสายยางรด 3 วัน/ครั้ง (กำลังจะใช้ mini-sprinkle)

ช่วงปลูกใหม่ รดน้ำอาทิตย์ละครั้ง (2 ถังหรือ) ถ้ามีฟางกลุ่มโคนต้น แต่ถ้าไม่มีการกลุ่มโคนรด 3 วัน/ครั้ง

ช่วงฝน หยุดรดน้ำ

การใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลง/สารเคมีอื่น ๆ

ปุ๋ย (1) สูตร 15-15-15 เดือนละครั้ง อัตรา 2 ช้อนแกง

(2) ปีไก่ (คิวละ 180 บาท แต่ซื้อได้ในราคา 120 บาท) ใส่ผสมสูตร (1) ช่วงหลังเก็บเกี่ยวสารเร่ง - ใช้ปีเร็นปี (เพราจะน้ำปีที่เร็วนี้มีสารตอกถังอยู่ ทำให้มะม่วงออกก่อนปกติ 1 เดือน ได้โดยฉีดเฉพาะไปตัวเซี่ยมกับไร้โอยเรียก็จะออกดอกได้)

สารเร่งการออกดอก เป็นสารพวงพิดิค ผสมให้ได้อัตราส่วนตามขนาดต้น, หนานธู, รัศมีทรงตัน (ถูกกว่าใช้คัลฟาร์)

เขียวเสวย ราดสารก่อนฟ้าลั่นประมาณ 1/2 เดือน เพื่อให้ออกดอกพร้อมกันทุกพันธุ์ ช่วยให้คูลเฉลี่ยขึ้น (เฉพาะเขียวเสวยเป็นพันธุ์หนัก)

ต้นที่สมบูรณ์จะปล่อยให้แตกใบอ่อนครั้งเดียว แล้วจึงราดสารต้นไม่สมบูรณ์ให้แตกใบอ่อนสองครั้ง จึงราดสาร (ประมาณต้นเดือนสิงหาคม) จากนั้นไม่เกิน 3 เดือน มะม่วงจะให้ดอก (ส่วนใหญ่ 2 เดือนให้ดอกได้แล้ว) เมื่อออกรดออกก็ใช้สารเร่งได้

ยาฆ่าแมลงและโรค เมื่อ 2 ปีที่แล้วมีเพลี้ยไฟและราแอนแทคในระบบ แต่ปัจจุบันพบสูตรยาที่ใช้ได้ผลແล็ว (ไม่บอกสูตร)

การเก็บผลผลิต ใช้ตะกร้อ สอบ / มือเด็ดข้าว

เขียวเสวย เก็บให้ติดข้าวไว้ด้วย

น้ำดอกไม้ บางครั้งติดข้าว / ไม่ติดข้าว / ข้าวสัน / ข้าวยาวขึ้นกับแม่ค้าจะสั่งฟ้าลั่น เก็บให้ติดข้าว

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว

การแปรรูป เดินแม่กวนมะม่วงขายวันละ 5-6 กะทะ ราคา กก.ละ 80 บาท ปัจจุบันไม่ได้ทำ
การขนส่ง บางครั้งแม่ค้ามาเหมาที่สวนไปเอง ไม่ต้องขน บางครั้งขนใส่รถยนต์ไปเบี้ยต่ำๆ (ขายส่ง)

การขาย-การตลาด

ก. วิธีขาย บางครั้งขายเหมา (ดูขนาดพื้นที่, ต้น, อัตราการติดลูก) บางครั้งขายแบ่งเป็นกิโลกรัม
ข. ราคา นำดอกไม้มีช่วงมีนาคม มากกว่าหรือเท่ากับ 15 บาท (ขายเหมา) ยิ่งราคาต่ำไม่เกิน
 เมษายน หลังสงกรานต์ลดเหลือประมาณ 10 บาท (ปีที่แล้วราคายังได้ 20-25 บาท)

เขียวเสวย ปีนี้กลางเดือนกุมภาพันธ์-ปลายเดือนมีนาคม ราคามีมากได้ 20-25 บาท (พ่อค้านำไปขายต่อ
 ราคา 30-40 บาท)

ขายส่งออก นำดอกไม้ราคาต่ำกว่าปกติ 3 เท่าตัว เช่น ปกติ 10 บาท จะได้ราคา 30 บาท

ค. ตลาด ลานปูน (ใกล้ทางรถไฟในอำเภอปักช่อง) โดยตกลงกันแม่ค้าก่อนว่าต้องการพันธุ์สีว่าเกรด
 อะไร ให้ราคาเท่าไร ปริมาณเท่าไร แล้วจึงนำมาส่งเอง

แม่ค้าจากใต้ จะรับซื้อพวง ทองคำสวน ช้าง แก้ว ลิ้น彝夷 (งาช้าง)

ตลาดสีมุนเมือง รังสิต มีแม่ค้าประจำรับซื้อ

ระบบ ค่ายกเบ่ง 3 บาท/เบ่ง เข้าถึงตลาดก่อนบ่าย 2 โมงจะได้ราคา คนซื้อจะยังประเมินปริมาณ

มะม่วงเข้าตลาดแต่ละวันไม่ถูก

พ่อค้าเริ่มถนน บางครั้งมีการดักซื้อเริ่มถนนให้ผู้ก่อหนี้ไปส่งตลาดให้ผู้ถูกดึงราคากันได้ก็ขายให้เลย

ค่าจ้างแรงงาน (ปกติในปักช่องวันละ 110-120 บาท)

มีคนงานประจำ 9 คน จัดที่พักให้อยู่โดยให้ทำงานเป็นระยะๆ ไม่ได้ให้เงินเดือนประจำ และให้ค่ามื้อ¹
 ปริมาณและลักษณะงาน ถ้าขายมะม่วงได้ราคาดี มีโบนัสให้ ครอบครัว (2 คน) คนละ 10,000 บาทต่อปี
 อัตราค่าจ้างมีดังนี้

ทำงานร้าว ๆ ไป รายวัน 80 บาท

รถน้ำ 100 บาท (ได้คนละประมาณ 4 ไร่)

ถ้ากรอบโภณมะม่วงปลูกใหม่ ต้นละ 1 บาท (วันละ 200 ต้น) มะม่วงให้ผลแล้วต้นละ 3 บาท (วันละ
 ประมาณ 200 บาท)

ตัดหญ้า (เครื่องสะพายข้าง) วันละ 120 บาท

ค่าจ้างเก็บผลวันละ 100 บาท (อาจเก็บแค่ 1/2 วัน ก็จ่าย 100 บาท)

หมายเหตุ บางสวนขนาด 30 ไร่ ใช้คนงานแค่ 2 คน เพราะมีเครื่องทุนแรงที่ขาดคนงาน

ปัญหา

ปัญหาการผลิต

ก. เพลี้ยแป้ง ทำลายเฉพาะน้ำดอกไม้ เป็นชนิดเดียวกันที่ทำลายน้อยหน่ากำลังเป็นปัญหาอันดับ 1 ขณะนี้

ระยะทำลาย ช่วงเริ่มเข้าใกล้

อาการ ทำให้หัวคำ เมื่อนำราก แต่ไม่เข้าถึงเนื้อมะม่วง
เริ่มเป็นประมาณ 2 ปีแล้ว จะระบาดช่วงเริ่มติดลูกแล้ว หายไปเอง

ข. แมลงวันทอง แก้ไขโดยน้ำดယา ทุก ๆ 10 วัน

ค. เพลี้ยไฟ เกาะที่หัวมะม่วง ระบาดมากหลังผันตก 2 วันแล้วแಡดออกจัด

ระยะทำลาย มะม่วงติดลูกเท่าหัวไม้ขีด

อาการ ทำให้ลูกกลายนเป็นแพลใหม่ (ขึ้นกลาง)
เปี่ยบเสวยจะเป็นแพลใหญ่/ฟ้าลั่นจะแตก 50% /น้ำดอกไม้จะแตกประมาณ 20% เป็นปานไหว้
ตกรด

ปัญหาหลังการเก็บเกี่ยว ไม่มี เพราะถ้าตกลงราคากันไม่ได้จะไม่เก็บผลผลิต

หมายเหตุ มะม่วงยืดเวลาการเก็บได้ 5-10 วัน (ยกเว้นมะม่วงแรด ซึ่งทะຍอยสุกไวมาก) อาจใช้การรด
น้ำช่วยชะลอการแก่ได้ รวมทั้งมะม่วงที่ร้าดสาร ถ้าต้องการให้แก่ช้าก็ลดน้ำไปเรื่อย ๆ พอยุดให้น้ำ
มะม่วงจะแก่ทันที

ปัญหาอื่น ๆ เรื่องแรงงานที่สวนอื่นมีปัญหาขาดแคลนแรงงาน และแรงงานราคาสูง แต่ที่สวนนี้ไม่มี
ปัญหา

2. นายฉลอง - นางเวช มุ่งพั้งกลาง บ้านเขาวง หมู่ 3 ตำบลหนองน้ำแดง อำเภอปากช่อง
จังหวัดนครราชสีมา

อายุ 33 ปี

การศึกษาจบประมาณศึกษาชั้นมีปีที่ 7

อาชีพเดิม รับจ้างทำไร่ ทำไร่ของตัวเอง (ไร่นันสำปะหลัง ไร่ข้าวโพด) ประสบปัญหาฝนแล้ง จึงเปลี่ยนมาทำสวนมะม่วง เริ่มมาประมาณ 20 กว่าปี เดิมมีมะม่วง 20 ไร่ แต่ปัจจุบันพื้นที่ป่าเปลี่ยนเป็นผลผลิตไม่ได้

ขนาดพื้นที่ ปลูกมะม่วง 6 ไร่ ปัจจุบันมะม่วงอายุประมาณ 6 ปี พื้นที่น้ำดอกไม้ และปลูกน้อยหน่า 25 ไร่

พื้นที่

ใช้ต้นพันธุ์เก้าเปลี่ยนยอดคน้ำดอกไม้

เลือกปลูกน้ำดอกไม้ เพราะคิดว่าง่ายกว่าพันธุ์อื่น ๆ

วิธีการ

ไถที่ แล้วขุดหลุมให้พอดีกับถุงแพะ (ไม่ใส่ปุ๋ย) ปลูกระยะ 6 x 6 เมตร (3 x 3 วา)

การให้น้ำ รอนำฝน

การใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลง/สารเคมีอื่น ๆ

ปุ๋ย สูตร 15-15-15 ตราเรือนใน ราคา 365-400 บาท ใส่หลังตัดแต่งกิ่ง ใช้ปุ๋ย 30 กรัมรอบ (น้ำจะสำหรับ 3 ไร่) ปุ๋ยที่ไถใส่ต้นละ 4 พลั่ว ราคากำขันส่งใช้รถ 6 ล้อราคารั้งละ 3,200 บาท (ประมาณ 12 กิโล)

ยาฆ่าแมลง ใช้ทุกประเภทในช่วงที่เพลี้ยลง ใช้ร่วมกับน้ำยาหิน แต่ในมะม่วงน้ำดันน้ำอยู่หน่า ส่วนใหญ่เป็นยา knock down และยาฉีด ฆ่าเพลี้ยจักจั่น หลังออกดอกออกผลแล้วฉีดยา 2 หน (มีด้าวยาอีกเท่าน ใช้ 400 ลิตรต่อพื้นที่ 6 ไร่)

การเก็บผลผลิต (มะม่วงออกดอกหลังเดือนธันวาคม เก็บผลได้เดือนเมษายน)

รอแม่ล้าขาประจำเข้ามาซื้อ/บางทีเหมาสวน

ราคา : ปีนี้ 25 บาท/กิโลกรัม ปีที่แล้ว 30 บาท/กิโลกรัม

ปริมาณ : 6 ไร่ได้ 3 เผ่า ต้นละ 5 ลูก บางต้นลูกละ 1/2 กิโลกรัม

วิธีการ : ห่อลูกแบบปิดหมด / การเก็บผล ใช้มือเดี๊ดก้าน

ปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว

แปรรูป ไม่มี

ขนส่ง แม่ค้ารับซื้อประจำรับเอง

การขาย ขายประจำ/เหมาสวน

ค่าจ้างแรงงาน

ไม่มี/ทำเอง/ผลผลิตน้อย

ปัญหา

มะม่วงติดออกดีมาก แต่ไม่ติดผล

เปลี่ยนพืชจันราชมาก

ขาดแคลนน้ำ (ปัจจุบันต้องซื้อน้ำมาใช้และคั่มน้ำ/ปืนพลาสติกที่สุด)

อื่น ๆ (จากการสัมภาษณ์) ขาดความรู้ ความเข้าใจในการเพาะปลูกไม่ผล

3. นายสุนทร เกตุวิทยา บ้านหนองยาง หมู่ 3 ตำบลพญาเย็น อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา อายุ 60 ปี

ประวัติ

เดินทำนาทำไร่อยู่เพชรบูรณ์ ภรรยาเป็นชาวอุฐยา ลูกสาวลูกชายของ (กะหรี่ปื้บ) มีคนแก่ 2 คน ในการทำสวน

พื้นที่ มะม่วง 45 ไร่ (อายุประมาณ 10-15 ปี) มะขามหวาน 5 ไร่

พันธุ์ อกร่อง (30 ไร่ อายุ 15 ปี) หนองแขวง (20 กว่าตัน) น้ำดอกไม้ เสียวเสวย ฟ้าลั่น
ระยะปีกุก 12 x 12 เมตร (6 x 6 วา) ตั้งใจให้ห่างเพาะจะปล่อยตามธรรมชาติให้พุ่มใหญ่

วิธีการปักกุก ไก่ที่ปีละ 3 ครั้ง ถากหญ้า พูนโคน ปีละ 2 ครั้ง ไม่ใส่ปุ๋ยเคมีสองพื้น ตัดแต่งกิ่งปีเว้นปี การใช้ปุ๋ย/ยา/สารเคมี ใส่ปุ๋ย 3 กก./ตัน นีดยาปีละ 4-5 ครั้ง ช่วงจะออกซื่อดอก (กุมภาพันธ์) นีดกันเพลี้ยจึกจันและแมลง ใช้ยาการได้ พอสติน

ไม่มีเกคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว

4. นายบุญมา ชุมกุพาน หมู่ 9 บ้านโภกสีกพัฒนา ตำบลพญาเย็น อําเภอปักช่อง
จังหวัดนราธิวาส อำเภอ

อายุ 47 ปี

ประวัติ จบประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ภารยาช่วยทำสวน แรงงานมี 2 คน

พื้นที่ปลูก 13 ไร่ ประกอบด้วย มะม่วง 10 ไร่ (อายุ 6-11 ปี) น้อยหน่า 3 ไร่

พันธุ์ เชี่ยวเสวย หนองแขวง แก้ว อกร่อง

ระยะปลูก ไม่แน่นอน ไม่ได้กำหนด ประมาณ 8×8 เมตร หรือ 10×10 เมตร

วิธีปลูก ใช้เมล็ดมะม่วงแก้วลงปลูก แล้วเปลี่ยนยอด

การให้น้ำ อาศัยฝน

การใช้ปุ๋ย/ยา/สารเคมี ไม่ระบุ แม่ค้าซื้อเหมาสวนจัดการเองหมด (เหมาต้นปี)

ไม่มีเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว

การขาย

ขายแบบเหมาสวนต้นปี คนที่เหมาสวนจะจัดการเองหมด เจ้าของสวนได้ 12,000 บาท (ซึ่งที่
สัมภาษณ์ แม่ค้ามาราดสารแล้ว ประมาณ 1 เดือน เป็นแม่ค้าจากทินกองและจะส่งขายให้แม่ค้าที่อ้าง
ทอง)

ปัญหา

1. กลัวระบบตลาด (การเหมาสวน) ไม่แน่นอน
2. เพลี้ยอ่อนหรือเพลี้ยน้ำมัน ระบบช่วงออกดอก

อื่น ๆ

1. ระบบเหมาสวน ถ้าเป็นมะม่วงแก้ว อกร่อง จะได้ราคาถูก (แต่ถ้าพันธุ์ตี ราคาก็ ชาวบ้านทำเองจะ^{คุ้นกว่า) ถ้าระบบเหมาสวนไปดีตลอดก็พออยู่ได้ เช่น ถ้าพ่อค้าแม่ค้าเหมาทุกปี (เหมาแบบต้นปี) 60 กว่าไร่ ชาวบ้านจะได้แสวงกว่าบาท}
2. คาดว่าอีก 4-5 ปี มะม่วงจะราคาถูกมาก ตอนนี้ห้องคำราคาก็ ต่ำกว่าเชี่ยวเสวย ปลูกน้อย ทางภาคใต้
นิยม

5. นายประสิทธิ์ สารกิจ หมู่ 9 บ้านโภคลีกพัฒนา ตำบลพญาเย็น อำเภอป่ากรช่อง
จังหวัดนราธิวาส

อายุ 49 ปี

ขนาดพื้นที่ 23 ไร่ มะม่วง 13 ไร่ น้อยหน่า 10 ไร่

พื้นที่ เจี๊ยบเสวย น้ำดอกไม้ ฟ้าลั่น แก้ว

ระยะปลูก 6 x 6 เมตร (5.5 ไร่) และ 8 x 8 เมตร (7.5 ไร่)

การให้น้ำ อาศัยฝน

วิธีการดูแลรักษา เคิมปลูกขายตามฤดูกาล เริ่มนาราดสาร 3 ปี โดยราดสาร(ก่อนฝนตก) น้ำยาสะสมอาหาร ตัดแต่งกิ่ง ฉีดยาฆ่าแมลง ใส่เกลือเม็ด ใส่ปุ๋ย (ทุกสูตร) ใส่ยาดูดซึมฆ่าเพลี้ย เมื่อยอดสมบูรณ์ ราดสารพลีดิก แกลเชียม/ไนโตรเจน น้ำยารักษาช่อ ใช้ชอร์โนน และใช้ Ca และ โนรอน ช่วยให้ราก착生 ขาดหัว ขายผลก่อนปีใหม่

ปุ๋ยสารเคมี

ใช้สารพิรีดิค ราคา 1 ถัง (4,000 บาท)

ปุ๋ย 15-15-15 (เริ่มออกดอก และหลังเก็บผลหมุด) ขี้หมูนัก ขี้ค้างคาว กก.ละ 400 บาท

ผลผลิต ขายได้ทั้งหมด 60,000 บาท ลงทุนค่าสารราด 20,000 บาท กำไรประมาณ 40,000 บาท

ราคา

รุ่นแรกขาย แม่ค้ากลางคง เจี๊ยบเสวย 30 บาท/กก. น้ำดอกไม้ 20 บาท/กก. แต่ฟ้าลั่นจะขายกิโลกรัมละ 5 บาท มะม่วงแก้ว ราดสารขายกก. 8-9 บาท (ปลายกุมภาพันธ์)

ปัญหา

ราคายุก

แมลงวันทอง ระบาดในฤดู

นอกฤดู มีโรคจีกлага (เพลี้ยไฟ)

ดอกมากแต่ไม่ติดผล (คาดว่าดอกตัวผู้มาก)

อื่น ๆ

มะม่วงแก้ว ราดสารแล้ว ติดผลค่อนข้าง

6. นางยุพา อัญสำราญบ้านโภคลีกพัฒนา อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

อายุ 49 ปี มีแรงงานในครัวเรือนเพียงคนเดียว

พื้นที่ 15 ไร่ (จะม่วงอายุ 8-9 ปี) และที่ปลูกใหม่อายุ 4 ปี

พันธุ์ เบียลวย ฟ้าลั่น หนองแขวง น้ำดอกไม้

ระยะปลูก ต้นเดิม (อายุ 8-9 ปี) ปลูก 7 x 7 เมตร ต้นใหม่ (อายุ 4 ปี) ปลูก 2 x 2.5 เมตร

วิธีการคูแลรักษา หลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว ตัดแต่ง ใส่ปุ๋ย ปุ๋ย 15-15-15 และปุ๋ยเข็มข้าว ให้น้ำ แตกใบ อ่อนเป็นสีตองอ่อน radix sarothroides (radix chid kon tann) และทรงพุ่ม ให้น้ำ 2-3 วัน ฉีดยาฆ่าใบอ่อน และฉีดชอร์โนนเสริม เริ่มแห้งช่อดอกใช้ไปเต็سطีบีนดึงช่อดอกออก ฉีดยาฆ่าใบเมื่อช่อดอกยาวประมาณ 3 ซม. เมื่อช่อดอกยาว 10 ซม. แต่ดอกยังไม่บานฉีดยาช้า ผลเท่าหัวไม่มีปีกฉีดยา กันเพลี้ยไฟ ไหร่คง พอเริ่มโต ใส่ปุ๋ยเกล็ด เมื่อผลยาวประมาณ 10 ซม. ห่อลูก เก็บผลผลิต

การให้น้ำ ให้น้ำประปาทุ่บบ้าน ต่อหัวเข้าไปในสวน

ปุ๋ย ปุ๋ย 15-15-15 ต้นละ 1 กก. (ขนาดทรงพุ่ม 4 เมตร) เข็มข้าว

ค่าจ้างแรงงาน จ้างตัดแต่งกิ่ง วันละ 100 บาท ถ้าจ้างเหมาเป็นคืน ๆ ละ 10-20 บาท

การขาย

ราคาตากลางกันตามราคากลาง ปีนี้ขายตลาดราคาตั้งแต่ ก.ละ 28 - 25 , 6 - 4 และ 2 บาท

สรุปขายได้ 260,000 บาท (เป็นมะม่วงนอกฤดู 60,000 บาท)

กำไร 120,000 บาท (หักจากลงทุนค่ายา และปุ๋ยอื่น ๆ ประมาณ 140,000 บาท แล้วราดสารมา 3-4 ปี แล้ว ปีแรกราดสารเหมาสวนได้ 160,000 บาท)

ไม่มีเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว

ตลาด ปกติขายส่งพากขายตามแพง แต่ถ้ามีของน้อยจะนั่งขายเอง

อุปกรณ์ที่มี รถไถ เครื่องฉีดยา รถบรรทุกน้ำ

ปัญหา

1. ราคาถูก

2. เกณฑ์การจัดการยังไม่ดี (ปีที่แล้วขาดทุน เพราะปล่อยกิ่งหนาเกินไป และไม่ได้ถางหลักในสวน)

3. เบียลวยเป็นดอกตัวผู้มาก ไม่ติดผล

7. นายพีรพนธ์ แซ่กสัวช บ้านหนองสองห้อง วังกะทะ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
เป็นคนกรุงเทพ อายุปีก่อน 11 ปี ไม่เข้าเรียน

อายุ 37 ปี

พื้นที่ 13 ไร่ 3 งาน (90 ตัน)

พื้นที่ เก็บเศษ นำออกไม้

ระยะปลูก 7 x 6 เมตร อายุ 8-9 ปี แต่ช่วง 1-2 ปีนี้เริ่มปลูกเสริม

วิธีการ หลังการเก็บเกี่ยวแล้ว ทำความสะอาดโคนต้น(ตัดแต่งกิ่ง) ใส่ปุ๋ยและรดน้ำ น้ำด้วยรากยาในอ่อนกันแมลง ให้น้ำ 3-4 วันต่อครั้ง ให้ชอร์โมนหลังจากน้ำ 1 1/2 เดือนหยุดให้น้ำ ปล่อยให้ใบแก่ เกี้ยว (ประมาณ 2-3 เดือน) ใช้สารดึงซ่อมดอก แทงซ่อมดอก รอเก็บผลขาย

การให้น้ำ ใช้น้ำจากกระน้ำข้างบ้าน

การใช้ปุ๋ย/ยา/สารเคมี

ปุ๋ย 15-15-15 และปุ๋ยชีววัช

สารเคมีใช้พรีดิก/ฟูนิก 60/คอมมาน ดึงซ่อมดอก

การขาย

ขายเหมาปลายปีให้แม่ค้ากลางคง 90 ตัน ราคา 60,000 บาท (ลงทุนประมาณ 30,000 บาท)

ก่อนจะขายเหมา เก็บขายได้ก.ล. 40 บาท ประมาณ 100 กก.

ปัญหา

- ก่อนบุคคลนี้ปัญหาฝนแล้งมาก
- เพลี้ยไฟ/แมลงวันทอง (ถ้ามีม่วงแก่ช่วงเดือนพฤษภาคม-ธันวาคมจะไม่มีปัญหารือแมลง แต่ปีที่ผ่านมาฝนตกชุก เมื่อราดสารแล้วแทนที่จะแก่ช่วงเดือนตุลาคม-พฤษภาคมตามปกติ กลับไปออกช่วงกุมภาพันธ์ จึงมีปัญหา)
- มีดอกตัวผู้ (เรียกดอกกระเทย) มาก

อื่น ๆ

- ทำมะม่วงนอกฤดูมา 5 ปี เพิ่งได้ผลเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา 3 ปีแรกไม่ค่อยได้ผล ได้ผลทางไปรษณีย์ต่อผลเลย

2. จากประสบการณ์ เกษตรกรพบว่า ตัวรากสารกับน้ำคอกไม้ พื้ดั่น และเขียวสวย ต้องอาศัยอากาศ-ความชื้น-น้ำ เป็นปัจจัยประกอบด้วย
3. ก่อนใช้คอมมานดึงช่องคอก ต้องทิ้งให้ไนแก้มีสีเขียวแก่ โดยในน้ำคอกไม้ทิ้งไว้ประมาณ 2 เดือน แต่ในเขียวสวยต้องทิ้งไว้ 2.5-3 เดือน

8. นางมาลี กลาสสอน หมู่ 13 บ้านหนองสองห้อง วังกะทะ อำเภอปากช่อง จังหวัดนราธิวาส อายุ 44 ปี (ชาวพิจิตร)

พื้นที่ 150 ไร่ เป็นสวนมะม่วง 120 ไร่ (3,000 ต้น) แต่ได้ผลแล้วเพียง 60 ไร่ ระยะปลูก 2 x 2.5 เมตร และยังปลูกก่อนอยหน่า มะขามหวาน (800 ต้น) กระท้อน

พันธุ์ เนียบเสวย (มากที่สุด) ฟ้าลั่น นำดอกไม้ ทองคำ แรด แก้วลีมรัง เพชรบ้านลาด (ใช้ต้นพันธุ์เก่า หรือจะล่ออน แล้วติดตามพันธุ์ดี)

วิธีการ หลังจากเก็บผลแล้ว ตัดแต่งกิ่ง ใส่ปุ๋ยบำรุงต้น 15-0-0 แทกลใบอ่อน ฉีดยา กันแมลง ในสี- ตอนอ่อน ให้ออร์โนน อาหารเสริมดึงช่อดอก ใส่ปุ๋ย 15-15-15 บำรุงช่อดอก ติดผล ฉีดยาฆ่าแมลง เก็บผล

การให้น้ำ ปกติใช้น้ำฝน ถ้าฝนตกในช่วงที่รากสาร 3 ครั้ง/เดือน ก็ไม่ต้องให้น้ำเพิ่ม แต่ถ้าไม่มีฝนใช้น้ำจากคลอง (ซึ่งน้ำ)

ปุ๋ย/ยา/สารเคมี ปุ๋ย 15-0-0 / 15-15-15 / ปุ๋ยชีไก่

แรงงาน มี 2 คน และจ้างเพิ่ม

จ้างจากผู้้า วันละ 100 บาท

ตัดแต่งกิ่ง วันละ 130 บาท

ฉีดยา ถ้าเต็มวัน 150 วัน (ไม่เต็มวัน 130 บาท)

การขาย

ขายเนماสวน เคพะนนอกฤดู (ฟ้าลั่น) ได้ 240,000 บาท และขายเอง โดยเอาไปส่งตลาด 4 หมู่เมือง (ไปที่ตลาดไทแล้วขายไม่ได้) ขายได้ 160,000 บาท รวมขายได้ประมาณ 400,000 บาท ลงทุน 200,000 บาท

ปีก่อน ๆ นอกฤดู ขายได้ กก.ละ 100 บาท ปีที่แล้วลดเหลือ 60-70 บาท และปีที่ส้มภายนี้เหลือ 50-30 บาท/กก. (ช่วงต้นพฤษภาคม ขนาดมะม่วง 2 ผล/กก. ขายได้ กก.ละ 8 บาท ราคาที่สวน)

อุปกรณ์ที่มี รถไถใหญ่ รถไถเล็ก เครื่องพ่นยา รถบรรทุกน้ำ

ប៊ូហា

1. ມະນຸງນອກດູ

ຝນໄມ່ແນ່ນອນ ດ້ວຍຊັກຈະທຳນອກຄຸງໄມ້ຄື
ເພີ້ມໃຫ້

គុកត៉វដ្ឋីមាតក (ពេលឃុំមានរូនរោង)

2. ມະນຸງໃນຖາວ

แมลงวันทอง (ปกติจะระบาดอาทิตย์เดียว เกมตอรรจะฉีดยาโคนต้านกันไว้ก่อนช่วงมะม่วงใกล้จะแก่)

ดอกตัวผึ้งมาก (แต่ปัญหาไม่รุนแรง)

3. ราคากลาง ไม่แน่นอน

៤

เกย์ตระกรเรื่องว่าปัญหาพวกเพลี้ย/แมลง แก้ได้ถ้าฉีดยาแก้น ไวรัสก่อน

มะม่วงในฤดู จะห่อเฉพาะเบี้ยวسطวัยและนำออกไม้

น้ำรากสารมา 3-4 ปีแล้ว

9. นางสาวศิริรัตน์ แก่นแก้ว หมู่ 13 บ้านหนองสองห้อง วังกะทะ อำเภอปากช่อง
จังหวัดนนทบุรี
อายุ 33 ปี

พื้นที่ 70 ไร่ ประกอบด้วย นาม่วง 60 ไร่ (เก็บผลไม้ประมาณ 20 ไร่) นามาน 10 ไร่

พันธุ์ เจียวสาข นำดอกไม้ ฟ้าลั่น แก้วลีมรัง(ไม้ไผ่ผลเลย) แรด(ออกปีเว็นปี)

วิธีการ ราดสารมา 4 ปีแล้ว ปีแรกไม่ได้ผลเลย และกำลังจะเดิกราดสาร เพราะต้นโภรมมาก (กำลังจะลองเปลี่ยนยาตัวใหม่ ซึ่งนิดให้ต้นหยุดการเจริญ ประมาณ 25 วัน นิดติดต่อกัน 3 ครั้ง ไม่ต้องใช้สารบำรุงต้น)

การขาย

ปกติทุกปีจะขายได้เสนอกว่า

ทำนองกูดๆ ได้เฉพาะฟ้าลั่น (30 กว่าต้น ได้แค่ 20 ต้น) ขายได้ 30,000 บาท ในฤดูขายได้ 60,000 บาท (ลงทุน 30,000 บาท)

อื่น ๆ เจียวสาข 200 ต้น ไม่ติดผลเลย

10. นางทศนีย์ แสงโสทร ตำแหน่งปากช่อง อําเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
อายุ 43 ปี

การศึกษา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7

ครอบครัว ทำสวนกับสามี (นายเดา แสงโสทร) มีบุตร 3 คน คนโตอายุ 27 ปี บุตรทั้ง 3 คน ทำงาน
นอกบ้านทั้งหมด มีสวนมะม่วง 20 ไร่ ซึ่งเจ้าของทำเอง และเช่าคนอื่นทำอีก 80 ไร่
พื้นที่มีมะม่วงที่ปลูก เป็นอย่างน้ำดอกไม้ ทองคำ และหน่องแซง

ระยะปลูก 8 x 10 เมตร (ปลูกน้อยหน่าต่ออนมะม่วงยังต้นเล็ก แล้วตัดทิ้ง เมื่อมะม่วงโตเต็มที่)
ทำมะม่วงนอกฤดู ใช้วิธีการดังนี้

1. ตัดแต่งกิ่ง
2. ใส่น้ำปุ๋ย 15-15-15 และปุ๋วอัตราการใช้คู่ตามทรงพุ่ม
3. ให้น้ำ ใช้น้ำบ่อ ให้หัว sprinkle
4. ตัดแต่งใบอ่อน ฉีดยารักษาใบอ่อน ฉีดยาป้องกันโรคและแมลง
5. เมื่อใบมะม่วงถึงระยะใบเพสลาดหรือใบพวง จึงราดสาร ใช้สารรูปผงโคลโตโน หรือ พีดิสซ์ ราดที่
โคนต้นหรือรอบทรงพุ่ม
6. ใส่น้ำปุ๋ย สูตร 8-24-24 เมื่อใบมะม่วงเริ่มแก่
7. ให้น้ำ
8. เมื่อใบมะม่วงแก่เต็มที่ หดให้น้ำ (50-60 วันหลังราดสาร)
9. ฉีด Thiourea และโปรแทสเซียม เพื่อคงช่อดอก
10. ฉีดพ่น NAA เพื่อให้ช่อบสมเกสรและติดผลได้ดี
11. ฉีดยารักษาเมื่อโรคและแมลงระบาด

แรงงาน แรงงานหลักคือตัวเกษตรกรและสามี จ้างแรงงานเพิ่มตามกิจกรรม

ตัดแต่งกิ่ง จ้างเหมาต้นละ 25 บาท

เกษตรกรสรุปรายได้ในการทำสวนมะม่วง 20 ไร่ ให้ฟังว่า ทำมะม่วงก่อนฤดูและในฤดู จะมีรายได้
รวม 270,000 บาท จากการลงทุน 100,000 บาท ได้กำไร 170,000 บาท ก็ไม่เลว เกษตรกรรายนี้
เครื่องฉีดยาและเครื่องตัดหญ้าและใช้ยากำจัดวัชพืชบ้าง เช่น round up

ปัญหาในการผลิตมั่งม่วง

มั่งม่วงเจี๊ยะเสวย ถ้าทำงานออกๆแล้วมีฝนตกชุด จะไม่ติดผล ดอกระเน่า และพันธุ์เจี๊ยะเสวยจะมีคอกตัวผู้มากในระหว่างช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤษจิกายน ซึ่งเกษตรคิดว่าเป็นเพาะอาກาฟ และถ้าฝนตกในช่วงที่มั่งม่วงติดผล ผลจะคำ ถ้าผลโตจะแตกและเน่า

แมลงที่สำคัญคือ เพลี้ยไฟ ถ้าระบาดช่วงดอกระนก คอกบาน หรือติดผล หรือระยะผลเจริญ จะทำให้พิมมั่งม่วงไม่สวย เป็นผิวกระ (ผิวละมุน) และแมลงที่ระบาดที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งก็คือแมลงวันทอง

การเก็บผลผลิต แม่ค้ามาเก็บเอง

ไม่มีการใช้เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวแต่อย่างใด

น้อยหน่ำ

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรที่ปลูกน้อยหน่า
ในเขตอําเภอปักช่อง จังหวัดนครราชสีมา
ชื่อนกเลิน ทำสวน อายุ 44 ปี

บ้านเลขที่ 31 หมู่ 11 ต. หนองสาหร่าย อ. ปักช่อง จ. นครราชสีมา

มีบุตร 2 คน หญิงเรียน ม. 2 ชายเรียน ม. 1

มีพื้นที่ 17 ไร่ ปลูกน้อยหน่ามา 10 ปีแล้ว

พันธุ์ พันธุ์ที่ปลูก มี 2 พันธุ์คือ พันธุ์หนังและพันธุ์ฝ้าย

วิธีการปลูก ใช้เมล็ดมาเพาะแล้วปลูกลงแปลง ใช้ระยะปลูก 3x4 เมตร โดยยุคหุ่นขนาด 40x40 และลักษณะ 40 เซนติเมตร รองกันหุ่นด้วยปุ๋ย ยอดกิ่ง ไว้ 2 อาทิตย์แล้วจึงนำกล้าไปปลูก การให้น้ำ อาศัยธรรมชาติ

การให้น้ำ ใช้ปั๊ม ยสูตร 15 - 15 - 15 ช่วงเดือนกุมภาพันธ์และช่วงติดฤดู

แรงงาน จ้างตัวแต่งกิ่ง ทางหญ้า วันละ 100 บาท

การตลาด มีพ่อค้าจากกลางคงมารับซื้อถึงสวนโดยในปีที่ผ่านมา (2539) ให้ราคาคิโลกรัมละ 10 บาท

ปัญหา มีการระบาดของ เพลี้ยแป้ง แมลงวันทอง หนอนเจาะต้น

กว้าง กันภัย อายุ 69 ปี

บ้านเลขที่ 492 ต. หนองสาหร่าย อ. ปักช่อง

มีบุตร 9 คน จบการศึกษาขั้นสูงสุด มัธยมตอนปลาย 4 (ม. 4) และปวช.

มีพื้นที่ 12 ไร่ ปลูกมา 4 - 5 ปีแล้ว (ให้คนเช่าทำสวน 3 ปี ในราคา 40,000 บาท) มีรายได้อよงอื้น จากร้านขายของ เดียงปลา และเดียงไก่

พันธุ์ ปลูกน้อยหน่าพันธุ์หนัง

วิธีการปลูก ใช้เมล็ดเพาะลงถุงแล้วจึงนำไปปลูกในแปลง ระยะปลูก 4x4 เมตร

การให้น้ำ อาศัยธรรมชาติ

การให้น้ำ ไม่ทราบ เพราะไม่ได้ทำเอง ให้คนอื่นเช่าทำสวน

ปัญหา เพลี้ยแป้งระบาด

กิตติพงษ์ เอี่ยนสุคทิรรักษ์

บ้านเลขที่ 324 บ. ชั้นน้อยชั้นใหญ่ ต. วังไช อ. ปักช่อง

มีบุตร 4 คน การศึกษา จบปริญญาตรี 2 คนปวส. 1 คน และช่างกลสถาน 1 คน

มีพื้นที่ 18 ไร่ ปลูกมาได้ 12 ปีแล้ว

พันธุ์ ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์หนัง แต่มีพันธุ์ฝ้ายปนบ้างเล็กน้อย

วิธีการปูอุก ได้คาดคินก่อนแล้วกำหนดระยะปูอุกคือ 4x4 เมตร ทำการขุดหุบแม่แล้วรองกันหุบด้วยชั้้วาง่า ส่วนดินพันธุ์ได้ทำการเพาะเอง

แรงงาน มีการจ้างแรงงานในการเก็บเกี่ยว ขายหญ้าและจัดขายวันละ 120 บาทและมีการจ้างตัดแต่งกิ่งดินละ 3 บาท โดยทำการตัดแต่งกิ่งช่วงเดือน พฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม

การตลาด มีตลาดแน่นอน โดยจะนำรับซื้อถังสวนซึ่งเจ้าของสวนจะทำการเก็บผลผลิตให้ปัญหา การระบายน้ำของเพลี้ยเป็น

หวาน อินดง อายุ 54 ปี

บ้านเลขที่ 42 หมู่ 19 ต. วังกร่าง อ. ปากช่อง

มีบุตร 7 คน การศึกษาชั้นสูงสุดจบมัธยมศึกษาตอนต้น (ม 3)

มีพื้นที่ 14 ไร่ปูอุกน้อขหน่ามา 3 ปีแล้ว โดยปูอุกแซมดินมะม่วงและมีรายได้จากการร้านของชำ พันธุ์ พันธุ์หนัง

การปูอุก ใช้เมล็ดที่เหลือจากการรับประทานนำมาเพาะแล้วปูอุกลงหุบระหว่างดินมะม่วง (ดินมะม่วงมีระยะปูอุก 8x8 เมตร)

การให้น้ำ อาศัยธรรมชาติ

การให้ปุ๋ย ให้ปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15 ดอนออกดอกประมาณ 1 กก./มีอ/ตัน

แรงงาน ใช้แรงงานในการอบครัวและมีการจ้างแรงงานมาช่วยในการตัดแต่งกิ่ง และเก็บผลผลิต วันละ 100 บาท

ปัญหา ราคาน้อขหน่ามีราคาตกค่าและหาตลาดไม่ได้

ภู พงษ์สวารค์ อายุ 63 ปี

บ้านเลขที่ 276 ต. หนองสาหร่าย อ. ปากช่อง จ. นครราชสีมา

มีบุตร 6 คน ชาย 4 คน หญิง 2 คน

มีพื้นที่ทั้งหมด 50 ไร่ ปูอุกน้อขหน่า 5 ไร่ อายุ 5 ปี พื้นที่ที่เหลือทำการปูอุก มันสำปะหลัง 40 ไร่ ฝรั่ง 2 ไร่ กล้วยและมะม่วง 3 ไร่ นอกจากนี้ยังมีร้านขายของค้าวิญญาณ

พันธุ์ พันธุ์ฝ้าย

การปูอุก ใช้เมล็ดมาเพาะแล้วปูอุกลงแปลง ซึ่งมีระยะการปูอุก 4x4 เมตร

การให้น้ำ อาศัยธรรมชาติ

การให้ปุ๋ย ให้ปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15 หลังจากตัดแต่งกิ่งและติดผล

แรงงาน

มีการจ้างแรงงานในการทำรุ่น วันละ 100 บาท จำนวน 10 คน 2 วัน ในช่วงเดือนมกราคม
ถึงเดือนกุมภาพันธ์

จ้างแรงงานในการตัดแต่งกิ่ง ต้นละ 4 บาท

จ้างแรงงานในการฉีดยากำจัดเพลี้ย วันละ 200 บาท ประมาณต้นเดือนมีนาคม

ปัญหา มีการระบาดของเพลี้ยเป็นมาก

นายฉลอง - นางเวช มุ่งพังกลาง

บ้านเลข หมู่ 3 ต. หนองน้ำแดง อ. ปากช่อง จ.นครราชสีมา

มีพื้นที่ 25 ไร่ เป็นที่รกร้างคิดภูเขา

พันธุ์พันธุ์หนัง

การปลูก ซื้อต้นกล้าต้นละ 80 สถาบัน ถึง 1 บาท นำไปปลูกลงหลุม โดยใช้ระยะห่างระหว่างหลุม 4x4 เมตร โดยจะเริ่มปลูกเมื่อเข้าฤดูฝน คือ ประมาณปลายเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม

การให้น้ำ อาศัยธรรมชาติ

การให้น้ำ และยา

ปุ๋ย ให้ปุ๋ยเข็ม 2 ครั้งๆละ $\frac{1}{2}$ กิโลกรัม

ยา ใช้เบนเลท (กันเชื้อร้า)

การตลาด มีผู้ค้ามารับซื้อดึงสวน โดยทำการซื้อขายแบบเหมาสวน

แรงงาน

จ้างตัดแต่งกิ่งเหมา ต้นเล็ก 2 บาท ต้นใหญ่ 3 บาท

พ่นยา กันเพลี้ย เหมาเป็นถัง ๆ ละ 1,000 ลิตร ค่าจ้าง 100 บาท

จ้างใส่ปุ๋ย วันละ 150 บาท

จ้างเก็บผลผลิต 80 - 100 บาท

ปัญหา

ขาดแคลนน้ำ ใช้และบริโภค

หนองน้ำคันระบายน้ำ (เจาะลุก)

เพลี้ยเป็น

ตรี พรมยา อายุ 56 ปี

บ้านเลขที่ 151 บ้านเขาน้อย ต. วังไทร อ. ปากช่อง จ. นครราชสีมา

มีพื้นที่ทั้งหมด 18 ไร่ ปลูกน้อยหน้าบ้านวน 10 ไร่ อายุ 5 ปี ปัจจุบันได้ให้คนอื่นมาเช่าทำในราคากลาง 15,000 บาท/ปี ซึ่งเช่าได้ 2 ปีแล้ว ส่วนพื้นที่ที่เหลือ 8 ไร่ ได้ปลูกมันสำปะหลัง มะม่วงและข้าวโพด เสียงสัตว์ โคลนทำเอง

พันธุ์พันธุ์ฝ้ายและพันธุ์หนัง

การปลูก ใช้เมล็ดนาเพาะแล้วทำการปลูกลงแปลง ซึ่งมีระยะปลูก 4x4 เมตร

การให้น้ำ อาศัยธรรมชาติ

การให้ปุ๋ย ให้ครั้งเดียวในระยะที่ติดลูกแล้ว โคลนฯ ที่ได้คือ 15 - 15 - 15 อัตรา 1 กก./ม³/ตัน
แรงงาน เนื่องจากทำการขายเหมาสวน แรงงานที่ทำจึงเป็นแรงงานของเจ้าของสวนและแรงงานที่จ้าง

ปัญหา เพลี้ยแมลงระบาดตอนติดลูกก่อนขาย

ปราบี ฟาร์ม

มีพื้นที่ทั้งหมด 250 ไร่ ปลูกน้อยหน้า 70 ไร่ เป็นเวลา 17 ปีแล้ว

พันธุ์ ปลูกน้อยหน้าพันธุ์หนัง

ระยะปลูก ใช้ระยะปลูก 4x4 เมตร

ต้นพันธุ์ ใช้วิธีการเพาะเมล็ด

การดูแลรักษา ให้ปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15 ในระยะใกล้ดูด่น และมีการให้น้ำยคงจืด จึงได้ผลดี
และมีการฉีดยาแก้ไขแมลงเจ้าใน เพลี้ย

ค่าจ้างแรงงาน ในการคายหญ้า ตัดแต่งกิ่งวันละ 100 บาท

การเก็บ จะทำการเหมาเก็บเป็น ไร่และเหมาขายด้วย ไร่ละประมาณ 32,000 บาท

การขยายพื้นที่ในการผลิต จะทำการลดพื้นที่ในปลูกน้อยหน้าลง เพราะน้อยหน้ามีอายุมากแล้ว ผลผลิตที่ได้จะมีปริมาณลดลง และได้มีการปลูกมะม่วงแซมไว้ เมื่อน้อยหน้าหมดอายุก็จะนิ่งผลผลิตจากมะม่วงเข้ามานแทน

ปัญหา มีปัญหาเกี่ยวกับเพลี้ยระบาด แต่ป้องกันได้โดยฉีดยาแก้เพลี้ยเมื่อเริ่มนิ่งเพลี้ยระบาด

มีปัญหาด้านแรงงานหายาก จึงต้องมีการเหมาสวนให้คนงานทำ ทำให้เสียค่าใช้จ่าย

มาก

ມະຫາມຫວານ

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรที่ปลูกมะขามหวาน ในเขตอำเภอปักช่อง จังหวัดนครราชสีมา

ส่วนที่ 1 พ่อรับเงินจำนวน ๕๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

บ้านเลขที่ 191 หมู่ 11 ต.วังไทร อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สภาพกรอบครัว มีบุตร 3 คน เก็บชัย 2 คน คนโสดเป็นส.วิที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่มีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี บุตรชายคนรองกำลังศึกษาชั้นม.6 ผู้วนคนญุดห้ายเป็นผู้หญิงอยู่ชั้นม.3 โรงเรียนปากช่องพิทยาคม

ที่มา เกิดที่จ.พิจิตร บัญชีงานหน้าที่ราชการ มีพื้นที่เพาะปลูก 18 ไร่ ปลูกมังงาตามหัวเราะ และมะม่วง เพาะปลูกมา 15 ปีและรับน้ำตามหัวเราะได้ผลผลิตทุกวัน

ลงทุนครั้งแรก ซึ่อก็จะพันธุ์มีมาจากการเพชรบูรณ์ ราคาการลงทุนจะประมาณเดือนละ 80 บาท สร้างให้เป็นเงินรายสูง ดินเป็นดินร่วนปานรายหน้าดินค่อนข้างดี(น้อยกว่า

ମେଟର

การขยายพันธุ์ปัจจุบันทำการท่านกิ่งเอง

พันธุ์สีทองนางค้า-ฝึกเล็ก รสชาติหวานอมเปรี้ยว

ศรีชุมภู - รัตชา! ติหวานมากเป็นที่นิยม

สีทอง - พันธุ์หนัก ผักไทย โคง เปลือกหนา รสชาติหวาน

ราคากล้าเป็นพันธุ์สีเทาจะได้ผลผลิตประมาณเดือนละ 120 กก. ราค่าประมาณกาก.๖๘

80 บาท พันธุ์สีทองบานค้างคาวด์ผัดเผ็ดประมาณเดือนละ 100 กก. ราคาก่อตัวประมาณ 40 บาท พันธุ์สีเข้มบานค้างคาวด้วยฝาใบใหญ่รากเปรี้ยวประมาณ กก.ละ 90 บาท

การออกต้อง เรียนยกตอกเดือนพ.ค. ระยะเวลาออกตอกถึงการเก็บเกี่ยวประมาณ

7-8 เดือน พัฒนาศักยภาพเด็กได้ดีท่อนี้จะสามารถเดินทางไปโรงเรียนชั้นอนุบาลและเดินทางไปโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การตลาด นิพัทธ์มีร้านค้าทุกตัวที่จัดวางร้านเป็นรายตัว ตลาดตลาดน้ำทุ่งสองห้อง จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย

**ปูย ไส่ปูยสูตร 15-15-15 บำรุงดันหลังการเก็บเกี่ยวอัตราตันละ 3 กก. ปีหนึ่งใส่ไม่เกิน 100 กก.(1 กระสอบมี 50 กก. กระสอบละ 140 บาท) และไส่สูตร 0-10-30 ช่วงฝึกกำลัง แก่เพื่อเพิ่มความหวาน อัตราแล้วแต่ขนาดทรงพุ่ม ปีละ 2 ครั้ง(กระสอบละ 200 บาท)
แหล่งนำ-นำฝน**

การฉีดยาป้องกันกำัดโรคแมลง ไม่มีการฉีดยาปล่อยไปตามธรรมชาติซึ่งก็เทบจะไม่มีปัญหาเลย

การตัดแต่ง ตัดแต่งเองโดยตัดแต่งเอาเกิ่งที่ทิ่งงอแสงออกไป บางปีไม่ว่างก็จะปล่อยตามธรรมชาติ

การเก็บเกี่ยว จ้างคนงานเก็บเกี่ยว วันละ 100 บาท

วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว มีการคัดเกรดเป็นฝักใหญ่ ซึ่งมีพ่อค้ามารับซื้อ หากผิดแตกจะเก็บมาทำมะขามคลุกรวนกับมะขามเรียกว่า การเก็บรักษา ก็จะใส่เข่งรองพ่อค้ามารับซื้อ ไม่เคยเก็บไว้นานเพราฯ ขายหมดทุกปี

รายได้ 50,000-60,000 บาทต่อปี ต้นทุน 5,000 บาทต่อปี

แรงงาน แรงงานในครอบครัว จะจ้างเป็นนางครั้งในการตัดแต่งและการเก็บเกี่ยว
ปัญหา 1. การเก็บเกี่ยวยาก หากงานที่ชำนาญยากด้วย

2. หากช่วงเวลาการออกดอกประมวลเดือน ก.พ. มีฝนตกจะทำให้ดองร่วง เกิดร้าฟ้า

3. ผลผลิตเริ่มลดลง เพราะดินเริ่มเสื่อมคุณภาพ

แนวโน้มการผลิต เนื่องจากมะขามหวานมีผลผลิตลดลงและมีปัญหารือของการเก็บเกี่ยว จึงมีความคิดที่จะตัดโดยสารณะทางแล้วทำการปลูกน้ำคอกหนาน่าแทน เพราะสามารถที่จะเก็บเกี่ยวได้ง่ายกว่า

ลักษณะของเกษตรกร มีการศึกษาดี มีความคิดถาวรห้าแต่สำหรับมะขามหวานจะไม่มีความกระตือรือร้นที่จะทำการเพิ่มศักยภาพการผลิตนัก เพราะคิว่เป็นชาชีพของลงมาจากการรับราชการ และคุณจ่าศอกนนศัษษ์นิการชาติประภันเป็นอาชีพเสริมที่ทำรายได้ให้อ่านมากอีกด้วย อีกทั้งปัจจุบันมะขามหวานก็ยังทำรายได้ดีที่น่าพอใจอยู่แล้ว
ค่าดำเนิน 1. ควรสนใจการดูแลรักษาต้นนาหากว่ามี เนื่องเพิ่มการใส่ปูยที่ถูกต้องตามระยะการเจริญเติบโต

2. ความมีการบำรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์มากกว่านี้ เช่นการใช้ปุ๋ยคอก พรุน คินบ้าง กำจัดวัชพืชเป็นต้น

สวนที่ 2 ถูกตัดดี สุภาสุรย์ อายุ 49 ปี

บ้านเลขที่ 252 หมู่ที่ 7 ต.หนองสาหร่าย อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สภาพครองครัว มีบุตร 3 คน บุตรคนโตศึกษาชั้น ปวช.ปี 2 คนเด็กกำลังศึกษาชั้น ม.3 ลงทุนครั้งแรก เพาะปลูกมะขามหวานตั้งแต่ปี 2526 ต้นทุนต้นละ 95 บาท ปลูกไว้ละ 16 ต้น

สภาพพื้นที่ เป็นที่ร่วนสมำ่แสมอ ดินเป็นดินร่วนคำหน้าดินก้อนๆ หางลิก
การขยายพันธุ์ ปักจุบันทำการทางกิ่งขยายพันธุ์เอง
พันธุ์ สีทอง-ฝักใหญ่, โค้ง

ศรีชุมภู-รสชาติด้อมหวาน,ฝักกลม

การออกดอก ระยะการออกดอกออกถึงเก็บเกี่ยวได้ประมาณ 8-9 เดือน(ตั้งแต่เดือนมี.ค.-ธ.ค.)
เมื่อออกดอกเสร็จจะต้องบำรุงต้น(ใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15) โดยเฉพาะพันธุ์สีทองจะบำรุง
ก่อนพันธุ์ศรีชุมภูเพื่อให้ออกฝักพร้อมกัน

ราคา ขายส่งฝักใหญ่ ก.ละ 90 บาท

การตลาด มีพ่อค้าที่จะมารับซื้อเป็นประจำทุกปี

การปลูกและการดูแลรักษา ระยะ 1/4 กม 10×10 เมตร

ปุ๋ย ให้ 2-3 ชั่ง ครั้งแรกให้ปุ๋ยสูตร 16-16-16 แล้วเปลี่ยนเป็นสูตร 24-24-24 พอดีจะ
ประมาณอีก 1-2 เดือนจะเก็บเกี่ยวได้ เป็นปีชัยเป็นสูตร 0-0-50 ขั้นราการได้จะขึ้นอยู่กับ
ขนาดทรงพุ่ม(ทั้งหมดใส่ประมาณ 6-7 กก./ต้น) และเห็นด้วยที่ปุ๋ยคอกให้ห่างฝักดาวเดือน
นับไปเพื่อกันไฟร้าย

剪掉嫩芽 嫁接

การฉีดยาป้องกันกำจัดโรคแมลง จะฉีดตามโรคที่เกิด เช่นช่วงผ่อนตากจะเกิดโรคແแป้งก์
จะฉีด 1-2 ครั้งกับโรคราແแป้ง จะใช้รดติดปืนฉีดสเปรย์ รถประทัยต์ ค่าใช้ได้มาก

การตัดแต่ง จะทำการตัดแต่งของทำทุกปี ใช้มีดและเลือยตัดกิ่งมะขามให้รับแสงได้ทั่วถึง กิ่งที่ตัดจะใช้ประโยชน์โดยนำໄไปเผาถ่าน

การเก็บเกี่ยว ใช้กรรไกรเก็บที่ลักษณะ ทวยเก็บเพาะฝึกจะแกะไม่พร้อมกัน ข้างคนงาน เก็บให้อัตราก่อจ้างเป็นก.ฉล 3 บาท หากเป็นปลายกิ่งที่อยู่สูงก.ฉล 5 บาท

วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว มีการคัดเป็นเกรด อาจจะตามแคดแล้วจะใส่เข่งรองให้พ่อค้า นารังชื่อ หาดผักแตกจะนำไปทำมะขามคลุก หรือแกะเปลือกแล้วขายต่อราคามะขาม หวานแกะเปลือกจะลดลงครึ่งหนึ่ง

รายได้ ผลผลิตปีนี้(2539)จะ ไม่มากนัก เพราะปีที่ผ่านมามะขามหวานติดฝักมาก ปลูก ทั้งหมด 230 ต้นรายได้จะ ได้ไม่ต่ำกว่า 400,000 บาท/ปี ต้นทุน 15,000-20,000 บาท/ปี แรงงาน ไม่มีแรงงานประจำ ใช้แรงงานในครอบครัว

ปัญหา ระยะเวลาห่วงมะขามหวานออกดอกออก(เดือนพ.ค.-เม.ย.)หากมีฝนตกจะทำให้ดอก ร่วงต้องน้ำดายกันราและยาที่ทำให้ขี้เมา(NAA)

แนวโน้มการผลิต ไม่มีแนวโน้มที่จะขยายสวนมะขามหวานเพิ่ม ผลผลิตจะ ได้มากเป็น ถักมะปีเว้นปี

ลักษณะของเกษตรกร ในการศึกษาไม่สูง(ป.4) แต่มีความคิดรักความก้าวหน้าศึกษาและ เรียนรู้จากประสบการณ์

ค้านหน้า เนื่องจากเป็นสวนที่ใหญ่ ทำให้งานครึ่งมีการคุ้มครองที่ไม่ทั่วถึงดังนั้นน่าจะมีคน งานประจำสวน และทำการตัดแต่งทรงพุ่มให้ดีกว่านี้เพื่อให้ง่ายต่อการเก็บเกี่ยว เพราะ มะขามหวานสวนนี้จะมีทรงพุ่มที่ใหญ่เนื่องจากมีอายุที่มากแล้ว

สวนที่ 3 นาย ไชยัตน์ ทองชุม อายุ 48 ปี

บ้านเลขที่ 515 หมู่ 4 ต.วังไทร อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สภาพครอบครัว มีบุตรชายหนึ่งคนกำลังศึกษาอยู่ชั้นม.3 โรงเรียนปากช่องพิทยาคม

ที่น่า เป็นคนกระบุรี ทำส่วน ไม้ผลมา 15 ปี มีพื้นที่ทั้งหมด 40 ไร่ แบ่งเพาะปลูกตามช่วง
หวาน 8 ไร่ พื้นที่นอกจากนั้นไปก็ ไม้ผลอื่นๆ เช่น ชมพู่ มะนาว ฝรั่ง และปาลูร้านค้าสัง^ล
ลงเพาะปลูกอยู่น้อย

ลงทุนครั้งแรก รวมค่าจ้างช่างดูดหลุมและค่ากิ่งพันธุ์ต้นทุนการปลูกประมาณต้นละ 95 บาท
ปลูก 130 ต้น/ 8 ไร่

สภาพพื้นที่ ที่นี่ที่ราบสม่ำเสมอ ดินร่วนอุดมสมบูรณ์

การขยายพันธุ์ ปัจจุบันจะทำการขยายพันธุ์เองโดยการทากิ่ง
พันธุ์ หมื่นคง, ศรีชุมภู, ขันตี, สีทอง

ราคา ปีนี้(2539) ขายแบบเหมาสวนเพาะชำสังทำ การเพาะปลูกอยู่น้อย ผลผลิตได้
ประมาณ 5 ตัน/ กก. ละ 50 บาท

การตลาด มีผู้ค้าจากในอ. ปากช่องที่รักษาความเรียบแบบเหมาสวน

การปลูกและการดูแลรักษา ระยะปลูก 8*8 เมตร

ปุ๋ย 1. กำรุ่งต้น ไส้ปุ๋ยสูตร 16-16-16 ตันละ 2 กก.

2. ช่วงของการลงติดฝึก ไส้ปุ๋ยคลอก ตันละ 2.5 กก.

3. ฝึกเริ่มแก่ (ก่อนเก็บเกี่ยว 1-2 เดือน) ไส้ปุ๋ยสูตร 0-10-30 เพื่อให้ฝึกมีรากติดหวาน
แหล่งน้ำ สำหรับแนะนำหวานจะให้น้ำฝนเพียงอย่างเดียว ส่วน ไม้ผลอื่นๆ จะหาน้ำ^{ดูด}
ซับได้ดีใช้ปืนน้ำรังดูดขึ้นมาใช้

การรักษาภัยตัวต้อ จะฉีดยาช่วงการรักษาใบอ่อน, ดอก และฝึก กันนาน้ำค้างและ
ราก เป็นปี 2539 ฉีด 9 ครั้ง

การตัดแต่ง ตัดแต่งกิ่งทุกปี โดยจะใช้แรงงานในครอบครัว หากไม่ว่างจะตัดแต่งแบบปี
เดียว ใจตัดกิ่งที่รังแสงและกิ่งที่สูงเกิน ไม่เพื่อรักษาทรงพุ่ม ไว้ให้มีขนาดที่เหมาะสม
แสงได้เต็มที่และเก็บเกี่ยวได้ง่าย

การเก็บเกี่ยว หากปีใดว่างจะทำการเก็บเกี่ยวท้ายตัวเอง ไม่ใช้แมลงให้มาดูแลเพาะชำ
เสียเวลากลับค้ามาก แรงงานที่เก็บเกี่ยวให้ขั้ตราช่าก้าวเข้าไปในวันละ 120 บาท โดยสั่งตัด
ให้ได้วันละ 2 เท่า (เท่าละ 25 กก.)

วิทยาการฟ้องตัวต้นเก็บเกี่ยว จะเก็บไส้ปุ๋ยรอให้พองก้ามเรียบร้อย

รายได้รายได้ประมาณ 200,000 บาทต่อปี ดันทุนทั้งหมดประมาณ 35,000-40,000 บาท
แรงงาน ไม่มีแรงงานประจำ จะซ้างเป็นลูก เช่นลูกเกิ่นเกี่ยว, การตัดแต่ง เรือนต้น
ปัญหา 1.จะพากการระบาดของแมลงปีกแสลง ช่วงการแตกใบอ่อนและออกดอก
2.หูกามีฝันตกช่วงออกดอก จะทำให้ต้องร่วงและเกิดราແแป้ง, ราน้ำค้าง
3.หากแรงงานที่ซ้างาอยู่เรื่องการเก็บเกี่ยวนะขามหวาน ได้ยาก มีการดึงตัวโดยใช้
อัตราค่าจ้างที่สูงกว่า

แนวโน้มการผลิต จะสน.ใจที่จะเพาะปลูกไม้ผลชนิดอื่นเพิ่มมากกว่า เช่น ชมพู่, อรุณ
เหตุผลสำคัญก็คือสามารถเก็บเกี่ยวได้จ่ายกว่าນะขามหวาน
ลักษณะของเกษตรกร สำเร็จการศึกษาไม่สูง(ม.3) มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง มีความคิด
ก้าวหน้าสนใจเทคโนโลยีที่จะนำมาประยุกต์นำมายใช้ในสวนได้ เรียนรู้จากประสบการณ์
คำแนะนำ 1. ความมีแรงงานประจำโดยให้อัตราค่าจ้างเป็นเงินเดือนจะทำให้ไม่เกิดการดึง
ตัวแรงงานของสวน เพราะแรงงานจะรู้สึกว่าเป็นงานที่มั่นคงทำหนับหนาวมากกว่าการซ้าง
เป็นรายวัน

2. ความมีการศึกษาและเรียนรู้จากภาคฤดูภูมิ และจากประสบการณ์ของผู้อื่น
โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้กันบ้าง เพราะจากการสังเกตคุณไชยวัฒน์จะเป็นคนค่อนข้าง
มีความคิดที่เชื่อในตัวเองมากไป การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตัวเองเป็นเรื่องที่ดีแต่
หากมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ของคนอื่น แล้วนำมาประยุกต์ใช้งานได้ประโยชน์มาก
กว่านี้

สวนที่ 4 สวนคุณสุเทพ รัชตะปีติ อายุ 58 ปี

บ้านเลขที่ 1535 หมู่ 5 ต.วังกะตะ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สภาพครองครัว มีบุตร 3 คน ทำการศึกษาเรียนกฎหมายทั้งสองคน ทำเงินแล้ว
กี่ม้า ทำการเพาะปลูกไม้ผลในสวนมา 20 ปีแล้ว มีพื้นที่ 75 ไร่ ปลูกนะขามหวาน 20 ไร่
สภาพพื้นที่ เป็นที่ราบแต่ไม่สมบูรณ์ ดินร่วนแฉะ หน้าดินค่อนข้างลึก
พื้นดิน ดีทอง, ศรีชุมภู

ราคา พันธุ์ศรีชุมภูเป็นพันธุ์นานเก็บเกี่ยวได้ก่อนจะได้รากดี ประมาณ กก.ละ 80 บาท

พันธุ์อินๆแล้วแต่การคัดเกรด ฝักขนาดใหญ่รากาก.ละ 60-70 บาท ,ฝักน้ำดกลาง กก.ละ 45-50 บาท ,ฝักขนาดเล็ก 20-30 บาท

การตลาด มีพ่อค้ามารับซื้อที่สวนทุกปีนำไประจ้าน่ายที่กรุงเทพฯ

การปลูกและการดูแลรักษา ระยะปลูก พันธุ์ศรีชุมภู 10*10 เมตร,พันธุ์สีทอง 12*12 เมตร ปุ๋ย ให้ 3 ชั่งคือ แยกใบอ่อน,ออกดอก,หลังเก็บเกี่ยว ให้เป็นสูตรเต้มอ 15-15-15 และมี การให้ปุ๋ยเสริมช่วงที่ฝักเริ่มแก่ ให้สูตร 0-10-50,0-0-50 เพื่อให้ฝักมีรสชาติดหวาน หลังจาก สำหรับมะขามหวานใช้น้ำฝนเท่านั้น

การฉีดยาป้องกันกำจัดโรคแมลง ฉีดยา กันเพลี้ยไฟ ช่วงออกดอกประมาณเดือนพ.ค.- มิ.ย. ใช้สารเคมีฆ่าพวยกกลุ่มการ์การิต

การตัดแต่ง ตัดแต่งทุกปีเพื่อให้รับแสงได้เต็มที่ และวัดดูประสิทธิ์ที่สำคัญที่สุดคือการ รักษาทรงพุ่มให้ง่ายต่อการเก็บเกี่ยว

การเก็บเกี่ยว มีแรงงานประจำสวนหากแรงงานไม่พอหรือติดทำงานอื่นในสวนก็จะจ้าง แรงงานหางนอกมาเก็บเกี่ยวให้อัตราค่าหาง กก.ละ 5 บาท เก็บแบบใช้กรร ไกรตัดที่ละฝัก วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว ก็จะมีการคัดเกรด การคัดเกรดคนจะใช้สายตาและความ ชำนาญเกรดที่น้ำเป็นฝักใหญ่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 2 เซนติเมตร ความ ยาวแล้วแต่พันธุ์

แรงงาน มีแรงงานประจำ 4 คน ทำงานทุกอย่างในสวน เช่น ตัดแต่ง ไม้ผลทุกชนิด,เก็บ เกี่ยว,ใส่ปุ๋ย เป็นต้น แรงงานที่ประจำสวนจะสามารถทำงานที่เกี่ยวกับไม้ผลในสวนได้ อย่างความชำนาญ

รายได้ มีรายได้ 200,000-300,000 บาท ต้นทุน 30,000-40,000 บาท

ปัจจุบัน ผู้ค้าซื้อรำระยะเวลาของการซื้อขายทำให้คือกร่าง เกสรร่วง

แนวโน้มการผลิต ไม่มีความคิดที่จะขยายสวนขนาดหวาน หากจะขยายสวนจะต้อง ประเมินเพิ่ม

อักษะของเกษตรกร มีแนวคิดที่รักความก้าวหน้า มองการไกดเป็นลักษณะของ เกษตรกรตุคุใหม่ที่ติดตามและสนใจความเป็นไปของตลาดและมีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของอนาคต

ค่าแนะนำสำหรับ ภารตุนให้มีความคิดที่จะขยายการปลูกมะขามหวาน โดยการซื้อน้ำให้ เท็นประโภช์และผลกำไรที่คุ้นค่าของ การปลูกมะขามหวาน จะสามารถถูกขายเป็น เกษตรกรที่สำคัญในอ.ปากช่องและเขตจ.นครราชสีมาได้

****คุณทองสุข เพชรัตน์ (ได้รับรางวัลชนะเลิศจากการประกวดมะขามหวานประดิษฐ์ ฝึกให้กลูบในงานวันเกษตรแห่งชาติประจำปี 2539)**

บ้านเลขที่ 318 หมู่ 5 ต.วังกะทะ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

สภาพครอบครัว มีบุตร 2 คน แต่งงานมีครอบครัวหมัดแล้ว

ที่นา ย้ายจากสระบุรีมาดังเดิมฐานที่โกราช ได้ประมาณ 30 ปีแล้ว ทำการเพาะปลูก มะขามหวานมาตั้งแต่ปี 2525 มีพื้นที่เพาะปลูก 10 ไร่ปลูกมะขามหวานทั้งหมด พันธุ์ สิงห์, ศรีชุม, ดาลทิพย์ (ลักษณะฝักคล้ายพันธุ์สิงห์ เป็นพันธุ์หนักเหมือนกับรถ ชาติหวานนิยมอร่อย)

สภาพพื้นที่ เป็นเนินสูง ติดกับภูเขา ดินร่วนคำ หน้าดินค่อนข้างลึก

ราคา เป็นราคาต่ำกว่าปกติ แต่ก็เสี่ยงต่อการเสียหาย ต้องดูแลอย่างดี ประมาณ 80 บาท โดยต้องทำการเด็ดหัวของมะขามหวานให้ด้วย

การปลูกและการดูแลรักษา ระยะปลูก 8*8 เมตร

ปุ๋ย ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ 15-15-15 ขั้ตตราดินละ 3-5 กก. ปีละ 2-3 กก./
เมตร² หัวหัวฝัน

การฉีดยา ใช้อุปกรณ์ฉีดพ่นแมลง โรคและแมลงไม่ต่ออยพยา ปืนไม่มีการระบาดของโรค แบบถุงและถุง ไม่เน้นการฉีดการใบเรืองนี้

การตัดแต่ง ตัดแต่งกิ่งที่เสื่อมเสีย และอุดรูงอกกัน ใบ โดยที่engคนงานตัดแต่งและที่ เก็บ ด้วยหัวผู้้า ใบด้วยกันและ ล็ตราช้างเป็นต้นๆละ 15 นาท

การเดินเดี่ยว จ้างแรงงานมาเก็บเกี่ยวให้อัตราค่าจ้างเป็นรายวันๆละ 100 บาท ส่วนมากจะขายแบบเหมาสวน โดยขายให้ลูกสาว พื้นที่ 10 ไร่ได้รายได้ 50,000 บาท
 วิทยาการหลังการเดินเดี่ยว มีการนำมาเด็ดช้ำให้กับพ่อค้าที่จะมารับซื้อ แล้วนำไปวางกองรวมกันที่พื้นบ้าน ส่วนที่คัดเกรดไว้แล้วจะใส่เข่งไว้
 แรงงาน จะจ้างแรงงานในการเก็บเกี่ยว, ตัดแต่งมะขามหวาน
 ปัญหา แรงงานที่ชำนาญเรื่องการเก็บเกี่ยวจะหายาก
 แนวโน้มการผลิต มีแนวโน้มที่จะมีการขยายการผลิตมะขามหวานเพิ่มขึ้น เพราะมีความเชื่อนั่นว่ามะขามหวาน เป็นไม้ผลที่ให้ผลกำไรที่คุ้มค่า จะมีปัญหารეื่องแรงงานเท่านั้นที่มีแนวโน้มที่จะหาแรงงานยาก และมีอัตราค่าหางที่แพงขึ้น
 ปัญหา มีปัญหาที่สำคัญที่สุดก็คือแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานที่มีความชำนาญในการเก็บเกี่ยว
 คำแนะนำ ควรมีการติดต่อหาแรงงานก่อนที่จะมีการเก็บเกี่ยว โดยการติดต่อว่ากล่าวไว้ก่อน และทำเป็นประจำทุกปีจะทำให้มีอัลลงเวลาเก็บเกี่ยว มีแรงงานที่เพียงพอ

અન્ધા

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรที่ปลูกบุบบุน
ในเขตอำเภอป่าช่อง และกิ่งอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนนทบุรี

1) เกษตรกรชื่อ ณรงค์ ชาญศรี อายุ 55 ปี บ้านเลขที่ 42 หมู่ 19 ตำบลด้วงกระหะ อ่าเภอป่าช่อง จังหวัดนนทบุรี

- อายุ 40 ปี จนการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

- สถานภาพ สมรสแล้ว มีบุตร 1 คน

- เพศชาย อายุ 15 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

- แต่เดิมเป็นคนจังหวัดสระบุรี แต่ย้ายมาอยู่ที่อ่าเภอป่าช่องได้ 16 ปีแล้ว

- มีพื้นที่ทั้งหมด 68 ไร่ ปลูกงาชามหวาน น้อห่าน่า มะม่วง แตะพื้นที่ปลูกเฉพาะบุบบุน 9 ไร่

- พื้นที่บุบบุนที่ได้ พื้นที่บริเวณบ้าน ทองสุค ใจ และพื้นที่ที่ปลูกเฉพาะบุบบุน

ถ้าจะเรียกพื้นที่

- จะมีการปรับพื้นที่ก่อนปลูก ใช้ระยะเวลา 4X4 เมตร ขนาดต่ำสุด 50-60 ซม. รองกันด้วยเศษหินและปูน ขนาด 15-15-15 หลังจากปลูกแล้ว รอให้ตัวงอกและปูน

การดูแลรักษา

- การให้น้ำ ในช่วงแรกจะให้ปูนหินและปูนหินมีสูตร 16-16-16 ให้สูตร 13-13-21 ในช่วงติดผล

- การให้น้ำ จะอาศัยน้ำฝนจากธรรมชาติ แต่ในหน้าเดือนจะมีการให้น้ำทุกวันที่

- การน้ำยา มีการใช้ AIR BUS ฉีดยา ถึงแม้จะมีรากหอยหอยแต่ก็ทำให้บุบบุนสามารถต่อต้านการน้ำยาได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพ

- การตัดแต่ง จะมีการตัดแต่งหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว

โรคและแมลง

- หนอนจะเข้าสู่ต้น เกิดขึ้นได้ เมื่อมุมแดง

การเก็บเกี่ยว

- จะมีผู้เก็บรากที่มารับซื้อและตัดเย็บเมื่อครบกำหนด

การตลาด

- หากให้เม็ดก้าที่มารักษาที่สวนและทางส่วนที่เหลือจะนำໄ้ไปขายที่ตลาดผลไม้กลางคืนหากไม่ขายก็จะหัก

รายจ่าย

- ก่อตั้งพื้นที่ทั้งหมด 25 บาท

- ก้างและก้างปูทะเลกิตรวมกัน ซึ่งไม่มีราคาแยกเฉพาะขุน
- ก้างแรงงาน จะซื้อในหน้าฝนเพื่อทำการถางหญ้า และวัชพืชอื่น ๆ ในราคาวันละ 80 บาท

รายได้

- ราษฎรของบุนยังไม่แน่นอน แต่จะมีราษฎร่อนข้างคู่รายได้สูงไม่แน่นอน จะเดินไวนาริโภภมากกว่าที่เหลือ
- เชิงประจักษ์

ปัญหาที่พบ

- โรคติดเชื้อบน และจะหายในที่สุด
 - หนอนเข้าลำด้าน
-

2) เกษตรกรที่สัน愾นัย ซึ่ง นายกฤษเริ่ม คำพิน อยู่บ้านเลขที่ 22 หมู่ 2 บ้านศาลาเจ้าพ่อ กิ่งค่ายกวางน้ำตีกา จังหวัดนราธิวาส

- อายุ 35 ปี จบการศึกษาชั้นม.6
- สถานภาพ สมรสแล้ว มีบุตร 2 คน ผู้ชาย 1 คน เรียนอยู่ชั้น ป.3 อีกคนเป็นผู้หญิงเรียนอยู่ชั้น อนุบาล
- อพยพมาหากฯ หานยังหาด ได้ 2-3 ปีแล้ว
- พื้นที่ที่ปลูก 15 ไร่ ทำการปลูกพืชแบบผสมผสาน มี ขุน มะม่วงหิมพานต์ ฟันโอล ต้าไข่ โดยมีพื้นที่ที่ปลูกขุนอย่างเดียว ประมาณ 5 ไร่ คืนเป็นคลินิกรักษา

พื้นที่ที่ใช้ ได้พื้นที่ที่ได้จากการทابกิ้ง พื้นที่จำปาดะ ปลูกมาแล้ว 15 ปี

- ระยะปลูก 4 X 4 เมตร , หกมลีก 50 เซนติเมตร ปากหกม 1 X 1 เมตร เมื่อเศรษฐกิจดีเรียบร้อยแล้ว รองกันหกมห้ามห้าม ผู้ร่า atan ปูยอกอก

การดูแลรักษา

- การให้ปุ๋ย จะให้ทุก ๆ 6 เดือน ให้บุตร 15-15-15 , ช่วงยกคลอกให้ทุก 15 วัน, ให้ช่วงติดผล
- น้ำ อาทิตย์แล้วจะนำธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่
- การตัดแต่ง จะทำในช่วงหลังการเก็บเกี่ยว
- การห่อ ใช้ถุงปูยห่อ

ໂຮກແຂ່ງເມັງ

- ແພສງວັນທອງ , ສ້າງ ຈະຕ້ອງມີການຈົບເປີນຫ່ວ່າ ຈັດນີ້ ຫ່ວງອອກຄອກ ຫ່ວງຖຸກ ຖູກເລື້ອງ
ກາຣເຕັມເລື້ອງ
- ຄັ້ນນີ້ກາຣເຕັມເລື້ອງ ອຸທຶນ , ກລື່ນ

ປຸ້ມືຕິກາຣ໌ຫັ້ງກາຣເຕັມເລື້ອງ

- ຈະຕັດໄກ່ກະຮະສອນເຕັນໄວ້ປະປາຍ 1-2 ອາທິກຍໍ ແລ້ວຈຶ່ງນໍາໄປປະຍ ຈະມີການຄັດເວື່ອຍ ຈະບຸນຈະໄຟແກ່
ໜ້ວຍມັກນ

ກາຣຄວາມ

- ຈະນໍາບຸນໄປປະຍທີ່ຄົດເຕັກໃນອໍາເກອ ປັກຮຽບ ແລະ ອາຈະມີແຜ່ກຳນາກນົບຊື່ທີ່ສ່ວນຄົວຍ

ຮາຄາ

- ຈະມີຮາຄາສູງຖຸກ ກີໂຄດະ 25 ນາທ
- ຮາຄາຄໍາຖຸກ ກີໂຄດະ 18 ນາທ
- 1 ຕົນຈະໄຟປະປາຍ 20 ກີໂຄກວັນ

ຮາຍໄສຖຸກທີ່ເຄືອນ 2,000 -3,000 ນາທ/ເຄືອນ

ຮາຍອ່າຍ ກໍາປູ້ບີ 1 ກະຮະສອນ 380 ນາທ

ຄ່າຍາ (ຄືເຕືອ) 1 ຂວາດ 200 ນາທ

ກໍາເກີ່ງພັນຖຸທີ່ນໍາມາປັບປຸງ ຕັນຕະ 30 ນາທ

ພຽມຍາກທີ່ໃຊ້ ຈະເກີ່ນແຮງງານໃນກຮອນກຮວ

ປັ້ງທີ່ພບ

1. ໂຮກ / ແພສງ ເຫັນສ້າງ

2. ຮາຄາຄໍາ

3. ກາຣເຕັມເລື້ອງຫາກ

ແຫວັນນັ້ນກາຣຜອືດ ຈະ ໄນມີການປັບປຸງເພີ່ມ ຈະມີການປັບປຸງລໍາໄຍເພີ່ມ

ກວາມຮູ້ທີ່ໃຫ້ໃນກາຣເກມຕຽ

- ກະຮະບານກາຣເມ້

- ชา ก หน า ย จ า น ร า ช า ร

3) เทศตราธิรัช นาขุตติ นิยมนา อยู่บ้านเลขที่ 29 หมู่ 3 บ้านบุ่ง ค. ไทรสามัคคี บ้านท่าเกอวังน้ำเขียว

๑. น า ร า ช า ร ต ิ น า

- อายุ 29 ปี จบการศึกษาระดับ ปวส. ที่วิทยาลัยเกษตรกรรม อ.สีคิ้ว

- พลางภาค ยังไม่ได้แต่งงาน

- เป็นคนพื้นเมือง พื้นที่ที่ทำการเกษตรเป็นที่คินเป็นมงคลของพ่อแม่

- พื้นที่ทั้งหมดมี 150 ไร่ มีการทำปุ๋ยหีบแบบหมักผลไม้ มี ขุน มะม่วง ถึง จี๊ด ตัวพื้นที่ปุ๋ยบุบบ้างหมด ไม่คินเป็นคินค่า ร่วนซุก

- พื้นที่ใช้ จำปาจะ ทองสุค ใจ อินเดีย ปุ๋ยมาแล้ว 20 ปี

๒. ต า น ต ร ี ย น พ ื น ท ี

- ระยะปุ๋ย 8 X 8 เมตร บุกทุก 50 X 50 ซม. สีก 80 ซม. เมื่อเตรียมทุกแผ่นแล้วรองกันทุกครั้ง ปูทอก ก้าฟูรากาน , ร็อกฟอฟ Rock phosphate

๓. ต า ร ค ู แ ล ร ค า

- ต า ร ค ู แ ล ร ค า ในช่วงแรกจะให้ปุ๋ยคร 15-15-15 ช่วงไก่สีก ต า ร ค ู แ ล ร ค า จะเป็นธาตุ K

- ต า ร ค ู แ ล ร ค า จะใช้ระบบบำบัด และใช้ไก่จากตลาดธรรมชาติ

- ต า ร ค ู แ ล ร ค า การต่อ จะมีการตัดแต่งหลังจากการเก็บผลผลิตแล้ว ติดกับช้อนกับ กิ่งที่เป็นโรค จะไม่มีการต่อ ผลที่ตัวนี้

๔. ต า ร ค ู แ ล ร ค า + เมล็ด

- พับโรค กิ่งแห้งตาย

- มีเมล็ดพวง ตัวงเจาะลำต้น

๕. ต า ร ค ู แ ล ร ค า

- ปีนขึ้นไปตัด แล้วใช้เชือกมัดห้อยลงมา

ก้าวคลาด

- จะนำไปขายที่ตลาดปักธงชัย และอำเภอเมือง โดยราคาจะขึ้นอยู่กับพันธุ์ พันธุ์อินเดียมีไก่ไก่ละ 8 บาท,
ทองตุ่นไจ กิโลกรัมละ 12 บาท , จำปาจะกิโลกรัมละ 10 บาท

ก้าวเชือดเย

- ก้าวถึงพันธุ์ พันธุ์จำปาจะ กิโลละ 60 บาท
- พันธุ์อินเดียม 35 บาท

ก้าวซื้อแรงงาน

- จะมีการซ้างเป็นกรองครัวโดยประมาณที่ประจำ โดยมีการซ้าง ปีละ 20,000 บาท ทำงานหมุดทั้งส่วน

ก้าวปูย

- กระสอบละ 100 บาท , สูตราน 1 กก. 30 บาท

ก้ายา

- ฉีด 2 กรัมต่อปี ประมาณ 25,000 บาทต่อปี (ฉีดทั้งสวน)

รายได้สุกชิดเดือน (เดือนละ) 1,500 - 2,000 บาท/เดือน

ปัญหาที่พบ

1. โรคแพลง โรคถังแห้ง , ด้วงเจาส่าด้าน เหราจะพื้นที่ยอดไม้ก่อให้เกิดความเสียหาย

แนวโน้มการผลิต

- จะไม่ผลิตเพิ่ม เพราะให้ผลผลิตปีละครั้ง จะหันไปผลิตไม้คอก เช่น แมญามาด ลิตเตล์ แทน

4) เที่ยงตรงที่สั่นภัย ชื่อ นางนังอร โพธิ์คำ สาวน้อยที่บ้านคส่องสอง ตำบลลังน้ำเสียง ก็งอ่าเกอร์วันน้ำเสียง
จังหวัดนราธิวาส

- อายุ 41 ปี จบการศึกษาระดับ ม. 6

- สถานภาพ สมรสแล้ว มีบุตร 5 คน เป็นคนพื้นเพลิง ทำอาชีวกรรมทางการเกษตรเป็นอาชีพหลัก ขาดทุนการผลิต
สร้างบ้านใช้พหลัง

- มีพื้นที่ปลูกอาชีวบุนทั้งหมด 20 ไร่ โดยพันธุ์ที่ใช้จะเป็น พันธุ์ชั้นเป้าแรบท ทอยสูตรใน ขั้นตอนการดำเนินชีวิต

- รถบรรทุก ใช้ระบบ 4x4 ยก

การคุ้มครองพืช

- มีการไก่คะ 1 ครั้ง และมีการไก่เปร

- ใช้หกตุ้มกรัง 1X1 เมตร สีก 1 เมตร

การดูแลรักษา

- การให้น้ำขี้หอย หลังจากปลูกแล้ว 2 เดือนครึ่ง จะให้น้ำคอกอก และในช่วงติดผลจะให้น้ำขี้หอยครั้ง 15-15-15

- การให้น้ำขี้หอย ตั้งแต่เดือน ธันวาคม - พฤษภาคม ประมาณ 2-3 วัน/ครั้ง

- การตัดแต่ง จะมีการท่าหดลักษณะเดิมเดียว

- จะมีการน้ำดื่มน้ำในช่วงที่มีการระบาดของแมลง หรือ โรคต่างๆ

โรคและแมลง

- พบหนอนกินใบ

การคืนเดียว

- ซ้างคนงานเก็บวันละ 100 บาท จะมีเมียก้ามาร้านเช็คถึงส่วน

การตลาด

- จะนำไปขายที่อ่าาเกอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งจะขายได้ในราคาก่อนซ้างสูง

ราคา

- จะขายกิโลกรัมละ 8 บาท ซึ่งจะเติบโตสูงสุด 180 กิโลกรัม/ต้น

- รายได้เฉลี่ย 2,000 บาท/เดือน

รายจ่าย

- ซ้างคนงาน กรณักรัวละ 3,000 บาท/ต่อเดือน

- ค่าไฟฟ้า 5,000 บาท/ปี

ปัญหาที่พบ

- ภัยนุมีค่าทุ่น ไปถูกໄโนแล้ว 3-5 ปี ยอดจะเริ่มเหี่ยวและมีสีน้ำตาล จะตายในที่สุด

5) เนยครรภ ชี นางสาว พองจิมหตี อายุ 34 ปี บ้านบุไกร ตำบลไทรสามัคคี อำเภอวังน้ำตก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

- อายุ 36 ปี ไม่ได้เข้ารับการศึกษา

- สมรสแล้ว มีบุตรทั้งสิ้น 3 คน

1) บุตรคนแรก เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดเด่นที่ทำงานแล้ว

2) บุตรคนรอง เพศชาย อายุ 7 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล

3) บุตรคนสุดท้อง เพศหญิง อายุ 1 ขวบ

- เป็นคนที่นิ่มแพดิม ที่คินทากินในปัจจุบันมีพื้นที่หัวหนา 29 ไร่ ซึ่งเป็นที่ สปก. มีการปลูกพืชหลากหลายชนิดแบบผสมผสาน ได้แก่ ข้าวโพด กระท้อน มะม่วง ซึ่งมีพื้นที่ในการปลูกเฉพาะบุนฉบับต่างๆ จำนวน 5 ไร่

- พื้นที่บุนที่ใช้ พื้นที่คงคลุมไว้ สำหรับ ซึ่งได้นำจากเกษตรอ่าเภอวังน้ำตกฯ ปีก่อนมาแล้ว 6 ปี

- ระยะปลูก 6X4 เมตร ชุดใหญ่ลึก 80 ซม รองกันหลุมด้วย ปูชอก

ตารางเวลา

- การให้ปุ๋ย ผื่นปูกลา ไส้ 1-2 ปี จะมีการใส่ปูชอก

- การให้น้ำ จะมีคลองธรรมชาติ เป็นแหล่งน้ำสำคัญ

- การตัดแต่ง ตั้งแต่ปีก่อนมีการตัดแต่งเพียงครั้งเดียว

โรคและแมลง

- พื้นที่นี้ยังไม่พบปัญหาเรื่อง โรคและแมลงมากนัก

การเก็บเกี่ยว

- เทคนิคการเก็บเกี่ยวผลผลิตเอง โดยจะทำการตัดแล้วใช้เชือกผูกห้อยลงมา

การตลาด

- ที่ปรึกษาผู้ผลิตที่ได้ก่อเงินข้างน้อบ ที่ปรึกษาเกษตรกรชาวความรู้ ผลผลิตที่ได้ก่อให้เกิดความเสื่อมให้กับโภค

ภัย

การใช้ปัจจัย

- ที่ปรึกษาในการผลิตจะเน้นขยาย เพาะพันธุ์ที่ใช้จะได้รับแยกจากเกษตรอ่าเภอ การดูแลดีๆ จะใช้เงินไปลงทุนในภารกิจ

รายได้

- รายได้ส่วนใหญ่จะได้จากการรับซื้อขายวัสดุส่วนด้านการเกษตรมีรายได้เพียงเล็กน้อย
บัญทึกที่กัน

- เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เกษตรอ่าเภอได้มีการผลิตพื้นที่การปลูกพืชไว้ เช่น ข้าวโพด มันสำปะหลัง และสับปะรด การปลูกพืชบุนพันแทน แต่ต่อมานี้ได้มีการคัดความผิด และให้ความรู้กับเกษตรกรโดย เกษตรกรกรจังหวัดความรู้ด้านการเกษตร ทำให้ผลตอบแทนที่ได้มากยิ่งกว่า

6) เกษตรครรช์ อ.นาธอพิพ ต.นาทาร อยู่บ้านเลขที่ 145 หมู่ 5 ตำบลไทรสามัคคี บ้านอ่าเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนราธิวาส (ยังไม่มีผลผลิต)

- อายุ 37 ปี ไม่ได้รับการศึกษา
- สถานภาพ สมรสแล้ว มีบุตรจำนวน 3 คน

- 1) บุตรคนแรก เพศหญิง อายุ 13 ปี ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 2) บุตรคนที่ 2 เพศชาย อายุ 10 ปี ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- 3) บุตรคนสุดท้าย เพศหญิง อายุ 2 ขวบ

- มีพื้นที่ทั้งหมด 10 ไร่ ปลูกเฉพาะขบุนอย่างเดียว 3 ไร่และมีการปลูกอื่นด้วย คือ กระถิน กับทุเรียน พันธุ์บุนที่ให้ เป็นพันธุ์จำพวก มาเลเซีย

- ระยะ ปีก 4X4 ยอด ปรับพื้นที่ก่อน เต็วชุดใหญ่ 50 ซม. คินเป็นคินหนี่ยวปันทราย

สาธารณูปโภค

- การไฟฟ้า จะใช้เฉพาะบ้านอย่างเดียว
- การไถนา จะมีการรถนาทุกวัน ใช้น้ำจากคลองธรรมชาติ
- การฉีดยา ฉีดยาค่ายาคัดหนองเจาะ ไถนาบุน ชื่อ ไคเมทิล ฟอฟเฟส เดือนละ 2 ครั้ง
- การกำจัดวัชพืช จะทำเดือนละ 2 ครั้ง

โรคและแมลง

- บนยอดใบจะมี

ນີ້ສູງກໍາທິພນ

- ປັບປຸງຫາແມຄລົງສັດຖະກິດ

7) ເຄຍຄຣຄຮ່ອງ ນາບທາຄາວ ວົງສົກຫາທັນ ອຸ່ນໜ້ານແຕ່ຍົດທີ 51 ມ້ານເຄດອງຍ່າໄນ ຕ່ານລົກໄທຂ່າຍານັກຕີ ກິ່ງອ່າເກອວັງນ້ຳ ຜົ່າຍາ ຈັງຫວັດນຸ້າຄຣາຊົມາ (ຍັງໄຟໄວ້ເຄີຍເຄີຍ)

- ຍາຍຸ 30 ປີ ຂະການສຶກຍາເຊັ່ນ ປະໂຄມສຶກຍາປີທີ 6

- ຖະານາກາພ ຕາມຮສແຕ່ວ້າ ມືນຸຕຣ 2 ກນ

1) ມືນຸຕຣຄນແຮກ ເພີ້ມຍາຍ ຍາຍຸ 11 ປີ ສຶກຍາອູ່ຮັ້ນປະໂຄມສຶກຍາປີທີ 5

2) ມືນຸຕຣຄນທີ່ສ່ອງ ເຫັກຫຼົງ ຍາຍຸ 10 ປີ ສຶກຍາອູ່ຮັ້ນປະໂຄມສຶກຍາປີທີ່ 4

- ພື້ນເຫດມີອູ່ທີ່ຈັງຫວັດທັນອັນນົວລ້າມູ ແຕ່ມາຮັບຈັງທ່າຍວານ ໄດ້ເພີ້ມການຈັງເປັນຕົອນ ເຄືອນລະ 3,500 ນາທກາຮອນ ກຽວ ຈຶ່ງຈະທ່າຕັ້ງແຕ່ງຸກເກີກ ຈົນຄົງ ເຖິງເກີກ

- ມີພື້ນທີ່ທັງໝົດ 35 ໄກສະໜູນ ມະນ່ວງ ມະນາມ ໄດ້ມີພື້ນທີ່ປຸງການບູນອ່າງເຕີຍ 40 ໄກສະໜູນ ດີນມີລັກຄະເປັນ ແຫີ່ຍາປັນຕິນກາຍ

ພັນຖຸທີ່ໃຊ້ ພັນຖຸຈໍາໄາໂຄະ ເຫຼືຍຸນູກາກ ຈຶ່ງຈະເປັນກິ່ງການ

ກາຣເຕີຍນັ້ນທີ່

- ປ່ຽນພື້ນທີ່ ໃຫ້ອຸນມີຮະບະໜ່າງ 4X4 ພຄຣ ຊຸດອຸນລືກ 50-60 ຂມ. ໃໃໝ່ຢູ່ຮອງກັນຫອມສູກ 15-15-15

ກາຣດູແລຮັກໝາ

- ກາຣໄທ້ຢູ່ຢູ່ ຂະໄທ້ຢູ່ຢູ່ທຸກ ທີ່ 15 ວັນທັນຈາກປັບປຸງ

- ກາຣໄທ້ນ້ຳ ຂະໄທ້ນ້ຳຈາກອ່າງເກີນນ້ຳ

- ກາຣຜົດຍາ ຈະມີກາຣຜົດ M 60 ໂມ ໃນໄຕ ໄດ້ຫອສ ຖຸດ ທີ່ 7 ວັນ

ນີ້ສູງກໍາທິພນ

- ແມ່ນດັກນິໄມ ທັນອນເກີນ